BIBLIA

adecă

SVNHEZEIASCA SCRIPTVRĂ

ALE CEI VECHI ŞI ALE CEI NOAO LEAGE.

T O A T E

CARE S-AU TĂLMĂCIT DUPRE LIMBA ELINEASCĂ SPRE ÎNŢELEAGEREA LIMBII RUMÂNEŞTI, CU PORUNCA PREABUNULUI CREŞTIN ŞI LUMINATULUI DOMN

IOAN ŞĂRBAN CANTACOZINO BASARABĂ VOIEVOD

ŞI CU ÎNDEMNAREA DUMNEALUI

COSTANDIN BRÂNCOVEANUL, MARELE LOGOFĂT,

Nepot de sor al Măriei Sale, carele, după prestăvirea acestui mai suspomenit domnu, Putearnicul Dumnezău, den aleagerea a toatei Țări Rumâneşti, pre dumnealui l-au coronat cu domnia şi stăpînirea à toată Țara Ugrovlahiei. Şi întru zilele Măriei Sale s-au săvîrşit acest Dumnezăiesc lucru. Carele şi toată cheltuiala cea de săvîrşit o au rădicat.

Tipăritu-s-au întîiu în scaunul Mitropoliei Bucureştilor,

în vreamea păstoriei Preasfinţitului părinte Chir Theodosie,

mitropolitul ţării şi exarhu laturilor.

Şi pentru cea de obşte priinţă s-au dăruit neamului rumânesc,

la anul de la facerea lumii, 7197,
iară de la Spăsenia lumii, 1688,

în luna lui noiemvri în 10 zile.

A CĂRŢILOR DUMNEZĂIEŞTII SCRIPTURI DESLUŞIRE

[TESTAMENTUL VECHI]

Facerea		list	1
Ieşirea		list	39
Leviticon		list	70
Numerili		list	93
A doao leage		list	124
Isus Navi		list	153
Judecătorii		list	173
Ruth		list	192
A împărăţiilor	întîia	list	194
	a doao	list	220
	a treia	list	241
	a patra	list	265
Paralipomena	întîia	list	287
	a doao	list	308
Esdra		list	336
Neamia		list	344
Esthir		list	355
Iov		list	363
Psaltirea		list	382
Parimiile lui Solomon		list	429
Eclisiastis		list	446
Cîntarea cîntărilor		list	452
Isaia		list	455
Ieremia		list	487
Plîngerile Ieremiei		list	529
Iezechiil		list	534
Daniil		list	572
Osie		list	583
Ioil		list	588
Amos		list	590
Avdiu		list	595
Iona		list	595
Mihea		list	597
Naum		list	600
Avvacum		list	601
Sofonia		list	603
Aggheu		list	604
Zaharia		list	606
Malahia		list	612

APOCRIFA

Tovit		list	614
Iudith		list	621
Varuh		list	632
Poslania Ieremiei		list	636
Cîntarea celor 3 coconi		list	638
Esdra [III]		list	640
Înţelepciunea	lui Solomon	list	652
	a lui Sirah	list	664
Istoria Susanii		list	691
Pentru a lui Vil şi bălaurul		list	693
A Maccaveilor	cea dentîiu	list	694
	a doao	list	714
	a treia	list	735
Iosip		list	740

TESTAMENTUL NOU

Evanghelia după cum scrie	Matei	list	751
	Marco	list	774
	Luca	list	788
	Ioan	list	813
Faptul Apostolilor		list	831
Cătră Rîmleani		list	855
Cătră Corintheani	întîia	list	865
	a doao	list	874
Cătră Gălăteani		list	881
Cătră Efeseani		list	884
Cătră Filipiseani		list	887
Cătră Colaseani		list	890
Pavel cea	Cătră Soloneani 1	list	892
	Cătră Soloneani 2	list	894
	Cătră Timotheiu 1	list	895
	Cătră Timotheiu 2	list	898
	Cătră Tit	list	900
	Cătră Filimon	list	901
	Cătră Ovrei	list	902
Epistoliile	a lui Iacov	list	909
	ale lui Petăr 1	list	912
	ale lui Petăr 2	list	914
	ale lui Ioan 1	list	916
	ale lui Ioan 2	list	919
	ale lui Ioan 3	list	919
	Iuda	list	920
Apocalipsis al lui Ioan		list	921

DE LA MATTHEI·SVÎNTA EVANGHELIE·CAP. I

1 Cartea naşterii lui Iisus Hristos, fiiul lui David, fiiul
2 lui Avraam. Avraam au născut pre Isaac, iară Isaac au născut pre Iacov, iară Iacov născu pre Iuda şi
3 pre fraţii lui, Iară Iuda născu pre Fares şi pre Zara den Thamar, iară Fares născu pre Esrom
4 şi Esrom născu pre Aram. Aram născu pre Aminadav, iară Aminadav născu pre
5 Nasson, Nasson născu pre Salmon, Salmon născu pre Vooz den Rahav, iară Vooz născu pre Ovid den Ruth, iară Ovid născu
6 pre Iesei. Iesei născu pre David împăratul, iară David împărat născu pre Solomon
7 den muiarea carea au fost a Uriei. Solomon născu pre Rovoam, iară Rovoam născu pre Avia şi Avia născu pre Assa.
8 Assa născu pre Iosafat, iară Iosafat născu pre Ioram, şi Ioram născu pre Ozia,
9 Iară Ozia născu pre Ioatham, iară Ioatham născu pre Ahaz, iară Ahaz născu pre
10 Ezechia. Ezechia născu pre Manasi, iară
11 Manasi născu pre Amon. Amon născu pre Iosia, iară Iosia născu pre Iehonia şi pre fraţii lui, spre mutarea Vavilonului.
12 Iară după mutarea Vavilonului, Iehonia născu pre Salathiil, iară Salathiil născu pre
13 Zorovavel. Zorovavel născu pre Aviud, iară Aviud născu pre Eliachim, iară Eliachim
14 născu pre Azor. Azor născu pre Sadoc, iară Sadoc născu pre Ahim şi Ahim născu
15 pre Eliud. Eliud născu pre Eleazar,
16 iară Eleazar născu pre Matthan, Iară Matthan născu pre Iacov, iară Iacov născu pre Iosif, bărbatul Mariei, dentru carea S-au născut Iisus, carele să cheamă Hristos.
17 Toate dară neamurile de la Avraam pînă la David, 14 neamuri, şi de la David pînă la mutarea în Vavilon, neamuri 14, şi de la mutarea Vavilonului pînă la Hristos,
18 neamuri 14. Iară naşterea lui Iisus Hristos aşa era, că logodindu-se maica Lui, Maria, cu Iosif, mai nainte pînă nu se adunase ei, află-se în pîntece avînd den Duhul Sfînt. Iară Iosif, bărbatul ei, fiind 19
direpţ şi nevrînd să o vădească pre ea, vru să o lase pre ascuns. Şi cugetînd el aceas- 20
tea, iată îngerul Domnului i să arătă lui în vis grăind:„Iosife, fiiul lui David, nu te teame a lua pre Maria muiarea ta, că cel născut întru ea den Duhul Sfînt iaste.
Şi naşte-va fiiu şi vei chema numele Lui 21
Iisus, că Acela va mîntui pre norodul Lui den păcatele lor. Şi aceasta tot fu ca să 22
să împle ce e zis de Domnul pren prorocul zicînd: 'Iată, fecioara în pîntece va avea 23
şi va naşte fiiu şi vor chema numele lui Emmanuil, carele iaste tălmăcindu-se: 'Cu noi Dumnezău'". Şi sculîndu-se Iosif 24
den somn, au făcut cum au poruncit îngerul Domnului şi luo pre muiarea lui. Şi nu 25
o cunoscu pre ea pînă unde au născut pre fiiul ei cel născut dentîiu şi chemă nume lui Iisus.

CAP II

Iară Iisus născîndu-Să în Vithleaemul jidovesc, în zilele lui Irod 1
împărat, iată, vrăjitorii de la răsărituri au venit la Ierusalim,
Zicînd:„Unde iaste cel ce s-au 2
născut, Împăratul jidovilor? Că am văzut steaua Lui spre răsărit şi am venit să ne închinăm Lui". Şi auzind Irod împărat, 3
să turbură, şi tot Ierusalimul cu el. Şi 4
adunînd pre toţi arhiereii şi cărturarii norodului, întreba de ei unde Să naşte Hristos. Iară ei zisără lui:„În Vithleaemul Iudeii, pentru că aşa iaste scris pren 5
prorocul: 'Şi tu, Vithleaeme, pămîntul 6
Iudii, nici într-un chip mai mic eşti întru povăţuitorii Iudii; că dentru tine va ieşi Povăţuitoriu Carele paşte pre norodul Mieu, Israil'". Atuncea Irod, pre ascunsu 7
chemînd pre vrăjitori, cercetă de la ei vreamea ceii ce s-au arătat stea. Şi 8
trimiţînd pre ei în Vithleaem zise:„Ducîndu-vă, cercetaţi cu de-adins de Cocon; şi deacă-L veţi afla, daţi-m ştire, ca să viiu şi eu să mă închin Lui". Iară ei, ascultînd 9
pre împăra-

tul, mearseră; şi iată, steaua carea au văzut la răsărit înainte aducea pre ei, pînă viind au stătut deasupra unde era Coconul. 10 Iară deaca văzură steaua, să bucurară bucu- 11 rie mare foarte. Şi întrînd în casă, aflară Coconul cu Maria, muma Lui, şi căzînd să închinară Lui şi, deşchizînd comoarăle lor, adusără Lui darure; aur şi tămîie şi 12 zmirnă. Şi luînd răspuns în vis să nu să întoarcă cătră Irod, pren altă cale s-au dus 13 la ţara lor. Şi ducîndu-să ei, iată, îngerul Domnului să arătă în vis lui Iosif zicînd: „Sculîndu-te, ia Coconul şi pre muma Lui şi fugi la Eghipet şi fii acolo pînă voiu zice ţie; pentru că va să caute Irod pre Cocon 14 să-L piarză". Iară el sculîndu-să, luo Coconul şi pre maica Lui noaptea şi să 15 dusă la Eghipet. Şi fu acolo pînă la moartea lui Irod, ca să să plinească ce e zis de Domnul pren prorocul zicînd:„Den Eghi- 16 pet am chemat pre Fiiul Mieu". Atuncea Irod, văzînd că fu batjocorit de vrăjitori, să mînie foarte şi trimiţînd au ucisu pre toţi copiii cei den Vithleaem şi den toate hotarăle lui, de doi ani şi mai mici, după vreamea 17 carea au iscodit de la vrăjitori. Atuncea să plini ceaea ce s-au grăit de Ieremia 18 prorocul zicînd: „Glas în Rama să auzi, plîngere şi suspin şi ţipăt mult; Rahil plîngîndu copiii săi şi nu vrea să să mîngîie, 19 căci nu era". Iară deaca muri Irod, iată, îngerul Domnului în vis să arătă lui Iosif în 20 Eghipet zicînd: „Scoală şi ia Coconul şi pre maica Lui şi te du în pămîntul lui Israil, că au murit ceia ce căuta sufletul Coconu- 21 lui". Iară el sculîndu-să, luo Coconul şi pre maica Lui şi veni în pămîntul lui Israil. 22 Şi auzind că Arhelau împărăţeaşte în Iudea în locul lui Irod, tătîne-său, să temu a merge acolo şi, luînd ştire în vis, să dusă în 23 părţile Galileii. Şi venind sălăşlui în cetatea carea să cheamă Nazareth, ca să să împle ceaea ce s-au grăit pren proroci, că Să va chema Nazarinean.

CAP III

1 In zilele acealea, veni Ioan Botezătoriul propoveduind în pustiiul 2 Iudei Şi zicînd:„ Pocăiţi-vă, că s-au apropiat împărăţia ceriurilor. 3 Că acesta e cel ce s-au grăit de Isaia prorocul zicînd: Glasul celui ce strigă în pustiiu:'Gătiţ calea Domnului, direapte 4 faceţ cărările Lui!'". Şi acesta Ioan avea îmbrăcămintea lui de păr de cămilă şi brîu de curea prejur mijlocul lui; şi hrana 5 lui era vlăstare şi miare sălbatecă. Atuncea ieşi la el Ierusalimul şi toată Iudeia şi tot 6 împrejurul Iordanului. Şi să boteza de la el în Iordan ispoveduindu-ş păcatele lor. Şi văzînd mulţi den farisei şi saduchei 7 viind cătră botezul lui, zise lor: „Pui de năpîrci, cine v-au arătat voao să fugiţ de urgia cea viitoare? Faceţ dară rod vread- 8 nic pocăinţei. Şi să nu vă pară a grăi 9 întru voi:'Părinte avem pre Avraam!', că zic voao că poate Dumnezău den pietrile aceastea să rîdice feciori lui Avraam. Şi, iată, şi săcurea zace la rădăcina copaci- 10 lor; deci tot pomul ce nu face rod bun taie-să şi în foc să bagă. Că eu botez 11 pre voi cu apă întru pocăinţă; iară Cel ce vine după mine mai tare de mine iaste, Căruia nu-s destul să-I port încălţămintele; Acela va boteza pre voi cu Duhul Sfînt şi cu foc; Căruia e lopata în mîna Lui şi 12 va curăţi area Lui şi va aduna grîul Lui în jitniţă, iară paiele le va arde în focul nestins". Atuncea veni Iisus den Galilea la Iordan cătră 13 Ioan, să Să boteaze de dinsul. Iară Ioan opri- 14 ia pre El, zicînd:„Eu trebuiesc să mă botez de Tine; şi Tu vii la mine?" Şi răspunzînd 15 Iisus zise cătră el:„Lasă acum, că aşa să cade noao a împlea toată direptatea". Atunci lăsă pre El. Şi botezîndu-Se 16 Iisus, numaidecît ieşi den apă şi, iată, I să deşchisără Lui ceriurile şi văzu Duhul lui Dumnezău pogorînd ca un porumb şi viind spre El. Şi iată glas den ceriuri grăind: 17 „Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit, întru carele bine-vruiu".

CAP IV

Atuncea Iisus aduse-Să de Duhul la 1 pustie să Să ispitească de diavolul. Şi postind 40 de zile şi 40 de 2 nopţi, apoi flămînzi. Şi apropi- 3 indu-să cătră El ispititoriul, zise: „De eşti Fiiul lui Dumnezău, zi ca pietrile aceastea pîini să să facă". Iară El răspun- 4 zînd zise:„Scris iaste: Nu numai cu pîine va trăi omul, ce cu tot cuvîntul carele iase den gura lui Dumnezeu". Atunci luo pre El 5 diavolul întru sfînta cetate şi-L puse pre El pre aripa besearecii. Şi zise Lui:„De 6 eşti Fiiul lui Dumnezău, pune-Te pre Tine jos, că scrisu-s-au că:'Va porunci îngerilor Săi de Tine; şi preste mîini rîdica-Te-vor, să nu cîndva poticneşti de piatră piciorul Tău'". Zise Iisus lui:„Iară s-au scris:'Să 7 nu ispiteşti pre Domnul Dumnezăul tău'". Iară luo pre El diavolul într-un munte înalt 8 foarte şi arătă Lui toate împărăţiile lumii şi mărirea lor. Şi zise Lui: „Toate aceas- 9 tea voiu da Ţie, de Te vei pleca să Te închini mie". Atuncea zise Iisus lui:„Du-te de- 10 napoia Mea, satano, că scrisu-s-au:'Domnului Dumnezeului tău să te închini, şi Lui sîngur să slujăşti'". Atuncea lăsă pre El 11 diavolul şi iată, îngerii să apropiară şi slujiia Lui. Şi auzind Iisus că Ioan s-au 12 prins, mearse în Galilea.

13 Şi lăsînd Nazaretul, veni şi lăcui în Capernaum, lîngă mare, în hotarăle lui Zavulon
14 şi lui Neftalim; Ca să să împle ce s-au
15 zis pren Isaia prorocul zicînd: „Pămîntul lui Zavulon şi pămîntul lui Neftalim, calea mării, de ceaea parte de Iordan, Galilea
16 limbilor, Nărodul cel ce şădea într-untunearec văzu lumină mare; şi celor ce şădea în locul şi în umbra morţii, lumină răsări lor".
17 De atunce începu Iisus a propovedui şi a grăi:„Pocăiţi-vă, că s-au apropiat împărăţia
18 ceriurilor". Şi îmblînd Iisus lîngă marea Galileii, văzu doi fraţi: pre Simon, ce să zice Petr, şi pre Andreiu, fratele lui, arun-
19 cînd mreaja în mare (că era păscari). Şi zise lor:„Veniţi după Mine, şi voiu face pre
20 voi păscari de oameni". Carii numaidecît
21 lăsînd mrejile, mearseră după El. Şi mergînd de acolea, văzu alţi doi fraţi, pre Iacov al lui Zevedeiu şi pre Ioan, fratele lui, în cin cu Zevedeiu, tatăl lor, tocmind mrejile
22 lor; şi chemă pre ei. Iară ei, numaidecît lăsînd cinul şi pre tatăl lor, mearseră după
23 El. Şi încungiură Iisus toată Galilea, învăţînd adunările lor şi propoveduindu Evanghelia împărăţiei şi vindecînd toată boala şi toată slăbiciunea întru nărod.
24 Şi ieşi veastea Lui în toată Siria şi aduseră Lui pre toţi carii păţiia rău, în multe fealiuri de boale şi de chinuri cuprinşi fiind: şi drăciţ, şi lunateci şi slăbonogi; şi au vinde-
25 cat pre ei. Şi mearseră după El gloate multe den Galilea şi den Decapolias şi den Ierusalim şi den Iudea şi de ceaea parte de Iordan.

CAP V

1 Şi văzînd gloatele, Să sui în măgură;
2 şi şăzînd El, veniră cătră El ucenicii Lui. Şi deşchizînd rostul
3 Său, învăţa pre ei, zicînd: „Fericiţ cei săraci cu duhul, că acelora
4 iaste împărăţia ceriurilor! Fericiţi ceia ce plîngu, că aceia să vor mîngîia!
5 Fericiţi cei blînzi, că aceia vor moşteni pă-
6 mîntul! Fericiţi ceia ce flămînzesc şi însetoşază direptatea, că aceia să vor să-
7 tura! Fericiţi cei milostivi, că aceia să
8 vor milui! Fericiţi cei curaţi la inemă,
9 că ei vor vedea pre Dumnezău! Fericiţi cei de pace făcători, că aceia fii lui Dumne-
10 zău să vor chema! Fericiţi cei goniţi pentru direptate, că acelora iaste împărăţia
11 ceriurilor! Fericiţi veţ fi cînd vor ocărî pre voi şi vă vor goni şi vor zice tot răul graiu asupra voastră, minţind pentru mine!
12 Bucuraţi-vă şi vă veseliţ, că plata voastră multă e în ceriuri, că aşa au gonit pre proro-
13 cii mai nainte de voi! Voi sînteţi sarea pămîntului; iară de să va împuţi sarea, cu ce să va săra? Întru nemică nu va mai putea, fără numai a să lepăda afară şi a să călca de oameni. Voi sînteţi lumina lumii; nu 14
să poate ascunde cetatea deasupra dealului zăcînd, Nici ardu luminătoriu şi-l pun 15
supt obroc, ce în sveaşnic; şi luminează tuturor celora ce sînt în casă. Aşa să 16
lumineaze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vază faptele voastre ceale bune, şi vor mări pre Tatăl vostru cel dentru ceriuri.
Gîndiţi că am venit să stric leagea, sau pro- 17
rocii? Că n-am venit să stric, ce să plinesc.
Că adevăr grăiesc voao, pînă unde va treace 18
ceriul şi pămîntul, iotă una, au o sîmcea nu va treace den leage, pînă unde toate să vor face. Carele dară va dezlega una dentr-a- 19
ceaste porunci ce-s mai mici şi va învăţa pre oameni aşa, mai mic să va chema întru împărăţia ceriurilor; iară cela ce va face şi va învăţa, acela mare să va chema întru împără-
ţia ceriurilor. Pentru că zic voao că, de 20
nu va prisosi direptatea voastră mai mult decît a cărturarilor şi a fariseilor, nu veţi
întra întru împărăţia ceriurilor. Auzit- 21
aţi că s-au zis celor dentîiu:'Să nu ucizi; iară carele va ucide vinovat iaste judecăţii'.
Iară Eu grăiesc voao că tot cel ce urgiseaşte 22
pre fratele său în deşărt, vinovat va fi judecăţii; iară cine ar zice fratelui său:'Raca', vinovat iaste săborului, iară oricare ar zice: 'Nebune', vinovat va fi la matca focului.
De vei aduce dară darul tău la jîrtăvnic şi 23
acolo-ţ vei aduce aminte că fratele tău are
ceva asupra ta, Lasă acolo darul tău, 24
înaintea jîrtăvnicului, şi pasă întîiu de te împacă cu fratele tău; şi atuncea viind adu darul tău. Fii tocmindu-te cu pîrîşul tău 25
curînd, pînă eşti pre cale cu el, să nu cumva să te dea pîrîşul judecătoriului şi judecătoriul te va da slugii şi în temniţă te vei
băga. Adevăr grăiesc ţie, nu vei ieşi de 26
acolo pînă unde vei da pre cel de apoi fiileariu. Auzit-aţi că s-au zis celor dentîiu: 27
'Să nu preacurviţi'. Iară Eu grăiesc voao 28
că tot cel ce caută spre muiare ca să o poftească pre ea, iată, au preacurvit cu dînsa
întru inima lui. Iară de te va blăzni 29
ochiul tău cel direpţ, scoate-l şi-l leapădă de la tine; că mai bine e ţie ca să piară unul den mădularele tale, şi nu tot trupul tău să să
bage în gheena. Şi de te săblăzneaşte 30
mîna ta direaptă, taie-o şi o leapădă de la tine; că mai bine e ţie ca să piară unul den mădularele tale, şi nu tot trupul tău să să
arunce în gheena. Şi s-au zis că:'Vericine 31
ş-ar lăsa muiarea lui, să-i dea ei carte de despărţeală'. Iară Eu zic voao 32
că cine-ş va lăsa muiarea lui, afară den cuvîntul curviei, face-o pre ea a să preacurvi; şi oricine pre cea lăsată va lua

preacurveaşte. Iară aţi auzit că s-au zis celor de demult:'Să nu juri strîmb; şi vei da Domnului jurămînturile tale întru tot'. Iară Eu zic voao: Să nu juraţi: nici pre ceriu, că scaun iaste lui Dumnezău, Nici pre pămînt, că e cel de supt picioarelor Lui, nici pre Ierusalim, că iaste cetate marelui împărat, Nici pre capul tău să te juri, că nu poţi nici un păr alb sau negru să faci. Ce să fie cuvîntul vostru:'Aşa,aşa; nu,nu'; iară mai mult de aceastea de la cel viclean iaste. Auzit-aţi că s-au zis:'Ochiu direpţ ochiu şi dinte pentru dinte'. Iară Eu zic voao:Nu vă împotrivireţi răului, ce cel ce-ţ va da palmă preste falca ta cea direaptă, întoarce lui şi ceaealaltă. Şi celui ce va să pîrască cu tine şi veşmîntul tău să ia, lasă lui şi îmbrăcămintea. Şi care te va podvodări o milă de loc, pasă cu el doao. Celui ce ceare de la tine dă-i şi pre cela ce va să să împrumuteaze de la tine, să nu te întorci. Auzit-aţi că s-au grăit:'Să iubeşti pre aproapele tău şi să urăşti pre pizmaşul tău'. Iară Eu zic voao: Iubiţi pre pizmaşii voştri, binecuvîntaţi pre cei ce vă blastămă, bine faceţi celora ce vă urăsc pre voi şi vă rugaţi pentru cei ce vă dodeiesc pre voi şi vă gonesc. Ca să fiţi fii Tatălui vostru, Celui den ceriuri; căci răsare pre soarele Său, spre buni şi spre răi, şi ploo spre direpţi şi nedirepţi. Că de veţi iubi pre cei ce vă iubesc pre voi, ce plată veţi avea? Au nu şi vameşii fac aceasta? Şi de veţi cuprinde cu dragoste pre fraţii voştri numai, ce veţi face mai mult? Au nu şi vameşii fac aşa? Direpţ aceaea fiţi voi desăvîrşit, cum Tatăl vostru cel den ceriuri desăvîrşit iaste.

CAP VI

Luaţi aminte, milostenia voastră să nu o faceţ înaintea oamenilor,ca să vază ei; iară de nu, plată nu aveţi de la Tatăl vostru cel den ceriuri. Deci, cînd faci milostenie, nu bucina înaintea ta, precum cei făţarnici fac în adunări şi pren uliţe, ca să să mărească de cătră oameni; adevăr zic voao că-ş iau plata lor. Iară tu, făcînd milostenie, să nu ştie stînga ta ce face direapta ta, Ca să fie milostenia ta într-ascuns şi Tatăl tău, Cel ce veade într-ascuns, Acela va da ţie la arătare. Şi cînd te rogi, nu fi ca făţarnicii, că întru adunări iubescu şi în unghiurile uliţelor stînd să să roage, ca să să arate oamenilor; adevăr zic voao că-ş iau plata lor. Iară tu, cînd te rogi, întră în cămara ta şi, închizînd uşa ta, te roagă Tatălui tău Celui dentr-ascunsu şi Tatăl tău Cela ce veade într-ascunsu da-va ţie la arătare. Şi, rugîndu-vă, nu grăiţi mult ca păgînii, că le pare că întru multă cuvîntarea lor vor fi auziţi. Deci nu vă închipuireţi lor, că ştie Tatăl vostru de cealea ce vă trebuiesc voao, mai nainte decît a ceare voi de la El. Direpţ aceaea, aşa vă rugaţi voi: 'Tatăl nostru cel den ceriuri, sfinţească-să numele Tău. Vie împărăţia Ta, fie voia Ta, cumu în ceriu, aşa şi pre pămînt. Pîinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o noao astăzi. Şi lasă noao datoriile noastre, cum lăsăm şi noi datornicilor noştri. Şi să nu ne duci pre noi în bîntuială,ce ne izbăveaşte pre noi de cel rău. Că a Ta iaste împărăţia şi putearea şi slava întru veaci, amin!' Că, de veţi lăsa oamenilor greşalele lor, lăsa-va şi voao Tatăl vostru cel cerescu. Iară de nu veţi lăsa oamenilor greşalele lor, nici Tatăl vostru nu va lăsa voao greşalele voastre. Şi cînd postiţi, nu vă faceţi ca cei făţarnici, posomorîţi, că-ş strică feaţele lor, ca să să arate oamenilor postind; adevăr zic voao, că-ş iau plata lor. Iară tu, cînd posteşti, unge capul tău şi-ţi spală faţa ta, Ca să nu te arăţi oamenilor că posteşti, ce Tatălui tău celui într-ascunsu; şi Tatăl tău, Cel ce veade într-ascunsu, da-va ţie la arătare. Nu adunareţi voao comori pre pămînt, unde moliile şi rugina o strică şi unde furii o sapă şi o fură. Ce adunaţi comoară voao în ceriu, unde nici moliile, nici rugina o strică, şi unde furii nu o sapă, nici o fură. Că, unde iaste comoara voastră, acolo iaste şi inima voastră. Luminătoriul trupului iaste ochiul; deci, de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău luminat va fi. Iară de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat; deci, deaca iaste lumina carea e întru tine întunearec, dară întunearecul cîtu e? Nimeni nu poate sluji la doi domni; că sau pre unul va urî şi pre altul va îndrăgi, au de unul să va ţinea şi pre altul va defăima; nu veţi putea sluji lui Dumnezău şi lui Mamona. Derept aceaea zic voao: Nu grijireţi cu sufletul vostru ce veţi mînca şi ce veţi bea, nici cu trupul vostru ce veţi îmbrăca; au nu iaste sufletul mai mult decît hrana şi trupul decît veşmintele? Căutaţi spre pasările ceriului, că nu samănă, nici seaceră, nici adună în jicniţă; şi Tatăl vostru cel den ceriu le hrăneaşte pre eale. Au nu sînteţi voi mai mult osebiţi de eale? Dară cine dentru voi, grijind, poate să adaogă preste vîrsta lui un cot? Şi pentru veşmînt ce vă grijiţi? Socotiţi crinii cîmpului cum cresc: nu ostenescu, nici torcu. Iară zic voao că nici Solomon, întru toată slava lui, să îmbrăca ca unul dentr-aceştea.

30 Şi, de iarba cîmpului, astăz fiind şi mîine în cuptoriu aruncîndu-se, şi Dumnezău aşa îmbracă, au nu cu mult mai vîrtos pre voi,
31 puţin credincioşi? Deci nu vă grijireţ zicînd:'Ce vom mînca?' sau 'Ce vom bea?'
32 sau 'Cu ce ne vom îmbrăca?' Că toate aceastea limbile cer, că ştie Tatăl vostru den ceriu că vă trebuiesc aceastea toate.
33 Ce cearеţ întîiu împărăţia lui Dumnezău şi direptatea Lui şi toate aceastea se vor
34 adaoge voao. Dirept aceaea, nu vă grijireţ de mîine, că ziua de mîine griji-va de sine; destul e zilei răutatea ei.

CAP VII

1 Nu judecareţ, ca să nu vă judecaţ.
2 Că cu ce judecată veţ judeca, judeca-vă-veţ; şi cu ce măsură
3 măsuraţ, să va măsura voao. Şi ce cauţi ştercul cel den ochiul fratelui tău, iară bîrna care e în ochiul tău
4 nu o iai aminte? Şi cum zici fratelui tău: 'Lasă să scoţ aţapocul den ochiul tău', şi
5 iată bîrna în ochiul tău? Făţarnice, scoate întîiu bîrna den ochiul tău, şi atuncea vei căuta a scoate aţapocul den ochiul fratelui tău.
6 Nu dareţ sfintele cîinilor, nici vărsareţ mărgărintarele voastre înaintea porcilor, să nu-l calce cumva supt picioarele lor şi, întorcîndu-se, rumpe-vor pre voi.
7 Cеareţ şi se va da voao, căutaţ şi veţ afla,
8 sunaţ şi se va deşchide voao. Că tot cel ce ceare ia, şi cel ce cearcă află, şi celui
9 ce bate deşchide-i-se-va. Sau cine iaste dentru voi om carele, de va ceare feciorul
10 lui pîne, au da-i-va lui piatră? Şi de are
11 ceare peaşte, au şarpe-i va da lui? Deci, fiind voi răi, ştiţ dări bune a da fiilor voştri, cu cît mai mult Tatăl vostru cel den ceriuri
12 va da bune celor ce cer de la El! Toate dară cîte aţ vrea să facă voao oamenii, aşa şi voi faceţ lor, că aceasta iaste leagea şi
13 prorocii. Întraţi pren poarta cea strîmtă; căci largă e poarta, şi lată e calea carea duce la perire, şi mulţi sînt carii întră pren ea.
14 Că strîmtă e poarta şi necăjită e calea carea duce la viaţă, şi puţini sînt carii află pre ea.
15 Luaţi-vă aminte de proroci mincinoşi, carii vin către voi în veşmintele oilor, iară denlă-
16 untru sînt lupi răpitori. Den rodul lor îi veţ cunoaşte pre ei; au doară vor culeage den spini struguri, sau den ciulini smochine?
17 Aşa, tot pomul bun, poame bune face, iară
18 pomul putred poame reale face. Nu poate pomul bun poame reale să facă, nici
19 pomul rău poame bune să facă. Tot pomul ce nu face poame bune taie-să şi în
20 foc aruncă-să. Oare den poamele lor îi
21 veţ cunoaşte pre ei. Nu tot cine-m va zice Mie: 'Doamne, Doamne!', va întra întru împărăţia ceriurilor, ce cela ce face voia Tatălui Mieu celui den ceriuri.
22 Mulţi vor zice Mie în zua aceaea:'Doamne, Doamne, au n-am prorocit în numele Tău? Şi cu numele Tău dracii am scos, şi cu
23 numele Tău multe puteri am făcut?' Şi atunci voiu mărturisi lor că 'Niciodată am ştiut pre voi, delungaţi-vă de la Mine, toţ carii faceţ fărădeleagea!' Deci tot carele
24 aude cuvintele Meale aceastea şi le face, asămăna-l-voiu pre el omului înţelept, carele au zidit casa lui pre piatră. Şi pogorî
25 ploaie, şi veniră rîurile şi suflară vînturile şi loviră în casa aceaea, şi nu căzu, că era întemeiată pre piatră. Şi tot carele aude
26 cuvintele Meale aceastea şi nu le face, asămăna-să-va omului nebun, carele ş-au zidit casa lui pre năsip. Şi pogorî ploaia şi veniră
27 rîurile şi suflară vînturile şi să loviră de casa aceaea şi căzu şi fu răsipirea ei mare". Şi fu deaca sfîrşi Iisus cuvintele aceastea,
28 să mirară năroadele de învăţătura Lui;
29 Că era învăţînd pre ei ca cum avea puteare, şi nu ca cărturarii.

CAP VIII

Şi pogorîndu-Se El den munte, 1
mearseră după El gloate multe.
Şi iată bubos, viind să închină 2
Lui zicînd:„Doamne, de vei vrea, poţi-mă curăţi". Şi tinzînd 3
mîna, atinse pre el Iisus zicînd:„Voia Mi-e, curăţeaşte-te". Şi numaidecît i să curăţi
lui stricăciunea. Şi zise Iisus lui:„Caută 4
nemănui să nu spui, ce pasă de te arată preotului şi du darul carele au poruncit Moisi întru mărturia lor". Şi întrînd 5
Iisus în Capernaum, să apropie către El un sutaş, rugînd pre El şi grăind: „Doamne, 6
feciorul mieu zace în casă slăbănog, rău muncindu-se". Şi zise Iisus lui:„Eu viind 7
voiu vindeca pre el". Şi răspunzînd suta- 8
şul, zise:„Doamne, nu sînt destoinic să întri supt strașina mea, ce numai zi cu cuvîntul, şi să va vindeca feciorul mieu.
Că şi eu sînt om supt biruinţă, avînd supt 9
mine slujitori, şi zic cestuia:'Pasă', şi mearge, şi altuia:'Vino', şi vine; şi slugii meale:'Fă aceasta', şi face". Iară deaca 10
auzi Iisus aceastea, să miră şi zise celor ce mergea după El:„Adevăr grăiesc voao, nici în israili nu aflaiu atîta credinţă. Însă vă 11
zic voao că mulţi de la răsărituri şi de la apusuri vor veni şi să vor răpăosa cu Avraam şi cu Isaac şi cu Iacov întru împărăţia ceriurilor. Iară fiii împărăţiii să vor 12
scoate la întunearecul cel mai den afară; acolo va fi plîngere şi scrîşnirea dinţilor".
Şi zise Iisus sutaşului:„Pasă şi cum ai 13
crezut fie ţie"; şi să vindecă feciorul lui într-acel ceas. Şi viind Iisus în casa lui 14
Petr văzu pre soacra lui zăcînd şi înfierbîntată. Şi o atinse de mînă şi lă- 15

să pre ea frigurile şi să sculă şi slujiia Lui.
16 Iară deaca să făcu sară aduseră Lui îndrăciţ
mulţi şi scotea duhurile cu cuvîntul şi pre
17 toţi bolnavii vindecă, Ca să să împle
carea e zisă pren Isaia prorocul zicînd:
„Acesta au luat slăbiciunile noastre şi
18 boalele nostre au purtat“. Şi văzînd
Iisus mulţime multă pregiur Sine, porunci
19 să treacă decindea. Şi apropiindu-se un
cărturariu, zise Lui:„Învăţătoriule, mearge-
20 voiu după Tine oriunde vei mearge“. Şi
zise lui Iisus:„Vulpile vizunii au, şi pasările
ceriului lăcaşuri, iară Fiiul Omenesc n-are
21 unde să-Ş pleace capul“. Iară altul den
ucenicii Lui zise Lui:„Doamne, lasă-mă mai
nainte să merg să îngrop pre tată-mieu“.
22 Iară Iisus zise Lui:„Vino după Mine şi lasă
23 pre morţi să îngroape morţii lor“. Şi
întrînd El în corabie mearseră după El
24 ucenicii Lui. Şi iată, cutremur mare fu
în mare, cît să mai acoperiia corabia de
25 valuri; iară El dormiia. Şi apropiindu-se
ucenicii Lui, deşteptară pre El, zicînd:
26 „Doamne, mîntuiaşte-ne, că perim“. Şi
zise lor Iisus:„Ce sînteţi fricoş, puţin cre-
dincioşi ?“ Atuncea sculîndu-Se, certă
27 vînturile şi marea şi fu linişte mare. Iară
oamenii să mirară, zicînd:„În ce chip iaste
Acesta, că şi vînturile şi marea ascultă pre
28 El?“ Şi deacă viind El de ceaea parte la
locul gherghesineanilor, timpinară pre El
doi îndrăciţi ieşind dentru morminte, foarte
răi, cît nu putea nimeni treace pre aceaea
29 cale. Şi iată, strigară grăind:„Ce e noao
şi Ţie,Iisuse, Fiiul lui Dumnedzău, venit-ai
acicea mai nainte de vreame să ne chinuieşti
30 pre noi?“ Şi era departe de ei o turmă
31 mare de porci, de păştea. Iară dracii ruga
pre El grăind:„De ne vei scoate pre noi,
porunceaşte noao să meargem în turma cea
32 de porci“. Şi zise lor:„Meargeţi“; iară ei,
deaca ieşiră, mearseră în turma de porci şi
iată, să porni toată turma porcilor asupra
33 rîpei în mare şi muriră în apă. Iară
păstorii fugiră şi venind în cetate spuseră
34 toate, şi ceale ale îndrăciţilor. Şi iată,
tot oraşul ieşi întru timpinarea lui Iisus şi,
văzîndu-L pre El, rugară-L ca să Să mute
den hotarăle lor.

CAP IX

1 Şi întrînd în corabie, au trecut şi au
2 venit într-a Lui cetate. Şi iată,
aduseră Lui un slăbănog pus pre
pat; şi văzînd Iisus credinţa lor,
zise slăbănogului:„Aibi nădeajde,
3 fiiule, iartă-ţi-se păcatele tale“. Şi iată,
unii den cărturari ziseră întru eiş:„Acesta
4 blastemă“. Şi, ştiind Iisus cugetele lor,
zise:„Pentru ce voi cugetaţi rău întru
5 inimile voastre? Pentru căce e mai
lesne a zice?‘Iartă-ţi-se ţie păcatele tale’,
sau a zice:‘Scoală

şi îmblă?’ Ce ca să ştiţi că puteare are 6
Fiiul Omenesc pre pămînt a ierta păcatele
(atunci zise slăbănogului):„Sculîndu-te,
rîdică-ţi patul şi te du acasă-ţi“. Şi 7
sculîndu-se, mearse la casa lui. Iară 8
deaca văzură mulţimea, să mirară şi
slăviia pre Dumnezău, carele au dat puteare
ca aceaea oamenilor. Şi trecînd Iisus de 9
acolea, văzu un om şăzînd la o vamă,
Mattheiu chemîndu-l, şi zise lui:„Vino după
Mine“; şi să sculă de mearse după El. Şi 10
fu El şăzînd în casă şi iată, mulţi vameşi şi
păcătoş veniră de şăzură cu Iisus şi cu
ucenicii Lui. Şi văzînd fariseii, ziseră 11
ucenicilor Lui:„Derept ce cu vameşii şi cu
păcătoşii mănîncă învăţătoriul vostru?“
Iară Iisus, auzind, zise lor:„Nu trebuie 12
sănătoşilor doftor, ce bolnavilor. Ce 13
mergînd învăţaţi ce iaste:‘Milă voiu, şi nu
jîrtvă’; că n-am venit să chem pre cei direpţi,
ce pre păcătoşi, la pocaanie“. Atunci 14
veniră către El ucenicii lui Ioan zicînd:
„Derpt ce noi şi fariseii postim mult, iară
ucenicii Tăi nu postesc?“ Şi zise lor 15
Iisus:„Au pot fiii nuntei jăli pînă iaste
cu ei ginerele? Ce vor veni zilele cînd să va
lua de la ei ginerele, şi atunci vor posti.
Deci nimeni nu va cîrpi veşmîntul vechiu cu 16
peatec nou, că scoate plinirea lui de către
haină şi mai rea spărtură să face. Nici 17
bagă vinul nou în foi vechi, iară de nu, să
sparg foii şi vinul să varsă şi foii pier; ce
bagă vinul nou în foi noi şi amîndoi să ţîn“.
Aceastea grăind El lor, iată un boiariu 18
venind să închină Lui, zicînd că:„Fata mea
acum muri; ce viind pune mîna Ta pre ea şi
va înviia“. Şi sculîndu-Se Iisus, mearse 19
după el şi ucenicii Lui. (Şi iată o muiare, 20
căriia-i cura sînge de 12 ani, apropiindu-se
den dos, să atinse de poalele veşmîntului
Lui. Că zicea întru sine:„Macară numai 21
de m-aş atinge de veşmîntul Lui, mă voiu
mîntui“. Iară Iisus, întorcîndu-Se şi 22
văzîndu-o, zise:„Încreade-te, fată, credinţa
ta te va mîntui pre tine“; şi să mîntui
muiarea den ceasul acela). Şi deaca veni 23
Iisus în casa boiariului şi văzînd fluieraşii
şi nărodul gîlcevind, Zise lor:„Daţi-vă în 24
laturi că n-au murit fata, ce doarme“; şi-ş
rîdea de El. Iară deaca să scoase afară năro- 25
dul, întrînd, o au apucat de mînă şi să sculă
fetişoara. Şi ieşi veastea aceasta preste 26
tot pămîntul acela. Şi trecînd de acolo 27
Iisus, mearseră după El doi orbi strigînd şi
grăind:„Miluiaşte-ne pre noi, Fiiul lui David“.
Iară deaca veni în casă, să apropiară către 28
El orbii şi zise lor Iisus:„Creadeţ că poci
face aceasta?“Ziseră Lui: „Aşa, Doamne“.
Atuncea atinse ochii lor zicînd:„După 29
credinţa voastră fie voao“. Şi să 30

deşchiseră ochii lor şi certă Iisus pre ei, zi-
31 cînd:„Căutaţi nimeni să nu ştie". Iară
ei, deaca ieşiră, vestiră pre El preste tot pă-
32 mîntul acela. Şi ieşind ei, iată, aduseră
33 Lui un om mut şi îndrăcit. Şi scoţîndu-
se dracul, grăi mutul şi să mirară mulţimea,
zicînd că niciodată nu s-au arătat aşa întru
34 Israil. Iară fariseii zicea:„Cu stăpînul
35 dracilor scoate dracii". Şi încungiura
Iisus pren toate oraşăle şi satele, învăţînd
în adunările lor şi propoveduind Evanghelia
împărăţiei şi vindecînd toată boala şi toată
36 slăbiciunea întru oameni. Iară deaca văzu
năroadele, I să făcu milă de eale, că era
leşinaţi şi părăsiţ ca nişte oi ce n-au păstoriu.
37 Atunci zise ucinicilor Lui:„Iată, săcerătură
38 e multă, iară lucrători-s puţini. Ce vă
rugaţi Domnului secerăturii, ca să scoaţă
lucrătorii la secerătura Sa".

CAP X

1 Şi chemînd Iisus pre cei 12 ucenici
ai Săi, deade lor puteare spre duhu-
rile necurate, ca să le scoaţă pre eale
şi să vindece toată boala şi toată
2 neputinţa. Iară celor 12 apostoli
numele lor aceastea-s: întîiu Simon, carele
să zice Petăr, şi Andreiu, fratele lui; Iacov
3 al lui Zevedeiu şi Ioan, fratele lui; Filip
şi Vartholomeiu, Thoma şi Mattheiu vameşul;
Iacov al lui Alfeu şi Leveu, cel ce s-au pore-
4 clit Thadeu; Simon Cananitul şi Iuda Isca-
5 riotul, carele şi vîndu pre El. Pre aceşti
12 îi trimise Iisus poruncindu-le lor zicînd:
„În calea păgînilor să nu mergeţ şi în
6 cetatea samarineanilor nu întraţi. Ce vă
duceţ mai vîrtos cătră oile ceale perite ale
7 casei lui Israil. Şi mergînd, propovăduiţ
zicînd că s-au apropiat împărăţia ceriurilor.
8 Pre bolnavi vindecaţi, pre gubavi curăţiţ,
pre morţi înviaţi, pre draci îi scoateţ; în dar
9 aţ luat, în dar daţi. Să nu cîştigaţi aur,
nici argint, nici aramă în brînele voastre.
10 Nici traistă pre cale, nici doao veşminte,
nici încălţăminte, nici toiag, că vreadnic
11 iaste lucrătoriul de hrana lui. Ori în ce
cetate au sat veţi întra, cercetaţi cine iaste
într-însa harnic, şi acolo mîneţi pînă veţi
12 ieşi. Deci, întrînd în casă, uraţi bine ei.
13 Şi de va fi casa destoinică, vie pacea voastră
spre ea, iară de nu va fi destoinică, pacea
14 voastră cătră voi să va întoarce. Şi cine
nu va priimi pre voi, nici va asculta cuvintele
voastre, ieşind den casă au den oraşul acela,
scuturaţi prahul picioarelor voastre.
15 Adevăr grăiescu voao, mai iuşor va fi
pămîntul Sodomului şi Gomorului în
16 ziua judecăţii decît oraşul acela. Iată,
Eu trimiţu pre voi ca oile în mijlocul
lupilor; deci fiţi înţelepţi ca şerpii şi
17 întregi ca porumbii. Şi feriţi-vă de oa-
meni, că vor da pre voi la adunări şi în
săboarele lor vor bate pre voi. Şi la 18
domni şi la împăraţi duş veţ fi pentru Mine,
întru mărturie lor şi limbilor. Iară cînd 19
vă vor da pre voi, nu vă grijireţi cum şi ce
veţi grăi, că să va da voao într-acela ceas ce
veţi grăi. Că nu veţ fi voi grăind, ce 20
Duhul Tatălui vostru cel ce grăiaşte întru
voi. Da-va frate pre frate spre moarte, şi 21
tată pre fiiu, şi să vor scula feciorii preste
părinţi şi-i vor omorî pre ei. Şi veţ fi 22
urîţi de toţi pentru Numele Mieu; iară cela
ce va răbda pînă în sfîrşit, acela să va spăşi.
Iară cînd vă vor goni pre voi den cetatea 23
aceasta, fugiţi la ceaealaltă, că adevăr gră-
iesc voao, nu veţi fîrşi cetăţile lui Israil
pînă va veni Fiiul Omenescu. Nu iaste 24
ucenicul mai mare decît învăţătoriul, nici
slugă decît domnul lui. Destul e uceni- 25
cului ca să să facă ca dascalul lui, şi sluga
ca domnu său; deaca chemară pre stăpînul
casii Veelzavul, cu cît mai vîrtos pre casnicii
lui? Deci nu vă teamereţi de ei, că 26
nemică nu iaste acoperit ca să nu să desco-
pere şi ascunsu care nu să va cunoaşte. Care 27
vă zice voao întru întunearec spuneţi la
lumină, şi ce auziţi la ureache propoveduiţi
pren case. Şi nu vă teamereţi de ceia ce 28
omoară trupul, iară sufletul nu-l pot omorî;
ce vă teameţi mai vîrtos de cela ce poate
piarde sufletul şi trupul în gheena. Au nu 29
doao păsăreale să vînd într-un asarion? Şi
una de eale nu va cădea pre pămînt, fără
Părintele vostru. Iară şi perii capului 30
vostru încă-s număraţi toţi. Dirept 31
aceaea nu vă teamereţi, că decît multe
păsăreale sînteţi voi osăbiţi. Decii tot 32
carele va mărturisi pre Mine înaintea oame-
nilor, mărturisi-voiu şi Eu întru el înaintea
Tatălui Mieu celui den ceriuri. Şi carele 33
să va lepăda de Mine înaintea oamenilor,
lepăda-Mă-voiu şi Eu de el înaintea Tatălui
Mieu celui den ceriuri. Să nu vă pare că 34
am venit să puiu pace pre pămînt; n-am
venit să puiu pace, ce sabie. Că am venit 35
să osăbescu omul asupra tatălui său, şi pre
fată asupră mîne-sa, şi nor asupra soacră-sa.
Şi pizmaşii omului — cei de casa lui. 36
Cela ce iubeaşte tatăl, sau muma, mai 37
vîrtos decît pre Mine, nu e destoinic Mie; şi
cine va iubi feciorul sau fata mai vîrtos decît
pre Mine, nu-i destoinic de Mine. Şi cine 38
nu va lua crucea sa şi să vie după Mine, nu
iaste destoinic de Mine. Cela ce au aflat 39
sufletul lui piarde-l-va pre el, şi cela ce-ş va
piarde sufletul lui pentru Mine, afla-va pre
el. Cine priimeaşte pre voi, pre Mine prii- 40
meaşte; şi cela ce priimeaşte pre Mine,
priimeaşte pre Cela ce M-au trimes pre
Mine. Cela ce prii- 41

meaşte prorocul în numele prorocului plata
prorocului va lua; şi cela ce priimeaşte pre
direptul, în numele direptului, plata direptu-
42 lui va lua. Şi cine va da băutură unuia
den ceşti mai mici, numai un păhar de apă
reace, în nume de ucenicu, adevăr grăiesc
voao nu va piarde plata lui".

CAP XI

1 Şi fu deaca săvîrşi Iisus poruncind
celor doisprăzeace ucenici ai Lui,
trecu de acolo, ca să înveaţe şi să
propoveduiască pren oraşile lor.
2 Iară Ioan auzînd, den prinsoare,
faptele lui Hristos, trimiţînd doiden ucenicii
3 lui, Zise Lui:„Tu eşti Cela ce va să vie,
4 au pre altul vom aştepta?" Şi răspun-
zînd Iisus, zise lor:„Meargeţi de spuneţi
5 lui Ioan ceale ce auziţ şi vedeţ: Orbii
văd şi şchiopii îmblă, stricaţii să curăţescu,
surzii aud, morţii să scoală şi săracilor bine
6 să vesteaşte. Şi fericit iaste cela ce nu
7 să va sminti în Mine". Şi ducîndu-se
aceştea, începu Iisus a grăi mulţimei de
Ioan:„Ce aţ ieşit să vedeţ în pustie? Trestie
8 carea să clăteaşte de vînt? Iară la ce aţi ieşit
să vedeţ? Om întru veşminte moi îmbrăcat?
Iată, ceia ce poartă veşminte moi în casele
9 împăraţilor sînt. Şi ce aţi ieşit să vedeţ?
Proroc? Adevăr grăiesc voao, şi mai mult
10 decît proroc. Că acesta iaste de carele
s-au scris:'Iată, Eu trimiţ îngerul Mieu
înaintea feaţii Tale, carele va găti calea Ta
11 înaintea Ta'. Adevăr grăiesc voao, nu s-au
sculat den născuţi den muieri mai mare de
Ioan Botezătoriul; iară cel mai mic întru
împărăţia ceriului mai mare e decît el.
12 Iară den zilele lui Ioan Botezătoriul pînă
acum, împărăţia ceriurilor sileaşte-să, şi
13 nevoitorii apucă pre ea. Că toţi prorocii
14 şi leagea pînă la Ioan prorociră. Şi, de
veţi vrea să priimiţ, acesta e Ilie, carele va
15 să vie. Cela ce are urechi de auzirea să
16 auză. Dară cui voiu închipui ruda
aceasta? Aseamene iaste copiilor, cărora şăd
în tîrguri şi strigă pre soţiile lor şi zic:
17 'Fluierat-am voao, şi n-aţi jucat; plîns-am
18 voao, şi n-aţ tînguit'. Că veni Ioan, nici
mîncînd, nici bînd, şi zic că are drac.
19 Veni Fiiul Omenesc, mîncînd şi bînd, şi
zic:'Iată om mîncătoriu şi de vin băutoriu,
priaten vameşilor şi păcătoşilor!' Şi să
20 îndireaptă înţelepţia de la fiii ei". Atuncea
începu Iisus a defăima oraşăle întru carele
era făcute ceale mai multe puterile Lui, căci
21 nu să pocăiră: „Vai ţie, Horazin, vai ţie,
Vithsaidan, că de ară fi fost în Tir şi în
Sidon puterile carele fură întru voi, de mult
22 cu sac şi cu cenuşă s-ară fi pocăit. Însă
zic voao: Tirului şi Sidonu-
lui mai lesne va fi în ziua judecăţiei decît
voao. Şi tu, Capernaum, ceaea ce te-ai 23
înălţat pînă la ceriu, pînă în iad te vei po-
gorî; că de ară fi fost în Sodom puterile
carele fură făcute întru tine, fire-ar rămas
pînă în ziua de astăzi. Însă grăiesc voao 24
că pămîntului Sodomului mai lesne va fi în
ziua judecăţii decît ţie". Întru aceaea 25
vreame răspunzînd Iisus zise:„Mărturisescu-
Mă Ţie, Părinte, Domnul ceriului şi al
pămîntului, că ai ascuns aceastea de înţe-
lepţi şi de înţelegători şi le-ai arătat
pruncilor. Aşa, Părinte, că aşa fu bună- 26
vrearea înaintea Ta! Toate sînt Mie date 27
de la Tatăl Mieu şi nimene nu cunoaşte pre
Fiiul, numai Tatăl; nici pre Tatăl cunoaşte
cineva, fără numai Fiiul, şi cui va Fiiul să
i-L arate. Veniţi cătră Mine, toţi cei 28
osteniţ şi împovăraţi, şi Eu voiu odihni pre
voi. Luaţi jugul Mieu asupra voastră şi 29
vă învăţaţi de Mine că blînd sînt şi smerit
cu inima şi veţ afla răpaos sufletelor voastre.
Că e jugul Mieu bun şi sarcina Mea iuşoară 30
iaste".

CAP XII

Întru-aceaea vreame mearse Iisus 1
sîmbătă pren sămănături, iară
ucenicii Lui flămînziră şi începură
a zmulge spice şi a mînca. Iară 2
fariseii, văzînd, ziseră Lui:„Iată,
ucenicii Tăi fac carea nu se cade a face
sîmbăta". Iară El zise lor:„Au n-aţi 3
cetit ce au făcut David cînd au flămînzit
el şi carii era cu el? Cum întră în casa lui 4
Dumnezău şi pîinile ceale ale aducerii
înainte le mîncă, carele nu i să cădea să le
mănînce, nici celora ce era cu el, fără numa
preoţilor? Sau n-aţi cetit în leage că în 5
sîmbete preoţii în beseareca sîmbăta spurcă,
şi nevinovaţi sînt? Iară zic voao că mai 6
mare de beseareca iaste acicea. Şi de aţi 7
şti ce iaste:'Milă voiesc, şi nu jîrtă', n-aţi
vinui pre cei nevinovaţi. Că Domnul 8
iaste şi al sîmbetii Fiiul Omenesc". Şi 9
ieşind de acolea, veni la adunarea lor. Şi 10
iată, un om era avînd mîna uscată; şi între-
bară pre El zicînd:„Oare cade-se în sîmbătă
a vindeca?", ca să-L hulească pre El.
Iară El zise lor:„Cine iaste întru voi om 11
carele va avea oaie şi, de va cădea aceasta
sîmbăta în groapă, au nu o va apuca şi o va
scoate? Deci, cu cît iaste omul mai osebit 12
decît oaia? Derept aceaea cade-se în sîmbete
a face bine". Atuncea grăi omului: 13
„Tinde mîna ta"; şi o tinse, şi să făcu
sănătoasă ca şi ceaealaltă. Iară fariseii, 14
deaca ieşiră, făcură asupra Lui sfat, ca pre
El să-L piarză. Iară Iisus, conoscînd, 15
Să duse de acolea; şi după El mearseră
noroade multe şi vindecă pre ei pre toţi.
Şi-i certă pre ei 16

17 ca să nu-L facă pre El vădit. Ca să să împle
ceaea ce s-au grăit pren Isaia prorocul zicînd:
18 „Iată, Fiiul Mieu, Care am ales, iubitul
Mieu, în Carele binevru sufletul mieu,
pune-voiu Duhul Mieu preste El şi va vestui
19 limbilor judecată. Nu va prici, nici va
striga, nici va auzi cineva în uliţe glasul Lui.
20 Trestia zdrobită nu va frînge şi inul ce
fumegă nu va stinge, pînă cînd va scoate
21 judecata la biruinţă. Şi întru numele
22 Lui limbile vor nădejdui". Atuncea s-au
adus Lui un drăcit, orb şi mut; şi vindecă
pre el, cît cel orb şi mut şi grăiia şi vedea.
23 Şi să mirară năroadele toate şi zicea:„Au
24 nu e doară acesta Fiiu lui David?" Iară
fariseii, auzind, ziseră:„Acesta nu scoate
dracii, ce numai cu Velzevul, domnul draci-
25 lor". Iară Iisus, ştiind cugetele lor, zise
lor:„Toată împărăţia împărăţindu-se întru
sine, pustiaşte-se; şi toată cetatea au casa,
26 împărţindu-se întru sine, nu va sta. Şi
de va scoate satana pre satană, întru sine să
împărţi; dară cum va sta împărăţia lui?
27 Şi de scoţu Eu întru Velzevul dracii,
feciorii voştri cu cine vor scoate? Derept
28 aceaea ei vor fi judecătorii voştri. Iară
de scoţu Eu cu Duhul lui Dumnezău dracii,
ajuns-au dară preste voi împărăţia lui
29 Dumnezău. Sau cum poate cineva a întra
în casa celui tare şi vasele lui să-i jăhuiască,
de nu va lega întîiu pre cel tare şi atunce îi
30 va jăhui casa lui? Cela ce nu iaste cu
Mine, asupra Mea iaste şi cine nu strînge cu
31 Mine, răsipeaşte. Direpт aceasta grăiesc
voao:Tot păcatul şi hula ierta-să-va oameni-
lor, iară hula ce e spre Duhul Sfînt nu să va
32 ierta oamenilor. Şi cine va zice cuvînt
asupra Fiiului Omenesc ierta-să-va lui, iară
cela ce ar zice spre Duhul Sfînt nu se va ierta
lui nici într-acest veac, nici în cel viitoriu.
33 Au faceţ pomul bun şi poamele lui bune,
sau faceţ pomul putred şi poamele lui
putrede; că den roadă să cunoaşte pomul.
34 Puii năpîrcelor, cum puteţi a grăi bine, răi
fiind? Pentru că den prisosirea inimii gura
35 grăiaşte. Omul bun den comoara bună a
inimii scoate ceale bune, şi omul rău, den
36 comoară rea, scoate reale. Iară grăiesc
voao că tot cuvîntul deşărt carele vor grăi
oamenii, da-vor de el samă la ziua judecăţii.
37 Că den cuvintele tale te vei îndirepta şi den
38 cuvintele tale te vei judeca". Atuncea
răspunseră unii den cărturari şi farisei
zicînd:„Învăţătoriule, vom de la Tine să
39 vedem sămn". Iară El răspunse, zise
lor:„Neamul rău şi preacurvariu sămn
ceare şi sămn nu să va da lui, numai
40 sămnul lui Iona prorocul. Că, cum au
fost Iona în pîntecele chitului trei zile şi 3
nopţi, aşa va fi şi Fiiul Omenesc întru ini-
ma pămîntului 3 zile şi 3 nopţi. Bărbaţi 41
nineviteani scula-să-vor la judecată cu ruda
aceasta şi vor judeca pre ea, căci s-au pocăit
de propovedania lui Iona; şi iată, mai
mult decît Iona aici. Împărăteasa de la 42
amiazăzi să va scula la judecată cu ruda
aceasta şi o va judeca pre ea, că au venit de
la margi[ni]le pămîntului să auză înţelepţia
lui Solomon; şi iată, mai mult decît Solo-
mon acicea. Iară cînd duhul cel necurat 43
va ieşi den om, treace pren locuri seci,
căutînd răpaos, şi nu află. Atunci zice: 44
'Întoarce-mă voiu la casa mea de unde am
ieşit'; şi viind află-o zăbovind, măturată şi
înfrumuseţată. Atunci mearge şi ia cu 45
sine alte şapte duhuri, mai reale decît el; şi
întrînd lăcuiesc acolea şi să fac mai reale
omului aceluia ceale de apoi decît ceale
dentîiu; aşa va fi şi aceştii rude reale".
Şi încă grăind El către gloate, iată, muma şi 46
fraţii Lui sta afară, pohtind să grăiască Lui.
Zise oarecine Lui:„Iată, maica Ta şi fraţii 47
Tăi afară stau căutînd să grăiască Ţie".
Iară El răspunzînd zise către cela ce-i 48
zisease Lui:„Carea e muma Mea? Şi carii
sînt fraţii Miei?" Şi tinzînd mîna Lui 49
spre ucenicii Săi, zise:„Iată muma Mea şi
fraţii Miei! Că cela ce va face voia 50
Tatălui Mieu celui den ceriuri, acela Mie
frate şi sor şi mumă Îm iaste".

CAP XIII

Şi în ziua aceaea, ieşind Iisus den 1
casă, şedea lîngă mare. Şi să 2
adunară mulţime multă către
Dînsul, cîtu-i fu Lui a întra în
corabie să şază; şi toată gloata
sta pre ţărmure. Şi grăi lor multe în 3
pilde, zicînd:„Iată, ieşi sămănătoriul să
samene. Şi sămănînd el, unele căzură 4
lîngă cale şi veniră pasările şi le mîncară
pre eale. Iară altele căzură pre pietriş, 5
unde nu avea pămînt mult şi numai cît
răsăriră, pentru că nu avea de pămînt
adîncare. Deci răsărind soarele, să păliră 6
şi, pentru căci nu avea rădăcină, să uscară.
Altele căzură pre spini şi crescură spinii şi 7
le înecară pre eale. Iară altele căzură în 8
pămînt bun şi da rod, una o sută, alta şase-
zeci, iară alta treizeci. Cela ce are urechi 9
de auzirea să audă". Şi apropiindu-să 10
ucenicii, zisără Lui:„Căci grăieşti lor în
pilde?" Iară El răspunzînd, zise lor că 11
„Voao s-au dat a şti tainele împărăţiei
ceriurilor, iară acelora nu s-au dat. (Că 12
ceala ce are da-să-va lui şi să va prisosi, iară
cel ce n-are, şi ce are să va lua de la el).
Direpт aceaea în pilde grăiescu lor, ca văzînd 13
nu vădu, şi auzind nu aud, nici să pricep.
Şi să împle preste ei prorocia Isaiei, 14
carea zice:'Cu auzul veţi auzi şi nu veţi

înţeleage şi căutînd veţi căuta şi nu veţi
15 vedea. Pentru că s-au îngrăşat inima norodului acestuia şi cu urechile greu au auzit şi ochii lor au clipit, ca nu cîndva să vază cu ochii şi cu urechile să auză şi cu inima să înţeleagă şi să să întoarcă şi
16 voiu vindeca pre ei". Iară ochii voştri fericiţi-s că văd şi urechile voastre că aud.
17 Că adevăr grăiesc voao că mulţi proroci şi direpţi au poftit să vază ce vedeţi, şi n-au văzut, şi să auză ceale ce auziţi, şi n-au
18 auzit. Voi dară auziţi pilda sămănă-
19 toriului. Tot cel ce aude Cuvîntul Împărăţiei şi nu înţeleage, vine hicleanul şi apucă ce e sămănat întru inima lui; aceasta e cea ce lîngă cale s-au sămănat.
20 Iară cea ce s-au sămănat pre pietrişu, aceasta iaste carele aude Cuvîntul şi numai-
21 cît cu dragoste priimeaşte pre el. Şi nu are rădăcină întru sine, ce după vreame iaste şi, făcîndu-să strînsoare au gonire pentru Cuvînt, numaidecît să sminteaşte.
22 Iaru cea ce-i sămănată în spini, acesta iaste carele aude Cuvîntul, şi grija veacului acestuia şi înşălăciunea bogăţiei sugrumă
23 Cuvîntul şi fără de rod să face. Iară cea ce pre pămîntul cel bun s-au sămănat, acesta iaste carele aude Cuvîntul şi înţeleage, carele aduce rod şi face unul o sută, altul
24 şasezeci, altul treizeci". Altă pildă puse lor înainte zicînd:„Asemănă-se împărăţia ceriurilor omului celui ce samănă sămînţă
25 bună în ţarina lui. Şi dormind oamenii, veni pizmaşul lui şi sămănă între grîu ne-
26 ghini şi să duse. Iară cînd răsări iarba şi rod făcu, atunci să arătară şi neghinile.
27 Viind slugile stăpînului casei, zisără lui: 'Doamne, au n-ai sămănat sămînţă bună în ţarina ta? Dară de unde are neghinile?'
28 Iară el zisă lor:'Un om pizmaşu au făcut aceasta'. Şi zisără lui slugile:'Dară vrea-vei
29 să meargem să le plevim?' El zise:'Ba, să nu cumva, zmulgînd neghinile, să zmul-
30 geţi împreună cu eale şi grîul. Lăsaţi să crească amîndoao pînă la secerat şi la vreamea secerişului voiu zice secerătorilor: Culeageţi întîi neghinile şi legaţi pre eale în snopi, ca să arză eale, iară grîul strîngeţi
31 în jicniţa mea". Altă pildă puse lor înainte, zicînd:„Asămănată iaste împărăţia ceriurilor grăunţului de muştariu, carele luîndu-l omul l-au sămănat în ţarina lui;
32 Care iaste mai mic de toate sămînţele, iară deaca creaşte, mai mare e de toate legumile, şi să face copaciu, cît vin pasările ceriului
33 şi sălăşluiescu în ramurile lui". Altă pildă grăi lor:„Asămănată iaste împărăţia ceriurilor aluatului, care luîndu-l muiarea îl ascunse în făină de trei măsuri, pînă s-au dospit tot". Aceastea toate grăi Iisus în pilde 34
noroadelor şi fără pildă nemică nu grăiia lor; Ca să să împle ce e zis pren prorocul 35
zicînd:„Deşchide-voiu în pilde rostul Mieu şi voiu arăta ascunse de începutul lumii". Atuncea lăsînd mulţimea, veni Iisus în casă 36
şi să apropiară cătră El ucenicii Lui, grăind: „Spune noao pilda neghinelor ţarinii". Iară El răspunzînd, zise lor:„Cela ce samănă 37
sămînţa bună iaste Fiiul Omenesc. Iară 38
ţarina iaste lumea; şi sămînţa cea bună, aceştea sînt fiii împărăţiei; iară neghinile sînt fiii hicleanului. Iară vrăjmaşul cela 39
ce au sămănat pre eale iaste diavolul; iară secerătura sfîrşenia veacului iaste; iară secerătorii îngerii sînt. Deci, cum să 40
adună neghinele şi să ard cu foc, aşa va fi la sfîrşenia veacului acestuia. Trimite-va 41
Fiiul Omenesc pre îngerii Lui şi vor culeage dentru împărăţia Lui toate smintealele şi pre ceia carii fac fărădeleagea. Şi-i vor 42
arunca pre ei în cuptoriul de foc; acolo va fi plînsul şi scîrşnirea dinţilor. Atunci direp- 43
ţii vor străluci ca soarele întru împărăţia Părintelui lor; cine are urechi de auzirea să auză. Iarăş aseamene iaste împărăţia 44
ceriurilor cu comoară ascunsă în ţarină care, aflîndu-o omul, o ascunse şi de bucuria ei mearge şi toate cîte are vinde şi cumpără pămîntul acela. Iară aseamenea iaste 45
împărăţia ceriurilor cu omul neguţătoriu, carele caută mărgăritariuri bune; Carele 46
aflînd un mărgăritariu de mult preţ, mergînd, vîndu tot ce avea şi-l cumpără. Iarăş aseamenea iaste împărăţia ceriurilor 47
cu năvodul aruncat în mare, şi de tot fealiul au adunat; Carele, deaca să împlu, suin- 48
du-l pe ţărmuri şi şăzînd, aleaseră ceale bune în vase, iară ceale putrede lepădară afară. Aşa va fi la sfîrşenia veacului, 49
ieşi-vor îngeri şi vor despărţi pre cei răi den mijlocul direpţilor. Şi-i vor arunca pre 50
ei în cuptoriul de foc; acolo va fi plînsul şi scîrşnirea dinţilor". Zise Iisus lor: 51
„Înţeleageţi aceastea toate?" Grăiră Lui: „Aşa Doamne!" Iară El zise lor:„Direpţ 52
aceasta tot cărturariul ştiutoriu întru împărăţia ceriurilor aseamene iaste cu omul stăpîn al casei carele scoate den comoara sa noao şi vechi". Şi fu cînd 53
sfîrşi Iisus pildele aceastea, trecu de acolea. Şi venind la moşia Sa învăţa pre ei în adu- 54
narea lor cît să mira ei şi grăiia:„De unde e Acestuia această înţelepţie şi puterile? Au nu e Acesta feciorul teslariului? Au nu 55
să cheamă muma Lui Maria? Şi fraţii Lui, Iacov şi Iosie şi Simon şi Iuda? Şi suro- 56
rile Lui au nu-s toate cătră noi? Dară de unde sînt aceastea toate Lui?" Şi să 57

smintiia întru El; iară Iisus zise lor:„Nu iaste proroc necinstit, fără numai în
58 moşia Lui şi în casa Lui“. Şi nu făcu acolo puteri multe pentru necredinţa lor.

CAP XIV

1 Intru aceaea vreame auzi Irod, al patrulea biruitoriu, veastea lui
2 Iisus. Şi zise slugilor sale: „Acesta iaste Ioan Botezătoriul, acesta au învis den morţi şi direpţ
3 aceasta puterile lucrează întru el“. Pentru că Irod, prinzînd pre Ioan, l-au legat pre el şi l-au pus în temniţă, pentru Irodiada,
4 muiarea lui Filip, fratelui său. Că zicea Ioan lui:„Nu ţi să cade să o aibi pre ea“.
5 Şi vrînd să ucigă pre el, să temu de gloată,
6 căci ca un proroc îl avea pre el. Şi naşteri făcîndu-se lui Irod, jucă fata Irodiadei
7 înainte-le şi plăcu lui Irod. Deci cu jurămînt să mărturisi ei să-i dea orice ară
8 ceare. Iară ea, fiind învăţată de mumă-sa, zise:„Dă-mi cicea în tipsie capul lui Ioan
9 Botezătoriul“. Şi să întrestă împăratul, iară pentru jurămînturi şi pentru cei ce
10 şedea cu el, porunci să să dea. Şi trimi-
11 ţînd tăie capul lui Ioan în temniţă. Şi să aduse capul lui în blid şi să deade featei
12 şi-l duse mîne-sa. Şi apropiindu-se ucenicii lui, luară trupul lui şi-l îngropară şi
13 venind spuseră lui Iisus. Şi deaca auzi Iisus, să duse de acolo într-un vas în loc pustiiu, sîngur; şi auzind gloatele, mearseră
14 după El pedestri den oraşe. Şi ieşind Iisus, văzu gloată multă şi I să făcu milă
15 de ei şi vindecă bolnavii lor. Şi fiind sara, să apropiară cătră El ucenicii Lui, grăind:„Pustiiu iaste locul şi acum vreamea treace, slobozi năroadele, ca să meargă pren
16 sate să-ş cumpere lor bucate“. Iară Iisus zise lor:„Nu trebuie să să ducă, daţi voi lor
17 să mănînce“. Iară ei ziseră lui:„Nu avem aicea fără numai 5 pîini şi doi peşti“.
18 El zise:„Aduceţi Mie acealea încoace“.
19 Şi poruncind năroadelor să şază pre pajişte, luînd ceale 5 pîini şi cei doi peşti, căutînd la ceriu, binecuvîntă şi frîngînd deade ucenicilor pîinile, iară ucenicii năroadelor.
20 Şi mîncară toţi şi să săturară şi strînseră prisoseala fărămiturilor 12 coşniţe pline.
21 Iară cei ce mîncară era bărbaţi ca la 5ooo,
22 fără muieri şi copii. Şi îndată îndemnă Iisus pre ucenicii săi să între în corabie şi să treacă înainte de El, de ceaea parte, pînă
23 va slobozi năroadele. Şi deaca slobozi mulţimea, Să sui în munte sîngur, să să roage, deci fiind sară, era Însuş acolo.
24 Iară corabia era pre la mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, că le era vîntul
25 împotrivă. Iară în a patra strajă de noapte, mearse Iisus cătră dînşii îmblînd pre mare. Şi văzînd 26
pre El ucenicii îmblînd pre mare, să spăreară zicînd că iaste nălucă şi de frică strigară.
Şi numaidecît grăi lor Iisus zicînd:„Îndrăz- 27
niţi, că Eu sînt, nu vă teameţi“. Şi 28
răspunzînd Petăr zise Lui:„Doamne, de eşti Tu, porunceaşte-mi să viu cătră Tine pre
apă“. Iară El zise:„Vino“. Şi pogorîndu- 29
se den corabie Petăr, au umblat pre apă, să vie cătră Iisus. Şi văzînd vîntul tare să 30
spămîntă şi, începînd a să afunda, strigă zicînd:„Doamne, mîntuiaşte-mă“. Şi 31
numai cît Iisus tinzînd mîna, apucă pre el şi grăi lui:„Puţin credincioase, la ce te
îndoiş?“ Şi întrînd ei în corabie, încetă 32
vîntul. Iară cei den corabie viind să 33
închinară Lui, zicînd:„Adevărat Fiiul lui Dumnezău eşti“. Şi deaca trecînd,veniră 34
în pămîntul Ghenisarethului. Şi deaca 35
conoscură oamenii acelui loc, trimiseră întru tot împrejurul acela şi aduseră cătră
El toţi bolnavii. Şi ruga pre El ca numai 36
să să atingă de poala veşmîntului Lui; şi cîţi să atinseră să mîntuiră.

CAP XV

1 Atunci veniră cătră Iisus cei den Ierusalim, cărturarii şi fariseii,
2 zicînd: „Pentru ce ucenicii Tăi calcă rînduiala bătrînilor, că nu-ş spală mînile lor cînd mănîncă
3 pîine?“ Iară El răspunzînd, zise lor: „Dară voi căci călcaţ porunca lui Dumne-
4 zău pentru rînduiala voastră? Că Dumnezău au poruncit grăind:‘Cinsteaşte pre tată-tău şi pre mumă-ta’ şi:‘Cela ce grăiaşte de rău pre tată sau pre mumă cu
5 moarte să moară’. Iară voi ziceţ:‘Cela ce ar zice tătîne-său sau mîne-sa:’Darul
6 care te vei folosi de la mine’, ‘Şi nu va cinsti pre tată-său sau pre mumă-sa’. Şi n-aţ plinit porunca lui Dumnezău, pentru
7 rînduiala voastră. Făţarnicilor, bine au
8 prorocit de voi Isaia zicînd: ‘Apropie-să de Mine oamenii aceştea cu gurile lor şi cu buzele Mă cinstesc, iară inima lor departe
9 e de Mine. Ce în deşărt Mă cinstesc învă-
10 ţînd învăţături, porunci omeneşti’“. Şi chemînd norodul zise lor:„Auziţ şi înţe-
11 leageţ. Nu ce întră în gură spurcă pre om, ce ce iase den gură, aceaea spurcă omul“. Atuncea apropiindu-se ucenicii
12 Lui, ziseră Lui:„Ştii că fariseii, auzind cuvîntul, să zmintiră?“ Iară El răspun-
13 zînd zise:„Toată răsădirea carea n-au sădit Tatăl Mieu cel ceresc dezrădăcina-se-va.
14 Lăsaţi pre ei, povăţuitori orbi sînt orbilor; orbul, de va povăţui pre orb, amîndoi vor
15 cădea în groapă“. Şi răspunzînd Petăr zise Lui:„Spune-ne noao pilda aceasta“.
16 Iară Iisus zise:„Au şi voi neînţelegători sînteţ?

17 Încă nu socotiţi că tot care întră în gură,
18 în pîntece întră şi la şăzut iase? Iară carele ies den gură, den inimă ies şi acealea
19 spurcă omul? Că de la inimă ies cugete reale, ucideri, preacurvii, curvii, furtuşaguri,
20 mărturii mincinoase, blesteame. Aceastea sînt carele spurcă pre om, iară a mînca cu
21 mînile nespălate, nu spurcă pre om". Şi ieşind Iisus de-acolea, Să duse în partea
22 Tirului şi a Sidonului. Şi iată o muiare hananeiană ieşind dentr-aceale hotară, strigă Lui grăind:„Miluiaşte-mă, Doamne, Fiiul lui David, fiica mea rău să îndrăceaşte".
23 Iară El nu răspunse ei cuvînt; şi apropiindu-se ucenicii Lui rugară pre El zicînd:„Slobo-
24 zi-o pre ea, că strigă după noi". Iară El răspunzînd zise:„Nu sînt trimis ce numai cătră oile ceale perite ale casei lui Israil".
25 Iară ea, viind, să închina Lui, grăind:
26 „Doamne, ajută-mi". Iară El răspunzînd zise:„Nu e bine a lua pîinea feciorilor şi a
27 o arunca cîinilor". Iară ea zise:„Aşea, Doamne, că şi cîinii mănîncă den fărîmele cealea ce cad den masa domnilor lor".
28 Atuncea răspunzînd Iisus zise ei:„O, muiare, mare-i credinţa ta, fie ţie cum voieşti"; şi
29 să sănătoşi fiica ei dentr-acel ceas. Şi mutîndu-Se Iisus de-acolea, veni lîngă marea Galileiului şi suindu-Se pre măgură,
30 şedea acolo. Şi apropiindu-se cătră El năroade multe, avînd cu dînşii ologi, orbi, muţi, nevolnici şi alţii mulţi, şi-i aruncară pre ei la picioarele lui Iisus şi-i vindecă pre
31 ei; Cît să mira mulţimea văzînd muţii grăind, nevolnicii sănătoşi, şchiopii îmblînd şi orbii văzînd; şi lăudară pre Dumnezăul
32 lui Israil. Iară Iisus, chemînd pre ucenicii Săi, zise:„Milă Mi-e de nărod, că, iată, trei zile de cînd şăd lîngă Mine şi n-au ce mînca; şi a-i slobozi pre ei nemîncaţi nu voiu, ca
33 nu cumva să slăbească pre cale". Şi ziseră Lui ucenicii Lui:„De unde noao în pustie atîtea pîini, ca să se sature atîta
34 mulţime?" Şi grăi Iisus lor:„Cîte pîini aveţ?" Iară ei ziseră:„7 şi puţinei peşti-
35 şori". Şi porunci gloatelor să şază pre
36 pămînt. Şi luînd ceale 7 pîini şi peştii, dînd laudă, frînse şi deade ucenicilor Lui,
37 iară ucenicii mulţimei. Şi mîncară toţi şi să săturară şi luară prisosala den fărîmituri
38 7 coşniţe pline. Iară cei ce mîncară era patru mii de oameni fără muieri şi copii.
39 Şi slobozind norodul, întră în corabie şi veni în hotarăle Magdalii.

CAP XVI

1 Şi apropiindu-să fariseii şi saducheii,
2 ispitind, rugară pre El semnu den ceriu să le arate lor. Iară El răspunzînd zise lor:„Făcîndu-să sară, ziceţi:'Senin e, că să ruşaşte ceriul'.
3 Şi demineaţa:'Astăzi vreame turbure, că să ruşaşte ceriul posomorîndu-să'. Făţarnicilor, faţa ceriului ştiţ a o aleage, iară seamnele vremilor nu puteţi? Rudă rea şi
4 preacurvare sămnu ceare; şi sămnu nu să va da ei, numai sămnul lui Iona prorocul". Şi
5 lăsînd pre ei Să duse. Şi viind ucenicii Lui în ceaea parte, uitară să ia pîine.
6 Iară Iisus zise lor:„Căutaţi şi vă păziţi de
7 aluatul fariseilor şi al saducheilor". Iară ei cugeta întru sine zicînd că „Pîine n-am
8 luat". Şi conoscînd Iisus, zise lor:„Ce cugetaţi întru voi, puţini credincioşi, căci
9 pîine n-aţi luat? Încă nu socotiţi, nici nu aduceţ aminte de ceale cinci pîini ale celor cinci mii de oameni şi cîte coşniţe aţi
10 luat? Nici de ceale şapte pîini ale celor patru mii (de oameni) şi cîte coşniţe aţi
11 luat? Cum nu priceapeţi că nu de pîine am zis voao să vă luaţi aminte, de aluatul fariseilor şi al saducheilor?" Atuncea
12 pricepură că nu le-au zis să să ferească de aluatul pîinii, ce de învăţăturile fariseilor
13 şi saducheilor. Şi viind Iisus în părţile Chesariei lui Filip, întreba pre ucenicii Săi zicînd:„Cine Mă zic oamenii a fi Fiiul Omenescu?" Iară ei zisără:„Unii Ioan
14 Botezătoriul, alţii Ilie, iară alţii Ieremia, sau unul den proroci". Zise lor:„Dară
15 voi cine Mă ziceţi a fi?" Şi răspunzînd
16 Simon Petăr, zise:„Tu eşti Hristos, Fiiul lui Dumnezău celui viu". Şi răspunzînd
17 Iisus, zise lui:„Fericit eşti, Simone, Var Iona, că trupul şi sîngele nu arată ţie aceastea, ce Părintele Mieu cel den ceriuri!
18 Şi Eu zic ţie că tu eşti Petăr şi pre aceasta piatră voiu zidi beseareca Mea şi porţile
19 iadului nu vor învinge ei. Şi voiu da ţie cheile împărăţiei ceriurilor şi oricare vei lega pre pămînt, fi-va legat în ceriuri, şi care vei dezlega pre pămînt, fi-va dezlegat în
20 ceriuri". Atuncea conteni ucenicilor Săi ca să nu spuie nemunui că iaste El Iisus
21 Hristos. De atuncea începu Iisus a spune ucenicilor Săi că I să cade Lui a mearge în Ierusalim şi multe a păţi de bătrîni şi de arhierei şi de cărturari şi a Să omorî, şi a
22 treia zi a învia. Şi apucîndu-L pre El Petăr, începu a certa pre El zicînd:„Blînd Ţie, Doamne, să nu-Ţi fie Ţie aceastea".
23 Iară El întorcîndu-Să, zise lui Petăr:„Pasă denapoia Mea, satano, sminteală Îm eşti, căci nu gîndeşti de cealea ce sînt ale lui Dumnezău, ce de-ale oamenilor!" Atuncea
24 Iisus zise ucenicilor Săi:„Cine va să vie după Mine, să să leapede de sine şi să ia crucea sa şi să vie după Mine. Că vericine ar
25 vrea să mîntuiască sufletul lui piarde-l-va pre el, iară cine ar piarde sufletul lui pentru
26 Mine afla-l-va pre el. Că ce să foloseaşte omului de ar dobîndi toată lumea şi sufletul său va păgubi? Sau ce va da o-

27 mul schimbu pentru sufletul lui? Că va
să vie Fiiul Omenesc cu slava Tatălui Său,
cu îngerii Lui, şi atuncea va plăti fiecăruia
28 după faptele lui. Adevăr grăiesc voao că
sînt unii de carii stau acicea, carii nu vor
gusta moarte, pînă nu vor vedea pre Fiiul
Omenesc viind întru împărăţia Sa".

CAP XVII

1 Şi după şase zile luo Iisus cu El pre
Petăr şi pre Iacov şi pre Ioan, fra-
tele lui, şi-i sui pre ei spre un munte
2 înalt osebi. Şi Să schimbă la
faţă înaintea lor şi străluci faţa Lui
ca soarele, iară veşmintele Lui fură albe, ca
3 lumina. Şi iată, să arătă lor Moisi şi Ilie
4 grăind cu El. Şi răspunzînd Petăr, zise
lui Iisus:„Doamne, bine iaste noao acicea a
fi; de vei, să facem trei colibi, Ţie una şi lui
5 Moisi una şi una lui Ilie". Încă grăind el, iată
nuor luminat umbri pre ei şi iată glas den nu-
or grăind:„Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit,
întru Carele binevruiu, pre Acela ascultaţi!"
6 Şi auzînd ucenicii, căzură pre faţa lor şi
7 să temură foarte. Şi apropiindu-Se Iisus,
Să atinse de ei şi zise:„Sculaţ şi nu vă tea-
8 meţ". Şi rădicînd ochii lor, pre nimeni
9 nu văzură, numai pre Iisus sîngur. Şi
pogorîndu-se ei den munte, porunci lor Iisus,
zicînd:„Nemărui să nu spuneţ vedeania
pînă cînd va învia Fiiul Omenesc den morţi".
10 Şi întrebară pre El ucenicii Lui, zicînd:
„Dară zic cărturarii că trebuie Ilie să vie
11 mai nainte?" Iară Iisus răspunzînd, zise
lor:„Ilie va veni mai nainte şi va tocmi toate.
12 Iară grăiesc voao că Ilie, iată, au venit şi
nu-l cunoscură pre el, ce făcură lui cîte
vrură, aşa şi Fiiul Omenesc va păţi de ei".
13 Atuncea înţeleaseră ucenicii că de Ioan
14 Botezătoriul zise lor. Şi mergînd ei către
mulţime, să apropie către El un om, căzu
15 îngenunchind la El Şi zicînd: „Doamne,
miluiaşte pre fiiul mieu, că e lunatec şi rău
pate, că de multe ori cade în foc şi de multe
16 ori în apă. Şi aduş pre el la ucenicii Tăi,
17 şi nu-l putură vindeca". Iară Iisus
răspunzînd zise:„O, rudă necredincioasă şi
îndărătnică, pînă cînd voiu fi cu voi? Pînă
cînd voiu îngădui pre voi? Aduceţi-M pre
18 el încoace". Şi certă Iisus pre el şi ieşi
dentr-însul dracul şi să vindecă cuconul
19 dentr-acela ceas. Atunce apropiindu-se
ucenicii de Iisus deosebi, ziseră:„Pentru ce
20 noi nu putum scoate pre el?" Iară Iisus
zise lor:„Pentru necredinţa voastră; că
adevăr zic voao, de aţi avea credinţă cît un
grăunţ de muştariu, zicere-aţ măgurii
aceştiia:'Treci de acicea colo!' şi va treace,
şi nemică nu va fi să nu să poată voao.
21 Că acest fealiu nu
iase, ce numai cu rugăciunea şi cu postul".
Iară întorcîndu-se ei în Galilea zise lor Iisus: 22
„Va să Să dea Fiiul Omenesc în mînile
oamenilor. Şi-L vor omorî pre El şi a 23
triia zi va învie". Şi să întristară foarte.
Şi venind ei în Capernaum, să apropiară cei 24
ce lua didrahmele către Petăr şi-i ziseră:
„Învăţătoriul vostru nu dă vamă di-
drahme?" Zise:„Aşa". Şi cînd întră în 25
casă, mai nainte-l apucă pre el Iisus, zicînd:
„Ce ţi se pare, Simone? Împăraţii pămîntu-
lui de la carii iau vămile sau bir? De la fe-
ciorii lor au de la streini?" Zise Petăr 26
Lui:„De la striini". Grăi lui Iisus:„Dară
feciorii slobozi sînt. Ce ca să nu-i smin- 27
tim pre ei, ducîndu-te la mare, aruncă
undiţa şi, care peaşte va iaşi întîiu, rîdică-l,
şi, deşchizînd gura lui, vei afla un statir;
acela luînd, dă lor, pentru Mine şi pentru
tine".

CAP XVIII

1 Într-acel ceas să apropiară ucenicii
către Iisus zicînd:„Oare cine-i mai
mare întru împărăţia ceriurilor?"
2 Şi chemînd Iisus un copil, îl puse
3 în mijlocul lor. Şi zise:„Adevăr
grăiesc voao, de nu vă veţi întoarce şi să fiţi
ca copiii, nu veţi întra întru împărăţia ceriu-
rilor. Deci, carele să va smeri pre sine, ca 4
acest copil, acela iaste mai mare întru
împărăţia ceriurilor. Şi care ar priimi 5
pre un copil ca acesta în numele Mieu, pre
Mine priimeaşte. Iară cine ar zminti 6
pre unul de aceşti mici, carii cred întru
Mine, mai bine e lui să să spînzure piatra
morii de grumazii lui şi să să îneace într-
adîncul mării. Vai lumii, de zminteale, 7
că trebuiaşte să vie smintealele, însă vai de
omul acela pren carele vine zminteala!
Iară de te zminteaşte mîna ta sau piciorul 8
tău, taie-le pre eale şi leapădă de la tine;
mai bine iaste ţie ciung sau şchiop să întri
în viaţă, decît, doao mîni sau doao picioare
avînd, să te pui în focul veacinic. Şi 9
ochiul tău de te va sminti, scoate-l pre el
şi-l leapădă de la tine; mai bine iaste ţie
cu un ochiu să întri în viaţă decît, doi ochi
avînd, să te pui în matca focului. Căutaţi 10
să nu huliţi pre vrunul de aceşti mici, că
grăiesc voao că îngerii lor în ceriu pururea
văd faţa Tatălui Mieu cel den ceriuri.
Că au venit Fiiul Omenesc să mîntuiască 11
pre cel pierdut. Ce să pare voao? De vor 12
fi la un om 100 de oi şi va rătăci una
dentr-însele, au nu, lăsînd pre ceale 90 şi 9
în munţi, caută pre cea rătăcită? Şi de 13
se va tîmpla să o afle, adevărat grăiesc voao
că să bucură de aceaea mai vîrtos decît de
ceale 90 şi noao nerătăcite. Aşa nu iaste 14
voie înaintea Tatălui vostru den ceriuri ca
să piaiè unul de ceşti mici. Iară de va
greşi fra-

tele tău ţie, pasă şi ceartă pre el între tine şi între el sîngur; de te va asculta, ai dobîn-
16 dit pre fratele tău. Iară de nu va asculta, mai ia cu tine încă unul sau doi, ca pren gura a doi au trei mărturii va sta tot cuvîntul.
17 Iară de nu va asculta şi pre ei, spune săboru-lui, iară de nu va asculta nice săborul, fie
18 ţie ca cel păgîn şi ca un vameş. Adevăr grăiesc voao, oricîte veţi lega pre pămînt, fi-vor legate în ceriu, şi oricîte veţi dezlega
19 pre pămînt, fi-vor dezlegate în ceriu. Iarăş adevăr zic voao că, de se vor tocmi doi dentru voi pre pămînt, de tot lucrul care l-ar ceare, fi-va lor de la Tatăl Mieu cel den
20 ceriuri. Că unde sînt doi sau trei adunaţi întru numele Mieu, acolo sînt în mijlocul
21 lor". Apropiindu-se de El Petăr, zise: „Doamne, de cîte ori va greşi fratele mieu
22 mie şi voiu ierta lui? Pînă în şapte ori?" Zise Iisus lui:„Nu zic ţie numai pînă de şapte ori, ce pînă de şaptezeci şi şapte de ori.
23 Direpţ aceaea asămănatu-s-au împărăţia ceriului cu omul împărat carele vru să ia
24 samă cu slugile lui. Deci, începînd el a lua samă să aduse lui un datornic cu zeace
25 mii de talanţi. Şi neavînd el să-i dea, porunci domnul lui pre el să-l vînză, şi pre muiarea lui şi pre feciori şi toate ce avea,
26 şi să-i plătească. Decii, căzînd sluga, să închina lui zicînd:'Doamne, îndelungeaşte-ţ
27 mînia asupră-mi şi toate-ţ voiu plăti'. Şi milostivindu-se Domnul slugii aceiia, îl
28 slobozi pre el şi-i iertă datoria. Şi ieşind sluga aceaea, află pre unul den soţiile lui, carele era lui datoriu cu o sută de dinari; şi prinzînd pre el, îl sugruma, zicînd: 'Plăteaş-
29 te-mi ce-mi eşti datoriu'. Deci, căzînd cel dempreună cu el rob la picioarele lui, ruga pre el grăind:'Îndelungă-ţ mînia preste mine
30 şi voiu plăti ţie toate'. Iară el nu vru, ce-l duse de-l bägă în temniţă, pînă va plăti
31 datoria. Şi văzînd cei dempreună robi ceale ce s-au făcut, foarte să întristară şi viind spusără domnului lor toate ceale ce
32 fură. Atuncea, chemînd pre el domnul său, zise lui:'Slugă hicleană, toată datoria aceaea iertaiu ţie, de vreame ce m-ai rugat.
33 Nu ţi să cădea şi ţie să-ţ fie milă de cel ce e împreună cu tine rob, cum şi mie mi-au
34 fost milă de tine?'. Şi mîniindu-se domnul lui, îl deade pre el muncitorilor pînă va
35 plăti toată datoria lui. Aşea şi Tatăl Mieu cel ceresc va face voao, de nu veţ ierta fieştecarele fratelui său, de la inimile voastre, greşalele lor".

CAP XIX

1 Şi fu cînd sfîrşi Iisus cuvintele aceas-tea, ieşi den Galileiu şi veni în hota-
2 răle Iudeii,de ceaea parte de Iordan. Şi mearseră după El gloate multe şi vindecă pre ei acolo. Şi să apropiară 3
cătră El fariseii, ispitindu-L pre El şi zicînd Lui:„Cade-să omului a lăsa pre muiarea lui pentru fiecare vină?" Iară El răspunzînd 4
zise lor:„Au n-aţ cetit că Cel ce au făcut dentîiu, bărbatul şi muiarea au făcut pre ei?
Şi au zis:'Direpţ aceaea va lăsa omul pre 5
tată-său şi pre mumă-sa şi să va lipi cătră muiarea sa şi vor fi amîndoi un trup'.
Direpţ aceaea nu mai sînt doi, ce un trup; 6
care dară Dumnezău au împreunat omul să nu despartă". Ziseră Lui:„Dară căci au 7
poruncit Moisi să dea carte de despărţire şi să o lase pre ea?" Zise lor că „Moisi 8
pentru întărirea inimii voastre au poruncit voao să vă lăsaţ muierile voastre, iară den-
tîiu n-au fost aşa. Şi zic voao că au cine-ş 9
va lăsa muiarea lui, nu pre curvie, şi va lua alta, preacurveaşte, şi cine va lua lăsată de
altul preacurvie face". Ziseră Lui ucenicii 10
Lui:„De iaste aşa pricina omului cu muiarea, nu e bine să să însoare". Iară El zise lor: 11
„Nu-l cuprind toţ cuvîntul acesta, ce cărora li-e dat. Că sînt fameni carii den trupul 12
mumei lor au născut aşa, şi sînt fameni carii s-au scopit de oameni, şi sînt fameni carii s-au scopit pre înşiş pentru împărăţia ceriurilor; cela ce poate cuprinde cuprinză".
Atuncea să adusără cătră El copilaşi ca 13
să-Ş puie mînile pre ei şi să Să roage; iară ucenicii certa pre ei. Iară Iisus zise: 14
„Lăsaţi copilaşii, şi nu-i oprireţi pre ei a veni cătră Mine, pentru că ca acestora iaste
împărăţia ceriurilor". Şi puindu-Şi pre 15
ei mînile, Să duse de acolea. Şi iată 16
unul apropiindu-să, zise Lui:„Învăţătoriule bune, ce bine voiu face ca să aibu viaţa
veacinică?" Iară El zise Lui:„Ce Mă zici 17
bun? Nimeni nu e bun, fără numai unul Dumnezău; iară de vei să întri în viaţă,
păzeaşte poruncile". Zise Lui:„Carele?" 18
Iară Iisus zise:„Să nu omori, să nu preacur-veşti, să nu furi, să nu mărturiseşti minciuni.
Cinsteaşte pre tatăl tău şi pre muma ta şi 19
să iubeşti pre aproapele tău ca pre tine".
Zise Lui tînărul:„Toate aceastea le-am păzit 20
den tinereaţele meale; ce încă-m lipseaşte?"
Zise Iisus lui:„De vei să fii desăvîrşit, pasă, 21
vinde tot ce ai şi dă săracilor, şi vei avea comoară în ceriu, şi vino după Mine".
Şi auzind tînărul cuvîntul, să duse întristat, 22
că era avînd agonisită multă. Iară Iisus 23
zise ucenicilor săi:„Adevăr zic voao că anevoie va întra bogatul întru împărăţia
ceriurilor. Şi iarăş zic voao: Mai lesne 24
iaste cămila pren ureachea acului a treace decît bogatul întru împărăţia lui Dumnezău
a întra". Şi auzind ucenicii Lui, să mirară 25
foarte zicînd:„Dară cine să va putea spăsi?" Şi căutînd Iisus, zise lor:„La oa- 26

meni aceasta peste putinţă iaste, iară la
27 Dumnezău toate să pot". Atuncea răspunzînd Petăr, zise Lui:„Iată, noi am lăsat toate şi am venit după Tine; dară ce
28 ne va fi noao?" Iară Iisus zise lor: „Adevăr zic voao că voi, carii aţi venit după Mine, la naşterea de iznoavă cînd va şădea Fiiul Omenescu pre scaunul slavei Sale, şădea-veţi şi voi pre doaosprăzeace scaune, judecînd ceale doaosprăzeace neamuri ale
29 lui Israil. Şi tot carele au lăsat casă, au fraţii, au surorile, au pre tată-său, au pre mumă-sa, au muiarea, au feciorii, au ţarini, pentru numele Mieu, cu o sută de părţi va
30 lua şi viaţa veacinică va moşteni. Că mulţi vor fi cei dentîi apoi, şi cei de apoi întîi.

CAP XX

1 Că aseamenea iaste împărăţia ceriurilor omului căsătoriu, carele ieşi dîns-demineaţă să tocmească lucră-
2 tori la via lui. Deci tocmindu-să cu lucrătorii, cîte un denar pre zi,
3 trimise pre ei la via lui. Şi ieşind la al treilea ceas, văzu pre alţii stînd în tîrg fără
4 lucru. Şi acelora zise: 'Meargeţi şi voi în
5 vie şi ce ar fi direpţ voiu da voao'. Iară ei mearsără; iară ieşind în al şasele şi al noaole
6 ceas, făcu aşijderea. Şi ieşind în al unsprăzeacele ceas, află pre alţii stînd fără lucru şi zise lor: 'Ce staţi acicea toată ziua
7 fără lucru?' Ziseră lui: 'Că nimeni pre noi n-au tocmit'. Zise lor: 'Meargeţi şi voi
8 în vie şi ce va fi direpţ veţ lua'. Şi făcîndu-se seară, zise domnul viei ispravnicului său: 'Cheamă pre lucrători şi le plăteaşte lor plata, începînd de la cei de
9 apoi, pînă la cei dentîiu'. Şi deaca veniră cei ce venise în al unsprăzeacele ceas, luară
10 unul cîte un dinariu. Şi viind cei dentîiu, le părea că vor lua mai mult; şi luară şi
11 aceia cîte un dinariu. Iară deaca-i luară,
12 răpştiră spre domnul casei, Zicînd că 'Aceşti de apoi un ceas lucrară şi i-ai făcut tocma cu noi, carii am purtat greutatea
13 zilei şi zăduhul'. Iară el răspunzînd zise unuia den ei: 'Priatene, nu fac ţie nedireptate, au nu te-ai tocmit într-un dinar cu
14 mine? Ia-ţ al tău şi pasă, că voiu să dau
15 şi cestui de apoi ca şi ţie. Au nu să cade mie să fac ce voiu vrea dentr-ale meale? De
16 iaste ochiul tău rău, că eu bun sînt?' Aşa vor fi cei de apoi întîiu, şi cei dentîiu apoi; că mulţi sînt chemaţ, iară puţini aleşi".
17 Şi suind Iisus în Ierusalim, luo pre cei doisprăzeace ucenici înşiş pre cale şi zise
18 lor: „Iată, ne suim în Ierusalim şi Fiiul Omenesc Să va da arhiereilor şi cărturarilor,
19 şi-L vor judeca pre El spre moarte. Şi-L vor da pre El păgînilor să-L batjocurească şi să-L bată şi să-L răstignească, şi a treia zi va învia". Atunci să 20
apropie de El muma feciorilor lui Zevedeiu cu feciorii săi, închinîndu-se şi cerşind oare-
ce de la El. Iară El zise ei: „Ce vei?" 21
Zise Lui: „Zi ca să şază aceştidoi feciori ai miei unul de-a direapta Ta şi altul de-a stînga întru împărăţia Ta". Şi răspunzînd Iisus, 22
zise: „Nu ştiţ ce cearеţ; puteţ bea păharul carele Eu voiu să beau şi cu botezul carele Eu Mă botezu să vă botezaţ?" Ziseră Lui:
„Putem". Şi zise lor: „Păharul Mieu veţi 23
bea şi cu botezul carele Eu Mă botezu vă veţ boteza, iară a şădea de-a direapta Mea şi de-a stînga Mea nu iaste Mie a da, ce celora ce s-au gătit de la Tatăl Mieu".
Şi auzind aceastea, cei zeace să mîniară 24
pre cei doi fraţi. Iară Iisus, chemînd pre 25
ei, zise: „Ştiţ că domnii păgînilor domnesc pre ei şi cei mari stăpînescu pre ei. Iară 26
între voi nu va fi aşa, ce, carele va vrea întru voi să fie mai mare, să fie voao slugă.
Şi cine va vrea întru voi a fi întîiu, să fie 27
voao slugă. Precum şi Fiiul Omenesc 28
n-au venit să-I slujească Lui, ce să slujască El şi să dea sufletul Lui răscumpărare pentru mulţi". Şi ieşind ei den Erihon, 29
mearse după El mulţime multă. Şi iată 30
doi orbi şăzînd lîngă cale, auzind că Iisus treace, strigară zicînd: „Doamne, Fiiul lui David, miluiaşte pre noi, Doamne, Fiiul lui
David!" Şi mulţimea certa pre ei să tacă, 31
iară ei mai vîrtos striga zicînd: „Doamne, fiiul lui David, miluiaşte-ne". Şi stătu 32
Iisus, chemă pre ei şi zise: „Ce veţ să fac voao?" Ziseră lui: „Doamne, ca să să 33
deşchiză ochii noştri". Şi milostivindu-Se Iisus, atinse ochii lor şi numaidecît văzură ochii lor şi mearseră după El.

CAP XXI

Şi cînd să apropiară către Ierusalim 1
şi veniră în Visfaghi, către muntele Maslinilor, atunci Iisus trimise doi
ucenici, Zicînd lor: „Duceţi-vă 2
la satul carele iaste înaintea voastră şi numaicît veţ afla o asină legată şi mînzul cu ea; dezlegîndu-o, aduceţ Mie. Şi 3
de are zice voao cineva ceva, veţ zice că Domnului aceastea trebuiesc; şi numaidecît le va trimite pre eale. Aceasta tot fu ca 4
să să împle ce iaste zis pren prorocul
zicînd: „Ziceţ featei Sionului: 'Iată, 5
împăratul tău vine ţie blînd şi şăzînd pre asin şi mînzul fiiul celui de supt jug'".
Şi mergînd ucenicii şi făcînd precum le 6
porunci lor Iisus, Adusără asina şi 7
mînzul şi puseră deasupra lor. Iară 8
mai multa gloată au aşternut veşmintele lor pre cale, iară alţii frîngea stîlpări den copaci şi aşterneа pre cale. Iară 9

gloatele care mergea înainte şi carii mergea denapoi striga zicînd:„Osana Fiiului lui David, blagoslovit cel ce vine întru numele
10 Domnului, osana întru înălţimi!“ Şi întrînd El în Ierusalim,să cutremura cetatea,
11 zicînd:„Cine iaste acesta?“ Iară mulţimea zicea:„Acesta iaste Iisus, prorocul cel
12 den Nazarethul Galileii“. Şi întră Iisus în beseareca lui Dumnezeu şi scoase pre toţi carii vindea şi cumpăra în besearecă şi measele precupeţilor şi scaunele vînzători-
13 lor de porumbi le-au răsturnat. Şi zise lor:„Scris iaste:‘Casa mea casa rugăciunii se va chema’, iară voi o aţi făcut peşteră
14 tîlharilor“. Şi veniră la El orbi şi şchiopi
15 în besearecă şi vindeca pre ei. Şi văzînd arhiereii şi cărturarii ciudele carele au făcut şi copiii strigînd în besearecă şi zicînd:
16 „Osana, Fiiul lui David!“, mîniară-se. Şi ziseră lui:„Auzi ce zic aceştea?“ Iară Iisus zise lor:„Aşa. Au nu aţ cetit niciodinioară că den gura pruncilor şi sugătorilor ai întă-
17 rit laudă?“ Şi lăsînd pre ei, ieşi afară den oraş în Vithania şi Să sălăşlui acolo.
18 Iară demineaţa, înturnîndu-Se în oraş, flă-
19 mînzi. Şi văzînd un smochin lîngă cale, mearse la el şi nemica nu află întru el, fără numai frunzele, şi zise lui:„De acum să nu mai fie dentru tine rod în veaci“. Şi secă
20 smochinul numaidecît. Şi văzînd ucenicii, să mirară grăind:„Cum numai cît secă
21 smochinul?“ Răspunzînd, Iisus zise lor: „Adevăr zic voao, de veţ avea credinţă şi să nu vă îndoiţ, nu numai a smochinului veţ face, ce şi muntelui acestuia, de aţ zice: ‘Rădică-te şi te aruncă în mare’, să va face.
22 Şi toate cîte veţ ceare întru rugăciune
23 crezînd lua-veţ“. Şi mergînd El în besearecă, cînd învăţa, mearseră cătră El mai marii popilor şi bătrînii oamenilor, zicînd: „Cu ce puteare faci aceastea? Şi cine Ţi-au
24 dat această puteare?“ Şi răspunzînd Iisus, zise lor:„Întreba-vă-voiu şi Eu pre voi un cuvînt, carele de veţ spune Mie, şi Eu voao voiu spune cu ce puteare aceastea
25 fac. Botezul lui Ioan de unde era? Den ceriu, au de la oameni?“ Iară ei cugeta întru sine zicînd:„De vom zice: den ceriu, va zice noao:‘Dară direpţ ce n-aţ
26 crezut lui?’. Iară de vom zice: de la oameni, teamemu-ne de gloată, că toţi ţin
27 pre Ioan ca pre un proroc“. Şi răspunzînd lui Iisus ziseră:„Nu ştim“. Zise lor şi El:„Nice Eu voiu spune voao cu ce
28 puteare fac aceastea. Şi ce vă să pare voao? Un om avea doi feciori şi, mergînd la cel dentîiu, zise:‘Fătule, du-te astăzi de
29 lucrează în via mea’. Iară el răspunzînd zise:‘Nu voiu’. Iară mai apoi căindu-se,
30 mearse, Şi apropiindu-se cătră cel al doilea, zise aşijderea;iară el răspunzînd zise:
31 ‘Eu, Doamne’, şi nu mearse. Care dentr-acei doi au făcut voia părintelui?“ Ziseră lui: „Cel dentîiu“. Zise Iisus lor:„Adevăr zic voao că vameşii şi curvele întrec pre voi întru împărăţia lui Dumnezău. Că veni Ioan la 32
voi întru calea direptăţiei şi n-aţ crezut lui, iară vameşii şi curvele crezură lui; iară voi, văzînd, nu v-aţ pocăit după aceaea să creadeţ lui. Ascultaţ altă pildă: Era un om 33
căsătoriu, care sădi vie şi cu gard îngrădi pre ea şi săpă în ea teasc şi zidi turn şi o deade pre ea lucrătorilor şi să duse departe. Iară cînd să apropie vreamea rodului, 34
trimise slugile sale cătră lucrători să-i ia rodul ei. Şi viarii, prinzînd slugile lui, 35
pre unul bătură, iară pre altul omorîră, pre altul cu pietri îl uciseră. Şi iară 36
trimise şi pre alte slugi, mai multe decît întîiu, şi făcură lor aşijderea. Mai apoi 37
trimise cătră ei pre fiiul său, zicînd:‘Ruşina-se-vor de fiiul mieu’. Iară viarii, văzînd 38
pre fiiul, ziseră întru eiş:‘Acesta iaste moşteanul, veniţi să-l omorîm pre el şi să ţinem moştenirea lui’. Şi prinzîndu-l pre el, 39
scoaseră-l afară den vie, şi-l omorîră. Dară, cînd va veni domnul viei, ce va face 40
viarilor acelora?“ Ziseră lui:„Pre răi, 41
rău-i va piarde şi via o va da altor viari, carii vor da lui rodul la vreamea lui“. Zise Iisus lor:„N-aţi citit niciodată întru 42
scripturi:‘Piatra carea nu o băgară în samă ziditorii, aceasta să făcu în capul unghiului; de la Domnul s-au făcut aceasta şi iaste minunată întru ochii noştri’? Direpţ 43
aceasta zic voao că să va lua de la voi împărăţia lui Dumnezău şi să va da păgînilor, carii vor face rodul ei. Şi cel ce va 44
cădea spre piatra aceasta, zdrobi-să-va; iară pre carele va cădea, vîntura-va pre el“. Şi auzind mai-marii popilor şi fariseii 45
pildele Lui, pricepură că de ei grăiaşte. Şi căutînd pre El să-L prinză, să temură 46
de gloate, căci ca un proroc ţinea pre El.

CAP XXII

Şi răspunzînd Iisus, iară zise lor în 1
pilde, zicînd: „Asămănatu-s-au 2
împărăţia ceriurilor unui om împărat, carele făcu nuntă fiiului său.
Şi mînă slugile sale să cheame pre 3
cei chemaţi la nuntă, şi nu vrură să vie. Iară trimise pre alte slugi zicînd:‘Ziceţi 4
chemaţilor:‘Iată, prînzul mieu gătit-am, juncii miei şi ceale hrănite sînt junghiate şi toate-s gata, veniţi la nuntă’. Iară ei 5
lenevind, mearseră unul la ţarină, iară altul la neguţătoria lui. Iară alţii, prinzînd 6
pre slugile lui, batjocuriră-i şi-i omorîră. Iară împăratul auzind, să mînie şi, trimiţînd 7
oastea lui, pierdu pre acei ucigaşi şi oraşul lor arse. Atunci zise slugilor lui:‘Nunta 8
gata iaste,

9 iară chemaţii nu fură destoinici'. Direpţ aceaea meargeţi la ieşirile căilor şi, oricîţ
10 veţ afla, chemaţi-i la nuntă. Şi ieşind slugile lui la căi, strînsără pre toţi cîţ aflară, răi şi buni, şi să împlu nunta de oaspeţi.
11 Şi întrînd împăratul să vază oaspeţii, văzu acolo pre un om neîmbrăcat în veşminte de
12 nuntă. Şi zise lui:'Priatene, cum ai întrat acicea neavînd veşminte de nuntă?' Iară el
13 amuţi. Atunci zise împăratul slugilor: 'Legîndu-i mînile şi picioarele lui, luaţi-l şi-l aruncaţ la întunearecul cel de afară; acolo va fi plîngere şi scrîşnirea dinţilor.
14 Că mulţi sînt chemaţi, iară puţini aleşi'".
15 Atuncea, mergînd fariseii, făcură sfat ca
16 să-L prinză pre El în cuvînt. Şi trimiseră la El ucenicii lor cu irodianii zicînd:„Învăţătoriule, ştim că eşti direpţ şi calea lui Dumnezău cu adevăr înveţi şi nu-Ţ e grije de nemică, că nu cauţi la faţa oameni-
17 lor. Spune dară noao, ce Ţi se pare? Cade-
18 se a da dajde împăratului au ba?" Şi conoscînd Iisus ficleşugul lor, zise:„Ce mă ispitiţi, făţarnicilor? Arătaţi-M banul dăj-
19 dii". Iară ei aduseră Lui un ban.
20 Şi zise lor:„Al cui iaste acest chip şi scrip-
21 tura ce e pre el?" Ziseră Lui:„A lui chesariu". Atuncea zise lor:„Daţ dară ale lui chesariu la chesariu, şi ale lui Dumnăzău
22 lui Dumnăzău". Şi auzind, să mirară şi,
23 lăsînd pre El, să duseră. Într-aceaea zi veniră la El saducheii, carii zicea că nu va fi
24 înviere, şi întrebară pre El, Zicînd:„Învăţătoriule, Moisi au zis:'De va muri cineva neavînd feciori, să ia fratele lui pre muiarea lui şi
25 să rîdice sămînţa fratelui său'. Şi era întru noi şapte fraţi; şi cel dentîiu însurîndu-se muri; şi neavînd sămînţă, lăsă pre muiarea
26 lui fratelui său. Aşijderea şi al doilea, şi
27 al treilea, pînă la al şaptelea. Iară mai
28 apoi de toţi muri şi muiarea. Dară la înviere, a căruia de acei şapte va fi muiarea?
29 Că toţi o au avut pre ea". Şi răspunzînd Iisus, zise lor:„Vă rătăciţi, neştiind scriptu-
30 rile, nici putearea lui Dumnezău. Că la înviere nice să însoară, nice să mărită, ce ca îngerii lui Dumnăzău în ceriu sînt.
31 Iară de învierea morţilor au n-aţi cetit ce s-au zis de la Dumnăzău zicînd voao:
32 'Eu sînt Dumnezăul lui Avraam şi Dumnezăul lui Isaac şi Dumnăzăul lui Iacov'? Nu iaste Dumnezău Dumnezău morţilor,
33 ce viilor". Şi auzind mulţimea, să mirară
34 de învăţătura Lui. Iară fariseii, auzind că au astupat gurile saducheilor, să adunară
35 împreună. Şi întrebă pre El unul den ei, ştiutoriu de leage, ispitind pre El şi zicînd:
36 „Învăţătoriule, carea poruncă e mare
37 în leage?" Iară Iisus zise lui:„Să iubeşti pre Domnul Dumnezăul tău cu toată inima ta şi cu tot sufletul tău şi cu tot cugetul tău. Aceasta e întîiu şi mai mare po- 38
runcă. Şi a doua, aseamene aceştiia; să 39
iubeşti pre aproapele tău ca şi pre tine.
Întru aceaste doao porunci toată leagea şi 40
prorocii spînzură". Şi fiind adunaţi fari- 41
seii, întrebă pre ei Iisus, Zicînd:„Ce vă 42
se pare voao de Hristos? Al cui fiiu iaste?"
Ziseră Lui:„A lui David". Zise lor: 43
„Dară cum David cu Duhul cheamă pre el
Domnul zicînd aşa: 'Zise Domnul Domnu- 44
lui Mieu: Şăzi de-a direapta Mea pînă voiu
pune vrăjmaşii Tăi scaun picioarelor Tale'?
Dară deaca cheamă David pre El Domnu, 45
cum iaste al lui fiiu?" Şi nimeni nu putu 46
să-I răspunză Lui cuvînt, nici cuteză cineva
dentr-aceaea zi să mai întreabe pre El.

CAP XXIII

Atuncea Iisus grăi gloatelor şi 1
ucenicilor Săi zicînd: „În scau- 2
nul lui Moisi au şăzut cărturarii şi
fariseii. Deci, toate cîte vor zice 3
voao să ţineţi, ţineţ şi faceţi, iară
după faptele lor nu facereţi, că ei zic şi nu
fac. Că leagă sarcine greale şi cu nevoie 4
a le purta şi le pun preste umerile oamenilor,
iară ei nici cu deagetul lor nu vor să le clă-
tească pre eale. Şi toate faptele lor le 5
fac pentru să să arate oamenilor că-ş lăr-
gescu advarele lor şi-ş mărescu poalele
veşmintelor lor. Şi iubescu şedearea mai sus 6
la ospeaţe şi înscaunile ceale de frunte în adu-
nări. Şi închinăturile pren tîrguri, şi să să 7
cheame de oameni:'Învăţătoriule, învăţăto-
riule!' Iară voi nu vă chemareţi învăţători, 8
că unul iaste Învăţătoriul vostru: Hristos;
iară voi toţi fraţi sînteţi. Şi părinte nu 9
vă chemareţi voao pre pămînt, că unul
iaste Părintele vostru, Carele iaste în ceriuri.
Nici vă chemareţi învăţători, că unul iaste 10
Învăţătoriul vostru: Hristos. Iară carele 11
e mai mare întru voi fi-va voao slugă.
Că cine să va înălţa pre sine smeri-să-va, şi 12
cine să va smeri pre sine înălţa-să-va.
Ce vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici! 13
Că mîncaţi casele văduvelor şi cu vină lungă
rugîndu-vă; direpţ aceasta, veţi lua mai
multă judecată. Vai de voi, cărturari şi 14
farisei făţarnici! Că închideţi împărăţia
ceriurilor înaintea oamenilor; că voi nu
întraţi, nici pre ceia ce întră îi lăsaţi să între.
Vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici! Că 15
încungiuraţi marea şi uscatul să faceţi un
nemearnic; şi cînd să face, faceţi pre el fiiul
gheennei, mai cu de doao ori decît voi.
Vai voao, povăţuitori orbi, carii ziceţi: 16
'Cine să va jura pre besearică nemică iaste;
iară cine să va

jura pre aurul beseáricii datoriu e!'
17 Nebuni şi orbi, care e mai mare, aurul au
18 beseareca, carea sfinţeaşte pre aurul? Şi cine să va jura pre oltariu, nemică iaste; iară cine să va jura pre darul carele e deasu-
19 pra lui vinovat iaste. Nebuni şi orbi, dară care e mai mare, darul au oltariul carele sfin-
20 ţeaşte darul? Deci, cela ce să jură pre oltariu, jură-să pre el şi pre toate cealea ce
21 sînt deasupra lui. Şi cela ce să jură pre beseárecă, jură-să pre ea şi pre Cela ce lăcu-
22 iaşte întru ea. Şi cela ce să jură pre ceriu, jură-să spre scaunul lui Dumnezău şi pre
23 Cela ce şade deasupra lui. Vai voao, cărturari şi farisei făţarnici! Că zeciuiţi izma şi mărariul şi chimenul, şi aţi lăsat ceale mai greale ale legii, judecata şi milostenia, şi credinţa; aceastea să cădea să le faceţi şi
24 acealea să nu lăsaţ. Povăţuitori orbi, ceia ce strecuraţi ţînţariul şi cămila înghiţiţ!
25 Vai voao, cărturari şi farisei făţarnici! Că curăţiţi cea den afară a păharului şi a blidului, iară denlăuntru pline sînt de hrăpituri
26 şi de nedireptăţi. Fariseie oarbe, curăţeaşte întîi înlăuntrul păharului şi blidului
27 ca să fie şi cea den afară a lor curată. Vai voao, cărturari şi farisei făţarnici! Că vă asămănaţi mormînturilor celor spoite, carele să arată den afară frumoase, iară denlăuntru pline sînt de oasele morţilor şi de toată
28 necurăţia. Aşa şi voi, den afară vă arătaţi oamenilor direpţi, iară denlăuntru, plini sîn-
29 teţi de făţăria nelegiuirii. Vai voao, cărturari şi farisei făţarnici! Că ziditi mormintele prorocilor şi împodobiţ mormintele direpţi-
30 lor. Şi ziceţi:'De am fi fost în zilele părinţilor noştri, nu am fi fost lor soţi în
31 sîngele prorocilor'. Cît înşivă mărturisiţi pre voi că sînteţi fii celora ce au omorît pre
32 proroci. Şi voi împleţi măsura părinţilor
33 voştri. Şerpi, pui de năpîrci, cum veţi
34 scăpa de judecata gheennei? Direpţ aceasta, iată Eu trimiţ cătră voi proroci, şi înţelepţi, şi cărturari; şi dentr-înşii omorîveţ şi răstigni-veţ şi dentr-înşii veţ bate în săboarăle voastre şi goni-i-veţ den oraş în
35 oraş. Ca să vie spre voi tot sîngele direpţ, carele s-au vărsat pre pămînt, de la sîngele lui Avel, direptul, pînă la sîngele Zahariei, fiiul Varahiei, pre carele aţ omorît între
36 beseárecă şi între oltariu. Adevăr grăiesc voao, veni-vor toate aceastea spre neamul
37 acesta. Ierusalime, Ierusalime, carele omorîş prorocii şi cu pietri uciseş pre cei trimeşi cătră tine, de cîte ori vruiu să adun feciorii tăi, în ce chip adună găina puii ei
38 supt arepi, şi n-aţ vrut! Iată, să lasă
39 voao casa voastră pustie. Că zic voao: Nu Mă veţ vedea de acum pînă cînd veţ zice:'Blagoslovit Cel ce vine întru numele Domnului!"

CAP XXIV

Şi ieşind Iisus den beseárecă, mergea şi să apropiară ucenicii Lui să 1
arate Lui ziditurile beseárecii.
Iară Iisus zise lor:„Nu vedeţ 2
aceastea toate? Adevăr grăiesc voao, nu va rămînea acicea piatră pe piatră care să nu să răsipească". Şi şăzînd El 3
pre muntele Maslinilor, apropiară-să ucenicii la El osebi, zicînd:„Spune noao cînd vor fi aceastea? Şi ce e sămnul venirei Tale şi al sfîrşăniii veacului?" Şi răspunzînd 4
Iisus zise lor:„Căutaţi să nu vă înşale cineva pre voi. Că mulţi vor veni întru numele 5
Mieu, zicînd:'Eu sînt Hristos'; şi pre mulţi vor înşăla. Şi veţ auzi războaie şi auziri 6
de războaie; căutaţi, nu vă spămîntaţi, Că să cade toate să fie, ce încă nu va fi 7
sfîrşitul. Că să va scula limbă preste 8
limbă şi împărăţie preste împărăţie şi vor fi morţi şi foameţ şi cutremure pre-alocurea şi toate aceastea-s începătura durerilor.
Atuncea vor da pre voi la strînsoare şi vă 9
vor omorî pre voi şi veţ fi urîţ de toate limbile pentru numele Mieu. Şi atuncea 10
să vor zminti mulţi şi unul pre alt să vor vinde şi să vor urî unul cu altul. Şi 11
mulţi proroci mincinoşi să vor scula şi vor înşăla pre mulţi. Şi pentru căci 12
să va înmulţi fărădeleagea, răci-să-va dragostea multora. Iară cela ce va răbda 13
pînă în sfîrşit, acela să va spăsi. Şi să va 14
propovedui Evanghelia aceasta a Împărăţiei întru toată lumea, întru mărturia a toate limbile; şi atunci va veni sfîrşenia. Iară 15
cînd veţ vedea scîrba pustiiriei carea s-au grăit pren Daniil prorocul stînd în loc sfînt (cela ce ceteaşte să înţeleagă), Atuncea 16
cei den Iudea să fugă la munţi; Carele e 17
în pod să nu să pogoară să ia ceva den casa lui; Şi carele e în cîmp să nu să întoarne 18
să ia veşmîntul lui. Iară vai celor ce au în 19
pîntece şi aplecătoarelor într-acealea zile!
Ce rugaţi-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, 20
nice sîmbăta. Că va fi atuncea nevoie 21
mare, carea n-au fost de-nceputul lumii pînă acum, nici nu va fi. Şi de nu s-ar fi 22
micşorat zilele acealea, nu s-ar fi mîntuit tot trupul; iară pentru cei aleş să vor scurta zilele acealea. Atuncea, de are zice voao 23
cineva:'Iată, acicea e Hristos, sau colea', nu creadereţ. Că să vor scula hristoş minci- 24
noşi şi proroci mincinoşi şi vor da seamne mari şi minuni, cît să înşale, de va fi putinţă, şi pre cei aleş. Iată, spuş voao mai nainte. 25
De vor zice dară voo:'Iată, în pustie iaste', 26
nu ieşireţ. 'Iată, în cămări', nu creadeţi.
Că, cum fulgerul iase de la răsărit şi să arată 27
pînă la apus, aşa va fi venirea Fiiului Omenesc.
Că oriunde va fi stîrvul, acolo să vor adu- 28

29 na vulturii. Iară numaidecît după scîrba
acelor zile, soarele să va întuneca şi luna nu
va da lumina ei, şi stealele vor cădea den
ceriu şi puterile ceriurilor să vor clăti.
30 Şi atuncea să va arăta sămnul Fiiului
Omenesc în ceriu şi atuncea vor plînge toate
seminţiile pămîntului şi vor vedea pre Fiiul
Omenesc viind pre norii ceriului, cu puteare
31 şi cu slavă multă. Şi va trimite pre înge-
rii Săi cu trîmbiţă şi cu glas mare şi vor
aduna aleşii Lui de la patru vînturi, de la
margenile ceriurilor pînă la margenile lui.
32 Iaru de la smochin vă învăţaţi pildă: cînd
va fi mlădiţa lui moale şi frunzele va odră-
33 sli, ştiţi că aproape e vara. Aşa şi voi,
cînd veţi vedea aceastea toate, să ştiţi că
34 aproape iaste la uşi. Adevăr grăiesc voao,
nu va treace neamul acesta, pînă cînd să
35 vor face aceastea toate. Ceriul şi pămîntul
vor treace, iară cuvintele Meale nu vor treace.
36 Iară de ziua aceaea şi ceasul nimeni nu ştie,
nici îngerii ceriurilor, fără Tatăl Mieu sîngur.
37 Căci, cum au fost în zilele lui Noe, aşa va fi
38 şi venirea Fiiului Omenesc. Şi cum era în
zilele ceale mai nainte de potop, mîncînd şi
bînd, însurîndu-se şi măritîndu-se, pînă în
39 ziua ce întră Noe în chivot, Şi nu cono-
scură pînă veni potopul şi luo pre toţi, aşa
40 va fi şi venirea Fiiului Omenesc. Atuncea
doi vor fi în cîmp; unul să va lua şi altul
41 să va lăsa. Doao măcenînd la moară;
42 una să va lua şi una să va lăsa. Deci
privegheaţi, că nu ştiţi în care ceas Domnul
43 vostru va veni. Iară aceasta să ştiţi, că,
de-ar şti stăpînul casei în care strajă va veni
furul, ar priveghea şi n-ar lăsa să-i sape casa
44 lui. Derept aceasta şi voi fiţi gata, că, în
ceasul care n-aţi gîndi, Fiiul Omenesc va veni.
45 Oare cine iaste sluga cea credincioasă şi
înţeleaptă, pre carele l-au pus domnul lui
preste slujba lui, să dea lor hrană la vreame?
46 Fericită sluga aceaea carele, viind domnul
47 lui, va afla făcînd aşa. Adevăr zic voao,
că preste toată avuţia lui pune-l-va pre el.
48 Iară de va zice acea slugă rea întru inima
49 lui: 'Apesteaşte domnul mieu a veni' Şi
va înceape a bate pre cei cu el robi, mîncînd
50 şi bînd cu beţivii, Veni-va domnul slugii
aceluia în ziua carea nu se nădăiaşte şi în
51 ceasul care nu ştie. Şi-l va despica pre el
şi partea lui cu făţarnicii va pune; acolo va
fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor.

CAP XXV

1 Atuncea să va asemăna împărăţia
ceriurilor cu zeace feate, carele
luînd făcliile lor, ieşiră întru tîmpi-
2 narea ginerelui. Iară cinci dentru
eale era înţeleapte şi cinci nebune.
3 Ceale nebune, luîndu-ş făcliile lor, nu luară cu
sine untdelemn. Iară ceale înţeleapte 4
luară untdelemn în vasele lor cu făcliile lor.
Şi, zăbăvind ginerile, au adormitat toate 5
şi dormiia. Iară la miazănoapte fu stri- 6
gare: 'Iată, ginerile vine. Ieşiţi în timpinarea
lui'. Atuncea să sculară toate fecioarele 7
acealea şi-ş împodobiră făcliile lor. Iară 8
ceale nebune celor înţeleapte ziseră: 'Daţi
noao den untdelemnul vostru, că făcliile
noastre să sting'. Şi răspunseră ceale 9
înţeleapte zicînd: 'Ca nu cîndai nu va ajunge
noao şi voao, mai bine meargeţi la vînzători
şi vă cumpăraţ voao'. Şi mergînd eale 10
să cumpere, veni ginerile şi ceale gata întrară
cu el la nuntă şi să închise uşa. Iară mai 11
apoi veniră şi cealealalte feate, zicînd:
'Doamne, Doamne, deşchide noao'. Iară 12
el răspunzînd zise: 'Adevăr grăiesc voao, nu
vă cunoscu pre voi'. Dirept aceaea preve- 13
gheaţi, că nu ştiţ ziua, nici ceasul în carea
Fiiul Omenesc va veni. Că în ce chip un 14
om, mergînd departe, chemă slugile sale şi
deade lor averile lui, Şi unuia îi deade 15
cinci talanţi, altuia doi, iară altuia unul,
fiecăruia după putearea lui, şi să duse
numaidecît, Şi mergînd cel ce au luat cei 16
cinci talanţi, au lucrat cu ei şi făcu alţi cinci
talanţi, Aşijderea şi cel cu doi, dobîndi 17
şi el alţi doi. Iară cela ce au luat unul, 18
mergînd, săpă în pămînt şi ascunse argintul
domnului său. Iară după multă vreame, 19
veni domnul slugilor acelora şi luo samă cu
ei. Şi mergînd cel ce au luat cei cinci 20
talanţi, aduse alţi cinci talanţi, zicînd:
'Doamne, cinci talanţi mi-ai dat; iată, alţi
cinci talanţi am dobîndit cu ei'. Şi zise 21
lui domnu-său: 'Bine iaste, slugă bună şi
credincioasă; spre puţîn fuseşi credincios,
spre mult te voiu pune; întră în bucuria
domnului tău'. Şi venind şi cela ce au 22
luat cei doi talanţi, zise: 'Doamne, doi ta-
lanţi mi-ai dat; iaca, alţi doi talanţi dobîndit-
am cu ei'. Zise lui domnul lui: 'Bine e, 23
slugă bună şi credincioasă, pre puţin eşti
credincios, spre multe te voiu pune; întră în
bucuria domnului tău'. Şi venind şi cela 24
ce luase un talant, zise: 'Doamne, ştiutu-te-
am că eşti om nesilnic, secerînd unde n-ai
sămănat şi adunînd de unde n-ai răsipit.
Şi temîndu-mă, merş şi ascunşu talantul 25
tău în pămînt. Iată, ai al tău'. Şi răspun- 26
zînd domnu-său zise lui: 'Slugă rea şi
leaneşă, ştiuşi că seacer unde n-am sămănat
şi adun de unde n-am răsipit. Cădea-se 27
dară să fi pus argintul mieu la schimbători
şi, viind eu, fire-aş luat al mieu cu dobîndă.
Luaţi dară de la el talantul şi-l daţ celuia ce 28
are zeace

29 talanţi. Că la tot cela ce are da-i-se-va şi
i să va prisosi (iară de la cela ce n-are, şi ce
30 are lua-se-va de la el). Şi pre sluga ne-
treabnică aruncaţi-l întru întunearecul cel
mai de afară; acolo va fi plînsul şi scîrşnirea
31 dinţilor'. Iară cînd va veni Fiiul Omenesc
întru slava Lui, şi toţi sfinţii îngeri cu El,
atuncea va şădea spre scaunul slavei Lui.
32 Şi să vor aduna înaintea Lui toate limbile
şi va despărţi pre ei unul de altul, cum
33 aleage păstoriul oile den capre. Şi va
pune oile de-a direapta Lui, iară caprele
34 de-a stînga. Atunci va zice Împăratul
celor de-a direapta Lui:'Veniţi, blagosloviţii
Părintelui Mieu, moşteniţ cea gătită voao
35 împărăţia de la întemeiarea lumii. Că am
flămînzit şi Mi-aţ dat mîncare, însătoşat-am
şi Mi-aţ dat băutură, strein am fost şi M-aţ
36 priimit. Gol, şi M-aţ îmbrăcat, bolnăvit-
am şi M-aţ socotit, în temniţă am fost şi aţ
37 venit la Mine'. Atuncea răspunde-vor
Lui direpţii, zicînd:'Doamne, cînd Te-am
văzut flămînd şi Te-am hrănit? Sau sătos
38 şi Ţ-am dat băutură? Sau cînd Te-am
văzut striin şi Te-am priimit? Sau gol şi
39 Te-am îmbrăcat? Sau cînd Te-am văzut
bolnav, sau în temniţă şi am venit la Tine?'
40 Şi răspunzînd Împăratul zise lor:'Adevăr
grăiescu voao, întru cît aţi făcut unuia dentr-
aceşti fraţi mai mici ai Miei, Mie aţi făcut'.
41 Atuncea va zice şi celor de-a stînga:'Duceţi-
vă de la Mine, blăstămaţilor, în focul de
veac, carele e gătit diavolului şi îngerilor lui!
42 Că am flămînzit şi nu Mi-aţ dat mîncare,
însetoşat-am, şi nu Mi-aţ dat băutură.
43 Striin am fost şi nu M-aţi priimit, gol şi nu
M-aţi îmbrăcat, bolnav şi în temniţă şi nu
44 M-aţi socotit'. Atuncea vor răspunde şi
ei Lui zicînd:'Doamne, cînd Te-am văzut
flămînd, sau setos, sau striin, sau gol, sau
bolnav, sau în temniţă şi n-am slujit Ţie?'
45 Atuncea va răspunde lor zicînd:'Adevăr
grăiescu voao, întru cît n-aţi făcut unuia
dentr-aceşti mici, nici Mie aţi făcut'.
46 Şi vor mearge aceştea în munca de veaci,
iară direpţii în viaţa veacinică".

CAP XXVI

1 Şi fu cînd sfîrşi Iisus toate cuvin-
tele aceastea, zise ucenicilor Lui:
2 „Ştiţi că după doao zile Paştile
vor fi şi Fiiul Omenescu Să va da
3 să Să răstignească". Atuncea
să adunară arhiereii şi cărturarii şi bătrînii
în curtea arhiereului, carele îl chema Caiafa.
4 Şi făcură sfat ca să prinză pre Iisus cu hicle-
5 nie şi să-L omoară. Şi zicea:„Nu în sărbă-
toare, ca să nu fie gîlceavă în oameni".

Iară Iisus fiind în Vithania, în casa lui 6
Simon stricatul, Veni cătră El o muiare 7
avînd un vas cu mir de mult preţu şi-l văr-
să pre capul Lui, şăzînd: Iară văzînd 8
ucenicii Lui să mîniară zicînd:'Pentru spre
ce e piarderea aceasta? Că putea acestu 9
miru să să vînză drept mult şi să să dea
săracilor'. Iară ştiind Iisus, zise lor:'Ce 10
daţi osteneale muierii? Că lucru bun făcu
cu Mine. Că săracii pururea aveţi cu voi, 11
iară pre Mine nu Mă aveţi pururea. Puind 12
aceasta mirul acesta pre trupul Mieu, spre
îngroparea Mea au făcut. Adevăr grăiescu 13
voao, oriunde să va propovedui Evanghelia
aceasta, în toată lumea, zice-să-va şi ce au
făcut aceasta spre pomenirea ei". Atuncea 14
mergînd unul den cei doisprăzeace, carele
îl chema Iuda Iscariotis, la arhierei, Zise: 15
„Ce veţi să-m daţi mie şi eu să vî-L dau pre
El voao?" Iară ei au pus lui treizeci de arginţi.
Şi de-atuncea căuta vreame bună ca să-L 16
dea pre El. Iară în ziua de-ntîiu a azime- 17
lor, veniră ucenicii la Iisus, zicînd Lui:
„Unde vei să gătim Ţie să mănînci Paştile?"
Iară El zise:„Meargeţi în oraşu cătră cuta- 18
rele şi ziceţi lui:'Învăţătoriul zice:'Vreamea
Mea e aproape, la tine voiu face Paştile cu
ucenicii Miei'". Şi făcură ucenicii cum 19
le porunci lor Iisus şi gătiră Paştile. Iară 20
fiind sară, şăzu cu cei doisprăzeace. Şi 21
mîncînd ei, zise:„Adevăr zic voao, că unul
den voi Mă va vinde". Şi întristîndu-să 22
ei foarte începură a grăi Lui fieştecarele
den ei:„Au doară eu sînt, Doamne?" Iară 23
El răspunzînd zise:„Cela ce-au întinsu cu
Mine mîna în blid, acela Mă va vinde. Ce 24
Fiiul Omenescu va mearge, cum s-au scris
de El, iară vai de omul acela pren carele
Fiiul Omenescu Să vinde; bine ar fi lui de
nu s-ar fi născut omul acela!" Şi răspun- 25
zînd Iuda, cela ce-L vindea pre El, zise:
„Au doară sînt eu, învăţătoriule?" Zise Lui:
„Tu ai zis". Şi cinînd ei, luînd Iisus pîi- 26
nea şi blagoslovind, frînse şi da ucenicilor
şi zise:„Luaţi, mîncaţi, acesta e trupul Mieu".
Şi, luînd păharul şi blagoslovind, deade lor 27
zicînd:„Beaţi dentr-acesta toţi. Că acesta 28
e sîngele Mieu, al legii noao, ce să varsă
pentru mulţi, întru iertăciunea păcatelor.
Iară zic voao că nu voiu bea de acum dentru 29
acest rod de vie pînă la ziua aceaea, cînd
pre el voiu bea cu voi nou întru împărăţia
Tatului Mieu". Şi lăudînd, ieşiră în 30
muntele Maslinilor. Atuncea zise Iisus: 31
„Toţi voi vă veţ sminti în Mine într-această
noapte, că scris iaste:'Bate-voiu păstoriul şi
să vor răsipi oile turmei'. Iară după ce 32
voiu învia, mearge-voiu mai nainte de voi
în Galilea". Şi răspunzînd Petr, zise Lui: 33
„De se vor şi toţi zminti în Tine, iară eu
niciodată nu mă voiu zminti". Zise 34
Iisus lui:„Ade-

vĕr grăiesc ţie că în ceastă noapte, mainte de cîntatul cocoşului, de trei ori te vei lepăda
35 de Mine". Zise Petr Lui:„De mi s-ară tîmpla şi a muri cu Tine, nu mă voiu lepăda de Tine". Aşijderea şi toţi ucenicii ziseră.
36 Atuncea veni cu ei Iisus la satul ce să zice Ghethsimani şi zise ucenicilor:„Şedeţi acicea
37 pînă voiu mearge acolo să Mă rog". Şi luînd pre Petr şi pre doi feciori ai lui Zevedeiu, începu a Să întrista şi a Să mîhni.
38 Atuncea zise lor Iisus:„Trist iaste sufletul Mieu pînă [la] moarte; rămîneţi aici şi
39 prevegheaţ cu Mine". Şi mergînd puţinel, căzu pre faţa Lui, rugîndu-Se şi zicînd: „Părintele Mieu, de iaste cu putinţă, treacă de la Mine acest păhar; însă nu cum
40 voiu Eu, ce precum Tu". Şi veni cătră ucinici şi află pre ei dormind şi zise lui Petr:„Aşa, nu putut un ceas preveghea cu
41 Mine? Prevegheaţ şi vă rugaţ, ca să nu întraţi la dodeială; că duhul e osîrdios,
42 iară trupul e slab". Iară a doua oară mergînd, Să rugă, zicînd:„Părintele Mieu, de nu poate treace acest păhar de la Mine,
43 de nu voiu bea pre el, fie voia Ta". Şi viind iară, află pre ei dormind, că era ochii
44 lor îngreuiaţi. Şi lăsînd pre ei, iară mearse de Să rugă a treia oară, acelaş cuvînt
45 zicînd. Atunci veni cătră ucenicii Lui şi zise lor:„Dormiţ de acum şi odihniţ! Iată, s-au apropiat ceasul şi Fiiul Omenesc
46 Să va da în mîinile păcătoşilor. Sculaţivă să meargem; iată, să apropie cela ce Mă
47 vîndu". Şi încă grăind El, iată Iuda, unul den cei doisprăzeace, veni, şi cu el mulţime multă cu sabii şi leamne, de la arhierei
48 şi bătrînii nărodului. Iară cela ce vîndu pre El dedease lor sămn, zicînd:„Pre carele voiu săruta, acela iaste, prindeţ pre El".
49 Şi numai cît viind la Iisus, zise:„Bucură-Te,
50 învăţătoriule". Şi-L sărută. Iară Iisus zise lui:„Priatine, spre ce ai venit?" Atuncea, apropiindu-se, puseră mîinile pre Iisus,
51 şi-L prinsără pre El. Şi iată, unul den cei ce era cu Iisus, tinzînd mîna, scoase sabia lui şi, lovind pre sluga arhiereului, tăie ureachea
52 lui. Atuncea zise Iisus lui:„Întoarce sabia ta în locul ei, că toţi carii să apucă de
53 sabie cu sabie vor muri. Au pare-ţi-se că nu poci acum ruga pre Părintele Mieu să-Mi trimiţă Mie mai mult decît doaosprezeace
54 legheoane de îngeri? Dară cum s-ar împlea scripturile, că aşea să cade să fie?"
55 Într-acel ceas zise Iisus mulţimei:„Ca la un tîlhariu aţ ieşit, cu sabii şi cu leamne să mă prindeţ! Şădeam în toate zilele la voi, învăţînd în besearecă şi nu M-aţ prins.
56 Aceasta tot fu ca să să împle scripturile prorocilor". Atuncea ucenicii toţi lăsînd pre El, fu-
57 giră. Iară ei prinzînd pre Iisus, duseră-L la Caiafa, arhiereul, unde cărturarii şi bătrînii era
58 adunaţi. Iară Petăr mergea după El de departe pînă la curtea arhiereului şi, întrînd înlăuntru, şădea cu slugile, să-I vază sfîrşitul. Iară arhiereii şi bătrînii şi tot sfatul 59
căuta mărturie mincenoasă asupra lui Iisus, ca să-L omoară pre El. Şi nu aflară; şi 60
multe mărturii mincenoase viind, nu aflară, iară mai apoi, viind doao mărturii mincenoase, Ziseră:„Acesta au zis:'Pociu să 61
surpu beseareca lui Dumnezău şi în trei zile să o zidesc pre ea'". Şi, sculîndu-se 62
arhiereul, zise Lui:„Nemică nu răspunzi? Ce mărturisesc aceştea asupra Ta?" Iară 63
Iisus tăcea; şi răspunzînd arhiereul, zise Lui: „Juru-Te pre Dumnezăul cel viu să spui noao de eşti Tu Hristos, Fiiul lui Dumnezău". Zise Iisus lui:„Tu ai zis; însă zic voao, de 64
acum veţi vedea pre Fiiul Omenesc şăzînd de-a direapta puterii şi viind pre norii ceriului". Atuncea mai marele popilor îş rupse 65
veşmintele sale zicînd că„Au hulit, ce ne mai trebuiesc încă mărturii? Iată, acum aţi auzit hula Lui. Ce vă pare voao?" Dară 66
ei răspunzînd, ziseră:„Iaste vinovat morţii". Atuncea scuipiră în obrazul Lui şi-L bătură 67
preste obraz, iară alţii I-au dat palme, Zicînd:„Proroceaşte noao, Hristoase, cine e 68
cela ce Te lovi?" Iară Petăr şădea afară 69
în curte; şi veni la el o slujnică zicînd:„Şi tu erai cu Iisus Galileanul". Iară el să 70
lepădă înaintea tuturor, zicînd:„Nu ştiu ce zici". Şi ieşind el cătră poartă, văzu pre 71
el alta, şi zise celor ce era acolo:„Şi acesta era cu Iisus Nazarineanul". Şi iară să 72
lepădă cu jurămînt că „Nu ştiu omul". Iară preste puţinel, apropiindu-se ceea ce 73
sta, ziseră lui Petăr:„Adevăr şi tu eşti dentr-înşi, că şi graiul tău aiavea te face". Atuncea începu a să blăstăma şi a să jura 74
că„Nu ştiu pre om". Şi numaidecît cîntă cocoşul. Şi-ş aduse aminte Petăr de 75
cuvîntul lui Iisus cela ce-i zisease lui, că „Mai nainte de cîntatul cocoşului de trei ori te vei lepăda de Mine". Şi ieşind afară, plînse cu amar.

CAP XXVII

Şi fiind dimineaţa, sfat făcură toţ 1
arhiereii şi bătrînii nărodului asupra lui Iisus, ca să-L omoară pre El.
Şi legînd pre El, Îl duseră şi-L dea- 2
deră lui Pondie Pilat, domnului.
Atuncea, văzînd Iuda, cela ce-L vînduse pre 3
El, că s-au vinuit, căindu-se, întoarse cei 30 de arginţi popilor celor mari şi bătrînilor,
Zicînd:„Greşit-am vînzînd sînge nevinovat". 4
Iară ei ziseră:„Ce e noao? Tu vei vedea".
Şi aruncînd arginţii în besearecă, să duse în 5
laturi şi mergînd să spînzură. Iară mai 6
marii popilor, luînd arginţii, ziseră:„Nu se cade aceştea a-i pune în corvan, de vreame
ce preţ de sînge iaste. Şi sfat făcînd, cum- 7

părară cu ei Ţarina Olariului, de îngroparea
8 striinilor. Pentru aceaea s-au chemat acea
ţarină Ţarina Sîngelui, pînă în ziua de
9 astăzi. (Atuncea să împlu ce s-au
grăit pren Ieremia prorocul zicînd:„Şi
luară cei treizeci de arginţi, preţul celui
preţuit, carele au preţuit, den fiii lui Israil.
10 Şi-i deaderă pre Ţarena Olariului, cum au rîn-
11 duit mie Domnul"). Iară Iisus stătu
înaintea domnului şi întrebă pre el domnul,
zicînd:„Tu eşti împăratul iudeilor?" Iară
12 Iisus zise lui:„Tu zici". Şi cînd să huliia
El de arhierei şi de bătrînii, nemică nu
13 răspundea. Atunce zise lui Pilat:„Au nu
14 auzi cîte asupra Ta mărturisescu?" Şi
nu-i răspunse lui spre nici un cuvînt, cît să
15 mira diregătoriul foarte. Iară la praznic
avea obiceaiu domnul să sloboază pre unul
16 legat nărodului, pre carele vrea. Ce avea
atunci un legat vestit de-l chema Varavva.
17 Deci, adunîndu-se ei, zise lor Pilat:„Pre
carele veţ să vă sloboz voao, pre Varava, au
18 pre Iisus, ce să zice Hristos?" Că ştiia că
19 pentru pizma L-au dat pre El. Şi şăzînd
el la divan, trimis-au cătră el muiarea lui,
zicînd:„Nemica ţie şi direptului aceluia, că
multe am păţit astăzi în vis pentru El".
20 Iară arhiereii şi bătrînii au îndemnat gloa-
tele ca că ceară pre Varavva, iară pre Iisus
21 să-L piarză. Şi răspunzînd diregătoriul,
zise lor:„Pre carele veţ dentr-amîndoi să
sloboz voao?" Iară ei ziseră:„Pre Varavva".
22 Zise lor Pilat:„Dară ce voiu face lui Iisus ce
să zice Hristos?" Ziseră lui toţi:„Să Să
23 răstignească!" Iară diregătoriul zise:
„Dară ce rău au făcut?" Iară ei mai vîrtos
24 striga, zicînd:„Să Să răstignească!" Şi
văzînd Pilat că nemică nu foloseaşte, ce
mai multă gîlceavă să face, luînd apă, spălă-ş
mînile înaintea gloatei zîcînd:„Nevinovat
sînt de sîngele direptului acestuia. Voi veţ
25 vedea". Şi răspunzînd toată gloata, zise:
„Sîngele Lui pre noi şi pre feciorii noştri".
26 Atunci lăsă lor pre Varavva, iară pre Iisus,
izbindu-L, deade-L lor să-L răstignească.
27 Atunce slujitorii domnului, luînd pre Iisus
la divan, să adunară la El toată adunarea.
28 Şi dezbrăcînd pre El, îmbrăcară pre El
29 haină roşie. Şi împletind cunună de
spini, puseră în capul Lui, şi trestie în
direapta Lui; şi îngenunchind înaintea Lui,
bătea-ş joc de el, zicînd:„Bucură-Te, Împă-
30 ratul Iudeilor". Şi scuipînd spre El,
31 luară trestia şi bătea capul Lui. Şi deaca-ş
bătură joc de El, dezbrăcară de pre El
veşmîntul şi-L îmbrăcară în veşmintele Lui,
32 şi-L duseră să-L răstignească. Şi ieşind,
aflară un om, numele lui Simon Chirineu,
şi pre acesta siliră ca să-I ducă crucea
33 Lui. Şi venind la locul ce să
cheamă Golgotha, ce să zice:„Locul Căpă-
ţînii", Deaderă Lui să bea oţăt cu fiare 34
amestecat; şi deacă gustă, nu vru să bea.
Iară deaca răstigni pre El, împărţiră veş- 35
mintele Lui aruncînd sorţi, să să împle ce
e zis de prorocul zicînd:„Împărţiră veş-
mintele Meale lor şi pre veşmîntul Mieu
aruncară sorţu". Şi şăzînd păziia pre El 36
acolo. Şi puseră deasupra capului Lui 37
vina Lui scrisă: ACESTA IASTE IISUS
ÎMPĂRATUL IUDEILOR. Atuncea să 38
răstigniră cu El doi tîlhari, unul de-a
direapta şi altul de-a stînga. Iară ceia ce 39
trecea huliia pre El, clătind capetele lor,
Şi zicînd:„Cela ce surpă beseareca şi în trei 40
zile o zideaşte, mîntuiaşte-Te pre Tine! De
eşti Fiiul lui Dumnezău, pogori de pre
cruce!" Aşijderea şi mai marii popilor, 41
bătîndu-şi joc cu cărturarii şi cu bătrînii,
zicea: „Pre alţii au mîntuit, dară pre Sine 42
nu Să poate mîntui? De iaste Împăratul lui
Israil, pogoare-Să acum de pre cruce, şi
vom creade Lui. Nădăjduia în Dumnezău; 43
izbăvească acum pre El, de va vrea pre El,
că au zis că 'Sînt Fiiul lui Dumnezău'!"
Aceastaş şi tîlharii carii era răstigniţi cu El 44
împuta Lui. Iară den al şasele ceas 45
întunearec fu preste tot pămîntul, pînă la
al noaole ceas. Iară într-al noaole ceas 46
strigă Iisus cu mare glas, zicînd:„Ili, Ili,
lama savahthani?"Aceasta iaste:„Dumnezăul
Mieu, Dumnezăul Mieu, căci Mă lăsaşi?"
Iară unii ce sta acolea, auzind, zicea că pre Ilie 47
strigă acesta. Şi numaidecît alergă unul 48
dentru ei şi, luînd bureatele, împlîndu-l de
oţăt şi puindu-l în trestie Îl adăpa pre El.
Iară alţii zisără:„Lasă să vedem, au veni-va 49
Ilie să-L mîntuiască pre El?" Şi Iisus, iară 50
strigînd cu glas mare, lăsă-ş duhul. Şi 51
iată, catapetazma besearecii să rupse în
doao, de sus pînă jos şi pămîntul să cutre-
mură şi pietrile să despicară. Şi mormin- 52
tele să deşchisără şi multe trupuri ale sfinţi-
lor carii era adormiţi să sculară. Şi 53
ieşind den mormente după învierea Lui,
întrară în sfînta cetate şi să arătară la mulţi.
Iară sutaşul şi ceia ce era cu el străjuind 54
pre Iisus, văzînd cutremurul şi cealea ce
fură, să spămîntară foarte zicînd:„Adevărat
Fiiul lui Dumnezău era Acesta". Şi era 55
acolo muieri multe de departe privind, carele
au mersu după Iisus den Galilea, să slujască
Lui. Între carele era Maria Magdalina şi 56
Maria, a lui Iacov şi a lui Iosie mumă, şi
muma feciorilor lui Zevedeiu. Şi fiind 57
înde sară veni un om bogat den Arimathea
căruia era numele Iosif, care şi el ucenic fu
lui Iisus. Acesta apropiindu-să cătră 58
Pilat, ceru trupul lui Iisus. Atuncea 59
Pilat porunci să-i

dea trupul; şi luînd trupul, Iosif îl învăli în
60 cearşaf curat. Şi-l puse pre El în cel nou
al lui mormînt, carele l-au cioplit în piatră;
şi prăvălind o piatră mare la uşa mormîntu-
61 lui, să duse. Şi era acolea Maria Magda-
lina şi ceaealaltă Marie şăzînd în preajma
62 mormîntului. Iară a doao zi care iaste
după vineri, să adunară mai marii popilor
63 şi fariseii cătră Pilat, Zicînd:„Doamne,
aducemu-ne aminte că acel amăgitoriu
zise încă fiind viu:'După trei zile Mă voiu
64 scula'. Direpţ aceaea porunceaşte să să
păzească mormîntul pînă a treia zi, să nu
cumva, viind ucenicii Lui noaptea, să-L
fure pre El şi vor zice oamenilor că S-au
sculat den morţi, şi va fi rătăcirea cea de
65 apoi mai rea decît cea dentîiu". Şi zise
lor Pilat:„Aveţi custodie, mergeţi de
66 întăriţi cum ştiţi". Iară ei mearsără şi
întăriră mormîntul, pecitluind piatra cu
custodia.

CAP XXVIII

1 Iară în sara sîmbetelor, cei ce
lumina întru una a sîmbetelor,
veni Maria Magdalina şi ceaea-
laltă Marie să vază mormîntul.
2 Şi iată, cutremur mare fu; că
îngerul Domnului pogorînd den ceriu,
viind, prăvăli piatra de pre uşă şi şăzu
3 preste ea. Şi era vedearea lui ca fulge-
4 rul, şi veşmîntul lui alb ca zăpada. Iară
străjarii, de frica lui, să spămîntară şi fură
5 ca morţii. Iară răspunzînd îngerul, zise
muierilor:„Voi nu vă teameţ, că ştiu că
6 pre Iisus răstignitul căutaţi. Nu iaste
aici, că S-au sculat, cum au zis; veniţ de vedeţ
7 locul unde au zăcut Domnul. Şi, curînd
mergînd, ziceţ ucenicilor Lui că S-au sculat
den morţi şi iată, va mearge înaintea voastră
în Galilea; acolo Îl veţ vedea; iată, am zis
8 voao". Şi ieşind curînd den mormînt,
cu frică şi cu bucurie mare, alergară să
9 spuie ucenicilor Lui. Şi deaca mearsără
să spuie ucenicilor Lui, iată, Iisus tîmpină
pre eale, zicînd:„Bucuraţi-vă". Iară eale,
apropiindu-se, apucară-I Lui picioarele şi să
10 închinară Lui. Atuncea zise Iisus lor:
„Nu vă teamereţ, mergeţ de vestiţ fraţilor
Miei să meargă în Galilea şi acolo Mă vor
11 vedea". Şi mergînd eale, iată, unii den
străjari, mergînd în cetate, deaderă ştire
12 arhiereilor toate ceale ce s-au făcut. Şi
adunîndu-se cu bătrînii şi sfat făcînd, argint
13 deaderă slujitorilor, Zicînd:„Ziceţ că
ucenicii Lui, noaptea viind, L-au furat pre
14 El, dormind noi. Iară de să va auzi aceasta
la domn, noi vom îmblînzi pre el şi pre voi
15 fără frică vom face". Iară ei, luînd banii
făcură cum era învăţaţi şi să vesti cuvîntul
acesta întru iudei pînă în ziua de astăzi.

Iară cei unsprăzeace ucenici mearseră în 16
Galilea, în muntele unde rînduise lor Iisus.
Şi văzîndu-L pre El, să închinară Lui, iară 17
unii să îndoiră. Şi apropiindu-Se Iisus, 18
grăi lor, zicînd:„Datu-Mi-s-au toată putearea
în ceriu şi pre pămînt. Direpţ aceaea, 19
mergînd, învăţaţi toate limbile, botezînd
pre ei în numele Tatălui şi al Fiiului şi al
Duhului Sfînt, Învăţînd pre ei să ţie 20
toate cîte am poruncit voao; şi iată,
Eu cu voi sînt în toate zilele, pînă
în sfîrşănia veacului.
Amin".

PREDOSLOVIA SFÎNTULUI MARCO EVANGHELISTUL

Aici, de pre Evanghelia lui Marco trebuie să ştim trei lucruri:
Întîiu, de pre ce au scris Marco.
A doua oară, cine au fost Marco şi în ce limbă au scris Evanghelia lui.
A treia oară, cîte părţi are Evanghelia lui.

1 Sfîntul Marco, ca şi Matthei, scrie de cuvintele şi de faptele lui Hristos, de chinuri, de moarte, de înălţarea lui Hristos. Iară naşterea lui Hristos o lasă, că el toate le scrie mai pre scurt. Scris-au pentru aceasta ca şi alalţi evanghelisti, ca să arate pre Iisus Nazarineanul că-i Hristos, Carele să arată aşa, în Carele s-au împlut toate ce au fost prorocit prorocii de Hristos; Acela-i Hristos şi aceastea toate s-au împlut în Iisus Nazarineanul, cum arată evanghelistii. Pentru aceaęa Iisus Nazarineanul iaste Hristos, Cel
2 ce era făgăduit părinţilor. De a doua oară, Marco n-au fost den cei 12 apostoli, ce au fost den cei 70 de ucenici; cum zic unii, fost-au ascultătoriu şi ucenic lui Petăr, de care pomeneaşte în sfîrşitul cărţii dentîiu. Scris-au Evanghelia lui în limbă grecească, ca şi alalţi evanghelisti şi apostoli; săvai că au scris Evanghelia mai vîrtos pentru rugarea rimleanilor; ce n-au scris în limbă lătinească, ce grecească, că atunci pretutindenilea petrecea cu limbă grecească. Pavel apostol încă au scris la rimleani, ce au scris în limbă grecească; şi ovreailor încă n-au scris ovre-
3 iaşte, ce greceaşte. A treia, Evanghelia lui Marco are trei părţi. Partea dentîiu: despre deregătoria prorociei lui Hristos, carea o au arătat propoveduind Evanghelia şi tîlcuind leagea lui Dumnăzău, certînd păcatele şi învăţătura strîmbă a jidovilor, prorocind despre venirea peririi jidovilor şi de venirea Lui la giudecată. Alte lucruri încă semnează aici: chemarea apostolilor, şi trimeaterea lor a propovedui în Iudea, şi minunile lor, şi întrarea Lui cea împărătească în Ierusalim, şi curăţirea besearecii. Această parte dentîiu iaste cuprinsă în ceale 13 capete dentîiu. A doua parte iaste de popia lui Hristos, carea o au arătat întru răbdarea Sa pentru păcatele noastre şi murind pentru noi; şi-i cuprinse aceasta în 2 capete, în 15, 16. A treia parte iaste de începătura împărăţiei slavei Lui, pentru sculare den morţi şi trimeaterea apostolilor în toată lumea să propoveduiască Evanghelia şi înălţarea la ceriu, şi şădearea de-a direapta Tatălui. Aceastea-s cuprinse în al 16 cap.

EVANGHELIA DE LA MARCO

CAP I

Începerea Evangheliei a lui Iisus Hristos, Fiiului lui Dumnezău. Precum 1
s-au scris în proroci:„Iată, 2
Eu voiu trimite îngerul Mieu înaintea feaţii Tale, carele va găti calea Ta înaintea Ta“. Glasul 3
celui ce strigă în pustie:„Gătiţi calea Domnului, direapte faceţi cărările Lui“. Era 4
Ioan botezînd în pustie şi propoveduind botezul pocăinţei întru iertăciunea păcatelor. Şi ieşiia cătră el toată ţara Iudeii şi 5
ierusalimleanii şi să boteza toţi în rîul Iordanului de la el, ispoveduindu-şi păcatele lor. Şi era Ioan îmbrăcat cu peri de 6
cămilă şi brîu de curea prejur mijlocul lui şi mînca vlăstări şi miare sălbatică. Şi 7
propoveduia, zicînd:„Vine după mine Cel mai tare de mine, Căruia nu-s destoinic, plecîndu-mă, să-I dezlegu cureua încălţămintelor Lui. Că eu am botezat pre voi 8
cu apă, iară Acela va boteza pre voi cu Duhul Sfînt“. Şi fu în zilele acealea, 9
veni Iisus den Nazaretul Galileii şi să boteză de la Ioan în Iordan. Şi îndată, ieşind 10
den apă, văzu deşchise ceriurile şi Duhul, ca un porumbu, pogorînd spre El. Şi 11
glas fu den ceriuri:„Tu eşti Fiiul Mieu cel iubit, întru Carele bine am vrut“. Şi 12
numaidecît scoase pre El Duhul în pustie. Şi era acolo în pustie patruzeci de zile, 13
ispitindu-Se de Satana; şi era cu hiarăle şi îngerii slujiia Lui. Iară după ce să prinse 14
Ioan, veni Iisus în Galilea, propoveduind Evanghelia împărăţiei lui Dumnezău Şi 15
zicînd că„Să împlu vreamea şi s-au apropiat împărăţia lui Dumnezău; pocăiţi-vă şi creadeţi întru Evanghelie“. Şi îmblînd 16
pre lîngă Marea Galileiului, văzu pre Simon şi pre Andreiu, fratele lui, aruncînd mreaja lui Simon în mare (că era păscari). Şi 17
zise Iisus lor:„Veniţi după Mine şi vă voiu face pre voi a fi păscari de oameni“. Şi 18
numaidecît lăsînd mrejile lor, mearsără după El. Şi mergînd de acolea puţinel, văzu 19
pre Iacov cel al lui Zevedeiu şi pre Ioan, fratele lui, şi pre ei în cin diregînd mrejile. Şi numaidecît chemă pre ei şi, lăsînd pre 20
Zevedeiu, tatăl lor, în cin cu năimiţii lor, mearsără după El. Şi întrară în Caper- 21
naum; şi numaidecît în sîmbete, întrînd în adunare, învăţa. Şi să mira de învăţă- 22
tura Lui, că era învăţînd pre ei ca cum avea puteare, şi nu ca cărturarii.

23 Şi era în adunarea lor un om cu duh necurat,
24 şi strigă Zicînd:„Lasă, ce e noao şi Ţie, Iisuse Nazarineane. Venit-ai să pierzi pre noi? Ştiu-Te cine eşti, Sfîntul lui Dumnezău".
25 Şi certă pre el Iisus, zicînd:„Amuţeaşte şi
26 ieşi dentr-însul". Şi, scuturîndu-l pre el duhul cel necurat şi strigînd cu glas mare,
27 ieşi dentr-însul. Şi să spămîntară toţi, cît să întreba întru eiş, zicînd:„Ce e aceasta? Ce e învăţătura cea noao aceasta, că, după putearea, şi duhurilor celor necurate porun-
28 ceaşte şi ascultă de El?" Şi ieşi veastea Lui numaicît întru tot împrejurul Galileiului.
29 Şi îndată ieşind den adunare, veniră în casa lui Simon şi a lui Andreiu, cu Iacov şi Ioan.
30 Iară soacra lui Simon zăcea de friguri prinsă
31 şi numaicît ziseră Lui de ea. Şi, mergînd, o sculă pre ea, ţiindu-o de mînă, şi îndată
32 lăsară pre ea frigurile şi slujiia lor. Iară cînd fu sara într-apusul soarelui, aduseră
33 cătră El pre toţi beteagii şi îndrăciţii. Şi
34 era tot oraşul strînsu la uşă. Şi au vindecat pre mulţi bolnavi cuprinşi de multe fealiuri de boale şi draci mulţi au scos; şi nu lăsa să grăiască dracii, că ştiia pre El.
35 Şi dimineaţa, foarte de noapte sculîndu-Se, ieşi şi mearse Iisus în loc pustiiu şi acolo
36 Să ruga. Şi mearseră după El Simon şi
37 carii era cu El. Şi aflînd pre El, ziseră
38 Lui că„toţi caută pre Tine". Şi grăi lor: „Blămaţ în satele şi în oraşele ce-s mai aproape, ca să propoveduiescu şi acolo, că
39 pentru aceaea am venit". Şi propoveduia în sinagoghiile lor, în toată Galilea, şi dracii
40 scotea. Şi veni cătră El un stricat, rugîndu-L pre El şi îngenunchind la El şi zicînd Lui că „de vei vrea, poţi mă curăţi".
41 Iară Iisus, milostivindu-Se, tinse mîna şi atinse de el şi zise lui:„Voiu, curăţeaşte-te".
42 Şi zicînd El, îndată să duse de la el stricăciunea şi să curăţi. Şi răstindu-Se lui,
43 44 numaidecît mînă pre el. Şi zise lui: „Caută nemelui nemică să nu spui, ce pasă de te arată popei şi du, pentru curăţenia ta, ce au poruncit Moisi, întru mărturia lor".
45 Iară el, ieşind, începu a propovedui multe şi a vesti cuvîntul, cît nu mai putea El aiavea în cetate să între, ce afară, în locuri pustie era, şi veniia la El de pretutindenea.

CAP II

1 Şi iară întră în Capernaum, după
2 cîteva zile, şi să auzi că iaste în casă. Şi îndată să adunară mulţi, cît nu mai putea încăpea nici pre lîngă uşă, şi grăia lor cuvîntul.
3 Şi veniră la El, aducînd slăbănog, pur-
4 tîndu-se de patru. Şi neputîndu-se apropia cătră El pentru mulţime, descoperiră casa unde era şi, spărgînd, sloboziră patul în carele zăcea slăbănogul. Şi văzînd 5
Iisus credinţa lor, zise slăbănogului:„Fiiule, iartă-să ţie păcatele tale". Şi era acia 6
şăzînd unii den cărturari şi cugetînd întru inimile lor: „Ce grăiaşte aşa Acesta hule? 7
Cine poate ierta păcatele, fără numai singur Dumnezău?" Şi îndată cunoscînd 8
Iisus, cu duhul Său, că aşa cugetă întru eiş, zise lor:„Ce cugetaţ aceastea întru inemile voastre? Care e mai lesne, a zice 9
slăbănogului:'Iartă-ţi-se păcatele tale', au a zice:'Scoală şi-ţ ia patul tău şi îmblă'? Ce, ca să ştiţ că are Fiiul Omenesc putearea 10
a ierta păcatele pre pămînt", (zise slăbănogului:) „Ţie zic: Scoală şi-ţ ia patul 11
tău şi pasă la casa ta". Şi îndată să 12
sculă şi, rădicîndu-ş patul, ieşi înaintea tuturora, cît să mira toţi şi lăuda pre Dumnezău, zicînd că „niciodinioară n-am văzut aşa". Şi ieşi iară la mare şi toată 13
mulţimea veniia la El şi învăţa pre ei. Şi trecînd, văzu pre Levi al lui Alfeu şăzînd 14
la vamă şi zise lui:„Vino după Mine" şi, sculîndu-se, mearse după El. Şi fu cînd 15
şădea El în casa lui şi mulţi vameş şi păcătoşi şădea cu Iisus şi cu ucenicii Lui, că era mulţi şi mergea după El. Şi văzînd cărtu- 16
rarii şi fariseii pre El mîncînd cu vameşii şi cu păcătoşii, ziseră ucenicilor Lui:„Căci mănîncă şi bea cu vameşii şi cu păcătoşii?" Şi, auzînd, Iisus zise lor:„N-au treabă cei 17
ce pot de vraci, ce bolnavii. N-am venit să chem direptii, ce păcătoşii la pocăinţă". Şi era ucenicii lui Ioan şi ai fariseilor pos- 18
tind şi veniră şi ziseră Lui:„Căci ucenicii lui Ioan şi ai fariseilor postesc, iară ucenicii Tăi nu postesc?" Şi zise lor Iisus:„Au 19
pot posti fiii nuntei cînd iaste ginerele cu ei? Pînă cînd e ginerele cu ei, nu pot posti. Iară vor veni zilele cînd să va lua de la ei 20
ginerele şi atuncea vor posti într-acealea zile. Şi nimeni nu coase peatecul nou în veşmîn- 21
tul vechiu, iară de nu, rădică plinirea lui cel nou celui vechiu şi mai mare va fi spărtura. Şi nimeni nu bagă vinul nou în foii vechi, 22
iară de nu, sparge vinul nou foii şi vinul să varsă şi foii pier; ce vinul nou în foii noi să să bage". Şi fu trecînd El sîmbăta pren 23
sămănături şi începură ucenicii Lui, mergînd, a zmulge spicele. Şi zisără Lui fari- 24
seii:„Iată, ce fac sîmbăta ce nu să cade?" Iară El zicea lor:„Au niciodinioară n-aţ 25
cetit ce-au făcut David cînd au avut lipsă şi flămînzise el şi cei ce era cu el? Cum 26
întră în casa lui Dumnezău, pre vreamea lui Aviathar arhiereul, şi mîncă pîinile sfinte, carele nu să cădea a mînca, ce numai popilor, şi deade şi ce-

lora ce era cu el?“ Şi zise lor:„Sîmbăta 27
pentru om s-au făcut, nu omul pentru sîmbă-
ta“. Direpţ aceaea Fiiul Omenesc domn 28
e şi sîmbetei.

CAP III

Şi întră iară în sinagoghi şi era acolo 1
un om avînd mînă uscată. Şi-L 2
păziia pre El de-l va vindeca sîm-
băta, ca să-L defaime pre El. Şi 3
zise omului celui ce avea mîna
uscată:„Scoală-te în mijloc“. Şi zise lor: 4
„Cade-să sîmbăta bine a face au rău a face,
suflet a mîntui au a-l piarde?“ Iară ei tăcea.
Şi căutînd spre ei cu mînie, mîhnindu-Se 5
de împietritura inimii lor, zise omului:
„Tinde mîna ta“. Şi tinse şi să alcătui mîna
lui sănătoasă ca şi ceaealaltă. Şi ieşind, 6
fariseii făcea cu irodianii asupra Lui sfat, ca
pre El să-L piarză. Şi Iisus Să duse cu 7
ucenicii Lui cătră mare şi multă mulţime
den Galilea mergea după El şi de la Iudea,
Şi de la Ierusalim, şi de la Idumea, şi den 8
ceaea parte de Iordan, şi cei demprejurul
Tirului şi Sidonului, mulţime multă, auzînd
cîte făcea, veniră cătră El. Şi zise uce- 9
nicilor Lui ca să fie Lui îndămînă corăbi-
oara, pentru mulţimea, ca să nu-L împre-
soare pre El. Că pre mulţi au vindecat, 10
cît năvăliia spre El, ca să să atingă de El
cîţi avea boale. Şi duhurile ceale necurate, 11
cînd vedea pre El, cădea înaintea Lui şi
striga, grăind că„Tu eşti Fiiul lui Dumne-
zău“. Iară El mult certa pre ei, ca să 12
nu-L facă arătat pre El. Şi Să sui în 13
munte şi chemă la Sine pre ceia ce vrea
Însuş, şi veniră cătră El. Şi făcu 12 ca să 14
fie cu El şi ca să-i trimiţă pre ei să propove-
duiască, Şi să aibă puteare să vindece 15
boalele şi să scoaţă dracii. Şi puse 16
numele lui Simon—Petăr; Şi Iacov al 17
lui Zevedeiu şi Ioan, fratele lui Iacov (şi
puse lor numele Voanerghes, ce să zice fiii
tunetului), Şi Andreiu, şi Filip, şi 18
Vartholomeiu, şi Mattheiu, şi Thoma, şi
Iacov a lui Alfeu, şi Thadeu, şi Simon Cananitul, Şi Iuda Iscariotis, carele şi vînduse 19
pre El. Şi veniră acasă, şi să adună iară 20
mulţime, cît nu putea ei nici bucate să mă-
nînce. Şi auzind cei de lîngă El, veniră 21
să prinză pre El, că zicea că„nu-Şi e în
minte“. Şi cărturarii cei ce venise den 22
Ierusalim zicea că are Velzevul şi cum că
cu domnul dracilor scoate dracii. Şi, che- 23
mînd pre ei, în pilde zicea lor:„Cum poate
Satana pre Satana să scoaţă? Şi împă- 24
răţia de să va împărţi pre sine, nu poate sta
împărăţia aceaea. Şi măcară casă de să 25
va împărţi pre sine, nu poate sta casa aceaea.
Şi Satana de au stătut pre sine şi s-au împăr- 26
ţit, nu poate sta, ce are sfîrşănie. Nu 27
poate nimeni vasele celui tare, întrînd în
casa lui, să le jăfuiască, de nu va lega întîiu
pre cel tare, şi atuncea casa lui va jăfui.
Adevăr zic voao că toate păcatele să vor 28
ierta fiilor oamenilor, şi hulele, oricîte vor
huli. Iară cela ce va huli în Duhul Sfînt 29
nu are iertăciune în veac, ce iaste vinovat
judecăţii de veac“. Că zicea:„Duh necu- 30
rat are“. Deci veniră muma Lui şi fraţii 31
şi, stînd afară, trimeaseră la El, chemîndu-L
pre El. Şi şădea mulţimea împrejurul 32
Lui şi ziseră Lui:„Iată muma Ta şi fraţii
Tăi şi surorile Tale afară, Te caută“.
Şi răspunse lor, zicînd:„Cine iaste muma 33
Mea sau fraţii Miei?“ Şi, căutînd pre 34
ceia ce şădea prejur El, zise:„Iată muma
Mea şi fraţii Miei. Că oricine va face 35
voia lui Dumnezău, acela e fratele Mieu şi
sora Mea şi muma Mea“.

CAP IV

Şi iară începu a învăţa, lîngă mare, 1
şi să adună cătră El mulţime
multă, cît El, întrînd în corabie,
şădea în mare, şi toată mulţimea
lîngă mare era, pre uscat. Şi 2
învăţa pre ei în pilde multe, şi zicea lor
întru învăţătura Lui: „Ascultaţi! Iată, 3
ieşi sămănătoriul a sămăna. Şi fu cînd 4
sămăna, una căzu lîngă cale şi veniră pasă-
rile ceriului şi o mîncară. Iară alta căzu 5
pre pietriş, unde nu avea pămînt mult, şi
numaidecît răsări, pentru căci nu avea
pămînt într-adînc. Şi, răsărind soarele, 6
să pîrli şi, neavînd rădăcină, să uscă.
Şi alta căzu în spini, şi crescură spinii, şi o 7
înecară, şi rod nu deade. Şi alta căzu în 8
pămînt bun şi deade rod, rădicîndu-să şi
crescînd, şi aduse una treizeci şi una şase-
zeci şi una o sută“. Şi zicea:„Cine are 9
urechi de auzirea, să audă“. Şi cînd fu 10
sînguru, întrebară pre El carii era lîngă El,
cu cei doisprăzeace, de pildă. Şi zise lor: 11
„Voao s-au dat să ştiţi taina împărăţiei lui
Dumnezău, iară celor den afară în pilde
toate vor fi, Ca, privind, să privească şi 12
să nu vază şi, auzind, să audă şi să nu
înţeleagă, nu cîndva să să întoarcă şi să să
iarte păcatele lor“. Şi zise lor:„Au nu 13
ştiţi pilda aceasta? Dară cum veţi toate
pildele înţeleage? Cela ce samănă, cuvîn- 14
tul samănă. Şi aceştea sînt cei de lîngă 15
cale unde să samănă cuvîntul şi, deaca-l
aud, numaicît vine Satana şi ia cuvîntul ce
e sămănat întru inimile lor. Şi aceştea 16
sînt aşijderea cei ce samănă în pietrişu,
carii, deaca aud cuvîntul, îndată cu bucurie
îl priimescu. Şi n-au rădăcină întru eiş, 17
ce slabi sînt, decii, făcîndu-să strînsoare au
gonire pentru cuvînt, numaidecît să smin-
tescu. Şi aceştea-s carii aud cuvîntul. 18

19 Şi grijile veacului acestuia şi înşălăciunea bogăţiei şi pohtele ceale de alalte, întrînd, 20 înecă cuvîntul şi fără rod să face. Şi aceştea sînt cei ce s-au sămănat în pămîntul cel bun, carii aud cuvîntul şi-l priimescu şi aduc rod: unul treizeci şi unul şasezeci şi 21 unul o sută". Şi zicea lor:„Au doară făclia să aprinde ca să să puie supt obroc sau supt pat? Au nu în sfeaşnic să o puie? 22 Că nu iaste ceva ascuns carea să nu să vădească, nici pre ascuns sau făcut ce numai 23 la ivală să vie. De are cineva urechi de 24 auzirea, să audză". Şi zicea lor:„Vedeţi ce auziţi! Cu care măsură veţi măsura, măsura-să-va voao, şi să va adaoge voao, 25 celor ce aud. Că cine va avea, da-i-să-va lui, şi carele n-are, şi ce are lua-să-va de 26 la el". Şi zicea:„Aşa iaste împărăţia lui Dumnezău, precum omul ar pune să-27 mînţa pre pămînt. Şi doarme şi să scoală, noaptea şi ziua, şi sămînţa răsare 28 şi creaşte, cum nu ştie el. Că pămîntul den eluş rodeaşte: întîiu iarbă, după aceaea spic, după aceaea deplin grîu în spic. 29 Iară cînd va da rodul, numaidecît trimite 30 seacerea, că au venit seceratul". Şi zicea:„Cui vom asămăna împărăţia lui Dumnezău, sau în ce pildă vom închipui 31 pre ea? Ca grăunţul de muştariu carele, cînd să va sămăna în pămînt, mai mic iaste 32 de toate seminţele care-s pre pămînt. Şi deaca să samănă, creaşte şi să face mai mare de toate legumile şi face stîlpări mari, cît pot supt umbra lui pasările ceriului să sălă-33 şuiască". Şi cu pilde ca aceastea multe grăiia lor cuvîntul, cum putea a auzi. 34 Iară fără pildă nu grăiia lor; iară deosebi 35 ucenicilor Lui toate le spunea. Şi grăi lor într-aceaea zi, fiind sara:„Să treacem în 36 ceaea parte". Şi lăsînd mulţimea, luară pre El, cumuş era, în corabie; şi alte vase 37 încă era cu El. Şi să scorni vihor de vînt mare, iară valurile întra în corabie, cît mai 38 să împlea ea. Şi era El în fundul corabiii, dormind pre căpătiiu; şi-L deşteptară pre El şi ziseră Lui:„Învăţătoriule, au nu bagi 39 samă că perim?" Şi, sculîndu-Se, certă vîntul şi zise mării:„Domoleaşte-te! Înfrî-nează-te!" Şi încetă vîntul şi fu linişte mare. 40 Şi zise lor:„Ce sînteţ înspăimaţ aşa? Cum 41 n-aveţ credinţă?" Şi să înfricoşară cu frică mare şi grăiia unul către alalt:„Oare cine iaste Acesta, că şi vîntul şi marea ascultă pre El?"

CAP V

1 Şi veniră de ceaea parte de mare, în
2 laturea gadarineanilor. Şi ieşind
El den corabie, îndată timpină pre
3 El, dentru mormînturi, un om cu duh necurat. Carele lăcaşul avea în morminte, şi nici cu lanţuri nu putea cineva să-l leage pre el. 4 Pentru că de multe ori fiind el în fiară şi în lanţuri, şi să rumpsease de el lanţurile şi fiarăle să sfărîmase, şi nimeni nu putea pre el să-l domolească. 5 Şi în toată vreamea, noaptea şi ziua, prin munţi şi în morminte era, strigînd şi tăindu-se cu pietri pre sine. 6 Şi, văzînd pre Iisus de departe, alergă şi să închină Lui. 7 Şi strigînd cu glas mare, zise:„Ce e mie şi Ţie, Iisuse, Fiiul lui Dumnezău Celui de Sus? Juru-Te pre Dumnezău să nu mă munceşti". 8 (Că-i grăiia lui:„Ieşi duh necurat den om".) 9 Şi-l întreba pre el: „Ce ţi-e numele?" Şi răspunse grăind: „Legheon mi-e numele, că mulţi sîntem". 10 Şi ruga pre El mult ca să nu-i scoaţă pre ei afară den ţinut. 11 Şi era acolo, lîngă munte, o turmă mare de porci păscînd. 12 Şi rugară pre El toţi dracii, zicînd:„Slobozi pre noi în porci, ca să întrăm întru ei". 13 Şi-i slobozi pre ei Iisus îndată. Şi, ieşind, duhurile ceale necurate întrară în porci, şi năvăli turma de pre ţărmure în mare (şi era ca la doao mii), şi să înecară în mare. 14 Iară ceia ce păştea porcii fugiră şi deaderă veaste în oraş şi în sate; şi ieşiră să vază ce 15 iaste ceaea ce s-au făcut. Şi veniră către Iisus şi văzură pre cel îndrăcit şăzînd, şi îmbrăcat, şi întreg la minte pre acela ce 16 avea legheonul, şi să spămîntară. Şi spunea lor cei ce văzuse cum s-au făcut 17 celui îndrăcitu şi de porci. Şi începură a ruga pre El să Să ducă den hotarăle lor. 18 Şi, întrînd El în corabie, ruga pre El cel ce-au 19 fost îndrăcit ca să fie cu El. Iară Iisus nu lăsă pre el, ce zise lui:„Pasă la casa ta, către ai tăi, şi vesteaşte lor cîte au făcut ţie Domnul şi te-au miluit". 20 Şi mearse şi începu a propovedui în Decapolis cîte i-au făcut lui Iisus; şi toţi să mira. 21 Şi trecînd Iisus în corabie iară în ceaea parte, să adună mulţime multă la El şi era lîngă mare. 22 Şi iată, veni unul den mai marii sinagogului, pre nume Iair, şi, văzîndu-L pre El, căzu către picioarele Lui. 23 Şi rugă pre El mult, zicînd că „Fiica mea spre moarte iaste, ca, viind, să pui mînile preste ea, ca 24 să să mîntuiască şi să trăiască". Şi mearse cu el; şi după El mergea mulţime multă şi-L împresura pre El. 25 Şi muiare oarecare fiind în curgere de sînge 12 ani 26 Şi mult pătimind de mulţi vraci şi cheltuindu-ş ce avuse toate şi nemică nu folosindu-se, ce mai mult spre rău viind, 27 Auzind de Iisus, veni în mulţime den dos şi atinse de veşmîntul Lui. 28 Că zicea că„macar de aş atinge de veşmîntul Lui, mîntui-mă-voiu". 29 Şi îndată săcă izvorul sîngelui ei şi simţi cu trupul că

30 să vindecă de acea boală. Şi numaidecît cunoscînd Iisus întru Sine putearea cea ce ieşise dentru El, întorcîndu-Se către gloată, zicea:„Cine să atinse de veşmintele Meale?“
31 Şi ziseră Lui ucenicii Lui:„Vezi mulţimea împresurîndu-Te şi zici ‘cine să atinse de
32 Mine’“? Şi căută în laturi să vază pre cea
33 ce au făcut aceasta. Iară muiarea, spămîntîndu-se şi tremurînd, ştiind ce s-au făcut ei, veni şi căzu la picioarele Lui şi spuse
34 Lui tot adevărul. Iară El zise ei:„Fiică, credinţa ta te mîntui, pasă în pace şi fii
35 sănătoasă de boala ta“. Încă grăind El, veniră de la mai marele sinagogului zicînd că „fata ta au murit, direpte ce mai osteneşti
36 pre Învăţătoriul?“ Iară Iisus, numaicît auzind cuvîntul grăindu-se, zise mai marelui sinagogului:„Nu te teame, numai ce creade!“
37 Şi nu lăsă nici pre unul să meargă după Sine, numai pre Petr şi Iacov şi pre Ioan,
38 fratele lui Iacov. Şi veni în casa mai marelui sinagogului şi văzu gîlceavă, plîngînd
39 şi văietîndu-se mult. Şi întrînd, zise lor: „Ce gîlceviţ şi plîngeţ? Copila n-au murit,
40 ce doarme“. Şi rîdea pre El. Iară El, scoţînd pre toţi, luo pre tatăl fecioarei şi pre muma şi pre carii era cu El şi întră unde
41 era fecioara zăcînd. Şi prinzînd fecioara de mînă, zise ei:„Talitha Kum“, care iaste tălmăcindu-se:„Fecioară, (ţie zic,) scoală!“
42 Şi numaidecît să sculă fecioara şi îmbla, că era ca de 12 ani. Şi să mirară cu minune
43 mare. Iară El conteni pre ei mult, ca nimeni să nu ştie aceasta. Şi zise să-i dea ei să mănînce.

CAP VI

1 Şi ieşi de acolo şi veni la moşia Sa, şi
2 mergea după El ucenicii Lui. Şi, fiind sîmbătă, începu în sinagog a învăţa. Şi mulţi, auzind, să mira zicînd:„De unde-s Acestuia aceastea? Şi care e înţelepciunea ce s-au dat Lui? Că şi puteri ca aceastea pren mînile Lui să fac?
3 Au nu iaste Acesta teslariul, fiiul Mariei şi frate lui Iacov şi lui Iosie şi Iudei şi lui Simon? Şi au nu sînt surorile Lui acicea
4 către noi?“ Şi să smintiia întru El. Şi grăiia lor Iisus că „Nu iaste proroc necinstit, fără numai în moşia lui şi întru rudenii şi
5 în casa lui“. Şi nu putu acolo nici o puteare să facă, ce numai pre puţinei bol-
6 navi puse mînile şi-i vindecă. Şi Să mira pentru necredinţa lor. Şi îmbla satele
7 împrejur, învăţînd. Şi chemă pre cei 12 şi începu pre ei a-i trimite cîte doi, cîte doi şi deade lor puteare spre duhurile ceale
8 necurate. Şi porunci lor ca nemică să nu ia pre cale, numai toiag, nici traiste, nici pîine, nici bani în pungă. Ce
9 numai încălţaţi cu colţuni şi să nu să îmbrace în doao veşminte. Şi zicea lor:„Veri- 10
unde veţ întra în casă, acolea rămîneţ pînă veţ ieşi de acolo. Şi vericîţi nu vor 11
priimi pre voi, nici vor asculta pre voi, ieşind de acolea, scuturaţi prahul de supt picioarele voastre, întru mărturie lor. Adevăr zic voao că mai iuşor va fi sodomleanilor au gomoreanilor în ziua judecăţii decît oraşului aceluia“. Şi ieşind, propoveduia ca să 12
să pocăiască. Şi draci mulţi scotea şi 13
ungea cu untdelemn pre mulţi bolnavi şi-i vindeca. Şi auzi împăratul Irod (că arătat 14
s-au făcut numele Lui) şi zicea că Ioan cela ce boteza s-au sculat den morţi şi derept aceaea lucrează puterile întru el. Alţii 15
zicea că Ilie iaste, iară alţii zicea că iaste proroc sau ca unul den proroci. Iară 16
auzind, Irod zise că„Acesta e Ioan pre carele am tăiat eu, el s-au sculat den morţi“. Că Irod acesta, trimiţînd, au prins pre Ioan 17
şi l-au legat pre el în temniţă, pentru Irodiada, muiarea lui Filip, fratelui său, căci o luase muiare. Că zicea Ioan lui Irod că 18
„Nu ţi se cade să aibi pre muiarea fratelui tău“. Iară Irodiada pizmiia lui şi vrea 19
să-l omoară, şi nu putea, Că Irod să 20
temea de Ioan, ştiind pre el om direpte şi sfînt, şi-l socotiia pre el şi, ascultînd pre el, multe făcea şi cu drag asculta pre el. Şi 21
tîmplîndu-se o zi de bună vreame, cînd Irod naşterilor lui făcea cină boiarilor săi şi căpitanilor şi mai marilor Galileii, Şi 22
întrînd fata Irodiadei şi jucînd, şi plăcînd lui Irod şi celor ce şădea cu el, zise împăratul featei:„Ceare de la mine ce vei vrea, şi voiu da“. Şi să jură ei că„Au ce vei ceare de 23
la mine da-ţ-voiu ţie, pînă la jumătate de împărăţia mea“. Iară ea, ieşind, spuse 24
mîne-sa:„Ce voiu ceare?“ Iară ea zise: „Capul lui Ioan Botezătoriul“. Şi întrînd 25
îndată, cu grabă, la împăratul, ceru, zicînd: „Voiu ca să-mi dai acum, în blid, capul lui Ioan Botezătoriul“. Şi împăratul, foarte 26
întristîndu-se, pentru jurămînturi şi pentru ceia ce şădea cu el, nu vru să-i leapede cearerea. Şi numaidecît trimiţînd împă- 27
ratul speculator, porunci să să aducă capul lui. Iară el, mergînd, tăie capul lui în 28
temniţă şi-l aduse în blid şi-l deade featei, şi fata îl deade mîne-sa. Şi auzind, uce- 29
nicii lui veniră şi luară trupul lui şi-l puseră în mormînt. Atuncea să adunară apostolii 30
la Iisus şi-I spuseră Lui toate, şi cîte au făcut, şi cîte au învăţat. Şi zise lor:„Veniţi 31
voi înşivă deosebi, în loc pustiiu, şi odihniţi puţinel“. Că era mulţi carii veniia şi cei ce mergea şi nice să mănînce nu avea prileju.
Şi mearseră în loc pustiiu cu corabia, sînguri. 32
Şi văzînd pre ei mergînd mulţimea şi 33

conoscură pre El mulţi şi pedestri den toate oraşăle au alergat acolo şi să apropiară pre
34 ei şi veniră la El. Şi ieşind, văzu Iisus mulţime multă şi Să milostivi spre ei, că era ca oile neavînd păstoriu, şi începu a
35 învăţa pre ei multe. Şi iată, fiind vreame multă, mergînd la El, ucenicii Lui ziseră că „Pustiiu iaste locul şi iată, vreame multă.
36 Slobozi pre ei, ca să meargă pren sate şi în oraşăle demprejur să-ş cumpere lor pîini,
37 că n-au ce mînca". Iară El, răspunzînd, zise lor: „Daţi voi lor să mănînce". Şi ziseră Lui: „Mergînd să cumpărăm de doao sute de dinari pîini şi să dăm lor să mănînce?"
38 Iară El zise lor: „Cîte pîini aveţi? Mergeţi şi vedeţi". Iară ei, ştiind, ziseră: „Cinci şi
39 doi peşti". Atunci porunci lor să-i aşaze pre toţi mease, mease pre iarbă vearde.
40 Şi şăzură ceate, ceate, cîte o sută şi cîte
41 cincizeci. Şi luînd ceale cinci pîini şi cei doi peşti, căutînd la ceriu, blagoslovi şi frînse pîinile şi le deade ucenicilor Lui, ca să le puie înaintea lor, şi cei doi peşti
42 împărţi tuturor. Şi mîncară toţi şi să
43 săturară. Şi strînsără fărîmături doao-sprăzeace coşniţe pline şi den peşti.
44 Şi era ceia ce au mîncat pîinile ca la cinci
45 mii de oameni. Şi îndată sili pre ucenicii Lui să între în corabie şi să treacă înainte, în ceaea parte, în Vithsaida, pînă va slobozi
46 El mulţimea. Şi slobozind pre ei, mearse
47 în munte să Să roage. Şi fiind sara, era corabia în mijlocul mării şi El Însuşi pre
48 uscat. Şi văzu pre ei chinuindu-să cînd vîsliia corabia (că era vîntul împotriva lor). Şi în a patra strajă a nopţii veni către ei îmblînd pre mare şi vrea să meargă pre
49 lîngă ei. Iară ei, văzîndu-L pre El îmblînd pre mare, le păru a fi o nălucă şi
50 strigară. (Că toţi Îl vedea şi să turburară). Şi îndată grăi cu ei şi zise lor: „Cutezaţi!
51 Eu sînt, nu vă teamereţi". Şi întră la ei în corabie şi încetă vîntul. Şi ei mai vîrtos
52 întru eiş să înfricoşa şi să mira. Că n-au priceput la pîini, că era inima lor împietrită.
53 Şi trecînd, veniră la pămîntul Ghenesa-
54 rethului şi să deaderă la vad. Şi ieşind ei den corabie, numaidecît cunoscînd pre El,
55 Alergînd tot împrejurul locului aceluia, începură în paturi a purta bolnavii, unde-L
56 auziia că iaste. Şi oriunde întra, în sate, au în cetăţi, au ţarini, pren tîrguri punea bolnavii şi ruga pre El încai numai să să atingă de poalele veş-mintelor Lui. Şi cîţi să atingea de El să vindeca.

CAP VII

Şi să adunară către El fariseii şi unii 1
den cărturari, carii viind den Ieru-
salim. Şi văzînd pre unii den 2
ucenicii Lui cu mînile necurate
(adecă nespălate) mîncînd pîini,
îi huliia. Că fariseii şi toţi jidovii, de 3
nu-ş spală mînile cu pumnul, nu mănîncă,
ţiind rînduiala bătrînilor. Şi viind den 4
tîrg, de nu spală, nu mănîncă; şi altele
multe sînt carele au luat a ţinea: spălarea
păharălor şi a urcioarelor şi a căldărilor şi
a paturilor. După aceaea întrebară pre El 5
fariseii şi cărturarii: „Pentru ce ucenicii Tăi
nu îmblă după rînduiala bătrînilor, ce cu
mînile nespălate mănîncă pîine?" Iară 6
El, răspunzînd, zise lor: „Bine au prorocit
Isaia de voi, făţarnicii, cum iaste scris:
'Acest norod cu buzele Mă cinsteaşte, iară
inima lor departe e de la Mine'. Ce în 7
deşărt Mă cinstescu, învăţînd învăţăturile
poruncile oamenilor. Că, lăsînd porunca 8
lui Dumnezău, ţineţi obiceaiul oamenilor:
spălarea urcioarelor şi a păharălor şi altele
aseamene ca aceastea multe faceţi". Şi 9
zicea lor că „Bine, lepădaţi porunca lui
Dumnezău, ca rînduiala voastră să păziţi.
Că Moisi au zis: 'Cinsteaşte pre tată-tău şi 10
pre muma ta' şi 'Cela ce va grăi de rău pre
tată sau pre mumă, cu moarte să moară'.
Iară voi ziceţi: 'De ar zice omul tătîni-său 11
sau mîni-sa: Corvan (ce iaste: Daru), ori cu
carele de la mine te vei folosi'. Şi nu-l 12
mai lăsaţ pre el nemică să facă tătîne-său
sau mîne-sa, Călcînd cuvîntul lui Dumne- 13
zău cu rînduiala voastră care aţ rînduit; şi
aseamene ca aceastea multe faceţ". Şi 14
chemînd toată mulţimea, grăiia lor: „Ascul-
taţ pre Mine toţ şi înţeleageţi. Nemică 15
nu iaste den afara omului, întrînd într-însul,
care poate pre el spurca, ce ceale ce ies
dentru el, acealea sînt carele spurcă omul.
De are cineva urechi de auzirea, să auză". 16
Şi cînd întră în casă de la gloată, întreba pre 17
El ucenicii Lui de pildă. Şi zise lor: 18
„Aşa şi voi neînţelegători sînteţi? Nu vă
priceapeţ că tot cel ce den afară întră în
om nu-l poate spurca pre el? Că nu 19
întră în inema lui, ce în maţe, şi la şăzut
iase, curăţind toate bucatele". Şi zicea 20
că „Ce iase den om, aceaea spurcă pre omul.
Că denlăuntru, dentru inema oamenilor, ies 21
cugetele reale, preacurviile, curviile, ucide-
rile, Furtuşagurile, lăcomiile, vicleşugu- 22
rile, înşălăciunea, necurăţia, ochiul viclean,
hula, trufia, nebunia. Aceastea reale toate 23
ies denlăuntru şi spurcă pre om". Şi de 24
acolea sculîndu-Se, mearse în hotarăle
Tirului şi a Sidonului şi, întrînd în casă,
nu vrea să-L ştie nimeni,

25 şi nu Să putea ascunde. Pentru că auzind o muiare de El, carea avea o fată cu duh necurat, venind căzu la picioarele Lui.
26 (Şi muiarea era elină, siriancă finică de neam). Şi rugă pre El ca să scoaţă dracul
27 den fata ei. Iară Iisus zise ei:„Lasă mai nainte să să sature fiii, că nu e bine a lua
28 pîinea fiilor şi a o arunca căţeilor“. Iară ea răspunse şi zise Lui:„Aşa, Doamne, că şi căţeii de supt masă mănîncă den fărîmele
29 fiilor“. Şi zise ei:„Pentru acest cuvînt,
30 pasă, ieşit-au dracul den fata ta“. Şi mergînd în casa ei, află dracul ieşit şi fata
31 zăcînd în pat. Şi iară ieşind den hotarăle Tirului şi Sidonului, veni la Marea Galileiului, pren mijlocul hotarălor a Decapoleos.
32 Şi aduseră Lui un surd, grăind anevoie, şi
33 rugară pre El să-Ş puie mîna pre el. Şi luînd pre el den mulţime deusebi, puse deagetele Sale în urechile lui şi, scuipînd,
34 au atinsu de limba lui. Şi căutînd spre ceriu, suspină şi zise lui:„Effatha!“, ce
35 iaste:„Deşchide-te“. Şi numaidecît să deşchiseră auzurile lui şi să dezlegă legătura limbii lui şi grăiia direpт. Şi-i conteni pre ei
36 ca nemălui să spuie; iară cît conteniia pre
37 ei, ei mai vîrtos striga. Şi mai vîrtos să mira, zicînd:„Toate le-au făcut bine: face şi pre surzi a auzi, şi muţii a grăi“.

CAP VIII

1 In zilele acealea, prea multă gloată fiind şi neavînd ce mînca, chemînd
2 Iisus pre ucenicii Lui, zise lor: „Milă Mi-e de mulţime, că, iată, trei zile aşteaptă lîngă Mine şi n-au
3 ce mînca. Şi de-i voiu lăsa pre ei flămînzi la casele lor, vor slăbi pre cale, că unii den-
4 tr-înşi de departe au venit“. Şi răspunseră Lui ucenicii Lui:„De unde pre aceştea va putea cineva aicea să-i sature de pîine în
5 pustie?“ Şi întreba pre ei:„Cîte pîini
6 aveţ?“ Iară ei ziseră: „7“. Şi porunci mulţimei să şază pre pămînt. Şi luînd ceale 7 pîini, mulţemind, frînse şi deade ucenicilor Lui să le puie înainte; şi puseră
7 înaintea mulţimei. Şi avea şi puţinei peştişori şi, blagoslovindu-i, zise să puie
8 înainte şi aceia. Deci mîncară şi să săturară şi luară rămăşiţe de fărmituri 7 coşniţe.
9 Şi ceia ce mîncară era ca la 4000; şi-i slobozi
10 pre ei. Şi numaicît întrînd în corabie cu ucenicii Lui, veni în părţile Dalmanuthei.
11 Şi ieşiră fariseii şi începură a să prici cu El, cerşind de la El sămn den ceriu, ispitind
12 pre El. Şi suspinînd cu duhul Său, zise: „Pentru ce neamul acesta caută sămn? Adevăr zic voao,de să va da rudei aceştiia sămn“.
13 Şi lăsînd pre ei, întrînd iară în corabie, mearse de ceaea parte. Şi uitară ucenicii Lui 14
să ia pîini şi mai mult de o pîine n-avea cu
ei în corabie. Şi porunciia lor, zicînd: 15
„Căutaţ, vedeţ de cătră aluatul fariseilor şi
de aluatul lui Irod“. Şi să socotiia unul 16
cu alalt, zicînd că „pîini nu avem“. Şi 17
ştiind, Iisus zise lor: „Ce vă socotiţ că pîini
nu aveţ? Încă nu socotiţ, nici înţeleageţ?
Încă împietrită aveţ inima voastră? Ochi 18
avînd nu vedeţ şi urechi avînd nu auziţ şi
nu vă aduceţ aminte? Cînd am frînt ceale 19
5 pîini la ceale 5000, cîte coşuri pline de
fărmituri aţ rădicat?“ Ziseră Lui: „Doao-
sprăzeace“. „Şi cînd ceale şapte la cei 20
4000, cîte coşuri pline de fărîme aţ luat?“
Ei ziseră: „Şapte“. Şi zise lor: „Cum 21
nu priceapeţ?“ Şi veni în Vithsaida; şi 22
adusără Lui un orb şi rugară pre El ca să
atingă pre el. Şi prinzînd mîna orbului, 23
îl scoase pre el afară den oraş şi, scuipind
în ochii lui, puindu-Ş mîinile pre el, întrebă
pre el de veade ceva. Şi rădicîndu-ş ochii, 24
zise: „Văz pre oameni, că ca copacii îm-
blînd îi văz“. După aceaea iară puse 25
mîinile pre ochii lui şi făcu iară pre el să
caute, şi să îndireptă şi văzu luminos pre
toţi. Şi trimise pre el la casa lui, zicînd: 26
„Nice în sat să întri, nice să spui cuiva în sat“.
Şi ieşi Iisus şi ucenicii Lui în satele Chesariei 27
lui Filip; şi pre cale întreba pre ucenicii Lui,
zicînd lor:„Cine Mă zic oamenii a fi?“
Iară ei răspunsără: „Ioan Botezătoriul, şi 28
alţii Ilie, iară alţii unul den proroci“.
Şi El zise lor: „Dară voi cine Mă ziceţ a fi?“ 29
Şi răspunzînd, Petr zise Lui: „Tu eşti
Hristos“. Şi certă pre ei ca să nu spuie 30
nemunui de El. Şi începu a învăţa pre 31
ei că trebuie Fiiului Omenesc multe a păţi
şi a Să izgoni de bătrîni şi de arhierei şi de
cărturari şi a Să omorî şi după trei zile a
învia. Şi aiave grăiia cuvîntul. Şi apucînd 32
pre El Petr, începu a-L certa. Iară El, 33
întorcîndu-Se şi văzînd pre ucenicii Săi,
certă pre Petr, zicînd:„Pasă denapoia Mea,
satano, că nu gîndeşti ceale ale lui Dumne-
zeu, ce ceale ale oamenilor“. Şi chemînd 34
pre mulţime cu ucenicii Lui, zise lor:
„Cine va vrea după Mine să vie, să să leapede
de sine şi să ia crucea lui şi să vie după Mine.
Că cine va vrea [...] sufletul lui, pentru Mine 35
şi pentru Evanghelie, acela va mîntui pre el.
Că ce va folosi omul de ar dobîndi lumea 36
toată şi-ş va păgubi sufletul lui? Sau ce 37
schimbu va da omul pentru sufletul lui?
Că cine să va ruşina de Mine şi de cuvintele 38
Meale în ruda aceasta preacurvare şi păcă-
toasă, şi Fiiul Omenescu să va ruşina de el
cînd va veni întru slava Tatului Său cu
îngerii cei sfinţi“.

CAP IX

1 Şi zicea lor: „Adevăr zic voao că
sînt unii, den carii stau aicea, carii
nu vor gusta moartea pînă vor ve-
dea împărăţia lui Dumnezău viind
2 cu puteare“. Şi după şase zile
luo Iisus pre Petăr şi pre Iacov şi pre Ioan
şi-i aduse pre ei într-un munte înalt, numai
ei de eişi, şi-Ş schimbă faţa înaintea lor.
3 Şi veşmintele Lui fură sclipindu, albe foarte,
ca zăpada, carele nălbitori pre pămînt nu
4 poate să le nălbească. Şi să arătă lor
5 Ilie cu Moisi, grăind cu Iisus. Şi răspun-
zînd Petăr, zise lui Iisus: „Ravvi, bine e noao
să fim aicea; şi să facem trei colibi: Ţie
6 una şi lui Moisi una şi lui Ilie una“. Că
7 nu ştiia ce va grăi, că era înfricoşaţ. Şi
fu nuor umbrind pre ei şi veni glas den
nuor, zicînd: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel
8 iubit, pre el ascultaţi“. Şi numaidecît
căutînd împrejur, pre nimeni nu mai văzură,
9 ce numai pre Iisus Însuş cu ei. Iară pogo-
rînd ei den munte, conteni pre ei ca să nu
povestească nemănui carele au văzut, ce
numai cînd Să va scula Fiiul Omenesc den
10 morţi. Şi cuvîntul ţînură întru ei,
întrebîndu-să: „Ce iaste a să scula den
11 morţi?“ Şi întrebară pre El, zicînd: „Dară
căci zic cărturarii că să cade Ilie să vie mai
12 nainte?“ Iară El, răspunzînd, zise lor:
„Iată, Ilie, viind mai nainte, va tocmi toate.
Şi cumu e scris de Fiiul Omenesc ca să
13 paţă multe şi să Să defaime. Ce zic voao
că şi Ilie au venit şi făcură lui cîte vrură,
14 cum e scris asupra lui“. Şi viind cătră
ucenici, văzu mulţime multă prejur ei şi
15 cărturari întrebîndu-să cu ei. Şi îndată
toată mulţimea, văzînd pre El, să spămîntă
16 şi, alergînd, da mîna cu El. Şi întrebă
pre cărturari: „Ce vă priciţi întru voi?“
17 Şi răspunzînd, unul den mulţime zise:
„Învăţătoriule, aduş pre fiiul mieu la Tine,
18 avînd duh mut. Şi oriunde îl apucă,
sparge pre el şi spumează şi scîrşneaşte
dinţii lui şi să usucă. Şi ziş ucenicilor Tăi
19 ca să-l scoaţă, şi nu-l putură“. Iară El,
răspunzînd, zise lui: „O, rudă necredin-
cioasă, pînă cînd voiu fi la voi? Pînă cînd
voiu suferi pre voi? Aduceţi-l la Mine“.
20 Şi-l adusără la El. Şi văzîndu-L pre El, în-
datăş duhul scutură pre el şi, căzînd la
21 pămînt, tăvăliia-se aspumînd. Şi întrebă
pre tatăl lui: „Cîtă vreame iaste de cînd
s-au făcut lui aceasta?“ Iară el zise: „Den
22 copilărie. Şi de multe ori pre el şi în foc
l-au aruncat, şi în ape, ca să-l piarză pre el.
Ce ce poţi, ajută noao, fiindu-Ţi milă de noi“.
23 Iară Iisus zise lui: „De poţi creade, toate să pot
celui ce creade“. Şi îndată strigînd tatăl 24
copilului, cu lacrămi zicea: „Crezu, Doamne!
Ajută necredinţei meale“. Deci văzînd 25
Iisus că năvăleaşte mulţimea, certă pre
duhul cel necurat, zicînd lui: „Duh mut şi
surd, Eu ţie poruncesc: Ieşi dentr-însul şi
de-acum să nu mai întri într-însul!“ Şi 26
strigînd şi mult scuturînd pre el, ieşi; şi fu
ca un mort, cît mulţimea zicea că au murit.
Iară Iisus, prinzîndu-l de mînă, rîdică pre 27
el, şi să sculă. Şi întrînd El în casă, uce- 28
nicii Lui întrebară pre El de eiş: „Căci noi
nu-l putum scoate pre el?“ Şi zise lor: 29
„Acest fealiu cu nemică nu poate să iasă,
fără numai cu rugăciune şi cu post“. Şi 30
de acolea ieşind, împreună mergea pren
Galilea, şi nu vrea să-L ştie nimeni. Că 31
învăţa pre ucenicii Săi şi zicea lor că Fiiul
Omenesc Să va da în mînile oamenilor
şi-L vor omorî pre El şi, omorîndu-L, a treia
zi va învie. Iară ei nu înţeleaseră cuvîntul 32
şi să temea a întreba pre El. Şi veni în 33
Capernaum. Şi fiind în casă, întrebă pre ei:
„De ce vă prigoniiaţi pre cale?“ Iară ei 34
tăcură, că să prigonise pre cale unul cu alt,
cine are fi mai mare întru ei. Şi şăzînd, 35
chemă pre cei 12 şi zise lor: „Cela ce vrea
să fie cel dentîiu, fi-va mai apoi de toţi şi
tuturor slugă“. Şi luînd un copil, puse 36
pre el în mijlocul lor şi, luîndu-l în braţe,
zise lor: „Oricine va priimi pre unul den 37
ceşti copii în numele Mieu, pre Mine prii-
meaşte; şi cine priimeaşte pre Mine, nu
priimeaşte pre Mine, ce pre Cela ce M-au
trimis pre Mine“. Iară Ioan răspunse Lui, 38
zicînd: „Învăţătoriule, văzut-am pre oare-
cine întru numele Tău scoţînd dracii, carele
nu vine după noi, şi l-am contenit pre el,
pentru că nu vine după noi“. Iară Iisus zise: 39
„Nu-l opriţi pre el, că nimeni nu iaste care
va face puteare în numele Mieu şi să poată
curund rău grăi de Mine. Că oricine nu iaste 40
împotriva voastră, pentru voi iaste. Că 41
vericine va da voao un păhar de apă în nume-
le Mieu, căci ai lui Hristos sînteţi, adevăr
grăiesc voao, nicicum nu va piarde plata lui.
Şi vericine va sminti pre unul de aceşti 42
mici, carii cred întru Mine, mai bine iaste
lui de va zăcea piatră de moară prejur gru-
mazii lui şi să va arunca în mare. Şi de 43
te sminteaşte mîna ta, taie-o, mai bine e ţie
ciung în viaţă să întri, decît, doao mîni
avînd, să întri în gheena, în focul cel nestins,
Unde viarmele lor nu moare şi focul nu se 44
stinge. Şi de te va sminti piciorul tău, 45
taie pre el, mai bine iaste ţie în viaţă să întri
şchiop, decît, doao picioare avînd, să te bagi
în gheenă, în focul nestins, Unde viarmele 46
lor nu moare şi focul nu se stinge. Şi 47
de te sminteaşte ochiul tău, scoate-l, mai

bine iaste ţie cu un ochiu să întri întru împă-
răţia lui Dumnezău, decît, doi ochi avînd,
48 să te bagi în focul gheenei, Unde viarmele
49 lor nu moare şi focul nu se stinge. Că
tot cu foc să va săra, şi toată jîrtva cu sare
50 să va săra. Bună e sarea; iară sarea de să
va face nesărată, cu ce o veţi îndulci? Aveţi
întru voi sare şi vă veţi împăca unii cu alalţi".

CAP X

1 Şi de acolo sculîndu-Se, veni în hota-
răle Iudeii, de ceaea parte de Iordan,
şi să adună iară la El mulţime şi,
cum avea obiceaiu, iară-i învăţa
2 pre ei. Şi apropiindu-se fariseii,
întrebară pre El: „Oare cade-se bărbatului
a-ş lăsa muiarea?", ispitindu-L pre El.
3 Iară El, răspunzînd, zise lor: „Ce au poruncit
4 voao Moisi?" Iară ei ziseră: „Moisi au
rînduit să-i scrie carte de despărţire şi să o
5 lase". Şi răspunzînd, Iisus zise lor: „Cătră
năsilnicia inemii voastre au scris voao po-
6 runca aceasta. Iară den ceputul zidirei,
bărbat şi muiarea i-au făcut Dumnezău pre
7 ei. Direpţ aceaea va lăsa omul pre tată-
său şi pre mumă-sa şi să va lipi cătră muia-
8 rea lui. Şi vor fi amîndoi un trup, cît
9 de-acii nu mai sînt doi, ce un trup. Deci
care au împreunat Dumnezău, omul să nu
10 desparţă". Şi în casă iară întrebară ucenici-
11 cii Lui pre El de acela lucru. [Şi El zise:]
„Şi vericine-ş va lăsa muiarea lui şi va lua
12 alta, preacurveaşte spre ea. Şi muiarea,
de-ş va lăsa bărbatul ei şi să va mărita după
13 altul, preacurveaşte". Şi aduseră Lui
copii, ca să Să atingă de ei, iară ucenicii
14 certa pre ceia ce-i aducea. Carea văzînd
Iisus, nu-I păru bine şi zise lor: „Lăsaţ copiii
să vie la Mine şi nu oprireţ pre ei, că unora
ca acestora iaste împărăţia lui Dumnezău.
15 Adevăr grăiescu voao, vercine nu va priimi
împărăţia lui Dumnezău ca copilul, nu va
16 întra întru ea". Şi, luîndu-i în braţe,
17 puse-Ş mînile pre ei şi-i blagoslovi. Şi
ieşind El în cale, alergă oarecine şi, îngenun-
chind înainte-I, întreba pre El: „Învăţătoriule
bune, ce voiu face ca să moştenescu viaţa
18 veacilor?" Iară Iisus zise lui: „Ce-M zici
bun? Nimeni nu iaste bun fără numai unul
19 Dumnezău. Ştii poruncile: nu prea-
curvi, nu omorî, nu fura, nu mărturisi
strîmbu, nu păgubi, cinsteaşte pre tatăl tău
20 şi pre mumă-ta". Iară el, răspunzînd,
zise Lui: „Învăţătoriule, aceastea toate
le-am păzit den tinereaţele meale".
21 Iară Iisus, căutînd spre el, îl îndrăgi şi-i
zise lui: „Încă una-ţ lipseaşte: pasă, cîte ai
vinde şi dă săracilor, şi vei avea comoară
în ceriu; şi vino de umblă după Mine,
22 luîndu-ţ crucea". Iară el, întristîndu-se
pentru cuvînt, să duse mîhnit, că avea
avuţie multă. Şi căutînd Iisus împrejur, 23
zise ucenicilor Lui: „Cum anevoie ceia ce au
avuţiile întru împărăţia lui Dumnezău vor
întra!" Iară ucenicii să mira de cuvintele 24
Lui. Iară Iisus, răspunzînd, iară zise lor:
„Fiilor, cum anevoie iaste celor ce nădeju-
iesc pren avuţii a întra întru împărăţia lui
Dumnezău: Mai lesne iaste cămilei pren 25
urechile acului a treace, decît bogatului
întru împărăţia lui Dumnezău să între".
Iară ei mai mult să mirară, zicînd întru eiş: 26
„Cine poate să să spăsească?" Iară Iisus, 27
căutînd spre ei, zise: „La oameni fără pu-
tinţă e, iară nu la Dumnezău, că toate să
pot lîngă Dumnezău". Şi începu Petăr a 28
zice Lui: „Iată, noi am lăsat toate şi am
venit după Tine". Şi răspunzînd, Iisus 29
zise: „Adevăr grăiesc voao, nimeni nu iaste
carele ş-au lăsat casa, sau fraţii, sau surorile,
sau tată, au muma, au muiarea, sau feciorii,
au moşii pentru Mine şi pentru Evanghelie,
De nu va lua cu o sută de părţi mai mult: 30
acum, în vreamea aceasta, case şi fraţi şi
surori şi mume şi feciori şi moşii cu goniri,
şi în veacul cel viitoriu viaţa veacinică.
Că mulţi vor fi cei dentîiu apoi şi cei de 31
apoi întîiu". Şi era pre cale, suindu-se în 32
Ierusalim, şi Iisus era mergînd înainte-le. Şi
să spămîntară şi mergînd după El să temea.
Şi luînd iară pre cei 12, începu lor a spune
ceale ce era Lui să să întîmple, Că, 33
„Iată, ne suim la Ierusalim şi Fiiul Omenesc
da-Să-va arhiereilor şi cărturarilor; şi-L vor
judeca pre El spre moarte şi vor da pre El
limbilor. Şi vor batjocuri pre El şi-L vor 34
bate pre El şi-L vor scuipi pre El şi-L vor
omorî pre El şi a treia zi va învia". Şi 35
veniră cătră El Iacov şi Ioan, feciorii lui
Zevedeiu, zicînd: „Învăţătoriule, vom ca
verice vom ceare să faci noao". Iară El 36
zise lor: „Ce veţ să vă fac voao?" Iară ei 37
ziseră Lui: „Dă-ne noao ca să şădem unul
de-a direapta Ta, altul de-a stînga Ta, întru
slava Ta". Iară Iisus zise lor: „Nu ştiţ ce 38
cearеţ! Putea-veţ bea păharul care Eu beau
şi cu botezul care Eu Mă botez să vă bote-
zaţi?" Iară ei ziseră Lui: „Putea-vom". 39
Iară Iisus zise lor: „Păharul care Eu voiu bea
bea-l-veţ, şi cu botezul care Eu Mă voiu
botèza boteza-vă-veţ. Iară a şedea de-a 40
direapta Mea şi de-a stînga Mea nu iaste
Mie a da, ce celora ce s-au gătit". Şi 41
auzind cei zeace, începură a să mînia pre
Iacov şi pre Ioan. Iară Iisus, chemînd 42
pre ei, zise lor: „Ştiţ că cei ce li să pare a
birui pre limbi domnesc pre ei şi mai-marii
lor stăpînesc pre ei. Iară întru voi nu va 43
fi aşa, ce cine va vrea să fie mare întru voi,
să fie slugă voao. Şi cela ce va vrea să fie 44
voao întîiul, fi-va slugă tuturor. Că şi 45
Fiiul Omenesc n- au venit să I să slujască, ce

să slujască şi să dea sufletul Lui răscumpă-
46 rare pentru mulţi". Şi veniră în Erihon. Şi ieşind El den Erihon şi ucenicii Lui şi mulţime multă, Vartimeiu orbul, fiiul lui
47 Timeiu, şădea lîngă cale, cerşind. Şi auzind că iaste Iisus Nazarineanul, începu a striga şi a zice: „Fiiul lui David, Iisuse, milu-
48 iaşte-mă!" Şi certa pre el mulţi ca să tacă, iară el cu mult mai vîrtos striga: „Fiiul lui
49 David, miluiaşte-mă!" Şi stînd Iisus, zise să-l cheame. Şi chemară pre orbul, zicînd lui: „Cutează, scoală, că te cheamă".
50 Iară el, lepădînd veşmîntul său, să sculă de
51 veni la Iisus. Şi răspunzînd, zise Iisus lui: „Ce vei să-ţ fac ţie?" Iară orbul zise Lui:
52 „Învăţătoriule, ca să văz". Iară Iisus zise lui: „Pasă, credinţa ta te vindecă". Şi atunceaş văzu şi mergea după Iisus pre cale.

CAP XI

1 Şi cînd să apropiară cătră Ierusalim, la Vithfaghi şi Vithania, cătră Muntele Maslinilor, trimise doi den
2 ucenicii Lui. Şi zise lor: „Mergeţ în cel sat ce e în preajma voastră şi, îndată întrînd într-însul, afla-veţ un mînz legat, pre carele nimeni den oameni n-au
3 şăzut. Dezlegîndu-l pre el, aduceţi-l. Şi de ar zice voao cineva: 'Ce faceţ aceasta?', ziceţ că Domnului trebuiaşte şi numaidecît
4 îl va trimite acicea". Deci mearseră şi aflară mînzul, legat lîngă uşă, afară la răspîntia drumului, şi-l dezlegară pre el.
5 Şi unii den carii sta acolea ziseră lor: „Ce
6 faceţ de dezlegaţ mînzul?" Iară ei ziseră lor cum le poruncise Iisus, şi-i lăsară pre ei.
7 Şi aduseră mînzul la Iisus şi puseră pre el
8 veşmintele lor şi şăzu pre el. Iară mulţi aşternură veşmintele lor pre cale, iară alţii tăia stîlpări den copaci şi le aşternea pre
9 cale. Şi cei ce mergea înainte şi cei dendărăt striga, grăind: „Osanna! Blagoslovit
10 Cel ce vine întru numele Domnului! Blagoslovită împărăţia carea vine întru numele Domnului părintelui nostru David! Osanna
11 întru înălţime!" Şi întră în Ierusalim Iisus şi în besearică şi, căutînd împrejur toate, fiind ceasul de sară, ieşi în Vithania
12 cu cei doisprăzeace. Şi a doao zi, ieşind
13 ei den Vithania, flămînzi. Şi văzînd un smochin de departe avînd frunze, veni să vază, cîndai va afla ceva într-însul; şi deaca veni la el, nemica nu află, fără numai frunzele, că nu era încă vreamea smochinelor.
14 Şi, răspunzînd, Iisus zise lui: „De acum niceodinioară nimeni den tine rod să nu mănînce în veac". Şi auziia ucenicii Lui.
15 Şi veniră iară în Ierusalim. Şi întrînd Iisus în besearică, începu a scoate pre cei ce vindea şi cumpăra în besearică, şi measele schimbătorilor şi scaunile celor ce
16 vindea porumbi le răsturnă. Şi nu lăsa pre nimeni să poarte vas pren besearică. Şi învăţa, zicînd lor: „Au nu iaste 17
scris că casa Mea casă de rugăciune să va chema, la toate limbile? Iară voi făcut-aţ pre ea peşteră tîlharilor". Şi auziră cărturarii 18
şi mai-marii popilor. Şi căuta cum L-ar piarde pre El, că să temea de El, căci toată mulţimea să mira de învăţătura Lui. Iară cînd fu sară, ieşi Iisus afară den oraş. 19
Şi dimineaţa trecînd, văzură smochinul 20
uscat den rădăcină. Atuncea, aducîndu-ş 21
aminte, Petăr zise Lui: „Ravvi, iată, smochinul pre carele blestemaşi secă". Şi, 22
răspunzînd, Iisus zise lor: „Aveţi credinţa lui Dumnezău. Că adevăr grăiescu voao, 23
că cine ar zice muntelui acestuia: Rădică-te şi te aruncă în mare, şi nu să va îndoi întru inima sa, ce să crează că cealea ce va zice vor fi, fi-va lui au ce va zice. Dirept aceasta 24
zic voao: Toate cîte veţi ceare, rugîndu-vă, să creadeţi că veţi lua şi vor fi voao. Şi 25
cînd staţi a vă ruga, iertaţi asupra cuiva verice aveţi, ca şi Tatăl vostru Cel den ceriuri să iarte voao greşalele voastre. Iară de nu veţi ierta voi, nice Tatăl vostru 26
Cel den ceriuri va ierta voao greşalele voastre". Şi veniră iară în Ierusalim. Şi, 27
în besearică îmblînd El, veniră la El maimarii popilor şi cărturarii şi bătrînii. Şi 28
zisără Lui: „Cu ce puteare faci aceastea? Şi cine Ţ-au dat Ţie această puteare ca să faci aceastea?" Iară Iisus, răspunzînd, 29
zise lor: „Întreba-voiu şi Eu pre voi un cuvînt; şi-M răspundeţi Mie, şi Eu voiu spune voao cu ce puteare facu aceastea: Botezul lui Ioan den ceriu era, au de la 30
oameni? Răspundeţi-Mi!" Şi cugetară 31
întru sine, grăind: „De vom zice: 'Den ceriu', va zice: 'Direp ce dară n-aţi crezut lui?' Ce de vom zice: 'De la oameni'", să temea 32
de norod, că toţi-l avea pre Ioan că adevărat proroc era. Şi, răspunzînd, zisără lui 33
Iisus: „Nu ştim". Şi Iisus, răspunzînd, zise lor: „Nici Eu voiu spune voao cu ce puteare fac aceastea".

CAP XII

Şi începu lor în pilde a zice: „Un 1
om sădi vie, şi împrejur o îngrădi, şi săpă teasc, şi zidi turn, şi o deade lucrătorilor, şi să duse departe. Şi trimise la viari slugă 2
la vreame, ca să ia de la viari den roada viei. Iară ei, prinzînd pri el, îl bătură şi-l tri- 3
miseră deşărt. Şi iară trimise cătră ei 4
altă slugă; şi pre acela, ucigîndu-l cu pietri, îi sparseră capul şi-l trimiseră batjucorit. Şi iară pre altul trimise, şi pre acela omo- 5
rîră; şi pre alţii mulţi, pre unii bătîndu-i, iară pre alţii omorînd. Deci încă un fiiu 6
avînd iubit al său, trimise şi pre acela cătră ei, pe urmă zicînd că 'Să vor ruşina de fiiul mieu'. Iară viarii ziseră întru sine că 7
'Acesta iaste moşteanul, veniţi să o-

morîm pre el şi a noastră va fi moşia'.
8 Şi prinzîndu-l pre el, omorîră-l şi-l lepădară
9 afară den vie. Ce dară va face domnul viei? Veni-va şi va piarde pre lucrători şi va
10 da via altora. Nici scrisoarea aceasta aţi cetit:' Piatra carea o lepădară ziditorii,
11 aceaea fu în capul unghiului'? De la Domnul fu aceasta şi iaste minunată în ochii
12 noşti". Şi căuta pre El să-L prinză, ce să temură de mulţime, că conoscură că spre ei zice acea pildă. Şi lăsîndu-L pre El,
13 să duseră. Şi trimiseră la El unii den farisei şi den irodiani, ca să-L prinză cu
14 cuvîntul. Iară ei, deaca veniră, ziseră Lui: „Învăţătoriule, ştimu-Te că adevărat eşti şi nu grijăşti de nemică, că nu cauţi în faţa oamenilor, ce în direptate calea lui Dumnezău înveţi. Cade-se a da dajde împăratului au
15 ba? Da-vom au nu vom da?" Iară El, ştiind făţăria lor, zise lor: „Ce Mă ispitiţi?
16 Aduceţi-M un ban să văzu". Iară ei aduseră. Şi zise lor: „Al cui chip iaste acesta şi scriptura?" Iară ei ziseră Lui: „A lui che-
17 sariu". Şi, răspunzînd, Iisus zise lor: „Daţ ce e a lui chesariu lui chesariu, şi ale lui Dumnezău lui Dumnezău". Şi să mirară
18 de El. Şi veniră saduchei la El, carii zic înviere să nu fie, şi întrebară pre El, zicînd:
19 „Învăţătoriule, Moisi au scris noao că de va muri cuiva fratele şi-i va rămînea muiarea şi feciori nu va lăsa, ca să ia fratele său muiarea lui şi să rîdice sămînţa fratelui său.
20 Şapte fraţi era. Şi cel dentîiu luo muiare
21 şi, murind, nu lăsă sămînţă. Şi al doilea luo pre ea, şi muri, şi nici acela nu lăsă
22 sămînţă. Şi al treilea iară aşa. Şi o'luară pre ea cîte şapte şi nu lăsară sămînţă. Mai
23 apoi de toţi muri şi muiarea. Dară la înviere, cînd vor învie, a căruia den ei va fi muiarea? Că cîte şapte au avut pre ea muiare".
24 Şi răspunzînd, Iisus zise lor: „Au nu pentru aceaea vă rătăciţi, că neştiind scripturile,
25 nice putearea lui Dumnezău? Că, după ce vor învie den morţi, nici să vor însura, nici să vor mărita, ce sînt ca îngerii carii sînt
26 în ceriuri. Iară de morţi, că vor învia, au n-aţi cetit în cartea lui Moisi cumu-i grăi lui Dumnezău den rug, zicînd:'Eu-s Dumnezăul lui Avraam şi Dumnezăul lui Isaac şi Dumne-
27 zăul lui Iacov'? Nu iaste Dumnezău morţilor, ce al viilor. Dară voi mult rătăciţi!"
28 Şi apropiindu-se unul den cărturari, auzind pre ei prigonindu-se, văzînd că celora bine le-au răspuns, întrebă pre El:„Carea iaste po-
29 runcă mai întîiu de toate?" Iară Iisus răspunse lui că mai întîiu de toate poruncile: „Auzi, Israile, Domnul Dumnezăul nostru
30 Domnul unul iaste, Şi să iubeşti pre Domnul Dumnezăul tău den toată inima ta şi den tot sufletul tău şi den tot cugetul tău şi den toată tăria ta. Aceasta e porunca dentîiu. 31
Şi a doua aseamenea ei: Să iubeşti pre vecinul tău ca pre tine. Mai mare de aceastea altă poruncă nu iaste". Atunci zise Lui cărtu- 32
rariul:„Bine, Învăţătoriule. Pre adevărat grăiş că unul iaste Dumnezău şi nu iaste altul fără El. Şi a iubi pre El den toată 33
inema şi den tot înţelesul şi den tot sufletul şi den toată tăria şi a iubi pre vecinul ca pre sine mai mult iaste decît toate arderile-de-tot şi jîrtvele". Şi văzînd pre el Iisus 34
că cu înţelepciune răspunse, zise lui:„Nu eşti departe de împărăţia lui Dumnezău". Şi nimeni nu mai îndrăzniia să-L întreabe pre El. Şi răspunzînd, Iisus zicea, învă- 35
ţînd în besearică:„Cum zic cărturarii că Hristos iaste fiiul lui David? Că însuşi 36
David zis-au în Duhul Sfînt:'Zice Domnul Domnului mieu: Şăzi de-a direapta Mea, pînă cînd voiu pune pizmaşii Tăi scaun supt picioarele Tale'. Însuşi dară David îi zice 37
Lui Domnu; şi de unde lui fecior iaste?" Şi cea multă gloată asculta pre El cu dulceaţă.
Şi zicea lor întru învăţătura Lui: „Socotiţi- 38
vă de cărturarii carii le place a îmbla în podoabe şi închinăciune în tîrguri, Şi 39
şăderile întîiu în săboară şi şăderi mai înainte la ospeaţe, Carii înghit casele 40
văduvelor şi cu prilej îndelung rugăciune făcînd; aceştea vor lua mai grea judecată".
Şi şăzînd Iisus direpţ visterie, priviia cum 41
aruncă mulţimea bani în vistiariu. Şi mulţi bogaţi arunca mult. Şi viind o văduo 42
săracă, aruncă doi fileari, ce iaste un condrant. Şi chemînd pre ucenicii Lui, zise 43
lor:„Adevăr zic voao că aceasta văduo săracă mai mult aruncă decît toţi cei ce aruncară în sicriiu. Că toţi den priso- 44
seala lor au aruncat, iară aceasta, den lipsa ei, tot cît au avut au aruncat, toată avuţia ei".

CAP XIII

Şi ieşind El den besearecă, zise Lui 1
unul den ucenicii Săi:„Învăţătoriule, vezi ce fealiuri de pietri-s şi ce fealiuri de zidiri!" Şi Iisus, 2
răspunzînd, zise lui:„Vezi aceastea zidire mare? Nu să va lăsa piatră pre piatră care să nu să răsipească". Şi şăzînd El 3
în Muntele Maslinilor, împotriva besearecii, întrebară pre El, de Eluş, Petăr şi Iacov şi Ioan şi Andrei: „Spune noao cînd vor fi 4
aceastea? Şi ce e sămnul cînd să vor sfîrşi aceastea toate?" Iară Iisus, răspunzînd 5
lor, începu a zice:„Căutaţ nimeni pre voi să nu vă înşale. Că mulţi vor veni în 6
numele Mieu, zicînd că Eu sînt, şi pre mulţi vor amăgi. Iară cînd veţ auzi 7
oşti şi veşti de oşti, nu vă turburareţ, că să cade să fie aceastea, ce încă nu va fi sfîrşitul. Că să va rădi- 8

ca limbă pre limbă şi împărăţie pre împărăţie şi vor fi cutremuri pre-alocuri şi vor fi foameţ şi turburări — începăturile durori-
9 lor aceastea. Ce vă păziţ voi înşivă, că vor da pre voi în sfaturi şi pre la săboară bătuţ veţ fi şi înaintea diregătorilor şi împăraţilor veţ sta, pentru Mine, întru
10 mărturie lor. Şi la toate limbile trebuiaşte mai nainte să să propoveduiască Evan-
11 ghelia. Iară cînd vă vor duce pre voi dîndu-vă, nu vă grijireţ mai nainte ce veţ grăi, nici vă învăţareţ, ce care să va da voao într-acel ceas aceaea grăiţ. Că nu veţ fi voi
12 ceia ce grăiţi, cè Duhul Sfînt. Şi va da frate pre frate spre moarte şi tată pre fecior şi să vor scula feciorii pre părinţi şi-i vor
13 omorî pre ei. Şi veţ fi urîţ de toţi pentru numele Mieu; iară cela ce va răbda pînă în
14 sfîrşit, acela să va mîntui. Iară cînd veţ vedea urîciunea pustiirei, carea e zisă de Daniil prorocul, stînd unde nu se cade (cela ce va ceti să înţeleagă), atuncea carii
15 vor fi în Iudea să fugă la munţi. Şi cela ce va fi în pod să nu să pogoară în casă,
16 nici să între să ia ceva den casa lui. Şi cel den cîmpu fiind să nu să întoarcă înapoi să
17 ia veşmîntul lui. Iară vai de ceale ce vor avea în pîntece şi de aplecătoare în zilele
18 acealea! Ce vă rugaţi să nu fie fuga
19 voastră iarna. Că vor fi zilele acealea necaz ca carele n-au fost den ceputul zidirei, carea au zidit Dumnezău, pînă acum şi nici
20 va mai fi. Şi de n-ar fi scurtat Dumnezău zilele acealea, nu s-ar hi mîntuit tot trupul, ce pentru cei aleş, carii au ales, au ciuntit
21 zilele acealea. Şi atuncea de ar zice voao cineva: Iată, acicea e Hristos, sau iată colo,
22 nu creadereţ. Că să vor scula hristoşi mincinoş şi proroci mincinoş şi vor da seamne şi minuni, ca să înşale şi pre cei aleş,
23 de-ar putea. Iară voi vă păziţ. Iată, mai
24 nainte vă spuş voao toate. Ce în zilele acealea, după strînsoarea aceaea, soarele să va întuneca şi luna nu va da lumina ei.
25 Şi stealele ceriului cădea-vor şi puterile ceale
26 den ceriuri să vor clăti. Şi atuncea vor vedea pre Fiiul Omenesc viind în nori, cu
27 puteare multă şi slavă. Şi atunci va trimite îngerii Săi şi va aduna pre cei aleş ai Săi den ceale patru vînturi, de la marginea pămîntului pînă la marginea ceriului.
28 Dară de la smochin învăţaţi pilda: cînd va fi stîlparea lui moale şi înfrunzeaşte, să
29 ştiţ că aproape iaste vara. Aşa şi voi, cînd veţ vedea aceastea făcîndu-se, să ştiţ că
30 aproape iaste, la uşi. Adevăr grăiesc voao că nu va treace ruda aceasta pînă nu vor fi
31 aceastea toate. Ceriul şi pămîntul va trea-
32 ce, iară cuvintele Meale nu vor treace. Iară de ziua aceaea şi ceasul nimeni nu ştie, nice îngerii carii sînt în ceriu, nici Fiiul, fără numai Tatăl. Vedeţ, prevegheaţ şi vă 33
rugaţ, că nu ştiţ cînd va fi vreamea. Ca 34
un om ce să duce departe lăsîndu-ş casa lui, şi dînd slugilor lui putearea şi fieştecăruia lucrul lui, şi portariului porunci să preveaghe. Direpţ aceaea prevegheaţi (că 35
nu ştiţ cînd va veni domnul casei: sara, au la miazănoapte, au la cîntatul cocoşilor, au demineaţă), Să nu cumva, viind fără 36
veaste, să afle pre voi dormind. Iară cea- 37
lea ce zic voao, tuturor zic: Prevegheaţi!"

CAP XIV

Era Paştile şi Azimele după doao zile. 1
Şi căuta mai-marii popilor şi cărturarii cum pre El, cu înşălăciune prinzîndu-L, să-L omoară. Şi 2
zicea:„Nu în praznic, ca să nu fie gîlceavă norodului". Şi fiind El în Vi- 3
thania, în casa lui Simon Stricatul, şăzînd El, veni o muiare avînd un vas de mir de nard de credinţă, de mult preţ, şi, sfărmînd vasul, vărsă pre capul Lui. Şi era oarecarii de 4
le părea rău întru sine şi zicea:„Direpţ ce fu această pagubă a mirului? Că s-ar fi 5
putut vinde acesta în mai mult de 300 de dinari şi să să dea săracilor". Şi împuta ei. Iară Iisus zise:„Daţi-i pace. Ce o supăraţi 6
pre ea? Bun lucru făcu cu Mine. Că în 7
toată vreamea săracii aveţi cu voi şi, cînd veţi vrea, puteţi face lor bine, iară pre Mine nu Mă aveţi pururea. Aceasta ce 8
au avut, au făcut: apucă înainte să ungă trupul Mieu, spre îngropare. Adevăr 9
grăiescu voao, oriunde să va propovedui Evanghelia, aceasta, în toată lumea, şi ce au făcut aceasta, zice-să-va, întru pomenirea ei". Şi Iuda Iscariotis, unul den cei 10
doisprăzeace, mearse cătră mai-marii popilor, ca să-L vînză pre El lor. Iară ei, au- 11
zind, să bucurară şi făgăduiră lui să-i dea arginţi. Şi căuta cum cu prileju să-L vînză. Şi în ziua dentîi a Azimelor, cînd jîrtviia 12
Paştile, zisără Lui ucenicii:„Unde vei să meargem să gătim, să mănînci Paştile?" Şi trimise doi den ucenicii Lui şi zise lor: 13
„Meargeţi în oraş şi va timpina pre voi un om, purtînd un vas cu apă; meargeţi după el. Şi oriunde va întra, ziceţi stăpînului 14
casii că Dascălul zice:'Unde iaste sălaşul unde voiu mînca Paştile cu ucenicii Miei?' Şi acela voao va arăta un cerdac mare aşter- 15
nut, gătit. Acolo gătiţi noao". Şi mear- 16
sără ucenicii Lui şi veniră în cetate şi aflară aşa cum zisease lor şi gătiră Paştile. Şi 17
sara fiind, veni cu cei doisprăzeace. Deci 18
şăzînd ei şi mîncînd, zise Iisus:„Adevăr grăiescu voao că unul den voi Mă va vinde, cel ce mănîncă cu Mine". Iară ei înce- 19

pură a să întrista şi a zice Lui, unul cîte
unul:„Să nu fiu eu?“ Şi altul:„Să nu fiu
20 eu?“ Iară El, răspunzînd, zise lor:„Unul
den doisprăzeace, carele întinge cu Mine în
21 blid. Ce Fiiul Omenescu va mearge cumu
e scris pentru El; ce vai omului aceluia de
carele Fiiul Omenescu Să va vinde. Mai bine
au vrut fi lui să nu fie născut omul acela“.
22 Şi mîncînd ei, luînd Iisus pîine, blagoslovind,
frînse şi deade lor şi zise:„Luaţi, mîncaţi,
23 acesta e trupul Mieu“. Şi luînd păharul,
dînd har, deade lor şi băură dentr-însul toţi.
24 Şi zise lor:„Acesta-i sîngele Mieu, cel al le-
gii ceii noao, carele pentru mulţi să varsă.
25 Adevăr zic voao că de acum nu voiu bea den
rodul viţii pînă în ziua aceaea cîndu-l voiu
bea nou întru împărăţia lui Dumnezău“.
26 Şi lăudînd, ieşiră în Muntele Maslinilor.
27 Şi zise Iisus lor că „Toţi vă veţi sminti în
Mine, în noaptea aceasta, că scris iaste:
'Bate-voiu păstoriul, şi să vor răsipi oile'.
28 Ce după ce voiu învia, voiu mearge mai
29 nainte de voi în Galilea“. Iară Petăr
zise Lui:„De s-ar şi toţi sminti, iară eu nu“.
30 Atuncea zise lui Iisus:„Adevăr zic ţie că
astăzi, în noaptea aceasta, mai nainte pînă
nu va cînta cocoşul de doao ori, de trei ori
31 te vei lepăda de Mine“. Iară el mai vîrtos
zicea:„De mi-ar fi şi a muri cu Tine, nici-
cum nu mă voiu lepăda de Tine“. Aşijderea
32 şi toţi zicea. Şi veniră în locul ce să
cheamă Ghethsimani, şi zise ucenicilor Săi:
33 „Şădeţi aicea pînă Mă voiu ruga“. Şi
luo pre Petăr şi pre Iacov şi pre Ioan cu El
şi începu a Să spămînta şi a Să îngrija.
34 Şi zise lor:„Întristatu e sufletul Mieu pînă
la moarte. Rămîneţi aicea şi privegheaţi“.
35 Şi mergînd înainte puţinel, căzu la pămînt
şi Să rugă ca, de are fi cu putinţă, să treacă
36 de la El ceasul. Şi zicea:„Avva, Părinte,
toate să pot Ţie, treci de la Mine păharul
37 acesta. Ce nu ce voiu Eu, ce ce Tu“. Şi
veni şi află pre ei dormind. Şi zise lui Petăr:
„Simone, dormi? Nu putuş un ceas prive-
38 ghea? Privegheaţi şi vă rugaţi, să nu în-
traţi în bîntuială, că duhul iaste pohtitoriu,
39 iară trupul e slabu“. Şi iarăş mearsă de
40 Să ruga, acelaş cuvînt zicînd. Şi întor-
cîndu-Se, află pre ei iarăş dormind (că era
ochii lor îngreuiaţ), şi nu ştiia ce vor răs-
41 punde Lui. Şi veni a treia oară şi zise lor:
„Dormiţ de acum şi odihniţ. Destul! Veni
ceasul. Iată, Să dă Fiiul Omenesc în mînile
42 păcătoşilor. Sculaţ să meargem. Iată,
43 cela ce M-au vîndut s-au apropiat“. Şi
îndată, încă grăind El, veni Iuda, unul den
cei doisprăzeace, şi cu el mulţime multă
cu sabii şi leamne, de la arhierei şi cărtu-
44 rari şi bătrîni. Şi dedease cela ce-L vîn-
duse pre El sămn lor, zicînd:„Pre Carele
voiu săruta, Acela iaste. Prindeţ pre El şi-L
duceţ cu pază“. Şi viind numaicît, să 45
apropie la El, zise Lui:„Ravvi, Ravvi!“ Şi-L
sărută pre El. Iară ei puseră mînile lor 46
pre El şi-L prinseră. Iară unul den ceia 47
ce sta scoase sabia, lovi pre sluga arhiereului
şi-i tăie lui ureachea. Şi răspunzînd, Iisus 48
zise lor:„Ca la un tîlhariu aţi ieşit cu sabii
şi leamne, să Mă prindeţi. În toate 49
zilele am fost cătră voi în besearecă, învă-
ţînd, şi nu Mă prinset. Ce ca să să împle
scripturile“. Şi lăsîndu-L pre El, toţi 50
fugiră. Iară un voinic tînăr mergea după 51
El, învăluit fiind cu un cearşaf, peste pialea
goală, şi-l prinseră pre el tinerii. Iară el, 52
lăsînd cearşaful, gol fugi de la ei. Şi 53
duseră pre Iisus la arhiereu şi să adunară la
el toţi mai-marii popilor şi bătrînii şi cărtu-
rarii. Iară Petăr pre departe mergea după 54
El, pînă înlăuntru, la curtea arhiereului, şi era
şezînd împreună cu slugile şi încălzîndu-se
la foc. Iară mai-marii popilor şi tot sfatul 55
căuta spre Iisus mărturie ca să-L omoară
pre El, şi nu afla. Că mulţi mărturisiia 56
spre El strîmbu şi nu să tocmiia mărturiile.
Atunci unii, sculîndu-se, mărturisiia strîmbu 57
asupra Lui, zicînd Că„Noi am auzit pre 58
El zicînd că 'Eu voiu surpa beseareca aceasta
cea făcută cu mîna şi în trei zile altă, nefă-
cută cu mîna, voiu zidi'“. Şi nici aşa nu 59
era aseamene mărturia lor. Şi, sculîndu-se 60
popa cel mare în mijloc, întrebă pre Iisus,
zicînd:„Nu răspunzi nemică ce aceştea
mărturisescu asupra Ta?“ Iară El tăcea 61
şi nemica nu răspundea. Şi iară-L întrebă
pre El arhiereul şi zise Lui:„Tu eşti Hristos,
Fiiul Celui blagoslovit?“ Iară Iisus zise: 62
„Eu sînt şi veţ vedea pre Fiiul Omenesc
şăzînd de-a direapta puterii şi viind asupra
norilor ceriului“. Iară arhiereul, rupîndu-ş 63
veşmintele sale, zise:„Ce ne mai trebuiaşte
noao mărturie? Auzit-aţ hulele; ce vă 64
pare voao?“ Iară ei toţi judecară pre El a fi
vinovat morţii. Şi începură unii a scuipi 65
pre El şi a acoperi faţa Lui şi a-L bate preste
obraz pre El şi a zice Lui:„Proroceaşte!“
Şi slugile Îl bătea cu palmele preste obraz.
Şi fiind Petăr în curte jos, veni una den 66
slujnicele arhiereului. Şi văzînd pre Petăr 67
încălzindu-se, căutînd spre el, zise:„Şi tu cu
Nazarineanul Iisus erai“. Iară el să lepădă, 68
zicînd:„Nu ştiu, nici ştiu ce grăieşti tu“. Şi
ieşi afară înaintea curţii; şi cucoşul cîntă.
Şi slujnica, văzînd pre el, iară începu a zice 69
celora ce sta acolea că„Acesta dentr-înşii
iaste“. Iară el iară să lepădă. Şi preste 70
puţinel iară cei ce sta ziseră lui Petăr:„Ade-
văr den ei eşti, că galilean eşti şi graiul

71 tău seamănă". Iară el începu a să blăstăma şi a să jura că„Nu ştiu pre omul acela
72 carele ziceţ". Şi a doao oară cîntă cucoşul. Şi-ş aduse aminte Petăr de cuvîntul carele-i zisease lui Iisus, că„Mai nainte de ce va cînta cocoşul de doao ori, de trei ori te vei lepăda de Mine". Şi începînd plîngea.

CAP XV

1 Şi dimineaţa, numaidecît sfat făcînd
mai-marii popilor cu bătrînii şi cărturarii şi cu tot sfatul, legînd pre Iisus, duseră-L şi-L deaderă lui
2 Pilat. Şi întrebă pre El Pilat: „Tu eşti împăratul jidovilor?" Iară El,
3 răspunzînd, zise lui:„Tu zici". Şi-L pîrîia pre
4 El mult mai-marii popilor. Iară Pilat iarăş întrebă pre El, zicînd:„Nu răspunzi nemică?
5 Vezi cîte mărturisesc asupra Ta". Iară Iisus de-acii nemică nu răspunse, cît să
6 mira Pilat. Iară la praznic sloboziia lor
7 cîte un legat, pre carele cerea. Şi era cel ce-l chema Varavva, prinsu cu cei împreună cu el cetaş, legat carei în zarvă făcuse ucidere.
8 Şi strigînd mulţimea, începură a ceare să le
9 facă cum pururea le făcea lor. Iară Pilat răspunse lor, zicînd:„Veţi să slobozu voao
10 pre împăratul jidovilor?" (Că ştiia că pentru pizma Îl dedease pre El arhiereii).
11 Iară arhiereii învitară mulţimea ca mai
12 vîrtos pre Varavva să sloboaze lor. Şi Pilat, răspunzînd, iară zise lor:„Dară ce veţi să fac cestuia ce-i ziceţi împăratul
13 jidovilor?" Iară ei iară strigară:„Răstig-
14 neaşte pre El!" Iară Pilat zicea lor:„Ce rău au făcut?" Iară ei mai vîrtos au strigat:
15 „Răstigneaşte pre El!" Iară Pilat, vrînd să facă pre voia mulţimei, slobozi lor pre Varavva şi deade pre Iisus, bătîndu-L, ca
16 să-L răstignească. Iară slujitorii duseră pre El înlăuntru în curte, carea iaste divan,
17 şi chemară tot şireagul. Şi îmbrăcară pre El în mohorît şi-I puseră Lui, împletind,
18 cunună de spini. Şi începură a să închina Lui, zicînd:„Bucură-Te, împăratul jidovilor!"
19 Şi bătea capul Lui cu trestie şi scuipiia pre El şi, duplecîndu-se în genunchi, să închina
20 Lui. Şi deaca-ş bătură joc de El, dezbrăcară-L de mohorît şi îmbrăcară pre El în veşmintele Lui şi-L scoaseră să-L răstig-
21 nească. Şi siliră pre un om ce trecea, anume Simon Chirineiu (viind den cîmp, tatăl lui Alexandru şi a lui Ruf), să ducă
22 crucea Lui. Şi duseră pre El în locul Golgothii, care iaste tălmăcindu-se „Locul
23 Căpăţînilor". Şi deaderă Lui să bea vin
24 mestecat cu zmirnă, iară El nu luo. Şi răstignindu-L pre El, împărţiia veşmintele Lui, aruncînd sorţu spre eale, cine ce ar lua.
25 Şi era ceasul al treilea şi răstigniră pre
26 El. Şi era scrisoarea vinei Lui scrisă: „Împăratul jidovilor". Şi cu El răstigniră 27
doi tîlhari, unul de-a direapta şi altul de-a stînga Lui. Şi să împlu scriptura, carea 28
zice:„Şi cu cei fără de leage Să socoti". Iară ceia ce trecea huliia pre El, clătind 29
capetele lor şi grăind:„Ua! Cela ce strică beseareca şi în trei zile o zideaşte! Mîntu- 30
iaşte-Te pre Tine şi pogori de pre cruce!" Aşijderea şi arhiereii, bătîndu-ş joc unul 31
cătră alt, cu cărturarii zicea:„Pre alţii au mîntuit, iară pre Sine nu Să poate mîntui; Hristos, împăratul lui Israil, pogoare-Se 32
acum de pre cruce, ca să vedem şi să creadem". Şi cei ce era răstigniţ cu El mustra pre El.
Şi fiind ceasul al şasele, întunearec fu preste 33
tot pămîntul pînă la al noaole ceas. Şi 34
în al noaole ceas strigă Iisus cu glas mare, zicînd:„Eloi, Eloi, lamma savahtani?", ce să zice tălmăcindu-se:„Dumnezăul Mieu, Dumnezăul Mieu, la ce M-ai părăsit?" Şi 35
unii den carii sta acolea, auzind, zicea:„Iată, pre Ilie strigă". Şi alergînd unul şi îm- 36
plînd bureate de oţăt şi puindu-l în trestie, Îi deade să bea, zicînd:„Lăsaţ să vedem de va veni Ilie să-L pogoare pre El". Iară 37
Iisus, lăsînd glas mare, Îş deade duhul.
Şi catapeteazma besearecii să rupse în doao, 38
de sus pînă jos. Şi văzînd sutaşul carele 39
sta den preajma Lui că strigînd aşa răposă, zise:„Adevărat omul acesta Fiiul lui Dumnezău era!" Şi era şi muieri de departe privind, 40
întru carele era Maria Magdalina şi Maria lui Iacov celui mic şi muma lui Iosie şi Salomia, Carele şi cînd era în Galilea mersease 41
după El şi slujiia Lui, şi altele multe carele mersease cu El în Ierusalim. Şi iată, 42
sară fiind, de vreame ce era vineri, care iaste înaintea sîmbetei, Veni Iosif den Arima- 43
thea, cu bun chip sfeatnic, carele şi acela era aşteptînd împărăţia lui Dumnezău, îndrăznind, întră la Pilat şi ceru trupul lui Iisus.
Iară Pilat să miră de au murit aşa curînd şi, 44
chemînd pre sutaşul, întrebă pre el de au murit demult. Şi înţelegînd de la sutaşul, 45
dărui trupul lui Iosif. Iară el, cumpărînd 46
giulgiu şi luînd pre El, înfăşură-L cu giulgiul şi-L puse pre El în mormînt, care era scobit în piatră, şi răsturnă o piatră pre uşa mormîntului. Iară Maria Magdalina şi 47
Maria lui Iosie priviia unde El Să pune.

CAP XVI

1 Şi făcîndu-se sîmbăta, Maria Magda-
lina şi Maria, muma lui Iacov, şi Salomia au cumpărat unsori ca să
2 meargă să ungă pre El. Şi foarte de demineaţă, întru una a sîmbetelor, veniră la mormînt, răsărind soarele. Şi 3
grăiia una cătră alta:„Cine va răsturna noao
4 piatra de pre uşa mormîntului?" Şi cău-

tînd, văzură că era piatra răsturnată; că era
5 mare foarte. Şi, întrînd în mormînt, văzură pre un tînăr şăzînd de-a direapta, îmbrăcat în veşmînt alb, şi să spămîntară.
6 Iară el zise lor:„Nu vă spămîntareţ! Pre Iisus căutaţi, Nazareneanul cel răstignit? Sculatu-S-au! Nu iaste acicea. Iată locul
7 unde L-au pus pre El. Ce meargeţ, spuneţ ucenicilor Lui şi lui Petr că va mearge, mai nainte de voi, în Galilea; acolo veţ vedea
8 pre El, cum au zis voao". Şi ieşind, fugiră de la mormînt, că era cuprinse de tremur şi de mirare; şi nemică nimunui nu
9 ziseră, că să temea. Iară înviind demineaţa, în ziua dentîiu a săptămînii, arătă-Să întîiu Mariei Magdalinei, dentru carea
10 scosease 7 draci. Aceaea, mergînd, vesti celora ce fusease cu El, jălind şi plîngînd.
11 Iară aceia, deaca auziră că iaste viu şi L-au
12 văzut ea, nu crezură. Iară după aceaea, a doi dentr-înşii mergînd Să arătă, într-alt
13 chip, mergînd la un sat. Şi aceia, mergînd, deaderă veaste celoralalţi; nici pre aceia nu
14 crezură. Mai apoi, şăzînd ei, cei unsprăzeace, S-au arătat şi înfruntă necredinţa lor şi împietrirea inimii, că celor ce L-au
15 văzut pre El sculat nu crezură. Şi zise lor:„Meargeţi în toată lumea, propoveduiţi
16 Evanghelia la toată zidirea. Cela ce va creade şi să va boteza, spăsi-să-va; iară cela
17 ce nu va creade, osîndi-să-va. Iară seamnele celor ce vor creade aceastea vor urma: cu numele Mieu dracii vor scoate, grăi-vor în
18 limbi noao. Şerpi vor lua şi de-ar şi bea ceva de moarte nu va strica lor, pre bolnavi
19 mînile-ş vor pune şi bine le va fi". Iară Domnul, după ce grăi lor, Să luo sus în ceriu şi şăzu de-a direapta lui Dumnezău.
20 Iară ei, ieşind, propoveduiră pretutindinea, Domnul împreună lucrînd şi cuvîntul întărind, pren ceale ce urma seamne.
Amin.

PREDOSLOVIA A LUCĂI EVANGHELISTUL

Luca au fost vraciu den Antiohia, după aceaea au fost în cale soţie credincioasă lui Pavel, şi în propovedania Evangheliei soţie, cum să cunoaşte den Deanie XX, stih 16, şi 13, 14, 15 şi Cap XXI, stih 1, 2, 3 i proci şi Cap XXVII, XXVIII şi Epistolia colaseanilor IV, stih 14 şi Epistola a doua a lui Timotheiu, în Cap IV, stih 11.

EVANGHELIA DE LA LUCA

CAP I

Ie vreame ce mulţi să apucară să 1
tocmească poveaste pentru ceale
adevărate întru noi lucruri, Cum 2
ne-au dat noao cei de-nceput singuri văzători, şi slugi făcîndu-se
cuvîntului, Părutu-s-au şi mie, urmînd de 3
sus la toate pre amăruntul pre rînd a scrie
ţie, putearnice Theofile, Ca să cunoşti 4
întemeiarea cuvintelor pentru carele te-ai
învăţat. Şi fu în zilele lui Irod, împăratu- 5
lui Iudeii, oarecare preot, anume Zaharia,
den rînduiala Aviei, şi muiarea lui den featele
lui Aaron, şi numele ei Elisavet. Şi era 6
direpţi amîndoi înaintea lui Dumnezău, îmblînd întru toate poruncile şi direptăţile
Domnului, fără prihană. Şi nu avea ei 7
feciori, pentru că Elisavet era stearpă şi
amîndoi îndelungaţ întru zilele lor era.
Şi fu cînd preoţiia el la rînduiala slujbei lui 8
înaintea lui Dumnezeu, După obiceaiul 9
preoţiei, să întîmplă să tămîiaze întrînd în
beseareca Domnului. Şi toată mulţimea 10
de oameni era rugîndu-se afară în vreamea
tămîierii. Iară lui să arătă îngerul Dom- 11
nului, stînd de-a direapta oltariului tămîierii.
Şi Zaharia, văzînd, să turbură, şi frică căzu 12
preste el. Şi zise către el îngerul: „Nu te 13
teame, Zahario, că s-au ascultat rugăciunea
ta, şi muiarea ta, Elisafta, naşte-va fiiu ţie
şi vei chema numele lui Ioan. Şi va fi ţie 14
bucurie şi mulţi de naşterea lui să vor bucura.
Că va fi mare înaintea Domnului, şi vin şi 15
sichera nu va bea, şi să va împlea de Duhul
Sfînt încă den zgăul mumei lui. Şi pre 16
mulţi fii ai lui Israil va întoarce către Domnul Dumnezăul lor. Şi el va mearge înain- 17
tea Lui, cu duhul şi cu putearea lui Ilie, şi a întoarce inima părinţilor către feciori, şi pre
cei neascultători întru înţelepţia celor direpţi, să gătească Domnului nărod tocmit".
Şi zise Zaharia către înger: „Den ce voiu 18
cunoaşte aceasta? Că eu sînt bătrîn şi muiarea mea trecută în zilele ei". Şi, răspun- 19
zînd îngerul, zise lui: „Eu sînt Gavriil,
carele stau înaintea lui Dumnezău, şi sînt
trimis să grăiesc către tine şi să vestesc
ţie aceastea. Şi iată, vei fi tăcînd şi 20
nu vei putea grăi pînă în ziua ce vor fi
aceastea, pentru căci nu crezuş cuvintele
meale, carele să vor împlea la vreamea lor".
Şi era nărodul aşteptînd pre Zaharia şi 21
să mira ce să zăbăveaşte în beseareca.

22 Şi ieşind,nu putea grăi lor. Şi cunoscură
că au văzut vedeare în besearecă; şi el arăta
23 lor şi rămase mut. Şi fu deaca să împlu-
ră zilele slujbei lui, să duse la casa lui.
24 Iară după acealea zile, zămisli Elisafta, mu-
iarea lui, şi ascundea pre sine cinci luni, zi-
25 cînd: „Că aşa-m făcu mie Domnul, în
zilele carele au socotit să ia ocara mea întru
26 oameni". Iară în a şasea lună trimes fu
îngerul Gavriil de Dumnezău în oraşul Gali-
27 leei, care-i e numele Nazaret, Cătră fecioa-
ră logodită cu bărbat, căruia numele Iosif,
den casa lui David; şi numele fecioarei
28 Mariam. Şi întrînd cătră ea îngerul, zise:
„Bucură-te cea plină de dar, Domnul e cu
29 tine; blagoslovită tu întru muieri". Iară
ea văzînd, să turbură de cuvîntul lui, şi cuge-
ta: „Oare ce ară fi închinarea aceaea?"
30 Şi zise ei îngerul: „Nu te teame, Mariam, că
31 aflaş har la Dumnezău. Şi iată, vei zămisli în zgău, şi vei naşte fiiu şi vei chema
32 numele lui Iisus. Acesta va fi mare, şi
Fiiu Celui de Sus chema-Să-va, şi-I va da
Lui Domnul Dumnezău scaunul lui David,
33 tatălui Său, Şi va împărăţi în casa lui
Iacov în veaci, şi împărăţiei Lui nu va fi
34 sfîrşenie". Iară Mariam zise cătră înger:
„Cum va fi aceasta, de vreame ce bărbat
35 nu cunoscu?" Şi răspunzînd, îngerul
zise ei: „Duh Sfînt va pogorî spre tine şi
putearea Celuia de Sus te va umbri; direpţ
aceaea şi ce Să va naşte den tine Sfînt, che-
36 ma-Să-va Fiiul lui Dumnezău. Şi iată
Elisafta, rudenia ta, şi ea zămislită fiind
fiiu în bătrîneaţele ei, şi aceasta a şasea
37 lună iaste ei, ce să chema stearpă. Că
la Dumnezău nu va neputinţa tot cuvîntul".
38 Iară Mariam zise: „Iată roaba Domnului,
fie mie după cuvîntul tău". Şi să duse de
39 la ea îngerul. Iară sculîndu-se Mariam,
în zilele acealea, mearse la munte, cu degra-
40 bă, în cetatea Iudei. Şi întră în casa
41 Zahariei şi să închină Elisaftei. Şi fu
cînd auzi Elisafta închinăciunea Mariei,
săltă pruncul în pîntecele ei şi să împlu de
42 Duhul Sfînt Elisafta, Şi strigă cu glas
mare şi zise: „Blagoslovită eşti tu întru
muieri şi blagoslovit rodul pîntecelui tău.
43 Şi de unde mie aceasta, ca să vie Maica
44 Domnului mieu cătră mine? Că iată,
cum fu glasul închinării tale întru urechile
meale, săltă pruncul cu bucurie în pîntece-
45 le mieu. Şi fericită e carea au crezut
că va fi săvîrşire celor zise ei de la Domnul".
46 Şi zise Mariam: „Măreaşte sufletul mieu
47 pre Domnul, Şi să bucură sufletul
mieu preste Dumnezău, Mîntuitoriul mieu,
48 Că căută spre smerenia slujnicei Sale. Că,
iată, de acum mă vor ferici toate neamuri-
49 le. Că făcu cu mine măriri Cel Putear-
50 nic, şi sfînt e numele Lui. Şi mila Lui
în neamurile neamurilor, celor ce să tem de
El. Făcu tărie cu braţul Lui şi răsipi mîn- 51
drii cu cugetul inemiei lor. Pogorî pu- 52
tearnicii den scaune şi rădică smeriţii.
Pre cei flămînzi împlu-i de bunătăţi şi pre 53
cei bogaţi îi trimise deşărţi. Apucă-se 54
Israil, feciorul Lui, să pomenească mila,
Precum au grăit cătră părinţii noştri, lui 55
Avraam şi sămenţii lui, în veaci". Şi ră- 56
mase Mariam cu ea ca la trei luni; şi să în-
toarse în casa ei. Iară Elisaftei să împlu 57
vreamea naşterii ei şi născu fiiu. Şi auziră 58
vecinii şi rudeniile ei că Domnul au mărit
mila Lui cu ea şi să bucura împreună cu ea.
Şi fu a opta zi, veniră să taie împrejur co- 59
pilul, şi chema pre el pre numele tătîne-său,
Zaharia. Şi răspunzînd muma lui, zise: 60
„Ba! Ce să va chema Ioan". Şi ziseră 61
cătră ea că: „Nimeni nu iaste în ruda ta
care să să cheame cu acest nume". Ce 62
arăta tătîne-său cum va vrea să-l cheame
pre el. Şi el,cerşind tablă, scrise zicînd: 63
„Ioan e numele lui". Şi să mirară toţi.
Şi să deşchise gura lui numaicît şi limba 64
lui, şi grăi, lăudînd pre Dumnezău. Şi 65
să făcu frică preste toţi vecinii lor; şi în
tot poalele muntelui Iudeii să grăia toate
cuvintele aceastea. Şi toţi ceia ce auziia 66
puseră întru inimile lor, zicînd: „Oare ce va
fi copilul acesta?" Şi mîna Domnului era cu
el. Şi Zaharia, tatăl lui, să împlu de Du- 67
hul Sfînt şi proroci, zicînd: „Blagoslovit 68
Domnul Dumnezăul lui Israil, că socoti şi
făcu răscumpărare nărodului Său; Şi 69
rîdică corn de spăsenie noao în casa lui
David, feciorului Său, Precum au grăit 70
pren rostul sfinţilor, celor den veac prorocii
Lui, Mîntuire dentru vrăjmaşii noştri şi 71
den mîna tuturor celora ce urăsc pre noi,
Să facă milă cu părinţii noştri, şi să-Ş aducă 72
aminte de legătura Lui cea Sfîntă; Jură- 73
mîntul carele au jurat cătră Avraam, părin-
tele nostru, să dea noao. Fără frică, iz- 74
băvindu-se den mînile pizmaşilor noştri, să
slujască Lui, Cu curăţie şi cu direptate 75
înaintea Lui, toate zilele vieţii noastre.
Iară tu, cocoane, proroc Celui de Sus chema- 76
te-vei, că vei îmbla înaintea feaţii Domnului
să găteşti calea Lui, Ca să dai conoştinţa 77
spăseniei norodului Lui, întru iertăciunea
păcatelor lor, Pentru milosîrdiile milei 78
Dumnăzăului nostru, carele ne-au socotit
pre noi Răsăritul den Nălţime, Să Să 79
arate celora ce întru întunearec şi în umbra
morţii şăd, să direpteaze picioarele noastre
în calea de pace". Iară coconul 80
creştea şi să întăriia cu duhul.
Şi fu în pustie pînă în
ziua arătării lui
cătră Israil.

CAP II

1 Şi fu în zilele acealea, ieşi poruncă de
2 la Chesariu Avgust să să scrie toată
lumea. (Aceasta scrisoare întîiu
fu, domnind în Siria Chirineu.)
3 Şi mergea toţi să să scrie, cineş în
4 oraşul său. Să sui şi Iosif den Galilea,
den oraşul Nazaretului, în Iudea, în cetatea
lui David, carea să cheamă Vithleaem (pen-
tru căce era el den casa şi den neamul lui
5 David), Să să scrie cu Maria, cea logodită
6 cu el muiare, fiind grea. Şi fu fiind ei
acolo, împlură-se zilele ca să nască ea.
7 Şi născu pre Fiiul ei Cel Dentîiu Născut,
şi-L înfăşă pre El, şi-L puse în iasle, pentru
8 căci nu era lor loc în sălaş. Şi păstori
era într-acelaş loc priveghind cu fluiere şi
9 străjuind păzile nopţii la turma lor. Şi
iată, îngerul Domnului stătu asupra lor şi
slava Domnului au strălucit prejur ei, şi să
10 înfricoşară cu frică mare. Şi zise lor înge-
rul: „Nu vă teamereţi, că, iată, vă vestescu
voao bucurie mare, carea va fi la tot norodul;
11 Că să născu noao astăzi Mîntuitoriu (Carele
iaste Hristos Domnul), în cetatea lui David.
12 Şi acesta e voao sămnul: afla-veţi pruncu
13 înfăşat, culcat în iasle". Şi îndată fu, cu
îngerul, mulţime de oaste cerească, lăudînd
14 pre Dumnezău şi zicînd: „Slava lui Dum-
nezău întru înălţimi şi pre pămînt pace,
15 întru oameni bună voire". Şi fu deaca
să dusără de la ei îngerii la ceriu, oamenii,
păstorii, zisără unii către alalţi: „Să mear-
gem, dară, în Vithleaem şi să vedem cuvîn-
tul acesta ce s-au făcut, care Domnul au
16 arătat noao". Şi veniră în degrabă şi
aflară şi pre Mariam şi pre Iosif, şi Coconul
17 culcat în iasle. Şi văzînd, au conoscut
pentru graiul ce s-au grăit lor pentru Coco-
18 nul acesta. Şi toţi carii auziia să mira de
19 carele zisease păstorii către ei. Iară
Mariam toate le păziia cuvintele aceastea,
20 puindu-le la inima ei. Şi să întoarsără
păstorii, slăvind şi lăudînd pre Dumnezău
de toate cealea ce auziră şi văzură, cum fu
21 grăit către ei. Şi cînd să împlură opt
zile, Să tăie Coconul împrejur şi Să chemă
numele lui Iisus, cel ce fu chemat de înger,
încă mai nainte, pînă nu Să prinsease El în
22 pîntece. Şi cînd să împlură zilele curăţe-
niilor, după Leagea lui Moisi, duseră pre El
în Ierusalim să-L puie înaintea Domnului
23 (Cumu e scris în Leagea Domnului, că tot
ce e parte bărbătească deşchizind zgăul,
24 sfînt Domnului chema-să-va), Şi ca să dea
jîrtvă, după cumu e zis în Leagea Domnului,
o păreache de turtureale sau doi pui de po-
25 rumbi. Şi, iată, era un om în Irusalim,
căruia îi era numele Simeon; şi era omul aces-
ta direpţ şi cu frica lui Dumnezău, aşteptînd
mîngîiarea lui Israil, şi Duhul Sfînt era
asupra lui. Şi era zis lui de Duhul cel 26
Sfînt să nu vază moartea mai nainte pînă
nu va vedea pre Hristosul Domnului. Şi 27
veni cu Duhul în besearică, şi cînd dusără
înlăuntru părinţii pre Coconul Iisus, să facă
ei pentru El cum era obiceaiul Legii, Şi 28
el luo pre El în braţele lui şi binecuvîntă
pre Dumnezău şi zise: „Acum, slobozeaş- 29
te pre sluga Ta, Doamne, după cuvîntul Tău,
cu pace, Că văzură ochii miei mîntuirea 30
Ta, Carea ai gătit înaintea feaţii a tuturor 31
noroadelor: Lumină întru descoperirea 32
limbilor şi slavă norodului Tău, Israil".
Şi era Iosif şi muma Lui mirîndu-se de ceale 33
grăite pentru El. Şi blagoslovi pre ei Si- 34
meon şi zise către Mariam, muma Lui: „Iată,
Acesta zace spre căderea şi scularea a mul-
tora întru Israil, şi întru semnu împrotivă
grăindu-să (Şi ţie sîngură sufletulu-ţ va 35
pătrunde sabie), ca să să descoapere de la
multe inimi cugete". Şi era Anna prooroci- 36
ţa, fata lui Fanuil, den ruda lui Asir, aceasta
era petrecută în zile multe, lăcuind cu băr-
batul ei şapte ani den fecioria ei. Şi ea 37
văduvă, ca de 80 şi patru de ani, carea nu
să depărta de la besearică, cu posturi şi cu
rugăciuni slujind noaptea şi ziua. Şi aceas- 38
ta într-acel ceas stînd, să mărturisiia Domnu-
lui, şi grăiia de El tuturor celor ce aştepta
răscumpărarea în Ierusalim. Şi deaca săvîr- 39
şiră toate ceale după Leagea Domnului, să
întoarseră în Galilea, în oraşul lor, în Nazaret.
Iară Cuconul creştea şi Să întăriia cu duhul, 40
împlîndu-Se de înţelepţie, şi darul lui Dum-
nezău era preste El. Şi părinţii Lui mer- 41
gea, în toţi anii, în Ierusalim, la praznicul
Paştilor. Şi cînd fu de 12 ani, suindu-se 42
ei în Ierusalim, dupre obiceaiul praznicului,
Şi sfîrşind zilele cînd să întorcea ei, rămase 43
Iisus Cuconul în Ierusalim, şi n-au ştiut Io-
sif şi muma Lui. Şi gîndind ei a fi El în- 44
tru cei împreună-călători, mearseră cale de
o zi, şi-L căuta pre El pren rudenii şi în
cunoscuţi. Şi, neaflîndu-L, să întorseră 45
în Ierusalim, căutînd pre El. Şi fu după 46
a treia zi, aflară pre El în besearecă, şăzînd
în mijlocul dascalilor, ascultîndu-i şi între-
bînd pre ei. Şi toţ carii auziia pre El să 47
mira de înţelepciunea şi de răspunsurile
Lui. Şi văzîndu-L pre El, să mirară; şi 48
zise muma Lui către El: „Fiiule, că ce fă-
cuş noao aşa? Iată, ta' Tău şi eu, dorind, Te
căutam pre Tine". Şi zise către ei: „Ce 49
e de Mă căutaţi? Au nu ştiiaţi că Mi să ca-
de Mie a fi întru cealea ale Tatului Mieu?"
Iară ei nu înţeleasără cuvîntul care grăi lor. 50
Şi pogorî cu ei şi veni în Nazaret şi era 51
ascultătoriu de ei. Şi muma Lui ţinea toate

52 cuvintele aceastea întru inima ei. Şi Iisus creştea întru înţelepţie şi vîrstă şi în dar, lîngă Dumnezău şi lîngă oameni.

CAP III

1 Iară în al cincilesprăzeace ani ai domniei lui Tiverie Chesariu, domnind în Iudea Pilat den Pont, şi Irod biruind a patra parte de Galilea, şi Filip, fratele lui, biruind a patra parte den Itirea şi den ţara Trahoniei, şi Lisanie, den Avilenea a patra parte biruind, 2 Pe vreamea arhiereilor Anii şi Caiafei, fu cuvîntul lui Dumnezău pre Ioan, fiiul Zaha- 3 riei, în pustiie. Şi veni în tot împrejurul Iordanului, propoveduind botezul pocăinţei, 4 în iertăciunea păcatelor. Cumu e scris în cartea cuvintelor Isaiei prorocul, zicînd: „Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiţ calea Domnului, direapte faceţ cărările Lui. 5 Toată valea să va împlea, şi tot muntele şi măgura să va smeri, şi ceale strîmbe vor fi direapte, şi ceale aspre spre căi neatede. 6 Şi va vedea tot trupul mîntuirea lui Dumne- 7 zău". Deci grăiia mulţimei cei ce mergea să să boteaze de la el: „Naşteri de năpîrci, cine au arătat voao să fugiţ de mînia cea 8 viitoare? Faceţ, dară, roduri destoinice pocăinţei şi nu începapereţ a grăi întru voiş 'Tată avem pre Avraam', că zic voao că poate Dumnezău den ceaste pietri a rîdica feciori 9 lui Avraam. Şi iată şi săcurea la rădăcina copacilor zace, deci tot pomul carele nu face 10 rod bun taie-se şi în foc aruncă-să". Şi întrebară pre el mulţimea, zicînd: „Dară ce 11 vom face?" Şi, răspunzînd, zise lor: „Cine are doao veşminte să dea celuia ce n-are, şi cela ce are bucate aşijderea să facă". 12 Şi veniră şi vameşi să să boteaze, şi ziseră cătră el: „Învăţătoriule, ce vom face?" 13 Iară el zise cătră ei: „Nemică mai mult de- 14 cît vă e rînduită faceţ". Şi întrebară şi slujitorii pre el, zicînd: „Dară noi ce vom face?" Şi zise lor: „Pre nimeni să nu clintiţ, nici-i năpăstuiţ, ce destui fiţ cu cîştigurile 15 voastre". Şi aşteptînd oamenii şi cugetînd toţi întru inimile lor de Ioan, nu cumva el 16 va fi Hristos, Răspunse Ioan, zicînd tuturor: „Eu cu apă botez pre voi, ce vine Cel mai tare de mine, Căruia nu-s destoinic să dezleg cureaua încălţămintelor Lui. Acela va boteza pre voi cu Duhul Sfînt şi cu foc, 17 Căruia i-e lopata în mîna Lui şi curăţeaşte aria Lui, şi va strînge grîul în jîcniţa Lui, iară paiele le va arde cu foc nestinsu". 18 Deci multe şi altele mîngîindu, binevestiia 19 oamenilor. Iară Irod, al patrulea biruitoriu, fiind mustrat de el pentru Irodiada, muiarea lui Filip, frate-său, şi pentru 20 toate realele care făcuse Irod, Adaose şi aceasta preste toate, şi închise pre Ioan în temniţă. Şi fu deaca să botezară 21 toţi oamenii, şi Iisus botezîndu-se şi rugîndu-se, să să fie deşchis ceriul Şi să Să fie 22 pogorît Duhul cel Sfînt în chip de trup, ca un porumb, spre El, şi glas den ceriu să să fie făcut, zicînd: „Tu eşti Fiiul Mieu cel iubit, în Tine binevruiu". Şi Acesta era 23 Iisus începînd a fi ca de treizeci de ani (cum să părea), fiiul lui Iosif al lui Ili, Al lui 24 Matthat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Iaina, al lui Iosif, Al lui Mattathie, al lui Amos, 25 al lui Naum, al lui Esli, al lui Nagghia, Al lui Maath, al lui Mattathie, al lui Semei, 26 al lui Iosif, al lui Iuda, Al lui Iona, al lui 27 Risa, al lui Zorovavel, al lui Salathiil, al lui Niri, Al lui Melhi, al lui Addi, al lui Cosam, 28 al lui Elmodam, al lui Ir, Al lui Iosi, al lui 29 Eleezer, al lui Iorim, al lui Mattha, al lui Levi, Al lui Simeon, al lui Iuda, al lui 30 Iosif, al lui Ionan, al lui Eliachim, Al lui 31 Melea, al lui Mainan, al lui Mattatha, al lui Nathan, al lui David, Al lui Iese, al lui 32 Ovid, al lui Vooz, al lui Salmon, al ui Naason, Al lui Aminadav, al lui Araim, al lui Esrom, 33 al lui Fares, al lui Iuda, Al lui Iacov, 34 al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Thara, al lui Nahor, Al lui Saruh, al lui Ra- 35 gav, al lui Falec, al lui Ever, al lui Sala, Al lui Cainan, al lui Arfaxad, al lui Sim, 36 al lui Noe, al lui Lameh, Al lui Mathu- 37 sala, al lui Enoh, al lui Iader, al lui Malaleil, al lui Cainan, Al lui Enos, al lui 38 Sith, al lui Adam, al lui Dumnezău.

CAP IV

Iară Iisus, plin de Duhul Sfînt, Să 1 înturnă de la Iordan şi fu dus de Duhul în pustie, În patruzeci de 2 zile ispitindu-Se de diavolul. Şi nu mîncă nemică în zilele acealea, iară sfîrşindu-se acealea, după aceaea flămînzi. Şi zise Lui diavolul: „De eşti Fiiul lui Dum- 3 nezău, zi pietrii aceştiia să să facă pîine". Şi răspunse Iisus cătră el, zicînd: „Scris 4 iaste că nu numai pre pîine sîngură va trăi omul, ce pre tot cuvîntul lui Dumnezău". Şi suind pre El diavolul într-un munte 5 înalt, arătă Lui toate împărăţiile lumii într-o minută de vreame. Şi zise Lui diavolul: 6 „Ţie voiu da toată putearea aceasta, şi mărirea lor, că mie e dată, şi cui voiu vrea, aceluia o voiu da. Derept aceaea Tu de te vei 7 închina înaintea mea, ale Tale vor fi toate". Şi, răspunzînd, zise Iisus lui: 8 „Du-te napoia Mea, satano, că scris iaste: Să te închini Domnului Dumnezăului tău, şi Aceluia numai să slujeşti". Atun- 9 cea duse pre El în Ierusalim şi-L puse spre arepa besearecii, şi zise Lui: „De

eşti Fiiul lui Dumnezău, pune-Te pre Tine
10 de aicea jos, Că scris iaste că: Îngerilor
Lui porunci-va de Tine, să Te păzască.
11 Şi cum preste mîni rădica-Te-vor, să nu
cîndva poticneşti de piatră piciorul Tău".
12 Şi răspunzînd, zise Iisus lui că: „S-au zis:
Să nu ispiteşti pre Domnul Dumnezăul tău".
13 Şi sfîrşind toată ispita diavolul, să duse de
14 la El pînă la o vreame. Iară Iisus Să în-
toarse cu putearea Duhului în Galilea şi ieşi
15 veaste de El în tot împrejurul. Şi El învă-
ţa în adunările lor, slăvindu-se de către toţi.
16 Şi veni în Nazaret, unde era crescut, şi
întră, după obiceaiul Lui, în ziua sîmbetelor
17 în adunare şi Să sculă să cetească. Şi s-au
dat Lui cartea Isaiei prorocul. Şi, deşchizînd
18 cartea, află locul unde era scris: „Duhul
Domnului pre Mine, pentru care lucru M-au
uns pre Mine bine să vestesc săracilor, M-au
trimes să vindec pre cei zdrobiţi cu inima;
a propovedui robilor slobozie şi orbilor
vedeare; a trimite pre cei sfărîmaţi întru
19 slobozire, A propovedui an Domnului
20 priimit". Şi, închizînd cartea, dîndu-o
slugii, şăzu; şi ochii tuturor den sinagog era
21 căutînd spre El. Şi începu a zice către
ei că: „Astăzi să împlu Scriptura aceasta în
22 urechile voastre". Şi toţi mărturisiia Lui
şi să mira spre cuvintele ceale de dar, carele
ieşiia den rostul Lui, şi zicea: „Au nu iaste
23 Acesta feciorul lui Iosif?" Şi zise către
ei: „Cu adevăr veţi zice Mie pilda aceasta:
'Vraciule, vindecă-te însuţi; cîte am auzit
că s-au făcut în Capernaum, fă şi acicea în
24 moşia Ta'". Şi zise: „Adevăr grăiesc voao,
că nice un proroc priimit iaste în moşia lui.
25 Ce adevăr zic voao, multe văduve era în
zilele lui Ilie în Israil, cînd să încuie ceriul
la trei ani şi şase luni, cît fu foamete mare
26 preste tot pămîntul. Şi nici către una
de aceastea nu fu trimis Ilie, ce numai la
27 Sarepta Sidonului, la o muiare văduo. Şi
mulţi stricaţi era în zilele lui Eliseiu proroc
întru Israili, şi nice unul de ei nu se curăţi,
28 fără numai Neeman Sirianul". Şi să îm-
plură toţi de mînie, în adunare, auzind
29 aceastea. Şi sculîndu-se, scoaseră pre El
afară den oraş, şi-L duseră pre El pînă în
sprînceana muntelui, pre carele cetatea lor
30 era zidită, ca să-L împingă pre El. Iară
El, trecînd pren mijlocul lor, mergea.
31 Şi pogorî în Capernaum, în oraşul Galileii,
32 şi învăţa pre ei în sîmbete. Şi să mira
de învăţătura Lui, că cu destoinicie era
33 cuvîntul Lui. Şi în sinagog era un om,
avînd duh drăcesc necurat, şi strigă cu glas
34 mare, Zicînd: „Lasă, ce e noao şi Ţie,
Iisuse Nazarineane? Venit-ai să pierzi
pre noi? Ştiut e cine eşti: Cel Sfînt al lui
35 Dumnezău". Şi certă Iisus pre el,
zicînd: „Înfrînează-te, şi ieşi dentr-în-
sul". Şi aruncînd pre el dracul în mijloc,
ieşi dentr-însul, nemică stricîndu-l. Şi să 36
făcu spaimă spre toţi şi grăiia unul către alt,
zicînd: „Ce e cuvîntul acesta? Că cu volnicie
şi cu putearea porunceaşte duhurilor necura-
te, şi ies". Şi ieşiia glas de El preste tot lo- 37
cul împrejurului. Şi sculîndu-Să Iisus den 38
sinagoga, întră în casa lui Simon. Iară soacra
lui Simon era prinsă de friguri foarte şi ruga
pre El pentru ea. Şi stînd asupra ei, certă 39
frigurile şi o lăsară pre ea, şi numaidecît scu-
lîndu-să slujiia lor. Iară apuind soarele, 40
toţi carii avea bolnavi de multe fealiuri de
boale aducea pre ei către El, iară El pre
fieşcarele den ei puindu-şi mînile, au vinde-
cat pre ei. Şi ieşiia şi draci den mulţi, 41
strigînd şi grăind că „Tu eşti Hristos, Fiiul
lui Dumnezău". Şi certînd, nu lăsa să grăi-
iască aceastea, pentru că ştiia pe Hristos că
El iaste. Şi făcîndu-să zio, ieşind mearse 42
în loc pustiiu, şi mulţimea Îl căuta pre El
şi veniră pînă la El, şi opriia pre El ca să nu
meargă de la ei. Iară El zise către ei că: 43
„Şi altor oraşă Mi să cade să vestescu îm-
părăţia lui Dumnezău, că pentr-aceasta
sînt trimis". Şi propoveduia în sinago- 44
gurile Galileii.

CAP V

Şi fu cînd mulţimea împresura pre 1
El să auză cuvîntul lui Dumnezău,
şi El sta lîngă iazerul Ghenesaretu-
lui, Şi văzu doao vase stînd lîn- 2
gă iazer, iară păscarii, ieşind dentr-
însăle, spăla mrejile. Şi întrînd într-unul 3
den vase care era al lui Simon, rugă pre el
de la pămînt să-l delunge puţinel. Şi şăzînd,
învăţa den vasu pre mulţime. Iară deaca 4
încetă grăind, zise către Simon: „Du-l la
adîncă şi aruncaţi mrejile voastre spre vînat".
Şi răspunzînd Simon, zise Lui: „Dascale, 5
toată noaptea ostenindu-ne, nemică n-am
prinsu, iară pe cuvîntul Tău arunca-voiu
mreaja". Şi făcînd aceasta, prinsără mul- 6
ţime multă de peşti, de să rumpea mreaja
lor. Şi făcură semnu părtaşilor celor den 7
cela vas ca să vie să le ajute lor, şi veniră şi
împlură amîndoao vasele, cît afunda eale.
Şi văzînd Simon Petăr, căzu la genuchele lui 8
Iisus, zicînd: „Ieşi de la mine, că om păcă-
tos sînt, Doamne". Că spaima cuprinsease 9
pre el, şi pre toţi carii era cu el, de vînarea
peştilor care prinsără. Aşijderea şi Iacov 10
şi Ioan, feciorii lui Zevedeiu, carii era soţii
lui Simon; şi zise Iisus către Simon: „Nu
te teame, de acum vei vîna oamenii".
Şi trăgînd vasele la pămînt, lăsînd toate, 11
mearsără după El. Şi fu cînd era El 12
într-un oraş, şi iată un om plin de strică-
ciune şi, văzînd pre Iisus, căzînd pre

faţa lui, rugă pre El grăind: „Doamne, de-ai
13 vrea, poţi să mă curăţeşti". Şi tinzînd mîna, atinse pre el, zicînd: „Voiu, curăţeaş-
te-te". Şi atunceaş să duse stricăciunea de
14 la el. Iară El porunci lui nemărui să nu spuie; „Ce mergi şi te arată preotului, şi du pentru curăţenia ta cum au poruncit Moisi,
15 spre mărturie lor". Iară mai vîrtos să tindea cuvîntul de El şi să aduna mulţime multă să auză şi să să vindece de la El de
16 boalele lor. Iară El era dîndu-să în laturi,
17 în pustiiuri, şi să ruga. Şi fu întru una de zile şi El era învăţînd, şi era şăzînd fariseii şi dascalii legii, carii era veniţ den toate satele Galileii, şi Iudeii, şi Ierusalimului, şi putearea Domnului era spre ca să vindece
18 pre ei. Şi iată oameni purtînd în pat un om carele era slăbănog, şi cerca să-l ducă
19 înlăuntru, să-l puie înaintea Lui; Şi neaflînd pre unde l-ar duce pre el, pentru mulţimea, suindu-se în pod, pren cărămizi, sloboziră pre el cu păticeanul în mijloc,
20 înaintea lui Iisus. Şi văzînd credinţa lor, zise lui: „Omule, iartă-să ţie păcatele tale".
21 Şi începură a cugeta cărturarii şi fariseii, zicînd: „Cine iaste Acesta, Carele grăiaşte hule? Cine poate ierta păcatele, fără sîngur
22 Dumnezău?" Iară Iisus, ştiind cugetele lor, răspunzînd zise lor: „Ce cugetaţi întru
23 inimile voastre? Ce iaste mai lesne a zice 'Iartă-ţi-se păcatele tale' sau a zice 'Scoală
24 şi îmblă'? Iară ca să ştiţ că puteare are Fiiul Omenesc pre pămînt a ierta păcatele (zise slăbănogului), ţie zic:Scoală şi, luînd
25 patul tău, pasă acasă-ţ". Şi îndată sculîndu-se înaintea lor, luîndu-ş pre carele zăcuse, mearse la casa lui slăvind pre Dum-
26 nezău. Şi spaimă luo pre toţi, şi slăviia pre Dumnezău, şi să împlură de frică, zicînd
27 că: „Văzum minuni astăzi". Şi după aceastea ieşi, şi văzu pre un vameş, anume Levi, şăzînd la vamă, şi zise lui: „Vino după Mine".
28 Iară el ,lăsînd toate, sculîndu-se dusă-să
29 după El. Şi făcu Levi Lui ospăţ mare în casa lui. Şi era mulţime de mitarnici multă
30 şi de alţii carii şădea cu ei. Şi cîrtiia cărturarii lor şi fariseii pre ucenicii Lui, zicînd: „Pentru ce cu mitarnicii şi cu păcătoşii mîn-
31 caţi şi beaţi?" Şi, răspunzînd, Iisus zise lor: „Nu le trebuiaşte sănătoşilor vraci, ce
32 bolnavilor. N-am venit să chem pre direpţi,
33 ce pre păcătoşi la pocăinţă". Iară ei ziseră Lui: „Direp ce ucenicii lui Ioan postesc adease şi rugăciuni fac, aşijderea şi ai fariseilor,
34 iară ai Tăi mănîncă şi beau?" Iară El zise lor: „Au puteţ face pre fiii casei mirelui, întru cît iaste Mirele cu ei, să posteăscă?
35 Ce vor veni zile şi cînd să va lua de la ei Mirele; atuncea vor posti în zilele acealea".

Zicea lor şi pildă, că: „Nimeni peatec de 36
veşmînt nou va pune pre veşmînt vechiu, iară de nu, şi cel nou se va sparge, şi la cel vechiu nu să tocmeaşte cel de la cel nou. Şi nimeni nu bagă vin nou în foii vechi, iară 37
de nu, rumpe-va vinul cel nou foii; şi el să va vărsa şi foii vor peri. Ce vinul nou în 38
foii noi să-l puie şi amîndoi să vor ţinea. Şi nimeni, cine bea vechiu, nu va vrea 39
numaicît nou, că zice: Mai bun iaste cel vechiu".

CAP VI

Şi fu în a doao sîmbătă dentîiu, tre- 1
cea El pren sămănături, şi zmulgea ucenicii Lui spicele şi mînca, frecîndu-le în mîni. Iară unii den 2
farisei ziseră lor: „Ce faceţ carea nu să cade a face în sîmbete?" Şi, răspunzînd Iisus, 3
zise lor: „Nici aceasta n-aţ cetit, ce au făcut David cînd flămînzi el şi ceia ce era cu el? Cum au întrat în casa lui Dumnezău şi 4
pîinile sfinte le luo şi mîncă, şi deade şi celora ce era cu el, carele nu să cădea să mînînce fără numai preoţii. Şi zicea lor 5
că „Fiiul Omenesc Domn iaste şi sîmbetei". Şi fu şi într-altă sîmbătă de întră El în 6
sinagog şi învăţa. Şi era acolo un om căruia mîna cea direaptă era uscată. Şi lua amin- 7
te cărturarii şi fariseii, au doară sîmbăta va vindeca, ca să afle hulă asupra Lui. Iară 8
El ştiia cugetele lor şi zise omului celuia ce avea mînă uscată: „Scoală şi stăi în mijloc"; iară el sculîndu-se stătu. Zise direpţ 9
aceaea Iisus lor: „Întreba-voiu pre voi ce să cade în sîmbete, bine a face au rău a face? Suflet a-l mîntui au a-l piarde?" Şi cău- 10
tînd spre ei toţi împrejur, zise omului: „Tinde mîna ta". Iară el făcu aşa şi să alcătui mîna lui sănătoasă, ca şi ceaealaltă. Iară 11
ei să împlură de nebunie, şi grăia unul cătră alt ce oare ară face lui Iisus. Şi fu în zilele 12
acealea, ieşi în munte să să roage, şi înnoptă acolo întru rugăciunea lui Dumnezău. Şi 13
cînd fu la zio, chemă ucenicii Lui şi, alegînd dentr-înşii doisprăzeace, pre care şi Apostoli îi numi, Pre Simon, pre carele şi Petăr îl 14
numi, şi pre Andrei, fratele lui, pre Iacov şi pre Ioan, pre Filip şi Vartholomeiu, Pre 15
Mattheiu şi Thoma, pre Iacov al lui Alfeo şi pre Simon, carele-l chema Zilotin, Pre 16
Iuda a lui Iacov şi pre Iuda Iscariotis, carele fu şi vînzătoriu, Şi, pogorîndu-Se cu ei, 17
stătu în loc şăsu, şi mulţimea ucenicilor Lui, şi mulţime multă de năred den toată Iudea şi den Ierusalim, şi după lîngă marea Tirului şi a Sidonii, carii venise să asculte pre El şi să să vindece de boalele lor, Şi carii să chinuia de duhure necurate, şi 18
să vindeca. Şi toată mulţimea căuta 19

să să atingă de El, că puteare ieşiia den El
20 şi vindeca pre toţi. Iară El, rădicînd
ochii Lui spre ucenicii Săi, grăiia: „Fericiţi
săracii, că a voastră iaste împărăţia lui Dum-
21 nezău. Fericiţi carii flămînziţ acum, că
sătura-vă-veţ. Fericiţ carii plîngeţi acum,
22 că veţ rîde. Fericiţ veţ fi cînd vor urî
pre voi oamenii şi cînd vă vor despărţi,
şi vă vor ocărî şi numele vostru ca un rău
23 îl vor scoate,pentru Fiiul Omenesc. Bucu-
raţi-vă într-aceaea zi şi săltaţ, că iată,plata
voastră multă iaste în ceriu; pentru că ca
24 aceastea făcea prorocilor părinţii lor. Ce
vai voao, bogaţilor, că aţ luat mîngîiarea
25 voastră. Vai voao, sătuilor, că veţ flă-
mînzi, vai voao carii rîdeţ acum, că veţ jăli
26 şi veţ plînge. Vai, cînd bine vor zice voao
oamenii, că aşa făcea prorocilor mincinoş
27 părinţii lor. Ce voao zic, cestora ce auziţ:
Iubiţi pre vrăjmaşii voştri, bine faceţ celo-
28 ra ce vă urăsc pre voi. Bine-grăiţi pre
cei ce vă blastămă şi vă rugaţ pentru ceia
29 ce vă dodeiescu pre voi. Celui ce te lo-
veaşte preste falcă, întoarce-i şi ceaealaltă,
şi de la cela ce-ţ ia veşmîntul,şi cămaşa nu-i
30 opri. Şi la tot cel ce ceare de la tine dă-i;
31 şi de la cela ce-ţ ia ale tale nu le ceare. Şi
cum veţ să facă voao oamenii, şi voi faceţ
32 lor aşijderea. Că de veţ iubi pre ceia ce
iubescu pre voi, ce har iaste voao? Că şi
păcătoşii iubescu pre ceia ce iubescu pre ei.
33 Şi de veţ face bine celor ce fac voao bine,
care har iaste voao? Că şi păcătoşii fac
34 aceasta. Şi de veţ împrumuta celora de
la carii nădejduiţ că veţ lua, care har iaste
voao? Că şi păcătoşii pre păcătoşi împrumu-
35 teză, ca să ia întocma. Direpţ aceaea
iubiţ pre vrăjmaşii voştri şi bine faceţ şi
împrumutaţ, nemică nenădejduindu-vă, şi
va fi plata voastră multă, şi veţi fi fii Celui
Nalt, că El bun iaste către cei nemulţămi-
36 tori şi răi. Fiţ direpţ aceaea miloş, cum
37 şi Tatăl vostru milos iaste. Şi nu judecaţi
şi nu vă veţi judeca; nu osîndireţi şi nu vă
veţi osîndi; sloboziţi şi vă veţi slobozi.
38 Daţi şi să va da voao măsură bună,îndesată
şi scuturată, şi pre deasupra vărsîndu-se
da-vor în sînul vostru, că cu aceaeaş măsură
care veţi măsura, măsura-să-va voao".
39 Şi zise lor pildă: „Au doară poate orb
pre orb să-l ducă pre cale? Au nu vor cădea
40 amîndoi în groapă? Nu iaste ucenicul
mai presus de dascalul său; iară întemeiat
41 fiind, tot va fi ca dascalul său. Şi cauţi
aţapocul în ochiul fratelui tău, iară bîrna
42 ce e în ochiul tău nu socoteşti. Sau cum
poţi zice fratelui tău: 'Frate, lasă să
scoţu aţapocul cel den ochiul tău', tu
bîrna cea den ochiul tău nu văzînd? Făţar-
nice, scoate întîiu bîrna den ochiul tău, şi
atuncea vei căuta să scoţi aşchia cea den
ochiul fratelui tău. Că nu iaste pom bun 43
carele face roada putredă, nici pom putred
făcînd poame bune. Că tot pomul den 44
rodul lui să conoaşte; că nu culeg den spin
smochine, nici den măceş struguri. Omul 45
bun den comoara inimii sale cea bună scoate
binele, şi omul rău den comoara rea a ini-
mii sale scoate răul. Că den prisosirea inimii
grăiaşte gura lui. Dară ce Mă chemaţi 46
'Doamne, Doamne', şi nu faceţi ceale ce
zic? Tot cela ce va veni către Mine şi 47
aude cuvintele Meale şi le face, arăta-voiu
voao cui iaste aseamene: Aseamenea iaste 48
omului ce zideaşte casă, carele săpă şi
adîncă şi puse temelie preste piatră, şi,
făcîndu-se năboiu, lovi apa de casa aceaea,
şi nu o putu clăti pre ea, că era întemeiată
pre piatră. Iară cela ce au auzit, şi n-au 49
făcut, aseamene iaste omului ce au zidit
casă pre pămînt fără temelie, în carea lovi
apa, şi numaicît căzu, şi fu spărtura casei
aceiia mare".

CAP VII

Iară de vreame ce sfîrşi toate cu- 1
vintele Lui întru auzirea oamenilor,
întră în Capernaum. Iară sluga 2
unui sutaş, bolnav fiind, vrea să
moară, carele era la el cinstit. Şi 3
auzind de Iisus, trimise la El bătrînii iudeilor,
rugînd pre El ca să vie să mîntuiască pre sluga
lui. Iară ei venind către Iisus, rugară pre El 4
foarte, zicînd că: „E destoinic căruia va da
aceasta, Că iubeaşte limba noastră şi 5
sinagogul el l-au făcut noao". Iară Iisus 6
mergea cu ei şi, nefiind departe El de casă,
trimise la El sutaşul priateni, zicînd Lui:
„Doamne, nu te osteni, că nu-s destoinic ca
să întri supt acoperemîntul mieu. Pentru 7
aceaea nice pre mine mă învredniciiu să viu
către Tine, ce zi cu cuvîntul şi să va vindeca
feciorul mieu, Că eu încă sînt om supt pu- 8
teare rînduit, avînd supt mine slujitori, şi
zic cestuia: 'Pasă', şi mearge, şi altuia 'Vino',
şi vine, şi slugii meale: 'Fă aceasta', şi face".
Iară auzind aceastea Iisus, Să miră de el şi, 9
întorcîndu-Se, zise mulţimei ce mergea după
El: „Zic voao că nici în Israil atîta credinţă
n-am aflat". Şi înturnîndu-se carii era 10
trimiş acasă, aflară sluga cea bolnavă
sănătoasă. Şi fu a doua zi, mergea în 11
oraşul ce să chema Nain, şi cu El mergea
ucenicii Lui destui şi mulţime multă.
Iară cum să apropie către poarta oraşului, 12
şi iată, să scotea afară un mort, unul năs-
cut fiiu mumei lui, şi ea era văduo, şi mul-
ţime multă den oraş cu ea. Şi văzînd 13
pre ea Domnul,I să făcu milă de ea şi
zise: „Nu plînge". Şi apropiindu-Se, 14

Să atinse de coşciug (iară ceia ce-l ducea
stătură) şi zise: „Voinice, ţie zic, scoală!“
15 Şi şăzu mortul, şi începu a grăi; şi-l deade
16 pre el mumei lui. Şi luo frică pre toţi,
şi slăviia pre Dumnezău, zicînd că: „Proroc
mare S-au sculat întru noi şi cum au socotit
17 Dumnezău pre norodul Lui“. Şi ieşi cu-
vîntul acesta în toată Iudea pentru El şi
18 în tot împrejurul locului. Şi deaderă
veaste lui Ioan ucenicii lui de aceastea de
toate şi, chemînd pre doi den ucenicii săi,
19 Ioan Trimise-i cătră Iisus, zicînd: „Tu
eşti Cela ce vine au pre altul aşteptăm?“
20 Şi venind cătră El, bărbaţii zisără: „Ioan
Botezătoriul ne-au trimis pre noi la Tine
zicînd: Tu eşti Cela ce vine au altul vom
21 aştepta?“ Şi într-acel ceas vendecă pre
mulţi de boale şi de rane şi de duhuri
necurate, şi a mulţi orbi deade vedeare.
22 Şi, răspunzînd, Iisus zise lor: „Meargeţi,
daţi ştire lui Ioan cealea ce aţi văzut şi
aţi auzit: că orbii vădu, şchiopii îmblă,
stricaţii să curăţescu, surzii aud, morţii
23 înviază, Săracii să binevestescu; şi fericit
24 iaste cela ce nu să va sminti în Mine“. Şi
ducîndu-să vestitorii lui Ioan, începu a grăi
mulţimei de Ioan: „Ce aţi ieşit în pustie a
25 vedea? Trestie de vînt clătindu-să? Dară
ce aţi ieşit a vedea? Om în veşminte moi
îmbrăcat? Iată, cei cu veşminte slăvite şi
în desfătăciune fiind, la împărăţii sînt.
26 Dară ce aţi ieşit a vedea? Proroc? Adevăr
27 zic voao: şi mai mult decît proroc. Acesta
iaste de carele e scris: 'Iată Eu trimiţ solul
Mieu înaintea feaţii Tale, carele va găti calea
28 Ta, înaintea Ta'. Că zic voao că: Întru
născuţi den muieri nimeni nu e mai mare
proroc decît Ioan Botezătoriul; iară carele
e mai mic întru împărăţia lui Dumnezău,
29 mai mare de el iaste“. Şi tot norodul
auzînd, şi vameşii au făcut direpţ pre Dum-
nezău, botezaţi fiind cu botezul lui Ioan.
30 Iară fariseii şi legiuitorii sfatul lui Dumne-
zău lepădară de la ei, nebotezîndu-să de la
31 el. „Cu ce voiu asămăna oamenii neamu-
lui acestuia? Şi cu ce sînt aseamenea?
32 Aseamenea sînt coconilor cărora şăd în tîr-
gu şi strigă unii cătră alalţi, zicînd: 'Fluie-
rat-am voao şi n-aţi jucat, cîntam de jale şi
33 n-aţi plîns'. Că veni Ioan Botezătoriul, nici
pîine mîncînd, nici vin bînd, şi ziceţi: 'Drac
34 are'. Veni Fiiul Omenesc, mîncînd şi bînd,
şi ziceţi: 'Iată om mîncătoriu şi băutoriu
de vin, vameşilor priaten şi păcătoşilor'.
35 Şi înţelepciunea să îndireptă de la toţi
36 fiii ei“. Şi rugă pre El unul den farisei
ca să mănînce cu el şi, întrînd în casa
37 fariseului, şăzu. Şi iată, o muiare den
oraş, carea era păcătoasă, ştiind că şade în
casa fariseului, aducînd un alavastru cu
unsoare Şi, stînd lîngă picioarele Lui, 38
den dos, plîngînd, începu a spăla picioarele
Lui cu lacrămi, şi cu părul capului ei ştergea,
şi săruta picioarele Lui, şi le ungea cu un-
soarea. Şi văzînd fariseul carele chemase 39
pre El, zise întru sine, zicînd: „Acesta de-ari
fi proroc, ar şti cine e şi ce muiare e carea
să atinge de El, că iaste păcătoasă.“ Şi 40
răspunzînd Iisus, zise cătră el: „Simone,
am a-ţ zice oarece“. Iară el zise: „Învăţă-
toriule, zi!“ „Doi datornici era unui îm- 41
prumutătoriu, unul era datoriu cu cinci
sute de dinari, iară altul cu cincizeci. Şi 42
neavînd ei să plătească, amîndurora le-au
dăruit. Spune-mi dară care den ei mai mult
pre el va îndrăgi?“ Răspunzînd Simon, 43
zise: „Pare-mi că cela ce cel mai mult i-au
dăruit“. Iară El zise lui: „Direpţ judecaşi“.
Şi întorcîndu-Se cătră muiare, zise lui Si- 44
mon: „Vez această muiare? Întraiu în casa
ta, apă pre picioarele Meale nu dedeş, iară
aceasta cu lacrămi spălă picioarele Meale
şi cu părul capului ei le ştearse. Sărutare 45
nu-Mi dedeşi, iară aceasta de cînd am întrat
nu lipsi sărutîndu-Mi picioarele. Cu unt- 46
delemn capul Mieu n-ai uns, iară aceasta cu
mir unse picioarele Meale. Pentru carea zic
ţie: Iartă-se păcatele ei ceale multe, că iubi
mult. Iară căruia să iartă puţîn, puţîn
iubeaşte“. Şi zise ei: „Iartă-ţi-se păcatele 47
tale“. Şi începură carii şădea împreună a
zice întru sine: „Cine iaste Acesta carele şi
păcatele iartă?“ Şi zise cătră muiare:
„Credinţa ta te mîntui, pasă în pace“.

CAP VIII

Şi fu după aceaea, şi El făcea cale 1
pren cetate şi pren sate, propo-
veduind şi vestind împărăţia lui
Dumnezău; şi cei 12 cu El, Şi 2
nişte muieri carele era vindecate
de duhuri reale şi de boale, Maria carea să
chema Magdalina, den carea ieşise 7 draci,
Şi Ioana, muiarea Huzei, diregătoriului lui 3
Irod, şi Sosanna, şi altele multe, carele
slujiia Lui den avearea lor. Şi adunîndu-se 4
mulţime multă şi cei de pren cetăţi, mer-
gînd cătră El, zise pren pildă: „Ieşi să- 5
mănătoriul să samene sămînţa lui. Şi sămă-
nînd el, una căzu lîngă cale şi o călcară
şi pasările ceriului mîncară-o. Şi alta 6
căzu pre piatră şi, răsărind, să uscă, pen-
tru că nu avea răveneală. Şi alta căzu 7
în mijlocul spinilor şi, crescînd spinii
dempreună, o necară pre ea. Şi alta 8
căzu în pămînt bun şi, crescînd, făcu rod
de o sută de ori mai mult“. Aceastea grăind,
striga: „Cine are urechi de auzirea, să audă“.
Deci întrebară pre El ucenicii Lui, zicînd: „Ce 9
iaste pilda aceasta?“ Iară El zise: „Voao 10

dată e a şti taina împărăţiei lui Dumnezău, iară altora în pilde, ca văzînd să nu vază, şi
11 auzînd să nu priceapă. Iară pilda e aceasta:
12 Sămînţa iaste cuvîntul lui Dumnezău. Iară cei de lîngă cale sînt ceia ce aud, după aceaea vine diavolul şi ia cuvîntul de la inima lor, să nu cumva,crezînd,să să spăsască.
13 Iară cei de pre piatră, carii, deaca aud, cu bucurie priimesc cuvîntul, şi aceştea rădăcină nu au, carii după vreame cred, şi în
14 vreamea dodeialii să despart. Iară carea cade în spini, aceştea sînt carii, auzind, şi de griji, şi de bogăţii, şi de dulceţile vieţii să
15 îneacă şi rod nu aduc. Iară carea cade în pămînt bun, aceştea sînt carii, întru inimă bună şi curată, cuvîntul auzit ţînu-l şi rod
16 fac întru răbdare. Că nimeni, lumina aprinzînd, nu va acoperi pre ea cu vasul sau supt pat să o puie, ce în sfeaşnic o pune, ca ceia ce
17 întră să vază lumina. Că nu iaste ascuns care nu să va face arătat, nice ascunsă ca să
18 nu să cunoască şi la aiave să nu vie. Deci căutaţ cum auziţ, că: Cine are da-i-să-va, şi cela ce n-are, şi ce-i pare că are lua-să-va de
19 la el". Şi veniră la El muma şi fraţii Lui, şi nu să putea împreuna cu El,pentru mulţi-
20 mea. Şi-I deaderă veaste Lui, zicîndu-I: „Muma Ta şi fraţii Tăi stau afară,vrînd să
21 Te vază". Iară El, răspunzînd, zise lor: „Muma Mea şi fraţii Miei aceştea sînt, carii ascultă cuvîntul lui Dumnezău şi-l fac".
22 Şi fu într-o zi, şi El întră într-un vas, şi ucenicii Lui; şi zise către ei: „Să treacem de
23 ceaea parte de iazer". Şi să slobozîră. Şi mergînd ei cu luntrea, adormi. Şi să scorni în iazer vifor de vînt, şi să împlea şi periia.
24 Şi venind la El,deşteptară-L,zicînd:„Dascale, dascale, perim". Iară El, deşteptîndu-Să, certă vîntul şi valurile apei,şi se încetă şi fu
25 lenişte. Zise lor: „Unde iaste credinţa voastră?" Deci înfricoşindu-să, să mira, grăind unii către alalţi: „Oare cine iaste Acesta, că şi vînturilor şi apelor porunceaşte, şi
26 ascultă pre El?" Şi mearsără în ţinutul gadareanilor, carea iaste împrotiva Galileii.
27 Iară ieşind ei la uscat, timpină pre El un om den oraş, carele avea draci de multă vreame, şi în veşminte nu să îmbrăca, şi în
28 casă nu mînea, ce în morminte. Şi văzînd pre Iisus şi strigînd, căzu la El, şi cu glas mare zise: „Ce e mie şi Ţie, Iisus, Fiiul lui Dumnezău Celui Înalt? Rogu-Te să nu mă
29 munceşti". Că porunciia duhului necurat să iasă den om, că de mulţi ani l-au fost hrăpit pre el, şi să lega cu lanţuri şi cu obezi păzîndu-să, şi rumpînd legăturile,să ducea de
30 dracul în pustie. Şi întrebă pre el Iisus, zicînd: „Ce ţi-e numele?" Iară el zise: „Leghe-
31 on",că mulţi draci întrase în el. Şi ruga pre El ca să nu le poruncească lor să meargă în adînc. Şi era acolo un cîrd de porci mulţi 32
păscînd în măgură, şi rugară pre El ca să-i sloboază pre ei să între în ei; şi îi rîndui.
Şi ieşind dracii den om, întrară în porci, şi 33
să porni turma de pre ţărmure în iazer şi să înecă. Şi văzînd păstorii ce fu, fugiră, şi 34
mergînd, deaderă veaste în oraş şi în sate.
Şi ieşiră să vază ce s-au făcut şi veniră către 35
Iisus, şi aflară şăzînd omul den carele ieşiră dracii, îmbrăcat şi în minte întreagă, şăzînd lîngă picioarele lui Iisus, şi să temură.
Şi spusără lor şi văzînd cum s-au mîntuit 36
cel îndrăcit. Şi rugară pre El toată mul- 37
ţimea den prejurul gadarineanilor să să ducă de la ei, că în frică mare era, iarăEl, întrînd în vas, să înturnă. Rugă pre El acel om 38
den carele ieşise dracii să fie cu El, ce Iisus slobozi pre el, zicînd: „Întoarnă-te acasă-ţi 39
şi povesteaşte cîte ţ-au făcut ţie Dumnezău". Şi mearse pren tot oraşul, propoveduind cîte i-au făcut lui Iisus. Şi fu cînd să 40
înturnă Iisus, priimi pre El mulţimea, că toţi aştepta pre El. Şi iată, veni un om 41
ce-i era numele Iair, carele era mai-mare săborului, şi căzînd la picioarele lui Iisus, ruga pre El să între în casa lui, Că avea 42
el numai o fată, ca de doisprăzeace ai, şi aceaea muriia; iară mergînd El, mulţimea împresura pre El. Şi o muiare, fiind în 43
curgere de sînge de doisprăzeace ani, carea la vraci cheltuise toată avearea ei, şi nu putu nici de la unul să să vindece, Apropiindu-să 44
den dos, să atinse de marginele veşmintelor Lui şi numaidecît stătu cursura sîngelui ei.
Atuncea zise Iisus: „Cine să atinse de Mine?" 45
Şi tăgăduindu-să toţi, zise Petăr şi ceia ce era cu El: „Învăţătoriule, de gloate eşti cuprinsu şi Te împresoară, şi zici 'Cine se atinse de Mine?'" Iară Iisus zise: „Atinse- 46
se de Mine oarecine, că Eu cunoscuiu că ieşi puteare den Mine". Şi văzînd muia- 47
rea că nu putu să să ascunză, tremurînd veni şi căzu la picioarele Lui,spuse Lui înaintea a tot norodul pentru care pricină s-au atins de El şi cum s-au vindecat îndată. Iară 48
Iisus zise ei: „Cutează, fiică, credinţa ta te mîntui, pasă în pace". Încă El grăind, 49
veni oarecine de la mai-marele săborului zicînd lui: „Murit-au fata ta, nu osteni pre Dascalul". Iară Iisus auzind, răspunse lui, 50
grăind: „Nu te teame, numai creade şi să va mîntui". Şi întrînd în casă, nu lăsă 51
să între nimeni, numai Petăr, şi Iacov, şi Ioan, şi pre tatăl coconei şi mumă-sa.
Şi o plîngea toţi şi să văieta, iară El zise: 52
„Nu plîngereţi, n-au murit, ce doarme". Şi 53
batjocuriia pre El, ştiind că au murit. Iară 54
El, scoţînd pre toţi afară şi apucînd pre ea de

mînă, strigă zicînd: „Fetişoară, scoală!“
55 Şi să înturnă sufletul ei, şi învise îndată; şi
56 porunci să dea ei să mănînce. Şi să spă-
mîntară părinţii ei, iară El porunci lor
nemului să nu spuie ce s-au făcut.

CAP IX

1 Şi chemînd pre cei 12 ucenici ai Lui,
deade lor puteare şi volnicie spre
toţi dracii, şi boalele să vindece.
2 Şi trimise pre ei să propoveduiască
împărăţia lui Dumnezău şi să
3 vindece bolnavii. Şi zise lor: „Nemică să nu
luaţi pre cale, nici toiag, nici taistră, nice pîine,
nici bani, nici cîte doao veşminte a avea.
4 Şi veri în ce casă veţi întra, acolea rămîneţi
5 şi de acolea ieşiţi. Şi vericarii nu vor
priimi pre voi, ieşind den oraşul acela, şi
prahul den picioarele voastre scuturaţi, întru
6 mărturie spre ei“. Şi ieşind, îmbla pren
toate satele, binevestind şi vindecînd pretu-
7 tindenea. Auzi şi Irod, al patrulea dom-
nitoriu, cealea ce fură de El toate, şi să
îndoia, pentru că zicea unii că Ioan s-au
8 sculat den morţi. Iară unii zicea că Ilie
s-au arătat, iară alţii că un proroc den cei
9 de demult s-au sculat. Şi zicea Irod:
„Pre Ioan eu l-am tăiat, dară cine iaste
Acesta, de Carele eu auzu unele ca aceastea?“
10 Şi căuta să-L vază pre El. Şi înturnîndu-se
apostolii, spuseră Lui toate cîte făcuse. Şi
luînd pre ei, să osebi Însuş în loc pustiiu al
11 oraşului ce să cheamă Vithsaida. Iară în-
ţelegînd mulţimea, mearseră după El; şi
priimind pre ei, grăia lor de împărăţia lui
Dumnăzău, şi celor ce trebuia vindecare
12 vindeca-i. Iară ziua începu a treace, şi
mergînd la El cei 12, ziseră Lui: „Slobozi
mulţimea ca să meargă în oraşă şi în sate
carele-s împrejur, să să odihnească şi să-ş
afle bucate, că acicea sîntem în loc pustiiu“.
13 Şi zise lor: „Daţ voi lor să mănînce“. Iară
ei ziseră: „Nu iaste la noi mai mult de cinci
pîini şi doi peşti, poate că vom mearge noi
să cumpărăm mulţimei aceştiia bucate“.
14 Că era bărbaţi ca la cinci mii; iară El zise
ucenicilor Lui: „Aşăzaţi pre ei otace, cîte
15 50“. Şi făcură aşa, şi-i aşăzară pre toţi.
16 Şi luînd ceale cinci pîini şi cei doi peşti,
căutînd la ceriu, le blagoslovi şi le frînse şi
deade ucenicilor să le puie înaintea mulţimei.
17 Şi mîncară şi să săturară toţi, şi să rîdică
prisosala lor, fărmituri, coşuri doosprăzeace.
18 Şi fu fiind El rugîndu-se deosebi, cu El era
19 ucenicii şi întrebă pre ei, zicînd: „Cine-M
zic mulţimea că sînt?“ Iară ei răspunzînd,
ziseră: „Ioan Botezătoriul, alţii Ilie, iară
alţii că un proroc den cei de demult
20 s-au sculat“. Şi zise lor: „Dară voi
cine-M ziceţi că sînt?“ Răspunzînd Pe-
tăr zise: „Pre Hristos al lui Dumnezău“.
Iară El, contenind pre ei, porunci nemărui 21
să nu spuie aceasta, Zicînd că să cade 22
Fiiului Omenesc multe a păţi, şi a Să izgo-
ni de bătrîni, şi de arhierei, şi de cărturari,
şi a-L omorî, şi a triia zi a învia. Şi zicea 23
tuturora: „Cine va vrea după Mine să vie,
să să leapede de sine şi să ia crucea lui în
toate zilele şi să vie după Mine. Că cine 24
va vrea sufletul lui să-l mîntuiască piarde-l-va
pre el, iară cine va piarde sufletul lui pen-
tru Mine acesta-l va mîntui pre el. Că ce 25
foloseaşte omului de va dobîndi lumea toată,
iară pre sine să piarză sau să să păgubească?
Că cine să va ruşina de Mine şi de cuvintele 26
Meale, de acela Fiiul Omenesc să va ruşina,
cînd va veni cu slava Lui, şi a Tatălui, şi a
sfinţilor îngeri. Ce zic voao adevărat: 27
Sînt unii, den carii stau acicea, carii nu
vor gusta moartea pînă nu vor vedea
împărăţia lui Dumnezău“. Şi fu după 28
cuvintele aceastea ca la opt zile, şi luînd
pre Petăr şi pre Ioan şi Iacov, Să sui
în măgură să să roage. Şi fu, rugîndu-se 29
El, faţa obrazului Lui alta, şi veşmîntul Lui
albu strălucind. Şi iată doi bărbaţ voro- 30
viia cu El, carii era Moiisi şi Ilie, Carii, 31
să văzură în slavă, grăiia de ieşirea Lui
carea era a împlea în Ierusalim. Iară Petăr 32
şi ceia ce era cu El era îngreuiaţi de somnu,
iară deşteptîndu-se, văzură slava Lui, şi cei
doi bărbaţ ce sta cu El. Şi fu cînd osebiia 33
ei de la El, zise Petăr lui Iisus: „Dascale, bine
iaste noao acicea a fi, şi să facem trei co-
libi: una Ţie, şi lui Moisi una, şi una lui Ilie“,
neştiind ce grăiaşte. Şi aceastea zicînd 34
el, fu nuor şi umbri pre ei, şi să spăreară
cînd întrară ei în nor. Şi glas fu den nor, 35
zicînd: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit,
pre Acesta ascultaţ“. Şi după ce fu glasul, 36
Să află Iisus sîngur. Iară ei tăcură şi nemurui
nu spusără, în zilele acealea, nemică de
acealea carele au văzut. Şi fu a doua zi, 37
pogorîndu-să ei den munte, mearse înainte
mulţime multă. Şi iată, oarecine den 38
mulţime strigă, zicînd: „Dascale, rogu-Te,
caută spre feciorul mieu, că unul născut
îm iaste. Şi iată, duhul hrăpeaşte pre el 39
de pripă, strigă şi-l scutură pre el cu spumă,
şi abia să duce de la el, sfărmînd pre el.
Şi mă rugaiu ucenicilor Tăi ca să-l scoaţă, 40
şi nu putură“. Şi, răspunzînd, Iisus 41
zise: „O, rudă necredincioasă şi îndă-
rătnică! Pînă cînd voiu fi cătră voi şi voiu
suferi pre voi? Adu fiiul tău încoace“. Şi 42
încă apropiindu-să, îl trînti pre el dracul
şi-l scutură, iară Iisus certă duhul cel
necurat, şi vindecă copilul şi-l deade tă-
tîne-său. Şi să mirară toţi de mare pu- 43

tearea lui Dumnezău şi, mirîndu-să toţi de toate carile au făcut, Iisus zise ucenicilor:
44 „Puneţ voi în urechile voastre cuvintele aceastea, că: Fiiul Omenesc Să va da în
45 mînile oamenilor“. Iară ei nu înţeleasără cuvîntul acesta, şi era lor ascuns de ei ca să nu-l priceapă, şi să temea a întreba pre El
46 de cuvîntul acesta. Şi întră gînd între ei:
47 Carele va fi mai mare den ei? Iară Iisus, ştiind cugetul inimii lor, luo un copil, puse-l
48 lîngă Sine, Şi zise lor: „Cela ce va priimi pre cuconul acesta în numele Mieu, pre Mine priimeaşte, şi cela ce priimeaşte pre Mine, priimeaşte pre Cela ce-au trimis pre Mine. Că, carele iaste mai mic între voi,
49 acela va fi mare“. Iară răspunzînd Ioan, zise: „Dascale, văzut-am pre oarecine în numele Tău scoţînd dracii şi l-am contenit
50 pre el, că nu vine după Tine cu noi“. Şi zise Iisus lui: „Nu contenireţ, că cine nu e
51 împrotivă noao, pentru noi iaste“. Şi fu cînd să împlea zilele Înălţării Lui, şi El
52 întări faţa Lui să meargă în Ierusalim. Şi trimise vestitori înaintea feaţii Lui. Şi mergînd întrară într-un sat al samarineanilor ca
53 să-i gătească Lui. Şi ei nu priimiră pre El, căci faţa Lui era mergînd în Ierusalim.
54 Iară văzînd ucenicii Lui, Iacov şi Ioan, ziseră: „Doamne, vei să zicem să pogoară foc den ceriu şi să-i mistuiască pre ei, cum făcu
55 şi Ilie?“ Iară Iisus, întorcîndu-Se, certă pre ei şi zise: „Nu ştiţ de ce fealiu de duh sînteţ
56 voi. Că Fiiul Omenesc n-au venit să piarză sufletele oamenilor, ce să le mîntuiască“.
57 Şi mearsără într-alt sat. Şi fu mergînd ei pre cale, zise oarecine Lui: „Mearge-voiu după Tine, veriunde vei mearge, Doamne“.
58 Şi zise Iisus lui: „Vulpile au viezunii şi pasările ceriului cuiburi, iară Fiiul Omenesc
59 nu are unde capul să-Ş pleace“. Ce zise cătră altul: „Vino după Mine“. Iară el zise: „Doamne, îngăduiaşte-mă să merg întîiu
60 să îngrop pre tatăl mieu“. Şi zise Iisus lui: „Lasă morţii să îngroape pre morţii lor, iară tu pasă şi vesteaşte împărăţia lui
61 Dumnezău“. Zise şi altul: „Mearge-voiu după Tine, Doamne, iară întîiu îngăduiaşte-mă să isprăvesc celora ce-s în casa mea“.
62 Şi zise cătră el Iisus: „Nimeni, puind mîna lui pre plug şi căutînd înapoi, iaste îndireptat întru împărăţia lui Dumnezău“.

CAP X

1 Iară după aceastea, au arătat Domnul şi alţi 70, şi trimise pre ei, cîte doi, înaintea feaţii Lui, în tot oraşul şi locul unde era El mergă-
2 toriu. Şi zicea lor: „Iată, secerătura e multă, iară lucrătorii puţini; ce vă rugaţi Domnului secerăturii ca să trimeaţă lucrători la secerarea Sa.
3 Mergeţ, iată, Eu trimiţ pre voi ca mieii în
4 mijlocul lupilor. Nu purtareţ pungă, nice taistră, nice încălţăminte, şi nimurui pre cale să nu daţ închinăciune. Veri în 5
ce casă veţ întra, întîiu ziceţ: 'Pace casei aceştiia'. Şi de va fi acolo fiiul pacei, 6
odihni-se-va preste el pacea voastră, iară de nu, cătră voi să va înturna. Iară într- 7
aceaea casă rămîneţ, mîncînd şi bînd ceale de la ei, că harnic iaste lucrătoriul platei sale. Nu vă mutaţi den casă în casă. Şi 8
veri în ce oraş veţ întra şi vă vor priimi, mîncaţi de carele vă vor pune voao înainte.
Şi vindecaţi bolnavii carii vor fi acolea, şi 9
ziceţ lor: 'Apropiatu-s-au la voi împărăţia lui Dumnezău'. Veri întru care oraş veţ 10
întra şi nu vor priimi pre voi, ieşind în uliţele lui, ziceţ: 'Şi prahul ce s-au lipit de 11
noi den oraşul vostru scuturăm voao. Însă aceasta să ştiţ, că s-au apropiat la voi împărăţia lui Dumnezău'. Iară vă zic voao 12
că Sodomului în ziua aceaea mai lesne va fi decît oraşului aceluia. Vai ţie, Horazin, 13
vai ţie, Vithsaida, că de ar fi fost în Tir şi în Sidon puterile carele fură întru voi, demult în saci şi în cenuşă şăzînd s-ar fi pocăit. Însă Tirului şi Sidonei mai iuşor 14
va fi la judecată decît voao. Şi tu, Ca- 15
pernaum, care pînă la ceriu te-ai înălţat, pînă la iad te vei pogorî. Cela ce ascultă 16
pre voi, pre Mine ascultă, şi cela ce să leapădă de voi, de Mine să leapădă; iară cela ce să leapădă de Mine, leapădă pre Cela ce M-au trimis pre Mine“. Şi să întoarseră cei 70 17
cu bucurie, zicînd: „Doamne, şi dracii să pleacă noao, întru numele Tău“. Iară El 18
zise lor: „Văzuiu pre satana, ca un fulger den ceriu căzînd. Iată, dau voao puteare să 19
călcaţi preste şărpi şi preste scorpii, şi preste toată putearea vrăjmaşului, şi nemică voao nu va strica. Însă de aceasta nu vă bucu- 20
rareţ căci duhurile voao să pleacă, ce bucuraţi-vă că numele vostru scris iaste în ceriuri“.
Într-acel ceas Să bucură cu Duhul Iisus şi zise: 21
„Mărturisescu-Mă Ţie, Părinte, Doamne al ceriului şi al pămîntului, că ai ascuns aceastea de cătră înţelepţi şi înţelegători, şi le descoperiş acealea pruncilor. Aşa, Părinte, că aşa fu Ţie bunăvoire înaintea Ta.
Toate-M sînt date de Părintele Mieu şi ni- 22
meni nu ştie cine iaste Fiiul, fără numai Tatăl, şi cine iaste Tatăl, fără numai Fiiul şi vericui va vrea Fiiul să-i arate“. Şi în- 23
torcîndu-Să cătră ucenici, sîngur zise: „Ferice de ochii carii văd ceale ce vedeţi! Că 24
zic voao că mulţi proroci şi împăraţi au vrut să vază carele vedeţi voi, şi nu văzură; şi să auză carele auziţi, şi nu auziră“. Şi 25
iată, un legiuitoriu să sculă, ispitindu-L pre El şi zicînd: „Dascale, ce voiu face, viaţa de veaci să moştenescu?“ Iară El zise lui: „În 26
Leage ce s-au scris? Cum ceteşti?“ Iară el, 27
răspunzînd, zise: „Să iubeşti pre Domnul

Dumnezăul tău den toată inima ta şi den tot sufletul tău şi den toată vîrtutea ta şi den tot cugetul tău, şi pre aproapele tău
28 ca pre tine". Şi zise lui: „Direpţ ai răs-
29 puns, fă aceasta şi vei trăi". Iară el, vrînd să să îndirepteaze pre sine, zise lui Iisus: „Şi
30 cine iaste aproapele mieu?" Şi răspunzînd Iisus, zise: „Un om oarecare pogorîia den Ierusalim în Erihon şi în tîlhari căzu, carii, şi dezbrăcîndu-l pre el, şi rănindu-l, să dusă-
31 ră, lăsîndu-l mai mort fiind. Iară după tîmplare, un preot pogorîia pre acea cale şi,
32 văzîndu-l pre el, trecu pre lîngă el. Aşijderea şi un levit, sosind la acel loc, venind şi
33 văzînd, trecu pre lîngă el. Iară un samarinean, venind pre cale, sosi la el şi,
34 văzînd pre el, fu-i milă de el Şi, apropiindu-se, legă ranele lui, turnînd untdelemn şi vin; puindu-l pre el pre al lui dobitoc, duse-l în sălaş de oaspeţ şi-i purtă grija lui.
35 Şi a doaoa zi mergînd, scoase doi dinari şi-i deade gazdei, şi zise lui: 'Poartă-i grija lui şi, vericît vei cheltui mai mult, eu, cînd mă
36 voiu întoarce, voiu plăti ţie'. Dară, carele dentr-acei trei ţi să pare priatin să fie fost
37 celuia ce căzu în tîlhari?" Iară el zise: „Carele au făcut milă cu el". Iară Iisus zise
38 lui: „Pasă de fă şi tu aşijderea". Şi fu mergînd ei, şi El întră într-un sat, iară o muiare, numele ei Martha, priimi pre El în casa
39 ei. Şi aceasta avea o sor de o chema Maria, carea şi şăzînd la picioarele lui Iisus,
40 asculta cuvîntul Lui. Iară Martha să învăluia prejur multă slujbă şi, stînd, zise: „Doamne, nu socoteşti că soru-mea m-au lăsat sîngură să slujăsc? Ce-i zi ei ca să-mi
41 ajute". Şi răspunzînd Iisus, zise ei: „Martho, Martho, grijeşti-te şi prejur multe
42 te sileşti. Ce un lucru trebuiaşte, iară Maria cea bună parte ş-au ales, carea nu să va lua de la ea".

CAP XI

1 Şi fu fiind El în oarecare loc rugîndu-Se; deaca istovi, zise unul den ucenicii Lui cătră El: „Doamne, învaţă-ne să ne rugăm, cum şi Ioan
2 au învăţat pre ucenicii săi". Şi zise lor: „Cînd vă rugaţi, ziceţi: TATĂL NOSTRU Cel den ceriuri, sfinţască-se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta,
3 cum în ceriu, şi pre pămînt. Pîinea noastră cea de toate zilele dă-ne noao pren
4 toate zilele. Şi iartă noao păcatele noastre, că şi noi lăsăm la tot ce ne iaste datoriu noao, şi să nu ne bagi pre noi în ispită, ce
5 ne izbăveaşte pre noi de ficleanul". Şi zise cătră ei: „Cine dentru voi va avea un priaten şi mearge-va cătră el la miază noapte şi va zice lui: 'Priatene, împrumutează-mă
6 cu trei pîini, Că un priaten den cale au venit la mine şi n-am ce-i pune lui înainte'.
7 Şi acela, den lăuntru răspunzînd, va zice: 'Nu mă osteni, iată că uşa-i încuiată şi coconii miei cu mine sînt într-aşternut, nu mă
8 pociu scula să-ţi dau'. Zic voao, săvai nu s-ar scula să-i dea lui, căci iaste priaten lui, iară pentru acolisitura lui, scula-să-va şi-i va
9 da lui cîtu-i trebuiaşte. Şi eu încă zic voao: Ceareţi şi să va da voao, căutaţi şi veţi afla, sunaţi şi să va deşchide voao.
10 Că tot cel ce ceare ia, şi cel ce caută află,
11 şi celui ce va bate deşchide-i-să-va. Şi la care tată den voi va ceare feciorul pîine, au piatră îi va da lui? Sau şi peaşte, au doară în
12 loc de peaşte şarpe-i va da lui? Sau de va
13 ceare ou, au da-i-va lui scorpie? Derept aceaea, de sînteţi voi răi, ştiţi dări bune a da feciorilor voştri, dară cu cît mai vîrtos Tatăl vostru Cel den ceriu va da Duh Sfînt celora ce cer de la El?" Şi era scoţînd un
14 drac, şi acesta era mut. Şi fu ieşind dracul, grăi mutul; şi să mirară mulţimea. Iară
15 unii dentr-înşii ziseră: „Cu Veelzevul, domnul dracilor, scoate dracii".
16 Iară alţii ispitindu-L, sămn de la El cerea den ceriu.
17 Iară El, ştiind cugetele lor, zise lor: „Toată împărăţia ce să împarte întru sine pustiaşte-
18 se şi casă preste casă cade. Iară deşi satana preste sine s-au împărţit, cum va sta împărăţia lui? Că ziceţi că cu Veelzavul
19 scoţu Eu dracii. Iară de scoţu Eu dracii cu Veelzevul, feciorii voştri cu cine-i vor scoate? Derept aceaea ei vor fi judecătorii
20 voştri. Iară de scoţ dracii cu deagetul lui Dumnezău, sosit-au dară preste voi împărăţia lui Dumnezău.
21 Cînd cel tare înarmat păzeaşte curtea lui, în pace sînt cîte-s ale
22 lui. Iară de va veni preste el cel mai tare de el, va birui pre el, toate armele lui va lua, spre carele nădejduia, şi dobînda lui va îm-
23 părţi. Cine nu e cu Mine, asupra Mea iaste, şi cela ce nu strînge cu Mine, răsipeaşte.
24 Cînd iase duhul cel necurat den om, îmblă pren loc fără de apă, căutînd odihnă; şi deaca nu află, zice: 'Întoarce-mă-voiu în casa
25 mea de unde am ieşit'. Şi viind, o află
26 măturată şi împodobită. Atunci mearge şi ia alte şapte duhuri mai reale de el, şi întrînd lăcuiescu acolea, şi vor fi ceale de apoi omului aceluia mai reale decît ceale dentîiu".
27 Şi fu cînd grăiia El aceastea, rădicînd o muiare glas den mulţime, zise Lui: „Fericit pîntecele ce Te-au purtat şi ţîţele ce-ai supt".
28 Iară El zise: „Adevărat, fericiţi-s ceia ce aud cuvîntul lui Dumnezău şi-l păzesc".
29 Iară mulţimea adunîndu-se, începu [El] a zice: „Ruda aceasta hicleană iaste, sămnu ceare, şi sămnu nu să va da ei, fără numai sămnul lui Iona prorocul.
30 Că cum au fost Iona sămnu nineviteanilor, aşa va

31 fi şi Fiiul Omenesc rudei aceştiia. Împărăteasa austrului să va scula la judecată cu bărbaţii rudei aceştiia şi-i va osîndi pre ei, că veni de la marginea pămîntului să auză înţelepţia lui Solomon; şi iată, mai
32 mult decît Solomon aicea. Bărbaţii Nineviei scula-se-vor la judecată cu ruda aceasta şi vor osîndi pre ea, că să pocăiră la propovedania lui Iona; şi iată, aicea e mai mare de
33 Iona. Nimeni, aprinzînd lumina, o va pune întru ascuns, nici supt obroc, ce în sfeaşnic,
34 ca să vază lumina ceia ce întră. Lumina trupului iaste ochiul, deci cînd va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iară deaca va fi rău, şi trupul tău e întunecat.
35 Direpţ aceaea ia aminte ca lumina carea e
36 întru tine să nu fie întunearec. Că, de va fi trupul tău tot luminat, neavînd vro parte ceva întunecată, fi-va luminat tot, ca şi cînd te-are lumina lumina cu strălucirea".
37 Iară cînd grăiia, rugă pre El un fariseu ca
38 să prînzească la el; şi întrînd, şăzu. Iară fariseul, văzînd, să miră că nu Să spălă
39 mai nainte de prînzu. Şi zise Domnul cătră el: „Acum voi, fariseii, cea den afară a păharului şi a blidului curăţiţ, iară cea den lăuntrul vostru plin iaste de hrăpire şi
40 răutate. Nebunilor, au nu cela ce-au făcut cea den afară, şi cea den lăuntru au
41 făcut? Însă ceale den prilej daţ milosteni-
42 e, şi iată, toate vor fi voao curate. Ce vai voao, fariseilor, că zeciuiţ izma şi ruta, şi toate legumile, şi daţ judecata şi dragostea lui Dumnezău; aceastea s-au căzut a le
43 face, şi acealea a nu lăsa. Vai voao, fariseilor, că iubiţ şădearea întîiu în adunări,
44 şi închinăciunile pren tîrguri. Vai voao, cărturarilor şi fariseilor făţarnici, că sînteţ ca mormintele ceale ce nu-s arătate, şi oamenii ce îmblă pre deasupra nu ştiu".
45 Răspunzînd neştine den ştiutorii legii, zise Lui: „Dascale, aceastea zic[înd], şi pre noi
46 ne ocărăşti". Iară El zise: „Vai şi voao, ştiutorilor de leage, că încărcaţi oamenii sarcine cu greu purtate, iară voi cu un deaget al vostru nu veţ să atingeţ la sarcine.
47 Vai voao, că zidiţ mormintele prorocilor,
48 iară părinţii voştri au omorît pre ei. Oare mărturisiţ şi împreună veţ cu faptele părinţilor voştri, că aceia omorîră pre ei, iară
49 voi zidiţ mormintele lor. Direpţ aceaea şi înţelepciunea lui Dumnezău zise: 'Trimite-voiu la dînşii proroci şi apostoli, şi den-
50 tr-înşii vor omorî şi vor goni'. Ca să să caute sîngele tuturor prorocilor cel ce să var-
51 să, den izvodirea lumii, de ruda aceasta, De la sîngele lui Avel pînă la sîngele Zahariei, carele au perit între oltariu şi între besearică. Adevărat zic voao, căuta-să-va de la ruda aceasta. Vai voao, legiuitorilor, că 52
aţi luat cheaia ştiinţii; voi n-aţi întrat, şi pre ceia ce întra opriiaţi". Deaca zise El 53
aceastea lor, începură cărturarii şi fariseii tare a-L opri, şi a-L opri pre El de graiu, pentru multe pîndindu-L pre El, cercînd să vineaze ceva den gura Lui, ca să-L pîrască pre El.

CAP XII

Întru carele adunîndu-să zeci de mii 1
de noroade, cît să călca unii pre alţii, începu a zice ucenicilor Lui: „Întîiu, luaţi-vă aminte pre voi de aluatul fariseilor, care iaste făţărie.
Că nemică nu iaste acoperit care să nu să 2
descopere, şi ascunsu carea să nu să ştie.
Direpţ aceea, cîte aţi zis întru întunearec, 3
în lumină să va auzi, şi care aţi şoptit la ureache în cămări, să va propovedui preste case. Iară zic voao, priatenilor Miei: Nu vă 4
teamereţi de ceia ce omoară trupul şi după aceaea n-au mai mult ce face. Ce voiu arăta 5
voao de cine să vă teameţi: Teameţi-vă de cela ce, după ce va omorî, are puteare să arunce în gheenă; aşa zic voao, de acesta vă teameţi. Au nu să vînd cinci păsăreale în 6
doi fileari? Şi una den eale nu e uitată înaintea lui Dumnezău. Ce şi perii capului vos- 7
tru toţ număraţi sînt; deci nu vă teamereţi, de multe pasări sînteţi osebiţi. Iară zic 8
voao: Tot cine Mă va mărturisi pre Mine înaintea oamenilor, şi Fiiul Omenescu va mărturisi întru el, înaintea îngerilor lui Dumnezău. Iară cela ce să leapădă de Mine 9
înaintea oamenilor, lepăda-să-va denaintea îngerilor lui Dumnezău. Şi tot cine va grăi 10
cuvînt spre Fiiul Omenescu ierta-să-va lui, iară celuia ce va huli spre Duhul Sfînt nu i să va ierta. Iară cînd vor duce pre voi în sina- 11
goguri, şi la deregători, şi la puternicii, nu vă grijireţi cum au ce veţi răspunde sau ce veţi zice, Că Duhul Sfînt va învăţa pre 12
voi, într-acela ceas, carele să cade a grăi".
Zise Lui neştine den mulţime: „Învăţătoriule, 13
zi fratelui mieu să împarţă cu mine moştenirea". Iară El zise lui: „Omule, cine M-au 14
pus pre Mine judecătoriu sau împărţitoriu între voi?" Şi zise cătră ei: „Vedeţi şi vă 15
păziţi de lăcomie, căci nu cînd va prisosi la neştine, viaţa lui iaste den avuţiile lui".
Zise lor pildă, zicînd: „Unui om bogat au 16
rodit pămîntul. Şi cugeta întru sine, 17
grăind: 'Ce voiu face, că n-am unde aduna rodurile meale?' Şi zise: 'Aceasta voiu face:
Sparge-voiu jitniţile meale şi mai mari le 18
voiu face, şi voiu strînge acolo toate rodurile meale şi bunătăţile meale. Şi 19
voiu zice sufletului mieu: Suflete, ai multe bunătăţi zăcînd spre mulţi ani, odih-

20 neaşte, mănîncă, bea, veseleaşte-te'. Şi-i zise lui Dumnezău: 'Nebune, într-această noapte sufletul tău vor ceare de la tine,
21 dară cealea ce-ai gătit cui vor fi?' Aşa e cela ce strînge lui comoară şi nu în Dum-
22 nezău să bogăţeaşte". Şi zise cătră ucenicii Lui: „Direpţ aceasta, zic voao, nu grijireţi de sufletul vostru ce veţi mînca, nici de
23 trup ce veţi îmbrăca. Mai mult sufletul iaste decît hrana şi trupul decît îmbrăcămin-
24 tea. Luaţi aminte corbii, că nu samănă, nici seaceră, carii n-au celariu, nici jîcniţă, şi Dumnezău hrăneaşte pre ei. Cu cît mai vîrtos sînteţ voi osebiţi decît pasările.
25 Dară cine den voi, grijind, poate să adaogă
26 preste vîrsta lui un cot? Deci deaca nu puteţ nici cel mai puţin a face, dară de
27 cealealalte ce grijiţi? Socotiţ crinii cum crescu: nu ostenescu, nici torc. Şi zic voao că nici Solomon, întru toată slava lui, s-au
28 îmbrăcat ca unul dentru aceastea. Iară de iarba, astăzi în cîmpu fiind şi mîine în cuptoriu aruncîndu-se, Dumnezău aşa îmbracă, cu cît mai vîrtos pre voi, puţin cre-
29 dincioşi? Şi voi nu căutareţ ce veţ mînca sau ce veţ bea, şi nu vă înşălareţ. Că toate aceastea limbile lumii le caută, iară Tatăl
31 vostru ştie că vă trebuiescu aceastea, Ce cearet împărăţia lui Dumnezău, şi toate
32 aceastea să vor adaoge voao. Nu te teame, turmă mică, că au binevrut Tatăl vostru să
33 dea voao împărăţia. Vindeţ avuţia voastră şi daţ milostenie; faceţ voao pungi nevechite, comoară nescăzută în ceriuri, unde furul
34 nu să apropie, nici moliile o strică. Că unde iaste comoara voastră, acolo va fi şi
35 inema voastră. Să fie mijloacele voastre
36 încinse şi făcliile aprinse; Şi voi, aseamene cu oamenii carii aşteaptă pre domnul lor, cînd să va scula de la nuntă, ca, venind şi sunînd, numaidecît vor deşchide lui.
37 Fericiţ slugile acealea pre carii, venind domnul, va afla priveghind. Adevăr zic voao, că să va încinge şi-i va aşăza pre ei, şi viind va
38 sluji lor. Şi de va veni la a doaua strajă, şi la a triia strajă va veni, şi-i va afla aşa,
39 fericiţ sînt slugile acealea. Iară aceasta să ştiţ: că de ară şti stăpînul casei în care ceas furul va veni, ară priveghea şi n-ar lăsa
40 să-i sape casa lui. Deci şi voi fiţ gata, că, în ceasul care nu gîndiţ, Fiiul Omenesc va
41 veni". Zise Petăr Lui: „Doamne, noao zici
42 pilda aceasta au tuturora?" Şi zise Domnul: „Oare cine iaste cel credincios diregătoriu al casei şi înţelept, pre carele îl va pune domnul preste slujba lui, să dea, la vreame,
43 merticul? Fericit sluga aceaea carele, viind
44 domnu-său, afla-l-va făcînd aşa. Adevărat zic voao că preste toată avuţia lui va pune pre el. Iară de va zice sluga aceaea 45
întru inema lui: 'Pesti-va domnul mieu a veni', şi va începe a bate slugile şi slujnicele, a mînca, şi a bea, şi a să îmbăta; Veni- 46
va domnul slugii aceluia în zi carea nu-l aşteaptă şi în ceasul carele nu-l ştie, şi-l va tăia în doao şi partea lui cu necredincioşii va pune. Iară sluga aceaea carele ştie vo- 47
ia domnu-său, şi negătindu-se şi nefăcînd voia lui, mult să va bate. Iară cela ce nu 48
ştie, şi făcînd vreadnice de bătăi, bate-să-va puţin; şi la tot căruia i s-au dat mult, mult să va ceare de la el, şi la cine au pus mult, mai mult vor ceare de la el. Foc am venit 49
să puiu pre pămînt, şi ce voiu de s-au aprinsu! Ce botez am a Mă boteza şi cum Mă 50
cuprinzu pînă cînd să vor săvîrşi! Vă 51
pare că am venit să dau pace pre pămînt? Ba, zic voao, ce numai împărţeală. Că 52
vor fi de acum cinci într-o casă, împărţiţ: trei spre doi şi doi spre trei. Că să va îm- 53
părţi tată pre fecior, şi fecior spre tată, mumă spre fată, şi fată spre mumă, soacra spre noru-sa, şi nor spre soacra ei". Şi 54
zicea şi mulţimei: „Cînd vedeţ nuor ieşind de la apus, numaidecît ziceţ 'ploaie vine', şi să face aşa. Şi cînd suflă austru ziceţ că 55
'zăduh va fi', şi va fi. Făţarnicilor! Faţa 56
pămîntului şi a ceriului ştiţ ispiti, dară vreamea aceasta cum nu ştiţ ispiti? Ce 57
nu judecaţi dară şi înşivă întru voi ce e direpţ? Pentru că în ce chip mergi cu pî- 58
rîşul tău cătră domn, pre cale dă prilej să te izbăveşti de el, ca nu cîndai să te tragă cătră judecătoriu, şi judecătoriul te va da temniceariului, şi temniceariul te va arunca
în temniţă. Zic ţie: Nu vei ieşi de acolo 59
pînă nu vei plăti şi fileariul cel de apoi".

CAP XIII

Era unii, într-aceaea vreame, spuindu-I Lui pentru galileiani, al cărora sînge Pilat au mestecat cu jîrtvele 1
lor. Şi răspunzînd Iisus, zise 2
lor: „Au vă să pare că galileianii aceştea mai păcătoşi au fost de toţi galileianii, că ca aceastea au păţit? Nicecum, 3
zic voao, ce, de nu vă veţ pocăi, aşea veţ peri cu toţi. Sau acei 18, preste carii că- 4
zu turnul în Siluam şi omorî pre ei, pare-vă că aceştea mai greşiţ era de toţi oamenii carii lăcuiesc în Ierusalim? Nu, zic voao, 5
ce, de nu vă veţ pocăi, toţi aşijderea veţ peri". Şi zicea şi aceasta pildă: „Un 6
smochin avea oarecine în via lui sădit şi veni căutînd rod într-însul, şi nu află. Şi zise cătră viariu: 'Iată, trei ani viiu căutînd 7
roadă în smochinul acesta, şi nu aflu. Taie-l pre el, căci şi pămîntul îl cuprinde în deşărt'. Iară el, răspunzînd, zise lui: 8

'Doamne, lasă pre el încă în cest an, pînă voiu săpa împregiurul lui şi voiu pune gu-
9 noiu. Cîndai va face roadă, lasă-l; iară să nu, tăia-l-vei pre dînsul la cea viitoare
10 vreame"'. Şi era învăţînd într-una de si-
11 nagoguri în sîmbete. Şi iată, o muiare era avînd duhul neputinţei de 18 ani, şi era gîrbovă, cît nu să putea să să îndirep-
12 teaze nicedecum. Şi văzînd pre ea, Iisus chemă-o şi zise ei: „Muiare, slobozitu-te-ai
13 den boala ta". Şi puse pre ea mînile şi îndată să îndireptă şi lăudă pre Dumnezeu.
14 Şi răspunzînd mai-marele sinagogului, bănuind căci o vindecă sîmbăta Iisus, zicea mulţimei: „Şase zile sînt întru carele să cade a lucra, deci într-aceastea viind vă veţ vinde-
15 ca, şi nu în ziua sîmbetei". Răspunse direpţ aceaea lui Domnul şi zise: „Făţarnicilor, fieştecarele de voi sîmbăta au nu dezleagă boul lui sau asinul de la iasle, şi-l duce
16 de-l adapă? Iară aceasta, fata lui Avraam fiind, carea o au legat satana, iată, de 18 ani, au nu să cădea a să dezlega den legătura
17 aceasta în zi de sîmbăta? Şi aceastea zicînd El, să ruşina toţi ceia ce să punea împotriva Lui, şi toată mulţimea să bucura de toate ceale slăvite ce să făcea de El.
18 Şi zicea: „Cu ce e aseamene împărăţia lui Dumnezeu şi cu ce o voiu asămăna ea?
19 Aseamenea iaste grăunţului de muştariu, carele, luînd omul, l-au pus în grădina lui, şi crescu şi să făcu copaciu mare şi pasările
20 ceriului încuibuiră în ramurile lui". Şi iară zise: „Cu ce voiu asămăna împărăţia lui
21 Dumnezău? Aseamene iaste aluatului carele, luîndu-l, muiarea ascunse în făină de trei
22 măsuri, pînă să dospi toată". Şi îmbla pren oraşă şi sate, învăţînd, şi cale făcînd în Ie-
23 rusalim. Şi zise oarecine către El: „Doamne, au puţini sînt ceia ce să spăsesc?" Iară
24 El zise către ei: „Nevoiţi-vă a întra pren poarta cea strîmtă, că mulţi, zic voao, vor
25 cerca să între şi nu vor putea. Dar cînd să va scula stăpînul casii şi va încuia uşa, şi veţi începe afară a sta şi a bate în uşă, zicînd: 'Doamne, doamne, deşchide noao!' Şi răspunzînd, va zice voao: 'Nu vă ştiu
26 pre voi de unde sînteţi'. Atuncea veţi începe a zice: 'Mîncat-am înaintea ta şi am
27 băut, şi în uliţele noastre ai învăţat'. Şi va zice: 'Zic voao, nu ştiu pre voi de unde sînteţi. Depărtaţi-vă de la mine toţi lucră-
28 torii fără direptate'. Acolo va fi plîns şi scrîşnirea dinţilor, cînd veţi vedea pre Avraam, şi pre Isaac, şi pre Iacov, şi pre toţi prorocii întru Împărăţia lui Dumnezău, iară voi
29 goniţi afară. Şi vor veni de la răsărit şi de la apus, şi de la miazănoapte şi de la amiazăzi, şi vor şădea întru împărăţia lui
30 Dumnezău. Şi iată, sînt de apoi carii vor fi întîiu, şi sînt dentîi carii vor fi de apoi". Într-aceaea zi să apropiară unii 31
den farisei, zicîndu-I: „Ieşi şi pasă de aicea, că Irod va să Te omoară". Şi zise lor: 32
„Mergînd ziceţi aceştii vulpi: 'Iată, scoţ dracii şi vindecări fac astăzi şi mîine, şi a treia zi Mă voiu isprăvi'. Însă Mi se cade 33
astăzi şi mîine, şi după aceaea a face cale, că nu se tîmplă să piaie prorocul afară de Ierusalim. Ierusalime, Ierusalime, omorî- 34
toriul prorocilor şi cel ce ai ucis cu pietri pre cei trimişi la tine, de cîte ori vruiu să adun feciorii tăi, cum adună găina puii ei supt aripi, şi nu[ai]vrut. Iată, lasă-să voao 35
casa voastră pustie, şi zic voao că nu Mă veţi vedea pre Mine pînă va veni cînd veţi zice: 'Blagoslovit Cela ce vine întru numele Domnului!'"

CAP XIV

Şi fu cînd întră El într-o casă a 1
unuia den boiarii fariseilor, sîmbătă, să mănînce pîine, şi ei Îl lua aminte pre El. Şi iată, un om 2
bolnav de idropică era înaintea Lui.
Şi răspunzînd Iisus, zise către legiuitori şi 3
farisei, zicînd: „Au slobodu e sîmbăta a vindeca?" Iară ei tăcură. Şi apucîndu-l, 4
vindecă-l pre el şi-l lăsă. Şi răspunzînd 5
lor, zise: „A căruia den voi asinul sau boul va cădea în fîntînă, au nu-l va trage numaicît în zi de sîmbătă?" Şi nu putu să răspunză 6
Lui către aceastea. Şi zicea pildă către 7
chemaţi, luînd aminte cum alegea şăderile dentîiu, zicînd lor: „Cînd vei fi chemat 8
de cineva la nuntă, nu şădea la locul cel dentîiu, ca nu cumva să fie chemat de dînsul altul mai cinstit de tine. Şi viind 9
carele şi pre tine şi pre acela au chemat, va zice ţie: 'Dă locul cestuia!' Şi atuncea vei începe, cu ruşine, locul cel mai de apoi a ţinea. Ce, cînd vei fi chemat, mergi şi 10
şăzi la locul cel den jos, ca, cînd va veni cela ce te-au chemat, zice-va ţie: 'Priatene, mută-te mai sus!' Atuncea-ţ va fi cinste înaintea celor ce şăd cu tine. Că tot cela ce să va 11
înălţa smeri-să-va, şi cela ce să va pleca înălţa-să-va". Şi zicea şi celuia ce-L che- 12
mase pre El: „Cînd faci prînz sau cină, nu chema priatenii tăi, nici fraţii tăi, nici rudeniile tale, nici vecini bogaţi, să nu cîndva te cheame şi ei pre tine şi-ţ va fi ţie împrumut. Ce, cînd faci ospăţ, cheamă pre 13
săracii, pre sluţi, şchiopi, orbi. Şi feri- 14
cit vei fi, căci n-au cu ce-ţ răsplăti, că ţi să va răsplăti ţie întru înviarea direpţilor".
Iară aceastea auzind unul den ceia ce şădea 15
cu El, zise Lui: „Fericit cela ce mănîncă pîine întru împărăţia lui Dumnezău!"
Iară El zise lui: „Un om oarecare făcu cină 16
mare şi chemă mulţi. Şi mînă pre 17
sluga lui la ceasul cinei să zică chemaţilor: 'Veniţi, că iată, gata sînt toate!'

18 Şi începură toţi într-un chip a să apăra; cel dentîiu zise lui: 'Ţarină am cumpărat şi-m trebuie să ies să o văzu, rogu-te să mă
19 aibi mîntuit'. Şi altul zise: 'Părechi de boi cumpărat-am, 5, şi voiu mearge să-i ispitescu
20 pre ei, rogu-te aibi-mă mîntuit'. Şi altul zise: 'Muiare am luat spre nuntă şi pentru
21 aceaea nu pociu veni'. Şi înturnîndu-să sluga aceaea, spuse domnu-său aceastea. Atuncea, mîniindu-să, stăpînul casei zise slugii lui: 'Ieşi curînd la uliţe şi în cărările cetăţii; şi cerşătorii, şi ciungii, şi şchiopii,
22 şi orbii adu-i acicea'. Şi zise sluga: 'Doamne, făcutu-s-au cum ai poruncit şi încă mai
23 iaste loc'. Şi zise domnul către slugă: 'Ieş la drumuri şi la îngrădiri şi-i îndeamnă
24 să între ca să să împle casa mea'. Că zic voao că: Niciunul den bărbaţii aceia ce era
25 chemaţi vor gusta de cina mea". Mergea într-aceaea cu El mulţime multă şi, întor-
26 cîndu-Să, zise către ei: „Vericine vine către Mine şi nu uraşte pre tată-său şi pre muma, şi muiarea, şi feciorii, şi fraţii, şi surorile, încă şi sufletul lui, nu poate ucenicul Mieu să fie.
27 Şi cine nu poartă crucea sa şi vine după Mine nu poate să fie ucenicul Mieu.
28 Că cine dentru voi va vrea să zidească un turnu, au nu va şădea mainte să-ş socotească cheltuiala, de are ceale de
29 săvîrşit? Că nu cîndva, puind el temelia şi neputîndu-l săvîrşi, toţi ceia ce-l vor vedea
30 vor înceape a-ş bate joc de el, Zicînd că: 'Acest om începu a zidi şi nu putu săvîrşi'.
31 Sau care împărat, mergînd să să bată cu alt împărat, au nu va şădea mainte să să sfătuiască, oare putea-va cu zeace mii să să timpine cu cela ce vine asupra lui cu doao-
32 zeci de mii? Iară de nu, încă fiind el departe, solie trimiţînd, să roagă de pace.
33 Deci aşa, fieştecarele den voi, carele nu să va lepăda de toată avuţia lui, nu poate fi
34 ucenicul Mieu. Bună e sarea, iară de sa-
35 rea să va nebuni, cu ce să va săra? Nice în pămînt, nici în gunoiu nu-i bună, afară leapădă pre ea. Cine are urechi de auzirea, să auză".

CAP XV

1 Şi era apropiindu-să la El toţi vame-
2 şii şi păcătoşii, să auză pre El. Şi cîrtiia fariseii şi cărturarii, zi-
3 cînd că: „Acesta pre păcătoşi prii-
4 meaşte şi mănîncă cu ei". Şi grăi către ei pilda aceasta, zicînd: „Care om dentru voi, avînd o sută de oi şi pierzînd una dentru eale, au nu va lăsa ceale noaozeci şi noao în pustie şi va mearge după cea
5 pierdută, pînă o va afla? Şi aflîndu-o, o
6 pune spre umărul lui, bucurîndu-să. Şi venind acasă, cheamă priatenii şi vecinii, zicînd lor: 'Bucuraţi-vă cu mine, că am aflat oaia mea cea pierdută!' Zic voao că
7 aşa va fi bucurie în ceriu de un păcătos ce să pocăiaşte, decît de noaozeci şi noao de direpţi, cărora nu le trebuiaşte pocaanie. Sau
8 care muiare, avînd zeace drahme, de va piarde o drahmă, au nu va aprinde lumina şi va mătura casa, şi va căuta cu deadinsu
9 pînă o va afla? Şi aflîndu-o, chema-va priatenile şi vecinile, zicînd: 'Bucuraţi-vă cu mine, că am aflat drahma carea am pier-
10 dut!' Aşa zic voao, bucurie iaste înaintea îngerilor lui Dumnezău pentru un păcătos pocăit". Şi zise: „Un om avea doi feciori.
11 Şi zise cel mai tînăr den ei tătîne-său:
12 'Tată, dă-mi partea ce mi se cade de avuţie'. Şi împărţi lor avuţia. Şi nu după multe
13 zile, adunînd toate, feciorul cel mai mic şi să duse într-o ţară departe şi acolo răsipi avuţia lui, vieţuind. Şi cheltuind el toate,
14 fu foamete mare în ţara aceaea şi el începu a să lipsi. Şi mearse de se lipi de un lă-
15 cuitoriu acelui ţinut, şi trimise pre el în cîmpul său să pască porcii. Şi poftiia
16 să împle pîntecele său de roşcovi ce mînca porcii, şi nime nu-i da lui. Deci, viindu-ş
17 în fire, zise: 'Cîţi năimiţi ai tătîne-mieu să satură de pîine, iară eu pieiu de foame!
18 Scula-mă-voiu de mă voiu duce la tatăl mieu şi voiu zice lui: 'Tată, greşit-am spre ceriu şi înaintea ta. Şi de-acum nu sînt
19 harnic să mă chem fiiul tău. Fă-mă ca unul den năimiţii tăi'. Şi sculîndu-se, veni
20 către tatăl lui; şi încă fiind el departe, văzu pre el tatăl lui şi i să făcu milă; şi, alergînd, căzu preste grumazii lui şi-l sărută pre el.
21 Şi zise lui feciorul: 'Tată, greşit-am spre ceriu şi înaintea ta, şi de-acum nu sînt har-
22 nic să mă chem fiiul tău'. Şi zise tatăl către slugile sale: 'Aduceţi podoaba cea dentîiu şi-l îmbrăcaţi pre el, şi daţi inel în
23 mîna lui, şi încălţăminte în picioare. Şi, aducînd viţelul cel hrănit, giungheaţi-l şi, mîncînd, să ne veselim; Că acesta fiiul
24 mieu era mort şi învie, şi pierdut era şi să află'. Şi începură a să veseli. Iară feci-
25 orul lui cel mai mare era în cîmp şi, venind, să apropie de casă, auzi cîntece şi jocuri.
26 Şi chemînd pre unul den feciori, întrebă ce
27 să fie aceastea. Iară el zise lui că: 'Fratele tău au venit şi i-au jungheat tatăl tău viţelul cel îngrăşat, căci sănătos l-au priimit
28 pre el'. Şi să mînie şi nu vru să între; iară
29 tatăl lui, ieşind, ruga pre el. Iară el, răspunzînd, zise tătîne-său: 'Iată, atîţea ani slujăsc ţie şi niciodinioară porunca ta n-am trecut, şi mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu priatenii miei.
30 Iară cînd fiiul tău acesta, carele mîncă

avuţia ta cu curvele, veni, jungheaş lui viţe-
31 lul cel îngrăşat'. Iară el zise lui: 'Fiiule, tu în toată vreamea eşti cu mine, şi toate
32 ale meale ale tale sînt. A ne veseli şi a ne bucura să cădea, căci fratele tău acesta mort era şi învise, şi pierdut era şi să află"'.

CAP XVI

1 Şi zicea şi către ucenicii Lui: „Era un om bogat carele avea un diregă-
2 toriu casei şi acesta fu pîrît la el că răsipeaşte avuţia lui. Şi chemînd pre el, zise lui: 'Ce auz aceasta de tine? Dă samă de diregătoria ta, că nu
3 vei putea mai mult a fi diregătoriu'. Şi zise întru sine diregătoriul casei: 'Ce voiu face, că domnul mieu ia diregătoria de la mine? A săpa nu pociu, a ceare ruşine mi-e.
4 Ştiu ce voiu face ca, pentru cînd mă voiu schimba de diregătorie, să mă priimească
5 în casele lor'. Şi chemînd cîte unul pre fieştecarele den datornicii domnului său, zise celui dentîiu: 'Cu cît eşti datoriu dom-
6 nu-mieu?' El zise: 'Cu 100 de măsuri de untdelemn'. Şi zise lui: 'Priimeaşte-ţi scrisoarea şi şăzi numaidecît de scrie cincizeci'.
7 Iară după aceaea zise altuia: 'Dară tu cu cît eşti datoriu?' Iară el zise: 'Cu o sută de măsuri de grîu'. Şi zise lui: 'Ia-ţi scriptura
8 ta şi scrie 80'. Şi lăudă domnul pre diregătoriul nedireptăţii, că înţelepţeaşte au făcut. Că fiii veacului acestuia mai înţelepţi
9 sînt decît fiii luminii în neamul lor. Şi Eu voao zic: Faceţi-vă voao priatini den mamona nedireptăţii, ca, cînd veţ săvîrşi-vă, să vă priimească pre voi în corturile ceale de
10 veaci. Cine-i credincios în puţin şi la mult e credincios; şi cine-i nedirept în puţinel şi
11 în mult e nedirept. Deci de nu fuset credincioşi întru nedireptul mamona, cea
12 adevărată cine voao va creade? Şi deaca nu fuset credincioşi întru cel strein, dară
13 ce-i a voastră cine vă va da? Nici o slugă nu poate sluji la doi domni, că sau pre unul va urî şi pre altul va îndrăgi, sau de unul să va ţinea şi de celalalt va huli. Nu veţ putea
14 sluji lui Dumnezău şi lui mamona". Şi auzind aceastea toate şi fariseii; iubitori de
15 argint fiind, şi-ş bătea gioc de El. Şi zise lor: „Voi sînteţ carii vă direptaţi pre voi înaintea oamenilor, iară Dumnezău ştie inimile voastre; că cea înălţată la oameni, urîciune iaste înaintea lui Dumnezău.
16 Leagea şi prorocii—pînă la Ioan; de atuncea împărăţia lui Dumnezău să binevesteaşte
17 şi tot la aceaea să sileaşte. Iară mai lesne iaste ceriului şi pămîntului a treace,
18 decît den Leage o certă să cază. Tot cine-ş va lăsa muiarea lui şi va luă alta, preacurveaşte; şi tot cine va lua lăsată
19 de bărbat, preacurveaşte. Şi era un om oarecare bogat şi să îmbrăca în mohorît şi cu vison, veselindu-se în toate zile, luminat.
20 Şi oarecare sărac, anume Lazar, carele zăcea
21 înaintea uşii lui, zgăibos. Şi poftiia să să sature de fărîmele ce cădea den masa bogatului, ce şi cîinii veniia şi lingea zgaibele lui. Fu de muri cerşitoriul, şi-l dusără
22 îngerii în sînul lui Avraam. Muri şi bogatul
23 şi-l îngropară. Şi în iad, rădicînd ochii lui, fiind în munci, văzu pre Avraam de departe şi pre Lazar în sînul lui. Şi el stri-
24 gînd zise: 'Părinte Avraame, miluiaşte-mă şi trimite pre Lazar ca să întingă vîrful deagetului în apă şi să stîmpere limba mea, că mă chinuiesc întru această văpaie!' Şi
25 zise Avraam: 'Fiiule, adu-ţi aminte că ţe-ai luat tu binele tău în viaţa ta, şi Lazar aşijderea răul, iară acum el să mîngîie, iară tu te
26 munceşti. Şi prespre toate aceastea, între noi şi între voi prăpastie mare s-au întărit, ca cei ce ar vrea să treacă de acicea la voi nu pot, nice de acolo să treacă către noi'.
27 Iară el zise: 'Rogu-te, dară, părinte, ca să
28 trimeţ pre el în casa tătîne-mieu, Că am cinci fraţi, ca să mărturisească lor, ca să nu
29 vie şi ei într-acest loc de muncă'. Zise Avraam lui: 'Au pre Moisi şi pre proroci;
30 asculte-i pre ei'. Iară el zise: 'Ba, părinte Avraame, ce de ar mearge cineva den morţi
31 către ei, s-ar pocăi'. Şi zise lui: 'De nu vor asculta pre Moisi şi pre proroci, nici de s-ar scula cineva den morţi vor asculta'".

CAP XVII

1 Şi zise către ucenicii Săi: „Fără putinţă iaste să nu vie zmintealele, iară vai aceluia pen carele vin!
2 Mai bine ară fi lui o piatră de ară zăcea prejur grumazii lui şi să să arunce în mare, decît să smintească pre
3 unul de ceşti mai mici. Feriţi-vă pre voi! De va greşi ţie fratele tău, ceartă pre el, şi
4 de să va pocăi, iartă lui. Şi de şapte ori în zi de va greşi ţie şi de şapte ori de să va întoarce la tine zicînd: 'Căiescu-mă',—iartă-i lui".
5 Şi ziseră apostolii Domnului:
6 „Adaoge-ne credinţă". Şi zise Domnul: „De aţ avea credinţă ca un grăunţ de muştariu, zicere-aţ murului acestuia: 'Dezrădăcinează şi te sădeaşte în mare', şi ară asculta
7 pre voi. Carele dentru voi, avînd o slugă, arînd sau păscînd, şi venind den cîmpu,
8 zice-i-va numaidecît: 'Vino de şăzi'? Şi a[u] nu-i va zice lui: 'Găteaşte-mi ceva să cin şi, încingîndu-te, slujeaşte-mi pînă voiu mînca şi voiu bea, şi după aceaea
9 vei mînca şi vei bea şi tu'? Au doară îi va avea har slugii aceiia căce-i făcu ceale ce era poruncit lui? Nu mi se pare.
10 Aşa şi voi, cînd faceţ toate cealea ce-s poruncite voao, ziceţ că: 'Slugi netreabnice sîntem, că ce sîntem datori să

11 facem, făcut-am"". Şi fu cînd mergea El
în Ierusalim, şi El trecea pre mijlocul Sa-
12 mariei şi a Galileei, Şi întrînd El într-un
sat, tîmpinară pre El zeace bărbaţi stricaţ,
13 carii stătură de departe, Şi ei rădicară
glas, zicînd: „Iisuse, Învăţătoare, miluiaşte
14 pre noi". Şi văzînd, zise lor: „Mergeţ
şi vă arătaţ pre voi preoţilor". Şi fu cînd
15 mergea ei, să curăţiră. Iară unul dentr-
înşii, văzînd că s-au vindecat, să înturnă,
16 cu glas mare slăvind pre Dumnezău. Şi
căzu cu faţa la picioarele Lui, mulţămind
17 Lui. Şi acela era samarinean. Şi răspun-
zînd Iisus, zise: „Au nu zeace să curăţiră?
18 Dară cei noao unde-s? Nu să aflară să să
întoarne, să dea slavă lui Dumnezău, fără nu-
19 mai acest strein de neam?" Şi zise lui:
"Scoală de pasă, credinţa ta te mîntui".
20 Şi întrebat fiind de farisei cînd va veni
împărăţia lui Dumnezău, răspunse lor şi
zise: „Nu va veni împărăţia lui Dumnezău,
21 să o poată lua aminte. Nici vor zice
'Iată acicea sau iată acolo'. Că, iată, îm-
părăţia lui Dumnezău înlăuntrul vostru
22 iaste". Şi zise cătră ucenici: „Veni-vor zile
cînd veţ pohti una den zilele Fiiului Omenesc
23 să vedeţ, şi nu veţ vedea. Şi vor zice voao:
'Iată cicea sau iată acolo'; nu meargeţi, nici
24 îmblaţ după aceia. Pentru că în ce chip fulge-
rul care fulgeră den cel de supt ceriu, la cel de
desupt ceriu luminează, aşa va fi Fiiul Ome-
25 nesc în ziua Lui. Iară întîiu I să cade Lui
multe a păţi şi a fi izgonit de ruda aceasta.
26 Şi cum au fost în zilele lui Noe, aşa va fi şi
27 în zilele Fiiului Omenesc. Mînca, bea, în-
sura-să, şi să mărita, pînă în care zi`întră
Noe în corabie, şi veni potopul şi pierdu
28 pre toţ. Aşijderea şi precum au fost în
zilele lui Lot: mînca, bea, vindea, cumpăra,
29 sădiia, făcea case. Iară în ce zi ieşi Lot
den Sodom, ploo foc şi piatră pucioasă den
30 ceriu şi pierdu pre toţi. Ca aceastea vor
fi în ziua în carea şi Fiiul Omenesc Să va
31 arăta. Într-aceaea zi, carele va fi în pod,
şi vasele lui în casă, să nu să pugoară să le
ia, şi cel den cîmpu, aşijderea, să nu să în-
32 toarne înapoi. Aduceţi-vă aminte de mu-
33 iarea lui Lot. Cine va căuta sufletul lui
să-l mîntuiască piarde-l-va, şi cine va piarde
34 pre el învia-l-va. Zic voao: Într-acea noap-
te fi-vor doi într-un pat, unul să va lua şi
35 altul să va lăsa. Doao vor măcina îm-
preună, una să va lua şi alta să va lăsa".
36 Şi răspunzînd, zisără Lui: „Unde,
Doamne?" El zise lor: „Unde
va fi trupul, acolo să vor
aduna vulturii".

CAP XVIII

Iară zicea şi pildă lor, că să cade 1
lor în toată vreamea a să ruga şi a
nu să leni, Zicînd: „Un judecă- 2
toriu era într-un oraş, de Dumne-
zău netemîndu-să şi de om neruşi-
nîndu-să. Iară era, în oraşul acela, o mu- 3
iare văduvă şi veniia la el zicînd: 'Izbîndeaş-
te-mă despre pîrîşul mieu'. Şi nu vru în 4
multă vreame, iară după aceaea zise întru
eluş: 'Săvai că nu mă tem de Dumnezău
şi de om nu mă ruşinez, Iară pentru că-m 5
face dodeială văduva aceasta, izbîndi-voiu
pre ea, ca nu pînă la săvîrşit venind să-m
facă supărare'. Zise Domnul: 'Auziţi ce 6
zice judecătoriu nedireptăţii!' Iară Dum- 7
nezău au nu va face izbînda aleşilor Lui,
carii strigă la El ziua şi noaptea, şi îndelun-
gînd mînia preste ei? Zic voao că va face 8
izbînda lor de sîrg. Însă cînd va veni Fiiul
Omenesc, oare afla-va credinţă pre pămînt?"
Şi zise pilda aceasta cătră unii carii să nă- 9
dejduia întru sine a fi direpţi şi defăima
pre alţii: „Doi oameni mearsără în be- 10
searică să să roage, unul dentru ei fariseu
şi altul vameş. Fariseul, stînd deusebi, 11
aşa să ruga 'Doamne, mulţămescu-Ţi că nu
sînt ca ceialalţi oameni jăhuitori, nedirepţi,
preacurvari, sau ca şi acest mitarnic.
Postescu-mă de doao ori în săptămînă, dau 12
a zeacea den toate cîte cîştig'. Iară mi- 13
tarnicul, departe stînd, nu vrea nici ochii să
rădice cătră ceriu, ce bătea pieptul lui zi-
cînd: 'Doamne, iartă mie păcătosului!'
Zic voao că mai îndireptat pogorî acesta în 14
casa lui decît cela, că tot cela ce să înalţă
pre sine pleca-să-va, iară cela ce să pleacă
pre sine înălţa-să-va". Şi aducea la El 15
şi pruncii, ca de ei să Să atingă. Iară văzînd
ucenicii, certară pre ei. Iară Iisus che- 16
mînd pre ei, zise: „Lăsaţ copiii să vie cătră
Mine şi nu-i oprireţi, că unora ca acestora
iaste împărăţia lui Dumnezău. Adevăr 17
zic voao: Cine nu va priimi împărăţia lui
Dumnezău ca copilul, nu va întra întru ea".
Şi întrebă pre El unul den boiari, zicînd: 18
„Învăţătoriule bune, ce voiu face, viaţa
veacinică să moştenescu?" Şi zise Iisus 19
lui: „Ce Mă zici bun? Nime nu e bun, fără
numai unul Dumnezău. Poruncile ştii: 20
Nu preacurvi, nu omorî, nu fura, nu măr-
turisi strîmbu, cinsteaşte pre ta'tău şi
pre mumă-ta". Iară el zise: „Aceastea 21
toate le-am păzit den tinereaţele meale".
Iară auzînd aceastea Iisus, zise lui: „Încă 22
una-ţ lipseaşte. Toate cîte ai, vinde şi
împarţi săracilor şi vei avea comoară
în ceriu; şi vino de îmblă după Mine".
Iară el, auzînd aceastea, foarte să întristă, 23
că era bogat foarte. Şi văzînd pre el 24
Iisus întristat făcîndu-să, zise: „Cum cu

anevoie vor întra carii au bani la împărăţia
25 lui Dumnezău! Că mai lesne iaste cămila
pren urechile acului să treacă, decît bogatul
întru împărăţia lui Dumnezău să între".
26 Iară carii auziră aceastea ziseră: „Dară cine
27 să poate să să spăsească?" Iară El zise:
„Ceale ce nu să pot la oameni, să pot de la
28 Dumnezău". Şi zise Petr: „Iată, noi am
29 lăsat toate şi am venit după Tine". Iară
El zise lor: „Adevăr grăiesc voao, că nime nu
iaste carele au lăsat casa, sau părinţii, sau fraţii, sau muiarea, sau feciorii pentru împărăţia
30 lui Dumnezău, Care nu va lua cu mai multe părţi în vreamea aceasta, şi în veacul cel
31 viitoriu, viaţa veacinică". Şi luînd pre
cei 12, zise către ei: "Iată, suim în Ierusalim şi să vor împlea toate ceale scrise pren
32 proroci Fiiului Omenesc. Că să va da
limbilor şi să va batgiocuri, şi să va ocărî,
33 şi să va scuipi. Şi bătîndu-L, Îl vor
34 omorî pre El, şi a treia zi va învia". Iară
ei nemică de aceastea înţeleasără şi era
cuvîntul acesta ascuns de ei şi nu cunoştea
35 cealea ce să grăiia. Şi fu cînd să apropie
El în Erihon, un orb şădea lîngă cale, cerînd.
36 Şi, auzind mulţime trecînd, întreba ce va
37 să fie aceasta? Şi-i spuseră lui că Iisus
38 Nazareneanul treace. Şi strigă zicînd:
„Iisuse, Fiiul lui David, miluiaşte-mă".
39 Şi ceia ce mergea înainte certa pre el să
tacă, iară el mai vîrtos strigă: „Fiiul lui
40 David, miluiaşte-mă". Şi stînd Iisus,
porunci să-l aducă pre el la Sine; apropiin-
41 du-se de El, întrebă pre dînsul, Zicînd:
„Ce vei să fac ţie?" Iară el zise: „Doamne,
42 să văz". Şi Iisus zise lui: „Vezi! Credinţa
43 ta te mîntui pre tine". Şi îndată văzu,
şi mergea după El, slăvind pre Dumnezău.
Şi toată mulţimea văzînd, deaderă laudă
lui Dumnezău.

CAP XIX

1 Şi întrînd, trecea Ierehonul.
2 Şi iată un om, pre nume chemîn-
du-se Zacheu, şi el era mai-mare
3 vameşilor, şi acesta era bogat. Şi
căuta să vază pre Iisus cine iaste,
şi nu putea de mulţime, că de stat mic era.
4 Şi alergînd înainte, să sui într-un smochin,
ca să-L vază pre El, că pre acolea vrea să
5 treacă. Şi cum sosi la acel loc, căutînd
Iisus, văzu pre el şi zise lui: „Zachee, grăbeaşte de te pogoară, că astăz în casa ta Mi
6 să cade a mînea". Şi grăbind, pogorî
7 şi-L priimi pre El bucuros. Şi văzîndu-L,
toţi cîrtiia, zicînd că la un om păcătos au
8 întrat să poposască. Şi stînd Zacheiu,
zise către Domnul: „Iată, giumătate de
averile meale, Doamne, dau săracilor şi, de
al cuiva ceva am năpăstuit, da-l-voiu cu pa-
9 tru părţi". Şi zise către el Iisus, că:
„Astăzi să făcu mîntuirea casei aceştiia,
10 pentru ce şi el fecior lui Avraam iaste. Că
veni Fiiul Omenesc să caute şi să mîntuiască pre cel ce era perit". Şi auzînd ei 11
aceastea, adăogînd, zise pildă, pentru că
era aproape de Ierusalim şi li să părea lor
că numaidecît va să să arate împărăţia lui
Dumnezeu. Zise dară: „Un om de bună 12
rudă mearse într-o ţară departe să-ş ia lui
împărăţie şi să să întoarne. Şi chemînd 13
zeace slugi ale lui, deade lor zeace grivne şi
zise către ei: 'Neguţătoriţi-vă pînă voiu
veni'. Iară orăşanii lui urîia pre el şi 14
trimiseră solie după el, zicînd: 'Nu vom pre
acesta să împărăţască preste noi'. Şi fu 15
cînd să înturna el, luînd împărăţia, şi zise
să cheame la el slugile aceastea cărora le dedease argintul, ca să ştie cine ce au neguţătorit. Şi veni cel dentîiu, zicînd: 'Doamne, 16
grivna ta au lucrat zeace grivne'. Iară el 17
zise lui: 'Bine-i, slugă bună, că întru puţin
fuseş credincios, aibi puteare preste zeace
oraşă'. Şi veni al doilea, zicînd: 'Doamne, 18
grivna ta au făcut cinci grivne'. Şi zise 19
şi acestuia: 'Şi tu fii preste cinci oraşă'.
Şi altul veni, zicînd: 'Doamne, iată grivna 20
ta care o aveam, pusă în măhramă, Că 21
m-am temut de tine, că om mînios eşti, iai
ce n-ai pus şi seaceri ce n-ai sămănat'. Şi 22
zise lui: 'Den gura ta te voiu judeca, slugă
rea. Ştiuşi că om mînios sînt, iau care n-am
pus şi secerînd care n-am sămănat; Şi 23
pentru ce n-ai dat argintul mieu la masa
schimbătorilor? Şi eu, viind, cu camătă aş
fi făcut pre el'. Şi celor ce sta zise: 'Luaţ 24
de la el grivna şi daţi celuia ce are zeace
grivne'. Şi ziseră lui: 'Doamne, acela are 25
zeace grivne'. 'Că zic voao că a tot celuia 26
ce are da-i-să-va, iară de la cela ce n-are, şi
ce are lua-să-va de la el. Însă pizmaşii 27
miei, aceia carii nu mă vrură să împărăţesc
preste ei, aduceţi-i încoace şi-i jungheaţi
înaintea mea'". Şi zicînd aceastea, mergea 28
înainte, suindu-Se în Ierusalim. Şi fu cînd 29
Să apropie în Vithaghi şi Vithania, la munte
ce să cheamă al Maslinilor, trimise doi den
ucenicii Lui, Zicînd: „Mergeţi în cel sat 30
ce vă e împrotivă, întru carele întrînd, aflaveţi mînz legat, preste carele nime niceodată
om au şăzut. Dezlegînd pre el, aduceţi-l.
Şi să v-ar întreba cineva pre voi: 'Pentru ce 31
dezlegaţi?', aşa ziceţi lui că: 'Domnului trebuiaşte'. Şi mergînd cei trimeşi, aflară 32
cum le zisease lor. Şi dezlegînd ei mînzul, 33
ziseră domnii lui către ei: 'Ce dezlegaş mînzul?' Iară ei ziseră: 'Domnului trebuiaşte'. 34
Şi-l aduseră pre el la Iisus şi, aruncînd 35
veşmintele lor preste mînz, suiră pre Iisus
deasupra. Şi mergînd El, aşternea veşmin- 36
tele lor pre cale. Şi apropiindu-Se El la 37
pogorîşul Muntelui Maslinilor, începură toa-

tă mulţimea de ucenici, bucurîndu-se, a
lăuda pre Dumnezău cu glas mare pentru
38 toate puterile carele văzuse, Zicînd:
„Blagoslovit Cel viitoriu Împărat în numele
Domnului! Pace în ceriu şi slavă întru ceale
39 înalte!“ Şi unii den farisei den mulţime
ziseră Lui: „Învăţătoriule, ceartă ucenicii
40 Tăi!“ Şi răspunzînd, zise lor: „Zic voao
că: De vor aceştea tăcea, pietrile vor striga“.
41 Şi deaca apropie, văzînd oraşul, plînse de el,
42 Zicînd că: „De ai fi ştiut şi tu, întru ziua
ta aceasta, cealea ce-s către pacea ta! Iară
43 acum ascunsu-s-au de ochii tăi. Că vor
veni zilele preste tine, şi vor împregiura
vrăjmaşii tăi şanţ ţie, şi te vor încunjura, şi
44 te vor strînge de toate părţile. Şi te vor
asămăna cu pămîntul, şi feciorii tăi întru
tine, şi nu vor lăsa întru tine piatră preste
piatră, pentru ce n-ai socotit vreamea soco-
45 tealei tale“. Şi întrînd în besearică, începu
a scoate pre cei ce vindea într-însa şi cum-
46 păra, Zicînd lor: „Scris iaste: ‘Casa Mea
casă de rugăciune iaste’, iară voi o aţi făcut
47 pre ea peşteră tîlharilor“. Şi era învăţînd
în toate zilele în besearică. Iară mai-marii
popilor şi cărturarii căuta să-L piarză pre
48 El, şi cei de frunte a norodului. Şi nu
afla ce-I vor face, că toată mulţimea să
ţinea de El ascultînd.

CAP XX

1 Şi fu într-una de zilele acealea, învă-
ţînd El oamenii în besearică şi
binevestind, să sculară asupră-I
mai-marii popilor şi cărturarii, îm-
2 preună cu cei bătrîni, Şi grăiră
către El, zicînd: „Spune noao cu a cui pu-
teare faci aceastea, sau cine iaste carele Ţ-au
3 dat putearea aceasta“. Iară răspunzînd,
zise către ei: „Întreba-voiu şi Eu pre voi un
4 cuvînt, şi-M spuneţi: Botezul lui Ioan den
5 ceriu era au de la oameni?“ Iară ei cuge-
tară întru eiş, zicînd că: „De vom zice:
‘Den ceriu’, va zice: ‘Dară pentru ce n-aţi
6 crezut lui?’ Iară de vom zice: ‘De la
oameni’, toată mulţimea cu pietri ne vor
ucide pre noi, c-au crezut că Ioan proroc
7 iaste“. Şi răspunsără: „Nu ştim de unde
8 e“. Şi Iisus zise lor: „Nici Eu nu voiu
spune voao cu a cui puteare fac aceastea“.
9 Şi începu a zice către mulţime pilda aceasta:
„Un om sădi vie şi o deade pre ea lucrăto-
10 rilor şi multă vreame fu departe. Şi la
vreame, trimise către lucrători pre slugă,
ca den roada viii să-i dea lui. Iară lucrăto-
rii, bătîndu-l pre el, trimisără-l deşărt.
11 Şi adaose a trimite altă slugă, iară ei, şi
pre acela bătîndu-l şi batjocurindu-l, tri-
12 misără-l deşărt. Şi adaose a trimite al
treile, iară ei şi pre acela, rănindu-l, scoa-
13 sără-l afară. Şi zise domnul viii: ‘Ce
voiu face? Trimite-voiu pre fiiul mieu cel
iubit, doară, de vor vedea pre acesta, să vor
ruşina’. Şi văzînd pre el lucrătorii, cu- 14
getară întru eiş, zicînd: ‘Acesta iaste moş-
teanul; veniţi să omorîm pre el, ca să fie a
noastră moştenirea’. Şi scoţîndu-l pre el 15
afară den vie, îl omorîră. Dară ce va face
lor domnul viei? Veni-va şi va piarde pre 16
lucrătorii aceştea şi va da via altora“. Şi
auzind, zisără: „Să nu fie!“ Iară El, cău- 17
tînd spre ei, zise: „Ce iaste, dară, ce e scris
aceasta: ‘Piatra ceaea carea o lepădară zidi-
torii, aceaea s-au făcut în capul unghiului;
Tot cela ce va cădea preste aceaea piatră, 18
frînge-să-va, iară preste carele va cădea, vîn-
tura-l-va pre el’?“ Şi cerca mai-marii popi- 19
lor şi cărturarii să-ş puie mînile preste El
într-acel ceas, şi să temură de oameni, că
cunoscură că de ei zise pilda aceasta. Şi 20
păzind, au trimis prilăstitori, făţărnicind
pre sine a fi direpţi, ca să-L prinză pre El
în cuvînt, ca să-L dea pre El împărăţiei şi
puterii diregătoriului. Şi-L întrebară pre 21
El, zicînd: „Învăţătoriule, ştim că direpţ
zici şi înveţi, şi nu iai faţă, ce pre adevărat
calea lui Dumnezău înveţi: Cade-să noao 22
a da bir împăratului au ba?“ Iară înţele- 23
gînd hicleşugul lor, zise către ei: „Ce Mă
ispitiţi? Arătaţi-M banul, al cui chip are 24
şi scriptură?“ Şi, răspunzînd, zisără: „Al
împăratului“. Iară El zise lor: „Daţi dară 25
carele-s a împăratului, împăratului, şi carele
sînt ale lui Dumnezău, lui Dumnezău.
Şi nu putură să-L apuce pre El în cuvînt 26
înaintea mulţimei şi, mirîndu-se de răspun-
sul Lui, tăcură. Iară apropiindu-se unii 27
den saduchei (carii zicea împotrivă, înviare
să nu fie), întrebară pre El, Zicînd: 28
„Învăţătoriule, Moisi au scris noao: ‘De
ară muri cuiva fratele, avînd muiare, şi
acesta va muri fără feciori, ca să-i ia fratele
lui muiarea şi să învie sămînţa fratelui său’.
Deci era şapte fraţi şi cel dentîiu, luînd 29
muiare, muri fără feciori. Şi luo cel al 30
doile muiarea, şi acesta muri fără feciori.
Şi al treilea o luo pre ea şi aşijderea, cîte- 31
şapte nu lăsară feciori şi muriră. Iară mai 32
apoi de toţi, muri şi muiarea. Dară, la 33
înviere, a căruia dentr-aceia va fi muiare,
pentru că cîteşapte o avură pre ea muiare?“
Răspunzînd Iisus, zise lor: „Fiii veacului 34
acestuia să însoară şi să mărită, Iară 35
carii să vor destoinici a dobîndi acel veac şi
a învierii den morţi, nici să vor însura, nici să
vor mărita. Nici pot să mai moară, aseame- 36
nea sînt cu îngerii, şi fiii lui Dumnezău sînt,
fiind fiii învierii. Iară că vor învia morţii, şi 37
Moisi încă au arătat asupra rugului, precum
zice pre Domnul: ‘Dumnezăul lui Avraam,

şi Dumnezăul lui Isaac, şi Dumnezăul lui
38 Iacov'. Şi Dumnezău nu iaste al morţi-
lor, ce al viilor, că toţi cu El trăiescu".
39 Iară răspunzînd unii den cărturari, ziseră:
40 „Învăţătoriule, bine ziseş". Iară deacii
nu mai îndrăzniră să-L întreabe nemică.
41 Şi zise cătră ei: „Cum zic pre Hristos a fi
42 fiiul lui David? Şi acesta David zice în
cartea psalomilor: 'Zise Domnul Domnului
43 Mieu: 'Şăzi de-a dereapta Mea, Pînă voiu
pune pre vrăjmaşii Tăi scaun supt picioarele
44 Tale'. Deci David cheamă pre El Domnu,
45 dară cum fiiu lui iaste?" Iară auzînd toţi
46 oamenii, zise ucenicilor Săi: „Luaţi-vă
aminte de cărturari, de cei ce vor a îmbla în
podoabe, şi iubesc închinăciuni pren tîrguri,
şi şăderile dentîiu în adunări, şi şăderile
47 dentîiu la cini, Carii mănîncă casele vă-
duvelor şi cu prilej lungu fac rugăciune;
aceştea vor lua mai multă osîndă".

CAP XXI

1 Căutînd, văzu pre cei bogaţi arun-
cînd darurile lor [în] gazofilachiin.
2 Văzu şi pre o văduo oarecarea şi
săracă aruncînd acolo doi fileari.
3 Şi zise: „Adevărat zic voao că vă-
duoa cea săracă aceasta mai mult decît toţ
4 au aruncat. Că toţi aceştea den cel ce
prisoseaşte lor aruncară daruri lui Dumne-
zău, iară aceasta, dentru lipsa ei, toată avu-
5 ţia ce avea o aruncă". Şi grăind oarecarii
pentru besearecă, cu pietri bune şi cu daruri
6 împodobită, zise: „Vedeţ aceastea, carele
veni-vor zile întru carele nu să va lăsa piatră
7 preste piatră carea nu să va surpa". Şi în-
trebară pre El, zicînd: „Învăţătoriule, dară
cînd vor fi aceastea? Şi ce e sămnul cînd
8 vor fi aceastea?" Iară El zise: „Căutaţ să
nu vă înşălaţ; că mulţ vor veni în numele
Mieu, zicînd că 'Eu sînt' şi 'Vreamea s-au
9 apropiat'. Deci nu mergeţ după ei. Iară
cînd veţ auzi războaie şi răzmiriţe, nu vă
spămîntareţ, că să cad aceastea a fi întîiu,
10 ce nu va fi numaidecît sfîrşitul. Atuncea
—zicea lor— scula-se-va limbă preste limbă,
11 şi împărăţie preste împărăţie. Şi vor fi
cutremuri mari, pre alocurea, şi foamete,
şi ciume, vor fi spaime şi seamne den ceriu
12 mari vor fi. Iară mainte de aceastea toate,
pune-vor preste voi mîinile lor şi vă vor goni,
dîndu-vă pren săboară şi în temniţe, vă vor
duce pre la împăraţi şi la domni pentru nume-
13 le Mieu. Şi să va istovi voao întru mărturie.
14 Puneţ direpţ aceaea în inimile voastre să nu
15 vă gîndiţ întîiu cum veţ răspunde, Că Eu
voiu da voao gură şi înţelepciune, căriia nu-i
vor putea sta, nice-i vor putea grăi împro-
tivă toţi carii să vor pune împrotivă voao.
16 Şi vă veţ da de cătră părinţi, şi de fraţi,
şi de rudenie, şi de priateni, şi vor omorî
pre unii den voi. Şi veţ fi urîţ de toţi 17
pentru numele Mieu. Şi păr den capul 18
vostru nu va peri. Cu răbdarea voastră 19
agonisiţ sufletele voastre. Iară cînd veţ 20
vedea Ierusalimul încungiurat de oşti, atun-
cea să ştiţ că s-au apropiat pustiirea lui.
Atuncea ceia den Iudea să fugă la munţi şi 21
carii-s în mijlocul lui să să dea în laturi, şi
cei den ţări să nu între în el. Că zilele 22
izbîndirei sînt acealea, ca să să plinească
toate carele-s scrise. Iară vai de ceale ce 23
au în pîntece şi de aplecătoare, în zilele
acealea, că va fi nevoie mare pre pămînt şi
mînie între oamenii aceştea. Şi vor că- 24
dea în ascuţitul sabiei şi să vor robi la toate
limbile, şi Ierusalimul va fi călcat de păgîni
pînă se vor împlea vremile limbilor. Şi 25
vor fi seamne în soare, şi în lună, şi în steale,
şi pre pămînt tînguire păgînilor, cu lipsă,
sunînd marea şi valul, Dîndu-ş sufletul 26
oamenii de frică şi de aşteptarea celor ce
vin în lume, că puterile ceriurilor să vor clăti.
Şi atuncea vor vedea pre Fiiul Omenesc, ve- 27
nind întru nori cu puteare şi cu slavă multă.
Deci începîndu-se aceastea a fi, căutaţi sus 28
şi rădicaţi capetele voastre, că să apropie
răscumpărarea voastră". Şi zise pildă 29
cătră ei: „Vedeţ smochinul şi toate leamnele:
Cînd înfrunzesc, văzînd, dentru sine-vă ştiţ 30
că-i aproape vara. Aşa şi voi, cînd veţ 31
vedea aceastea fiind, să ştiţ că aproape iaste
împărăţia lui Dumnezău. Adevăr zic voao 32
că nu va treace ruda aceasta pînă nu vor fi
toate. Ceriul şi pămîntul vor treace, iară 33
cuvintele Meale nicecum nu vor treace. Şi 34
vă luaţi aminte pre voi, să nu cumva să să
îngreuiaze inimile voastre cu ameţealele
mîncării şi beţiii şi cu grijile lumeşti, şi ziua
aceaea fără veaste va veni preste voi; Că, 35
ca un laţ va veni, preste toţi carii şăd preste
faţa a tot pămîntului. Privegheaţi dară 36
în toată vreamea, rugîndu-vă, ca să vă des-
toiniciţ a scăpa de aceastea, de toate care-
le-s venitoare, şi să staţi înaintea Fiiului
Omenesc". Şi era ziua învăţînd în besea- 37
recă, iară noaptea, ieşind, mînea în muntele
carele să cheamă al Maslinilor. Şi toţ 38
oamenii mîneca cătră El, să auză pre El
în besearecă.

CAP XXII

Iară apropiindu-se sărbătoarea 1
Azimelor, carea să cheamă Paşti,
Şi marii popilor şi cărturarii 2
căuta cum L-ar omorî pre El,
că să temea de oameni. Iară 3
satana întră în Iuda, carele să cheamă
Iscariotin, carele era den numărul celor
doisprăzeace. Şi, mergînd, grăi mai- 4
marilor popilor, şi cu voivozii, cum L-ar vin-
de pre El lor. Şi să bucurară şi să tocmiră 5

6 cu el să-i dea lui bani. Şi să mărturisi şi
căuta un prilej ca să-L vînză pre El lor, fără
7 gloată. Şi veni ziua Azimelor, întru carea
8 să cădea să jîrtvuiască Paştile. Şi trimise
pre Petăr şi pre Ioan, zicînd: „Meargeţi, gă-
9 tiţi noao Paştile, ca să mîncăm". Iară
ei ziseră Lui: „Unde vei vrea să gătim?"
10 Iară El zise cătră ei: „Iată, întrînd voi în
cetate, timpina-va pre voi un om purtînd un
urcior cu apă; meargeţi după el în casa unde
11 va întra, Şi veţi zice stăpînului casii:
'Zice ţie Învăţătoriul: 'Unde iaste sălaşul
de oaspeţi, unde să mănînc Paştile cu uce-
12 nicii Miei?' Şi el va arăta voao un foişor
13 mare, aşternut; acolo gătiţi". Deaca
mearseră, aflară cum zisease lor, şi gătiră
14 Paştile. Şi cînd veni ceasul, şăzu; şi cei
15 12 apostoli, cu El. Şi zise lor: „Cu poftă
am poftit aceaste Paşti să mănînc cu voi,
16 mainte de a pătimi Eu; Că zic voao că
de acum nu voiu mînca dentru aceastea pînă
nu să va împlea întru împărăţia lui Dumne-
17 zău". Şi luînd păhar, dînd laudă, zise:
18 „Luaţi acesta şi vă împărţiţi voao. Că
zic voao că nu voiu bea den rodul viţei pînă
19 nu va veni împărăţia lui Dumnezău". Şi
luînd pîinea, dînd har, frînse şi deade lor,
zicînd: „Acesta-i Trupul Mieu, carele să dă
pentru voi; aceasta faceţi întru pomenirea
20 Mea". Aşijderea şi păharul, după ce au
cinat, zicînd: „Acest păhar e Leagea noao,
în Sîngele Mieu, carele să varsă pentru voi.
21 Însă iată, mîna celuia ce Mă vinde, cu Mine
22 iaste la masă. Şi Fiiul Omenesc mearge
după cumu-i rînduit, ce vai omului aceluia
23 de carele să vinde". Atuncea ei începură
a întreba întru eiş cine ar fi dentru ei carele
24 va să facă aceasta. Şi fu şi price într-înşii,
carele li s-ar părea a fi mai mare între ei.
25 Iară El zise lor: „Împăraţii limbilor domnesc
pre eale şi cei ce biruiesc pre eale făcători
26 de bine să cheamă. Iară voi nu aşa, ce ca-
rele-i mai mare întru voi să fie ca cel mai mic,
27 şi povăţuitoriul, ca cela ce slujaşte. Că cine
e mai mare: cela ce şade au cela ce slujaş-
te? Au nu cela ce şade? Iară Eu sînt, între
28 voi, ca cela ce slujaşte. Iară voi sînteţi
carii aţi rămas cu Mine întru bîntuialele
29 Meale. Şi Eu vă făgăduiesc voao, cum fă-
30 gădui Mie Tatăl Mieu, împărăţie, Ca să
mîncaţi şi să beaţi la masa Mea întru împă-
răţia Mea şi să şădeţi pre scaune, judecînd
31 doaosprăzeace rude ale lui Israil". Zise
Domnul: „Simon, Simon, iaca, satana au ce-
32 rut pre voi să vă cearnă ca grîul. Iară Eu
mă rugaiu pentru tine, să nu scază credinţa
ta; iară tu oarecînd înturnîndu-te, întăreaşte
33 pre fraţii tăi". Iară el zise Lui: „Doamne,
cu Tine gata sînt şi în temniţă, şi la moar-
te a mearge". Iară El zise: „Zic ţie, Petre: 34
Nu va cînta astăzi cocoşul pînă nu te vei
lepăda de trei ori, cum nu Mă ştii pre Mine".
Şi zise lor: „Cînd am trimis pre voi fără 35
pungă şi fără traistă şi încălţăminte, au
avut-aţi lipsă de ceva?" Iară ei ziseră: „Ba,
de nemică". Deci zise lor: „Iată, acum 36
cine are pungă să o ia, aşijderea şi traistă;
şi cela ce n-are, să-ş vînză haina lui şi să-ş
cumpere sabie. Că zic voao că încă 37
Scripturii aceştiia i să cade să să împle în
Mine, care zice: 'Şi cu cei fără de leage să
socoţi', că şi ceale pentru Mine coneţ au".
Iară ei zisără: „Doamne, iaca doao arme 38
aicea". Iară El zise lor: „Destule-s". Şi 39
ieşind, mearse după obiceaiu în Muntele
Maslinilor, şi mearsără după El şi ucenicii
Lui. Şi sosind la loc, zise lor: „Rugaţi-vă 40
să nu întraţi la dodeială". Atuncea El Să 41
depărtă de la ei, cîtu e o aruncare de piatră,
şi, îngenuchind, să ruga, Zicînd: „Părinte, 42
de vei, să treacă păharul acesta de la Mine,
însă nu voia Mea, ce a Ta să fie". Şi să 43
arătă Lui înger den ceriu, întărindu-L pre
El. Şi fiind în tînjire, mai cu deadinsu 44
să ruga, şi să făcu sudoarea Lui ca nişte
picături de sînge picînd pre pămînt. Şi 45
sculîndu-Să de la rugăciune, veni la ucenici,
află pre ei dormind de-ntristare. Şi zise 46
lor: „Ce dormiţi? Sculaţi-vă şi vă rugaţi, ca
să nu întraţi în năpaste". Iară încă grăind 47
El, iată mulţimea, şi cela ce să chema Iuda,
unul den cei doisprăzeace, mergea înaintea
lor; şi să apropie cătră Iisus, să sărute pre
El. Iară Iisus zise lui: „Iudo, cu sărutare 48
pre Fiiul Omenescu vinzi?" Iară văzînd ceia 49
ce era pre lîngă El ce va să fie, zisără Lui:
„Doamne, lovi-l-vom cu sabia?" Şi unul 50
dentr-înşii lovi pre sluga arhiereului şi-i
tăie lui ureachea cea direaptă. Iară Iisus, 51
răspunzînd, zise: „Lăsaţi, pînă aici". Şi,
atingînd ureachea lui, vindecă pre el. Zise 52
într-aceaea Iisus cătră ceia ce venise spre El,
mai-marii popilor, şi voivozii beseariicii, şi
bătrînilor: „Ca la un tîlhariu aţi ieşit, cu
sabii şi cu leamne. În toate zilele fiind Eu 53
cu voi în beseariică, nu tinset mînile spre
Mine. Ce acesta-i ceasul al vostru şi putearea
întunearecului". Şi prinzîndu-L pre El, 54
dusără-L şi-L băgară pre El în casa arhiereu-
lui, iară Petăr mergea după El pre departe.
Iară aţîţînd foc în mijlocul curţii şi şăzînd 55
ei împreună, şădea Petăr în mijlocul lor.
Şi văzîndu-l pre el o slujnică şăzînd cătră 56
lumină, căutînd spre el, zise: „Şi acesta cu
El era". Iară el să lepăda, zicînd: „Mu- 57
iare, nu-L ştiu pre El". Şi preste puţinel, 58
altul, văzînd pre el, zise: „Şi tu dentru ei
eşti". Iară Petăr zise: „Oame, nu sînt".
Şi trecînd ca un ceas, altul îl înteţiia, 59

zicînd: „Adevărat, şi acesta cu El era, că-i
60 galilean“. Iară Petăr zise: „Oame, nu ştiu
ce zici“. Şi atunceaş, încă grăind el, cîntă
61 cocoşul. Şi întorcîndu-Să, Domnul căută
spre Petăr; şi-ş aduse Petăr aminte de cuvîntul Domnului, cumu-i zisease lui, că 'Mainte
de ce va cînta cocoşul, de trei ori te vei lepă-
62 da de Mine'. Şi ieşind afară Petăr, plînse
63 cu amar. Şi oamenii carii ţinea pre Iisus,
64 batgiocuriia pre El, bătîndu-L. Şi acoperindu-L pre El, bătea-L preste obraz şi
întreba pre El, zicînd: „Proroceaşte, cine
65 iaste carele Te loveaşte?“ Şi altele multe
66 hulind zicea de El. Şi făcîndu-să zio, adunară bătrînii oamenilor, mai-marii popilor
şi cărturarii şi dusără pre El în săborul lor,
67 Zicînd: „De eşti tu Hristos, spune noao“.
Şi zise lor: „De voiu spune voao, nu veţ
68 creade; Iară de voiu şi întreba, nu-M veţi
69 răspunde Mie, au să Mă sloboziţi. De acum
va fi Fiiul Omenesc şăzînd de-a direapta
70 puterii lui Dumnezău“. Şi zisără toţi:
„Dară Tu eşti Fiiul lui Dumnezău?“ Iară
El zise cătră ei: „Voi ziceţi că Eu sînt“.
71 Iară ei ziseră: „Ce ne mai trebuiaşte încă
mărturie, că înşine auzim den gura Lui?“

CAP XXIII

1 Şi sculîndu-se toată mulţimea lor,
2 dusără pre El la Pilat. Începură
a pîrî pre El, zicînd: „Pre Acesta
am aflat întorcînd norodul nostru
şi oprind împăratului să nu dea
dajde, grăindu-Se pre Sine Hristos Împărat
3 a fi“. Iară Pilat întrebă pre El, zicînd:
„Tu eşti împăratul jidovilor?“ Iară El,
4 răspunzînd lui, zise: „Tu zici“. Iară Pilat
zise cătră mai-marii popilor şi cătră mulţime: „Nici o vină nu aflu în cest Om“.
5 Iară ei întărîta, zicînd că turbură oamenii,
învăţînd prespre toată Iudea, începînd den
6 Galilea pînă acicea. Iară Pilat, deaca auzi
de Galilea, întrebă: „Au omul galilean iaste?“
7 Şi înţelegînd că den biruinţa lui Irod iaste,
trimise pre El la Irod, fiind şi el în Ierusalim
8 într-acealea zile. Iară Irod, văzînd pre
Iisus, să bucură foarte, că era vrînd de mult
să-L vază pre El, pentru că auziia multe de
El şi să nădejduia vrun sămn a vedea de la
9 El făcîndu-să. Şi-L întreba pre El cu cuvinte multe, iară El nemică nu răspundea lui.
10 Şi sta mai-marii popilor şi cărturarii întins
11 pîrîndu-L pre El. Şi, defăimîndu-L pre
El Irod, împreună, şi batjocurind cu curteanii săi pre El, îmbrăcîndu-L pre El în
veşmînt luminat, trimise pre El la Pilat.
12 Şi să făcură priatini, Irod cu Pilat, într-aceaea zi, unul cu alalt, că mainte era
13 între ei vrajbă. Iară Pilat, chemînd
pre mai-marii popilor şi pre domnii
14 şi oamenii, Zise cătră ei: „Adusumi-aţ pre Omul Acesta, precum turbură
oamenii şi, iată, eu înaintea voastră întrebîndu-L, nice o vină n-am aflat întru Omul
Acesta, den carele pîrîţ asupra Lui. Ce nice 15
Irod, că v-am mînat pre voi la el, şi iată, nemică vreadnic de moarte iaste făcut de El.
Deci certîndu-L pre El, Îl voiu slobozi“. 16
Oricum, obiceaiu avea să sloboază lor la 17
praznic cîte unul. Şi strigară toată mul- 18
ţimea, zicînd: „Ia-L pre Acesta şi slobozi
noao pre Varavva“, Carele era, pentru o 19
sfadă oarecarea ce făcuse în cetate şi ucidere,
pus în temniţă. Deci Pilat iară grăi, vrînd 20
să sloboază pre Iisus, Iară ei striga, zicînd: 21
„Răstigneaşte-L, răstigneaşte-L pre El“.
Iară el a treia oară zise lor: „Dară ce rău au 22
făcut Acesta? Nice o vină de moarte nu
aflaiu întru El; iară certîndu-L pre El, Îl voiu
slobozi“. Iară ei să învita, cu glasuri mari 23
cerînd pre El să-L răstignească; şi să întăriia
glasurile lor şi al mai-marilor popilor. Iară 24
Pilat judecă să să facă după pohta lor.
Şi slobozi lor pre cel aruncat în temniţă 25
pentru sfadă şi ucidere, pre carele îl cerea,
iară pre Iisus Îl deade pre voia lor. Şi 26
deaca-L duseră pre El, apucîndu-se de un
Simon Chirineu ce veniia den cîmp, pusără
preste el crucea să o ducă după Iisus.
Iară mergea după El mulţime multă de 27
oameni şi de muieri, ceale ce plîngea şi
jăliia pre El. Şi întorcîndu-Să Iisus cătră 28
eale, zise: „Fiicele Ierusalimului, nu plîngeret asupra Mea, însă preste voi plîngeţ şi
preste feciorii voştri. Că iată, vor veni 29
zilele în carele vor zice: 'Ferice de ceale
stearpe, şi pîntecele cealea ce n-au născut,
şi ţîţele carele n-au aplecat'. Atuncea vor 30
începe a zice măgurilor: 'Cădeţ preste
noi!' şi dealurilor: 'Acoperiţ pre noi!'
Că de fac aceastea în lemnul cel umăd, în 31
cel uscat ce să va face?“ Ducea şi pre 32
alţi doi făcători de rău, împreună cu El
să-i piarză. Şi cînd veniră la locul care 33
să cheamă Căpăţînă, acolo răstigniră pre
El şi pre făcătorii de rău, unul de-a direapta,
iară altul de-a stînga. Iară Iisus zicea: 34
„Părinte, iartă lor, că nu ştiu ce fac“.
Iară împărţind veşmintele Lui, aruncară sorţ.
Şi sta oamenii de priviia şi batjocuriia, şi 35
boiarii împreună, zicînd: „Pre alţii au mîntuit, mîntuiască-Se pre Sine, de iaste Acesta
Hristos, Cel al lui Dumnezău ales“. Şi-ş 36
bătea joc de El şi oştaşii, apropiindu-se şi
oţăt aducînd Lui Şi zicînd: „De eşti Tu 37
împăratul jidovilor, mîntuiaşte-Te pre Tine“.
Şi era şi scriptură scrisă deasupra Lui, cu 38
slove elineşti, şi rimleneşti, şi jidoveşti:
ACESTA IASTE ÎMPĂRATUL JIDOVILOR.
Iară unul den cei făcători de rău care era 39
răstignit huliia pre El, zicînd: „De eşti Tu
Hristos, mîntuiaşte-Te pre Tine şi pre noi“.

40 Iară răspunzînd celalalt, certa pre el, zicînd:
„Nu te temi tu de Dumnezău, căci întru
41 aceaea judecată eşti? Şi noi pre direptul,
pentru că vreadnice de cealea ce am făcut
luom (că luom cum s-au căzut după faptele
noastre), iară Acesta nemică rău n-au făcut".
42 Şi zicea către Iisus: „Pomeneaşte-mă,
Doamne, cînd vei veni întru împărăţia Ta".
43 Atuncea zise Iisus lui: „Adevărat zic ţie,
44 astăzi cu Mine vei fi în raiu". Şi era ca
la al şasele ceas, şi întunearec să făcu preste
45 tot pămîntul, pînă la al noaole ceas, Şi
să întunecă soarele şi să spintecă catape-
46 teazma besearecii pren mijloc. Şi strigînd
Iisus cu glas mare, zise: „Părinte, în mînile
Tale dau duhul Mieu". Şi aceastea zicînd,
47 Îş deade duhul. Iară sutaşul, văzînd ce fu,
slăvi pre Dumnezău, zicînd: „Adevărat acest
48 Om direpţ era". Şi toată mulţimea carea
venise împreună la acea privire, văzînd cealea
ce s-au făcut, bătînd piepturile lor, să întoarse-
49 ră. Şi sta toţi cunoscuţii Lui departe, şi mu-
ierile carele venise după El den Galilea, vă-
50 zînd aceastea. Şi iată, un bărbat, anume
Iosif, sfeatnic fiind, om bun şi direpţ,
51 Acesta nu era pristănind cu sfatul şi cu lu-
crul lor,—den Arimathea, oraşul jidovilor—
carele şi acela aştepta împărăţia lui Dum-
52 nezău. Acesta, venind la Pilat, cerşu
53 trupul lui Iisus. Şi pogorîndu-L pre El,
Îl învăli în cearşaf şi-L puse în mormînt ce
era săpat în piatră, întru carea nu era nime
54 pus. Şi ziua era vineri, şi să lumina spre
55 sîmbătă. Şi urmînd şi muierile, carele
era venite cu El den Galilea, văzură mormîn-
56 tul şi cum s-au pus trupul Lui. Şi întur-
nîndu-se, gătiră aromata şi unsori scumpe;
şi sîmbătă odihniră, după Poruncă.

CAP XXIV

1 Iară într-una de sîmbete, întru adîn-
că mînecare, mearseră la mormînt,
2 ducînd mirosirile care le gătise, şi
oarecarii—împreună cu eale. Şi
aflară piatra răsturnată de pre mor-
3 mînt. Şi întrînd, nu aflară trupul Domnu-
4 lui Iisus. Şi fu îndoindu-se eale de aceaea,
şi iată, doi bărbaţ veniră înainte-le, întru
5 veşminte strălucind. Şi spămîntîndu-se
eale, plecară feaţele la pămînt; ziseră către
eale: „Ce căutaţi pre Cel viu cu morţii?
6 Nu iaste aicea, ce S-au sculat. Aduceţi-vă
aminte cum au grăit voao, încă fiind în Gali-
7 lea, Zicînd că să cade Fiiului Omenescu a
Să da în mînile oamenilor păcătoşi şi a Să
8 răstigni, şi a treia zi a învie". Şi-ş adusără
9 aminte de cuvintele Lui. Şi înturnîndu-
să de la mormînt, spusără aceastea toate ce-
lor unsprăzeace şi altora tuturor. 10 Şi era
Maria Magdalina, şi Ioana, şi Maria a lui Ia-
cov, şi cealealalte împreună cu eale, carele
zisără către apostoli aceastea. 11 Şi să păru
înaintea lor cuvintele acelora ca o bîrfeală
şi nu crezură pre eale. 12 Iară Petăr, scu-
lîndu-să, alergă la mormînt şi, plecîndu-să,
văzu cearşafurile sîngure zăcînd; şi să duse
mirîndu-să întru sine de ce fu. 13 Şi iată,
doi dentru ei era mergînd într-aceaeaş zi
într-un sat, carele era îndelungat şasezeci
de stadii den Ierusalim, al căruia era numele
Emmaus. 14 Şi aceia voroviia unul către
alalt de toate aceastea care să tîmplară.
15 Şi fu cînd voroviia ei şi să întreba, şi Însuş
Iisus apropiindu-Să şi mergea împreună cu
16 ei. Iară ochii lor să ţinea ca să nu-L cu-
17 noască pre El. Şi zise către ei: „Ce sînt
cuvintele aceastea de carele vă voroviţi
unul către altul, mergînd, şi sînteţi posomo-
18 rîţi?" Şi răspunzînd, unul, carele-i era
numele Cleop, zise Lui: „Tu sîngur nemerni-
ceşti în Ierusalim şi nu ştii cealea ce s-au
19 făcut întru el în zilele aceastea?" Şi zise
lor: „Carele?" Şi ei zisără Lui: „Ceale de
Iisus Nazarineanul, Carele s-au făcut om—
proroc, putearnic în cuvînt şi în fapt
înaintea lui Dumnezău şi a toţi oamenii;
20 Precum deaderă pre El mai-marii popilor şi
domnii noştri spre judecată de moarte şi răs-
21 tigniră pre El. Şi noi nădejduiam că El iaste
Cela ce va să răscumpere pre Israil; ce cu
aceastea toate împreună, a treia zi mearge
22 astăzi de cînd aceastea s-au făcut. Ce şi
neşte muieri dentru noi ne spămîntară,
carele mearsără de dimineaţă la mormînt
23 Şi, neaflînd trupul Lui, veniră zicînd şi
vedeare de îngeri să hie văzut, carii zic pre
24 El a fi viu. Şi mearsără unii dentru noi
la mormînt şi aflară aşa cum şi muierile
zisără, iară pre El nu L-au văzut". 25 Şi El
zise către ei: „O, voi, fără minte şi tîrzii
cu inima a creade la toate carele au grăit
26 prorocii! Au nu s-au căzut aceastea să le
paţă Hristos şi să între întru slava Lui?
27 Şi începînd, de la Moisi şi de la toţi prorocii,
a tîlcui lor, întru toate scripturile ceale pen-
28 tru El. Şi să apropiară de sat în carele
mergea, şi El Să făcea a mearge mai departe.
29 Şi-L siliia pre El, zicînd: „Rămîi cu noi, căci
către sară iaste şi s-au plecat ziua". Şi întră
30 să mîie cu ei. Şi fu cînd şăzu El cu ei,
luînd pîine, o blagoslovi şi, frîngînd, deade
31 lor. Iară lor li să deşchisără ochii şi cunos-
cură pre El, şi El nevăzut Să făcu de la
32 dînşii. Şi ziseră unul către alalt: „Au
nu ardea inima noastră întru noi cînd
grăiia noao pre calea şi cînd deşchidea

34 noao Scripturile?“ Şi sculîndu-să într-acel
ceas, să înturnară în Ierusalim şi aflară adu-
naţi pre cei unsprăzeace şi pre cei cu ei,
zicînd că S-au sculat Domnul adevărat şi
35 S-au arătat lui Simon. Şi ei povestiia
ceale dentru cale şi cum S-au arătat lor în
36 frîngerea pîinii. Iară ei vorovind aceastea,
Însuş Iisus stătu în mijlocul lor şi zise lor:
37 „Pace voao!“ Iară ei spămîndu-se şi
înfricoşaţi făcîndu-se, le părea că văd un
38 duh. Şi zise lor: „Ce sînteţi turburaţi şi
derept ce întră cugete întru inimile voastre?
39 Vedeţi mînile Meale şi picioarele Meale, că
Însum Eu sînt, pipăiţi-Mă şi vedeţi, că duhul
carne şi oase n-are, precum Mă vedeţi pre
40 Mine avînd“. Şi aceasta zicînd, arătă lor
41 mînile şi picioarele. Şi încă necrezînd ei,
de bucurie, şi mirîndu-se, zise lor: „Aveţi
42 ceva de mîncare acicea?“ Iară ei deaderă
Lui o parte de peaşte fript şi dentr-un fagur
43 de miare. Şi, luînd, înaintea lor mîncă.
44 Şi zise lor: „Aceastea sînt cuvintele carele
am grăit cătră voi încă fiind împreună cu
voi, că să cade a să împlea toate carele-s
scrise în Leagea lui Moisi, şi în proroci, şi în
45 psalomi pentru Mine“. Atuncea deşchise
46 lor mintea ca să înţeleagă Scripturile. Şi
zise lor că aşa-i scris şi aşa s-au căzut să
paţă Hristos, şi să învie den morţi a treia zi,
47 Şi să să propoveduiască în numele Lui
pocăinţa şi iertăciunea păcatelor, în toate
48 limbile, începînd den Ierusalim. „Iară voi
49 sînteţi mărturii acestora. Şi iată, Eu tri-
miţu făgăduinţa Tatălui Mieu preste voi;
iară voi şădeţi în cetatea Ierusalimului, pînă
unde vă veţ îmbrăca cu puteare de sus“.
50 Şi-i scoase pre ei afară pînă în Vithania şi,
51 rîdicînd mînile Sale, blagoslovi pre ei. Şi
fu cînd blagosloviia El pre ei, Să despărţi
52 de la ei şi Să suia în ceriu. Iară ei,
închinîndu-se Lui, să înturnară în
Ierusalim cu bucurie mare.
53 Şi era în toată vreamea
în besearecă, lăudînd
şi binecuvîntînd pre
Dumnăzău.
Amin.

DE IOAN EVANGHELIST, CINE AU FOST

Ioan Evanghelist, carele au scris Evanghelia, şi trei poslanii, şi Apocalipsis, fost-au unul den cei 12 apostoli a lui Hristos şi, dentr-alalţi, au fost mai drag ucenic lui Hristos, cum însuş arată Evanghelia sa, în Cap XXI, stih 24. Fost-au fecior lui Zevedeiu şi frate lui Iacov celui mai mare, pre carele-l omorî Irod, cum să arată la Mattheiu, în Cap X, stih 2, Marco III, stih 17, Deania XII, stih 2. Şi au fost trimes în pribegie de Dionisie împărat în ostrovul Patmosului şi acolo au scris cartea Apocalipsis, cum scrie în Cap I, stih 9 şi în X, stih 11; iară după moartea lui Dionisie, au venit în Efes, cum scrie Evsevie în Historia besearecii, în a treia carte în Cap XVIII şi după ce văzu scrisoarea acelor trei evanghelişti de mainte.
Şi mărturisind despre scrisoarea lui, aşa au scris această carte, Evanghelia, văzînd că au lăsat ceia nişte lucruri ce să cuvin a şti, cum scrie Evsevie în a treia carte, în Cap XXI.

EVANGHELIA DE LA IOAN

CAP I

1 Înce-nceput era Cuvîntul şi Cu-
vîntul era către Dumnezău
şi Dumnezău era Cuvîntul.
2 Acesta era de-nceput către
3 Dumnezău. Toate pren
El s-au făcut; şi fără de El
s-au făcut niceuna carea
4 s-au făcut. Întru El viaţă
5 era şi viaţa era lumina oamenilor. Şi lu-
mina întru întunearec luminează, şi întu-
6 nearecul pre ea nu o apucă. Fu om trimis
7 de la Dumnezău, numele lui—Ioan. Acesta
veni spre mărturie, ca să mărturisească pen-
tru Lumină, ca toţi să crează pren el.
8 Nu era acela Lumina, ce pentru ca să mărturi-
9 sească pentru Lumină. Era Lumina cea
adevărată carea luminează pre tot omul
10 carele vine în lume. În lume era şi lumea
pren El s-au făcut, şi lumea pre El nu cunoscu.
11 La ale Sale veni, şi cei ai Lui pre El n-au luat.
12 Iară cîţ L-au luat pre El, deade lor biruinţă
fii ai lui Dumnezău să să facă, celora ce cred
13 întru numele Lui, Carii nu den sînge, nici
den voia trupului, nici den voia bărbatului,
14 ce de la Dumnezău s-au născut. Şi Cuvîn-
tul trup S-au făcut şi sălăşlui întru noi şi
am văzut mărirea Lui, mărire ca Unul Sîn-
gur-Născut de la Tatăl, plin de dar şi de
15 adevăr. Ioan mărturiseaşte pentru El şi
strigă zicînd:„Acesta era Carele am zis:
'Cela ce denapoia mea e viitoriu înaintea
16 mea S-au făcut, căci întîiul mieu era'. Şi
dentru plinirea Lui noi toţi am luat, şi dar
17 pentru dar. Căci Leagea pren Moisi s-au
dat, darul şi adevărul pren Iisus Hristos fu.
18 Pre Dumnezău nimeni nu L-au văzut nicio-
dată; Cel Sîngur-Născut Fiiu, Cela ce iaste
19 în sînul Tatălui, Acela au mărturisit". Şi
aceasta iaste mărturia lui Ioan, cînd trimise-
ră jidovii den Ierusalim preoţi şi leviţ ca
20 să-l întreabe pre el:„Tu cine eşti?" Şi au
mărturisit şi n-au tăgăduit; şi mărturisi că:
21 „Nu sînt eu Hristos". Şi-l întrebară pre
el;„Ce dară? Ilie eşti tu?" Şi zise:„Nu sînt".
„Prorocul eşti tu?" Şi răspunse:„Nu".
22 Şi ziseră direpţ aceaea lui:„Cine eşti? Ca
răspuns să dăm celor ce au trimis pre noi.
23 Ce zici pentru tine?" Zise:„Eu—glasul
celui ce strigă în pustiiu:'Îndireptaţi calea
Domnului!', în ce chip zise Isaia pro-
24 rocul". Şi cei trimiş era dentru
25 farisei. Şi-l întrebară pre el şi-i ziseră
lui:„Deci ce botezi, deaca nu eşti tu
26 Hristos, nice Ilie, nice Prorocul?" Răs-
punsă lor Ioan zicînd:„Eu botez cu apă,
iară în mijlocul vostru stă pre Carele voi
nu-L ştiţi, Acesta iaste Cel ce denapoia 27
mea e viitoriu, Carele înaintea mea fu,
Căruia eu nu-s vreadnic ca să-I dezleg Lui
cureaua încălţămintei". Aceastea în 28
Vithania fură, decindea de Iordan, unde era
Ioan botezînd. A doua zi vedea Ioan pre 29
Iisus viind către el şi zise:„Vezi Mielul lui
Dumnezău, Cela ce rădică păcatul lumii.
Acesta iaste pentru Carele eu am zis:'Dena- 30
poia mea vine bărbat, Carele înaintea mea
fu, căci întîiul mieu era', Şi eu nu-L şte- 31
iam pre El, ce ca să Să arate lui Israil,
Pentru aceaea am venit eu cu apă botezînd". 32
Şi mărturisi Ioan zicînd că:„Am văzut Du-
hul, ca un porumb pogorînd den ceriu, şi
rămase pre El. Şi eu nu-L ştiiam pre El, 33
ce Cela ce m-au trimis pre mine să botez cu
apă, Acela mi-au zis:'Preste Carele vei vedea
Duhul pogorînd şi rămîind preste El, Acesta
iaste Cela ce botează cu Duhul Sfînt.'
Şi eu am văzut şi am mărturisit că Acesta 34
iaste Fiiul lui Dumnezău". A doao zi iarăş 35
sta Ioan şi dentru ucenicii lui doi. Şi 36
căutînd Lui Iisus umblînd, zise:„Vezi Mie-
lul lui Dumnezău!" Şi auziră pre el cei 37
doi ucenici grăind şi mearseră după Iisus.
Şi întorcîndu-Se Iisus şi văzînd pre ei ur- 38
mînd Lui, zise lor:„Ce căutaţ?" Iară ei
ziseră Lui:„Ravvi,—care să zice tălmăcindu-
se:'Învăţătoriule'—unde mîi?" Zise lor: 39
„Veniţ şi vedeţ!" Veniră şi văzură unde
mîne şi lîngă El maseră în ziua aceaea. Şi
ceasul era ca al zeacelea. Era Andrei, fra- 40
tele lui Simon Petăr, unul dentru cei doi ce
au auzit de la Ioan şi au mers după El.
Află acesta întîiu pre fratele său, pre Simon, 41
şi zise lui:„Aflat-am pre Mesia!", care iaste
tălmăcindu-se: Hristos. Şi-l aduse pre el 42
către Iisus şi căutînd lui Iisus zise:„Tu eşti
Simon, feciorul lui Iona? Tu te vei chema
Chifa", care să înţeleage: Petăr. Iară a 43
doao zi vru Iisus să iasă în Galilea şi află
pre Filip. Şi zise lui:„Vino după Mine!"
Şi era Filip de la Vithsaida, den cetatea lui 44
Andrei şi lui Petăr. Află Filip pre Natha- 45
nail şi zise lui:„Pre Carele au scris Moisi în
Leage şi prorocii am aflat, pre Iisus, feciorul
lui Iosif, pre Cel de la Nazaret". Şi zise 46
lui Nathanail:„Den Nazaret poate cevaş bun
să fie?" Zise lui Filip:„Vino şi vezi".
Văzu Iisus pre Nathanail venind către El şi 47
zise pentru el:„Vezi adevărat israiltean,
întru carele vicleşug nu iaste". Zise lui 48
Nathanail:„De unde mă ştii?" Răspunse
Iisus şi zise lui:„Mai nainte decît a te striga
Filip, fiind supt smochin te-am văzut".
Răspunse Nathanail şi zise Lui:„Ravvi, 49
Tu eşti Fiiul lui Dumnezău? Tu eşti

50 Împăratul lui Israil?“ Răspunse Iisus şi zise lui:„Căci am zis ţie:‘Văzutu-te-am dedesuptul smochinului’, crezi? Mai mare decît
51 aceastea vei vedea“. Şi zise lui:„Amin, amin zic voao: De-acum veţ vedea ceriul deşchis şi pre îngerii lui Dumnezău suindu-se şi pogorîndu-se preste Fiiul Omului“.

CAP II

1 Şi în ziua a treia nuntă s-au făcut în Cana Galileiului şi era maica lui
2 Iisus acolo. Şi Să chemă şi Iisus
3 şi ucenicii Lui la nuntă. Şi sfîrşindu-se vinul, zise maica lui Iisus
4 către El:„Vin nu au“. Zise ei Iisus:„Ce-i Mie şi ţie muiare? Încă n-au venit ceasul
5 Mieu“. Zise maica Lui slugilor:„Orice va
6 zice voao, faceţ!“ Şi era acolo şase ciuturi de piatră, puse după curăţenia jidovilor,
7 încăpînd cîte doao sau trei măsuri. Zise lor Iisus:„Împleţi ciuturile de apă!“ Şi
8 le-au umplut pre eale pînă sus. Şi zise lor:„Scoateţi acum şi aduceţi arhitriclinului
9 measei!“ Şi aduseră. Şi deaca gustă arhitriclinul apa vin făcută, şi nu ştiia de unde iaste, iară slugile ştiia, ceia ce au fost cărat apa, strigă pre ginere arhitriclinul
10 measei. Şi zise lui:„Tot omul întîiu vinul cel bun pune, şi, cînd să vor îmbăta, atuncea pre cel mai prost. Tu ai păzit vinul cel bun
11 pînă acum“. Această începătură au făcut seamnelor Iisus în Cana Galileiului şi au arătat mărirea Lui; şi au crezut întru El ucenicii Lui. După aceasta Să pogorî în Caper-
12 naum El, şi maica Lui, şi fraţii Lui, şi ucenicii
13 Lui, şi acolo au rămas nu multe zile. Şi aproape era Paştele jidoveşti, şi Să sui în Ieru-
14 salim Iisus. Şi află în besearecă pre ceia ce vindea boi şi oi şi porumbi, şi pre schimbători
15 şăzînd. Şi făcînd biciu de funi, pre toţi i-au scos den besearecă, şi oile şi boii, şi schimbătorilor le vărsă schimbul şi measele
16 le surpă. Şi celor ce vindea porumbi le zise:„Rîdicaţi aceastea de aicea, nu faceţi casa Tătîne-Mieu casă de neguţîtorie“.
17 Şi-ş aduseră aminte ucenicii Lui că scris iaste:„Rîvnirea casei tale m-au mîncat pre
18 mine“. Răspunseră derept aceaea jidovii şi-I ziseră Lui:„Ce sămn arăţi noao, că
19 aceastea faci?“ Răspunse Iisus şi zise lor: „Stricaţi beseareca aceasta, şi în trei zile o
20 voiu rîdica pre ea“. Deci ziseră jidovii: „46 de ani să zidi beseareca aceasta, şi Tu
21 în trei zile o vei rîdica pre ea?“ Iară El
22 zicea pentru beseareca trupului Său. Deci cînd învise den morţi, îş aduseră aminte ucenicii Lui că aceasta zicea şi crezură Scriptura
23 şi cuvîntul care zise Iisus. Şi cînd era în Ierusalim, la Paşte, în sărbători, mulţi au crezut în numele Lui, văzînd seamnele Lui care
24 făcea. Iară sîngur Iisus nu credea pre Sine lor, pentru că El ştiia pre toţi, Şi că nu-I 24
trebuia ca să mărturisască cineva pentru om, pentru că El conoştea ce era în om.

CAP III

Şi era un om dentru farisei, Nicodim 1
numele lui, boiaren al jidovilor.
Acesta veni către Iisus noaptea şi 2
zise Lui:„Ravvi, ştim că de la Dumnezău ai venit dascal, pentru
că nimeni aceaste seamne poate să le facă, carele Tu faci, de nu va fi Dumnezău cu el“.
Răspunse Iisus şi zise lui:„Amin, amin zic 3
ţie: de nu să va naşte neştine de sus, nu poate să vază împărăţia lui Dumnezău“.
Zise către El Nicodim:„Cum poate omul să 4
să nască, bătrîn fiind? Au poate în pîntecele maicii sale adoară să între şi să să nască?“
Răspunse Iisus:„Amin, amin zic ţie: De nu 5
să va naşte cineva den apă şi den duh, nu poate să între întru împărăţia lui Dumnezeu.
Ceaea ce e făcut den trup, trup iaste, şi cea 6
ce să face den duh, duh iaste. Nu te mira 7
căci am zis ţie:‘Trebuie voi să vă naşteţi de sus.’ Duhul, unde va, suflă, şi glasul lui 8
auzi, ce nu ştii de unde vine şi unde mearge; aşa iaste tot cel născut den duh“. Răs- 9
punse Nicodim şi zise Lui:„Cum pot să fie aceastea?“ Răspunse Iisus şi zise lui: 10
„Tu eşti dascalul lui Israil, şi aceastea nu le ştii? Amin, amin zicu ţie că noi care 11
ştim grăim şi carea am văzut mărturisim, şi mărturia noastră nu o prindeţi. De 12
vreame ce ceale pămînteşti ziş voao, şi nu le creadeţi, cum, de voiu zice voao ceale cereşti, le veţ creade? Şi nimenea nu s-au 13
suit în ceriu, fără numai Cel ce den ceriu S-au pogorît, Fiiul Omenescu, Cela ce iaste
în ceriu. Şi în ce chip Moisi înălţă şarpele 14
în pustiiu, aşa a să înălţa trebuie Fiiul Omului, Ca tot cela ce creade în El să 15
nu piară, ce să aibă viaţă veacinică. Că 16
aşa au iubit Dumnezău lumea, cît pre Sîngur-Născut Fiiul Lui au dat, ca tot cel ce va creade întru El să nu piară, ce să aibă viaţă veacinică. Pentru că n-au trimis 17
Dumnezău pre Fiiul Lui în lume ca să judece lumea, ce ca să să mîntuiască lumea pren El.
Cela ce creade în El nu să judecă, iară cela 18
ce nu creade Lui s-au judecat, căci n-au crezut în numele Celui-Sîngur-Născut Fiiul lui Dumnezău. Şi aceasta e judecata, căci 19
Lumina au venit în lume, şi au îndrăgit oamenii mai mult întunearecul decît Lumina, pentru că era reale lucrurile lor. Pentru 20
că tot cela ce face reale uraşte Lumina şi nu vine către Lumină, ca să nu să dovedească lucrurile lui. Iară cela ce face adevărul 21
vine către Lumină ca să arate lucrurile lui, că în Dumnezău sînt făcute“. După 22
aceasta veni Iisus şi ucenicii Lui în pămîntul Iudeii şi acolo petrecea cu ei, şi

23 boteza. Şi era şi Ioan botezînd în Enon,
aproape de Salim, căci ape multe era acolo;
24 şi mergea şi să boteza. Pentru că încă
25 nu era băgat în temniţă Ioan. Deci să
făcu întrebare dentru ucenicii lui Ioan cu
26 jidovii pentru curăţenie. Şi veniră către
Ioan şi ziseră lui:„Ravvi, Cela ce era cu
tine decindea de Iordan, de Care tu ai
mărturisit, vezi,Acesta botează, şi toţi vin
27 către El“. Răspunse Ioan şi zise:„Nu
poate omul să ia nemică, de nu va fi dat lui
28 den ceriu. Voi sînguri mie mărturisiţ că
am zis:'Nu sînt eu Hristos, ce căci trimis
29 sînt înaintea Aceluia.' Cela ce are nevastă,
ginere iaste, iar priatenul ginerelui, lui,cela
ce stă şi aude pre el, cu bucurie să bucură
pentru glasul ginerelui: deci această bucurie
30 a mea s-au umplut. Acela trebuie a să
31 adaoge, eu a mă scădea. Cela ce vine de
sus, asupra tuturor iaste, cela ce iaste den
pămînt, den pămînt iaste, şi den pămînt
grăiaşte. Cela ce vine den ceriu, deasupra
32 tuturor iaste. Şi carea au văzut şi au
grăit, aceasta mărturiseaşte, şi mărturia
33 Lui nimenea nu o prinde. Cela ce au
prinsu mărturia Lui, au pecetluit că Dumne-
34 zău adevărat iaste. Pentru că pre Carele
au trimis Dumnezău graiurile Lui Dumne-
zău grăiaşte, pentru că nu den măsură dă
35 Dumnezău Duhul. Părintele iubeaşte
pre Fiiul, şi toate le-au dat în mîna Lui.
36 Cela ce creade în Fiiul are viaţă veacinică,
iară cela ce nu ascultă de Fiiul nu va vedea
viaţă, ce urgia lui Dumnezău rămîne
asupra lui“.

CAP IV

1 Deci deaca înţelease Domnul că au
auzit fariseii că Iisus mai mulţi
ucenici face şi botează decît Ioan,
2 Măcară că Iisus sîngur nu boteza,
3 ce ucenicii Lui, Lăsă pre Iudea
4 şi Să duse iarăş la Galileiu. Şi trebuia El
5 să treacă pren Samaria. Deci veni la o ce-
tate a Samariei chemîndu-să Sihar, aproape
de locul carele au dat Iacov lui Iosif, fiiului
6 lui. Şi era acolo fîntîna lui Iacov. Deci
Iisus, ostenit fiind de călătorie, şădea aşa
7 la fîntînă. Era ca la al şaselea ceas. Veni
muiare den Samaria să scoaţă apă. Zise ei
8 Iisus:„Dă-Mi să beau“. Pentru că uce-
nicii Lui s-au fost dus în cetate ca să cumpere
9 bucate. Zise-I dară Lui muiarea samari-
neana:„Cum Tu, jidov fiind, de la mine ceri
să beai, fiind muiare samarineancă?“-Pentru
că n-au a face jidovii cu samarineanii-
10 Răspunse Iisus şi zise ei:„De ai şti darul lui
Dumnezău şi Cine iaste Cela ce-ţi zice ţie
'Dă-Mi să beau', tu ai fi cerşut de la El, şi ar
11 fi dat ţie apă vie. Zise Lui muiarea:
„Doamne, nici ciutură ai, şi puţul ïaste
adîncu; de unde dară ai apa cea vie?
12 Au Tu mai mare eşti de tatăl nostru, Iacov,
carele au dat noao fîntîna, şi el dentru ea
au băut, şi fiii lui, şi dobitoacele lui?“
Răspunse Iisus şi zise ei:„Tot cela ce va bea 13
den apa aceasta, iară va însătoşa; Iară 14
carele va bea den apa carea Eu voiu da lui,
nu va însetoşa în veac, ce apa carea Eu voiu
da lui să va face întru el izvor de apă săltă-
toare în viaţă veacinică“. Zise către El 15
muiarea:„Doamne, dă-m aceasta apă ca să
nu însătoşezu, nici să viu aici să scoţu“.
Zise ei Iisus:„Pasă de strigă pre bărbatul 16
tău şi vino aicea“. Răspunse muiarea şi 17
zise:„N-am bărbat!“ Zise ei Iisus:„Bine ai
zis că 'Bărbat n-am', Pentru că cinci băr- 18
baţi ai avut, şi acum pre carele ai nu iaste
ţie bărbat. Aceasta adevărat ai grăit“.
Zise Lui muiarea:„Doamne, văz că proroc 19
eşti Tu. Părinţii noştri în muntele acesta 20
s-au închinat, şi voi ziceţ că în Ierusalim
iaste locul unde să cade a să închina“.
Zise ei Iisus:„Muiare, creade-Mă că va veni 21
ceas cînd nice în măgura aceasta, nice în
Ierusalim vă veţ închina Părintelui. Voi 22
vă închinaţi căruia nu ştiţ, noi ne închinăm
Căruia ştim, că mîntuirea den jidovi iaste.
Ce vine ceas, şi acum iaste, cînd cei adevăraţi 23
închinători închina-se-vor Părintelui, cu duh
şi cu adevăr, pentru că şi Tatăl pre aceştea
cearcă, pre ceia ce să închină Lui. Duh e 24
Dumnezău, şi cei ce să închină Lui, cu duh şi
cu adevăr trebuie a să închina“. Zise Lui 25
muiarea:„Ştiu că Mesia vine, Cel ce să chea-
mă Hristos; cînd va veni Acela, va vesti noao
toate“. Zise-i ei Iisus:„Eu sînt, Cela ce 26
grăiesc ţie“. Şi spre aceasta veniră uce- 27
nicii Lui şi să mirară că cu muiarea grăiia.
Iară nimenea nu zicea:„Ce cerci? au „Ce
grăieşti cu dînsa?“ Deci lăsă ciutura ei 28
muiarea şi mearse în cetate şi zise oameni-
lor: „Ia păsaţi de vedeţ om carele au zis 29
mie cîte am făcut; nu cumva acesta iaste
Hristos?“ Ieşiră direpţ aceaea den cetate 30
şi veniia către El. Iară întru dînşii întreba 31
pre El ucenicii zicînd:„Ravvi, mănîncă“.
Iară El zise lor:„Eu mîncare am să mă- 32
nînc carea voi nu o ştiţ“. Deci zicea ucenicii
întru dînşii: „Să nu-i fie adus cineva să 33
mănînce?“ Zise lor Iisus:„Mîncarea Mea 34
iaste ca să fac voia Celuia ce M-au trimis
pre Mine şi să săvîrşescu lucrul Lui. Au 35
nu voi ziceţ că încă patru luni sînt şi seceră-
tura vine? Iată, zic voao: Rădicaţi ochii
voştri şi vedeţi ţarinile, că albe sînt către
secerătură acum. Şi cel ce seaceră plată 36
ia şi adună roadă în viaţă veacinică, ca şi
cel ce samănă împreună să să bucure,şi cel ce
seaceră. Pentru că întru aceasta cuvîntul 37
iaste cel adevărat că:'Altul iaste cela ce samă-
nă şi altul cela ce seaceră'. Eu am trimis 38
pre voi să seceraţi carea voi n-aţ ostenit,
alţii au ostenit, şi voi în osteneala lor aţ
întrat“. Şi den cetatea aceaea mul- 39

ţi au crezut întru El den samariteani, pentru cuvîntul muierii mărturisit că: „Au zis mie
40 toate cîte am făcut“. Şi după ce veniră cătră El, samariteanii Îl ruga pre El să rămîie la ei. Şi rămase acolo doao zile. Şi
41 cu mult mai mult au crezut pentru cuvîntul
42 Lui. Şi muierii zicea că: „Nu vom mai creade pentru graiul tău, că noi am auzit şi ştim că Acesta iaste adevărat Mîntuitoriul
43 lumii, Hristos“. Iară după ceale doao zile ieşi de acolo şi Să duse în Galilea.
44 Pentru că sîngur Iisus au mărturisit că pro-
45 rocul în moşia lui cinste nu are. Deci cînd veni la Galilea, au priimit pre El galileianii, toate văzînd cîte au făcut în Ierusalim,
46 la sărbătoare. Şi veni Iisus iarăş în Cana Galileii, unde au făcut apa vin. Şi era oarecarele împărătesc, al căruia fiiul boliia în
47 Capernaum. Acesta auzind că Iisus au venit den Iudea în Galilea, să duse la El şi întreba pre El ca să Să pogoare şi să vindece
48 pre fiiul lui, pentru că era să moară. Şi zise derept aceaea Iisus cătră el: „De nu veţi vedea seamne şi minuni, nu veţ creade“.
49 Zise cătră El împărătescul: „Doamne, pogoară-Te mai nainte de ce va muri copilul
50 mieu“. Zise lui Iisus: „Pasă, fiiul tău trăiaşte“. Şi crezu omul cuvîntul carele-i
51 zise lui Iisus, şi mergea. Şi iată, el pogorîndu-se, slugile lui întimpinară pre El şi spuseră zicînd că: „Copilul tău trăiaşte!“
52 Deci întreba de la ei ceasul întru carele i-au fost mai alinat. Şi ziseră lui că: „Ieri, în ceasul a şaptea, au lăsat pre el fierbinteala“.
53 Deci conoscu tatăl că într-acel ceas au fost, întru carele au zis lui Iisus că: „Fiiul tău trăi-
54 aşte!“ Şi crezu el şi casa lui toată. Aceasta iarăş al doilea semn au făcut Iisus, venind den Iudea în Galilea.

CAP V

1 După aceasta era sărbătoare a jido-
2 vilor şi Să sui Iisus în Ierusalim. Şi iaste în Ierusalim, preste A oilor, scăldătoare carea să cheamă ovreiaşte Vithezda, 5 bolte avînd.
3 Întru aceastea zăcea mulţime multă dentru cei ce boliia, orbi, şchiopi, uscaţi, aşteptînd
4 clătirea apei. Pentru că înger pogorîia după vreame, la scăldătoare, şi turbura apa. Deci cel ce întra întîiu, după turburarea apei, sănătos să făcea, ori de ce boală vrea fi cu-
5 prins. Şi era oarecarele om acolo, 38 de
6 ani avînd întru boală. Pre acesta văzîndu-l Iisus zăcînd, şi conoscînd că multă vreame
7 are, zise lui: „Vei să fii sănătos?“ Răspunse Lui cel ce boliia: „Doamne, om nu am ca, cînd să va turbura apa, să mă puie în scăldătoare, ce întru cît viu eu, altul mai
8 nainte de mine să pogoară“. Zise-i lui Iisus: „Scoală-te, rîdică patul tău şi îmblă“.
9 Şi îndată fu sănătos omul, şi rîdică patul lui şi îmbla. Şi era sîmbătă într-acea zi.
10 Deci zicea jidovii celui vindecat: „Sîmbătă iaste, nu iaste slobod ţie să rîdici patul“.
11 Răspunse lor: „Cela ce au făcut pre mine sănătos, Acela mi-au zis: ‘Rîdică-ţi patul şi îmblă’“.
12 Şi-l întrebară derept aceaea pre el: „Cine iaste omul cela ce au zis ţie: ‘Rîdică patul tău şi îmblă?’“
13 Iară cel ce s-au vindecat nu ştiia cine iaste, pentru că Iisus s-au abătut, gloată fiind în loc.
14 După aceasta află pre el Iisus în besearecă şi-i zise lui: „Vezi, sănătos te-ai făcut, să nu mai greşăşti, ca nu ceva mai rău ţie să să facă“.
15 Duse-se omul şi vestiia jidovilor că Iisus iaste Cela ce l-au făcut pre el sănătos.
16 Şi pentru aceaea goniia pre Iisus jidovii şi cerca pre El să-L omoară, căci aceastea le făcea sîmbăta.
17 Iară Iisus au răspuns lor: „Părintele mieu pînă acum lucrează, şi Eu lucrezu“.
18 Pentru aceaea dară mai mult cerca jidovii să-L omoară, căci nu numai dezlega sîmbăta, ce şi Tată a Lui zicea pre Dumnezău, tocma pre Dînsul făcînd cu Dumnezău.
19 Deci răspunse Iisus şi zise lor: „Amin, amin zic voao: Nu poate Fiiul să facă de la Dînsul nemică, de nu va vedea ceva pre Tatăl făcînd, pentru că ceale ce ar face Acela, acealea şi Fiiul aşijderea face.
20 Pentru că Tatăl iubeaşte pre Fiiul şi toate arată Lui, ceale ce face El, şi mai mari lucruri decît aceastea va arăta Lui, ca voi să vă miraţi.
21 Pentru că în ce chip Tatăl scoală pre morţi şi-i face vii, aşa şi Fiiul, pre carii va, îi face vii.
22 Pentru că nici Tatăl judecă pre nimenea, ce
23 judecata toată o au dat Fiiului, Ca toţi să cinstească pre Fiiul, în ce chip cinstescu pre Tatăl. Cela ce nu cinsteaşte pre Fiiul nu cinsteaşte pre Tatăl, pre Cela ce L-au trimis
24 pre El. Amin, amin zic voao că cela ce cuvîntul Mieu aude şi creade pre Cela ce M-au trimis, are viaţă veacinică, şi la judecată nu vine, ce s-au mutat den moarte în
25 viaţă. Amin, amin zic voao că vine ceas, şi acum iaste, cînd cei morţi vor auzi glasul Fiiului lui Dumnezău, şi cei ce vor auzi vor
26 trăi. Pentru că în ce chip Părintele are viaţă întru El, aşa au dat şi Fiiului viaţă să
27 aibă întru El; Şi biruinţă Îi deade Lui, şi judecată a face, căci Fiiul Omului iaste.
28 Nu vă miraţi de aceasta, căci vine ceas întru care toţi cei den mormînturi vor auzi glasul
29 Lui, Şi vor ieşi cei ce au făcut ceale bune întru înviere de viaţă, iară cei ce ceale reale au făcut, întru înviere de judecată.
30 Nu pociu Eu să facu de la Mine nimica; după cum auzu, judecu, şi judecata Mea direaptă iaste, căci nu cercu voia Mea, ce voia Părintelui Celui ce M-au trimis.
31 De voiu mărturisi Eu pentru Mine, mărturia Mea nu iaste adevărată.

32 Altul iaste cela ce mărturiseaşte pentru Mine şi ştiu că adevărată iaste mărturia
33 carea mărturiseaşte pentru Mine. Voi aţi trimis cătră Ioan, şi au mărturisit cu adevă-
34 rat. Iară Eu nu de la om mărturia iau, ce
35 aceastea zic ca voi să vă mîntuiţi. Acela era luminătoriul cela ce ardea şi lumina, iară voi aţi vrut să vă bucuraţi cătră un
36 ceas întru lumina lui. Iară Eu am mărturie mai mare decît Ioan, pentru că lucrurile care au dat Mie Părintele ca să le săvîrşescu pre eale, acesteaş lucrure carele Eu facu, mărturisescu pentru Mine că Părintele
37 M-au trimis. Şi Părintele cela ce M-au trimis pre Mine, Acesta au mărturisit pentru Mine. Nici glasul Lui n-aţi auzit niciodini-
38 oară, nici chipul Lui aţi văzut. Şi cuvîntul Lui nu-l aveţi rămîind întru voi, căci pre Carele au trimis Acela, voi pre El nu creadeţi.
39 Cercetaţi Scripturile, căci voao vă să pare întru eale viaţă veacinică a avea. Şi acealea sînt cealea ce mărturisescu pentru Mine.
40 Şi nu veţi să veniţi cătră Mine ca viaţă să
41 aveţi. Mărire de la oameni nu iau;
42 Ce am cunoscut pre voi că dragostea lui
43 Dumnezău nu aveţi întru voi. Eu am venit întru numele Părintelui Mieu, şi pre Mine nu Mă luaţi; de va veni altul întru numele
44 Său, pre acela veţi lua. Cum puteţi voi să creadeţi, mărire dentru voi luînd, şi mărirea cea de la unul Dumnezău nu o cercaţi?
45 Nu vă să pară că Eu voiu pîrî pre voi cătră Părintele. Iaste cela ce pîrăşte pre voi
46 Moisi, în carele voi nădejduiţi. Pentru că de-aţi creade lui Moisi, creadere-aţi şi
47 Mie, că pentru Mine acela au scris. Iară de nu creadeţi cărţile lui, cum graiurile Meale veţ creade?“

CAP VI

1 După aceasta Să duse Iisus decinde
2 de marea Galileii, a Tiveriadei.
3 Şi mergea după El gloată multă, căci vedea seamnele Lui, care le făcea la cei bolnavi. Şi Să sui în munte Iisus şi acolo şădea cu ucenicii Lui.
4 Şi era aproape Paştele, sărbătoarea jidovi-
5 lor. Deci rădicînd Iisus ochii şi văzînd că multă gloată vine cătră El, zise cătră Filip:„De unde vom cumpăra pîini, ca să
6 mănînce aceştea?“ Şi aceasta zicea, ispitind pre el, pentru că El ştiia ce vrea să facă.
7 Răspunse-I Lui Filip:„De 200 de dinari pîini nu vor ajunge lor, ca fieştecarele dentru ei
8 cîte puţin să ia“. Zise Lui unul dentru ucenicii Lui, Andrei, fratele lui Simon Petăr:
9 „Iaste un copil aici carele are cinci pîini de orzu şi doi peşti. Ce aceastea ce sînt la
10 atîţea?“ Şi zise Iisus:„Faceţ pre oaʼmeni să şază“. Şi era iarbă multă în locul acela. Deci şăzură oamenii, pre număr ca vro cinci mii. Şi luo pîinile Iisus şi, mulţă- 11
mind, împărţi ucenicilor, şi ucenicii celor ce şădea; aşijderea şi den peşti, cît vrea. Iară deaca să săturară, zise ucenicilor Lui: 12
„Adunaţ bucăţile ce au prisosit, ca să nu piară ceva“. Deci adunară şi umplură 13
12 coşniţe de bucăţi den ceale 5 pîini de orz, carele au rămas celor ce au mîncat. Deci oamenii, văzînd semnul carile au făcut 14
Iisus, zicea că Acesta iaste adevărat Prorocul, Cela ce vine în lume. Deci Iisus cunos- 15
cînd că vor să vie şi să-L apuce pre El ca să-L facă pre El împărat, Să depărtă iarăş la munte, El sîngur. Şi deaca să făcu seară, 16
să pogorîră ucenicii Lui la mare. Şi în- 17
trînd în vas, veniră decindea de mare, la Capernaum. Şi, iată, întunearec să făcea şi nu venise cătră ei Iisus. Şi suflînd vînt 18
mare, marea să rădica. Deci vîslindu ei 19
ca vreo 25 au 30 de stadii, văd pre Iisus umblînd pre mare şi, aproape de vas făcîndu-Se, să şi înfricoşară. Iară El zise 20
lor:„Eu sînt, nu vă teamereţi“. Vrea di- 21
rept aceaea să-L ia pre El în vas, şi îndată vasul sosi la pămîntul la care să siliia ei.
A doao zi gloata, carea sta decindea de marea, 22
văzînd că alte văşcioare nu era acolo fără numai unul, întru carele au întrat ucenicii Lui, şi căci n-au întrat cu ucenicii Lui Iisus în văşcior, ce sînguri ucenicii Lui să duseră.
Şi alte văşcioare au venit, de la Tiveriada, 23
aproape de locul unde au mîncat pîinea, bine-mulţămind Domnului. Deci cînd au 24
văzut gloata că Iisus nu iaste acolo, nici ucenicii Lui, au întrat ei în vase şi veniră în Capernaum cercînd pre Iisus. Şi aflîn- 25
du-L pre El decindea de mare, ziseră lui:
„Ravvi, cînd ai sosit aici?“ Răspunse 26
Iisus şi zise:„Amin, amin zic voao: Pre Mine Mă cercaţ nu căci aţi văzut seamne, ce căci aţ mîncat den pîini şi v-aţ săturat. Lucraţ 27
nu mîncarea ceaea ce piare, ce mîncarea ceaea ce rămîne în viaţa veacinică, care Fiiul Omului voao va da, pentru că pre Acesta Dumnezău Tatăl L-au pecetluit“. Deci 28
ziseră cătră El:„Ce să facem ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezău?“ Răspunse Iisus 29
şi zise lor:„Acesta iaste lucrul lui Dumnezău, ca să creadeţ în Carele au trimis Acela“.
Deci ziseră Lui:„Dar ce semn faci ca să ve- 30
dem şi să creadem Ţie? Ce lucrezi? Pă- 31
rinţii noştri au mîncat mana în pustiiu, precum iaste scris, pîine den ceriu au dat lor să mănînce“. Deci zise lor Iisus:„Amin, amin 32
zic voao: Nu Moisi au dat voao pîinea den ceriu, ce Părintele Mieu dă voao pîinea den ceriu cea adevărată. Pentru că pîinea lui 33
Dumnezău iaste ceaea ce să pogoară den ceriu şi viaţă dă lumii“. Deci ziseră 34
cătră El:„Doamne, pururea ne dă noao pîinea aceasta?“ Şi zise lor Iisus: 35

„Eu sînt pîinea vieţii; cela ce vine cătră Mine nu va flămînzi şi cela ce creade în Mine
36 nu va însetoşa niceodată. Ce am zis voao că aţ şi văzut pre Mine, şi nu creadeţ.
37 Pre tot care-M va da Mie Părintele, cătră Mine va veni, şi pre cela ce vine cătră Mine
38 nu-l voiu scoate afară. Căci M-am pogorît den ceriu nu ca să fac voia Mea, ce voia
39 Celui ce M-au trimis pre Mine. Şi aceasta iaste voia Părintelui Celui ce M-au trimis pre Mine, ca tot ce Mi-au dat Mie, să nu pierz de la El, ce să-l înviez în ziua cea de apoi.
40 Şi aceasta iaste voia Celui ce M-au trimis, ca tot cel ce va vedea pre Fiiul şi va creade întru El va avea viaţă veacinică şi voiu învia
41 pre el Eu în ziua cea de apoi“. Deci răpştiia jidovii pentru El căci zise:„Eu sînt pîinea ceaea ce au pogorît den ceriu“, şi
42 zicea:„Au nu iaste Acesta Iisus, feciorul lui Iosif, Căruia noi ştim pre tată-Său şi pre mumă-Sa? Cum dară zice Acesta că ‘Den
43 ceriu Am pogorît?’“. Deci răspunse Iisus şi zise lor:„Nu răpştiţ unii spre alţii.
44 Nimenea nu poate să vie cătră Mine de nu-l va trage pre el Tatăl, Cel ce M-au trimis pre Mine, şi Eu voiu scula pre el în ziua cea de
45 apoi. Iaste scris întru proroci:‘Şi vor fi toţi învăţaţi lui Dumnezău’; deci tot cela ce au auzit de la Părintele şi au învăţat,
46 vine cătră Mine. Nu doară că pre Tatăl cineva L-au văzut, fără numai Cela ce iaste de la Dumnezău, Acela au văzut pre Tatăl.
47 Amin, amin zic voao: Cela ce creade în
48 Mine are viaţă veacinică. Eu sînt pîinea
49 vieţii. Părinţii voştri au mîncat mana în
50 pustiu, şi au murit. Aceasta e pîinea cea ce pogoară den ceriu, ca să mănînce neştine
51 dentr-însa, şi să nu moară. Eu sînt pîinea cea vie, ceaea ce den ceriu au pogorît. Cine va mînca dentr-această pîine va trăi în veac. Şi pîinea carea Eu voiu da, trupul Mieu iaste, carele Eu îl voiu da pentru viaţa lumii“.
52 Deci să prigoniia jidovii întru dînşii, zicînd: „Cum poate Acesta noao să-Ş dea trupul
53 să-l mîncăm?“ Deci zise lor Iisus:„Amin, amin zic voao: De nu veţ mînca trupul Fiiului Omenesc şi veţ bea sîngele Lui, nu
54 aveţ viaţă întru voi. Cela ce mănîncă trupul Mieu şi bea sîngele Mieu are viaţă veacinică, şi Eu îl voiu învia pre el în ziua
55 cea de apoi. Pentru că trupul Mieu, adevărat iaste mîncare, şi sîngele Mieu adevărat
56 iaste băutură. Cela ce mănîncă trupul Mieu şi bea sîngele Mieu, întru Mine rămîne,
57 şi Eu întru el. În ce chip M-au trimis Părintele cel viu, şi Eu trăiesc pentru Părintele, şi cela ce Mă mănîncă, şi acela va
58 trăi pentru Mine. Aceasta iaste pîinea cea ce au pogorît den ceriu, nu după cum au mîncat părinţii voştri manna, şi au murit, ci cela ce mănîncă pîinea aceasta trăi-va în veac“.
59 Aceastea au zis în adunare, învăţînd în Capernaum.

Deci mulţi auzînd den ucenicii Lui, ziseră: „Greu iaste cuvîntul acesta; cine poate să-l 60
auză pre el?“ Iară ştiind Iisus întru dînsul 61
că cîrtesc pentru aceasta ucenicii Lui, zise lor:„Aceasta vă sminteaşte pre voi? Dară 62
de veţ vedea pre Fiiul Omului suindu-Se unde era mai nainte? Duhul iaste carele 63
face viaţă, trupul nu foloseaşte nemică. Graiurile carele Eu grăiesc voao duh sînt şi viaţă sînt. Ce sînt dentru voi oarecarii 64
carii nu cred“. Pentru că ştiia de-nceput carii sînt ceia ce nu cred şi cine iaste cela ce va să-L vînză pre El. Şi zicea:„Pentru 65
aceaea am grăit voao, căci nimenea nu poate să vie cătră Mine, de nu va fi lui dat de la Părintele Mieu“. Dentru aceasta mulţi 66
s-au dus den ucenicii Lui îndărăpt şi nu mai umbla cu El. Deci zise Iisus celor 12: 67
„Au şi voi veţi să vă duceţ?“ Răspunse 68
direpţ aceaea Lui Simon Petr:„Doamne, cătră cine ne vom duce? Graiuri de viaţă veacinică ai. Şi noi am crezut şi am cunos- 69
cut că Tu eşti Hristos, Fiiul lui Dumnezău Celui viu“. Răspunse lor Iisus:„Au nu Eu 70
pre voi, pre aceşti 12, am ales, şi dentru voi unul diavol iaste?“ Şi zicea de Iuda 71
al lui Simon Iscariotul, pentru că acesta vrea să-L vînză pre El, unul fiind den cei 12.

CAP VII

Şi umbla Iisus după aceastea în Gali- 1
lea, pentru că nu vrea în Iudea să umble, căci cerca pre El jidovii să-L omoară. Şi era aproape 2
sărbătoarea jidovilor, facerea de colibi. Deci ziseră cătră El fraţii Lui: 3
„Mută-Te de aicea şi pasă în Iudea, ca şi ucenicii Tăi să vază lucrurile Tale carele faci. Pentru că nimenea întru ascuns cevaş face, 4
şi caută el a fi întru făţişare. Deaca faci aceastea, arată-Te pre Tine lumii“. Pentru 5
că nici fraţii Lui credea întru El. Deci 6
zise lor Iisus:„Vreamea Mea încă n-au venit, iară vreamea voastră pururea iaste gata. Nu poate lumea să urască pre voi, iară pre 7
Mine uraşte, căci Eu mărturisesc pentru ea că lucrurile ei reale sînt. Voi suiţi-vă la 8
sărbătoarea aceasta; Eu încă nu M-oiu sui la sărbătoarea aceasta, căci vreamea Mea încă nu s-au plinit“. Şi aceastea zicînd 9
lor, rămase în Galilea. Şi deaca să suiră fraţii Lui, atuncea şi El Să sui la sărbătoare nu 10
aiavea, ce can pre ascuns. Deci jidovii îl 11
cerca pre El în sărbătoare şi zicea:„Unde iaste Acela?“ Şi răpştire multă era pentru 12
El întru gloate. Unii zicea că iaste bun, iară alţii zicea ba, ce înşală gloata. Însă nime- 13
nea de faţă nu grăia pentru El, pentru frica jidovilor. Şi iată, fiind mijlocul sărbătorii, 14
Să sui Iisus în besearecă şi învăţa. Şi 15
să mira jidovii, zicînd:„Cum Acesta carte ştie, fiind neînvăţat?“ Răspunse lor 16

Iisus şi zise:„A Mea învăţătură nu iaste a Mea, ce a Celuia ce M-au trimis pre Mine.
17 De va vrea neştine voia Lui să facă, conoaş-
te-va pentru învăţătură care iaste de la
18 Dumnezău, au Eu de la Mine grăiesc. Cela
ce grăiaşte de la el, mărirea lui cearcă, iară
cela ce cearcă mărirea celui ce au trimis pre
el, acesta adevărat iaste, şi nedireptate
19 întru el nu iaste. Au nu Moisi au dat voao
Leage? Şi nimenea dentru voi face Leagea.
20 Ce mă cercaţi să mă omorîţi?“ Răspunse
gloata şi zise:„Drac ai. Cine te cearcă să te
21 omoară?“ Răspunse Iisus şi zise lor:
“Un lucru am făcut şi toţi vă miraţi.
22 Pentru aceaea Moisi au dat voao obrezania,
nu că de la Moisi iaste, ce de la părinţi, de
23 obrezuiţi şi sîmbăta om. De ia obrezania
omul sîmbăta, ca să nu se dezleage Leagea
lui Moiseiu, pre Mine vă scîrbiţi că pre tot
24 omul sănătos l-am făcut sîmbăta? Nu
judecaţi în făţărie, ce cea direaptă judecată
25 judecaţi“. Deci zicea unii den ierusalimi-
teani:„Au nu iaste Acesta pre Carele cearcă
26 să omoară? Şi, vezi, de faţă grăiaşte, şi
nimică Lui nu-i zic. Nu cumva cu adevărat
au conoscut boiarii că Acesta iaste adevă-
27 rat Hristos? Ce pre Acesta îl ştim de unde
iaste, iară Hristos, cînd vine, nimenea nu
28 conoaşte de unde iaste“. Deci strigă în
besearecă, învăţînd Iisus şi zicînd:„Şi pre
Mine Mă ştiţi şi de unde sînt; şi de la Mine
n-am venit, ce iaste adevărat Cela ce au tri-
mis pre Mine, pre Carele voi nu-L ştiţi.
29 Iară Eu ştiu pre El, căci de la Dînsul sînt şi
30 El M-au trimis“. Deci cerca pre El să-L
prinză, şi nimenea n-au pus preste El mîna,
31 căci încă nu venise ceasul Lui. Şi mulţi
den gloată au crezut în El şi zicea că:
„Hristos, cînd va veni, au doară mai multe
seamne decît aceastea va face, carele Acesta
32 au făcut?“ Auziră fariseii gloata cîrtind
pentru El aceastea şi trimiseră arhiereii
33 slugi ca să-L prinză pre El. Deci zise
Iisus:„Încă puţînă vreame cu voi sînt, şi
merg către Cela ce au trimis pre Mine.
34 Cerca-Mă-veţi şi nu Mă veţi afla, şi unde
35 sînt Eu, voi nu puteţi să meargeţi“. Deci
ziseră jidovii întru dînşii:„Unde Acesta va
să meargă, că noi nu-L vom afla pre El? Au
în răsipirea elinilor va să meargă şi să înveaţe
36 pre elini? Carele iaste cuvîntul acesta ca-
rele au zis:‘Cerca-Mă-veţi şi nu Mă veţi afla,
şi unde Eu sînt, voi nu puteţi să meargeţi ’?“
37 Iară în ziua cea de apoi cea mare a sărbăto-
rii sta Iisus şi striga zicînd:„De iaste neştine
38 însetoşat, vie către Mine şi să bea. Cela
ce creade în Mine, după cum au zis Scriptura,
rîuri den pîntecele lui vor cură, de apă vie“.
39 Şi aceasta zise pentru Duhul Carele era să ia
ceia ce cred întru El. Pentru că încă nu era
40 Duh Sfînt, căci Iisus încă nu Să slăvise. Deci
mulţi den gloate, auzind cuvîntul, zicea:
„Acesta iaste adevărat Prorocu“. Alţii zicea:
„Acesta iaste Hristos“. Iară alţii zicea: 41
„Au doară den Galilea Hristos vine? Au 42
nu Scriptura au zis că den semenţia lui David
şi den satul Vithleaemul, unde era David,
Hristos vine?“ Deci despărţire să făcu 43
întru gloate pentru El. Iară unii vrea 44
dentru ei să-L prinză pre El, ce nimenea
n-au pus preste El mînile. Deci veniră 45
slugile către arhierei şi farisei şi ziseră lor
aceia:„Pentru căci nu L-aţi adus pre el?“
Răspunseră slugile:„Niciodinioară aşa au 46
grăit om ca Omul Acesta“. Deci răs- 47
punseră lor fariseii:„Au şi voi v-aţi înşălat?
Au doară cineva dentru boiari au crezut 48
întru El au dentru farisei? Ce gloata 49
aceasta, carea nu ştie Leagea, blestemaţi
sînt!“ Zise Nicodim către ei, cela ce au 50
venit noaptea la El, unul fiind dentru ei:
„Au Leagea noastră judecă pre om de nu va 51
auzi de la el mai nainte şi va cunoaşte ce va
face?“ Răspunsără şi zisără lui:„Au şi 52
tu den Galilei eşti? Cearcă şi vezi că proroc
den Galilea nu s-au sculat“. Şi mearse 53
fieştecarele la casa lui.

CAP VIII

Iară Iisus mearse în Muntele Maslini- 1
lor. Şi la mînecate iarăş veniia 2
în besearică şi tot norodul veniia
către El; şi şăzînd, învăţa pre ei.
Şi adusără cărturarii şi fariseii 3
către Dînsul muiare, în preacurvie fiind
prinsă, şi puindu-o pre ea în mijloc,
Zisără Lui:„Dascale, aceasta muiare s-au 4
prinsu aşa de faţă preacurvindu-se; Iară 5
în Leage Moisi noao au poruncit unile ca
aceastea a să ucide cu pietri. Deci tu ce zici?“
Şi aceasta zicea ispitind pre El ca să poată 6
să-L hulească pre El. Iară Iisus jos ple-
cîndu-Se, cu degetul scriia în pămînt, nebă-
gînd în samă lor. Iară deaca-L înteţiia 7
întrebînd pre El, rădicîndu-Să zise către ei:
„Cel nepăcătos dentru voi întîiu cu piatra
asupra ei să lovească“. Şi iarăş jos ple- 8
cîndu-Să, scriia în pămînt. Iară ei auzind 9
şi de ştiinţa lor mustrîndu-se, ieşiia unul cîte
unul, începînd de la cei bătrîni pînă la cei
de apoi, şi rămase sîngur Iisus, şi muiarea
în mijloc fiind. Şi sculîndu-Să Iisus şi 10
pre nimenea văzînd afară den muiare, zise
ei:„Muiare, unde sînt aceia pîrîşii tăi?
Nimenea nu te-au osîndit?“ Iară ea zise: 11
„Nimeni, Doamne!“ Şi zise ei Iisus:„Nici
Eu te osîndescu, pasă şi să nu mai greşăşti“.
Deci iarăş Iisus lor au grăit zicînd:„Eu 12
sînt Lumina lumii, cela ce urmează Mie
nu va umbla întru întunearec, ce va avea
lumina vieţii“. Deci ziseră Lui fari- 13
seii:„Tu pentru Tine mărturiseşti, mărtu-
ria Ta nu iaste adevărată“. Răspunse 14
Iisus şi zise lor:„Măcară ca Eu măr-

turisescu pentru Mine, adevărată iaste mărturia Mea, căci ştiu de unde am venit şi unde mergu. Voi nu ştiţi de unde viu şi
15 unde mergu. Voi după trup judecaţi, Eu
16 nu judec nici pre unul. Şi de voiu judeca Eu, judecata Mea adevărată iaste, căci sîngur nu sînt, ce Eu şi Părintele Cela ce M-au
17 trimis pre Mine. Şi în Leagea voastră scrisu-s-au că a doi oameni mărturia adevă-
18 rată iaste. Eu sînt Cela ce mărturisescu pentru Mine, şi mărturiseaşte pentru Mine Părintele Cela ce au trimis pre Mine".
19 Deci zicea Lui:„Unde iaste Tatăl Tău?" Răspunse Iisus:„Nici pre Mine ştiţi, nici pre Tatăl Mieu; de aţi şti pre Mine, şi pre
20 Părintele Mieu aţi şti". Aceastea graiuri au grăit Iisus în gazofilachie, învăţînd în besearică; şi nimenilea nu L-au prinsu pre
21 El, căci încă nu venise ceasul Lui. Deci zise iară lor Iisus:„Eu mergu, şi Mă veţi cerca, şi în păcatul vostru veţi muri. Unde Eu Mă duc, voi nu puteţi să veniţi".
22 Deci zicea jidovii:„Cîndai să nu Să omoară pre Sine, căci zice:'Unde Eu Mă duc, voi
23 nu puteţi să meargeţi'". Şi zise lor:„Voi dentru ceale de jos sînteţi, Eu den ceale de sus sînt. Voi den lumea aceasta sînteţi, Eu
24 nu sînt den lumea aceasta. Deci zis-am voao că veţi muri întru păcatele voastre, pentru că, de nu veţi creade că Eu sînt,
25 veţi muri în păcatele voastre". Deci zicea Lui:„Tu cine eşti?" Şi zise lor Iisus:
26 „Începătura, căci şi grăiescu voao. Multe am pentru voi a grăi şi a judeca, ce Cela ce au trimis pre Mine adevărat iaste, şi Eu ceale ce am auzit de la El, aceastea zic în
27 lume". Nu cunoscură că pre Tatăl zicea
28 lor. Deci zise lor Iisus:„Cînd veţi înălţa pre Fiiul Omului, atuncea veţi cunoaşte că Eu sînt şi de la Mine nu fac nemica, ce în ce chip au învăţat pre Mine Părintele Mieu,
29 aceastea grăiescu. Şi Cel ce au trimis pre Mine cu Mine iaste, n-au lăsat pre Mine sîngur Părintele, că Eu ceale plăcute Lui facu
30 pururea". Aceastea El grăind, mulţi au
31 crezut întru El. Deci zicea Iisus către jidovii ceia ce au crezut întru El:„De veţi rămînea voi în cuvîntul Mieu, adevărat uce-
32 nici Mie-M sînteţi. Şi veţ cunoaşte adevărul, şi adevărul va mîntui pre voi".
33 Răspunseră lui:„Sămînţa lui Avraam sîntem şi nimănui n-am slujit niciodinioară. Cum
34 Tu zici că 'Slobozi veţi fi'". Răspunse lor Iisus:„Amin, amin zic voao, că tot cela
35 ce face păcatul, rob iaste păcatului. Iară robul nu rămîne în casă în veac; Fiiul rămîne
36 în veac. Deci de va mîntui pre voi Fiiul, cu
37 adevărat slobozi veţ fi. Ştiu că sămînţă lui Avraam sînteţ, ce cercaţi să Mă omorîţi, căci
38 cuvîntul Mieu nu încape în voi. Eu ceale ce am văzut lîngă Tată-Mieu grăiescu; deci şi voi carea aţ văzut lîngă tatăl vostru faceţi".
Răspunseră şi ziseră Lui:„Părintele nostru 39
Avraam iaste". Zise lor Iisus:„De aţi fi feciori lui Avraam, lucrurile lui Avraam aţ face. Iară acum cercaţi să Mă omorîţ, 40
pre Om carele adevărul voao am grăit,Carele am auzit de la Dumnezău. Aceasta Avraam n-au făcut. Voi faceţ lucrurile părintelui 41
vostru". Deci ziseră Lui:„Noi den curvie nu ne-am născut, pre un părinte avem: pre Dumnezău". Zise lor Iisus:„De ar fi 42
Dumnezău Părinte voao, doară M-aţ iubi pre Mine, pentru că Eu de la Dumnezău am venit şi viu, pentru că nici de la Mine am venit, ce Acela M-au trimis. Pentru ce 43
graiul Mieu nu-l cunoaşteţ? Nu puteţ să auziţi cuvîntul Mieu? Voi den tatăl diavo- 44
lul sînteţi şi pohtele tatălui vostru veţ să faceţ. Acela ucigătoriu de oameni era de-nceput şi întru adevăr n-au stătut, căci nu iaste adevăr întru el. Cînd grăiaşte minciuna, dentru ale sale grăiaşte, căci mincinos iaste şi tatăl lui. Iară Eu căci adevărul 45
zic, nu creadeţ Mie. Care dentru voi Mă 46
mustră pentru păcat? Iară de adevărul grăiescu, pentru ce voi nu creadeţ Mie? Cela 47
ce iaste de la Dumnezău, graiurile lui Dumnezău aude; pentru aceaea voi nu auziţi, căci de la Dumnezău nu sînteţi". Deci 48
răspunseră jidovii şi ziseră Lui:„Au nu bine zicem noi că samaritean eşti Tu şi drac ai?" Răspunse Iisus:„Eu drac nu am, ce cinstescu 49
pre Părintele Mieu, şi voi necinstiţ pre Mine. Iară Eu nu cercu mărirea Mea. Iaste cela ce 50
cearcă şi judecă. Amin, amin zic voao: 51
De va neştine cuvîntul Mieu păzi, moarte nu va vedea în veac". Deci ziseră lui jidovii: 52
"Acum am cunoscut că drac ai. Avraam au murit şi prorocii, şi Tu zici:'De va neştine cuvîntul Mieu păzi, nu va gusta moarte în veac'. Au Tu mai mare eşti decît părintele 53
nostru Avraam, carele au murit, şi prorocii au murit; cine Te faci Tu pre Tine?" Răspunse Iisus:„De voiu mări Eu pre Mine, 54
mărirea Mea nemică nu iaste. Iaste Tatăl Mieu Cela ce măreaşte pre Mine, pre Carele voi ziceţ că de iaste voao Dumnezău. Şi nu L-aţ cunoscut pre El, iară Eu ştiu 55
pre El; şi de voiu zice că nu-L ştiu pre El, voiu fi aseamene cu voi mincinos, ce ştiu pre El şi cuvîntul Lui păzescu. Avraam, 56
părintele vostru, s-au bucurat ca să vază ziua Mea, şi văzu şi să bucură". Deci ziseră 57
jidovii către el:„50 de ani încă nu ai, şi pre Avraam ai văzut?" Zise lor Iisus:„Amin, 58
amin zic voao: Mai nainte de a să face Avraam Eu sînt". Direpţ aceasta rădicară pietri 59
să-L lovească pre El, iară Iisus Să ascunse şi ieşi den besearecă, trecînd pren mijlocul lor; şi trecea aşa.

CAP IX

1 Şi trecînd văzu un om orb den naş-
2 tere. Şi-L întrebară ucenicii Lui zicînd:„Ravvi, cine au greşit? Acesta au părinţii lui, ca să să
3 nască orb?“ Răspunse Iisus: „Nice acesta au greşit, nice părinţii lui, ce ca să să arate lucrurile lui Dumnezău întru el.
4 Eu trebuie a lucra lucrurile Celui ce M-au trimis pre Mine, pînă iaste zio; vine noapte
5 cînd nimenea nu poate să lucreaze. Cînd
6 sînt în lume, Lumină sînt lumii“. Aceste zicînd, au scuipit jos şi au făcut tină den scuipat şi au uns tina preste ochii orbului.
7 Şi zise lui:„Du-te de te spală la scăldătoarea lui Siloam!“, carea să înţeleage: Trimis. Deci să duse şi să spălă, şi veni văzînd.
8 Deci vecinii şi ceia ce-l vedea pre el mai nainte că era orb zicea:„Au nu iaste acesta
9 cela ce şădea şi cerea?“ Alţii zicea că acesta iaste, iară alţii că aseaminea cu el
10 iaste. Acela zicea că:„Eu sînt“. Deci zicea lui:„Cum ţi s-au deşchis ochii?“
11 Răspunse acela şi zise:„Un om ce să chema Iisus tină au făcut şi au uns ochii miei; şi zise mie: ‘Du-te la scăldătoarea lui Siloam, şi te spală’. Şi mergînd şi spălîndu-mă, am
12 văzut“. Deci ziseră lui:„Unde iaste Acela?“
13 Zise:„Nu ştiu“. Aduc pre el cătră fari-
14 sei, pre cel ce odinioară era orb. Şi era sîmbătă cînd au făcut Iisus tina şi au deş-
15 chis lui ochii. Deci iarăş îl întreba pre el şi fariseii cum au văzut. Iară el zise lor:„Tină au pus preste ochii miei, şi m-am spălat şi
16 văz“. Deci zicea dentru farisei oarecarei:„Acesta om nu iaste dela Dumnezău, căci sîmbăta nu o păzeaşte“. Alţii zicea: „Cum poate om păcătos ca aceastea să facă
17 seamne?“ Şi price era întru ei. Ziseră orbului iarăş:„Tu ce zici pentru El, că au deşchis ţie ochii?“ Iară el zise că proroc
18 iaste. Deci nu crezură jidovii pentru el că orb era şi au văzut, pînă unde au chemat
19 pre părinţii celuia ce au văzut. Şi întrebară pre ei zicînd:„Acesta iaste fiiul vostru, carele voi ziceţ că orb s-au născut? Cum
20 dară acum veade?“ Răspunseră lor părinţii lui şi ziseră:„Ştim că acesta iaste fiiul
21 nostru şi cum orb s-au născut. Iară cum acum veade, nu ştim. Au cine au deschis lui ochii, noi nu ştim. El vîrstă are, pre dînsul întrebaţi. El pentru dînsul va grăi“.
22 Aceastea ziseră părinţii lui, căci să temea de jidovi, pentru că să tocmise jidovii ca, de-L va mărturisi cineva pre El Hristos,
23 depărtat de adunare să fie. Pentru aceaea părinţii lui ziseră că:„Vîrstă are, pre el între-
24 baţi“. Deci strigară de al doilea rînd pre omul carele era orb şi zisără lui:„Dă mărire lui Dumnezău. Noi ştim că Omul
25 Acesta păcătos iaste“. Răspunse direpţ aceaea acela şi zise:„De iaste păcătos nu ştiu. Una ştiu: că orb fiind, acum văz“.
Şi ziseră lui iarăş:„Ce au făcut ţie? Cum au 26
deşchis ţie ochii?“ Răspunse lor:„Am 27
zis voao acum, şi n-aţ auzit. Ce iarăş veţ să auziţ? Au şi voi veţ să fiţ Lui ucenici?“
Deci suduiră pre el şi ziseră:„Tu eşti ucenic 28
Aceluia, iară noi lui Moisi sîntem ucenici.
Noi ştim că cu Moisi au grăit Dumnezău, 29
iară pre Acesta nu-L ştim de unde iaste“.
Răspunse omul şi zise lor:„Pentru că întru 30
aceasta minunat iaste, căci voi nu ştiţ de
unde iaste, şi au deşchis mie ochii. Şi 31
ştim că pre păcătoşi Dumnezău nu-i ascultă,
ce, de va fi cineva de Dumnezău crezătoriu
şi va face voia Lui, pre acela ascultă. Den 32
veac nu s-au auzit cum să fie deşchis cineva
ochi de orb născut. De nu ar fi Acesta 33
de la Dumnezău, n-ar putea să facă nemică“.
Răspunseră şi ziseră lui:„Întru păcate tu 34
te-ai născut tot, şi tu ne înveţi pre noi?“
Şi-l scoaseră pre el afară. Auzi Iisus că 35
l-au scos pre el afară şi aflînd pre el zise lui:
„Tu crezi în Fiiul lui Dumnezău?“ Răs- 36
punse acela şi zise:„Cine iaste, Doamne, ca
să crez întru El?“ Şi zise lui Iisus:„Şi 37
L-ai văzut pre El! Şi Cela ce grăiaşte cu
tine, Acela iaste“. Iară el zise:„Crez, 38
Doamne!“ Şi să închină Lui. Şi zise 39
Iisus:„Întru judecată Eu în lumea aceasta
am venit, ca ceia ce nu văd să vază, şi ceia
ce văd, orbi să fie“. Şi auziră dentru 40
farisei aceastea, ceia ce era cu El, şi ziseră
Lui:„Au şi noi orbi sîntem?“ Zise lor 41
Iisus:„De aţ fi orbi, n-aţ avea păcat, iară
acum ziceţ că:‘Vedem’, deci păcatul
vostru rămîne.

CAP X

1 Amin, amin zic voao: Cela ce nu
întră pren uşă în ocolul oilor, ce să suie pre aiurilea, acela fur iaste
2 şi tîlhariu. Iară cela ce întră pren uşă, păstoriu iaste oilor.
3 Acestuia portariul deşchide şi oile glasul lui aud, şi pre ale sale oi le cheamă pre nume şi le scoate pre eale. Şi cînd scoate oile
4 sale, înaintea lor mearge, şi oile lui urmează,
5 căci ştiu glasul lui. Iară la cel strein nu vor urma, ce vor fugi de la el, căci nu ştiu
6 glasul celor streini“. Această pildă zise lor Iisus, iară aceia n-au cunoscut carele era
7 ceale ce grăiia lor. Deci zise iarăş lor Iisus:„Amin, amin zic voao că: Eu sînt uşa
8 oilor. Toţi cîţi mai nainte de Mine au venit furi sînt şi tîlhari, ce n-au ascultat de
9 ei oile. Eu sînt uşa, pren Mine de va întra neştine, mîntui-se-va. Şi va întra şi va ieşi,
10 şi păşune va afla. Furul nu vine fără numai ca să fure şi să junghe şi să piarză. Eu am venit ca viaţă să aibă şi de prisosit
11 să aibă. Eu sînt păstoriul cel bun. Păsto-
12 riul cel bun sufletul lui pune pentru oi. Iară năimitul şi cel ce nu e păstoriu, căruia
13 nu sînt oile ale lui, veade pre lupi viind

şi lasă oile şi fuge; şi lupul hrăpeaşte pre
14 eale şi răsipeaşte oile. Iară năimitul
fuge, căci năimit iaste, şi nu e grijă lui
pentru oi. Eu sînt păstoriul cel bun şi cu-
noscu pre ale Meale şi Mă cunoscu de ale
15 Meale. În ce chip Mă cunoaşte Părintele,
şi Eu cunoscu pre Părintele. Şi sufletul
16 Mieu puiu pentru oi. Şi alte oi am, carele
nu sînt den ocolul acesta. Şi acealea trebuie
Eu să le aduc, şi glasul Mieu vor auzi şi să
17 va face o turmă, un păstoriu. Pentru
aceaea Părintele Mieu pre Mine iubeaşte,
căci Eu puiu sufletul Mieu, ca iarăş să-l
18 ia[u] pre el. Nimeni nu-l ia pre el de la
Mine, ce Eu puiu pre el de la Mine. Voie am
a pune pre el, şi voie am iarăş să-l iau pre el.
Această poruncă am luat de la Tatăl Mieu".
19 Deci iarăş împărecheare s-au făcut între ji-
20 dovi pentru cuvintele aceastea. Deci zicea
mulţi dentru ei:„Drac are şi să nebuneaşte.
21 Ce-L auziţ pre El?" Alţii zicea:„Aceaste
graiuri nu sînt de îndrăcit. Au drac poate
22 ochii orbilor să deşchiză?" Şi să făcură
23 înnoirile în Ierusalim şi iarnă era. Şi um-
bla Iisus în besearecă, în bolta lui Solomon.
24 Deci Îl încunjurară pre El jidovii şi-I
ziseră Lui:„Pînă cînd sufletul nostru iai?
25 De eşti tu Hristos, zi noao de faţă". Răs-
punse lor Iisus:„Zis-am voao, şi nu creadeţi.
Lucrurile carele Eu fac în numele Tatălui
Mieu, aceastea mărturisescu pentru Mine.
26 Ce voi nu creadeţ, pentru că nu sînteţ den
27 oile Meale, în ce chip am zis voao. Oile
Meale glasului Mieu ascultă, şi Eu le ştiu
28 pre eale, şi vin după Mine. Şi Eu viaţă
veacinică dau lor şi nu vor peri în veac şi
nu le va hrăpi cineva pre eale den mîna Mea.
29 Tatăl Mieu, Care au dat Mie, mai mare de
toţi iaste, şi nimenea nu poate să hrăpască
30 den mîna Tatălui Mieu. Eu şi Părintele
31 una sîntem". Apucară direpţ aceaea ia-
răş pietri jidovii ca să-L lovească cu pietri
32 pre El. Răspunse lor Iisus:„Multe bune
lucruri am arătat voao de la Părintele Mieu.
Pentru care lucru dentru eale cu pietri veţ
33 să mă ucideţ?" Răspunseră lui jidovii
zicînd:„Pentru lucru bun nu te împroşcăm,
ce pentru hulă, şi căci Tu, om fiind, faci
34 pre Tine Dumnezău". Răspunse lor Iisus:
„Nu iaste scris în Leagea voastră:'Eu am
35 zis: dumnezei sînteţ?' De vreame ce pre
aceia au zis 'dumnezei', către carii cuvîntul
lui Dumnezău s-au făcut—şi nu să poate să
36 să dezleage Scriptura—, Pre carii Părintele
au svinţit şi au trimis în lume, voi ziceţ că
'Blastemi!', căci am zis:'Fiiul lui Dumnezău
37 sînt'? De nu fac lucrurile Părintelui Mieu,
38 nu creadeţ în Mine. Iară de facu, măcară
de în Mine nu Mă creadeţ, lucrurilor crea-
deţi, ca să ştiţ şi să creadeţ că în Mine
e Tatăl şi Eu întru El". Deci cerca iarăş 39
pre El să-L prinză, şi ieşi den mîna lor.
Şi Să duse iarăş decindea de Iordan, în locul 40
unde era Ioan întîiu botezînd, şi rămase
acolo. Şi mulţi veniră către El şi zicea 41
că:„Ioan niciun semn n-au făcut, iară toate
cîte au zis Ioan pentru Acesta adevărate era".
Şi crezură mulţi acolo întru El. 42

CAP XI

Şi era bolind oarecarele Lazăr, de la 1
Vithania, den satul Mariei şi
Marthei, surorii ei. Şi era Maria 2
ceaea ce au fost uns pre Domnul
cu mir şi au ştersu picioarele Lui
cu părul ei, al căriia frate, Lazăr, boliia.
Deci trimiseră către El surorile, zicînd: 3
„Doamne, iată pre cela ce iubeşti, boleaşte".
Şi auzind Iisus, zise:„Această boală nu 4
iaste spre moarte, ce pentru mărirea lui
Dumnezău, ca să Să mărească Fiiul lui
Dumnezău pren ea". Şi iubiia Iisus pre 5
Martha, şi pre sora ei, şi pre Lazar. Deci, 6
deaca auzi că boleaşte, rămasă într-acelaş
locu doao zile. Apoi, după aceasta, zise 7
ucenicilor:„Să meargem în Iudea". Iarăş 8
ziseră Lui ucenicii:„Ravvi, acum te căuta
să Te ucigă cu pietri jidovii, şi iarăş mergi
acolo?" Răspunse Iisus:„Au nu doaospră- 9
zeace sînt ceasurile zilei? De va umbla 10
neştine ziua, nu să va poticni, că lumina lu-
mii aceştiia veade, iară de va umbla neştine
noaptea, poticneaşte-se, căci lumina nu iaste
întru el". Aceastea zise, şi după aceasta 11
zise lor:„Lazar, priatenul nostru, au ador-
mit, ce voiu mearge ca să-l deştept pre el".
Deci ziseră ucenicii Lui:„Doamne, de au 12
adormit, mîntui-se-va". Şi zicea Iisus 13
pentru moartea lui, iar acelora li se păru că
pentru adormirea somnului zice. Deci
atunce zise aiave: „Lazar au murit. 14
Şi Mă bucur pentru voi ca să creadeţ, căci 15
nu eram acolo; ce să ne ducem către el".
Deci zise Thoma, cel ce să cheamă Geamăn, 16
celor dempreună ucenici:„Să meargem şi
noi ca să murim cu El". Deci venind 17
Iisus, află pre el 4 zile avînd în groapă.
Şi era Vithania aproape de Ierusalim ca vro 18
15 stadii. Şi mulţi dentru jidovi au fost 19
venit către ceale prejur Martha şi Maria, ca
să le mîngîie pre eale pentru fratele lor.
Deci Marha, deaca au auzit că Iisus vine, 20
întimpină pre El, iară Maria şădea în casă.
Deci zise Martha către Iisus:„Doamne, de 21
ai fi fost aicea, fratele nostru n-ar fi murit.
Ce şi acum ştiu că, cîte vei ceare de la 22
Dumnezău, va da Ţie Dumnezău". Zise 23
ei Iisus:„Scula-să-va fratele tău!" Zise 24
Lui Martha:„Ştiu că să va scula la înviare,
în ziua de apoi". Zise ei Iisus:„Eu sînt 25
învierea şi viaţa. Cela ce creade întru
Mine, măcară de va şi muri, trăi-va. Şi 26

tot cela ce trăiaşte şi creade în Mine, nu va
27 muri în veac. Crezi aceasta?“ Zise Lui:
„Aşa, Doamne. Eu am crezut că Tu eşti
Hristos, Fiiul lui Dumnezău, Cel viitoriu în
28 lume“. Şi aceastea zicînd, să duse şi
strigă pre Maria, sora ei, pre ascunsu zicînd:
29 „Învăţătoriul au venit şi te strigă“. Aceaea,
deaca auzi, să sculă iute şi veni cătră El.
30 Şi încă nu venise Iisus în sat, ce era în locul
31 unde au întimpinat pre El Martha. Deci
jidovii carii era cu ea în casă şi o mîngîia
pre ea, văzînd pre Maria că degrabă să sculă
şi ieşi, mearseră după ea zicînd:„S-au dus
32 la mormînt ca să plîngă acolo“. Deci
Maria, deaca au venit unde era Iisus, văzînd
pre El, au căzut la picioarele Lui, zicînd
Lui:„Doamne, de ai fi fost aicea, n-ar fi mu-
33 rit frate-mieu“. Deci Iisus, deaca au văzut
prea ea plîngînd şi pre cei ce venise cu ea ji-
dovi plîngînd, gemu cu duhul şi Să turbură
34 pre Sine. Şi zise:„Unde aţi pus pre el?“
35 Ziseră Lui:„Doamne, vino şi vezi!“ Lă-
36 crămă Iisus. Deci zicea jidovii:„Caută
37 cum iubiia pre el“. Iară unii dentru ei
ziseră:„Nu putea Acesta, Carele au deşchis
ochii orbului, să facă şi pe acesta să nu
38 moară?“ Deci Iisus iarăş gemînd întru
Sine, veni la mormînt. Şi era peşteră şi
piatra zăcea preste ea. Zise Iisus:„ Rădicaţi
39 piatra!“ Zise Lui sora celui mort, Martha:
„Doamne, acum pute, pentru că de 4 zile
40 iaste“. Zise ei Iisus:„N-am zis ţie că, de
vei creade, vei vedea mărirea lui Dumnezău?“
41 Deci rădicară piatra unde era mortul zăcînd,
iară Iisus rădică ochii în sus şi zise:„Părinte,
42 mulţimescu-Ţ căci M-ai ascultat. Şi Eu
ştiiam că pururea Mă asculţi, ce pentru
gloata ce stă pe-mprejur am zis, ca să crează
43 că Tu M-ai trimis“. Şi aceastea zicînd,
cu glas mare au strigat:„Lazare, vino afară!“
44 Şi ieşi cel mort, legate fiind picioarele şi
mînile cu făşuri, şi faţa lui cu măhramă era
legată. Zise lor Iisus:„Dezlegaţi pre el şi
45 lăsaţi să meargă“. Deci mulţi den jidovii
carii au fost venit cătră Maria, şi văzînd
ceale ce au făcut Iisus, au crezut întru El.
46 Iară unii dentru ei s-au dus cătră farisei şi
47 spuseră ceale ce au făcut Iisus. Deci adu-
nară arhiereii şi fariseii sfat şi zicea:„Ce
facem, că Acesta Om multe seamne face!
48 De vom lăsa pre El aşa, toţi vor creade întru
El, şi vor vini rîmleanii şi vor rîdica noao şi
49 locul şi limba“. Iară unul dentru ei,
oarecarele Caiafa, arhiereu fiind anului ace-
50 luia, zise lor:„Voi nu ştiţi nimica, Nici
gîndiţi că de folosu e noao ca să moară un
om pentru norod, şi nu toată limba să
51 piară“. Iară aceasta de la el n-au zis, ce,
arhiereu fiind anului aceluia, prooroci că
52 vrea Iisus să moară pentru limbă; Şi
nu pentru limbă numai, ce ca şi pre
fiii lui Dumnezău cei răsipiţi să-i
adune întru una. Deci den ziua aceaea 53
s-au sfătuit ca să-L omoară pre El. Deci 54
Iisus nu mai umbla aiave întru jidovi, ce Să
duse de acolo într-un ţinut, aproape de pus-
tiiu, la cetatea ce să cheamă Efraim, şi acolo
petrecea cu ucenicii Lui. Şi era aproape 55
Paştele jidovilor şi să suiră mulţi în Ierusa-
lim den ţară mai nainte de Paşte, ca să să
curăţască pre dînşii. Deci cerca pre Iisus 56
şi zicea între dînşii în besearică stînd:„Ce
vă pare voao, că nu va veni la sărbătoare?“
Şi au fost dat şi arhiereii şi fariseii poruncă, 57
ca, de va şti neştine unde iaste, vor porunci
ca să-L prinză pre El.

CAP XII

Deci Iisus, cu şase zile mai nainte de 1
Paşte, veni la Vithania, unde era
Lazar, cel ce fusease mort, pre
carele au învis den morţi. Făcu- 2
ră derept aceaea Lui cină acolo, şi
Martha poslușiia, iară Lazar era unul den
cei ce şădea împreună cu El. Deci Maria, 3
luînd o litră de mir de nardu de credinţă,
de mult preţ, unse picioarele lui Iisus şi
ştearse cu părul ei picioarele Lui, iară casa
s-au împlut de mirosul mirului. Deci zise 4
unul dentru ucenicii Lui, Iuda al lui Simon
Iscariotul, cel ce era să-L vînză pre El:
„Pentru ce acest mir nu s-au vîndut direpţ 5
300 de dinari şi să să fie dat săracilor?“
Şi zise aceasta nu că pentru săraci îi era 6
grije lui, ce căci fur era şi punga avea, şi ce
să băga purta. Deci zise Iisus:„Lasă-o pre 7
ea, pentru în ziua îngropării Meale au păzit
pre el. Pentru că pre săraci pururea-i 8
aveţi cu voi, iară pre Mine nu pururea Mă
aveţ“. Deci conoscu gloată multă den 9
jidovi că iaste acolo şi veniră nu pentru
Iisus numai, ce ca şi pre Lazar să vază, pre
carele au învis den morţi. Iară să sfătuiră 10
arhiereii ca şi pre Lazar să omoară. Căci 11
mulţi pentru el să ducea, dentru jidovi, şi
credea în Iisus. A doua zi, gloata cea 12
multă ce au fost venit la sărbătoare auzind
că vine Iisus în Ierusalim, Luară stîlpări 13
de finic şi-I ieşiră în timpinarea Lui şi striga:
„Osanna! Blagoslovit Cela ce vine întru
numele Domnului, Împăratul lui Israil!“
Şi aflînd Iisus un asin, şăzu pre el după cum 14
iaste scris: „Nu te teame, fiică Sion! 15
Iată, Împăratul tău vine şăzînd pre mînzul
asinii“. Şi aceastea nu le-au conoscut uce- 16
nicii Lui mai nainte, ce, cînd Să proslăvi
Iisus, atuncea ş-au adus aminte că aceastea
era asupra Lui scrise, şi aceastea au făcut Lui.
Deci mărturisiia gloata care era cu El, cînd 17
pre Lazar au strigat den mormînt şi au scu-
lat pre el den morţi. Pentru aceaea au şi 18
întimpinat pre El gloata, căci au auzit să fie
făcut El acest semn. Deci fariseii ziseră 19
întru dînşii:„Vedeţi că nu folosiţi ne-

20 mică! Iată, lumea după El să duse". Şi era oarecarii elini den ceia ce să suia ca să să
21 închine la sărbătoare. Deci aceştea veniră la Filip, la cel de la Vithsaida a Galileii, şi-l întreba pre el zicînd:„Doamne, vom să
22 vedem pre Iisus". Veni Filip şi zise lui Andreiu, şi iarăş Andreiu şi Filip ziseră lui
23 Iisus. Iară Iisus au răspuns lor zicînd: „Venit-au ceasul ca să Să mărească Fiiul
24 Omului. Amin, amin zic voao: Grăunţul de grîu, căzînd în pămînt, de nu va muri, el sîngur rămîne, iară de va muri, multă roadă
25 aduce. Cela ce iubeaşte sufletul lui, piarde-va pre el; şi cela ce uraşte sufletul lui în lumea aceasta, întru viaţă veacinică păzi-va
26 pre el. De Mie va sluji neştine, Mie să urmeze, şi unde sînt Eu, acolo şi sluga Mea va fi. Şi de va sluji neştine Mie, cinsti-l-va
27 pre el Părintele. Acum sufletul Mieu s-au turburat, şi ce voiu zice? Părinte, mîntuiaşte-Mă den ceasul acesta! Ce pentru aceaea
28 am venit la ceasul acesta. Părinte, măreaşte numele Tău!" Deci veni glas den ceriu:„Şi
29 am mărit şi iarăş voiu mări". Iară gloata aceaea ce sta şi au auzit zicea că tunet să să
30 fie făcut. Alţii zicea:„Înger Lui au grăit". Răspunse Iisus şi zise:„Nu pentru Mine acest
31 glas s-au făcut, ce pentru voi. Acum judecată iaste lumii aceştiia, acum biruitoriul
32 lumii aceştiia scoate-să-va afară. Iară Eu, de Mă voiu înălţa de la pămînt, pre toţi voiu
33 trage cătră Mine". Şi aceasta zicea însemnînd cu ce moarte era să moară. Răspunse
34 Lui gloata:„Noi am auzit den Leage că Hristos rămîne în veac, şi cum Tu zici că trebuie a Să înălţa Fiiul Omului? Cine iaste
35 acesta Fiiul Omului?" Zise lor derept aceaea Iisus:„Încă puţinea vreame Lumina cu voi iaste. Îmblaţi pînă aveţi Lumina, ca nu întunearec pre voi să vă apuce. Şi cela ce umblă întru întunearec nu ştie unde
36 mearge. Pînă aveţi Lumina, creadeţi în Lumină, ca fiii Luminei să fiţi!" Aceastea au grăit Iisus şi, ducîndu-Se, S-au ascuns de
37 la ei. Şi atîtea seamne făcînd El, fiind
38 înaintea lor, nu credea întru El, Ca cuvîntul Isaiei proorocului să să plinească, care au zis:„Doamne, cine au crezut auzului nostru? Şi braţul Domnului cui s-au descoperit?"
[39] Pentru aceaea nu putea să crează, căci iarăş
[40] zise Isaia: „Orbit-au ochii lor şi împietri inima lor, ca să nu vază cu ochii şi să priceapă cu inima, şi să vor întoarce, şi voiu
41 vindeca pre ei". Aceastea zise Isaia, cînd
42 văzu mărirea Lui şi grăi pentru El. Însă derept aceaea, şi dentru boiari mulţi au crezut întru El, ce pentru farisei nu mărturisiia, ca
43 nu depărtaţi de adunare să să facă; Pentru că îndrăgiră mărirea oamenilor mai mult
44 decît mărirea lui Dumnezău. Iară Iisus strigă şi zise:„Cela ce creade în Mine, nu creade în Mine, ce în Cela ce M-au trimis pre Mine.
Şi cela ce veade pre Mine, veade pre Cela ce 45
au trimis pre Mine. Eu Lumină în lume 46
am venit, ca tot cela ce va creade în Mine întru întunearec să nu rămîie. Şi de va auzi 47
neştine graiurile Meale, şi nu va creade, Eu nu judec pre el, pentru că n-am venit ca să judec lumea, ce ca să mîntuiesc lumea.
Cela ce leapădă pre Mine şi nu prinde grai- 48
rile Meale, are pre cela ce judecă pre el: cuvîntul carele am grăit, acela va judeca pre el în ziua cea de apoi. Căci Eu dentru Mine 49
n-am grăit, ce Părintele Cela ce au trimis pre Mine, Acela poruncă Mi-au dat ce voiu zice şi ce voiu grăi. Şi ştiu că porunca Lui 50
viaţă veacinică iaste. Deci ceale ce grăiesc Eu, după cum Mi-au zis Mie Părintele, aşa grăiesc".

CAP XIII

Iară mai nainte de sărbătoarea 1
Paştilor, ştiind Iisus că I-au venit Lui ceasul ca să Să mute den lumea aceasta cătră Părintele, iubind pre ai Săi, pre cei den lume, desăvîrşit
i-au iubit pre ei. Şi cină făcîndu-se, dracul 2
întrînd în inima Iudei al lui Simon Iscariotul ca să-L vînză pre El, Ştiind Iisus că toate 3
I-au dat Lui Părintele în mînă şi cum de la Dumnezău au ieşit şi cătră Dumnezău mearge, Sculă-Să de la cină şi puse veş- 4
mintele şi, luînd ştergătoriul, Să încinse pre Sine. Apoi puse apă în spălătoare şi începu 5
a spăla picioarele ucenicilor şi a şterge cu ştergătoriul cu carele era încins. Veni 6
derept aceaea la Simon Petr. Şi zise Lui acela: „Doamne, Tu speli picioarele?" Răspunse 7
Iisus şi zise lui:„Ce fac Eu, tu nu ştii acum, ce vei cunoaşte după aceasta". Zise Lui 8
Petr:„Nu vei spăla picioarele meale în veac!" Răspunse lui Iisus:„De nu voiu spăla pre tine, n-ai parte cu Mine". Zise Lui Simon 9
Petr:„Doamne, nu picioarele meale numai, ce şi mîinile şi capul". Zise lui Iisus:„Cel 10
scăldat nu trebuie fără numai picioarele a le spăla, ce iaste curat tot. Şi voi curaţi sînteţi, iară nu toţi". Pentru că ştiia pre 11
cel ce vindea pre El, pentru aceaea zise:„Nu toţi curaţi sînteţ". Deci cînd spălă pi- 12
cioarele lor şi-ş luo hainele Lui, şăzînd iarăş, zise lor:„Cunoaşteţ ce am făcut voao?
Voi strigaţi pre Mine:'Învăţătoriul şi 13
Domnul', şi bine ziceţ, pentru că sînt.
Deci de Eu am spălat voao picioarele, Dom- 14
nul şi Învăţătoriul, şi voi datori sînteţ unul altuia a spăla picioarele; Pentru că pildă 15
am dat voao, ca, după cum Eu am făcut voao, şi voi să faceţ. Amin, amin zic 16
voao: Nu iaste sluga mai mare decît domnul său, nice trimisul mai mare de cel ce l-au trimis pre el. De ştiţi aceastea, fericiţ 17
sînteţ de le veţ face aceastea. Nu 18

pentru voi toţi zic, Eu ştiu pre carii am ales. Ce ca să să plinească Scriptura: 'Cela ce mănîncă cu mine pîine, au rădicat asupra mea
19 călcîiul lui'. De-acum zic voao, mai nainte decît a să face, ca, cînd să va face, să creadeţ
20 că Eu sînt. Amin, amin zic voao: Cela ce priimeaşte, de voi trimite pre cineva, pre Mine priimeaşte; şi cela ce pre Mine priimeaşte, priimeaşte pre Cel ce au trimis pre
21 Mine". Aceastea zicînd Iisus, S-au turburat cu duhul şi mărturisi şi zise: „Amin, amin zic voao că unul dentru voi Mă va vinde".
22 Căuta direpţ aceaea ucenicii unul spre altul,
23 mirîndu-se pentru cine zice. Şi era şăzînd unul den ucenicii Lui la sînul Lui Iisus, pre
24 carele-l iubiia Iisus. Îi făcu semnu direpţ aceaea acestuia Simon Petru, să întreabe
25 cine ar fi pentru carele zice. Şi căzînd acela pre pieptul lui Iisus, zise Lui: „Doamne,
26 cine iaste?" Răspunse Iisus: „Acela iaste căruia Eu, întingînd pîinea, îi voiu da!" Şi întingînd pîinea, o deade Iudei al lui Simon
27 Iscariotului. Şi după pîine atunce întră într-acela Satana. Deci zise lui Iisus: „Ce vei
28 să faci, fă mai curînd!" Şi aceasta nimenea n-au cunoscut den ceia ce şădea, spre
29 ce au zis lui. Pentru că unii socotiia, de vreame ce punga avea Iuda, că-i zicea lui Iisus: „Cumpără de carele ne trebuiescu la praznecu", sau săracilor ca să dea ceva.
30 Deci luînd pîinea, acela îndată au ieşit; şi
31 era noaptea, cînd au ieşit. Zise Iisus: „Acum S-au slăvit Fiiul Omului, şi Dumne-
32 zău S-au slăvit întru El. De vreame ce Dumnezău S-au slăvit întru El, şi Dumnezău va slăvi pre El întru Dînsul şi îndată va slăvi
33 pre El. Feţilor, încă puţinel cu voi sînt. Cerca-veţi pre Mine şi, după cum ziş jidovilor că 'Unde Mă duc Eu, voi nu puteţ să
34 meargeţ', şi voao zic acum. Poruncă noao dau voao ca: Să iubiţ unul pre altul. În ce chip am iubit pre voi, ca şi voi să vă iubiţ
35 întru voi. Întru aceasta vor cunoaşte toţi că ai Miei ucenici sînteţ, de veţ avea dragoste
36 între voi". Zise Lui Simon Petăr: „Doamne, unde mergi?" Răspunse-i lui Iisus: „Unde merg, nu poţi acum să vii după Mine, iară
37 mai apoi vei veni după Mine". Zise Lui Petăr: „Doamne, pentru ce nu pociu veni după Tine acum? Sufletul mieu pentru Tine
38 voiu pune". Răspunse-i lui Iisus: „Sufletul tău pentru Mine vei pune? Amin, amin zic ţie: Nu va cînta cucoşul pînă nu te vei lepăda de Mine de trei ori.

CAP XIV

1 Nu să turbure inema voastră; creadeţ
2 în Dumnezău, şi întru Mine creadeţ. În casa Tătîne-Mieu sălaşuri multe sînt. Iară de nu, aş fi zis voao. Mear-

ge-voiu să gătescu loc voao. Şi de voiu 3
mearge şi voiu găti voao loc, iarăş voiu veni şi voiu lua pre voi cătră Mine, ca unde Eu sînt, şi voi să fiţi. Şi unde Eu merg, ştiţ, 4
şi calea o ştiţ". Zise Lui Thoma: „Doam- 5
ne, nu ştim unde mergi; şi cum putem calea să ştim?" Zise lui Iisus: „Eu sînt Calea şi 6
Adevărul şi Viaţa. Nimenea nu vine cătră Părintele, fără numai pren Mine. De aţi 7
şti pre Mine, şi pre Părintele Mieu aţi fi cunoscut; şi de acum ştiţ pre El şi aţ văzut pre El". Zise Lui Filip: „Doamne, arată-ne 8
noao pre Părintele şi destulu-i noao". Zise-i lui Iisus: „Atîta vreame cu voi sînt şi 9
nu M-ai cunoscut, Filipe? Cela ce au văzut pre Mine, au văzut pre Părintele. Şi cum tu zici: 'Arată-ne noao pre Părintele?' Nu 10
crezi că Eu sînt întru Părintele şi Părintele întru Mine iaste? Graiurile carele Eu voao grăiesc, de la Mine nu grăiescu, iară Tatul, Cela ce rămîne întru Mine, Acela face lucru-
rile. Creadeţ în Mine, că Eu sînt întru 11
Părintele şi Părintele întru Mine; iară de nu, pentru faptele acealea să creadeţ în Mine. Amin, amin zic voao: Cela ce creade întru 12
Mine, lucrurile carele Eu fac, şi acela va face, şi mai mari decît aceastea va face; Că Eu 13
cătră Părintele Mieu merg. Şi orice veţi ceare întru numele Mieu, aceasta voiu face, ca să Să mărească Părintele întru Fiiul. De veţ ceare ceva întru numele Mieu, Eu 14
voiu face. De iubiţ pre Mine, poruncile 15
Meale păziţ. Şi Eu voiu ruga pre Părintele 16
şi alt Mîngîitoriu va da voao, ca să rămîie cu voi în veac, Duhul Adevărului, Care 17
lumea nu poate să-L ia, nici veade pre El, nici ştie pre El; iară voi ştiţ pre El, căci lîngă voi rămîne şi întru voi va fi! Nu 18
voiu lăsa pre voi săraci, veni-voiu cătră voi. Încă puţin şi lumea nu Mă va mai vedea; 19
iară voi vedea-Mă-veţ, căci Eu viu sînt şi voi veţ fi vii. Întru aceaea zi cunoaşte-veţ 20
voi că Eu—întru Părintele Mieu, şi voi întru Mine şi Eu întru voi. Cela ce are poruncile 21
Meale şi le păzeaşte pre eale, acela iaste cela ce iubeaşte pre Mine; iară cela ce iubeaşte pre Mine, iubi-să-va de Părintele Mieu, şi Eu voiu iubi pre el şi voiu arăta lui pre Mine".
Zise Lui Iuda, nu Iscariotul: „Doamne, ce 22
s-au făcut că noao vei să Te arăţi pre Tine, şi nu lumii?" Răspunse Iisus şi zise lui: 23
„De mă iubeaşte neştine, cuvîntul Mieu va păzi, şi Tatăl Mieu va iubi pre el, şi cătră el vom veni şi lîngă el lăcaşu vom face. Cela 24
ce nu iubeaşte pre Mine, cuvintele Meale nu păzeaşte. Şi cuvîntul carele auziţi nu iaste al Mieu, ce al Părintelui Celui ce M-au trimis.
Aceastea am grăit voao, lîngă voi şăzînd, 25
Iară Mîngîitoriul, Duhul cel Sfînt, Carele va 26
trimite Părintele întru numele Mieu, Ace-

la pre voi va învăţa toate şi va aduce voao
27 aminte toate carele am zis voao. Pace las
voao, pacea Mea dau voao, nu după cum
lumea dă Eu dau voao; să nu se turbure ini-
28 ma voastră, nici să să spare. Auzit-aţi că
Eu am zis voao:'Mergu şi viu către voi'. De
M-aţi iubi pre Mine, v-aţi bucura, căci am
zis:'Mergu către Părintele, căci Părintele
29 Mieu mai mare de Mine iaste'. Şi acum
am zis voao mai nainte decît a fi, ca, cînd
30 va fi, să creadeţi. Nu voiu mai grăi multe
cu voi, pentru că vine biruitoriul lumii, şi
31 întru Mine nu are nimica; Ce ca să ştie
lumea că iubescu pre Părintele şi, precum
Mi-au poruncit Părintele, aşa facu. Sculaţi-vă
să meargem de aicea!

CAP XV

1 Eu sînt buciumul viţei cel adevărat
şi Părintele Mieu lucrătoriul iaste.
2 Toată viţa ce n-aduce roadă în
Mine, rădică-o pre ea; şi toată carea
aduce roadă, curăţeaşte-o pre ea,
3 ca mai multă roadă să aducă. Acum voi
curaţi sînteţi, pentru cuvîntul carele am
4 grăit voao. Rămîneţi întru Mine şi Eu
întru voi. În ce chip viţa nu poate roadă să
scoaţă dentru ea, de nu va rămînea în bu-
cium, aşa nici voi, de nu veţi rămînea în
5 Mine. Eu sînt buciumul, voi viţele. Cela
ce rămîne întru Mine şi Eu întru el, acesta
aduce roadă multă, căci fără de Mine nu
6 puteţi să faceţi nimica. De nu va rămînea
neştine întru Mine, s-au scos afară ca viţa şi
să uscă, şi le aduce pre eale şi în foc le bagă
7 şi ardu. De veţi rămînea în Mine şi graiu-
rile Meale întru voi vor rămînea, orice veţi
8 vrea, veţi ceare, şi să va face voao. Întru
aceastea S-au mărit Părintele Mieu, ca roadă
multă să scoateţi şi veţi fi ai Miei ucenici.
9 După cum au iubit pre Mine Părintele, şi
Eu am iubit pre voi; rămîneţi în dragostea
10 Mea. De veţi păzi poruncile Meale,
rămînea-veţi întru dragostea Mea, în ce chip
Eu poruncile Tatîni-Mieu am păzit şi rămîiu
11 întru a Lui dragoste. Aceastea am grăit
voao, ca bucuria Mea întru voi să rămîie şi
12 bucuria voastră să va plini. Aceasta iaste
porunca Mea ca: Să vă iubiţi unul pe altul,
13 după cum am iubit pre voi. Mai mare de-
cît aceasta dragoste nimeni nu are, ca neştine
sufletul lui să puie, pentru priatenii lui.
14 Voi priatenii Miei sînteţi, de veţi face cîte
15 Eu poruncescu voao. Nu vă mai zic voao
slugi, căci sluga nu ştie ce face domnul său,
iară voao v-am zis priateni, că toate care am
auzit de la Părintele Mieu, am arătat voao.
16 Nu voi M-aţi ales pre Mine, ce Eu am ales
pre voi şi am pus pre voi, ca voi să mergèţi
şi roadă să aduceţi, şi roada voastră va
rămînea, că orice de veţiceare de la Părinte-
le, întru numele Mieu, va da voao. Aceas- 17
tea poruncescu voao ca: Să iubiţi unul pre
altul. De lumea pre voi urăşte, cunoaşteţi 18
că pre Mine mai nainte decît pre voi au urît.
De aţi fi den lume, lumea ar iubi pre al său; 19
iară căci den lume nu sînteţi, ce Eu am ales
pre voi den lume, pentru aceaea urăşte pre
voi lumea. Aduceţi-vă aminte de cuvîntul 20
carele Eu am zis voao:'Nu iaste sluga mai
mare de domnul lui'. De M-au gonit pre Mine,
şi pre voi vor goni; de cuvîntul Mieu au pă-
zit, şi al vostru vor păzi. Ce aceastea 21
toate vor face voao pentru numele Mieu, căci
nu ştiu pre Cela ce M-au trimis pre Mine.
De n-aş fi venit şi n-aş fi grăit lor, păcat 22
n-ar avea; iară acum pricină n-au pentru pă-
catul lor. Cela ce pre Mine urăşte şi pre 23
Tatăl Mieu urăşte. De nu aş fi făcut 24
lucrurile întru ei, carele nimenilea altul n-au
făcut, păcat nu ar avea; iară acum şi au văzut,
şi au urît şi pre Mine şi pre Tatăl Mieu.
Ce ca să să plinească cuvîntul cel scris în 25
Leagea lor:'Căci Mă urîră în zadar'. Iară 26
cînd va veni Mîngîitoriul, Carele Eu voi tri-
mite voao, de la Părintele, Duhul Adevăru-
lui, Carele de la Părintele iase, Acela va
mărturisi pentru Mine. Şi voi mărturisiţi, 27
că de-nceput cu Mine sînteţi .

CAP XVI

Aceastea am grăit voao, ca să nu vă 1
smintiţi. Depărtaţi de adunare 2
or face pre voi; ce vine ceas ca tot
cela ce va ucide pre voi, îi va părea
că slujbă aduce lui Dumnezău.
Şi aceastea vor face voao, căci n-au conoscut 3
pre Părintele, nici pre Mine. Ce aceastea 4
am grăit voao, ca, cînd va veni ceasul, să vă
aduceţi aminte de eale căci am zis voao. Şi
aceastea voao de-nceput n-am zis, căci cu
voi eram. Iară acum Mă duc către Cela 5
ce M-au trimis şi nimeni dentru voi Mă în-
treabă:'Unde Te duci?' Ce, căci aceastea 6
am grăit voao, mîhnirea au împlut inima
voastră. Ce Eu adevărul zic voao, de folo- 7
seaşte voao ca Eu să Mă duc; că de nu Mă
voiu duce, Mîngîitoriul nu va veni către voi,
iară de Mă voiu duce, trimite-L-voiu pre El
către voi. Şi venind Acela, va mustra 8
lumea pentru păcate şi pentru direptate şi
pentru judecată. Pentru păcate, căci nu 9
cred întru Mine; Iară pentru direptate, 10
căci către Tatăl Mieu mergu şi nu veţi mai
vedea pre Mine; Iară pentru judecată, 11
căci biruitoriul lumii aceştiia s-au judecat.
Încă multe am a zice voao, ce nu puteţi 12
a le purta acum. Iară cînd va veni 13
Acela, Duhul Adevărului, povăţui-va pre
voi întru tot adevărul, pentru că nu
va grăi de la Dînsul, ce oricîte va au-

zi, va grăi, şi ceale ce vin va vesti voao.
14 Acela Mă va proslăvi, căci dentru al Mieu va
15 lua şi va vesti voao. Toate cîte are Părintele
ale Meale sînt; pentru aceaea am zis că dentru
16 al Mieu ia şi va vesti voao. Puţin, şi nu
Mă veţi vedea; şi iarăş puţin, şi Mă veţi
vedea, căci Eu Mă duc cătră Părintele".
17 Ziseră derept aceaea den ucenicii Lui între
dînşii:„Ce iaste aceasta care zice noao:
'Puţin şi nu Mă veţi vedea, şi iarăş puţin
şi Mă veţi vedea? Şi că Eu mergu cătră
18 Părintele'?" Deci zicea:„Aceasta ce iaste
care zice 'cel puţin?' Nu ştim ce zice".
19 Cunoscu derept aceaea Iisus că vrea pre El
să-L întreabe şi zise lor:„Pentru aceasta cer-
caţi între voi căci am zis:'Puţin, şi nu Mă
veţi vedea; şi iarăş puţin, şi Mă veţi vedea?'
20 Adevăr, adevăr zic voao că veţi plînge şi
veţi jăli voi, iară lumea să va bucura; iară
voi vă veţi mîhni, iară mîhnirea voastră spre
21 bucurie să va face. Muiarea, cînd naşte,
mîhnire are, căci au venit ceasul ei; iară cînd
va naşte copilul, nu-ş mai aduce aminte de
chin, pentru bucurie, căci s-au născut om
22 în lume. Deci şi voi mîhnire acum aveţi,
ce iarăş voiu vedea pre voi şi să va bucura
inima voastră, şi bucuria voastră nimenea
23 nu o va rîdica de la voi. Şi într-aceaea zi
pre Mine nu Mă veţi întreba nimica. Adevăr,
adevăr zic voao că, oricîte veţi ceare de la
Tatăl Mieu întru numele Mieu, va da voao.
24 Pînă acum n-aţi cerşut nimică întru numele
Mieu. Ceareţi şi veţ lua, ca bucuria voastră
25 să fie plinită. Aceastea în pilde am grăit
voao, ce va veni ceas cînd nu voiu mai grăi
voao cu pilde, ce aiavea pentru Părintele
26 voiu grăi voao. Într-aceaea zi întru numele
Mieu ceare-veţi; şi nu zic voao că Eu voiu
27 ruga pre Tatăl pentru voi, Pentru că
Acesta Părintele iubeaşte pre voi, căci voi
pre Mine aţi iubit şi aţi crezut că Eu de la
28 Dumnezău am ieşit. Ieşit-am de la Pă-
rintele şi am venit în lume; iarăş las lumea
29 şi mergu cătră Părintele". Ziseră Lui
ucenicii Lui:„Iată, acum aiavea grăieşti, şi
30 nici o pildă zici. Acum ştim că ştii toate
şi nu-Ţi trebuie ca să Te întreabe cineva.
Întru aceasta creadem că de la Dumnăzău
31 ai ieşit". Răspunse lor Iisus:„Acum
32 creadeţi? Iată vine ceas, şi acum au venit,
ca să vă răsipiţi fieştecarele la ale sale, şi
pre Mine sîngur să Mă lăsaţi. Şi nu sînt sîngur,
33 căci Tatăl Mieu cu Mine iaste. Aceastea
am grăit voao, ca întru Mine pace
să aveţi. În lume necaz aveţi,
ce îndrăzniţi; Eu am
biruit lumea".

CAP XVII

Aceastea au grăit Iisus şi au rădicat 1
ochii Lui la ceriu şi zise:„Părinte,
sosit-au ceasul! Măreaşte pre Fiiul
Tău, ca şi Fiiul Tău să Te mărească
pre Tine. După cum ai dat Lui 2
biruinţă a tot trupul, ca,tot care ai dat Lui,
să dea lor viaţă veacinică. Şi aceasta 3
iaste viaţa cea veacinică: Ca să cunoască pre
Tine, pre Cel sîngur adevărat Dumnezău, şi
pre Carele ai trimis, Iisus Hristos. Eu Te-am 4
slăvit pre pămînt; lucrul am săvîrşit, carele
ai dat Mie ca să fac. Şi acum, măreaşte-Mă 5
Tu, Părinte, lîngă Tine, cu mărirea carea
am avut lîngă Tine mai nainte decît a fi lu-
mea. Arătat-am numele Tău la oameni, 6
pre carii ai dat Mie den lume. Ai Tăi era, 7
şi Mie ai dat pre ei, şi cuvîntul Tău au păzit.
Acum au cunoscut că toate cîte ai dat Mie
de la Tine sînt; Căci graiurile care ai dat 8
Mie, am dat lor; şi ei au luat şi au cunoscut
cu adevărat că de la Tine am ieşit şi au crezut
că Tu M-ai trimis. Eu pentru ei Mă rog; 9
nu pentru lume Mă rog, ce pentru carii ai
dat Mie, căci ai Tăi sînt. Şi ale Meale toate 10
ale Tale sînt, şi ale Tale ale Meale; şi M-am
mărit întru eale. Şi nu mai sînt în lume, 11
şi aceştea în lume sînt; şi Eu cătră Tine viu,
Părinte Sfinte, păzeaşte pre ei întru numele
Tău, pre carii ai dat Mie, ca să fie una ca şi
noi. Cînd eram cu ei în lume, Eu păziam 12
pre ei întru numele Tău; pre carii ai dat Mie,
am păzit şi nimenea dentru ei n-au perit,
fără numai fiiul pierzării, ca să să plinească
Scriptura. Iară acum cătră Tine viu şi 13
aceastea grăiescu în lume, ca să aibă bucuria
Mea plinită întru ei. Eu am dat lor cu- 14
vîntul Tău, şi lumea au urît pre ei, căci nu
sînt den lume, precum nu sînt Eu den lume.
Nu mă rog ca să-i iai pre dînşii den lume, 15
ce ca să fereşti pre ei de cel rău. Den lu- 16
me nu sînt, precum Eu den lume nu sînt.
Sfinţeaşte pre ei cu adevărul Tău; cuvîntul 17
Tău adevăr iaste. Precum M-ai trimis pre 18
Mine în lume, şi Eu am trimis pre ei în lume.
Şi pentru ei Eu sfinţescu pre Mine, ca şi ei 19
să fie sfinţiţi cu adevăr. Şi nu numai 20
pentru aceştea Mă rog, ce şi pentru ceia ce
cred pren cuvîntul lor în Mine, Ca toţi 21
una să fie, după cum Tu, Părinte, întru
Mine şi Eu întru Tine, ca şi ei întru Noi una
să fie, ca lumea să crează că Tu M-ai trimis.
Şi Eu mărirea carea ai dat Mie am dat lor, 22
ca să fie una, după cum Noi una sîntem:
Eu întru ei şi Tu întru Mine, ca să fie desăvîr- 23
şit întru una şi ca să cunoască lumea că Tu
M-ai trimis şi ai iubit pre ei, precum pre Mine
ai iubit. Părinte, pre carii ai dat Mie, 24

voiu ca, unde voiu fi Eu, şi aceia să fie cu Mine, ca să vază mărirea Mea care ai dat Mie, căci M-ai iubit pre Mine mai nainte de
25 izvodirea lumii. Părinte direapte, şi lumea pre Tine n-au cunoscut, iară Eu Te-am cunoscut, şi aceştea au cunoscut că Tu M-ai
26 trimis. Şi am arătat lor numele Tău şi voiu arăta, ca dragostea cu carea ai îndrăgit pre Mine întru ei să fie, şi Eu întru dînşii".

CAP XVIII

1 Aceastea zicînd, Iisus ieşi împreună cu ucenicii Lui decinde de pîrîul Chedrilor, unde era grădină la carea
2 au întrat El şi ucenicii Lui. Şi ştiia şi Iuda, cela ce-L vindea pre El, locul, căci de multe ori s-au adunat Iisus
3 acolo cu ucenicii Lui. Deci Iuda, luînd pîlcul şi, de la arhierei şi farisei, slugi, veni
4 acolo cu fălinare şi făclii şi arme. Iisus dirept aceaea, ştiind toate ceale ce vin asupra Lui, ieşind zise lor:„Pre cine căutaţi?"
5 Răspunseră Lui:„Pre Iisus Nazarineanul!" Zise lor Iisus:„Eu sînt". Şi sta şi Iuda, cela
6 ce-L vindea pre El, cu ei. Deci deaca zise lor că „Eu sînt", să duseră înapoi şi căzură
7 jos. Deci iarăş întrebă pre ei:„Pre cine cercaţi?" Şi ei ziseră:„Pre Iisus Nazarineanul".
8 Răspunse Iisus:„Zis-am voao că Eu sînt, deci, de Mă cercaţi pre Mine, lăsaţi pre
9 aceştea să să ducă, Ca să să plinească cuvîntul carele au zis că 'Pre carii ai dat Mie, n-am pierdut dentru ei pre nici unul'".
10 Deci Simon Petăr, avînd sabie, o zmulse pre ea şi lovi pre sluga arhiereului şi-i tăie lui ureachea cea direaptă; şi era numele slugii
11 Malhos. Zise dirept aceaea Iisus lui Petăr: „Pune sabia ta în teacă. Păharul care au dat
12 Mie Părintele nu-l voiu bea pre el?" Deci pîlcul şi cel preste mie şi slugile jidovilor
13 prinseră pre Iisus şi-L legară pre El. Şi duseră pre El cătră Anna dentîiu, pentru că era socru lui Caiafa, carele era arhiereu anu-
14 lui aceluia. Şi era Caiafa cela ce sfătuise pre jidovi că de folos iaste un om să piară
15 pentru nărod. Şi mergea după Iisus Simon Petr şi celalalt ucenic, iară ucenicul acela era cunoscut arhiereului şi întră împreună cu Iisus în curtea arhiereului;
16 Iară Petr sta lîngă uşă afară. Deci ieşi ucenicul celalalt, carele era cunoscut arhiereului, şi zise portăriţii şi băgă înlăuntru pre Petr.
17 Zise dirept aceaea slujnica portăriţa lui Petr: „Să nu cîndai şi tu eşti dentru ucenicii omului acestuia?" Zise acela:„Nu sînt".
18 Şi sta robii şi slugile carei făcuse jăratec, căci răceală era, şi să încălziia; şi era cu ei Petr
19 stînd şi încălzindu-se. Deci arhiereul întrebă pre Iisus pentru ucenicii Lui
20 şi pentru învăţătura Lui. Răspunse lui Iisus:„Eu aiave am grăit lumii. Eu pururea am învăţat în adunare şi în besearecă, unde pururea jidovii să adună, şi
21 într-ascuns n-am grăit nemică. Ce Mă întrebi? Întreabă pre ceia ce au auzit, ce am grăit lor! Iată, aceştea ştiu ceale ce am zis
22 Eu". Aceastea El zicînd, unul dentru slugi, stînd aproape, deade palmă lui Iisus,
23 zicînd:„Aşa răspunzi arhiereului?" Răspunse lui Iisus:„De am grăit rău, mărturiseaşte pentru rău, iară de am grăit bine, ce
24 Mă baţi?" Trimise-L pre El Anna legat
25 cătră Caiafa arhiereul. Şi era Simon Petr stînd şi încălzindu-se. Deci ziseră lui:„Au şi tu dentru ucenicii Lui eşti?" Lepădatus-au acela şi zise:„Nu sînt!"
26 Zise unul dentru robii arhiereului, rudenie fiind celuia ce au tăiat Petr ureachea:„Au nu eu te-am văzut în grădină cu El?"
27 Deci iarăş s-au lepădat Petr şi îndată cocoşul au cîntat.
28 Deci aduseră pre Iisus de la Caiafa la divan; şi era dimineaţa şi ei n-au întrat la divan, ca să nu să pîngărească, ce să mănînce Paştile.
29 Ieşi dirept aceaea Pilat cătră ei şi zise:„Ce pîră aduceţ asupra Omului Acestuia?"
30 Răspunseră şi ziseră lui:„De nu ar fi Acesta făcătoriu de reale, nu L-am da ţie pre El".
31 Zise lor dirept aceaea Pilat:„Luaţi-L pre El voi şi, după leagea voastră, judecaţi-L pre El". Deci ziseră lui jidovii:„Noao nu e slobod să ucidem pre nimenea".
32 Ca cuvîntul lui Iisus să să plinească, carele au zis, însemnînd cu ce moarte era să moară.
33 Deci întră în divan iarăş Pilat şi strigă pre Iisus şi zise Lui:„Tu eşti împăratul jidovilor?"
34 Răspunse lui Iisus:„De la tine tu aceasta zici,
35 au alţii au zis ţie pentru Mine?" Răspunse Pilat:„Au eu jidov sînt? Limba Ta şi arhiereii Te-au dat mie, ce ai făcut?"
36 Răspunse Iisus:„Împărăţia Mea nu iaste den lumea aceasta. De ar fi den lumea aceasta împărăţia Mea, slugile Meale s-ar trudi ca să nu Mă dau jidovilor. Iară acum împărăţia Mea nu
37 iaste de aici". Zise Lui dirept aceaea Pilat: „Dară împărat eşti Tu?" Răspunse Iisus: „Tu zici că împărat sînt Eu. Eu spre aceasta M-am făcut şi spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărului. Tot cela ce iaste den adevăr Îm ascultă glasul Mieu".
38 Zise-I Lui Pilat:„Ce iaste adevărul?" Şi aceasta zicînd, iarăş ieşi cătră jidovi şi zise
39 lor:„Eu nice o vină nu aflu întru El; Ce iaste obiceiu voao ca pre unul voao să sloboz la Paşti. Deci voia vă iaste să sloboz
40 pre împăratul jidovilor?" Strigară dirept aceaea iarăş toţi zicînd:„Nu pre Acesta, ce pre Varavva". Şi era Varavva tîlhariu.

CAP XIX

1 Atuncea dară luo Pilat pre Iisus
2 şi-L bătu. Şi slujitorii, împletind cunună den spini, au pus preste capul Lui şi cu haină mohorîtă L-au îmbrăcat pre El.
3 Şi zicea:„Bucură-Te, împăratul jidovi-

4 lor!“ Şi-I da Lui palme. Ieşi direpta aceaea
iarăş afară Pilat şi zise lor: „Iată, scoţ voao
pre El afară, ca să cunoaşteţ că întru El
5 nice o vină nu aflu“. Ieşi direpta aceaea
Iisus afară, purtînd cununa cea de spini şi
haina cea mohorîtă, şi zise lor: „Iată Omul!“
6 Deci deaca văzură pre El arhiereii şi slugile,
strigară zicînd: „Răstigneaşte-L! Răstigneaş-
te-L!“ Zise lor Pilat: „Luaţi-L pre El voi
şi-L răstigniţi, pentru că eu nu aflu întru El
7 vină“. Răspunseră lui jidovii: „Noi leage
avem şi, după leagea noastră, datoriu iaste
să moară, căci pre El Fiiu lui Dumnezău
8 S-au făcut“. Deci deaca auzi Pilat acesta
9 cuvînt, mai mult s-au spămîntat. Şi întră
în divan iarăş şi zise lui Iisus: „De unde eşti
10 Tu?“ Iară Iisus răspuns n-au dat lui. Zise
direpta aceaea Pilat Lui: „Mie nu grăieşti?
Nu ştii că puteare am să Te răstignescu pre
Tine şi puteare am să Te slobozescu?“
11 Răspunse Iisus: „N-ai avea nici o puteare
asupra Mea, de nu ar fi fost dată ţie de sus.
Pentru aceaea cela ce M-au vîndut ţie mai
12 mare păcat are“. Dentru aceasta cerca
Pilat să-L sloboază pre El, iară jidovii striga
zicînd: „De vei slobozi pre Acesta, nu eşti
priaten Chesarului. Tot cela ce face pre sine
13 împărat stă împotriva lui Chesariu“. Deci
Pilat, auzind acest cuvînt, scoase afară pre
Iisus şi şăzînd pre scaun, în locul ce să chea-
mă „Aşternut cu piatră“, iară jidoveaşte
14 Gavatha. Şi era Vinerea Paştilor, şi ca la
al şaselea ceas, şi zise jidovilor: „Vezi Împă-
15 ratul vostru!“ Iară ei strigară: „Rădică-L!
Rădică-L! Răstigneaşte-L pre El“. Zise lor
Pilat: „Pre Împăratul vostru să-L răstig-
nescu?“ Răspunseră arhiereii: „Nu avem
16 împărat fără numai pre Chesariu“. Deci
atuncea deade pre El lor, ca să se răstig-
17 nească. Şi luară pre Iisus şi-L duseră. Şi
purtînd crucea Lui, ieşi la locul ce să cheamă
al Căpăţînilor, care să cheamă jidoveaşte
18 Golgotha, Unde pre El L-au răstignit, şi
împreună cu El pre alţi doi, dencoace şi
19 dencolea, şi în mijloc pre Iisus. Şi scrise
şi titlul Pilat şi puse pre cruce. Şi era scris:
„Iisus Nazarineanul, Împăratul jidovilor“.
20 Deci acest titlu mulţi l-au citit dentru jidovi,
căci aproape era de cetate locul unde s-au
răstignit Iisus. Şi era scris jidoveaşte, eli-
21 neaşte, rîmleneaşte. Deci zicea lui Pilat
arhiereii jidovilor: „Nu scrie: ‘Împăratul
jidovilor’, ce cum că Acela au zis: ‘Împărat
22 sînt jidovilor’“. Răspunse Pilat: „Ce am
23 scris, am scris“. Deci slujitorii, cînd au
răstignit pre Iisus, luară hainele Lui (şi fă-
cură patru părţi, la fieştecare slujitoriu parte)
şi veşmîntu. Şi era veşmîntul necusut, de sus
24 ţesut preste tot. Deci ziseră întru ei: „Să
nu-l spintecăm pre el, ce să aruncăm sorţi
pentru el, al cui va fi!“; ca Scriptura să se
plinească, ceaea ce zice: „Împărţiră hainele
Meale lor, şi pre îmbrăcămintea Mea puseră
sorţi“. Deci slujitorii aceastea au făcut.
Şi sta lîngă crucea lui Iisus maica Lui şi sora 25
maicei Lui, Maria a Cleopei, şi Maria Magda-
lina. Deci Iisus, văzînd pre maică şi pre 26
ucenic stînd, pre carele iubiia, zise maicii
Lui: „Muiare, iată fiiul tău!“ Şi după 27
aceaea zise ucenicului: „Iată maica ta!“ Şi
den ceasul acela au luat pre ea ucenicul ace-
la la ale sale. După aceaea, ştiind Iisus 28
că toate acum s-au săvîrşit, ca să să plineas-
că Scriptura, zise: „Seate Mi-e!“ Deci 29
vas zăcea, de oţet plin, şi ei, umplînd bu-
reate de oţet şi cu isop puind împrejur,
apropiară la gura Lui. Deci cînd luo oţe- 30
tul, Iisus zise: „Săvîrşitu-s-au“. Şi plecînd
capul, au dat duhul. Deci jidovii, ca să nu 31
rămîie pre cruce trupurile sîmbăta, de vrea-
me ce vineri era, pentru că era mare ziua
sîmbetei aceiia, întrebară pre Pilat ca să să
zdrobească lor fluierile şi să-i rădice.
Deci veniră slujitorii şi celui dentîiu îi zdro- 32
biră fluierile şi celuialalt ce s-au răstignit
împreună cu el. Iară la Iisus venind, 33
deaca văzură pre El mort fiind, n-au zdrobit
Lui fluierile. Ce unul den slujitori cu 34
fuştele coasta Lui împunse şi îndată ieşi
sînge şi apă. Şi cela ce au văzut au 35
mărturisit, şi adevărată iaste mărturia lui;
şi acela ştie că adevărat zice, ca voi să
creadeţi. Pentru că s-au făcut aceastea, 36
ca Scriptura să să plinească: „Os nu să va
zdrobi de la El“. Şi iarăş altă Scriptură 37
zice: „Vedea-vor la Carele au împuns“.
Iară după aceasta întrebă pre Pilat Iosif cel 38
de la Arimathea, fiind ucenic lui Iisus, iară
ascuns pentru frica jidovilor, ca să rădice
trupul lui Iisus. Şi au poruncit Pilat; deci
veni şi rădică trupul lui Iisus. Şi veni şi 39
Nicodim, cela ce au venit cătră Iisus noaptea
dentîiu, aducînd amestecături de zmirnă şi
aloi, ca vro 100 de litre. Deci luară trupul 40
lui Iisus şi legară pre el cu cearşafuri împre-
ună cu unsorile, după cum iaste obiceaiul
jidovilor a îngropa. Şi era în locul unde 41
S-au răstignit grădină, şi în grădină mormînt
nou, întru carele nimenilea niciodinioară
s-au pus. Deci acolo, pentru vinerea 42
jidovilor, căci aproape era mormîntul,
au pus pre Iisus.

CAP XX

Iară într-una de sîmbete, Maria Magda- 1
lina veni dimineaţa, întunearec încă
fiind, la mormînt, şi văzu piatra
rîdicată de la mormînt. Alergă 2
direpta aceaea şi veni cătră Simon

Petăr şi cătră celalalt ucenic, carele iubiia Iisus, şi zise lor:„Au rîdicat pre Domnul den groapă şi nu ştim unde L-au pus pre El“.
3 Deci ieşi Petăr şi celalalt ucenic şi veniia
4 cătră mormînt. Şi alerga amîndoi împreună, şi celalalt ucenic alergă înainte, mai curînd decît Petăr, şi veni mai întîiu la
5 mormînt. Şi plecîndu-se, văzu zăcînd
6 cearşafurile, însă nu întră. Deci veni Simon Petăr, urmînd lui, şi întră în mormînt
7 şi văzu cearşafurile zăcînd. Şi măhrama care era preste capul Lui nu cu cearşafurile zăcînd, ce osebi, învăluită, într-un loc.
8 Deci atuncea întră şi celalalt ucenic, cela ce au venit întîiu în mormînt, şi văzu şi crezu.
9 Pentru că încă nu ştiia Scriptura, că trebuie
10 El den morţi să Să învie. Deci să duseră
11 iarăş cătră dînşii ucenicii. Iară Maria sta cătră mormînt, plîngînd afară, şi plîngînd
12 să plecă în mormînt. Şi văzu doi îngeri întru veşminte albe şăzînd: unul cătră cap, altul cătră picioare, unde zăcea trupul lui
13 Iisus. Şi ziseră aceia ei:„Muiare, ce plîngi?“ Zise lor:„Căci au rîdicat pre Domnul mieu şi nu ştiu unde L-au pus pre El“.
14 Şi aceastea zicînd, să întoarse îndărăt şi văzu pre Iisus stînd, şi nu ştiia că Iisus iaste.
15 Zise ei Iisus:„Muiare, ce plîngi? Pre cine cauţi?“ Aceaea, părîndu-i-să că grădinariul iaste, zise Lui:„Doamne, de ai rîdicat tu pre El, spune-m unde L-ai pus, şi eu pre Dînsul
16 să-L rîdic“. Zise ei Iisus:„Mario!“ Întorcîndu-se, aceaea zise Lui:„Ravvuni!“, care să
17 zice „Învăţătoriule“. Zise ei Iisus:„Nu te atinge de Mine, pentru că încă nu M-am suit cătră Părintele Mieu, ce pasă cătră fraţii Miei şi zi lor: Suiu-Mă cătră Părintele Mieu şi Părintele vostru şi Dumnezăul Mieu
18 şi Dumnezăul vostru“. Veni Maria Magdalina vestind ucenicilor că au văzut pre
19 Domnul şi aceastea au zis ei. Deci fiind sară întru ziua aceaea, într-una a sîmbetelor, şi uşăle fiind închise unde era ucenicii adunaţi, pentru frica jidovilor, veni Iisus şi stătu
20 în mijloc şi zise lor:„Pace voao!“ Şi aceasta zicînd, arătat-au lor mînile şi coasta Lui. Bucurară-se derept aceaea ucenicii vă-
21 zînd pre Domnul. Deci iarăş zise lor Iisus: „Pace voao! Cum au trimis pre Mine Părinte-
22 le, şi Eu trimiţu pre voi“. Şi aceasta zicînd, au suflat şi zise lor:„Luaţi Duh Sfînt:
23 Cărora veţi lăsa păcatele, lăsa-se-vor lor;
24 ori cărora veţi opri, oprite sînt“. Iară Thoma, unul den 12, cela ce să cheamă Geamăn, nu era cu ei cînd au venit Iisus.
25 Deci zicea lui ceialalţi ucenici:„Văzut-am pre Domnul!“ Iară el zise lor:„De nu voiu vedea întru mînile Lui semnul cuilor şi să puiu degetul mieu în semnul cuilor şi să puiu mîna mea în coasta Lui, nu voiu
26 creade“. Şi după 8 zile iară era înlăuntru ucenicii Lui, şi Thoma cu ei. Veni Iisus, uşăle fiind închise, şi stătu în mijloc şi zise:„Pace voao!“ Apoi zise Thomei: 27
„Adu degetul tău aicea şi vezi mînile Meale; şi adu mîna ta şi pune la coasta Mea; şi nu te face necredincios, ce credincios“. Şi 28
răspunse Thoma şi zise Lui:„Domnul Mieu şi Dumnăzăul Mieu!“ Zise lui Iisus:„Căci 29
ai văzut pre Mine, Thomo, ai crezut. Fericiţi ceia ce n-au văzut şi au crezut“. Deci 30
multe şi alte seamne au făcut Iisus înaintea ucenicilor Lui, carele nu sînt scrise în cartea aceasta. Iară aceastea s-au scris ca să 31
creadeţi că Iisus iaste Hristos, Fiiul lui Dumnezău, şi ca, crezînd, viaţă să aveţi întru numele Lui.

CAP XXI

După aceasta S-au arătat iarăş pre 1
Sine Iisus ucenicilor, la Marea Tiveriada, şi Să arătă aşa: Era împre- 2
ună Simon Petr şi Thoma ce să cheamă Geamăn şi Nathanail cel de la Cana Galileiului şi cei ai Zevedeului şi
alţii dentru ucenicii Lui, doi. Zise lor 3
Simon Petr:„Duce-mă-voiu să vîn ez“. Ziseră lui:„Veni-vom şi noi împreună cu tine!“ Ieşiră şi să suiră în vas îndată, şi întru aceaea noapte n-au prins nemică. Şi demeneaţa 4
făcîndu-se, stătu Iisus la ţărmure, însă nu ştiia ucenicii că Iisus iaste. Zise direpţ 5
aceaea lor Iisus:„Copii, nu ceva de mîncat aveţi?“ Răspunseră Lui:„Nu“. Şi El zise 6
lor:„Puneţ de-a direapta parte a vasului mreajea şi veţ afla“. Deci puseră şi nu mai putea să-l tragă de mulţimea peştilor.
Deci zise ucenicul acela, pre carele iubiia 7
Iisus, lui Petr:„Domnul iaste!“ Deci Simon Petr, auzind că Domnul iaste, cu haina-ş să încinsă, căci era gol, şi să aruncă pre dînsul
în mare. Iară ceialalţi ucenici cu văş- 8
ciorul au venit, căci nu era departe de la pămînt, ce ca vro 200 de coţi, trăgînd nevodul peştilor. Deci deaca ieşiră la pămînt, vă- 9
zură jăratec jos şi peaşte deasupra şi pîine.
Zise lor Iisus:„Aduceţ den peştii carii aţ 10
prins acum!“ Să sui Simon Petr şi trase 11
nevodul pre pămînt plin de peşti mari, 153, şi, atîţea fiind, nu s-au rupt nevodul.
Zise lor Iisus:„Veniţ de prînziţi“. Şi nime- 12
nea nu cuteza den ucenici să cearce pre El: „Tu cine eşti?“, ştiind că Domnul iaste.
Veni direpţ aceaea Iisus şi luo pîinea şi deade 13
lor, şi peaştele aşijderea. Aceasta dară a 14
treia oară S-au arătat Iisus ucenicilor Lui, sculîndu-Se den morţi. Deci deaca prîn- 15
ziră, zise lui Simon Petr Iisus:„Simon Iona, iubeşti-Mă mai mult decît aceştea?“ Zise Lui:„Aşa, Doamne, Tu ştii că Te iubesc!“
Zise lui:„Paşte mieii Miei“. Zise lui iarăş, 16
al doilea:„Simon Iona, iubeşti-Mă?“ Zise Lui:„Aşa, Doamne, Tu ştii că Te iubesc!“
Zise lui:„Paşte oile Meale“. Zise lui a 17
treia oară:„Simon Iona, iubeşti-Mă?“ Mîhnitu-s-au pentru căci au zis lui a treia oară „Iubeşti-Mă?“, şi zise Lui: „Doamne,

Tu toate ştii. Tu ştii că Te iubesc". Zise lui
18 Iisus:„Paşte oile Meale. Amin, amin zic
ţie: Cînd erai mai tînăr, încingeai pre tine şi
umblai unde vreai; iară cînd vei îmbătrîni,
întinde-vei mîinile tale şi altul te va încinge
19 şi te va aduce unde nu vei". Şi aceasta
au zis, arătînd cu ce moarte va slăvi pre
Dumnezău. Şi aceasta zicînd, zise lui:„Vino
20 după Mine!" Şi întorcîndu-se Petăr, văzu
pre ucenicul carele iubiia Iisus, urmînd,
carele au şi căzut la Cină pre pieptul Lui şi-I
zise:„Doamne, cine iaste cela ce vinde pre
21 Tine?" Pre acesta văzînd Petr, zicea lui
22 Iisus:„Doamne, dară acesta ce?" Zise lui
Iisus:„De voiu vrea pre el să rămîie pînă
voiu veni, ce e cătră tine? Tu vino după
23 Mine". Deci ieşi cuvîntul acesta la fraţi
că ucenicul acela nu moare. Şi nu zise lui
Iisus că nu va muri, ce:„De voiu vrea să
rămîie el pînă voiu veni, ce-ţ e ţie?"
24 Acesta iaste ucenicul cela ce mărturiseaşte
pentru aceastea şi au scris aceastea, şi ştim
25 că adevărată iaste mărturiseala lui. Şi
sînt şi altele multe care au făcut Iisus,
carele de să vor scrie cîte una, nici
în lumea aceasta gîndesc a
încăpea ceale ce s-ar
scrie cărţi.
Amin.

FAPTELE APOSTOLILOR

CAP I

Cuvîntul cel dentîiu făcut-am pentru toate, o, Theofile, carele au început Iisus 1
a face şi a învăţa, Pînă 2
în ziua, carea, poruncind apostolilor pren Duhul Sfînt, pre carii au ales, S-au înălţat. La carii S-au şi 3
aiavea arătat după ce au pătimit El întru multe seamne chiar pren 40 de zile arătîndu-Se lor şi zicînd ceale ce era pentru împărăţia lui Dumnezău. Şi împreună petrecînd, 4
porunci lor de la Ierusalim să nu se desparţă, ce să aşteapte făgăduinţa Părintelui „carea aţi auzit de la Mine: Căci Ioan au botezat 5
cu apă, iară voi vă veţi boteza cu Duhul Sfînt nu după multe zilele aceastea". Deaca s-au adunat, ei întreba pre El, zicînd: 6
„Doamne, au în anul acesta vei aşăza împărăţia lui Israil?" Şi zise cătră ei:„Nu iaste 7
voo a priceape anii au vremile, carele Părintele au pus întru a Sa biruinţă. Ce veţi 8
lua puteare venind Duhul Sfînt preste voi şi veţi fi Mie mărturie în Ierusalim şi în toată Iudea şi Samaria şi pînă la marginea pămîntului". Şi aceastea zicînd, văzînd ei, Să 9
rîdică şi nor Îl luo pre El den ochii lor. Şi aşa căutînd, era în ceriu mergînd El şi 10
iată, doi bărbaţi sta lîngă ei cu haină albă, Carii şi ziseră:„Bărbaţi galilei, ce staţi căutînd la ceriu? Acesta Iisus, luîndu-Se de la 11
voi în ceriu, aşa va veni, în ce chip aţi văzut pre El mergînd în ceriu". Atunci s-au în- 12
tors în Ierusalim de la măgura ce să cheamă Eleonul, carea iaste aproape de Ierusalim, calea Sîmbetii avînd. Şi cînd întrară, să 13
suiră în foişor, unde era mîind Petăr şi Iacov şi Ioan şi Andrei, Filip şi Thoma, Vartholomeu şi Mattheu, Iacov al lui Alfeu şi Simon Zilotis şi Iuda a lui Iacov. Aceştea toţi 14
era aşteptînd dempreună, cu rugăciunea şi cu ruga, împreună cu muierile şi cu Maria, maica lui Iisus, şi cu fraţii Lui. Şi în zilele 15
aceastea, sculîndu-se Petăr în mijlocul ucenicilor, zise (şi era gloată de nume într-un loc ca vreo 120): „Bărbaţi fraţi, trebuia 16
să să împle Scrisoarea aceasta, care au zis mai nainte Duhul cel Sfînt pren rostul lui David pentru Iuda, cela ce s-au făcut povaţă celor ce au prins pre Iisus. Căci 17
numărat era cu noi şi luo sorţul slujbei aceştiia. Deci acesta au cîştigat loc 18
den plata nedireptăţii şi, căzut fiind, au

plesnit preste mijloc şi s-au vărsat toate
19 măruntăile lui. Şi să înţelease la toţi
ceia ce lăcuiesc Ierusalimul, cît s-au chemat
locul acela cu limba lor Acheldama, adecă
20 Loc al Sîngelui. Pentru că scris iaste în
cartea Psalmilor:'Facă-se curtea lui pustie
şi să nu fie cine să lăcuiască întru ea şi
21 socoteala lui să o ia altul'. Deci trebuie,
den bărbaţii care au venit cu noi în toată
vreamea întru carea au întrat şi au ieşit
22 asupra noastră Domnul Iisus, Începînd
de la botezul lui Ioan pînă la ziua carea S-au
înălţat de la noi, mărturie învierii Lui unul
să să facă dentru aceştea împreună cu noi".
23 Şi au pus pre doi, pre Iosif, cela ce să chema
Varsava, carele s-au numit Iustos, şi pre
24 Matthia. Şi, făcînd rugăciuni, ziseră:
„Tu, Doamne, ştiutoare de inimile tuturor,
arată dentru aceşti doi pre unul carele vei
25 aleage Să ia sorţul slujbei aceştiia şi a
trimiterii dentru carea au ieşit Iuda să
26 meargă la locul lui". Şi deaderă sorţii lor
şi căzu sorţul pre Matthia şi împreună să
rîndui cu cei 11 apostoli.

CAP II

1 Şi cînd să împlea ziua Rusaliilor, era
cu toţii împreună adunaţi la un loc.
2 Şi să făcu fără veaste den ceriu
sunet ca cînd ar veni suflare cu silă
şi umplu toată casa unde era şăzînd.
3 Şi să arătară lor, împărţindu-se, limbi ca
de foc şi au şăzut preste fieştecarele dentru
4 ei. Şi să împlură toţi de Duhul Svînt şi
începură a grăi cu alte limbi, după cum Du-
5 hul le da lor să răspunză. Şi era în
Ierusalim lăcuind jidovi, oameni smeriţi
6 den toată limba cea de supt ceriu. Şi
făcîndu-se glasul acesta, să adună mulţimea
şi să turbură, căci auziia fieştecarele cu a
7 sa limbă grăind ei. Şi să ciudiia toţ şi să
mira zicînd între sine:„Au nu, iată, aceştea
8 toţi cei ce grăiescu galilei sînt? Şi cum
noi auzim fieştecarele cu a noastră limbă
9 de fealiu cu carea am născut? Parthii şi
midii şi elamiteanii şi ceia ce lăcuiesc Mijlo-
cul-Rîurilor şi pre Iudea şi Capadochia,
10 Marea Neagră şi Asia, Frighia şi Pamfilia
şi Eghipetul şi părţile Leviei cei despre
11 Chirini şi ceia ce veniia rîmleani, Şi jidovi
şi nemearnici, criteani şi arapi, auzîm gră-
ind ei cu ale noastre limbi măririle lui
12 Dumnezău!" Şi să mira toţi şi să ciudiia,
unul către altul zicînd:„Ce va să fie aceasta?"
13 Iară alţii, batjocurind, zicea că de must sînt
14 plini. Şi stînd Petăr cu cei 11, rădică gla-
sul lui şi răspunse lor:„Bărbaţ jidovi şi ceia
ce lăcuiţi Ierusalimul toţi, aceasta voao
ştiută să fie şi să băgaţi în urechi graiurile
15 meale; Pentru că nu, după cum voi socotiţ,
sînt aceştea beaţi, pentru că iaste ceas al
treilea den zi; Ce aceasta iaste ce s-au 16
grăit pren prorocul Ioil: 'Şi va fi în zilele 17
ceale de apoi—zice Dumnezău— turna-voiu
den Duhul Mieu preste tot trupul şi vor
proroci fiii voştri şi featele voastre, şi tinerii
voştri vederi vor vedea şi cei bătrîni ai voştri
vise vor visa. Şi încă preste robii Miei şi 18
preste roabele Meale în zilele acealea turna-
voiu den Duhul Mieu şi vor proroci. Şi 19
voiu da minuni în ceriu sus şi seamne pre
pămînt jos, sînge şi foc şi abur de fum.
Soarele să va întoarce spre întunearec şi 20
luna spre sînge, mai nainte de ce va veni ziua
Domnului cea mare şi strălucită. Şi va 21
fi tot carele va chema numele Domnului
mîntui-se-va'. Bărbaţi israilteani, ascultaţ 22
cuvintele aceastea:'Pre Iisus Nazarineanul,
bărbat de la Dumnezău arătat la voi cu pu-
teri şi cu minuni şi cu seamne, carele au
făcut pren El Dumnezău în mijlocul vostru,
după cum şi voi ştiţi, Pre Acesta, cu cel 23
rînduit svat şi cu mai nainte ştiinţă a lui
Dumnezău, dat, luîndu-L pren mînile celor
fără de leage, răstignindu-L, L-aţi omorît.
Pre Carele Dumnezău L-au învis, dezlegînd 24
chinurile morţii, pentru că nu era putinţă
să să ţie El de dînsa. Pentru că David 25
zice la El:'Înainte vedeam pre Domnul îna-
intea mea pururea, căci de-a direapta mea
iaste, ca să nu mă clintescu. Pentru aceaea 26
veselitu-s-au inema mea şi s-au bucurat limba
mea şi încă şi trupul mieu să va sălăşlui pre
nădeajde; Căci nu vei lăsa sufletul mieu 27
în iad, nici vei da pre cel preacuvios al Tău
să vază stricăciune. Arătat-ai mie căile 28
vieţii, împlea-mă-vei de veselie cu faţa Ta'.
Bărbaţi fraţi, slobod e a zice aiave către voi, 29
pentru patriarhul David, căci şi au murit şi
s-au îngropat, şi mormîntul lui iaste întru
noi, pînă în ziua aceasta. Deci, fiind pro- 30
roc şi ştiind că cu jurămînt au jurat lui
Dumnezău den rodul mijlocului lui trupeaş-
te să scoale pre Hristos, să şază pre scaunul
lui, Mai nainte văzînd, au grăit pentru 31
înviarea lui Hristos, căci nu S-au părăsit
sufletul Lui în iad, nici trupul Lui au văzut
stricăciune. Pre acestu Iisus au învis 32
Dumnezău, Căruia toţi noi sîntem mărturii.
Deci, cu direapta lui Dumnezău înălţindu-Să 33
şi făgăduinţa Duhului Sfînt luînd de la Pă-
rintele, au turnat aceasta carea acum voi
vedeţi şi auziţi. Pentru că nu David s-au 34
suit în ceriuri, ce zice el:'Zise Domnul
Domnului mieu:'Şăzi de-a direapta Mea,
Pînă voiu pune pre vrăjmaşii Tăi razim pi- 35
cioarelor Tale'. Deci fără greşală să ştie 36
toată casa lui Israil că şi Domnu şi Hristos
pre El Dumnezău L-au făcut, pre Acest Iisus
pre Carele voi aţi răstignit". Şi auzind 37

s-au umilit cu inima şi ziseră cătră Petăr şi cătră ceialalţi apostoli:„Ce vom face, băr-
38 baţi fraţi?“ Petăr zise cătră ei:„Pocăiţi-vă şi să să botează fieştecarele dentru voi pre numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor şi veţi lua darul Sfîntului Duh.
39 Pentru că voao iaste făgăduinţa şi fiilor voştri şi tuturor celor de departe ori pre carii va chema Domnul Dumnezăul nostru“.
40 Şi cu alte cuvinte mai multe să mărturisiia şi ruga, zicînd:„Mîntuiţi-vă de neamul cel
41 strîmbu acesta“. Deci ei bucuroşi priimind cuvîntul lui s-au botezat şi să adaoseră în
42 ziua aceaea suflete ca vreo 3000. Şi era aşteptînd la învăţătura apostolilor şi la împreunarea şi la frîngerea pîinii şi la rugă-
43 ciune. Şi să făcu la tot sufletul frică, şi multe minuni şi seamne pren apostoli să
44 făcea. Şi toţi ceia ce credea era într-un
45 loc şi avea toate de obşte. Şi ocinile şi averile le vindea şi le împărţiia pre eale
46 tuturor, după cum neştine avea lipsă. Şi în toate zilele aşteptînd cu toţi dempreună în besearică şi frîngînd pren case pîine priimiia cu bucurie hrană şi cu prostimea inimii.
47 Lăudînd pre Dumnezău şi avînd har cătră tot norodul şi Domnul adăogea pre cei ce să mîntuia în toate zilele la besearică.

CAP III

1 Şi deodată Petăr şi Ioan să suia la
2 besearică la ceasul rugăciunii al noaolea. Şi oarecare bărbat ologu, den pîntecele maicii lui fiind să purta, pre carele îl punea în toate zilele lîngă uşa besearicii, ceaea ce să zice a Înfrumuseţată, ca să ceară milostenie
3 de la cei ce întra în besearică, Carele, văzînd pre Petăr şi pre Ioan vrînd să între în
4 besearică, să ruga de milostenie. Şi căutînd Petr la el împreună cu Ioan zise:„Cată
5 la noi“. Şi el să uită la ei aşteptînd ceva
6 de la ei să ia. Şi zise Petăr:„Argint şi aur nu iaste la mine, iară carea am, aceasta-ţi dau ţie: Întru numele lui Iisus Hristos Nazari-
7 neanul, scoală-te şi umblă!“ Şi apucîndu-l pre el de mîna cea direaptă, îl sculă şi îndată i să întăriră lui talpele şi fluierile.
8 Şi sărind, stătu şi umbla şi întră împreună cu ei în besearecă, umblînd şi săltînd şi lău-
9 dînd pre Dumnezău. Şi văzu pre el tot nărodul umblînd şi lăudînd pre Dumnezău.
10 Şi-l cunoştea pre el că acesta era cela ce şădea pentru milostenie la Poarta cea Frumoasă a besearecii şi să umplură de spaimă şi de mirare de ce i s-au întîmplat
11 lui. Şi ţiind cel ce s-au vindecat olog pre Petr şi pre Ioan, alergă cătră ei tot nărodul la bolta ceaea ce să cheamă a
12 lui Solomon, înspăimaţi. Şi văzînd, Petr răspunse cătră nărod:„Bărbaţi israil-
teani, ce vă miraţi spre aceasta? Sau la noi ce priviţ, ca cum cu a noastră puteare au bună credinţă am făcut ca să umble el?
Dumnezăul lui Avraam şi al lui Isaac şi al 13
lui Iacov, Dumnezăul părinţilor noştri, au mărit pre Fiiul Lui, Iisus, pre Carele voi L-aţ dat şi v-aţ lepădat de El denaintea lui Pilat, judecînd acela să-L sloboază. Iară voi de 14
Cel Sfînt şi Direpţ v-aţ tăgăduit şi aţ cerut pre om ucigaş să să hărăzască voao. Iară 15
pre începătoriul vieţii L-aţ omorît, pre Carele Dumnezău L-au învis din morţi, Căruia noi mărturii sîntem. Şi cu credinţa 16
numelui Lui, pre acesta pre carele vedeţ şi-l ştiţ, au întărit numele Lui şi credinţa cea ce e prin El au dat lui întregăciunea aceasta denaintea voastră tuturor. Şi acum, fraţi- 17
lor, ştiu că după necunoştinţă aţ făcut, ca şi boiarii voştri. Iară Dumnezău, Carele 18
au vestit mai înainte pren gura a tuturor prorocilor Lui a pătimi Hristos, au plinit aşa.
Deci pocăiţi-vă şi vă întoarceţ, ca să ştear- 19
gă ale voastre păcate, Ca să vie vremi de 20
răsuflare de la faţa Domnului şi să trimiţă pre Cel mai nainte rînduit voao, Iisus Hristos,
Pre Carele trebuie ceriul să-L priimească 21
pînă la aşăzarea anilor tuturor, cărora au grăit Dumnezău pren rostul tuturor sfinţilor Lui proroci den veac. Pentru că Moisi 22
cătră părinţ au zis că'Proroc voao va învia Domnul Dumnezăul vostru dentru fraţii voştri, ca mine; de El să ascultaţi după
toate oricîte va grăi cătră voi. Şi va fi 23
tot sufletul oricarele nu va asculta de Prorocul Acela, cu totul va peri dentru nărod'.
Şi toţi prorocii, de la Samoil şi celor pre 24
rînd, cîţi au grăit, şi mai nainte au vestit zilele aceastea. Voi sînteţ fiii prorocilor 25
şi făgăduinţii căriia au pus Dumnezeu cătră părinţii noştri, zicînd cătră Avraam:'Şi semenţiei tale să vor blagoslovi toate neamurile pămîntului'. Voao întîiu Dumnezău 26
înviind pre Fiiul Lui, Iisus, trimisu-L-au pre El blagoslovind pre voi, cînd vă întoarceţ fieştecarele de cătră vicleşugurile voastre“.

CAP IV

1 Şi grăind ei cătră norod, veniră-le
2 asupră preoţii şi căpitanul beseare-cii şi sadocheii, Tînjînd pentru că învaţă ei pre nărod şi vestesc ei întru Iisus învierea cea den morţi.
3 Şi puseră asupra lor mîinile şi-i pusără în
4 pază pre a doua zi, pentru că era sară. Şi mulţi dentru ceia ce au auzit cuvîntul au crezut şi să făcu numărul bărbaţilor ca vro cinci mii.
5 Şi fu a doao zi să adunară ai lor boiarii şi bătrînii şi cărturarii în
6 Ierusalim, Şi Anna arhiereul şi Caiafa, şi Ioan şi Alexandru, şi cîţi era den rod
7 vlădicesc. Şi puindu-i pre ei în mij-

loc, îi întreba:„Cu ce puteare sau cu ce nume
8 aţi făcut aceasta voi?“ Atunce Petăr, umplîndu-se de Duhul Svînt, zise cătră ei: „Boiari ai norodului şi bătrînii lui Israil,
9 De vreame ce noi astăzi ne cercetăm pentru facerea de bine a unui om bolnav, cu ce
10 acesta s-au mîntuit, Cunoscut să fie la toţi la voi şi la tot norodul Israil căci întru numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pre Carele voi L-aţ răstignit, pre Carele Dumnezău L-au învis den morţi, întru Acela acesta
11 stă înaintea voastră sănătos. Aceasta iaste piatra cea ce s-au ocărît de cătră voi, cei ce ziditi, ceaea ce s-au făcut în capul unghiului.
12 Şi nu iaste într-alt întru nemică mîntuirea, pentru că nici nume iaste altul supt ceriu cela ce s-au dat întru oameni întru carele
13 trebuie să ne mîntuim noi“. Şi văzînd a lui Petăr învrednicie şi a lui Ioan şi pricepînd că oameni necărturari sînt şi proşti, să mira şi cunoştea pre ei că cu Iisus împre-
14 ună era. Şi pre om văzîndu-l împreună cu ei stînd, pre cel vindecat, nemică nu
15 putea să zică împotrivă. Şi poruncind ei afară den adunare să iasă, voroviră întru
16 ei, Zicînd:„Ce vom face oamenilor acestora? Pentru că cunoscut semnu s-au făcut pren ei la toţi ceia ce lăcuiesc Ierusalimul, aiave, şi nu putem să ne tăgăduim.
17 Ce ca nu întru mai mult să să împarţă la nărod, cu înfricoşare să-i înfricoşem pre ei, să nu mai grăiască pre numele acesta nici
18 unuia dentre oameni“. Şi chemînd pre ei, porunciră lor întru tot să nu grăiască,
19 nici să înveaţe pre numele lui Iisus. Iară Petăr şi Ioan, răspunzînd cătră ei, ziseră: „De iaste direpţ înaintea lui Dumnezău a asculta de voi mai mult decît de Dumnezău,
20 judecaţi. Pentru că nu putem noi cealea ce am văzut şi ceale ce am auzit să nu grăim“.
21 Iară ei, înfricoşîndu-i, sloboziră pre ei, nemic aflînd cum vor certa pre ei, pentru norod, că toţi măriia pre Dumnezău pentru
22 ce s-au făcut. Pentru că mai mult era omul decît de 40 de ani la carele s-au fost
23 făcut sămnul acesta al vindecării. Şi slobozindu-se, s-au dus cătră ceia ai lor şi au vestit cîte cătră ei arhiereii şi bătrînii
24 ziseră. Şi ei, auzind, toţi deodată rădicară glas cătră Dumnezău şi ziseră:„Doamne, Tu, Dumnezăul Cela ce ai făcut ceriul şi pămîntul şi marea şi toate cealea dentru
25 eale, Cela ce pren gura lui David, slugii Tale ai zis:‘Pentru ce să înherbîntară limbile
26 şi noroadele cugetară deşarte? Stătură împăraţii pămîntului şi boiarii s-au adunat la un loc asupra Domnului şi asupra Unsu-
27 lui Lui’. Pentru că s-au adunat cu adevărat în cetatea aceasta asupra Sfîntului Tău Fecior, Iisus, pre Carele ai unsu, şi Irod şi Pontie Pilat cu limbile împreună şi noroadele lui Israil, Să facă cîte mîna Ta şi 28
sfatul Tău au rînduit mai nainte să să facă.
Şi acum, Doamne, caută preste înfricoşerile 29
lor şi dă robilor Tăi cu toată îndrăzneala să grăiască cuvîntul Tău. Cînd mîna Ta 30
vei tinde spre vindecare şi seamne şi minuni să să facă pren numele Celui Sfînt al Tău Fecioru, Iisus“. Şi rugîndu-se ei, să clăti 31
locul întru carele era adunaţi şi să umplură toţ de Duhul Sfînt şi grăiia cuvîntul lui Dumnezău cu îndrăznire. Iară inima şi 32
sufletul mulţimei celor ce au crezut era unul, şi nici unul cevaşi dentru averile lui zicea să fie a lui, ce era lor toate de obşte. Şi 33
cu mare puteare da mărturia apostolii de învierea Domnului Iisus şi dar mare era preste ei toţi. Că nici lipsit era neştine dentru 34
ei, pentru că cîţi moşneani de locuri au de case era vînzînd, aducea preţurile celor ce să vindea. Şi punea lîngă picioarele apos- 35
tolilor şi să da la fieştecarele după cum avea lipsă fieştecarele. Iară Iosis, cela ce s-au 36
poreclit Varnava de apostoli, carea să tălmăceaşte „fiiul mîngîierii“, levit chiprean de neam, Avînd el ţarină, vînzîndu, aduse 37
preţul şi puse lîngă picioarele apostolilor.

CAP V

Iară un om oarecarele, pre nume 1
Anania, cu Sapfira, muiarea lui, au vîndut ocină. Şi au oprit şi ei 2
den preţu, ştiind împreună şi muiarea lui, şi aducînd parte oarece, lîngă picioarele apostolilor au pus. Iară 3
Petăr zise:„Ananio, pentru ce au umplut satana inima ta, să amăgeşti tu Duhul cel Sfînt şi să ascunzi den preţul locului? Au nu, rămîind, ţie rămînea şi, vînzîndu-să, 4
întru a ta biruinţă era? Ce căci ai pus în inima ta lucrul acesta? N-ai minţit oamenilor, ce lui Dumnezău“. Şi auzind Anania 5
cuvintele aceastea, căzînd au murit; şi fu frică mare preste toţi ceia ce auziia aceastea.
Şi sculîndu-să cei mai tineri, grijiră pre el 6
şi, scoţîndu-l, l-au astrucat. Şi fu treacere 7
ca de vo trei ceasuri; şi muiarea lui, neştiind ce s-au făcut, întră. Şi răspunse ei Petăr: 8
„Spune-m, au direpţ atîta locul ai vîndut?“ Şi ea zise:„Aşa, direpţ atîta“. Iară Petăr 9
zise cătră ea:„Pentru ce s-au tocmit între voi a ispiti Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pre bărbatul tău, la uşă şi vor scoate pre tine“. Şi căzu îndată lîn- 10
gă picioarele lui şi muri; şi întrînd tinerii, aflară pre ea moartă şi, scoţindu-o, o au îngropatu-o lîngă bărbatul ei. Şi să făcu 11
frică mare preste toată adunarea şi preste

12 toţi ceia ce auziia aceastea. Şi pren mînile apostolilor făcutu-s-au seamne şi minuni întru noroade multe; şi era cu toţi dempreună
13 în bolta lui Solomon. Iară den ceialalţi nimenea nu cuteza să să lipească lîngă ei,
14 ce-i măriia prea ei nărodul. Şi mai mult să adăogea crezînd în Domnul mulţime de
15 bărbaţi şi de muieri; Cît pre uliţă scotea pre cei bolnavi şi-i punea pre paturi şi pre năsilii, ca, viind Petr, macară umbra să um-
16 bregască la vreunul dentru ei. Şi să aduna şi mulţimea cetăţilor celor de premprejur la Ierusalim, aducînd bolnavi şi pre ceia ce să dodeia de cătră duhurile ceale necurate,
17 carii să vindeca toţi. Şi sculîndu-se arhiereul şi toţi cei dempreună cu el, care era eresul sadocheilor, să umplură de zavis-
18 tie. Şi puseră mîinile lor preste apostoli şi-i puseră pre dînşii în paza temniţei.
19 Iară îngerul Domnului pren noapte au deschis uşile temniţei şi, scoţînd pre ei afară,
20 au zis: „Meargeţi şi stînd grăiţ în besearecă norodului toate graiurile vieţii aceştiia".
21 Şi auzind întrară de noapte în besearecă şi învăţa; şi mergînd arhiereul şi cei ce era cu el, chemară împreună sfatul şi toată bătrînimea fiilor lui Israil şi trimiseră la temniţă
22 să-i aducă pre ei. Şi slugile mergînd, n-au aflat pre ei în temniţă şi, întorcîndu-se, spu-
23 seră Zicînd că„Temniţa am aflat-o închisă cu toată întemeiarea şi străjarii stînd înaintea uşilor; şi, deşchizînd înlăuntru,
24 pre nime n-au aflat". Şi deaca auziră cuvintele aceastea, preotul şi căpitanul besearecii şi arhiereii să mira pentru ei ce să fie
25 aceasta. Şi venind oarecarele, spuse lor, zicînd că „Iată, bărbaţii pre carii aţ pus în temniţă sînt în besearecă stînd şi învăţînd
26 pre norod". Atuncea, ducîndu-se căpitanul cu slugile, au adus pre ei, nu cu sila, pentru că să temea de nărod, ca să nu să ucigă
27 cu pietri. Şi aducîndu-i pre ei, i-au pus în adunare; şi întrebă pre ei arhiereul,
28 Zicînd:„Nu cu poruncă am poruncit voao să nu învăţaţi pre numele acesta? Şi, iată, aţ umplut Ierusalimul de învăţătura voastră şi veţ să aduceţ asupra noastră sîngele omu-
29 lui acestuia!" Şi răspunzînd Petr şi apostolii, ziseră:„A asculta trebuie pre Dumne-
30 zău mai mult decît pre oameni. Dumnezăul părinţilor noştri au sculat pre Iisus, pre Carele voi L-aţ omorît spînzurîndu-L pre
31 lemn. Pre Acest Dumnezău Începătoriu şi Mîntuitoriu L-au înălţat cu direapta Lui, să dea pocăinţă lui Israil şi iertare de
32 păcate. Şi noi sîntem lui marturi graiurilor acestora, şi Duhul cel Sfînt, Carele au dat Dumnezău celor ce ascultă
33 de El". Iară ei auzind, scrîşna în dinţi
34 şi sfătuia să-i omoară pre ei. Şi sculîndu-se oarecarele fariseu întru adunare, pre nume Gamaliil, învăţătoriu de leage, cinstit la tot nărodul, porunci afară curînd ceva apostolilor să să facă. Şi zise cătră ei: 35
„Bărbaţi israilteani, luaţi-vă aminte voao de oamenii aceştea ce veţ să faceţ. Pentru 36
că mai nainte de aceaste zile, sculatu-s-au Thevdas zicînd a fi el oarecarele mare, lîngă carele s-au lipit număr de oameni ca vro 400, carele s-au omorît, şi toţi cîţi asculta pre el s-au răsipit şi s-au făcut întru nemică.
După acesta s-au sculat Iuda Galileul, în 37
zilele scrisorii, şi despărţi norod mult denapoia lui; şi acela au perit şi toţi cîţi asculta de el s-au răsipit. Şi acum zic voao: 38
Feriţi-vă de oamenii aceştea şi lăsaţi pre ei, căci, de va fi den oameni sfatul acesta au lucrul acesta, să va răsipi. Iară de iaste 39
de la Dumnezău, nu veţi putea să-l răsipiţi, ca nu cîndai şi vrăjmaşii lui Dumnezău să vă aflaţi". Şi ascultară pre el şi, chemînd 40
aproape pre apostoli, bătîndu-i, porunciră să nu grăiască pre numele lui Iisus şi au slobozit pre ei. Deci ei mergea bucurîndu- 41
se despre faţa adunării, căci pentru numele Lui să învredniciră a să necinsti. Şi toată 42
ziua în besearecă şi pren casă nu înceta a învăţarea şi a binevesti pre Iisus Hristos.

CAP VI

Şi în zilele aceastea, înmulţindu-se 1
ucenicii, făcutu-s-au răpştire elinilor cătră evrei, căci să trecea cu vedearea întru slujba cea de toate
zilele văduvile lor. Şi chemînd 2
cei 12, mulţimea ucenicilor ziseră:„Nu e plăcut noi, părăsînd cuvîntul lui Dumnezău, a sluji la mease. Socotiţi derept aceaea, 3
fraţilor, şapte oameni dentru voi, mărturisiţi fiind, plini de Duhul Sfînt şi de înţelepciune, pre carii vom pune preste treaba
aceasta. Iară noi la rugăciune şi la slujba 4
cuvîntului vom îngădui". Şi plăcu cu- 5
vîntul înaintea a tot norodul; şi aleaseră pre Stefan, bărbat plin de credinţă şi de Duh Sfînt, şi pre Filip şi pre Prohor şi pre Nicanor şi pre Timon şi pre Parmena şi pre Niculau, nemearnic antiohean, Pre carii au pus 6
înaintea apostolilor şi, rugîndu-se, au pus preste ei mînile. Şi cuvîntul lui Dumnezău 7
creştea şi să înmulţiia numărul ucenicilor în Ierusalim foarte, şi multă gloată den preoţi asculta credinţii. Iară Stefan, plin 8
de credinţă şi de puteare, făcea minuni şi seamne mari întru norod. Şi să sculară 9
oarecarii dentru cei den adunare, ceia ce să zicea ai levertinilor şi ai chirineilor şi ai alexandreanilor, şi celor de la Chilichia şi Asia, certîndu-se cu Stefan,
Şi nu putea să stea împotriva înţelepciunii şi 10
Duhului Căruia grăiia. Atuncea au su- 11

pus oameni, zicînd că„Am auzit pre el grăind graiuri de hulă spre Moisi şi spre Dum-
12 năzău“. Şi au întărîtat pre norod şi pre bătrîni şi pre cărturari şi, stînd asupră-i, îl
13 apucară pre el şi-l aduseră la sfat. Şi puseră mărturii mincenoase zicînd:„Omul acesta nu părăseaşte graiuri cu blestem a grăirea asupra locului celui sfînt acestuia şi legii.
14 Pentru că am auzit pre el zicînd că Iisus Nazarineanul Acesta va surpa locul acesta şi va schimba obiceaile carele au dat noao
15 Moisi“. Şi căutînd la el toţi ceia ce şădea în adunare, văzură faţa lui ca o faţă de înger.

CAP VII

1 Şi zise arhereul:„Oare aceastea aşa
2 sînt?“ Iară el zise:„Bărbaţi fraţi şi părinţi, ascultaţi, Dumnezăul măririi arătatu-S-au la părintele nostru Avraam, fiind în Mijlocul—Rîurilor, mai nainte,pînă a lăcui el în Harran,
3 Şi zise către el:'Ieş den pămîntul tău şi
4 den rudenia ta Şi vino la pămîntul carele-ţ voiu arăta'. Atunci, ieşind den pămîntul haldeilor, au lăcuit în Harran; şi de acolo, după ce au murit tatăl lui, l-au mutat pre el la pămîntul acesta, la carele voi lăcuiţ acum.
5 Şi n-au dat lui moştenire întru el nici pas de picior; şi au făgăduit lui să-i dea spre ţineare pre el şi seminţiei lui după el, nefiind
6 la el fiiu. Şi grăi aşa Dumnezău, că va fi sămînţa lui nemearnică în pămînt strein şi o vor robi pre ea şi o vor chinui ani patru
7 sute. 'Şi limba la care vor sluji judeça-o-voiu Eu—zise Dumnezău—şi după aceastea
8 ieşi-vor şi vor sluji Mie în locul acesta'. Şi deade lui făgăduinţă de obrezanie; şi aşa au născut şi Isaac şi l-au obrezuit pre el în a opta zi; şi Isaac pre Iacov pre cei doispră-
9 zeace patriarşi. Şi patriarşii, rîvnind pre Iosif, îl vîndură la Eghipet; şi era Dumnezău
10 cu el. Şi scoase pre el dentru toate scîrbele lui şi deade lui dar şi înţelepciune înaintea lui Faraon, împăratul Eghipetului, şi-l puse pre el povăţuitoriu preste Eghipet şi
11 preste toată casa lui. Şi veni foamete preste tot pămîntul Eghipetului şi în Hanaan şi necaz mare, şi nu afla de mîncat părinţii
12 noştri. Şi, auzînd Iacov că sînt bucate în Eghipet, au trimis pre părinţii noştri
13 dentîiu. Şi în al doilea s-au arătat Iosif fraţilor lui şi arătat s-au făcut neamul
14 lui Iosif lui Faraon. Şi trimiţînd Iosif, au chemat pre tată-său, Iacov, şi toată
15 rudenia lui cu suflete 75. Şi pogorî Iacov la Eghipet şi muri el şi părinţii noştri.
16 Şi s-au mutat la Sihem şi s-au pus în groapa carea au cumpărat Avraam cu preţ de argint
17 de la fiii lui Emor al lui Sihem. Şi cum să apropiia vreamea făgăduinţii căriia au jurat Dumnezău lui Avraam, crescu norodul
18 şi să înmulţi în Eghipet, Pînă unde s-au sculat alt împărat, carele nu ştiia pre Iosif.
19 Acesta, meşterşuguind neamul nostru, au chinuit pre părinţii noştri ca să facă lepădaţ
20 pruncii lor, ca să nu să învie. Întru care vreame să născu Moisi, şi era iscusit lui Dumnezău; care să hrăni luni trei în casa tătîne-său. Şi, lepădîndu-se el, îl luo fata
21 lui Faraon şi-l crescu pre el eiş fecior.
22 Şi să învăţă Moisi cu toată înţelepciunea eghipteanilor şi era tare în cuvinte şi în
23 fapte. Şi deacă să pliniia lui 40 de ani, să puse în inema lui să socotească pre fraţii
24 lui, pre fii lui Israil. Şi văzînd pre oarecarele avînd strîmbătate, izbîndi şi făcu izbîndă celui ce să supunea ucigînd pre
25 eghiptean. Şi gîndiia să să fie priceput fraţii lui că Dumnezău pren mîna lui dă lor mîntuire, iară ei n-au înţeles. Şi a doao zi
26 să arătă la ei bătîndu-să şi îndemnă pre ei spre pace, zicînd:'Bărbaţi fraţi sînteţi voi; pentru căci faceţi strîmbătate unul altuia?'.
27 Iară cela ce făcea strîmbătate aproapelui îl goni pre el, zicînd:'Cine te-au pus biruitoriu
28 şi judecătoriu preste noi? Au vei tu să mă omori, precum ai omorît ieri pre eghipteanu?'. Şi fugi Moisi cu cuvîntul acesta
29 şi să făcu nemearnic în pămîntul Madiamului, unde au născut 2 fii. Şi împlîndu-să
30 ani 40, să arată lui în pustiiul Muntelui Sinaii îngerul Domnului, în para focului rugului.
31 Iară Moisi, văzînd, s-au minunat de vedeare şi, apropiindu-să el să ia aminte, să făcu glasul
32 Domnului către el: 'Eu Dumnezăul părinţilor tăi, Dumnezăul lui Avraam şi Dumnezăul lui Isaac şi Dumnezăul lui Iacov'. Şi, înfricoşindu-să Moisi, nu cuteza să socotească.
33 Şi zise lui Domnul:'Dezleagă încălţămintea picioarelor tale, pentru că locul întru carele stai pămînt sfînt iaste.
34 Că, văzînd, am văzut chinuirea norodului Mieu celui den Eghipet şi suspinul lor am auzit şi M-am pogorît să-i scoţu pre ei; şi acum vino să te trimiţu la Eghipet'.
35 Pre acest Moisi, pre carele l-au tăgăduit zicînd: 'Cine te-au pus biruitoriu şi judecătoriu?', pre acesta Dumnezău biruitoriu şi mîntuitoriu au trimis, pren mîna îngerului celui ce
36 s-au arătat lui la rug. Acesta au scos pre ei, făcînd minuni şi seamne în pămîntul Eghipetului şi la Marea Roşie şi în pustiiu,
37 ani 40. Acesta e Moisi, cela ce au zis fiilor lui Israil:'Proroc va rădica voao Domnul

Dumnezăul vostru den fraţii voştri, ca mine,
38 de El să ascultaţi'. Acela iaste cel ce s-au făcut întru adunare în pustiiu, cu îngerul care grăiia lui în muntele Sinaii şi cu părinţii noştri, carele au priimit cuvinte vii să dea
39 noao. La carele n-au vrut să să facă ascultători părinţii noştri, ce lepădară şi să în-
40 toarsără cu inimile lor în Eghipet, Zicînd lui Aaron:'Fă noao dumnezăi, carii vor mearge înaintea noastră, pentru că Moisi acesta, carele au scos pre noi den pămîntul Eghipetului, nu ştim ce i s-au făcut lui'.
41 Şi au făcut viţel în zilele acealea şi au dat jîrtvă idolului şi să veseliia întru lucrurile
42 mînilor lor. Şi întoarse Dumnezău şi deade pre ei a sluji oştii ceriului în ce chip e scris în cartea prorocilor:'Au jungheri şi jîrtve aţi adus Mie ani 40 în pustiiu, casa
43 lui Israil? Şi aţi luat cortul lui Moloh şi steaua dumnezăului vostru, Remfan, tiposurile care aţi făcut, a vă închina lor! Şi voiu
44 muta pre voi decindea de Vavilon. Cortul mărturiei era întru părinţii noştri, în pustiiu, după cum au rînduit Cela ce grăia lui Moisi să facă pre el după pilda carea au fost
45 văzut; Pre care l-au şi adus, priimindu-l, părinţii noştri cu Iisus întru ţinearea limbilor, care au scos Dumnezău despre faţa părinţilor noştri pînă în zilele lui David,
46 Carele află har înaintea lui Dumnezău şi cerşu să afle lăcaş Dumnezăului lui
47 Iacov. Şi Solomon zidi Lui casă.
48 Iară nu lăcuiaşte Cel înălţat în beseareci făcute de mînă, după cum prorocul zice:
49 'Ceriul Mie scaun, iară pămîntul razim picioarelor Meale. Care casă veţi zidi Mie —zice Domnul—au care e locul odihnii
50 Meale? Au nu mîna Mea au făcut aceastea
51 toate?'. Nesilnici la cerbice şi neobrezuiţi cu inima şi cu urechile, voi pururea Duhului Sfînt staţi împotrivă, precum părinţii voştri
52 şi voi! Pre carele den proroci n-au gonit părinţii voştri? Şi au omorît pre ceia ce mai nainte au vestit pentru venirea Celui Direpţ, Căruia acum voi vînzători şi ucigători
53 v-aţi făcut, Carii aţi luat leagea în rîndu-
54 iale de îngeri şi n-aţi păzit!" Şi auzînd aceastea, rînjîia cu inimile lor şi scrîşniia cu
55 dinţii asupra lui. Şi fiind plin de Duhul Sfînt, căutînd la ceriu, văzu mărirea lui Dumnezău şi pre Iisus stînd de-a direapta
56 lui Dumnezău. Şi zise:„Iată, văz ceriurile deşchise şi pre Fiiul Omului stînd de-a
57 direapta lui Dumnezău!" Şi strigînd cu glas mare, astupară urechile lor şi să
58 porniră cu toţi deodată asupra lui. Şi, scoţîndu-l afară den cetate, îl ucidea cu pietri şi mărturiile au pus hainele lor lîngă picioarele unui tinerel ce-l chema
59 Savlu. Şi ucidea cu pietri pre Stefan, strigînd şi zicînd:„Doamne Iisuse, priimeaşte duhul mieu". Şi îngenuchind 60
striga cu glas mare:„Doamne, să nu bagi samă lor păcatul acesta!" Şi aceasta zicînd, au adormit.

CAP VIII

Şi Savl era binevoind cu uciderea lui 1
şi fu într-aceea zi goană mare asupra beseareciі cea den Ierusalim şi toţi s-au răsipit pren ţărîle Iudeii şi Samariei, afară den apostoli.
Şi aduseră pre Stefan bărbaţi smeriţi şi au 2
făcut plîngere mare preste el. Şi Savlu 3
strica beseareca, pren case mergînd, şi, trăgînd bărbaţi şi muieri, le da la temniţă.
Deci ei răsipindu-se, trecură binevestind 4
cuvîntul. Iară Filip, pogorîndu-se la ce- 5
tatea Samariei, mărturisiia lor pre Hristos.
Şi lua aminte gloatele la ceale ce să zicea 6
de Filip cu toţii deodată, auzind ei şi văzînd seamnele care le făcea. Pentru că 7
mulţi den cei ce avea duhuri necurate, strigînd cu glas mare ieşiia şi mulţi slăbănogi şi şchiopi s-au vindecat. Şi fu bucurie 8
mare întru cetatea aceaea. Iară un băr- 9
bat oarecarele, pre nume Simon, era mai denainte în cetate vrăjînd şi răzvrătind limba Samariei, zicînd pre sine a fi oarecine
mare. La carele luînd aminte toţi, de la 10
mic pînă la mare, zicînd:„Acesta iaste putearea lui Dumnezău cea mare". Şi să 11
dedease după el pentru că oarecîtă vreame cu vrăjîle i-au fost scos den minte pre ei.
Şi, deaca crezură lui Felip, binevestind 12
ceale de împărăţia lui Dumnezău şi de numele lui Iisus Hristos să boteza şi bărbaţi şi muieri. Iară Simon şi el au crezut şi, 13
botezîndu-se, era îngăduind lîngă Filip şi, văzînd seamne şi puteri mari făcîndu-se, să mira. Şi auzînd apostolii cei den 14
Ierusalim că au priimit Samaria cuvîntul lui Dumnezău, au trimis cătră ei pre Petăr şi pre Ioan, Carii, pogorîndu-se, s-au ru- 15
gat pentru ei ca să ia Duh Svînt. Pentru 16
că încă nu era pre niciunul dentru ei căzut, ce numai botezaţi era întru numele Domnului Iisus. Atuncea punea mînile preste ei 17
şi lua Duh Svînt. Şi văzînd Simon că pren 18
punerea mînilor apostolilor să dă Duhul cel Svînt, adusu-le-au bani, Zicînd:„Daţi 19
şi mie putearea aceasta, ca, pre carele voiu pune mînile, să ia Duh Svînt". Iară Petăr 20
zise cătră el:„Argintul tău fie cu tine spre perire, căci darul lui Dumnezău ai socotit pre bani a agonesi. Nu iaste ţie parte, nici 21
sorţu întru cuvîntul acesta, pentru că inema ta nu iaste direaptă înaintea lui Dumnezău.
Pocăiaşte-te dară de răutatea ta aceasta 22
şi te roagă lui Dumnezău, cîndai să va lăsa ţie cugetul inemii tale. Pentru că 23
spre fiare de amărîciune şi legătură de strîmbătate te văz fiind". Şi răs- 24

punzînd Simon, zise: „Rugaţi-vă voi pentru mine către Domnul, ca nemică să nu vie
25 asupra mea de carele aţ zis". Ei, direpţ aceaea, mărturisind şi grăind cuvîntul Domnului, întorsu-s-au în Ierusalim şi multe
26 sate ale samariteanilor au binevestit. Şi îngerul Domnului grăi către Filip, zicînd: „Scoală-te şi te du despre amiazăzi, la calea ceaea ce să pogoară de la Ierusalim la Gaza;
27 aceasta iaste pustie". Şi sculîndu-se au mers; şi iată bărbat arap hadîm, putearnic al Candachiei, împărăteasei ethiopilor, carele era preste toate visteriile ei, carele au
28 fost venit să să închine la Ierusalim. Şi era înturnîndu-se şi, şăzînd pre carul lui,
29 cetiia pre prorocul Isaia. Şi zise Duhul lui Filip: „Apropii-te şi te lipeaşte de carul
30 acesta". Şi alergînd Filip, auzi cetind el pre prorocul Isaia şi zise: „Oare ştii ceale
31 ce citeşti?" Iară el zise: „Cum dară aş putea, de nu mă va neştine povăţui?" Şi să rugă lui Filip, suindu-să să şază cu el.
32 Iară cuprinderea Scrisorii care cetiia era aceasta: „Ca o oaie spre jungheare Să aduse şi ca un miel înaintea celui ce tunde pre el, fără de glas, aşa nu deşchide gura Lui.
33 Întru smerenia Lui, judecata Lui s-au rădicat; şi neamul Lui cine-l va povesti? Căci
34 să rădică de la pămînt viaţa Lui". Şi răspunzînd scopitul lui Filip, zise: „Rogute, pentru cine prorocul aceasta zice? Pen-
35 tru dînsul au pentru altcinevaş?" Şi deşchizînd Filip gura lui şi începînd den scrisoarea aceasta, binevesti lui pre Iisus.
36 Şi aşa, mergînd ei pre drum, veniră la oare-
37 care apă. Şi zise scopitul: „Iată apă; ce mă opreaşte a mă boteza?" Şi zise Filip: „De crezi dentru toată inema ta, slobod iaste". Şi răspunzînd zise: „Crez pre Fiiul
38 lui Dumnezău să fie Iisus Hristos". Şi porunci să stea carul şi să pogorîră amîndoi la apă, Filip şi scopitul, şi-l botează pre el.
39 Şi, cînd ieşiră den apă, Duhul Domnului hrăpi pre Filip şi nu l-au mai văzut pre el famănul, pentru că mergea în calea lui,
40 bucurîndu-se. Şi Filip să află la Azot şi, mergînd, binevestiia cetăţile toate, pînă a veni el la Chesaria.

CAP IX

1 Iară Savl încă răsuflînd înfricoşare şi ucidere spre ucenicii Domnului,
2 mergînd la arhiereu, Cerşu de la el cărţi la Damasc către adunări ca, de va afla pre nescare călători, bărbaţi şi muieri, legaţi să-i aducă în Ierusa-
3 lim. Şi mergînd fu el apropiindu-se de Damasc, şi îndată l-au strălucit pre el
4 lumină den ceriu. Şi, căzînd pre pămînt, auzi glas grăind lui: „Saul, Saul ce Mă
5 goneşti?" Şi zise: „Cine eşti, Doamne?" Iară Domnul zise: „Eu sînt Iisus, pre Carele tu goneşti; cu greu iaste ţie spre bolduri a lovi cu piciorul". Şi tremurînd şi spă- 6
riat fiind, zise: „Doamne, ce vei să fac eu?" Şi Domnul către el: "Scoală-te şi întră în 7
cetate şi să va grăi ţie ce trebuie tu a face". Iară bărbaţii ceia ce umbla împreună cu el sta încremeniţi, auzind glasul şi pre nimenea văzînd. Şi să sculă Savl de la pămînt şi, 8
deşchiş fiind ochii lui, pre nime nu vedea şi, ţiindu-l de mînă pre el, îl băgară la Damasc. Şi era 3 zile nevăzînd şi nici au mîncat, nici 9
au băut. Şi era oarecarele ucenic în Da- 10
masc, pre nume Anania, şi zise către el Domnul, întru videnie: „Ananio!" Şi el zise: „Iată eu, Doamne". Şi Domnul către el: 11
„Sculîndu-te, pasă la uliţa ceaea ce să cheamă Direaptă şi cearcă în casa Iudei pre Savl, anume Tarsea, pentru că iată că face rugăciune Şi văzu întru videnie bărbat pre 12
nume Anania întrînd şi puind preste el mîna ca să vază de iznoavă". Şi răspunse 13
Anania: „Doamne, auzit-am de mulţi pentru bărbatul acesta cîte răutăţi au făcut sfinţilor tăi în Ierusalim. Şi aicea are voie de 14
la arhierei să leage pre toţi ceia ce cheamă numele Tău". Şi zise către el Domnul: 15
„Pasă, că vas de aleagere iaste Mie acesta, ca să poarte numele Mieu înaintea limbilor şi împăraţilor şi fiilor lui Israil. Pentru 16
că Eu voiu arăta lui cîte trebuie el pentru numele Mieu a pătimi". Şi să dusă 17
Anania şi întră în casă şi, puind preste el mînile zise: „Saule frate, Domnul m-au trimis pre mine, Iisus, Cela ce S-au arătat ţie în calea care veniiai, ca să vezi şi să te umpli de Duhul Sfînt". Şi îndată au căzut de la 18
ochii lui ca nişte solzi şi văzu îndată; şi sculîndu-să, s-au botezat. Şi, luînd mîncare, 19
să întări şi fu Savlu cu ucenicii cei den Damascu cîteva zile. Şi îndată întru adunări 20
mărturisiia pre Hristos că Acesta iaste Fiiul lui Dumnezău. Şi să mira toţi ceia ce 21
auziia şi zicea: „ Au nu acesta iaste cela ce au prădat în Ierusalim pre ceia ce chema numele acesta şi aicea spre aceasta au venit ca legaţi pre ei să-i aducă la arhierei?"
Iară Savl mai tare să întăriia şi turbura pre 22
jidovi, pre ceia ce lăcuia în Damascu, deslu- 23
şind că Acesta iaste Hristos. Şi, deaca să pliniia zile multe, să sfătuiră jidovii să-l
omoară pre el. Şi să cunoscu lui Savl 24
vicleşugul lor şi păziia porţile ziua şi noaptea ca pre el să-l omoară. Şi, luîndu-l pre el 25
ucenicii noaptea, îl sloboziră preste zidu, lăsîndu-l cu un coşu. Şi mergînd Savl 26
în Ierusalim, să ispitiia a să lipi de ucenici şi toţi să temea de el, necrezînd că iaste
ucenic. Iară Varnava, apucîndu-l pre 27
el, îl aduse către apostoli şi povesti lor cum în cale au văzut pre Domnul şi cum

au grăit lui şi cum în Damascu aiave au grăit
28 întru numele lui Iisus. Şi era cu ei întrînd
şi ieşind în Ierusalim şi făţişindu-se întru
29 numele Domnului Iisus. Şi grăiia şi să
întreba cu elinii şi ei să apuca să-l omoară.
30 Şi înţelegînd fraţii, l-au pogorît pre el la
Chesaria şi l-au trimis pre el la Tarson.
31 Deci beseariciile preste toată Iudea şi Galilea
şi Samaria avea pace, zidindu-să şi mergînd
cu frica Domnului şi cu mîngîiarea Sfîntu-
32 lui Duh să înmulţiia. Şi fu Petăr trecînd
pren toate, s-au pogorît şi la sfinţii ceia ce
33 lăcuia Lidda. Şi află acolo pre oarecare
om pre nume Enea, de opt ani zăcînd pre
34 un pat, carele era slăbănog. Şi zise lui
Petăr:„Enea, vendecă-te Iisus Hristos;
scoală-te şi-ţi aştearne ţie!“ Şi îndată să
35 sculă. Şi văzînd pre el toţi ceia ce lăcuia
Lidda şi Sarona, carii s-au întorsu spre
36 Domnul. Şi în Iopa era oarecarea ucenică,
pre nume Tavitha, carea, tălmăcindu-se, să
zice Căprioară; aceasta era plină de fapte
37 bune, şi de milostenii care făcea. Şi fu
în zilele acealea, bolnăvind ea, să fie murit;
şi scăldîndu-o pre ea, o au pus în foişor.
38 Şi aproape fiind Lidda de Ioppa, ucenicii
auzind că Petăr iaste întru ea, trimiseră
doi bărbaţi cătră el, rugîndu-l să nu să
39 lenevească a trece pînă la ei. Şi scu-
lîndu-se Petăr, mearse împreună cu ei;
pre carele venind, îl suiră în foişor şi stă-
tură înaintea lui toate văduvele, plîngînd
şi arătînd cămăşi şi haine cîte făcea cu eale
40 fiind Căprioara. Şi scoţind afară pre toţi,
Petăr, puind genuchile, au făcut rugăciune
şi, întorcîndu-să cătră trup, zise:„Tavitha,
scoală-te!“ Şi ea deşchise ochii ei şi, văzînd
41 pre Petr, au şăzut. Şi dînd ei mîna, au
sculat pre ea şi, strigînd pre sfinţi şi văduile,
42 au adus pre ea de faţă vie. Şi cunoscut
s-au făcut pren toată Ioppa şi mulţi au
43 crezut în Domnul. Şi fu zile cîteva să
fie rămas el în Ioppa, lîngă un Simon
oarecare, curălariu.

CAP X

1 Şi un bărbat oarecarele era în Che-
saria, pre nume Cornilie, sutaş
den ceata ce să chema Frîncească,
2 Bun credincios şi temîndu-se de
Dumnezău, împreună cu toată casa
lui, şi făcînd milostenii multe nărodului şi
3 rugîndu-se lui Dumnezău pururea. Văzut-
au întru videnie aiave, ca la al noaolea ceas
den zi, îngerul lui Dumnezău întrînd cătră
4 el şi zicînd lui:„Cornilie!“ Iară el, cău-
tînd la el şi înfricoşat făcîndu-se, zise:„Ce
iaste, Doamne?“ Şi zise lui:„Rugăciunile
tale şi milosteniile tale suiră-se întru pome-
5 nire înaintea lui Dumnezău. Şi acum
trimite în Ioppa bărbaţi şi cheamă pre
oarecarele Simon, carele să porecleaşte Petr.
Acesta iaste oaspe la un Simon curelariu, 6
căruia iaste casa lîngă mare. Acesta va grăi
ţie ce trebuie să faci tu“. Şi deaca să 7
duse îngerul cela ce grăiia lui, Cornilie, che-
mînd doi den slugile lui şi pre un oştean bun
credincios den ceia ce şădea lîngă el Şi 8
povestindu-le lor toate, au trimis pre ei la
Ioppa. Şi a doua zi, călătorind aceia şi 9
lîngă cetate apropiindu-se, suitu-s-au Petr
în foişor să să roage de al şaselea ceas.
Şi fu flămînd şi vrea să guste şi gătind 10
aceia, căzu pre el năucire. Şi vedea 11
ceriul deşchis şi pogorînd preste el un vas
oarecarele ca o zăvastă mare, în patru căpă-
tîie legată şi slobozîndu-se pre pămînt,
Întru care era toate dobitoacele pămîntu- 12
lui şi hiarăle şi jigăniile şi pasările ceriului.
Şi să făcu glas cătră el:„Sculîndu-te, Petre, 13
junghe şi mănîncă!“ Iară Petr zise: 14
„Nici într-un chip, Doamne, căci niciodine-
oară am mîncat tot ce e de obşte şi necurat“.
Şi glas iarăş, de al doilea, cătră el:„Ceale 15
ce Dumnezău au curăţit tu nu le spurca!“
Şi aceasta s-au făcut de trei ori şi iarăş 16
s-au înălţat vasul în ceriu. Şi deaca-ş 17
veni întru sine, să mira pentru ce ar putea
fi vedearea carea au văzut şi iată, bărbaţii
cei trimiş de la Cornilie şi întrebînd de casa
lui Simon au stătut deasupra porţii Şi, 18
strigînd, întreba de Simon, cel ce să pore-
cleaşte Petr, aicea găzduiaşte. Iară Petr, 19
gîndind pentru vedeare, zise lui Duhul:„Iată,
bărbaţi trei cearcă pre tine. Ce sculîndu- 20
te pogoară şi pasă împreună cu ei, nemică
nu mai cercînd, pentru căci Eu am trimis
pre ei!“ Şi pogorîndu-se Petr cătră băr- 21
baţii cei trimiş de la Cornilie cătră el, zise:
„Iată, eu sînt pre carele cercaţi; ce e pricina
pentru carea aţ venit?“ Iară ei ziseră: 22
„Cornilie sutaşul, bărbat direpţ şi temîndu-
se de Dumnezău şi mărturisindu-se despre
toată limba jidovilor, s-au năstăvit de cătră
înger sfînt să te cheame pre tine la casa lui
şi să auză cuvînt de la tine“. Deci che- 23
mînd înluntru pre ei, i-au ospătat, şi a doua
zi Petăr ieşi împreună cu dînşii; şi oarecarei
dentru fraţi den cei de la Ioppa au venit
împreună cu el. Şi a doua zi întrară în 24
Chisarea, iară Cornilie era aşteptînd pre ei,
chemînd împreună pre rudele lui şi pre cei
de treabă priateni. Şi deaca fu de întră 25
Petăr, întimpinîndu-l Cornilie, căzîndu-i la
picioare să închină. Iară Petăr pre el 26
l-au sculat zicînd:„Scoală-te, şi eu însumi
om sînt!“ Şi vorovind împreună cu el, 27
au întrat şi află împreună pre mulţi veniţ.
Şi zise cătră ei:„Voi ştiţi că necuvios iaste 28
la bărbatul jidov a să lipi au a să apropia la
cel striin de fealiu şi mie Dumnezău mi-au
arătat nici pre un om spurcat sau necurat a
zice. Pentru aceaea şi fără price am ve- 29

nit, chemîndu-mă;întrebu-vă dară: cu ce cu-
30 vînt aţi chemat pre mine?“ Şi Cornilie
zise:„Den ziua a patra pînă într-acesta ceas
eram postind; şi în al noaolea ceas, rugîndu-
mă în casa mea şi iată, bărbat stătu îna-
31 intea mea cu haină albă. Şi zise:‘Cornilie,
ascultatu-ţi-s-au ruga şi milosteniile tale s-au
32 pomenit înaintea lui Dumnezău. Trimite
dară la Iopa şi cheamă pre Simon carele să
cheamă Petăr; acesta găzduiaşte în casa lui
Simon curelariul, pre lîngă mare; carele, ve-
33 nind, grăi-va ţie’. Dentr-acela ceas am
trimis cătră tine şi tu bine ai făcut venind.
Acum dară toţi noi înaintea lui Dumnezău
sîntem de faţă să auzim toate cîte-s porun-
34 cite ţie despre Dumnăzău“. Şi, deşchi-
zînd Petăr gura, zise:„Cu adevărat pricep
35 că nu e făţarnic Dumnezău, Ce, întru
toată limba, cela ce să teame de El şi lu-
36 crează dereptate priimit la El iaste, Cu-
vîntul carele au trimis fiilor lui Israil, bine-
vestind pace pren Iisus Hristos; Acesta iaste
37 al tuturor Domnu. Voi ştiţi graiul ce
s-au făcut pren toată jidovimea, începîndu-
se de la Galilea, după botezul carele au stri-
38 gat Ioan: Pre Iisus, pre cel de la Nazaret,
cum au uns pre El Dumnezău cu Duhul Sfînt
şi cu puteare, Carele trecu făcînd bine şi
vindecînd pre cei asupriţi de diavolul,
39 căci Dumnezău era cu El. Şi noi sîntem
mărturii tuturora cărora au făcut şi în ţara
iudeilor şi în Ierusalim; pre Carele Îl omo-
40 rîră, spînzurîndu-L pre lemn. Pre Acesta
Dumnezău L-au învis a treia zi şi deade pre
41 El arătat a Să face. Nu la tot norodul,
ce la mărturiile ceale mai denainte hiroto-
nisite de Dumnezău noao, carii am mîncat
împreună şi am băut cu El, după ce au în-
42 vis El dentru morţi. Şi porunci noao să
propoveduim norodului şi să mărturisim
că Acesta iaste Cel rînduit de Dumnezău
43 Judecătoriul viilor şi morţilor. Acestuia
toţ prorocii mărturisesc iertare de păcate
să ia pren numele Lui tot cela ce va creade
44 întru El“. Încă grăind Petru graiurile
aceastea, căzu Duhul Sfînt preste toţi ceia
45 ce auziia cuvîntul. Şi să ciudiră cei den
obrezanie credincioşi, căci au venit împre-
ună cu Petăr, căci şi preste limbi darul
46 Sfîntului Duh s-au vărsat. Pentru că auziia
pre ei grăind cu limbi şi mărind pre Dumne-
47 zău. Atuncea au răspuns Petăr: „Au
doară apa poate opri neştine ca să nu se bo-
teaze aceştea care Duhul cel Svînt au luat,
48 ca şi noi?“ Şi porunci lor să să boteaze
întru numele Domnului. Atuncea-l pohtiră
pre el să îngăduiască
cîteva zile.

CAP XI

Şi auziră apostolii şi fraţii ceia ce 1
era spre Iudea că şi limbile au
priimit cuvîntul lui Dumnezău.
Şi cînd s-au suit Petăr la Ierusalim, 2
să judeca cătră el cei den obre-
zanie, zicînd: „Căci cătră bărbaţi neobre- 3
zuiţ ai întrat şi ai mîncat împreună cu ei?“
Şi începînd Petăr, le spunea lor pre rînd, 4
zicînd: „Eu eram în cetatea Iopiei rugîn- 5
du-mă şi văzuiu în somn vedeare, pogorîndu-
se un vas oarecarele, ca o zăvastă mare, den
patru colţuri, slobozîndu-se den ceriu, şi
veni pînă la mine. La carea căutînd, soco- 6
tiiam şi văzuiu dobitoacele pămîntului şi
hiarăle şi jigăniile şi pasările ceriului. Şi 7
auziiu glas zicînd mie:‘Sculîndu-te, Petre,
junghe şi mănîncă!’ Şi ziş:‘Nici într-un 8
chip,Doamne, căci tot ce e spurcat sau necu-
rat niciodinioară au întrat în gura mea’.
Şi răspunse mie glas de al doilea rînd den 9
ceriu:‘Ceale ce Dumnezău au curăţit tu nu
le spurca!’ Şi aceasta s-au făcut de trei 10
ori şi iarăş s-au tras toate în ceriu. Şi iată, 11
îndată trei oameni veniră la casa care eram,
trimişi de la Chesaria la mine. Şi zise 12
mie Duhul să merg împreună cu ei, nemai-
socotind nemică; şi veniră împreună cu
mine şi aceşti şase fraţi şi am întrat în casa
bărbatului. Şi vesti noao cum au văzut 13
pre îngér în casa lui stînd şi zicînd lui:
‘Trimite la Ioppa bărbaţi şi cheamă pre
Simon, pre cel ce să porecleaşte Petăr,
Carele va grăi graiuri cătră tine, întru carele 14
mîntui-te-vei tu şi toată casa ta’. Şi cînd 15
începuiu eu a grăi, căzu Duhul cel Svînt
preste ei, ca şi preste noi de-nceput. Şi-m 16
aduş aminte de graiul Domnului, cum au
zis:‘Ioan au botezat cu apă, iară voi vă veţ
boteza cu Duhul Svînt’. Deci, de au dat 17
lor Dumnezău întocma darul ca şi noao,
crezînd în Domnul Iisus Hristos, dară eu ce
putearnic aş fi să oprescu pre Dumnezău?“
Şi, auzind aceastea, încetară şi măriia pre 18
Dumnezău, zicînd:„Oare şi limbilor Dumne-
zău pocăinţa au dat spre viaţă?“ Deci 19
ceia ce s-au răsipit despre strînsoarea ce s-au
făcut spre Stefan trecură pînă la Finichi şi
Chipros şi Antiohia, nemănui cuvîntul, fără
numai jidovilor. Şi era oarecarii dentru 20
ei bărbaţi chipreani şi chirinei carii, întrînd
în Antiohia, grăiia cătră elini binevestind
pre Domnul Iisus. Şi era mîna Domnului 21
cu ei şi, mult număr crezînd, s-au întors spre
Domnul. Şi să auzi cuvîntul în urechile 22
adunării cei den Ierusalim pentru ei şi trimise-
ră pre Varnava să treacă pînă la Antiohia.
Carele, mergînd şi văzînd darul lui Dumne- 23
zău, s-au bucurat şi ruga pre toţi cu nevoinţa

24 inimii să rămîie lîngă Domnul. Căci era bărbat bun şi plin de Duhul Sfînt şi de credinţă. Şi să adaose gloată cîtăva la Domnul.
25 Şi ieşi la Tarson Varnava să cearce pre Savl.
26 Şi, aflîndu-l pre el, îl aduse la Antiohia. Şi fură ei un an tot adunîndu-să la besearică şi a învăţarea gloată cîtăva şi fură întîiu
27 în Antiohia ucenicii creştini. Şi întru aceaste zile pogorîră de la Ierusalim prorocii
28 în Antiohia. Şi sculîndu-să unul dentru ei, pre nume Agav, arăta pren duh că foamete mare va să fie preste toată lumea, carea s-au şi făcut în zilele lui Clavdie Chesariu.
29 Iară den ucenici, după cum avea neştine rînduire, fieştecarele dentru ei spre slujbă să trimiţă celor ce lăcuiescu în Iudea fraţi;
30 Carea au şi făcut trimiţînd către cei bătrîni pren mîna Varnavei şi a lui Savlu.

CAP XII

1 Şi într-aceaéa vreame puse Irod împă-
2 ratul mînile ca să facă rău unora den cei de besearică. Şi ucise pre Iacov, fratele lui Ioan, cu sabia.
3 Şi, văzînd că plăcut iaste jidovilor, adaose a prinde şi pre Petăr; şi era zilele Azi-
4 melor; Pre carele prinzîndu-l, îl puse în temniţă, dîndu-l la 16 slujitori să-l păzească pre el, vrînd după Paşte să-l scoaţă pre el la norod.
5 Deci Petăr era la pază în temniţă, iară ruga era întinsă, făcîndu-să despre besearică,
6 pentru el, către Dumnezău. Şi cînd vrea pre el să-l scoaţă Irod, în noaptea aceaea era Petăr dormind între doi slujitori, legat cu doao lanţuri, şi păzitori înaintea uşii pă-
7 ziia temniţa. Şi iată, îngerul Domnului stătu deasupra şi lumină lumină în casă şi, lovind coasta lui Petăr, sculatu-l-au pre el, zicînd: „Scoală-te degrabă!“ Şi căzură lui lanţurile
8 den mîni. Şi zise îngerul către el: „Încingete şi-ţi încalţă călţunii tăi!“ Şi făcu aşa şi zise lui: „Îmbracă-ţi haina şi vino după mine!“
9 Şi, ieşind, mergea după el şi nu ştiia că iaste adevărat aceaea ce să făcea pren îngeru, ce
10 i să părea că vedea videnie. Şi, trecînd cea dentîiu strajă şi a doao, veniră la poarta cea de fieru carea duce la cetate, carea singură să deşchise lor, şi, ieşind, trecură o uliţă şi îndată să dusă îngerul de la el.
11 Şi Petr venindu-ş întru sine, zise: „Acum ştiu adevărat că au trimis Domnul pre îngerul Lui şi au scos pre mine den mîna lui Irod şi den toată nădeajdea norodului jidovilor“.
12 Şi, socotind, veni la casa Mariei, maicii lui Ioan, ce să porecliia Marco, unde era
13 cîţva adunaţi şi făcînd rugă. Şi lovind Petr uşa porţii, să apropie o slujnică să
14 asculte, pre nume Rodi. Şi cunoscînd glasul lui Petr, de bucurie nu deşchise poarta, ce, alergînd înlăuntru, spuse cum stă Petr înaintea porţii. Iară ei ziseră către dînsa: 15
„Nebunit-ai?“ Iară ea să prindea cum să fie aşa; iară ei zicea: „Îngerul lui iaste“. Iară 16
Petr aştepta bătînd şi, deşchizînd, văzură pre el şi să spămîntară. Şi, arătîndu-le 17
cu mîna să tacă, povesti lor cum Domnul pre el l-au scos den temniţă; şi zise: „Vestiţi lui Iacov şi fraţilor aceastea“. Şi, ieşind, mearse într-alt loc. Şi făcîndu-se zio, era 18
turburare nu puţină întru slujitori: „Oare ce să să fie făcut Petr?“ Iară Irod, cerşind 19
pre el şi neaflîndu-l, cercetînd pre străjari, porunci să-i ducă şi, pogorînd de la Iudea la Chesaria, petrecea. Şi era Irod mînios pre 20
tireani şi pre sidoneani, şi toţi dempreună venise la el şi, plecînd pre Vlast, carele era preste cămara împăratului, cerea pace, pentru că să hrăniia ţara lor den pămîntul împărătesc. Iară într-o zi rîndui Irod 21
îmbrăcîndu-se în haină împărătească şi, şăzînd la divan, grăiia către ei. Iară nărodul 22
striga: „Glas dumnezăiesc, şi nu omenesc!“
Şi îndată l-au lovit pre el îngerul Domnului, 23
pentru căci n-au dat mărirea lui Dumnezău şi, făcîndu-se mîncat de viermi, muri.
Iară cuvîntul lui Dumnezău creştea şi să 24
înmulţiia. Iară Varnava şi Pavel s-au întors 25
den Ierusalim la Antiohia, plinind slujba, luînd împreună şi pre Ioan, pre cel ce să porecliia Marco.

CAP XIII

1 Şi era oarecarii în Antiohia la besea-
reca carea era proroci şi dascali Varnava şi Simon, ce să porecliia Negher şi Luchios Chirineul şi Manain, care era crescut cu Irod,
2 al patrulea biruitoriu, şi Savl. Şi slujind ei Domnului şi postind, zise Duhul cel Sfînt: „Osebiţi dară Mie pre Varnava şi pe Savl la
3 lucrul carele am chemat pre ei“. Atuncea, postind şi făcînd rugă şi puind mîinile
4 preste ei, îi sloboziră. Deci aceştea, trimiţîndu-se de Duhul cel Sfînt, pogorîră la Selevchia, şi de acolo au mers la Chipru.
5 Şi, fiind în Salamina, vestiia cuvîntul lui Dumnezău întru adunările jidovilor; şi avea
6 şi pre Ioan slugă. Şi trecînd ostrovul pînă la Paf, aflară pre oarecarele vrăjitoriu, proroc mincinos jidov, căruia era numele
7 Vari Iisus, Carele era împreună cu anthipatul Serghie Pavel, bărbat priceput. Acesta chemînd pre Varnava şi pre Savl, cercă a
8 auzi cuvîntul lui Dumnezeu. Şi sta împotriva lor Elima Vrăjitoriul, pentru că aşa să tîlcuiaşte numele lui, cercînd să
9 întoarcă pre anthipat den credinţă. Iară Savl, cel ce-i zic Pavel, împlîndu-se de
10 Duhul Sfînt şi căutînd la el, zise: „O, pline de tot vicleşugul şi de toată rău-

tatea, fiiul diavolului, vrăjmaş a toată direptatea, nu vei părăsi întorcînd căile
11 Domnului ceale direapte? Şi acum, iată, mîna Domnului asupra ta şi vei fi orbu nevăzînd soarele pînă la o vreame". Şi îndată căzu preste el ceaţă şi întunearec şi, îmblînd împrejur, cerca povăţuitoriu de mînă.
12 Atuncea, văzînd anthipatul ce s-au făcut, au crezut, mirîndu-se spre învăţătura Domnului.
13 Şi ducîndu-se de la Pafa, cei ce era cu Pavel veniră la Perghia Panfiliei, iară Ioan, întorcîndu-se de la ei, să înturnă la Ierusalim.
14 Iară ei, trecînd de la Perghis, au mers la Antiohia a Pisidiei şi, întrînd în adunare în
15 ziua sîmbetelor, au şăzut. Şi după cetirea Legii şi a Prorocilor, trimiseră mai marii adunării cătră ei, zicînd:„Bărbaţi fraţi, de iaste cuvînt întru voi de mîngîiare cătră no-
16 rod, ziceţi". Şi, sculîndu-se Pavel şi clătind cu mîna, zise:„Bărbaţi israilteani şi ceia ce vă teameţi de Dumnezău, auziţi!
17 Dumnezăul norodului acestuia, lui Israil, au ales pre părinţii noştri şi pre norod au înălţat în nemernicie în pămîntul Eghipetului şi cu braţu înalt au scos pre ei dentr-însul
18 Şi cum vreame de 40 de ani i-au purtat cu
19 biruinţă în pustie. Şi, surpînd limbi şapte în pămîntul lui Hanaan, au dat moştenire
20 lor pămîntul lor. Şi după aceasta ca vro 450 de ani au dat judecători, pînă la Samoil
21 prorocul. Şi de acolo au cerut împărat şi deade lor Dumnezău pre Saul, feciorul lui Chis, bărbat den fealiul lui Veniamin,
22 ani 40. Şi premenind pre el, rîdică lor pre David să le fie împărat, căruia au şi zis, mărturisînd:'Aflaiu pre David, pre feciorul lui Iesei, bărbat după inima Mea, carele va
23 face toate voile Meale'. Dentru seminţia acestuia Dumnezău, după făgăduinţă, rîdică
24 den Israil Mîntuitoriu pre Iisus. Mai nainte, strigînd Ioan, mai nainte de faţa întrării Lui, botez de pocăinţă la tot norodul lui Israil.
25 Iară deaca împlu Ioan calea, zicea:'Cine mă socotiţi să fiu? Nu sînt eu, ce iată,vine după mine, Căruia nu-s vreadnic încălţămintea
26 picioarelor a dezlega'. Bărbaţi fraţi, fiii neamului lui Avraam şi cei dentru voi temători de Dumnezău, voao cuvîntul mîntuirii
27 aceştiia s-au trimis. Pentru că ceia ce lăcuiesc în Ierusalim şi boiarii lor pre Acesta neconoscîndu-L şi glasurile prorocilor, cealea ce la toate sîmbetele să citesc, jude-
28 cînd, au plinit. Şi nici o vină de moarte aflînd, cerşură de la Pilat să-L omoară pre
29 El. Şi deaca au săvîrşit toate ceale ce era pentru El scrise, pogorîndu-L de pe lemn,
30 L-au pus în mormînt. Iară Dumnezău
31 L-au sculat pre El den morţi; Care S-au arătat pren multe zile celor ce s-au' suit împreună cu El de la Galilea la Ierusalim, carii sînt mărturii
Lui cătră norod. Şi noi voao binevestim 32
cea făcută cătră părinţi făgăduinţă. Că 33
pre aceasta Dumnezău o au plinit-o fiilor lor, noao înviindu-ne pre Iisus, cum şi în psalmul al doilea scris iaste:'Fiiul Mieu eşti Tu, Eu astăzi am născut pre Tine'. Iară 34
cum au învis pre El din morţi, ca să nu Să mai întoarcă spre stricăciune, aşa au zis, că 'Voiu da voao, ceale preacuvioase ale lui David, ceale credincioase'. Pentru aceaea 35
şi într-alt loc zice:'Nu voiu da pre Preacuviosul Tău să vază stricăciune'. Pentru că 36
David, într-al lui neam slujind sfatului lui Dumnezău, au adormit şi s-au adaos lîngă părinţii lui şi văzu stricăciune. Iară pre 37
Carele Dumnezău L-au învis n-au văzut stricăciune. Deci cunoscut să fie voao, 38
bărbaţi fraţi, că pren aceasta voao iertare de păcate vesteaşte, şi de cătră toate carele n-aţi putut în leagea lui Moisi să vă îndireptaţi. Întru aceasta, tot cela ce creade 39
îndireptează-se. Căutaţ, direpţ aceaea, 40
ca să nu vie asupra voastră ce e grăit întru proroci: 'Căutaţi, cei nebăgători de samă, 41
şi vă miraţi şi vă stingeţi, că lucru Eu lucrezu în zilele voastre, lucru căruia nu veţi creade, de va neştine povesti voao'". Şi, ieşind 42
den adunarea jidovilor, ruga limbile prentre sîmbete să să grăiască lor graiurile. Şi, 43
răsipindu-să adunarea, urmară mulţi den jidovi şi den nemearnicii cei ce credea la Pavel şi la Varnava, carii, grăind lor, îi îndemna pre ei să rămîie la darul lui Dumnezău.
Iară în ceaealaltă sîmbătă, mai toată ceta- 44
tea să adună să auză cuvîntul lui Dumnezău.
Şi văzîndu jidovii gloatele, să împlură de 45
rîvnire şi sta împotriva cuvintelor celor ce să zicea de Pavel, pricindu-să şi hulind.
Iară îndrăznind Pavel şi Varnava ziseră: 46
„Voao era de folos întîiu a să grăi cuvîntul lui Dumnezău, iară, de vreame ce goniţi pre el şi nevreadnici pre voi socotiţi de cea veacinică viaţă, iată, ne întoarcem la limbi.
Pentru că aşa au poruncit noao Domnul: 47
'Pus-am pre Tine spre lumină limbilor, ca să fii Tu spre mîntuire, pînă la marginea pămîntului'". Şi auzînd limbile, să bucura 48
şi măriia cuvîntul Domnului şi crezură cîţi era rînduiţi în viaţă veacinică. Şi să purta 49
cuvîntul Domnului pren toată ţara. Iară 50
jidovii învitară pre muierile ceale credincioase şi cu bun chip şi pre cei de frunte ai cetăţii şi rădicară goană asupra lui Pavel şi asupra Varnavei şi scoaseră pre ei de la hotarăle lor. Iară ei,scuturînd ţărîna picioare- 51
lor lor asupra lor, veniră la Iconie. Iară 52
ucenicii să umplea de bucurie şi de Duhul
Sfînt.

CAP XIV

1 Şi fu în Iconie de odată întrînd ei în
adunarea jidovilor, şi grăiră aşa,
2 cît crezură den jidovi şi den elini,
multă mulţime. Iară jidovii cei
ce nu asculta au rădicat şi au făcut
rău sufletelor limbilor asupra fraţilor.
3 Deci cîtăva vreame au zăbovit cu îndrăzneală
grăind spre Domnul, Cela ce mărturisiia
cuvîntul darului Lui, dînd seamne şi minuni
4 a să face pren mînile lor. Şi să împărţi
mulţimea cetăţii şi unii era cu jidovii, iară
5 unii cu apostolii. Şi, deaca să făcu por-
nirea limbilor şi a jidovilor împreună cu
boiarii lor, ca să-i ocărască şi ca să-i ucigă
6 cu pietri pre ei, Socotind, au fugit la
cetăţile Licaoniei, la Listra şi la Dervi şi
7 împrejur şi acolo era binevestind. Şi
oarecare bărbat în Listra, neputincios la pi-
cioare, şădea olog den pîntecile maicii lui
fiind, carele niciodinioară au fost umblat.
8 Acesta asculta pre Pavel grăind, carele, cău-
tînd la el şi văzînd că credinţă are a să
9 mîntui, Zise cu glas mare:„Scoală-te pre
picioarele tale direpţ!“ Şi săriia şi umbla.
10 Iară gloatele, văzînd ceaea ce au făcut Pavel,
rădicară glasul lor licaoneaşte, zicînd:
„Dumnezei asemănîndu-se cu oamenii s-au
11 pogorît cătră noi. Şi chema pre Varnava
Dia, iară pre Pavel Ermi, de vreame ce el
12 era cela ce povăţuia cuvîntul. Iară preotul
Diei, celui ce era înaintea cetăţii lor, tauri
şi cununi la porţi aducînd, împreună cu
13 gloatele vrea să jîrtvuiască. Şi auzînd
apostolii Varnava şi Pavel, rumpînd hainele
14 lor, săriră în gloată strigînd Şi zicînd:
„Bărbaţi, ce faceţ aceastea? Şi noi oameni
aseamenea cu voi pătimitori sîntem, bine-
vestind voao de la aceastea deşarte să vă
întoarceţ spre Dumnezăul cel viu, Carele au
făcut ceriul şi pămîntul şi marea şi toate
15 cîte sînt întru eale; Carele în trecutele
neamuri au lăsat toate limbile să meargă în
16 căile lor. Însă, direpţ aceaea, nu fără
mărturii pre Sine au lăsat, făcînd bunătăţi,
den ceriu noao ploi dînd şi vremi purtătoare
de roade, umplînd de hrană şi de veselie
17 inemile noastre“. Şi aceastea zicînd, abia
au potolit gloatele ca să nu jîrtvuiască lor.
18 Şi veniră de la Antiohia şi Iconia jidovi şi,
îndemnînd gloate şi lovind cu pietri pre
Pavel, îl traseră afară den cetate, gîndind
19 că el au murit. Şi încungiurîndu-l pre
el ucenicii, sculîndu-se, întră în cetate şi
a doua zi ieşi împreună cu Varnava la
20 Dervi. Şi binevestind cetatea aceaea şi
învăţînd pre cîţva, să întoarseră la Listra
şi la Iconie şi la Antiohia,
21 Întărind sufletul ucenicilor, rugîndu-i să
rămîie în credinţă şi cum că pren multe
necazuri trebuie noi a întra la împărăţia lui
22 Dumnezău. Şi hirotonisind lor preoţi pre
la besearici, rugîndu-se cu posturi, i-au lăsat
pre ei la Domnul, la Carele au fost crezut.
23 Şi trecînd la Pisidia, veniră la Pamfilia.
24 Şi grăind în Perghi cuvîntul, să pogorîră la
25 Atalia. Şi de acolea au mers la Antiohia,
de unde era daţ la darul lui Dumnezău, la
26 lucrul carele au plinit. Şi mergînd şi
adunînd beseareca, au vestit cîte au făcut
Dumnezău cu ei şi cum că au deşchis limbi-
27 lor uşă de credinţă. Şi petrecea acolo
vreame nu puţină împreună cu ucenicii.

CAP XV

1 Şi oarecarii pogorîndu-să de la Iudea
învăţa pre fraţi că „de nu vă veţ
obrezui cu obiceaiul lui Moisi, nu
vă veţ putea să vă mîntuiţ“.
2 Făcîndu-se direpţ aceaea gîlceavă
şi price nu puţină lui Pavel şi Varnavei,
cătră ei rînduiră să să suie Pavel şi Varnava
şi alţii oarecarii dentru ei cătră apostoli şi
bătrîni la Ierusalim, pentru întrebarea aceasta.
3 Deci aceştea, trimiţîndu-se mai înainte de
cătră adunare, trecea Finica şi Samaria,
povestind întoarcerea limbilor şi făcea bucu-
rie mare la toţi fraţii. 4 Şi, mergînd la Ieru-
salim, s-au priimit de adunare şi de apostoli
şi de cei bătrîni şi au vestit cîte Dumnezău
5 au făcut cu ei. Şi s-au sculat oarecarii
dentru cei den eresul fariseilor, crezuţi fiind,
zicînd că trebuie să obrezuiască pre ei şi să
poruncească să păzească leagea lui Moisi.
6 Şi s-au adunat apostolii şi cei bătrîni a vedea
7 pentru cuvîntul acesta. Şi multă întrebare
făcîndu-să, sculîndu-să Petr, zise cătră ei:
„Bărbaţi fraţi, voi ştiţ că den zilele ceale
vechi, Dumnezău întru noi au ales pren ros-
tul mieu să auză limbile cuvîntul Evangheliei
8 şi să crează. Şi Cel cunoscătoriu de
inimi, Dumnezău, mărturisi lor, dînd lor
9 Duhul cel Sfînt, ca şi noao. Şi nemică
n-au osebit dentru mijlocul nostru şi al lor,
10 cu credinţa curăţînd inimile lor. Acum
dară ce ispitiţ pre Dumnezeu, să puneţ jug
preste cerbicea ucenicilor, carele nici pă-
rinţii noştri, nici noi am putut să purtăm?
11 Ce pren darul Domnului, lui Iisus Hristos,
creadem să ne mîntuim, în ce chip şi aceia“.
12 Şi tăcu toată mulţimea şi auziia de Pavel şi
de Varnava povestind cîte au făcut Dumne-
zău seamne şi minuni întru limbi pren ei.
13 Şi, deaca au tăcut ei, răspunsă Iacov, zicînd:
14 „Bărbaţi fraţi, ascultaţi-mă! Simeon au
povestit precum întîiu Dumnezău au socotit
15 să ia dentru limbi nărod pre numele Lui. Şi
cu aceasta să tocmesc cuvintele prorocilor,
16 după cum e scris: ‘După aceasta Mă voiu în-

turna şi voiu zidi cortul lui David cel căzut şi ceale săpate ale lui le voiu zidi şi voiu în-
17 direpta pre el. Ca să cearce cei rămaşi ai oamenilor pre Domnul şi toate limbile preste carii s-au chemat numele Mieu preste ei —zice Domnul— Cela ce face aceastea toate.
18 Cunoscute den veaci sînt la Dumnezău toate
19 lucrurile lui'. Pentru aceaea eu judec ca să nu dodeiţ pre ceia ce de la limbi să întorc
20 spre Dumnezău. Ce să trimiteţ la ei ca să să ferească de pîngăriciunile idolilor şi de curvie şi de sugrumat şi de sînge.
21 Pentru că Moisi den neamurile ceale vechi pren cetăţi pre cei ce-l strigă pre el are întru adunări, preste toată sîmbăta cetindu-se".
22 Atuncea s-au părut apostolilor şi bătrînilor, împreună cu toată adunarea, alegînd oameni dentru ei să trimiţă la Antiohia, împreună cu Pavel şi cu Varnava, pre Iuda, pre cela ce să cheamă Varsava, şi pre Sila,
23 bărbaţi ce povăţuia întru fraţi. Scriind pren mîinile lor aceastea:„Apostolii şi bătrînii şi fraţii celor de la Antiohia şi Siria şi Chilichia fraţi, celor dentru limbi să să
24 bucure. De vreame ce am auzit că oarecarii dentru voi, ieşind, au turburat pre voi cu cuvinte, netocmind sufletele voastre, zicînd să vă obrezuiţi şi a păzi leagea, cărora
25 nu am poruncit, Părutu-s-au noao, făcîndu-ne împreună, alegînd oameni, să trimitem către voi, împreună cu cei iubiţi
26 ai noştri Varnava şi Pavel, Cu oameni carii au dat sufletele lor pentru numele
27 Domnului Iisus Hristos. Trimis-am dară pre Iuda şi pre Sila şi pre ei, pren cuvînt,
28 poruncind aceasteaş. Pentru că s-au părut Svîntului Duh şi noao nemică mai mult să să puie preste voi greutate, afară
29 dentru ceale de treabă aceastea: Să vă feriţ de ceale jîrtvuite la idoli şi de sînge şi de sugrumat şi de curvie, den carele păzind pre voi, bine veţ face. Fiţi sănătoşi".
30 Deci aceştea slobozindu-se, veniră la Antiohia şi, adunînd mulţimea, au dat cartea.
31 Şi citind s-au bucurat spre mîngîiare.
32 Şi Iuda şi Sila, şi ei proroci fiind, pren cuvînt mult au mîngîiat pre fraţi şi i-au
33 întemeiat. Şi făcînd vreame, s-au slobozit
34 cu pace de la fraţi către apostoli. Şi să păru
35 Silii să rămîie acolo. Iară Pavel şi Varnava zăbăviia în Antiohia, învăţînd şi binevestind, împreună şi cu alţii mulţi, cuvîntul
36 Domnului. Iară după cîteva zile zise Pavel către Varnava:„Întorcîndu-ne dară să socotim pre fraţii noştri, pren toată cetatea, întru carii am vestit cuvîntul
37 Domnului, cum să află". Iară Varnava au sfătuit să ia împreună pre Ioan, ce să
38 cheamă Marco. Iară Pavel să ruga pre cela ce s-au osebit de la ei de la Pamfilia şi nevenind împreună cu ei la lucru să nu-l ia pre el împreună. Făcutu-s-au direpT 39
aceaea împăricheare, cît s-au despărţit ei dentru eişi, şi Varnava, luînd pre Marco, să fie mers pre mare la Chipros. Iară Pavel, 40
alegînd pre Sila, s-au dus, dîndu-se cu darul lui Dumnezău de către fraţi. Şi trecea 41
pren Siria şi pren Chilichia, întărind besearecile.

CAP XVI

Şi sosi la Dervi şi Listra,şi,iată un 1
ucenic oarecarele era acole, pre nume Timotheiu, fecior unii muieri jidovce credincioasă, iară tatăl lui, elin, Carele să mărturisiia den 2
cei den Listra şi Iconie fraţi. Pre acesta 3
vru Pavel împreună cu el să iasă şi, luîndu-l, îl obrezui pre el pentru jidovii ceia ce era în locurile acealea, pentru că ştiia toţi pre tatăl lui că elin era. Şi deaca mergea 4
pren cetăţi, le da învăţătură lor să păzească poruncile ceale rînduite de apostoli şi de bătrînii cei den Ierusalim. Deci besearecile 5
să întăriia cu credinţa şi prisosiia cu numărul în toate zilele. Şi trecînd Frighia şi 6
ţara galateanilor, oprindu-ne de Svîntul Duh a grăi cuvîntul în Asia. Venind spre Misia, 7
ispitiia a mearge spre Vithinia şi n-au lăsat pre ei Duhul. Şi trecînd Misia, s-au pogo- 8
rît la Troada. Şi videnie pren noapte s-au 9
arătat lui Pavel: bărbat oarecarele machidonean era stînd, rugîndu-l pre el şi zicînd: „Trecînd la Machidonia, ajută-ne noao!" Şi deaca au văzut vedearea, îndată am cer- 10
cat să ieşim la Machidonia, socotind că ne cheamă pre noi Domnul să-i binevestim pre ei. Sculîndu-ne, direpT aceaea, de la 11
Troada, am mersu direpT la Samothrachi, şi a doao zi, la Neapoli. Şi de acolo la 12
Filippi, care iaste întîia părţii Machidoniei cetate, Colonia. Şi eram într-această cetate zăbovind zile cîteva. Şi în ziua sîmbete- 13
lor am ieşit afară den cetate, lîngă un rîu, unde să socotiia rugăciune a fi şi, şăzînd, grăiiam muierilor celor ce să adunasă. Şi 14
oarecare muiare pre nume Lidia, carea vindea pînze roşii, den cetatea thiatirilor, cinstind pre Dumnezău, auziia, căriia Domnul au deşchis inima a lua aminte ceale ce să grăiia de Pavel. Şi deaca să boteză şi 15
casa ei, rugatu-s-au zicînd:„De m-aţi ales a fi credincioasă Domnului, întrîndu în casa mea, mîneţi!" Şi ne-au silit pre noi. Şi 16
fu mergînd noi la rugă, oarecare slujnică avînd duh pitliv ne timpină pre noi, carea lucru mult da stăpînilor ei vrăjind. Aceasta 17
urmînd lui Pavel şi noao, strigă, zicînd: „Aceştea oameni robii lui Dumnezău celui Înalt sîntu, carii vestescu noao cale de mîntuire". Şi aceasta făcea în multe zile şi, 18
durîndu-se Pavel şi întorcîndu-să cu duhul,

zise:„Poruncescu ţie întru numele lui Iisus Hristos să ieşi dentr-însa!“ Şi ieşi într-acel
19 ceas. Şi văzînd stăpînii ei că au ieşit nădeajdea lucrului lor, apucînd pre Pavel şi
20 pre Sila, i-au tras la tîrgu la boiari Şi, aducîndu-i pre ei la voivod, ziseră:„Aceşti oameni turbură noao cetatea, jidovi fiind,
21 Şi ne vestescu obiceaie carele nu-s slobode noao să le priimim, nici să le facem, rîm-
22 leani fiind“. Şi să rădică împreună gloata asupra lor şi diregătorii, rumpîndu-le
23 hainele lor, porunciră să-i bată. Şi multe bătăi dîndu-le lor, îi puseră în temniţă, poruncind temnicearíului cu grije să-i pă-
24 zască pre ei; Carele poruncă ca aceasta luînd, i-au pus pre ei la cea mai denlăuntru temniţă, şi picioarele lor le-au băgat în gros.
25 Iară spre amiazănoapte, Pavel şi Sila, rugîndu-să, lăuda pre Dumnezău şi asculta
26 pre ei cei legaţi. Şi fără veaste cutremur s-au făcut mare, cît s-au clătit temeaiele temniţii; şi să deşchiseră îndată uşăle toate,
27 şi ale tuturor legături s-au slobozit. Şi deşteptîndu-se temnicearíul şi văzînd deşchise uşăle temniţii, zmulgînd sabia, vrea pre sine să să omoară, gîndind că au fugit
28 cei legaţi. Şi strigă cu glas mare Pavel, zicînd:„Nemica rău să nu-ţi faci ţie pentru
29 că toţi sîntem aicea!“ Şi cerşînd lumină, sări înlăuntru şi tremurînd căzu la Pavel şi
30 la Sila. Şi, scoţînd pre ei afară, zise: „Domnilor, ce trebuie ca să fac eu ca să
31 mă mîntuiesc?“ Iară ei ziseră:„Creade în Domnul Iisus Hristos şi te vei mîntui tu şi
32 casa ta“. Şi au grăit lui cuvîntul Domnu-
33 lui şi tuturor celor din casa lui. Şi luînd pre ei într-acela ceas de noapte, îi spălă de rane şi să boteză el şi cei ai lui, toţi îndată.
34 Şi scoţînd pre ei la casa lui, puse masă şi să bucurară cu toată casa, crezînd în
35 Dumnezău. Şi, făcîndu-se zio, trimiseră diregătorii pre purtătorii de toiage, zicînd:
36 „Slobozi pre oamenii aceia“. Şi spuse temnicearíul cuvintele aceastea cătră Pavel, că „Au trimis diregătorii ca să vă sloboziţi;
37 acum dară ieşind păsaţi cu pace“. Iară Pavel zise cătră ei:„Bătînd pre noi făţiş fără de judecată, oameni rîmleani fiind, şi ne-au pus în temniţă; şi acum pre ascuns ne scot? Că nu iaste aşa, ce să vie ei să ne
38 scoaţă“. Şi vestiră diregătorilor purtătorii de toiage graiurile aceastea şi să temură
39 auzind că rîmleani sînt. Şi, mergînd, s-au rugat lor şi, scoţîndu-i, să ruga să iasă den
40 cetate. Şi, ieşind den temniţă, întrară la Lidia şi, văzînd pre fraţi, rugară pre ei şi ieşiră.

CAP XVII

Şi trecînd Amfiponi şi Apolonia, 1
veniră la Solon, unde era adunarea
jidovilor. Şi, după obiceaiul lui 2
Pavel, au întrat la ei şi în trei sîm-
bete să întreba cu ei den Scripturi,
Deşchizînd şi arătîndu-le că Hristos trebuia 3
să pătimească şi să învie den morţi şi cum
„Acesta iaste Hristos Iisus, Carele eu vestesc
voao“. Şi oarecarii dentru ei s-au plecat 4
şi s-au însorţit cu Pavel şi cu Sila, şi den elinii
cei ce credea, multă mulţime şi, den muierile
ceale de frunte, nu puţine. Şi, pizmuind 5
judecării, cei ce nu asculta şi, luînd lîngă
sine den cei proşti pre oarecarii oameni răi
şi făcînd gloată, turbura cetatea şi, mergînd
la casa lui Iason, îi căuta să-i scoaţă la norod.
Şi, neaflîndu-i pre ei, trăgea pre Iason şi pre 6
oarecarii den fraţi la cei mai mari ai cetăţii,
strigînd că ceia ce lumea au amestecat,
aceştea şi aicea încă au venit, Pre carii 7
i-au priimit Iason, şi aceştea toţi împotriva
poruncilor lui Chesariu fac, zicînd să fie alt
împărat Iisus“. Şi turburară gloata şi pre 8
mai marii cetăţii, auzînd aceastea. Şi, 9
luînd de chelşug de la Iason şi de la ceialalţi,
au slobozit pre ei. Şi fraţii îndată noaptea 10
au trimis pre Pavel şi pre Sila la Verria, carii,
mergînd la adunarea jidovilor, s-au dus. Şi 11
aceştea era mai den bună rudă, den cei den
Solon carii au priimit cuvîntul cu toată osîr-
dia, în toate zilele cercetînd Scripturile, de
sînt aceastea aşa. Mulţi dară dentru ei au 12
crezut şi den muierile ceale eline, ceale de
folos, şi den bărbaţi nu puţini. Şi deaca 13
înţeleaseră jidovii cei den Solon că şi în
Verria să vesteaşte de Pavel cuvîntul lui
Dumnezeu, veniră şi acolo, turburînd
gloatele. Şi îndată atuncea pre Pavel l-au 14
trimis fraţii să meargă spre mare şi rămasără
Sila şi Timotheiu acolo. Iară ceia ce 15
grijiia pre Pavel adusără pre el pînă la
Anthina şi, luînd poruncă cătră Sila şi
Timotheiu ca cum mai curînd să vie cătră
el, ieşiră. Iară în Athina aşteptîndu-i pre 16
ei Pavel, să întărîta duhul lui întru el, văzînd
cetatea plină de idoli. Să întreba, direpţ 17
aceaea, în adunare cu jidovii şi cu cei ce
credea şi în tîrg în toate zilele cătră cei ce
să prilejiia. Iară oarecarii den epicurii şi 18
den stoici filosofi să priciră cu el, şi unii
zicea:„Oare ce va acest sămănătoriu de
cuvinte a zice?“ Iară alţii:„De streini draci
să pare vestitoriu a fi, căci pre Iisus şi învi-
area lui binevestiia“. Şi, prinzîndu-l 19
pre el la Arionpagon, îl aduseră, zicînd:
„Putem a înţeleage ce iaste această noao
învăţătură carea de tine să grăiaşte? Pen- 20
tru că oarece strein bagi în auzurile noastre,
vreare-am, direpţ aceaea, a şti ce vor să fie

21 aceastea". Iară athineii toţi şi streinii cei ce veniia la nemică alta îşi pierdea vreamea, fără numai a zice cîte ceva şi a auzi
22 mai nou. Şi stînd Pavel în mijlocul Ariopagului, zise:„Bărbaţi athinei, întru toate mai temători de Dumnezău pre voi văz.
23 Pentru că, trecînd şi privind închinăciunele voastre, aflaiu şi capişte întru carele era scris 'Neconoscutului Dumnezău'; pre Carele dară, neconoscîndu-L, cinstiţi cu închinăciunea, pre Acesta eu vestesc voao.
24 Dumnezău, Cela ce au făcut lumea şi toate cîte sînt întru ea, Acesta ceriului şi pămîntului Domnu fiind, nu întru făcute de mînă
25 beseareci lăcuiaşte, Nici de mîni de oameni Să slujaşte, nefiind lipsit de ceva, Acesta dînd tuturor viaţă şi răsuflare întru
26 tot. Şi au făcut dentr-un sînge toată limba oamenilor, a lăcui preste toată faţa pămîntului, rînduind mai denainte obiciuite vremi şi punerile hotarălor lăcuirii lor,
27 A cerca pre Domnul de-L vor putea să-L pipăie pre El şi să-L afle, şi încă nu departe
28 de la fieştecarele dentru noi fiind. Pentru că în El trăim şi ne mutăm şi sîntem după cum oarecarii dentru ai voştri făcători ziseră:'Pentru că şi dentr-al Cestuia neam
29 sîntem'. Rudă dară fiind lui Dumnezău, nu sîntem datori a gîndi la aur au la argint au la piatră cu cioplitură de merşteşug şi gîndului omului dumnezăirea a fi aseamenea.
30 Deci anii neconoştinţii părăsind Dumnezău, acum porunceaşte oamenilor tuturor, pretu-
31 tindenea, să să pocăiască. Pentru căci au pus zi întru carea va să judece lumea cu direptate întru Bărbatul Carele au rînduit, credinţa dînd tuturor, înviind pre El den
32 morţi". Şi auzind înviare de morţi, unii batjocoriia, alţii au zis:„Auzi-vom iarăş pre
33 tine pentru aceasta". Şi aşa Pavel ieşi
34 den mijlocul lor. Iară oarecarii bărbaţi, lipindu-se de el, au crezut, întru carii şi Dionisie Areopaghitul şi o muiare, pre nume Damaris, şi alţii împreună cu ei.

CAP XVIII

1 Iară după aceasta, despărţîndu-se Pavel den Athina, veni la Corinthu.
2 Şi aflînd pre oarecare jidov, pre nume Achila, de la Marea Neagră de neam, fiind venit de curînd de la Italia, şi pre Prischila, muiarea lui, pentru că au fost poruncit Clavdie să să desparţă
3 toţi jidovii de la Rîm, au venit la ei. Şi pentru că era de un fealiu de meşteri, rămînea lîngă ei şi lucra, pentru că era
4 făcători de corturi la merşteşug. Şi să priciia în adunare în toată sîmbăta
5 şi îndemna pre jidovi şi pre elini. Şi deaca să pogorîră de la Machidonia, Sila şi Timotheiu să cuprinsease cu duhul, Pavel mărturisind jidovilor pre Hristos
6 Iisus. Şi stînd ei împotrivă-i şi hulind, scuturînd hainele, zise cătră ei:„Sîngele vostru asupra capului vostru! Curat eu; de acum
7 la limbi mă voiu duce". Şi mutîndu-se de acolo, veni la casa oarecui pre nume Iustos, ce credea în Dumnezău, căruia casa
8 era alăturea cu adunarea. Iară Crispu, mai marele adunării, au crezut în Domnul, împreună cu toată casa lui, şi mulţi den corintheani auzînd, credea şi să boteza.
9 Şi zise Domnul în vedearea nopţii lui Pavel: „Nu te teame, ce grăiaşte şi să nu taci.
10 Că Eu sînt cu tine şi nimenea nu să va ispiti asupra ta, ca să-ţi facă rău; pentru că norod mult iaste Mie în ceatatea aceasta".
11 Şi şăzu un an şi 6 luni, învăţînd întru ei cuvîntul lui Dumnezău.
12 Şi Galion, avînd diregătoria la Ahaia, să rădicară toţi deodată jidovii la Pavel şi-l aduseră pre el la divan,
13 Zicînd că, afară den leage, acesta îndeamnă pre oameni să să închine lui Dumnezău.
14 Şi vrînd Pavel să deşchiză gura, zise Galion cătră jidovi:„De ar fi dară vreo nedireptate sau hîtrie vicleană, o, jidovilor, după socoteală aş îngădui voao.
15 Iară de iaste cercare pentru cuvînt şi pentru nume şi pentru leagea cea după cumu e la voi, vedea-veţi voi, pentru că judecătoriu acestora nu voiu să fiu".
16 Şi goni pre ei de la divan.
17 Şi apucînd toţi elinii pre Sosthen, mai marele adunării, îl bătea înaintea divanului; şi nimica de aceastea lui Galion era grije.
18 Iară Pavel, încă mai îngăduind zile cîteva, despărţindu-să de fraţi, mearse pre apă la Siria, şi împreună cu el Prischila şi Achila, tunzîndu-şi capul în Chehrees, pentru că avea rugă.
19 Şi sosi la Efes şi pre aceia lăsă acolo, iară el, întrînd în adunări, să prici cu
20 jidovii. Şi rugîndu-l ei ca să rămîie la dîn-
21 şii mai multă vreame, nu pristăni, Ce să despărţi de ei, zicînd:„Cuvine-se cu tot adevărul ca eu praznicul cela ce vine să-l facu la Ierusalim; şi iară mă voi învîrteji cătră voi, Dumnezău vrînd". Şi purcease
22 de la Efes. Şi pogorînd în Chesaria, suindu-să şi închinîndu-să beseariicii, pogorî
23 la Antiohia Şi, făcînd vreame cîtăva, trecînd pre rînd a galateanilor ţară şi Frighia, întărind pre toţi ucenicii.
24 Iară un jidov oarecarele, Apollos pre nume, alexandrean de rudă, bărbat cuvîntătoriu, sosi la
25 Efes, tare fiind întru Scripturi. Acesta era învăţat [în] calea Domnului şi, fierbîntîndu-să cu duhul, grăiia şi învăţa pre amăruntul ceale pentru Domnul, ştiind numai botezul lui Ioan, Şi acesta
26 începu făţiş a grăi întru adunare şi, auzind pentru el Achila şi Prischila, îl apucară pre el şi mai chiar la el au arătat calea
27 lui Dumnezău. Şi vrînd el să treacă

la Ahaia, poruncind fraţii, scrisără ucenicilor să-l priimească pre el, carele mergînd ajutoriia mult celora ce crezuse, pren dar.
28 Pentru că vîrtos cu jidovii să priciia de faţă arătînd pren Scrisori a fi Hristos Iisus.

CAP XIX

1 Şi fu, cînd Apollos era în Corinth, Pavel, trecînd ceale de mai sus părţ, să fie venit la Efes şi, aflînd pre
2 oarecarii ucenici, Zise cătră ei: „Au luoat-aţ Duh Sfînt, crezînd?“ Iară ei ziseră cătră el:„Ba nici de şi iaste
3 Duh Sfînt am auzit“. Şi zise cătră ei: „Dară în ce v-aţ botezat?“ Şi ei ziseră:„În
4 botezul lui Ioan“. Şi zise Pavel:„Ioan au botezat botez de pocăinţă nărodului, zicînd la Cela ce vine după el ca să crează,
5 adecă în Hristos Iisus“. Şi auzind, s-au
6 botezat în numele Domnului Iisus. Şi, puind preste ei Pavel mînile, veni Duhul cel Svînt preste ei, şi grăiia cu limbi şi prorociia.
7 Şi era toţ bărbaţii ca vro doisprăzeace.
8 Şi, întrînd în adunare, de faţă grăiia, în trei luni pricindu-se şi adeverind ceale de
9 împărăţia lui Dumnezeu. Şi deaca unii tînjiia şi nu asculta, grăind de rău calea înaintea mulţimei, despărţindu-se de la ei, osebi pre ucenici, în toate zilele pricindu-se,
10 în şcoala unui Tiran. Şi aceasta să făcu întru ani doi, cîţ toţi ceia ce lăcuiesc în Asia, auzind cuvîntul Domnului Iisus, şi jidovi şi
11 elini. Şi puteri nu mici făcea Dumnezău
12 pren mînile lui Pavel, Cît şi asupra celora ce boliia să aducea de la faţa lui măhrămi au ştergătoare şi să depărta de la ei boalele,
13 şi duhurile ceale reale ieşiia de la ei. Şi să ispitiră oarecarii den jidovii cei ce umbla împrejur jurători a numi preste ceia ce au duhurile ceale reale, numele Domnului Iisus, zicînd:„Jurăm pre voi pre Iisus, pre Carele
14 Pavel mărturiseaşte!“ Şi era oarecarii fiii lui Scheva, jidovului arhiereului, şapte, care fă-
15 cea aceasta. Şi răspunzînd, duhul acel rău, zise:„Pre Iisus ştiu şi pre Pavel ştiu, dară
16 voi carii sînteţ? Şi sărind preste ei omul întru carele era duhul cel rău şi biruind pre ei, să întări asupra lor, cît goli şi răniţi fu-
17 giră den casa aceaea. Şi aceasta fu ştiută la toţi jidovii şi elinii ceia ce lăcuia Efesul şi căzu frică preste toţi preste ei şi să măriia
18 numele Domnului Iisus. Şi mulţi dentru ceia ce crezuse veniia ispoveduindu-se şi
19 vestind lucrurile lor. Şi mulţi den ceia ce făcuse iscodirile, aducînd cărţile, le ardea înaintea tuturor; şi socotiră preţurile lor şi aflară de argint cincizeci de mii.
20 Aşa cu tărie cuvîntul Domnului creştea şi să
21 întăriia. Şi deaca să umplură aceastea, puse Pavel în duh, trecînd Machidonia şi Ahaia, să meargă în Ierusalim, zicînd:„Şi deaca voiu fi eu acolo, trebuie şi Rîmul să-l văz“.
Şi trimiţînd la Machedonia doi den cei ce-i 22
slujiia lui, pre Timotheiu şi pre Erast, el îngădui cîtăva vreame în Asia. Şi fu în 23
vreamea aceaea gîlceavă nu puţină pentru cale. Pentru că oarecare, pre nume Di- 24
mitrie, zlătariu, făcînd beseareci de argint Artimidei, da lucrătorilor lucru nu puţin;
Pre carii adunînd, şi pre cei ce era lucrători 25
spre unele ca aceastea, zise:„Bărbaţilor, ştiţ că dentr-acest lucru sporiul nostru iaste.
Şi vedeţ şi auziţ că nu numai Efesul, ce mai 26
toată Asia Pavel acesta plecînd, mută gloată cîtăva, zicînd că nu-s dumnezăi cei ce pren mînă să fac. Şi nu numai această parte a noastră primejduiaşte a veni spre ponoslu, ce şi beseareca cei mari dumnezăoaie, Artimidei, întru nemică să socoti. Şi încă va 27
să să şi surpe mărimea ei, pre carea toată Asia şi lumea cinsteaşte închinîndu-se.“ Şi 28
auzînd şi umplîndu-se de mînie, striga zicînd:
„Mare e Artemis a efeseanilor!“ Şi să 29
umplu cetatea toată de gîlceavă şi să porniră cu toţi deodată la priveală, hrăpind împreună pre Gaion şi pre Arestarhos machedoneanii, soţiile lui Pavel. Iară Pavel, vrînd 30
să între în nărod, nu-l lăsa pre el ucenicii.
Şi unii şi den mai marii Asiei, fiind lui pria- 31
tini, trimiţînd la dînsul, îl ruga să nu dea pre sine la priveală. Deci alţii altceva striga, 32
pentru că era adunarea turburată şi mai mulţi nu ştiia pentru care lucru s-au adunat.
Iară den gloată scoaseră înainte pre Alexan- 33
dru, împingîndu-l pre el înainte jidovii; iară Alexandru, clătind mîna, vrea să răspunză gloatei. Şi cunoscînd că jidov iaste, un 34
glas să făcu de cătră toţi, ca vro doao ceasuri strigînd:„Mare e Artimis a efeseanilor!“
Iară, aşăzînd cărturariul gloata, zise:„Băr- 35
baţi efeseani, dară care iaste omul acela care nu ştie cetatea a efeseanilor că e purtătoare de grija besearecii Artimidei, dumnezăoiei cei mari, şi a lui Diopetus? Deci, 36
neîndoite fiind aceastea, cuvine-se voi să fiţ aşăzaţi şi nemică cu obrăznicie să nu faceţ.
Pentru că aţ adus pre bărbaţii aceştea, nice 37
furi de besearecă (fiind), nici hulind dumnezăoaia voastră. Iară de are Dimitrie, şi 38
cei dempreună cu el meşteri, cătră cineva cuvînt, judecători sînt şi diregători, facă pîră unul altuia. Iară de pentru altceva 39
cercaţi, întru cea pre leage adunare să va dezlega. Pentru că grijim să nu să facă 40
pîră de zarvă pentru ziua de astăzi, nici o pricină fiind pentru carea vom putea să dăm seamă de zarva aceasta“. Şi aceastea zicînd, slobozi adunarea,

CAP XX

1 Iară după ce s-au încetat gîlceava,
chemînd Pavel pre ucenici şi închi-
nîndu-se lor, ieşi să meargă la
2 Machidonia. Şi trecînd părţile
acealea şi mîngîind pre ei cu cuvînt
3 mult, veni la Elada. Şi făcînd luni trei,
făcîndu-se lui vicleşug despre jidovi, vrînd
să să suie la Siria, îi fu gîndul să să întoarcă
4 pren Machidonia. Şi mergea împreună
cu el pînă la Asia Sosipatru Verianul şi, den
soloneani, Aristarhu şi Secundu, şi Gaie
Derveul şi Timotheiu, iară de la Asia Tihic
5 şi Trofim. Aceştea, apropiindu-se, aştepta
6 pre noi în Troada. Iară noi am mers pre
apă, după zilele Azimelor, de la Filipi şi am
venit cătră ei la Troada pînă în 5 zile, unde
7 am zăbovit zile şapte. Iară într-una de
sîmbete, adunaţi fiind ucenicii a frînge
pîinea, Pavel să priciia cu ei, vrînd să iasă a
doua zi, şi îndelungă cuvîntul pînă la amiază-
8 noapte. Şi era făclii cîteva în foişorul
9 unde era adunaţi. Iară şăzînd oarecarele
tinerel, pre nume Evtih, la fereastră, împreu-
nîndu-se cu adînc somn, povestind lui Pavel
în multă vreame, biruindu-se de somn, căzu
den a treia straşină jos şi să rîdică mort.
10 Şi pogorîndu-se Pavel, căzu preste el şi
îmbrăţeşîndu-l zise:„Nu vă turburaţi,
11 pentru că sufletul lui întru el iaste". Şi
suindu-se şi frîngînd pîinea şi gustînd şi
oarecîte vorovind pînă la zio, aşa au ieşit.
12 Şi aduseră pre copil viu şi s-au mîngîiat nu
13 puţin. Iară noi, venind la corabie, am
mers la Asso, de acolo vrînd ca să luom pre
Pavel, pentru că aşa era rînduit, vrînd el să
14 meargă pedestru. Şi deaca s-au împreunat
cu noi la Asson, luîndu-l pre el, am venit la
15 ~~Mitelini.~~ Şi de acolo mergînd a doua zi,
am sosit împotriva Hiului şi în ceaealaltă zi
ne-am apropiat la Samos şi, mîind în Tro-
16 ghilie, a doua zi am venit la Militos. Pen-
tru că socotiia Pavel să treacă pre lîngă Efes
ca să nu se facă lui zăbavă de vreame în Asia,
pentru că sîrguia, de va fi cu putinţă lui, în
17 ziua Rusaliilor să fie în Ierusalim. Şi de
la Militos trimiţînd la Efes, au chemat pre
18 cei bătrîni ai besearecii. Şi, deaca au
venit cătră el, zise cătră ei:„Voi ştiţi den
ziua dentîiu dentru carea am întrat în Asia
cum împreună cu voi în toată vreamea fuiu,
19 Slujiţi Domnului cu toată smerenia şi cu
multe lacrămi şi dodeiale de cealea ce s-au
întîmplat mie întru vicleniile jidovilor,
20 Cum nemică n-am ferit dentru ceale de folos
ca să nu vestesc voao şi să vă învăţ pre voi
21 şi în nărod şi prin case, Mărturisind jido-
vilor şi elinilor pocăinţa cea cătră Dumnezău
şi credinţa cea despre Domnul vostru Iisus
Hristos. Şi iată, eu acum, legat fiind cu 22
Duhul, merg în Ierusalim, cealea ce întru El
mi să vor întîmpina mie neştiind, Fără 23
numai că Duhul cel Svînt pren cetăţi
mărturiseaşte, zicînd că legături pre mine
şi necazuri mă aşteaptă. Ce nici de una 24
samă nu bag, nici am sufletul mieu cinstit
la mine, ca cum a plini calea mea cu bucurie
şi slujba carea am luat de la Domnul, a
mărturisi Evanghelia darului lui Dumnezău.
Şi iată, eu acum ştiu că nu veţ mai vedea 25
faţa mea voi toţi, întru care am petrecut
mărturisind împărăţia lui Dumnezău.
Pentru aceaea, mărturisescu-mă voao în ziua 26
de astăzi că curatu-s eu de sîngele tuturor.
Pentru că nu m-am ferit ca să nu vă vestescu 27
voao tot sfatul lui Dumnezău. Luaţi di- 28
rept aceaea aminte şi voao şi la toată turma
întru carea pre voi Duhul cel Svînt v-au pus
socotitori, ca să paşteţi Besearеca lui
Dumnezău, carea o au cîştigat pren sîngele
Lui. Pentru că eu ştiu aceasta, că vor 29
întra după venirea mea lupi grei întru voi,
necruţînd turma. Şi dentru voi sînguri 30
scula-se-vor bărbaţ grăind îndărătnicie, ca
să tragă pre ucenici după dînşii. Pentru 31
aceaea, privegheaţi, aducîndu-vă aminte că
în trei ani noaptea şi ziua n-am încetat cu
lacrămi învăţînd pre fieştecarele cîte unul
den voi. Şi acum vă las pre voi, fraţilor, 32
la Dumnezău şi la cuvîntul darului Lui, cela
ce poate zidi deasupra şi a da voao moşte-
nire întru cei sfinţiţ toţi. De argint, au 33
de aur, au de îmbrăcăminte, nici de una
n-am pohtit. Iară voi ştiţi că treabelor 34
meale şi celora ce sînt cu mine au slujit mî-
nile aceastea. Toate le-am arătat voao, 35
că aşa ostenind, trebuie a ajutori celor bol-
navi şi a pomeni cuvintele Domnului Iisus,
că El au zis:'Fericit iaste a da mai mult
decît a lua'". Şi aceastea zicînd, puind 36
genuchile lui, împreună cu toţi cu ei au
făcut rugă. Şi cîtăva plînsoare fu cătră 37
toţi şi, căzînd pre grumazii lui Pavel, îl să-
ruta pre el, Dorindu mai vîrtos de cuvîn- 38
tul carele au fost zis, că nu vor mai vedea
obrazul lui. Şi-l petrecea pre el la corabie.

CAP XXI

Şi, după ce fu a purceade noi, ose- 1
bindu-ne de la ei, mergînd direpт,
venit-am la Con, şi a doao zi la
Rodos, şi de acolo la Patara. Şi 2
aflînd vas trecînd la Finichi, întrînd
în el, am purces. Şi ivindu-ne la Chipros 3
şi lăsîndu-l pre el în stînga, mergeam la Siria
şi ne-am pogorît la Tiros, pentru că acolo
era corabia descărcînd povara. Şi aflînd 4
ucenici, am rămas acolo zile şapte, carii lui
Pavel zicea pren duh să nu să suie la Ierusalim.

5 Şi, cînd fu noao a isprăvi zilele, ieşind, mergeam, petrecîndu-ne pre noi toţi, împreună cu muieri şi copii pînă afară den cetate; şi, puind genuchele pre ţărmure, am făcut
6 rugăciune. Şi, sărutîndu-ne unul pre alalt, am întrat în corabie, iară aceia s-au
7 întorsu acasă-şi. Iară noi, calea săvîrşind, de la Tiros am sosit la Ptolimaida şi, sărutînd pre fraţi, am îngăduit o zi lîngă ei.
8 Iară a doao zi, ieşind cei ce era cu Pavel, au venit la Chesaria şi, întrînd în casa lui Filip evanghelistului, fiind den cei şapte, am mas
9 la el. Şi la acesta era feate fecioare patru,
10 prorocind. Şi, şăzînd noi zile mai multe, să pogorî oarecarele de la Iudea proroc, pre
11 nume Agav. Şi, venind cătră noi şi luînd brîul lui Pavel şi legîndu-i mînile şi picioarele, zise:„Aceastea zice Duhul cel Sfînt: pre bărbatul al căruia iaste brîul acesta, aşa îl vor lega în Ierusalim jidovii şi-l vor da pre
12 mînile limbilor“. Şi deaca am auzit aceastea, îl rugam şi noi şi cei de loc ca să nu să
13 suie el în Ierusalim. Şi răspunsă Pavel: „Ce faceţi de plîngeţi şi-m zdrobiţi inima? Că eu nu numai să mă legu, ce şi a muri în Ierusalim gata sînt, pentru numele Domnu-
14 lui Iisus“. Şi, neascultînd el, am încetat, zicînd:„Voia Domnului să să facă!“
15 Iară după zilele aceastea, gătindu-ne, ne su-
16 iam în Ierusalim. Şi veniră împreună şi den ucenicii de la Chesaria împreună cu noi, aducînd la carele ne vom sălăşlui, la Mnason
17 oarecarele, chiprean, vechiu ucenic. Şi sosind noi în Ierusalim, cu bucurie ne-au priimit
18 pre noi fraţii. Iară a doao zi întră Pavel împreună cu noi cătră Iacov şi toţi bătrînii
19 veniră. Şi sărutînd pre ei, povestiia cîte una pre amăruntul carele au făcut Dumne-
20 zău întru limbi pren slujba lui. Şi ei auzînd, măriia pre Domnul şi ziseră lui:„Vezi, frate, cîte zeci de mii sînt den jidovii care au cre-
21 zut şi toţi rîvnitori legii sînt. Şi au înţeles pentru tine că despărţire înveţi de la Moisi pre cei den toate limbile jidovi, zicînd ca să nu obrezuiască ei fiii lor, nici după
22 obiceaie a umbla. Deci ce iaste? Cu adevărat trebuie mulţime să să adune, pentru că
23 vor auzi că ai venit. Deci aceastea fă, care ţie zicem: Sînt la noi bărbaţi patru,
24 rugăciune avînd întru sine; Pre aceştea luînd, curăţeaşte-te împreună cu ei şi cheltuiaşte cu ei ca să să radă pre cap; şi vor cunoaşte toţi că de ceale ce au înţeles pentru tine nemică nu iaste, ce mergi şi tu leagea
25 păzind. Iară pentru limbile carele au crezut, noi am trimis socotind nemică ca aceasta să păzască ei, fără numai să să ferească ei de jîrtva idolilor, şi de sînge, şi
26 de sugrumat, şi de curvie“. Atuncea Pavel, luînd pre bărbaţi, întru a doua zi cu ei împreună curăţîndu-se, întra în beseareca vestind plinirea zilelor curăţirei, pînă unde s-au dus pentru fieştecarele dentru ei aducerea. Şi, deaca era a să plini 27
ceale şapte zile, cei de la Asia jidovi, văzînd pre el în beseareca, turburară toată gloata şi puseră mîinile preste el, Strigînd:„Băr- 28
baţi israilteani, ajutaţi! Acesta iaste omul cel ce iaste împotriva nărodului, şi a legii, şi a locului acestuia, pre toţi pretutindinea învăţînd, şi încă şi elini au băgat în beseareca şi au spurcat sfîntul loc acesta“. Pen- 29
tru că văzuse mai nainte pre Trofim Efeseanul în cetate împreună cu el, pre carele gîndiia că l-au băgat Pavel în beseareca. Şi s-au pornit cetatea toată şi fu alergare de 30
nărod şi, apucîndu-se de Pavel, îl trăgea pre el afară den beseareca şi îndată să închiseră uşile. Şi, cercînd pre el să-l omoară, să 31
deade ştire la căpitanul polcului că tot Ierusalimul s-au turburat; Care dentr-acel 32
ceas luînd slujitori şi sutaşi, au alergat asupra lor; iară ei, văzînd pre polcovnic şi pre slujitori, încetară a baterea pre Pavel. Atun- 33
cea, apropiindu-se polcovnicul, să apucă de el şi porunci să să leage cu doao lanţuri şi întreba cine ar fi şi ce-au făcut? Şi alţii 34
altceva striga în gloată şi, neputînd să înţeleagă de ispravă, pentru gîlceavă, porunci să-l ducă pre el la tabără. Şi cînd sosi la 35
scări, să întîmplă a să ţinea el de slujitori, pentru sila gloatei; Pentru că urma mul- 36
ţimea gloatei, strigînd:„Rădică-l pre el!“ Şi, vrînd să să bage în tabără, Pavel zise 37
căpitanului:„De iaste slobod mie a zice ceva cătră tine?“ Iară el zise:„Elineaşte ştii? Au doară nu eşti tu eghiptineanul cela ce 38
mai nainte de zilele aceastea te-ai rădicat şi ai scos în pustiiu pre ceale 4000 de bărbaţi den Chesarii?“ Şi zise Pavel:„Eu sînt jidov, 39
tarsean al Chilichiei, nu den nesemnată cetate oroşan; şi rog pre tine, porunceaşte-m să grăiesc cătră nărod“. Şi poruncind 40
el, Pavel, stînd pre scări, au clătit cu mîna nărodului şi multă tăceare făcîndu-se, striga cu cea jidovească limbă, grăind:

CAP XXII

Bărbaţi fraţi şi părinţi, auziţ cea de 1
cătră voi acum a mea răspundere!“ Şi auzind că cu limba jodovească 2
striga lor, mai mult deaderă tăceare. Şi zise:„Eu sînt bărbat jidov, năs- 3
cut fiind în Tarsos a Chilichiei, crescut în cetatea aceasta, lîngă picioarele lui Gamaleil, învăţat fiind pre amăruntul leagea părinteas-
că, rîvnitoriu fiind lui Dumnezău, cum voi toţi astăzi sînteţi; Carele aceasta cale am 4
gonit pînă la moarte, legînd şi dînd la temniţă bărbaţi şi muieri, După cum şi arhiereul 5

mărturiseaşte mie şi toată bătrînimea, de la carii şi cărţi luînd cătră fraţi la Damasc, mergeam ca să aduc şi pre ceia ce acolo era
6 legaţi în Ierusalim, ca să să cearte. Şi fu mergînd eu şi apropiindu-mă de Damasc, spre amiazăzi, fără veaste den ceriu au fulge-
7 rat lumină cîtăva împrejurul mieu. Şi am căzut la pămînt şi am auzit glas, zicîndu-mi:
8 'Saul, Saul, ce Mă goneşti?' Iară eu am răspuns:'Cine eşti, Doamne?' Şi zise cătră mine:'Eu sînt Iisus Nazoreul, pre Carele tu
9 goneşti'. Iară ceia ce împreună cu mine era lumina au văzut şi înfricoşaţi fură, iară glasul n-au auzit Celuia ce mie grăiia.
10 Şi ziş:'Ce voiu face, Doamne?' Iară Domnul zise cătră mine:'Sculîndu-te, pasă la Damasc, şi acolo să va grăi ţie pentru toate
11 carele s-au rînduit ţie a le face'. Şi, deaca nu vedeam de mărirea luminii aceiia, purtîndu-mă de mînă de cei ce era împreună
12 cu mine, veniiu la Damasc. Iară Anania, oarecarele bărbat bun credincios după leage, mărturisindu-se despre toţi jidovii cei
13 ce lăcuia, Venind cătră mine şi stînd, zise mie:'Saul frate, caută!'. Şi eu într-acela
14 ceas am căutat la el. Iară el zise:'Dumnezăul părinţilor noştri te-au ales pre tine ca să conoşti voia Lui şi să vezi pre Cel Direpţ
15 şi să auzi glas den gura Lui. Căci vei fi mărturie Lui, cătră toţi oamenii, de care
16 ai văzut şi ai auzit. Şi acum ce zăboveşti? Sculîndu-te, botează-te şi spală-ţi păcatele
17 tale, chemînd numele Domnului!' Şi fu mie întorcîndu-mă în Ierusalim şi făcînd eu rugă în besearecă, fuiu întru năucire.
18 Şi văzuiu pre El, zicînd mie:'Sîrguiaşte şi ieşi degrabă den Ierusalim, pentru căci nu
19 vor priimi mărturia ta pentru Mine'. Şi eu ziş:'Doamne, ei ştiu că eu eram puind în temniţă şi bătînd la adunări pre ceia ce
20 credea întru Tine; Şi cînd să vărsa sîngele lui Stefan, mucenicului Tău, şi eu eram ispravnic şi împreună voind la moartea lui, păzind hainele celora ce omorîia pre el'.
21 Şi zise cătră mine:'Pasă, că Eu la limbi
22 departe te trimiţu'". Şi-l asculta pre el pînă la acest cuvînt şi rîdicară glasul lor, zicînd:„Rîdică-l de la pămînt pre unul ca acesta, pentru că nu se cade el să trăiască!".
23 Şi strigînd ei şi aruncînd hainele şi prah
24 aruncînd în văzduh, Porunci pre el polcovnicul să-l ducă în tabără, zicînd cu bătaie să să cearte el, ca să conoască pentru
25 care vină aşa striga asupra lui. Iară deaca-l prea întindea pre el cu curealele, zise Pavel cătră sutaşul cel ce sta:„De e slobod voao
26 a bate om rîmlean şi nevinovat?" Şi auzînd sutaşul, mergînd, spuse miaşului, zicînd:„Caută ce vei să faci, pentru că omul acesta rîmlean iaste".

Şi apropiindu-se, căpitanul zise lui:„Spune-m 27
mie, de eşti tu rîmlean?" Şi el zise:„Aşa".
Şi răspunse polcovnicul:„Eu cu multă 28
cheltuială politia aceasta am cîştigat". Iară
Pavel zise:„Iară eu am şi născut". Deci 29
îndată să depărtară de la el ceia ce vrea să-l
iscodească şi căpitanul s-au spăriat, cunoscînd că rîmlean iaste şi căci legase pre el.
Şi a doua zi, vrînd să cunoască adevărul ce 30
să huleaşte de jidovi, dezlegă-l pre el den
legături şi porunci să vie arhiereii şi toată
adunarea lor şi, aducînd pre Pavel, îl puse
între ei.

CAP XXIII

Şi căutînd Pavel la adunare, zise: 1
„Bărbaţ fraţ, eu cu toată ştiinţa
bună am petrecut spre Dumnezău
pînă în ziua aceasta". Iară 2
arhiereul Anania porunci celor ce
sta lîngă el să-l bată preste gură. Atuncea 3
Pavel cătră el zise:„Va să te bată Dumnezău,
păreate spoit; şi tu şăzi judecîndu-mă după
leage şi, călcînd leagea, porunceşti să mă
bată?" Iară ceia ce dvoriia ziseră:„Pre 4
arhiereul lui Dumnezău suduieşti?" Şi 5
zise Pavel:„N-am ştiut, fraţilor, că iaste
arhiereu, pentru că scrisu e:'Pre biruitoriul
nărodului tău să nu-l grăieşti de rău!'"
Şi cunoscînd Pavel că o parte iaste de sadu- 6
chei şi ceealaltă de farisei, strigă în adunare:
„Bărbaţ fraţ, eu fariseu sînt, fecior de fariseu; pentru nădeajdea şi învierea den morţi
ei mă judecă!" Şi aceasta el grăind, 7
făcutu-s-au price între farisei şi între sadochei şi să despărţi mulţimea; Pentru că 8
sadocheii zicu că nu iaste înviare, nici înger,
nici duh, iară fariseii mărturisescu-le amîndoao. Şi să făcu strigare mare şi, scu- 9
lîndu-se cărturarii părţii fariseilor, să
priciia, zicînd:„Nici un rău nu aflăm întru
omul acesta; iară de au grăit lui duh au
înger, să nu ne sfădim cu Dumnezău".
Şi multă gîlceavă făcîndu-se, temîndu-se 10
căpitanul ca să nu rumpă ei pe Pavel,
porunci oştii să să pogoare să-l hrăpească
pre el den mijlocul lor şi să-l aducă în
tabără. Şi în noaptea ce veni, stînd 11
la el Domnul, zise:„Cutează, Pavele, pentru
că, în ce chip ai mărturisit ceale ce sînt
de Mine în Ierusalim, aşa trebuie tu şi în
Rîm să mărturiseşti". Şi făcîndu-se 12
zio, făcînd oarecarii den jidovi turburare,
să procleţiră pre ei, zicînd nici să mănînce,
nici să bea, pînă nu vor ucide pre Pavel.
Şi era mai mulţi de 40 ceia ce jurămîntul 13
acesta au fost făcut; Carii mergînd la 14
arhierei şi la bătrîni, ziseră:„Cu procleciune ne-am procleţit pre noi nemică
să nu gustăm pînă nu vom omorî pre
Pavel. Acum dară voi arătaţ căpi- 15
tanului, împreună cu adunarea, ca mîine pre

el să pogoară către voi, ca adecă să cercaţ mai pre amăruntul ceale ce sînt pentru el, iară noi, mai nainte de ce să va apropia el,
16 gata sîntem să-l omorîm pre el". Şi auzind feciorul surorii lui Pavel vicleşugul, mergînd şi întrînd în tabără, spuse lui Pavel.
17 Şi chemînd Pavel pre unul den sutaşi, zise: „Pre tinerelul acesta du-l la căpitanul, pen-
18 tru că are oarece să spuie lui". Deci cela, luînd pre dînsul, îl duse la căpitan şi zise: „Cel legat Pavel, chemînd pre mine, să rugă pentru acest tinerel să-l aduc către tine,
19 avînd oarece a grăi ţie". Şi apucîndu-l de mînă căpitanul şi depărtîndu-se deosebi, îl întreba: „Ce iaste carea ai să-m spui mie?"
20 Şi zise că „Jidovii s-au vorovit ca să să roage ţie ca mîine la adunare să pogori pre Pavel, ca adecă vrînd ceva mai pre amăruntul să-l
21 întreabe pre el. Deci tu să nu-i asculţi, pentru că păzesc pre el dentru ei bărbaţi mai mulţi de 40, carii s-au procleţit pre ei nice a mînca, nice a bea, pînă nu vor omorî pre el; şi acum gata sînt, aşteptînd cea de la
22 tine făgăduinţă". Deci căpitanul au slobozit pre tinerel, poruncind ca nimărui să nu spuie că: „Aceastea ai arătat către
23 mine", Şi chemînd pre doi oarecarii den sutaşi, zise: „Gătiţ doao sute de slujitori, ca să meargă pînă la Chesaria, şi călăreţ şapte-zeci şi fuştaşi doao sute, den al treilea ceas
24 de noapte. Şi dobitoace să aduceţ, ca să puie pre Pavel să-l scape către Filic domnul",
25 Scriind carte cuprinzînd într-acesta chip:
26 „Clavdia Lisie, celui prea tare domn Filic să
27 să bucure! Pre acesta om, fiind prins de jidovi şi vrînd să să omoară despre ei, stînd cu oaste, l-am scos pre el, înţelegînd că rîm-
28 lean iaste. Şi vrînd să înţeleg vina pentru carea pîrîia pre el, îl pogorîiu pre el la adu-
29 narea lor; Pre carele aflaiu pîrîndu-se pentru întrebările legii lor, iară nemică vreadnic de moarte, au de legături, vină
30 avînd. Şi vestindu-se mie cum va să fie vicleşug la bărbatul acesta, despre jidovi, dentru acela ceas am trimis către tine, poruncind şi pîrîşilor să zică ceale despre el
31 înainte-ţ. Fii sănătos". Deci oşteanii, după rînduiala lor, luînd pre Pavel, l-au adus
32 noaptea la Antipatrida. Iară a doua zi, lăsînd pre călăreţ să meargă cu el, să în-
33 toarseră în tabără; Carii întrînd în Chesaria şi dînd cartea domnului, deaderă şi
34 pre Pavel lui. Şi cetind domnul şi întrebîndu-l den ce eparhie iaste, şi înţelegînd
35 că iaste de la Chilichia: „Auzi-voiu pre tine — zice — cînd şi pîrîşii tăi vor veni".

Şi porunci ca să să păzască
el în divanul lui
Irod.

CAP XXIV

Iară preste cinci zile pogorîtu-s-au 1
arhiereul Anania cu cei bătrîni şi cu un meşter de graiu, Tertil oare-carele, carii au arătat domnului asupra lui Pavel. Şi chemîndu-se 2
el, începu a pîrî pre el Tertil, zicînd: „Multă 3
pace nemerind pren tine şi isprăvire făcîndu-se la limba aceasta, pren a ta socoteală, pretutindinea şi în locul priimim, putearnice
Filix, cu toată mulţemita. Iară nu ca 4
întru mai mult să te ostenesc, te rog să auzi tu pre scurt cu ale tale blîndeaţe. Pentru 5
că aflînd pre omul acesta pierzătoriu, şi pornind gîlcevile la toţ jidovii ceia ce sînt în lume, şi mai mare eresului nazareilor,
Carele şi besearica au ispitit să o spurce, 6
pre carele am şi prinsu şi după a noastră leage am vrut să-l judecăm, Iară venind 7
Lisia căpitanul, cu multă silă den mînile noastre l-au luat. Poruncind pîrîşilor lui 8
să vie la tine; de carele vei putea sîngur, cercetînd de toate de aceastea, să cunoşti de ceale ce noi pîrîm pre el". Şi împre- 9
ună adeveriia şi jidovii, zicînd cum aceastea aşa să fie. Şi răspunse Pavel, făcînd lui 10
semnu domnul să zică: „Ştiindu-te că de mulţi ani fiind judecătoriu limbii aceştiia, mai cu bun suflet ceale de mine îţi răspunzu,
Putînd tu a cunoaşte că nu-s mai mult decît 11
12 zile de cînd m-am suit să mă închin la Ierusalim. Şi nici în besearică au aflat 12
pre mine către cineva pricindu-mă, au turburare a face gloatei, nici la adunări, nici
în cetate, Nici să mă adeverească pot pen- 13
tru carele acum mă pîrăscu. Şi mărturi- 14
sescu aceasta ţie că pre calea carea zic eres, aşa crezu la cel părintescu Dumnezău, crezînd la toate ceale den leage şi în proroci scrise, Nădeajde avînd în Dumnezău, 15
carea şi aceştea aşteaptă cum să fie înviere morţilor, şi direpţilor, şi strîmbilor. Şi 16
întru aceasta eu mă nevoiescu neîmpiedecată ştiinţă a avea către Dumnezău şi către oameni pururea. Şi pren ani mulţi 17
am fost venit milostenie ca să facu la limba mea, şi prinoase; Întru carele m-au aflat 18
curăţit în besearică, nu cu gloată, nici cu gîlceavă. Iară oarecarii den Asia jidovi, 19
carii trebuie înaintea ta a fi de faţă şi a pîrî, de au ceva către mine; Sau aceştea 20
singuri să zică că au aflat ceva întru mine strîmbătate, stînd eu la adunare; Au 21
pentru un glas ca acesta, carele am strigat stînd întru ei, că pentru înviarea morţilor eu mă judec astăzi de voi". Şi, auzînd 22
aceastea Filixu, părăsi pre ei, mai pre amăruntul ştiind ceale ce sînt pentru cale, zicînd: „Cînd Lisia căpitanul să va pogorî, voiu înţeleage ceale ce sînt de voi",

23 Şi poruncind sutaşului să să păzească Pavel şi să aibă răpaos şi pre nimenea să nu oprească dentru ai lui ca să-i poslușască
24 au să să apropie de el. Iară după cîteva zile, mergînd Filix cu Drusila, muiarea lui, fiind jidovcă, chemă pre Pavel şi auzi de el,
25 pentru cea întru Hristos credinţă. Şi grăind el de direptate şi răbdare şi pentru judecata care va să fie, înfricoşindu-se Filix, au răspuns:„Acum pasă, iară, aflînd
26 vreame, mai chema-te-voiu“, Încă şi nădejduind că bani să vor da despre Pavel, ca să-l dezleage pre el; pentru aceaea, şi mai
27 adease pre el chemîndu-l grăiia cu el. Şi doi ani împlinindu-se, să puse în locul lui Filix Porchie Fiston; şi vrînd har să facă jidovilor, Filix lăsă pre Pavel legat.

CAP XXV

1 Deci Fist, întrînd în diregătorie,
2 preste trei zile să sui în Ierusalim de la Chesaria. Şi arătară lui arhiereul şi cei mai de frunte ai jidovilor asupra lui Pavel şi să ruga
3 lui, Cerşînd har asupra lui, ca să-l trimiţă pre el la Ierusalim, vicleşug făcînd ca să-l
4 ucigă pre el pre drum. Deci Fist au răspuns:„Pavel să păzeaşte în Chesaria şi el
5 va degrabă să să ducă. Decii cei tari întru voi—zise—pogorîndu-se împreună, de iaste ceva întru bărbatul acesta, pîrască-l
6 pre el“. Şi zăbăvind întru ei zile mai multe decît zeace, pogorîndu-se în Chesaria a doao zi, şăzînd la divan, porunci să aducă
7 pre Pavel. Şi venind el, stătură împrejur jidovii cei ce era veniţ de la Ierusalim, multe şi greale vine aducînd asupra lui Pavel, carele
8 nu le putea să le dovedească, Răspunzînd el că:„Nici la leagea jidovilor, nici la beseare-
9 că, nici la Chesariu am greşit ceva“. Iară Fist, vrînd jidovilor har să le arate, răspunzînd lui Pavel, zise:„Vei la Ierusalim să te sui, acolo pentru aceastea să te judeci de mine?“
10 Şi zise Pavel: „La divanul lui Chesariu stînd sînt, unde trebuie să mă judec. Jidovilor nici o strîmbătate n-am făcut, după cum şi
11 tu mai bine ştii. Pentru că, de am făcut strîmbătate şi vreadnic de moarte am făcut cevaş, nu mă feresc de moarte; iară de nemică nu iaste de care aceştea mă pîrăscu, nimeni nu poate pre mine lor să mă dăru-
12 iască. Pre Chesariu chem“. Atunce Fist, grăind împreună cu sfatul, răspunse:„Pre Chesariu ai chemat, la Chesariu vei mearge“.
13 Şi zile trecînd cîteva, Agripa împăratul şi Vernichi au sosit la Chesaria, să să adune
14 cu Fist. Şi deaca multe zile zăboviia acolo, Fist împăratului au arătat ceale ce era de Pavel, zicînd:„Un om oarecarele
15 iaste lăsat de Filix legat, Pentru carele, mergînd eu la Ierusalim, arătatu-mi-au arhiereii şi bătrînii jidovilor, cerşînd asupra lui judecată; Cătră carii am răs- 16
puns că nu iaste obiceaiu la rîmleani să dăruiască pre vreun om la perire, pînă nu va avea cel ce să pîraşte de faţă pre pîrîş, şi loc de răspuns va lua pentru vină. Deci, 17
venind împreună ei aicea, îngăduială nemică făcînd, şi a doua zi şăzînd la divan, porunciiu să să aducă omul; Pentru carele, 18
stînd pîrîşii, nici o vină aducea, den carele prepuneam eu, Ce cercări oarecarele 19
pentru a lor teamere de Dumnezăire avea cătră el şi pentru oarecarele Iisus, ce au murit, pre Carele zicea Pavel că trăiaşte.
Şi, îndoindu-mă eu spre cercarea acestuia, 20
ziceam de va vrea să meargă la Ierusalim şi acolo să să judece pentru aceastea. Iară 21
Pavel strigînd să să păzască el la a lui Sevastos judecată, am poruncit să să păzască el pînă voiu trimite pre el cătră Chesariu“.
Iară Agrippa cătră Fist zise:„Vreare-aş şi 22
eu să auzu pre om“. Iară el:„Mîine—zise—vei auzi pre dînsul“. Deci a doua zi, ve- 23
nind Agrippa şi Vernichi cu multă pofală şi întrînd la ascultare împreună cu miaşii şi cu oamenii ce era mai de folos ai cetăţii
şi poruncind Fist, adusu-s-au Pavel. Şi 24
zise Fist:„Agripo împărate şi toţi cei ce împreună sînteţi cu noi bărbaţi, vedeţi pre acesta, pentru care toată mulţimea jidovilor mi s-au rugat, şi în Ierusalim şi aicea, strigînd
că nu trebuie să mai trăiască el. Iară eu, 25
pricepînd nemică vreadnic de moarte el să fie făcut, şi el singur chemînd pre Sevastos, am socotit să-l trimiţu pre el. Pentru 26
carele a scrie ceva pre amăruntul domnului nu am; pentru aceaea l-am adus pre el la voi, şi mai vîrtos înaintea ta, împărate Agrippo, ca cercetarea făcîndu-se, voiu avea ceva să
scriu. Pentru că fără socoteală mi se 27
pare a fi trimiţîndu-l legat, să nu însămnezu şi ceale de asupra lui vini“.

CAP XXVI

1 Iară Agripa cătră Pavel zise:„Porun-
ceaşte-ţi-să ţie pentru tine să zici“. Atuncea Pavel răspundea, tinzînd
2 mîna: „Pentru toate carele mă pîrăsc despre jidovi, împărate Agripo, socotesc pre mine fericit, vrînd să
3 răspunz înaintea ta astăzi, Mai vîrtos cunoscătoriu fiind tu tuturor celor ale jidovilor năravuri şi cercetări; pentru aceaea rogu-te cu multă îngăduială să mă auzi.
4 Deci viaţa mea, cea den tinereaţe, cea ce de-nceput s-au făcut întru limba mea în
5 Ierusalim, ştiu toţi jidovii, Ştiind pre mine mai denainte, de vor vrea să mărturisască, căci după cel chiar eres al legii noastre, am trăit fariseu.
6 Şi acum pre nădeajdea făgăduinţii, cei ce s-au făcut cătră părinţi despre Dumnezău, stau judecîndu-mă.
7 La

carea ceale 12 fealiuri ale noastre întru neîncetare ziua şi noaptea slujind, nădejduiesc să sosească;pentru carea nădeajde mă pîrăsc,
8 împărate Agrippo, despre jidovi. Ce lucru necredincios să judecă lîngă voi, deaca
9 Dumnezeu morţi învie? Deci eu, mi s-au părut întru mine, cătră numele lui Iisus Nazareneanul a trebui multe împotrivă a
10 face; Carea am şi făcut în Ierusalim, şi pre mulţi den sfinţi eu în temniţă i-am închis, cea de la arhierei volnicie luîndu-o; şi
11 omorîndu-se ei, dam sorţ. Şi la toate adunările, de multe ori căzînd pre ei, îi îndemnam să hulească şi, mult nebunindu-mă asupra lor, îi goniiam pînă şi la ceale den
12 afară cetăţi; Întru carele şi mergînd la Damasc, cu biruinţă şi diregătorie de la
13 arhierei, Întru amiazăzi, pre cale, am văzut, împărate, de la ceriu, mai mult decît lumina soarelui, lumină încungiurîndu-mă
14 şi pre cei ce cu mine mergea. Şi toţi noi căzînd la pămînt, auziiu glas grăind cătră mine şi zicînd cu cea jidovească limbă:'Saul, Saul, ce Mă goneşti? Cu greu iaste ţie cătră
15 bolduri a lovi cu piciorul', Iară eu ziş: 'Cine eşti, Doamne?' Iară El zise:'Eu sînt
16 Iisus, pre Carele tu goneşti. Ce te scoală şi stăi pre picioarele tale, pentru că spre aceasta M-am arătat ţie, ca să te aleg slugă şi mărturie celor ce ai văzut, şi celor ce Mă
17 voiu arăta ţie. Scoţîndu-te den norod şi den limbi, la carii acum pre tine trimiţ,
18 Să deşchizi ochii lor, ca să să întoarcă de la întunearec la lumină şi de la biruinţa satanei spre Dumnezău, ca să ia ei iertare de păcate şi sorţu întru cei sfinţiţi, cu credinţa cea ce
19 e întru Mine'. Pentru aceaea, împărate Agrippo, nu m-am făcut neascultătoriu ce-
20 reştii vederi, Ce celor den Damascu întîiu, şi ierusalimleanilor, şi în toată ţara jidovilor, şi limbilor vestind să să pocăiască şi să să întoarcă spre Dumnezău,vreadnice de pocă-
21 inţă lucruri făcînd. Pentru aceastea jidovii, prinzîndu-mă în bisearică, să ispitiia să
22 mă omoară. Deci, ajutoriu nemerind cel de la Dumnezău, pînă în ziua aceasta stau, mărturisînd la mic şi la mare, nimica afară grăind dentru carele prorocii au grăit vrînd
23 să să facă, şi Moisi: De iaste pătimitoriu Hristos, de va să vestească, întîiu de învierea morţilor, lumină norodului şi limbilor".
24 Şi aceastea el răspunzînd, iară Fist cu mare glas zise:„Nebun eşti, Pavele; cartea cea
25 multă spre nebunie te întoarce". Iară el: „Nu-s nebun—zise—putearnice Fiste, ce ale adevărului şi ale înţelepciunii graiuri
26 răspunzu; pentru că ştie Pentru aceastea împăratul, cătră carele şi îndrăznind grăiescu, pentru că nu mi se pare nimica 'a nu şti el pentru aceastea, pentru că nu e în
27 unghiu făcută aceasta. Crezi, împărate Agrippo, pre proroci? Ştiu că crezi". Iară 28
Agrippa cătră Pavel zise:„Pre cîtinel mă faci creştin a mă face". Iară Pavel zise: 29
„Ruga-m-aş lui Dumnezău, şi în puţinel şi în mult, nu numai pre tine, ce şi pre toţi ceia ce aud pre mine astăzi să să facă ca aceştea, în ce fealiu şi eu sînt, afară den legăturile aceastea". Şi aceastea zicînd el, 30
sculatu-s-au împăratul şi domnul şi Vernica şi ceia ce şădea împreună cu ei. Şi depăr- 31
tîndu-să, grăiia unul cătră altul, zicînd că:
„Nimica de moarte vreadnic au de legături face omul acesta". Iară Agrippa lui Fist 32
zise:„A să slobozi s-ar putea omul acesta, de n-ar fi chemat pre Chesariu".

CAP XXVII

Iară după ce s-au ales ca să meargem 1
noi în Italia, da pre Pavel şi pre alţii oarecarii legaţi la un sutaş pre
nume Iulie, al ceatei Sevastis. Şi 2
întrînd în corabie de la Adramit, vrînd să meargă la locurile lui de la Asia, purceasem, fiind împreună cu noi Arestarhu Machidoneanul de la Solon. Şi a doua zi 3
ne-am pogorît la Sidon şi cu iubire omenească Iulie lui Pavel arătîndu-i-se, porunci la priateni, mergînd, să-l grijască. Şi de 4
acolo purcegînd, am trecut pre supt Chipros, pentru că vînturile era împotrivă. Şi ge- 5
nunea cea despre Chilichia şi Panfilia trecîndu-o, ne-am pogorît la Mira Lichiei. Şi 6
acolo, aflînd sutaşul corabie alexandrinească mergînd în Italia, ne-au băgat pre noi întrînsa. Şi în cîteva zile, începuiu mergînd 7
şi abia sosind spre Cnidos, nelăsînd pre noi vîntul, am trecut pre lîngă Crit, despre Salmoni. Şi abia abătîndu-ne de la ea, 8
venit-am la un loc oarecarele ce să chema Bune Vaduri, lîngă care aproape era cetatea Lasea. Şi cîtăva vreame trecînd şi fiind 9
meargerea pre apă cu primejdie, pentru că şi postul trecuse, îi învăţa Pavel, Zicînd 10
lor:„Bărbaţi, văzu că cu dosadă şi multă pagubă, nu numai a povării şi a corabiei, ce şi a sufletelor noastre, va fi meargerea". Iară sutaşul de cîrmaciu şi de corăbiari 11
asculta mai mult decît cealea ce să grăiia de Pavel. Şi netocmit bine fiind vadul de 12
iernatec, mai mulţi făcură sfat să purceazăşi de acolo, ca, de vor putea, ajungînd la Finica să ierneaze, vadul Critului văzînd, ce
iaste spre amiazăzi şi spre hor. Iară 13
bătînd austrul, părîndu-le că au nemerit sfatul lor, lăsînd pre Ason, mergea spre Crit.
Iară nu după multă vreame lovi asupra ei 14
vînt cela ce-i zic tifonicos, ce să cheamă Viforul lui Evros. Şi hrăpindu-se 15
corabia şi neputînd să stea împotriva vîntului, slobozindu-ne, ne duceam. Şi 16
la un ostrov oarecarele supuindu-ne, ce

să chema Clavdis, abia am putut de am
17 prins varca; Carea rădicîndu-o cu ajutoriuri să trebuia, încingînd corabia şi temîndu-se ca să nu cază în sorbu, slobozind veatrila,
18 aşa să purta. Şi vîrtos viforîndu-ne noi,
19 a doao zi lepădare făcea. Şi a treia zi, cu mînile noastre unealtele corabiei am lepă-
20 dat. Nici soarele, nici stealele văzîndu-se preste multe zile şi vifor nu puţin fiindu-ne asupră, deci să luase toată nădeajdea de a
21 ne mîntui noi. Şi multă flămînzie fiind, atuncea stînd Pavel în mijlocul lor, zise: „Cădea-se, o, bărbaţilor, ascultînd pre mine, să nu purceadem de la Crit şi a dobîndi do-
22 sada aceasta şi paguba. Şi acum învăţ pre voi a fi cu bună voie, pentru că lepădare de suflet nici una nu va fi dentru voi, afară
23 den corabie. Pentru că au venit la mine în noaptea aceasta îngerul lui Dumnezău,
24 al Căruia sînt, Căruia şi slujăsc, Zicînd: 'Nu te teame, Pavle, la Chesariu trebuie a sta tu de faţă, şi, iată, ţ-au dăruit ţie Dumnezău pre toţi ceia ce merg cu tine'.
25 Pentru aceaea, fiţi cu bun suflet, bărbaţilor, pentru că crezu în Dumnezău că aşa va fi,
26 în ce chip mi-au grăit mie. Şi la oarecare
27 ostrov trebuie să cădem noi. Şi deaca a patrusprăzeace noapte să făcu, pornindu-ne noi în Adria, la miezul nopţii socotiia corăbi-
28 arii a să apropia de ei oarecare ţară. Şi cercînd, aflară stînjăni 20; şi puţinel depărtîndu-se şi iarăşi slobozind, aflară stînjăni
29 cincisprăzeace. Şi temîndu-ne ca nu cîndai în locuri aspre să cădem, den fund aruncînd patru fiară, să rugă să să facă zio".
30 Şi corăbiarii, cercînd să fugă den vas şi slobozind varca în mare, cu prilej adecă că
31 den pisc vor să întinză fiară, Zise Pavel sutaşului şi oşteanilor: „De nu vor rămînea aceştea în vas, voi să scăpaţi nu veţ putea".
32 Atuncea oşteanii tăiară funile varcii şi o
33 lăsară pre ea de căzu. Iară pînă unde vrea să să facă zio, ruga Pavel pre toţi să ia de mîncat, zicînd: „Patrusprăzeace zile astăzi, aşteptînd, nemîncaţi sînteţ, nemică
34 gustînd. Pentru aceaea rog pre voi să luaţi de mîncat, pentru că aceasta spre mîntuirea voastră iaste; pentru că nice unuia dentru
35 voi păr den cap va cădea". Şi zicînd aceastea şi luînd pîine, mulţimi lui Dumnezău înaintea tuturor şi, frîngînd, începu a
36 mînca. Şi cu bună voie făcîndu-se toţi,
37 şi ei au luat de mîncat. Şi eram în corabie
38 toate sufletele 276. Şi săturîndu-se de mîncare iuşora corabia, lepădînd hrana
39 în mare, Iară cînd s-au făcut zio, pămîntul nu-l cunoştea; iară socotiia un pisc avînd ţărmure, la carele sfătuiră, de
40 vor putea, să împingă corabia. Şi rădicînd fiarăle, le sloboziră în mare şi slăbiră jugurile cîrmelor şi, rădicînd veatrila den frunte, siliia despre ţărmure. Şi căzînd 41
în loc cu doao mări, deaderă la uscat vasul şi, piscul denainte împlîntîndu-se, rămase neclătit, iară fundul să rumpea de sila valurilor. Iară oşteanii sfat făcură ca pre cei 42
legaţi să-i omoară, ca nu cîndai vreunul înotînd va scăpa. Iară sutaşul, vrînd să 43
mîntuiască pre Pavel, opri pre ei de sfat şi porunci pre ceia ce vor putea să înoate să să sloboază întîiu la pămînt, ca să iasă şi ceialalţi, Pre unii pre scînduri, şi pre alţii pre unele den ale corăbiei. Şi aşa făcură toţi de scăpară la pămînt.

CAP XXVIII

Şi scăpînd, atuncea au cunoscut că 1
Meleti ostrovul să cheamă. Iară 2
varvarii făcea nu fiece milă cu noi, pentru că, aprinzînd foc, ne-au luat pre toţi pre noi, pentru ploaia ce era şi pentru frig. Şi adunînd Pavel mulţime 3
de gătejii şi puind preste foc, o vipere, de căldură ieşind, să apucă de mîna lui. Iară 4
deaca văzură varvarii spînzurînd jigania de mîna lui, zicea unul cătră altul: „Cu adevărat ucigaş iaste omul acesta, pre carele, mîntuind den mare, judecata să trăiască n-au lăsat". Deci el, scuturînd jigania în 5
foc, nemică rău n-au păţit. Iară ei aştepta 6
pre el ca să să umfle au să cază fără veaste mort. Şi mult ei aşteptînd şi văzînd nemică nevoie la el făcîndu-se, premenindu-se, zicea că e Dumnezău el. Iară întru ceia ce era 7
împrejurul locului aceluia, era sălaşă ale mai marelui ostrovului, pre nume Poplie, carele, priimindu-ne pre noi trei zile, cu dragoste ne ospătă. Şi fu tatăl lui Poplie, de friguri 8
şi de vintre fiind cuprins, zăcea; cătră carele Pavel întrînd şi făcînd rugă, puind mînile preste el, l-au vindecat pre dînsul. Deci 9
aceastea făcîndu-se, şi ceialalţi, ceia ce avea boale în ostrov, mergea şi să tămăduia. Carii şi cu multă cinste ne-au cinstit pre noi 10
şi, vrînd a purceade, ne-au grijit ceale de treabă. Iară după trei luni, ne-am pornit 11
cu corabia, ce au iernat în ostrovul Alexandriei, carea era însămnată Dioscurilor. Şi 12
nemerind la Siracussa, am aşteptat zile trei. Şi de acolo, încunjurînd, am sosit la Righion; 13
şi preste o zi, făcîndu-se austru, a doua zi am venit la Potioli, Unde, aflînd fraţi, 14
ne-am mîngîiat spre ei, ca să rămînem zile şapte. Şi aşa la Rîm am venit. Şi de 15
acolo fraţii, auzind ceale pentru noi, au ieşit întru întimpinarea noastră, pînă la Tîrgul lui Apie şi pînă la Trei Cîrciume; pre carii văzînd Pavel, mulţămind lui Dumnezău, luo îndrăznire. Iară cînd am sosit la 16

Rîm, sutaşul au dat pre legaţi celui mai mare preste oaste, iară lui Pavel să rîndui să rămîie deosebi, împreună cu cela ce păziia pre el
17 oştean. Şi fu după trei zile, chemă Pavel pre ceia ce era jidovi de frunte; şi, adunîndu-se ei, zicea cătră ei:„Bărbaţi fraţi, eu nemică împotrivă făcînd norodului au obiceaielor de la părinţi, legat den Ierusalim
18 m-am dat în mînile rîmleanilor, Carii, certîndu-mă, au vrut să mă sloboază, pentru că nici o vină de moarte era întru mine.
19 Şi pricindu-se jidovii, m-am îndemnat a chema pre Chesariu, nu ca avînd ceva a pîrî
20 pre limba mea. Pentru aceasta pricină dară am chemat pre voi să vă văzu şi să vorovescu, că pentru nădeajdea lui Israil
21 lanţul acesta iaste prejur mine". Iară ei cătră dînsul ziseră:„Noi nici cărţi pentru tine am luat de la Iudea, nici, venind vreunul dentru fraţi, au vestit au au grăit ceva pentru
22 tine rău. Ce rugăm de la tine să auzim ceale ce socoteşti; că pentru eresul acesta cunoscut noao iaste că pretutindenilea să
23 priceaşte". Şi rînduind lui zi, veniră cătră el spre ospăţ mai mulţi, cărora le arăta mărturisind împărăţia lui Dumnezău şi adeverind lor ceale pentru Iisus, de la leagea lui Moisi şi a prorocilor, de dimineaţă pînă
24 în sară. Şi unii credea celora ce să zicea,
25 iară alţii nu credea. Şi netocmiţi fiind unul cătră alalt, să răsipiia, zicînd Pavel un cuvînt, că „Bine Duhul cel Svînt au grăit pren Isaia prorocul cătră părinţii noştri,
26 Zicînd:'Pasă cătră norodul acesta şi zi:'Cu auzul să auziţi şi să nu înţeleageţ şi căutînd să
27 căutaţ şi să nu vedeţ. Pentru că s-au îngroşat inema nărodului acestuia şi cu urechile cu greu au auzit şi ochii lor i-au închis, ca nu cîndva vor vedea cu ochii şi cu urechile vor auzi, şi cu inima vor înţeleage şi să vor
28 întoarce şi voiu vindeca pre ei'. Deci ştiut să fie la voi că limbilor s-au trimis mîntuirea
29 lui Dumnezău; aceştea vor şi auzi". Şi aceastea el zicînd, duseră-se jidovii, multu
30 avînd întru dînşii price. Şi rămase Pavel doi ani deplin cu al său chelşug şi priimiia
31 pre toţi ceia ce întra cătră el, Mărturisind împărăţia lui Dumnezău şi învăţînd ceale pentru Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăznirea, fără contenire.

CEALE ALE SFÎNTULUI PAVEL CĂRŢI TRIMISE

Ceale preste tot cărţi trimise.
Descoperirea sfîntului Ioan Bogoslovul.

A LUI PAVEL APOSTOLUL
CEA CĂTRĂ RÎMLEANI CARTE TRIMISĂ.

CAP I

Pavel, robul lui Iisus Hristos, 1
chemat apostol osăbit, spre
Bunăvestirea lui Dumne-
zău, Carea mai nainte 2
au făgăduit, pren prorocii
Lui, întru Scrisori Sfinte,
Pentru Fiiul Lui, Cela ce 3
S-au născut den semenţia
lui David trupeaşte, Celui rînduit Fiiul 4
lui Dumnezău cu puteare, după Duhul sfinţeniei, dentru învierea den morţi a lui Iisus
Hristos, Domnului nostru, Pren Carele 5
am luat dar şi trimitere, spre ascultare de
Leage întru toate limbile, pentru numele
Lui, Întru carii sînteţi şi voi chemaţi ai 6
lui Iisus Hristos. Tuturor celor ce sînt în 7
Rîm, iubiţi ai lui Dumnezău, chemaţi sfinţi:
Dar voao şi pace de la Dumnezău, Părintele
nostru, şi Domnul Iisus Hristos! Întîiu 8
dară mulţimescu Dumnezăului mieu, pren
Iisus Hristos, pentru voi toţi, căci credinţa
voastră vesteaşte-se în toată lumea. Pentru 9
că mărturie iaste mie Dumnezău, Căruia
slujăscu întru duhul mieu, întru Bunăvestirea Fiiului Lui, că neîncetată pomenire
voao facu Pururea la rugăciunile meale, 10
rugîndu-mă cîndai acum cîndva bine mă
voiu călători, întru voia lui Dumnezău, a
veni cătră voi. Pentru că pohtescu a vedea 11
pre voi, ca voao să vă dau cevaş dar duhovnicesc, ca să vă întăriţi voi. Şi aceasta iaste 12
ca să să mîngîie împreună întru voi, pre ceaea
ce iaste întru voi credinţă, a voastră şi a mea.
Şi nu voiu ca voi să nu ştiţi, fraţilor, că de 13
multe ori am pus înainte a veni cătră voi, şi
m-am oprit pînă acum, ca roadă oarecarea
să aibu şi întru voi, precum şi în cealealalte
limbi. La elini şi la varvari, la înţelepţi 14
şi la cei fără minte datoriu sînt. Aşa cea 15
despre mine, cu osîrdie, şi voao celor den
Rîm, să vă binevestesc. Pentru că nu mă 16
ruşînez de Evanghelia lui Hristos, pentru că
putearea lui Dumnezău iaste spre mîntuire la
tot cela ce creade, la jidov întîiu şi la elini.

17 Pentru că direptatea lui Dumnezău întru ea
să descopere, den credinţă în credinţă, după
cum s-au scris: „Iară direptul den credinţă
18 va trăi“. Pentru că să descopere urgia
lui Dumnezău den ceriu peste toată necură-
ţia şi nedireptatea oamenilor, celor ce ade-
19 vărul întru nedireptate îl opresc. Pentru
căci ce e conoscut lui Dumnezău, arătat
iaste întru ei, pentru că Dumnezău lor le-au
20 arătat. Pentru că ceale nevăzute ale Lui,
de la zidirea lumii, cu faptele socotindu-se
să văd, şi cea veacinică a Lui puteare şi
dumnezăire, ca să fie ei fără de răspuns,
21 Pentru căci, cunoscînd pre Dumnăzău, nu
ca pre un Dumnezău L-au mărit sau au
mulţemit, ce să făcură în deşărt întru
gîndurile lor şi să întunecă cea fără înţelea-
22 gere a lor inimă. Zicînd a fi înţelepţi,
23 nebunit-au. Şi schimbară mărirea Celui
nestricat Dumnezău întru asemănarea chipu-
lui putredului om şi al pasărilor, şi al dobi-
24 toacelor, şi al jiganiilor. Pentru aceaea au
şi dat pre ei Dumnezău în poftele inimilor
lor, spre necurăţie, ca să să necinstească
25 trupurile lor întru sineş, Carii au prime-
nit adevărul lui Dumnezău întru minciună
şi au cinstit şi au slujit zidirii mai mult decît
Celuia ce au zidit, Carele iaste binecuvîntat
26 întru veaci, amin! Pentru aceaea au dat
pre ei Dumnezău spre patimile necinstii,
pentru că ceale de parte fămeiască a lor au
mutat firească treabă spre cea ce e afară den
27 fire; Aşijderea şi cei de parte bărbătească,
lăsînd cea după fire treabă a părţii fămei-
eşti, să aprinseră cu pofta lor întru ei, băr-
baţi întru bărbaţi, ruşinarea lucrîndu-o, şi
răsplătirea carea să cădea a rătăcirii lor
28 întru eiş luîndu-o. Şi precum n-au ispitit
pre Dumnezău să-L aibă întru conoştinţă,
deade-i pre ei Dumnezău la neispitit gînd,
29 să facă ceale ce nu se cuvin. Plini fiind cu
toată nedireptatea, cu curvie, cu vicleşug,
cu lăcomie, cu răutate; plini de zavistie, de
ucidere, de price, de înşălăciune, de năray
30 rău, Şoptitori, clevetnici, urîţi de Dumne-
zău, ocarnici, mîndri, semeţi, aflători de
31 reale, la părinţi neascultători, Neînţelegă-
tori, netocmiţi, nedrăgălaşi, neîmpăcăcioşi,
32 nemilostivi, Carii, direptatea lui Dumnezău
conoscînd, că ceia ce ca aceasta fac vreadnici
de moarte sînt, nu numai aceastea fac, ce
încă şi binevor cu cei ce le fac.

CAP II

1 Pentru aceaea fără răspuns eşti, o,
omule, tot cela ce judeci, pentru că,
cu carea judeci pre celalalt, pre tine
te osîndeşti, pentru că acealeaş
2 faci cela ce judeci. Şi ştim că
judecata lui Dumnezău iaste cu adevărat
3 preste ceia ce ca aceastea fac. Şi gîndeşti
aceasta, o, oame, cela ce judeci pre ceia ce
ca aceastea fac, şi făcînd aceastea, că tu vei
scăpa de judecata lui Dumnezău? Au de 4
bogăţia bunătăţii Lui, şi de suferirea, şi de
cea îndelungă răbdare nu bagi samă, ne-
conoscînd că bunătatea lui Dumnezău la
pocăinţă pre tine aduce? Şi după năsilni- 5
cia ta şi nepocăită inimă, cîştigi ţie urgie
în ziua urgiei şi descoperirei şi direaptei
judecăţii lui Dumnezău, Carele va da 6
fieştecăruia după faptele lui: Celor după 7
îngăduinţa lucrului bun, mărire şi cinste, şi
nestricare, cearcă viaţă veacinică; Iară 8
celor ce sînt pricealnici şi nu ascultă adevă-
rul, ce ascultă nedireptatea, mînie şi urgie.
Necazu şi strînsoare preste sufletul omului 9
celui ce lucrează răul, întîiu la jidov şi la
elin; Mărire şi cinste şi pace, la tot cela 10
ce lucrează binele, la jidov întîiu şi la elin.
Pentru că nu iaste făţărnicie lîngă Dumne- 11
zău. Pentru că cîţi fără de leage au gre- 12
şit, fără de leage vor şi peri, şi cîţi cu leage
au greşit, pren leage să vor judeca. Pentru 13
că nu-s auzitorii legii direpţi la Dumnezău,
ce făcătorii legii să vor îndrepta. Căci, 14
cînd limbile, cealea ce leage n-au, den fire
ale legii fac, aceaştea, leage neavînd, loruş
sînt leage. Carii arată lucrul legii scris în 15
inimile lor, împreună mărturisindu-le lor
ştiinţa şi întru mijlocul lor gîndurile, hulind,
au şi răspunzînd, În ziua cînd va judeca 16
Dumnezău ceale ascunse ale oamenilor,
după Evanghelia mea, pren Iisus Hristos.
Iată tu jidov te numeşti, şi te odihneşti pre 17
leage, şi te lauzi întru Dumnezău, Şi cu- 18
noşti voia, şi ispiteşti cealea ce-s osebite,
învăţat fiind den leage, Şi nădejduieşti 19
pre tine povaţă a fi orbilor, lumină celor
dentru întunearec, Certătoriu celor fără 20
minte, dascăl pruncilor, avînd închipuirea
minţii şi a adevărului în leage, Deci cela 21
ce înveţi pre altul, pre tine nu te înveţi?
Cela ce strînge să nu fure, furi? Cela ce 22
zice să nu preacurvească, preacurveşti?
Cela ce urăşti idolii, furi de la besearecă?
Care în leage te lauzi, pren călcarea legii pre 23
Dumnezău necinsteşti? „Pentru că nume- 24
le lui Dumnăzău prentre voi să huleaşte
întru limbi“, în ce chip scris iaste. Pentru că 25
obrezania foloseaşte de vei face leagea, iară
de călcătoriu de leage vei fi, obrezania ta
s-au făcut acoperitoare de mădulariu.
Deci acoperirea de mădulariu de va păzi 26
direptăţile legii, au nu acoperirea de mădu-
lariu a lui, în loc de obrezanie să va socoti?
Şi va judeca, cea den fire acoperire de 27
mădulariu leagea făcînd, pre tine, cel ce,
pren scrisoare şi obrezanie, călcătoriu de
leage? Pentru că nu cel de la iveală jidov 28
iaste, nici cea ce e în iveală la trup obrezanie,

29 Ce cel într-ascuns jidov, şi obrezania—inimii, cu duhul nu cu scrisoarea, a căruia laudă nu e de la oameni, ce de la Dumnezău.

CAP III

1 Ce dară iaste cel mai mult al jidovu-
2 lui? Sau ce e folosul obrezaniei? Mult în tot chipul, pentru că, în-
3 tîiu, că s-au crezut cuvintele lui Dumnezău. Pentru căci, de au
4 şi necrezut oarecarii, au doară necredinţa lor credinţa lui Dumnezău va supune? Nu poate fi! Ce fie Dumnezău adevărat, şi tot omul mincinos, după cum s-au scris:„Ca să Te îndireptezi întru cuvintele Tale şi să biru-
5 ieşti cînd Te vei judeca Tu“. Iară de vreame ce nedireptatea noastră pre direptatea lui Dumnezău încheagă, ce vom zice? Au nedireptu e Dumnezău cela ce aduce
6 urgia? Ca omul grăiescu. Să nu fie! De vreame ce cum va judeca Dumnezău lumea?
7 Pentru că, de adevărul lui Dumnezău întru a mea minciună au prisosit, întru mărirea Lui, ce încă şi eu ca un păcătos mă judec?
8 Şi nu după cum ne hulim şi după cum zic unii că noi zicem, că vom face realele, ca să vie ceale bune? Cărora judecata în jude-
9 cată iaste. Ce dară? Mai nainte ne ţinem? Nu cu tot adevărul, pentru că mai nainte am vinuit pre jidovi şi pre grecii toţi supt
10 păcat a fi. Precum s-au scris că:„Nu ias-
11 te direpţ nici unul; Nu iaste cela ce priceape, nu iaste cela ce cearcă pre Dumnezău.
12 Toţi s-au abătut împreună, de nemică s-au făcut; nu iaste cel ce face bunătate, nu iaste
13 pînă într-unul. Groapă deşchisă — gîtle-
14 jul lor, cu limbile lor vicleniia; Veni-
15 nul aspidelor — supt buzile lor, Cărora gura de blestem şi de amărăciune plină
16 e; Iuţi-s picioarele lor a vărsa
17 sînge; Zdrobire şi dosadă — întru căile
18 lor, Şi calea păcii n-au cunoscut.
19 Nu iaste frica lui Dumnezău înaintea ochi-
20 lor lor“. Şi ştim că, cîte Leagea zice, celor den Leage grăiaşte, ca toată gura să să astupe şi supt judecată să să facă toată
21 lumea lui Dumnezău. Pentru că, den lucrurile Legii, nu să va îndirepta tot trupul înaintea Lui, pentru că pren Leage e cunoş-
22 tinţa păcatului. Iară acum, fără de Leage, direptatea lui Dumnezău s-au arătat, măr-
23 turisindu-se de Leage şi de proroci. Iară direptatea lui Dumnezău, pren credinţa lui Iisus Hristos, — la toţi şi preste toţi ceia ce cred, pentru că nu iaste despărţire.
24 Pentru că toţi au greşit şi să lipsescu de
25 mărirea lui Dumnezău, Îndereptîndu-se în dar cu al Lui har, pren răscumpărarea
26 cea dentru Hristos Iisus, Pre Carele au pusu înainte Dumnezău curăţitoriu, pren credinţă întru sîngele Lui, spre arătarea direptăţii Lui, pentru părăsirea celor mai denainte făcute păcate, Întru îngăduinţa 27
lui Dumnezău, cătră arătarea direptăţii Lui în vreamea de acum, ca să fie El direpţ şi a înderepta pre cel den credinţa lui Iisus.
Deci unde e lauda? S-au încuiat. Pren care 28
Leage? A faptelor? Ba, ce pren Leagea credinţei. Socotim direpţ aceaea cu credinţa 29
a să îndirepta omul, fără de faptele Legii.
Au al jidovilor e Dumnezău numai? Şi nu şi 30
al limbilor? Ba şi al limbilor. De vreame 31
ce unul e Dumnezău, Carele va îndirepta tăiarea împrejur den credinţă şi neobrezania pren credinţă. Leagea dară surpăm, pren 32
credinţă? Nu poate fi, ce Leagea întărim.

CAP IV

Deci ce vom zice pre Avraam, părin- 1
tele nostru, să fie aflat trupeaşte?
Pentru că, de Avraam den fapte 2
s-au îndireptat, are laudă, ce nu
cătră Dumnezău. Pentru că ce 3
zice Scriptura?:„Şi crezu Avraam la Dumnezău, şi să socoti Lui întru direptate“.
Iară celuia ce lucrează, plata nu să soco- 4
teaşte după dar, ce după datorie; Iară 5
celuia ce nu lucrează, ce creade spre Cela ce îndireptează pre cel necurat, socoteaşte-se credinţa lui spre direptate. În ce chip şi 6
David zice fericirea omului căruia Dumnezău socoteaşte direptatea fără de lucruri:
„Fericiţ cărora s-au iertat fărădelegile şi 7
cărora s-au acoperit păcatele! Fericit 8
bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul!“ Deci fericirea aceasta — spre obre- 9
zanie au şi spre neobrezanie? Pentru că zicem că:„S-au socotit lui Avraam credinţa spre direptate“. Cum dară s-au socotit? 10
Întru obrezanie fiind, au întru neobrezanie?
Nu în obrezanie, ce întru neobrezanie. Şi 11
semn au luat de obrezanie, peceatea direptăţii credinţei cei dentru neobrezanie, ca să fie el părinte tuturor celor ce cred pren obrezanie, ca să să socotească şi lor direptatea,
Şi părinte obrezaniei nu numai celor den 12
obrezanie, ce şi celor ce merg în urmele credinţei ceii dentru neobrezania părintelui nostru Avraam. Pentru că nu pren Leage 13
e făgăduinţa lui Avraam, au semenţiei lui, ca moştenitoriu a fi el lumii, ce pren direptatea credinţei. Pentru că de sînt cei den 14
Leage moşnean, deşărtatu-s-au credinţa şi s-au surpat făgăduinţa, Pentru că leagea 15
urgie lucrează, pentru că, unde nu iaste leage, nici călcare iaste. Pentru aceaea 16
den credinţă, ca după dar, ca să fie adevărată făgăduinţa la toată semenţia, nu numai celui den Leage, ce şi celui den credinţa lui Avraam, carele iaste tată tuturor noao,
După cum scris iaste că„Părinte a multe limbi 17
am pus pre tine“, în preajma lui Dumnezău Căruia au crezut, Celui ce învie pre morţi şi cheamă ceale ce nu sînt ca cum ar fi, Carele, 18
afară den nădeajde, pre nădeajde au cre-

zut, ca să să facă el tată a multe limbi, după ceaea ce s-au zis:„Aşa va fi sămînţa ta“;
19 Şi, neslăbind cu credinţa, nu ş-au socotit trupul lui adecă omorît fiind, mai de 100 de ani fiind, şi omorîciunea zgăului Sarii,
20 Iară la făgăduinţa lui Dumnezău nu s-au îndoit cu necredinţa, ce s-au întărit cu cre-
21 dinţa, dînd mărire lui Dumnezău Şi adeverindu-se că, ce au făgăduit, putearnic iaste a şi face; pentru aceaea s-au şi socotit lui în
22 direptate. Şi nu s-au scris pentru el numai, că s-au socotit lui, ce şi pentru noi, la carii iaste a să socoti, celor ce cred în Cel ce au învis, în Iisus Domnul nostru, den morţi,
23 Carele S-au vîndut pentru greşealele noastre şi S-au sculat pentru îndireptarea noastră.

CAP V

1 Îndireptîndu-ne direpţ aceaea den credinţă, pace avem cătră Dum-
2 nezău, pren Domnul nostru Iisus Hristos, Pren Carele şi apropiare am avut cu credinţa la darul acesta, dentru care stămu şi ne lăudăm spre nădeaj-
3 dea măririi lui Dumnezău. Şi nu numai, ce ne şi lăudăm întru necazuri, ştiind că neca-
4 zul îngăduinţă face, Iară îngăduinţa is-
5 pită, iară ispita nădeajde, Iară nădeajdea nu ruşinează, căci dragostea lui Dumnezău s-au vărsat în inimile noastre, pren Duhul
6 Sfînt, Cela ce s-au dat noao. Pentru că încă Hristos, fiind noi slabi, după vreame,
7 pentru cei necuraţi au murit. Că abia pentru cel direpţ neştine va muri, că pentru cel bun doară neştine cutează şi a muri.
8 Şi întăreaşte Dumnezău dragostea Lui la noi, căci, încă păcătoşi fiind noi, Hristos
[9] pentru noi au murit. Cu mult dară mai vîrtos îndireptîndu-ne acum cu sîngele Lui,
10 mîntui-ne-vom pren El den urgie. Pentru că, de vreame ce, vrăjmaşi fiind, ne-am împăcat cu Dumnezău, pren moartea Fiiului Lui, cu mult mai vîrtos împăcîndu-ne, ne vom
11 mîntui întru viaţa Lui; Şi nu numai, ce şi lăudîndu-ne întru Dumnezău, pren Domnul nostru Iisus Hristos, pren Carele acum
12 împăcăciunea am luat. Pentru aceaea, în ce chip prentr-un om păcatul în lume au întrat, şi pren păcat moartea, şi aşa la toţi oamenii moartea au trecut, spre carea toţi
13 au greşit. Pentru că, pînă la Leage, păcatul era în lume, iară păcatul nu să socoteaşte,
14 nefiind leage. Ce au împărăţit moartea de la Adam pînă la Moisi şi spre ceia ce n-au greşit, spre asămănarea greşalii lui Adam,
15 carele iaste pildă Celui viitoriu. Ce nu după cum e greşala, aşa şi darul, pentru că, de vreame ce cu a unuia greşală cei mulţi au murit, cu mult mai vîrtos harul lui Dumnezău şi darul întru harul cel al Unuia om
16 Iisus Hristos la cei mulţi au prisosit. Şi nu după cum pren unul greşind [e] darul, pentru că judecata e dentru unul spre osîndă, iară darul den multe greşale spre îndireptare. Pentru că, de vreame ce, cu a unuia 17
greşală, moartea au împărăţit pren unul, cu mult mai vîrtos ceia ce,prisoseala darului şi harului direptăţii luînd,în viaţă vor împărăţi pren Unul Iisus Hristos. Deci dară, 18
cum iaste prentr-un păcat la toţi oamenii spre osîndă, aşa şi prentr-o îndireptare la toţi oamenii spre îndireptarea vieţii. Pentru că, în ce chip pren neascultarea unui 19
om păcătoşi să făcură cei mulţi, aşa şi pren ascultarea unuia direpţi să vor aleage cei mulţi. Iară Leagea au întrat ca să 20
înmulţească greşala; iară unde au înmulţit păcatul, au prea prisosit darul, Ca, în ce 21
chip au împărăţit păcatul în moarte, aşa şi darul va împărăţi pren direptate în viaţa veacinică pren Iisus Hristos, Domnul nostru.

CAP VI

Ce vom zice dară? Să rămînem în 1
păcat, ca darul să să înmulţească? Nu poate fi. Carei am murit cu 2
păcatul cum încă vom mai trăi întru el? Au nu cunoaşteţi că, 3
cîţi ne-am botezat în Hristos Iisus, în moartea Lui ne-am botezat? Împreună ne-am 4
îngropat cu El pren botezu la moarte, ca, în ce chip au învis Hristos den morţi, pren mărirea Tatălui, aşa şi noi întru noire de viaţă vom umbla. Pentru că, de vreame 5
ce împreună odrăsliţi ne-am făcut cu asămănarea morţii Lui, ce şi ai învierii vom fi, Aceasta ştiind, că cel vechi al nostru om să 6
răstigni împreună [cu El], ca să să surpe trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi păcatului. Pentru că Cela ce au murit 7
îndireptatu-S-au de cătră păcat. Iară de 8
am murit împreună cu Hristos, creadem că vom şi trăi împreună cu El, Ştiind că 9
Hristos, înviind den morţi, nu mai moare. Moartea pre El nu mai stăpîneaşte. Căci 10
care au murit, cu păcatul au murit odată, iară care trăiaşte, trăiaşte în Dumnezău. Aşa şi voi, vă socotiţi pre voi morţi a fi cu 11
păcatul, iară vii cu Dumnezău,în Hristos Iisus, Domnul nostru. Deci să nu împă- 12
răţească păcatul întru cel pămîntesc al vostru trup, ca să asculte ei întru pohtele lui, Nici apropiaţi mădulările voastre [ca]armele 13
nedireptăţii la păcat, ce apropiaţi pre voi la Dumnezău, ca dentru morţi — vii, şi mădulările voastre—armă direptăţii lui Dumnezău. Pentru că păcatul pre voi nu va stăpîni, că 14
nu sînteţi supt leage, ce supt daru. Ce 15
dară? Să păcătuim, căci nu sîntem supt leage, ce supt dar? Nu poate fi. Nu 16
ştiţi că la care puneţi pre voi robi spre ascultare, robi sînteţi căruia ascultaţi, au păcatului spre moarte, au ascultării spre direptate? Iară har fie lui Dumnezău, căci 17

eraţi robi păcatului, şi aţi ascultat de la inimă la carele v-aţi dat pildă de învăţătură.
18 Iară mîntuindu-vă de păcat, v-aţi robit cu
19 direptatea. Omeneaşte zic, pentru slăbiciunea trupului vostru, pentru că, în ce chip aţi apropiat mădularile voastre robi necurăţiei şi fărădelegii la fărădeleage, aşa acum puneţi mădularile voastre robi direptăţii
20 pre sfinţenie. Căci cînd eraţi robi păcatu-
21 lui, slobozi eraţi cu direptatea. Deci ce roadă aveaţi atuncea, de carei acum vă ruşinaţi? Pentru că săvîrşitul acelora moarte e.
22 Iară acum, mîntuindu-vă de păcat şi robindu-vă lui Dumnezău, aveţi roada voastră spre sfinţire, iară sfîrşitul viaţă veacinică.
23 Pentru că negoaţele păcatului moarte e, iară harul lui Dumnezău viaţă veacinică în Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAP VII

1 Au nu ştiţ, fraţilor,— pentru că la ceia ce ştiu Leagea grăiesc —, căci Leagea biruieşte omul, în cîtă
2 vreame trăieşte? Pentru că muiarea măritată cu bărbatul cel viu legată e cu leagea, iară de va muri bărbatul,
3 surpatu-s-au de la leagea bărbatului. Deci dară, viu fiind bărbatul, preacurvă va fi de se va face la alt bărbat, iară de va muri bărbatul, slobodă iaste despre leage ca să nu fie ea preacurvă, făcîndu-se la alt bărbat.
4 Deci, fraţii miei, şi voi v-aţ omorît cu Leagea pren trupul lui Hristos, ca să vă faceţ şi voi cu altul, cu Cela ce den morţi au învis, ca
5 roadă să aducem lui Dumnezău. Căci cînd eram în trup, patimile păcatelor, ceale ce sînt pren Leage, să lucra întru mădulările
6 noastre, ca să aducă rod morţii. Iară acum ne-am surpat den Leage, murind întru carea ne ţineam, cît a lucra noi întru înnoirea
7 Duhului, nu întru vechitura scrisorii. Ce dară vom zice? Leagea e păcatul? Să nu fie. Ce păcatul nu l-am cunoscut, fără numai pren Leage; pentru că şi pohta n-aş şti, de
8 nu Leagea ar zice: „Să nu pohteşti!“ Şi pricină luînd păcatul pren poruncă, au lucrat întru mine toată pohta, pentru că fără
9 de leage păcatul e mort. Iară eu trăiam fără de leage odinioară, iară venind porunca,
10 păcatul au învis. Iară eu am murit! Şi să află mie porunca cea spre viaţă — aceasta
11 spre moarte. Pentru că păcatul, îndemnare luînd pren poruncă, m-au înşălat şi
12 pren ea au omorît. Deci Leagea sfîntă e şi porunca sfîntă, şi direaptă, şi bună.
13 Cel bun dar mie mi s-au făcut moarte? Să nu fie. Ce păcatul, ca să să arate păcat, pren cel bun mie lucrînd moarte, ca să să facă de prisosit păcătuit păcatul,
14 pren poruncă. Pentru că ştim că Leagea duhovnicească iaste, iară eu trupesc sînt, vîndut supt păcat. Pentru că 15
ce lucrez nu ştiu, că nu care voiu aceasta fac, ce care urăsc aceasta fac. Iară de fac 16
aceasta care nu voiu, împreună zic cu Leagea că e bună. Iară acum nu mai lucrez eu 17
aceasta, ce păcatul cel ce lăcuiaşte în mine.
Pentru că ştiu că nu lăcuiaşte în mine, adecă 18
în trupul mieu bun, pentru că a vrea află-să la mine, iară a lucra binele nu aflu. Pentru 19
că nu binele care voiu fac, ce răul care nu voiu acesta fac. Iară de vreame ce cel ce 20
nu voiu eu acesta fac, nu mai fac eu pre el, ce păcatul cel ce lăcuiaşte în mine. Aflu 21
dară leagea celui ce va mie să fac binele, căci mie răul aproape să află. Pentru că 22
împreună mă veselesc cu leagea lui Dumnezău, după cel den lăuntru om. Iară văz 23
altă leage întru mădulările meale, oştind împotriva legii gîndului mieu şi robindu-mă cu leagea păcatului, ceaea ce iaste în mădulările meale. Dosăditul eu om! Cine mă 24
va mîntui den trupul morţii aceştiia?
Mulţămesc lui Dumnezău, pren Iisus Hristos, 25
Domnului nostru! Deci dară, eu sîngur cu gîndul slujăsc legii lui Dumnezău, iară cu trupul legii păcatului.

CAP VIII

1 Nemică dară acum osîndă celor ce în Hristos Iisus nu trupeaşte umblă, ce duhovniceaşte. Pentru că lea-
2 gea duhului vieţii întru Hristos Iisus mîntuitu-m-au de legea păcatului şi a morţii, Pentru că cel neputin-
3 cios al legii, întru carea slăbiia pren trup, Dumnezău pre Fiiul Său trimiţînd, întru asămănare de trup de păcat, şi, pentru păcat, osîndi păcatul cu trupul, Ca îndirep-
4 tarea Legii să să plinească întru noi, ceia ce nu trupeşte umblă, ce duhovniceaşte.
Pentru că cei ce sînt trupeşte, cealea ale 5
trupului gîndescu, iară cei ai Duhului, ale Duhului. Pentru că gîndul trupului moar- 6
tea e, iară gîndul Duhului viaţă şi pace;
Pentru că gîndul trupului vrajbă e la Dum- 7
nezău, pentru că legii lui Dumnezău nu să supune, că nici poate. Şi cei ce sînt în 8
trup lui Dumnezău a plăcea nu pot. Iară 9
voi nu sînteţi în trup, ce întru Duh, de Duhul lui Dumnezău lăcuiaşte întru voi; şi de n-are neştine Duhul lui Hristos, acesta nu iaste al
Lui. Iară de e Hristos întru voi, trupul e 10
mort pentru păcat, iară Duhul e viaţă pentru direptate. Iară de Duhul Celuia ce au 11
învis pre Iisus den morţi lăcuiaşte întru voi, Cela ce au învis pre Hristos den morţi înviava şi ceale pămînteşti trupurile voastre, pentru cela ce lăcuiaşte al Lui Duh întru voi.
Deci poate fi, fraţilor, datori sîntem 12
nu cu trupul trupeaşte a trăi. Pentru 13
că, de trupeaşte trăiţi, veţi să muriţ, iară de cu Duhul lucrurile trupului omorîţi,

14 trăi-veţi. Căci cîţi cu Duhul lui Dumnezău
să poartă, aceştea sînt fiii lui Dumnezău.
15 Pentru că n-aţi luat duh de robie iarăş spre
frică, ce aţi luat Duh de punere-de-fii,
16 întru carele strigăm: Avva! Tatăl! Duhul
acesta mărturiseaşte împreună cu duhul
17 nostru că sîntem fii lui Dumnezău. Iară
de sîntem fii, şi moşninitori, moşninitori lui
Dumnezău, şi împreună-moşninitori lui
Hristos, de vreame ce pătimim împreună,
18 ca împreună să ne mărim. Pentru că
socotesc că nu-s vreadnice patemile vremii
de acum cătră cea viitoare mărire, să să
19 descopere cătră noi. Pentru că nădeajdea
zidirii, descoperirea fiilor lui Dumnezău
20 aşteaptă. Că deşertăciunii zidirea s-au
supus, nu de bună voie, ce pentru cela ce
21 au supus, pre nădeajde, Căci şi aceasta
zidire mîntui-se-va de la robia stricăciunii,
la volnicia măririi fiilor lui Dumnezău.
22 Pentru că ştim că toată zidirea împreună
suspină şi împreună să chinuiaşte pînă acum.
23 Şi nu numai, ce şi noi, începătura Duhului
avînd, şi noi sînguri întru noi suspinăm,
puneri-de-fii aşteptînd, mîntuirea trupului
24 nostru. Pentru că, cu nădeajdea ne-am
mîntuit, iară nădeajdea ce să veade nu iaste
nădeajdea; pentru că, ce veade neştine, ce
25 şi nădeajduiaşte? Iară de nu carea vedem
nădejduim, pren îngăduinţă aşteptăm.
26 Aşijderea şi Duhul împreună-ajutoreaşte
slăbiciunilor noastre, pentru că ce ne vom
ruga, după cum să cade, nu ştim, ce Duhul
acesta roagă-Se pentru noi, cu suspinuri
27 negrăite. Iară Cela ce cercetează inemile
ştie ce e gîndul Duhului, căci dumnezeiaşte
28 să roagă pentru svinţi. Şi ştim că celora
ce iubesc pre Dumnezău toate împreună-lucrează spre bine, celor ce după puneri-înainte
29 chemaţi sînt. Pentru că pre carii au cunoscut mai nainte, au şi rînduit mai nainte
tocma la faţă chipului Fiiului Lui, ca să fie
30 El dentîiu născut întru mulţi fraţi. Şi pre
carii au rînduit mai nainte, pre aceştea au şi
chemat, şi pre carii au chemat, pre aceştea
au şi îndireptat, şi pre carii au îndireptat,
31 pre aceştea au şi mărit. Ce vom zice dară
cătră aceastea? De e Dumnezău pentru noi,
32 cine e împotriva noastră? Carele pre al
Său Fiiu n-au cruţat, ce pentru noi toţi au
dat pre Dînsul, cum nu şi, împreună cu El,
33 toate noao ne va dărui? Cine va pîrî asupra aleşilor lui Dumnezău? Dumnezău e Cel
34 ce îndireptează. Cine e Cel ce osîndeaşte?
Hristos, Cel ce au murit şi mai vîrtos
Carele S-au şi sculat, Carele şi iaste în
direapta lui Dumnezău, Carele Să şi roagă
35 pentru noi. Cine pre noi ne va despărţi
de dragostea lui Hristos? Necaz, au strîn-
soare, au gonire, au foamete, au golăta-
36 tea, au primejdie, au sabie? După cum
scris iaste căci "Pentru Tine omorîmu-ne
toată ziua, făcutu-ne-am ca oile jungherii",
Ce întru aceastea toate preabiruim, pren 37
Cela ce au iubit pre noi. Pentru că adeve- 38
rit sînt că nici moarte, nici viaţă, nici înge-
rii, nici începăturile, nici puterile, nici ceale
ce sînt, nici ceale viitoare, Nici înălţime, 39
nici adîncime, nici altă oarecare zidire va
putea pre noi să ne osebească de dragostea
lui Dumnezău cea ce e în Hristos Iisus,
Domnul nostru.

CAP IX

Adevărat zic în Hristos, nu bîrfesc, 1
împreună mărturisindu-mi ştiinţa
mea întru Duhul Sfînt, Căci 2
întristare mie mare, şi neîncetată
dureare inimii meale, Că mă 3
rugam eu singur anathema să fie de la
Hristos, pentru fraţii miei, care-m sînt ru-
denii după trup, Carii sînt israilteani, 4
[ale] cărora [sînt] punerea-de-fii, şi mărirea,
şi făgăduinţile, şi rînduiala legii, şi slujba,
şi făgăduinţele, [Ai] cărora sînt părinţii 5
şi den carei iaste Hristos trupeaşte, Cela ce
iaste preste toţi Dumnezău, binecuvîntat în
veaci, amin! Şi nu poate fi, căci au scă- 6
zut cuvîntul lui Dumnezău, pentru că nu
toţi cei din Israil aceştea-s Israil; Nici 7
căci sînt sămînţa lui Avraam, toţi sînt fii,
ce „întru Isaac chema-să-va ţie semenţie",
Adecă nu fiii trupului, aceştea-s fii lui Dum- 8
năzău, ce fiii făgăduinţii socotescu-se întru
semenţie. Pentru că al făgăduinţii e cu- 9
vîntul acesta: „După vreamea aceasta voiu
veni şi va fi la Sara fiiu". Şi nu numai, 10
ce şi Reveca dentr-unul aşternut avînd lui
Isaac, părintelui nostru, Pentru că, încă 11
nenăscînd, nici făcînd cevaş bun sau rău, ca
cea după aleagerea lui Dumnezău punere-
înainte să rămîie, nu den fapte, ce den Cel
ce cheamă, Grăitu-s-au ei că „cel mai 12
mare va sluji celui mai mic". Cum iaste 13
scris: „Pre Iacov am îndrăgit, iară pre Isaf
am urît". Deci ce vom zice? Au strîmbă- 14
tate e la Dumnezău? Să nu se afle! Pentru 15
că lui Moisi zice: „Milui-voiu pre carele voi
milui şi Mă voiu îndura de carele Mă voiu
îndura". Deci poate fi că nici celuia ce 16
va, nici celuia ce aleargă, ce celuia ce milu-
iaşte Dumnezău. Pentru că zice Scriptura 17
lui Faraon că „Spre aceastaş am rîdicat pre
tine, ca să arăt întru tine putearea Mea şi
ca să să vestească numele Mieu întru tot
pămîntul". Poate fi dară că, pre carele 18
va, miluiaşte, iară pre carele va, împie-
treaşte. Zice-m-vei pentru aceaea mie: 19
Ce dară mai defaimă? Pentru că la voia
Lui cine stă împotrivă? Însă dirept 20
aceaea, o, omule, tu cine eşti, cela ce
răspunzi lui Dumnezău? Au grăi-va zidirea
Celui ce au zidit: Ce m-ai făcut aşa? Au 21
n-are puteare olariul pre lut, dentru aceaeaş
sfărîmătură a face cel ce e de cinste vas

22 şi cel de necinste? Iară de vreame ce, vrînd Dumnezău să arate urgia şi să să co-
noască putinţa Lui, au adus cu multă îndelungare a mîniei vase de urgie întărite
23 spre peire Şi, ca să arate avuţia mărirei Lui, preste vase de milă, carele au gătit mai
24 înainte spre mărire, Pre carii au şi chemat pre noi, nu numai dentru jidovi, ce şi
25 dentru limbi, După cum şi la Iosie zice: „Chema-voiu pre cel ce nu e norodul Mieu, norodul Mieu, şi pe cea neîndrăgită îndră-
26 gită; Şi va fi în locul unde s-au grăit lor: 'Nu norodul Mieu — voi!', acolo să vor chema 'Fiii lui Dumnezău Celui viu'".
27 Iară Isaia strigă pentru Israil:„De va fi numărul fiilor lui Israil ca năsipul mării,
28 rămăşiţa să va mîntui. Pentru că, cuvînt săvîrşind şi scurtînd, întru direptate, că cuvînt scurtat va face Domnul pre pămînt".
29 Şi după cum au grăit mai nainte Isaia:„De nu Domnul Savaoth au lăsat noao sămînţă, ca Sodomul ne-am fi făcut şi ca Gomorul
30 ne-am fi sămănat". Ce dară vom zice? Că limbile cealea ce nu gonesc direptatea au apucat direptatea, iară direptatea-cea
31 den credinţă, Iară Israil, gonind leagea direptăţii, la leagea direptăţii n-au sosit.
32 Pentru ce? Căci nu den credinţă, ce ca den faptele Legii; pentru că s-au poticnit la
33 piatra poticnirei, După cum iaste scris: „Iată, puiu în Sion piatră de poticnire şi piatră de zminteală; şi tot cela ce va creade preste ea nu se va ruşina".

CAP X

1 Fraţilor, bunăvrearea inimii meale şi ruga cea către Dumnezău, preste
2 Israil, iaste spre mîntuire. Pentru că mărturisesc lor că rîvnirea lui Dumnezău au, ce nu după cuno-
3 ştinţă. Pentru că, neştiind a lui Dumnezău direptate şi a lor direptate cercînd să o întărească, la direptatea lui Dumnezău nu
4 s-au supus. Pentru că săvîrşirea Legii Hristos e, la direptate, la tot cela ce creade.
5 Pentru că Moisi scrie direptatea cea den leage, că:„Omul cela ce va face pre eale
6 trăi-va întru eale". Iară cea den credinţă direptate aşa zice:„Să nu zici întru inima ta: Cine se va sui în ceriu?", adecă pre Hristos
7 să-l pogoară. Sau:„Cine să va pogorî în cel fără de fund?", adecă pre Hristos să-l suie.
8 Dară ce zice [Scriptura] ? „Aproape ţi-e graiul, la ruga ta şi în inima ta",—adecă graiul
9 credinţei, carele mărturisim. Că de vei mărturisi întru gura ta pre Domnul Iisus şi vei creade întru inima ta că Dumnezău pre
10 El L-au învis den morţi, mîntui-te-vei. Pentru că, cu inima să creade în direptate, iară cu gura să mărturiseaşte spre mîntuire.
11 Pentru că aşa zice Scriptura: „Tot cela ce
12 creade întru El nu se va ruşina". Pentrù că nu iaste osebire jidovului şi elinului, pentru că Acestaş Domnul tuturor, bogat fiind
la toţi ceia ce-L cheamă pre El. 13
Pentru că: „Tot oricarele va chema numele Domnului mîntui-se-va". Cum dară vor chema la 14
Carele n-au crezut? Şi cum vor creade, pre Carele n-au auzit? Şi cum vor auzi fără de propoveduitoriu? Şi cum vor propovedui, 15
de nu se vor trimite? După cum s-au scris: „Cîtu-s de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea, celor ce binevestesc bunătăţile!" Ce nu toţi au ascultat Evan- 16
ghelia, pentru că Isaia zice:„Doamne, cine au crezut auzului nostru?" Deci credinţa 17
e den auz, iară auzul pren graiul lui Dumnezeu. Ce zic: Nu cumva n-au auzit? Însă 18
dirept aceaea:„În tot pămîntul au ieşit răspunsul lor şi la marginile lumii graiurile lor". Ce zicu: Cîndai n-au cunoscut Israil? Întîiu Moisi zice:„Eu voiu rîvni pre voi nu spre limbi, spre limbă fără înţeleagere voiu urgisi pre voi". Iară Isaia îndrăzneaşte şi zice: 19
„Aflaiu-Mă celora ce pre Mine nu cearcă, arătatu-M-am celora ce pre Mine nu întreabă". Iară către Israil zise:„Toată 20
ziua am întinsu mînile Meale către norod neascultătoriu şi pricitoriu".

CAP XI

Zicu direpţ ceea:„Au doară au împinsu Dumnezău norodul Lui?" 1
Să nu fie! Pentru că şi eu israilteanu sînt, den sămînţa lui Avraam, den fealiul lui Veniamin. N-au 2
lepădat Dumnezău pre norodul Lui, pre carele mai nainte au ştiut. Au nu ştiţi la Ilie ce zice Scriptura? Cum să roagă lui Dumnezău asupra lui Israil, zicînd: „Doamne, 3
pre proorocii Tăi au omorît şi jîrtăvnicile Tale le-au săpat şi eu am rămas sîngur şi cearcă sufletul mieu". Ce ce zice lui răs- 4
punsul? „Lăsatu-Mi-am Mie 7000 de bărbaţi carii n-au plecat genuchiul la Vaal". Aşa dară şi întru aceasta vreame lăsare după 5
aleagerea darului s-au făcut. Iară de e den 6
dar, nu mai iaste den fapte, de vreame ce darul nu să mai face dar; iară de e den lucruri, nu mai iaste dar, de vreame ce lucrul nu mai iaste lucru. Ce e dară? Care 7
cearcă Israil, aceasta n-au nemerit, iară aleagerea au nemerit, iară ceialalţi s-au împietrit. Precum iaste scris:„Dat-au lor 8
Dumnezău duh de umilinţă, ochi ca să nu vază şi urechi ca să nu auză, pînă în ziua de astăzi". Şi David zice:„Facă-să masa lor 9
în laţu, şi în vînat, şi în sminteală, şi spre răsplătire lor! Întunece-se ochii lor ca să 10
nu vază şi umărul lor pururea îl îndueplecă!" Zicu dară: Cîndai n-au greşit ca să cază? 11
Să nu fie! Ce cu a lor greşală mîntuirea e la limbi, ca să rîvnească pre ei. Iară 12
de e greşala lor avuţia lumii şi biruinţa lor avuţia limbilor, cu cît mai mult plinirea lor! Pentru că voao zic, limbilor: 13
Întrucît sînt eu al limbilor apostol, slujba mea mărescu, Ca cîndai voiu rîvni 14

al mieu trup şi voiu mîntui pre vreunii
15 dentru ei. Pentru că, de e lepădarea lor
împăcarea lumii, ce e luarea alta, fără nu-
16 mai viaţa den morţi? Iară de e începătura
sfîntă, şi amestecătura; şi de e rădăcina
17 sfîntă, şi ramurile. Iară de s-au şi frînt
oarecare den ramuri, iară tu, maslin sălbatec
fiind, te-ai alcătuit întru ei şi împreună păr-
taşu rădăcinii şi grăsimei maslinului te-ai fă-
18 cut, Nu te lăuda asupra ramurilor; iară de
te lauzi, nu tu rădăcina porţi, ce rădăcina pre
19 tine. Zice-vei direpţ aceaea: Frîntu-s-au
20 ramurile, ca eu să mă alcătuiesc. Bine!
Cu necredinţa s-au frînt, iară tu cu credinţa
21 ai stătut. Nu gîndi sus, ce te teame; Pentru
că, de vreame ce Dumnezău ceale den fire
stîlpări n-au cruţat, cîndai nici pre tine va
22 cruţa. Caută dară bunătatea şi năsilni-
cia lui Dumnezău: preste ceia ce au căzut,
năsilnicie, iară preste tine bunătate, de vei
rămînea pre bunătate, de vreame, ce [altfel]
23 şi tu te vei tăia, Şi aceia, de nu vor rămî-
nea la necredinţă, altui-să-vor, pentru că
putearnic iaste Dumnezău iarăş să-i altu-
24 iască pre ei. Pentru că, de vreame ce tu
den cel după fire sălbatec maslin te-ai tăiat
şi afară den fire te-ai altuit maslin bun, cu
cît mai vîrtos aceştea, ce-s după fire, să vor
25 altui la al lor maslin. Pentru că nu voiu
ca să nu ştiţi voi, fraţilor, taina aceasta, ca
să nu fiţi la înşivă înţelepţi, căci împietrire
de o parte la Israil s-au făcut, pînă unde
26 plinirea limbilor va întra. Şi aşa tot
Israilul să va mîntui, precum s-au scris:
„Veni-va den Sion Cela ce izbăveaşte şi va
27 înturna necurăţiile de la Iacov. Şi aceasta
e lor cea de la Mine făgăduinţă, cînd voiu
28 lua păcatele lor“. Însă după Evanghelie
vrăjmaş [i] pentru voi, iară după aleagere
29 iubiţi, pentru părinţi. Pentru că necăite-s
30 darurile şi chemarea lui Dumnezău. Pentru
că, în ce chip şi voi odinioară n-aţi ascultat
pre Dumnezău, iară acum v-aţi miluit cu [a]
31 acestora neascultare, Aşa şi aceştea acum
au neascultat, la mila voastră, ca şi ei să să
32 miluiască. Pentru că împreună închise
Dumnezău pre toţi spre neascultare, ca pre
33 toţi să miluiască. O, adîncime de bogă-
ţie, şi de înţelepciune, şi de înţeleagerea lui
Dumnezău! Cîtu-s de necercetate judecăţile
34 Lui şi neurmate căile Lui. Pentru că cine
au cunoscut gîndul Domnului? Sau cine
sveatnic Lui s-au făcut? Au cine au dat
înaintea Lui şi să va răsplăti Lui?
35 Căci dentru El, şi pren El, şi
la El sînt toate. Lui
mărirea în veaci.
Amin!

CAP XII

Rog direpţ aceaea pre voi, fraţilor, 1
pren îndurările lui Dumnezău, să
puneţi trupurile voastre jîrtvă vie,
svîntă, bine-plăcută lui Dumnezău,
cea cuvîntătoare slujba voastră
Şi nu vă închipuiţi cu veacul acesta, ce vă 2
premeniţi chipul cu înnoirea minţii voastre,
ca să ispitiţi voi ce iaste voia lui Dumnezău
cea bună, şi bine-plăcută, şi deplin. Pentru 3
că zic, pren darul ce mie mi s-au dat, la tot
cela ce iaste între voi, să nu gîndească mai
sus, mai mult decît i să cade să gîndească,
ce să gîndească ca să-ş ţie întreg gîndul, la
fieştecarele după cum Dumnezău au împăr-
ţit măsură credinţei. Pentru că, în ce 4
chip într-un trup mădulări multe avem,
iară mădulările toate nu acelaş fapt au,
Aşa cei mulţi un trup sîntem întru Hristos, 5
iară cîte unul, unul altuia mădulare. Şi 6
avînd daruri, după darul ce s-au dat noao în
multe fealiuri, ori prorocie, după asămă-
narea credinţii, Ori slujbă, întru slujbă, 7
ori cela ce învaţă, întru dăscălie, Ori cela 8
ce să roagă, la rugă, cela ce dă, întru pros-
time, cela ce ispravnic iaste, cu sîrguială,
cela ce miluiaşte, cu blîndeaţe! Dragos- 9
tea—nefăţarnică, urînd răul, lipindu-vă la
bine. Că iubirea frăţiei, unul la alalt—iubi- 10
toriu; cu cinstea, unul pre altul—mai nainte
povăţînd. Cu sîrguiala nu leaneş, cu 11
duhul fierbînd, vremii slujînd; Cu nădeaj- 12
dea bucurîndu-vă, la necaz răbdînd, la rugă-
ciune îngăduind, La trebile sfinţilor 13
părtaş [i] fiind, iubirea de striini gonind.
Binecuvîntaţi pre ceia ce gonesc pre voi, 14
blagosloviţi şi nu-i osîndiţi. Să vă bucu- 15
raţi cu cei ce să bucură şi să plîngeţi cu ceia
ce plîng. Una unul altuia gîndind, nu 16
ceale înalte gîndind, ce cu ceale smerite
împreună luîndu-vă; şi [nu] vă faceţi înţe-
lepţi la înşivă. Nimunui rău pentru rău 17
dînd, socotind mai nainte [cele] bune înain-
tea tuturor oamenilor, De e cu putinţă, 18
cea dentru voi, cu toţi oamenii avînd pace.
Nu pre voi să vă izbîndiţi, iubiţilor, ce daţi 19
loc urgiei, pentru că scris iaste: „A Mea e iz-
bînda, Eu voiu răsplăti, zice Domnul“. Deci 20
de va fi flămînd vrăjmaşul tău, hrăneaşte
pre el, de e setos, adapă-l pre el, pentru că,
aceasta făcînd, cărbuni de foc vei grămădi
preste capul lui. Nu te birui de cel rău, 21
ce biruiaşte cu binele pre rău.

CAP XIII

Tot sufletul la biruinţele ce-s 1
mai presus să să supuie, pen-
tru că nu iaste biruinţă, fără
numai de la Dumnezău, iară
cealea ce sînt biruinţe, de Dum-
nezău rînduite sînt. Deci cela ce să 2

împonceşază biruinţii, la a lui Dumnezău poruncă stă împotrivă, iară ceia ce stau
3 împotrivă, lor judecată-ş vor lua. Pentru că boiarii nu sînt frică lucrurilor bune, ce celor reale. Şi vei să nu te temi de biruinţă? Binele fă şi vei avea laudă dentru ea.
4 Pentru că sluga lui Dumnezău iaste ţie spre bine; iară de vei face răul, teame-te, pentru că nu în zadar sabia poartă, pentru că slugă lui Dumnezău iaste, izbînditoriu spre urgie
5 celuia ce face răul. Pentru aceaea trebuie să să supuie, nu numai pentru urgie, ce şi
6 pentru ştiinţă. Pentru aceaea dară şi biruri plătiţi, pentru că poslușnici lui Dumnezău sînt spre aceasta, aceasta aşteptînd.
7 Daţi dară la toţi datoriile: celui cu birul, birul; celui cu dajdea, dajdea; celui cu frică,
8 frica; celui cu cinstea, cinstea. Nemănui nemică să nu fiţ datori, fără numai a iubi unul pre altul, pentru că cela ce iubeaşte
9 pre altul leagea au plinit. Pentru că ceaea ce zice: Nu preacurvi, nu omorî, nu fura, nu mărturisi minciuni, nu pohti şi oricare altă poruncă,întru acest cuvînt să adună, întru: Să iubeşti pre aproapele tău, ca pre
10 tine. Dragostea aproapelui rău nu face,
11 plinirea dară a Legii dragostea e. Şi aceasta ştiind vreamea, că vreame e acum noi den somn să ne sculăm, pentru că acum mai aproape e de noi mîntuirea, decît cînd am
12 crezut. Noaptea au plecat înainte, iară ziua s-au apropiat. Să lepădăm dară lucrurile întunearecului şi să ne îmbrăcăm cu
13 armele luminei. Ca ziua, cu cuviinţă să umblăm, nu cu ospeaţe şi beţii, nu cu călcări şi necurăţii, nu cu price şi cu rîvnire, ce îmbrăcaţi-vă pren Domnul Iisus Hristos şi a trupului socoteală nu faceţi la pohte.

CAP XIV

13

1 Iară pre cela ce boleaşte la credinţă îl luaţ, nu întru cercetări de cugete.
2 Că unul creade să mănînce toate, iară cela ce e slab legumi mănîncă.
3 Cela ce mănîncă,pre cela ce nu mănîncă să nu-l defaime; şi cela ce nu mănîncă, pre cela ce mănîncă să nu-l judece, pentru
4 că Dumnezău pre el l-au luat. Tu cine eşti, cel ce judeci pre slugă streină? La domnul său stă au cade. Iară va sta, pentru că tare iaste Dumnezău să-l întărească pre el.
5 Unul judecă den zi în zi, iară altul judecă preste toată ziua; şi fieştecarele întru a sa
6 minte să să adevereaze. Cela ce gîndeaşte ziua, la Domnul gîndeaşte; şi cela ce nu gîndeaşte ziua, la Domnul nu gîndeaşte. Şi cela ce mănîncă, Domnului mănîncă, pentru că mulţămeaşte lui Dumnezău; şi cela ce nu mănîncă, Domnului nu mănîncă, şi mulţă-
7 meaşte lui Dumnezău. Pentru că nimeni dentru noi luiş trăiaşte şi nimeni
8 luiş moare. Pentru că, de vom şi trăi, Domnului trăim, şi de vom muri, Domnului murim. Deci, ori trăim, ori murim, ai Domnului sîntem. Că spre aceasta 9
Hristos şi au murit, şi au învis, şi au de iznoavă trăit, ca morţilor şi viilor să domnească.
Dară tu, ce judeci pre fratele tău? Au şi tu, 10
ce defaimi pre fratele tău? Pentru că toţi vom sta de faţă la divanul lui Hristos.
Pentru că scris e:„Viu [sînt] Eu, zice Dom- 11
nul, că Mie se va pleca tot genuchiul şi toată limba se va mărturisi lui Dumnezău".
Deci dară, fieştecarele dentru noi pentru 12
dînsul samă va da lui Dumnezău. Deci să 13
nu mai judecăm unul pre alt, ce aceasta să judecaţi mai mult, ca să nu să puie piadecă fratelui au sminteală. Ştiu şi adeverit 14
sînt în Domnul Iisus, că nemică nu e spurcat pren el, fără numai la cela ce socoteaşte a fi ceva spurcat, aceluia e spurcat. Iară 15
de să mîhneaşte pentru mîncare fratele tău, nu umbli decii după dragoste; nu cu mîncarea ta pre acela piarde, pentru carele Hristos au murit. Să nu se hulească dară 16
binele vostru. Pentru că nu iaste împără- 17
ţia lui Dumnezău mîncare sau băutură, ce direptate şi pace, şi bucurie în tru Duhul Svînt. Pentru că cela ce întru aceastea 18
slujaşte lui Hristos, bine e plăcut lui Dumnezău şi ispitit la oameni. Deci să gonim 19
ale păcii şi ceale ale întemeiarii unuia cătră altul. Nu pentru mîncare strica lucrul lui 20
Dumnezău! Toate-s curate, ce rău e omului celuia ce pren poticneală mănîncă. Bine 21
e a nu mînca carne, nici a bea vin, nici întru care fratele tău să împiadecă, au să sminteaşte, au slăbeaşte [în credinţă]. Tu cre- 22
dinţă ai? Asupra ta să aibi înaintea lui Dumnezău. Fericit cela ce nu judecă pre sine întru carea ispiteaşte! Iară cela ce să 23
cercetează, de va mînca, osîndeaşte-se, căci nu e den credinţă; şi tot ce nu e den credinţă păcat iaste.

CAP XV

1 Şi datori sîntem noi, cei tari, slăbiciunile celor neputincioşi a le purta şi nu noao să ne plăcem. Pentru 2
că fieştecarele dentru noi aproapelui său să placă spre bine, cătră zidire. Pentru că şi Hristos nu Lui Ş-au 3
plăcut, ce, după cumu e scris:„Ocărîle celor ce ocărăsc pre Tine, căzut-au preste Mine".
Pentru că, cîte s-au scris mai înainte la a 4
noastră învăţătură, s-au scris mai nainte, ca pren răbdare şi pren mîngîiarea Scripturilor nădeajdea să o avem. Iară Dumnezăul 5
îngăduinţii şi al mîngîierii să dea voao una să gîndiţi între voi, după Hristos Iisus,
Ca toţi odată cu o gură să măriţ pre Dum- 6
nezău şi Părintele Domnului nostru Iisus Hristos. Pentru aceaea luaţi unul pre altul, 7
cum şi Hristos au luat pre noi, întru mărirea lui Dumnezău. Şi zicu pre Iisus Hristos po- 8

slușnic să Să fie făcut obrezaniei, pentru adevărul lui Dumnezău, ca să adevereaze
9 făgăduințile părinților, Iară limbile, pentru milă, să mărească pre Dumnezău, cum iaste scris: „Pentru aceaea mărturisimă-voiu Ție întru limbi și numele Tău voiu
10 cînta". Și iarăș zice: „Veseliți-vă, limbi,
11 cu norodul Lui". Și iarăș: „Lăudați pre Domnul toate limbile și-L făliți pre El
12 toate noroadele". Și iarăș Isaia zice: „Fi-va rădăcina lui Iesei, și Cela ce Să scoală să domnească limbile, preste El
13 limbile vor nădejdui". Iară Dumnezăul nădejdii să umple pre voi de toată bucuria și pacea, crezînd, ca să prisosiți voi întru nădeajde, întru putearea Duhului Svînt.
14 Și adeverit sînt și eu sîngur, fraților, pentru voi, că și voi plini sînteț de bunătate, pliniți de toată mintea, putînd și unul pre
15 altul a învăța. Și mai cu îndrăzneală am scris voao, fraților, despre o parte, ca cum v-aș mai aduce aminte voao pentru darul
16 cela ce s-au dat mie de la Dumnezău A fi eu slujitoriu lui Iisus Hristos, la limbi, cu slujbă sfîntă lucrînd Evanghelia lui Dumnezău, ca să să facă aducerea limbilor bine
17 priimită, sfințită cu Duhu Sfînt. Am, direpț aceaea, laudă întru Iisus Hristos ceale
18 despre Dumnezău. Pentru că nu voiu cuteza a grăi ceva den carele n-au lucrat Hristos pren mine, spre ascultarea limbilor,
19 cu cuvîntul și cu faptul, Întru puteri de seamne și de minuni, întru putearea Duhului lui Dumnezău, cît eu, de la Ierusalim și împrejur pînă la Iliric, am umplut Evan-
20 ghelia lui Hristos; Și așa, nevoindu-mă a binevesti, nu unde s-au numit Hristos, ca
21 nu preste striină temelie să zidescu, Ce, după cum s-au scris: „Cărora nu s-au vestit pentru El, vedea-vor; și carii n-au auzit,
22 înțeleage-vor". Pentru aceaea mă și opriiam de multe ori a veni cătră voi.
23 Iară acum, nemaiavînd locu întru laturile aceastea și pohtă avînd a veni cătră voi
24 den mulți ani, Și deaca voiu mearge la Șpania, veni-voiu cătră voi, pentru că nădejduiescu, mergînd, să văz pre voi, și despre voi să mă trimițu acolo, de mă voiu
25 umplea întîiu despre voi de o parte. Iară acum mergu în Ierusalim slujind sfinților.
26 Pentru că binevrură Machidonia și Ahaia împreunare oarecare a face la săracii sfinți-
27 lor celor den Ierusalim. Pentru că binevrură și datori lor sînt; pentru că, de vreame ce întru ceale duhovnicești ale lor s-au împreunat limbile, datori sînt și întru
28 ceale trupești să slujască lor. Aceasta dară săvîrșind și pecetluind lor roada
29 aceasta, treace-voiu pren voi la Șpania. Și știu că, venind cătră voi, cu plinirea blagosloveniei, a Evangheliei lui Hristos, voiu veni.
30 Și rog pre voi, fraților, pren Domnul nostru Iisus Hristos și prin dragostea Duhului, să nevoiți împreună cu mine la rugi pentru mine cătră Dumnezău, Ca să mă izbă- 31
vescu de cătră cei ce-s neascultători în Iudea și ca slujba mea cea den Ierusalim bine priimită să să facă sfinților, Ca cu 32
bucurie să viu cătră voi, pren voia lui Dumnezău, și să mă odihnescu împreună cu voi. Iară Dumnezăul păcii—cu toți 33
cu voi. Amin!

CAP XVI

Și împrietenescu voao pre Fivi, sora 1
noastră, fiind slujnică Besearicii den Chenhrees, Ca pre ea să o 2
priimiți întru Domnul, vredniceaște sfinților, și să o ajutoriți ori întru ce lucru despre voi îi va trebui, pentru că și ea socotitoare a mulți s-au făcut, și mie sîngur. Închinați-vă Preschilei 3
și Achilei, celor împreună-lucrători mie întru Hristos Iisus, Carii, pentru sufletul 4
mieu, pre a lor cerbice supusu-o-au, cărora nu numai eu sîngur mulțimescu, ce și toate Besearicile limbilor, Și cea de la casa lor 5
Besearică. Închinați-vă lui Epeneton, iubitoriului mieu, carele iaste începătură Ahaiei la Hristos. Închinați-vă Mariamei, 6
carea mult au ostenit la noi. Închinați- 7
vă lui Andronic și Iuniei, rudelor meale și împreună robiți cu mine, carei sînt vestiți întru apostoli, carii și mai nainte de mine s-au făcut întru Hristos. Închinați-vă 8
Ampliei, iubitului mieu întru Domnul. Închinați-vă lui Urvan, celui împreună- 9
lucrătoriu al nostru întru Hristos, și lui Stahis, iubitului mieu. Închinați-vă lui 10
Apelin, celui de folos în Hristos. Închinați-vă celor dentru ai lui Aristovul. Închi- 11
nați-vă lui Irodion, rudei meale. Închinați-vă celui dentru ai lui Narchis, ceia ce sînt întru Domnul. Închinați-vă Trifeniei și 12
Trifoasei, cealea ce ostenesc întru Domnul. Închinați-vă Persidei cei iubite, carea mult au ostenit întru Domnul. Închinați-vă 13
lui Rufon, celui ales întru Domnul, și maicii lui și ai meale. Închinați-vă lui Asin- 14
grit, lui Flegon, lui Erman, Patrovei, lui Ermin și celor ce sînt împreună cu ei frați. Închinați-vă lui Felolog și Iuliei, Niriei și 15
surorii lui, și lui Olemban, și celor împreună cu ei tuturor sfinților. Sărutați-vă 16
unul pre alalt cu sărutare sfîntă. Închină-se voao Besearecile lui Hristos. Și rog pre 17
voi, fraților, să socotiți pre ceia ce împărecherile și smintealele fac afară de-nvățătura carea voi ați învățat; și vă abateți de la ei. Pentru că unii ca aceia Domnului 18
nostru Iisus Hristos nu slujăsc, ce pîntecilor lor, și pren bună cuvîntare și bun graiu înșală inimile proștilor. Pentru că asculta- 19
rea voastră la toți au sosit. Bucuru-mă, direpț aceaea, cei de ce e pentru voi și voiu ca voi înțelepți să fiți la bunătate, iară neîntregi la rău. Iară Dumnezăul păcii zdro- 20

bi-va pre satana supt picioarele voastre de-
grabă. Darul Domnului nostru Iisus Hristos
21 —împreună cu voi! Închină-se voao
Timotheiu, cel ce iaste împreună cu mine
lucrătoriu, şi Luchie, şi Iason, şi Sosipatru,
22 rudele meale. Închinu-mă voao eu, Tertie,
23 cel ce am scris cartea, întru Domnul. În-
chină-se voao Gaie, priatenul mieu şi a
toată Besereca. Închină-se voao Erastos,
24 diregătoriul cetăţii, şi Cuart fratele. Da-
rul Domnului nostru Iisus Hristos—cu toţi
25 cu voi. Amin! Iară celuia ce poate pre
voi să vă întărească după Evanghelia mea
şi mărturisirea lui Iisus Hristos, după desco-
26 perirea tainii în ani veacinici tăcută Şi
acum arătată pren scrisori proroceşti, după
porunca Celui veacinic Dumnezău, spre
ascultare de credinţă la toate limbile
27 conoscîndu-se, Celui singur
înţelept Dumnezău, pren
Iisus Hristos, Căruia
e mărirea în veaci.
Amin!

Cătră Rîmleani s-au scris de la Corinthu,
pren Fiva, poslușnica cei den
Chenhres Besearecă.

CEA CĂTRĂ CORINTHEANI CARTE TRIMISĂ DENTÎIU

CAP I

1 Pavel, chemat apostol al
lui Iisus Hristos, pren
voia lui Dumnezău, şi
2 Sosthen fratele, La
Besereca lui Dumnezău
ceaea ce iaste în Corînth,
celor sfinţi [ţi] întru Iisus
Hristos, chemaţi sfinţi,
împreună cu toţi ceia ce cheamă numele
Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul,
3 şi al nostru, şi al lor: Har voao şi pace
de la Dumnezău, Părintele vostru, şi [de la]
4 Domn[ul] nostru Iisus Hristos. Mulţemesc
Dumnezăului mieu pururea pentru voi,
pentru darul lui Dumnezău, cela ce s-au dat
5 voao întru Hristos Iisus. Căci întru tot
v-aţ îmbogăţit întru El, întru tot cuvîntul
6 şi toată ştiinţa; În ce chip mărturiseala
7 lui Hristos s-au adevărat întru voi, Ca
voi să nu vă lipsiţ întru nice un daru, aşte-
ptînd descoperirea Domnului nostru Iisus
8 Hristos, Carele va şi adeveri pre voi, fără
de vină pînă în săvîrşit, în ziua Domnu-
9 lui nostru Iisus Hristos. Credincios e
Dumnezău, pren Carele v-aţ chemat spre
împreunarea Fiiului Său Iisus Hristos,
Domnului nostru. Şi rog pre voi, fraţilor, 10
pren numele Domnului nostru Iisus Hristos,
ca tot una să ziceţi toţi şi să nu fie între
voi împărecheri, ce să fiţ întemeiaţi întru
acelaş cuget şi întru acelaş gînd. Pentru 11
că s-au arătat mie pentru voi, fraţii miei, de
cătră cei ai lui Hlois, că prici întru voi sînt;
Şi zic aceasta, că fieştecarele dentru voi 12
zice:„Eu sînt al lui Pavel!“—„Iară eu, al lui
Apolon!“—„Iară eu, al lui Chifa!“—„Iară
eu, al lui Hristos!“ Împărţitu-S-au Hristos? 13
Au doară Pavel s-au răstignit pentru voi? Au
în numele lui Pavel v-aţ botezat? Mulţe- 14
mesc lui Dumnezău că nice pre unul dentru
voi am botezat, fără numai pre Crisp şi pre
Gaie, Ca nu neştine să zică, că întru al 15
mieu nume am botezat. Şi am botezat 16
şi casa lui Stefana; deci nu ştiu de pre alt-
cineva am botezat. Pentru că nu m-au 17
trimis Hristos să botez, ce să binevestesc,
nu cu înţelepciunea cuvîntului, ca să nu să
deşarte crucea lui Hristos. Pentru că, cu- 18
vîntul Crucii, celor ce pier, nebunie iaste,
iară noao, celor ce ne mîntuim, putearea
lui Dumnezău iaste. Pentru că scris iaste: 19
„Piarde-voiu înţelepciunea înţelepţilor, şi
înţeleagerea celor de înţeles lepăda-voiu“.
Unde e înţelept? Unde e cărturariu? Unde 20
e cercetătoriul veacului acestuia? Au nu au
nebunit Dumnezău înţelepciunea lumii
aceştiia? Pentru că, de vreame ce cu 21
înţelepciunea lui Dumnezău n-au conoscut
lumea pren înţelepciune pre Dumnezău,
binevrea Dumnezău, pren nebunia propove-
duinţii, să mîntuiască pre ceia ce cred.
De vreame ce şi jidovii semn cer şi elinii 22
înţelepciune cearcă, Iară noi mărturisim 23
pre Hristos răstignit: jidovilor adecă—smin-
teală, iară elinilor—nebunie. Iară noao, 24
celor chemaţi, jidovi şi elini: pre Hristos, a
lui Dumnăzău puteare şi a lui Dumnezău
înţelepciune. Căci cel nebun al lui Dum- 25
nezău mai înţelept decît oamenii iaste şi
cel slab al lui Dumnezău mai tare decît
oamenii iaste. Pentru că vedeţi chemarea 26
voastră, fraţilor, căci nu-s mulţi înţelepţi
trupeaşte, nu-s mulţi tari, nu-s mulţi den
bun rod născuţi; Ce ceale nebune ale lu- 27
mii au ales Dumnezău, ca pre cei înţelepţi
să-i ruşineaze, şi ceale slabe ale lumii au ales
Dumnezău, ca să ruşineaze ceale putin-
cioase; Şi ceale de rău rod ale lumii şi 28
ceale ocărîte au ales Dumnezău şi ceale ce
nu sînt, ca pre ceale ce sînt să biruiască,
Ca să nu se laude tot trupul înaintea lui 29
Dumnezău. Şi dentru El voi sînteţi întru 30
Hristos Iisus, Carele S-au făcut voao înţelep-
ciune de la Dumnezău şi direptate şi sfin-
ţire şi mîntuire, Ca, după cum iaste 31
scris: „Cela ce să laudă, întru Domnul să
să laude“.

CAP II

1 Şi eu, venind cătră voi, fraţilor,
venit-am nu după covîrşirea cu-
vîntului au înţelepciunii, vestind
voao mărturia lui Dumnezău.
2 Pentru că nu am ales a şti ceva în-
tru voi, fără numai pre Iisus Hristos, şi pre
3 Acesta răstignit. Şi eu cu slăbiciune şi cu
frică şi cu cutremur mult fuiu cătră voi.
4 Şi cuvîntul mieu şi propoveduirea mea nu
e întru biruinţă de cuvinte ale omeneştii
înţelepciuni, ce întru dovedeala duhului şi
5 a puterii, Ca credinţa noastră să nu fie
întru înţelepciunea oamenilor, ce întru
6 putearea lui Dumnezău. Şi înţelepciune
grăim întru cei desăvîrşit, şi înţelepciune
nu a veacului acestuia, nici a boiarilor
7 veacului acestuia celor ce să biruiesc, Ce
grăim cu tainä înţelepciunea lui Dumne-
zău, cea ascunsă, carea mai nainte au
rînduit Dumnăzău, mai nainte de veaci,
8 întru mărirea noastră, Pre carea nime-
nea den biruitorii veacului acestuia au
cunoscut, pentru că, de ar fi cunoscut nu
9 ar fi răstignit pre Domnul măririi; Ce,
după cum s-au scris: „Ceale ce ochiul
n-au văzut şi ureachea n-au auzit şi pre
inima omului nu s-au suit, carele au gătit
Dumnezău celor ce iubescu pre El".
10 Iară noao Dumnezău ne-au descoperit pren
Duhul Lui, pentru că Duhul toate le cerce-
11 tează, şi adîncurile lui Dumnezău. Pen-
tru că cine den oameni ştie ale omului,fără
numai duhul omului cel dentru el? Aşa şi
ale lui Dumnezău, nimenea nu le ştie, fără
12 numai Duhul lui Dumnezău. Iară noi nu
duhul lumii am priimit, ce Duhul cel de la
Dumnezău, ca să ştim cealea ce de cătră
13 Dumnezău s-au hărăzit noao; Carele şi
grăim, nu întru învăţate ale omeneştii în-
ţelepciuni cuvinte, ce întru învăţate ale
Duhului Sfînt, ceale duhovniceşti cu ceale
14 duhovniceşti alăturîndu-le. Iară cel sufle-
tescu om nu priimeaşte cealea ale Duhului
lui Dumnezău, pentru că nebunie la el
iaste, şi nu poate să cunoască, că duhovni-
15 ceaşte să cercetează, Iară cel duhovni-
cescu cercetează toate, şi el de nimenea nu
16 să cercetează. Pentru că cine au ştiut
gîndul Domnului, carele să tocmească pre
El? Iară noi gîndul lui Hristos avemu.

CAP III

1 Şi eu, fraţilor, nu putuiu să grăiescu
voao ca unor duhovniceşti, ce ca
unor trupeşti, ca unor prunci întru
2 Hristos. Cu lapte pre voi am
adăpat şi nu cu mîncare, pentru
că încă nu puteaţi [mînca], ce nici încă
acum puteţi, pentru că încă trupeşti sîn-
3 teţi. Căci, cînd e între voi rîvnă şi price
şi împărecheri, au nu trupeşti sînteţi şi
4 după omenie umblaţi? Căci, cînd
zice neştine: „Eu sînt a lui Pavel!", şi
altul: „Eu, al lui Apolos!", au nu trupeşti
sînteţi? Deci cine e Pavel şi cine e Apolos, 5
fără numai poslușnici pren carii aţi crezut,
şi fieştecăruia după cum Domnul i-au dat.
Eu am răsădit, Apolos au adăpat, iară Dum- 6
nezău au crescut. Deci nici cela ce răsă- 7
deaşte iaste ceva, nici cela ce adapă, ce
cela ce creaşte, Dumnezău. Iară cela ce 8
răsădeaşte şi cela ce adapă una sînt, şi
fieştecarele pre a sa plată va lua, după a lui
osteneală. Pentru că a lui Dumnezău 9
sîntem împreună-lucrători; a lui Dumnezău
arătură, a lui Dumnezău zidire sînteţi.
După darul lui Dumnezău, cela ce s-au dat 10
mie, ca un măiestru mai mare peste meş-
teri, temelie am pus; şi altul deasupra zi-
deaşte. Şi fieştecarele să caute cum zideaş-
te deasupra, Pentru că altă temelie ni- 11
meni nu poate să puie fără decît ceaea ce
iaste, care iaste Iisus Hristos. Iară de zi- 12
deaşte cineva, preste această temelie, aur,
argint pietri scumpe, leamne, iarbă, trestie,
Al fieştecăruia lucru arătat va fi, pentru 13
că ziua va arăta, căci cu foc să va descoperi
şi, al fieştecăruia lucru, în ce fel va fi,
focul va ispiti. Ori al căruia lucru ră- 14
mîne, carele au zidit deasupra, plată va
lua. Ori al cui lucru va arde, păgubi-se- 15
va, şi el să va mîntui, ce aşa, ca pren foc.
Nu ştiţi că beseareca lui Dumnezău sînteţi 16
şi Duhul lui Dumnezău lăcuiaşte întru voi?
Oricarele beseareca lui Dumnezău strică, 17
strica-l-va pre acesta Dumnezău, pentru că
beseareca lui Dumnezău svîntă iaste, carii
voi sînteţi. Nimenea pre el să nu să amă- 18
gească; de-i pare cuiva înţelept a fi întru voi
în veacul acesta, nebun să să facă, ca să să
facă înţelept. Pentru că înţelepciunea 19
lumii aceştiia nebunie lîngă Dumnezău
iaste, pentru că scris iaste: „Cela ce prinde
pre cei măiestri întru hîtria lor". Şi iarăş: 20
„Domnul cunoaşte gîndurile măiestrilor,
că sînt deşarte". Deci nimenea să nu se 21
laude întru oameni, pentru că toate ale
voastre sînt: Ori Pavel, ori Apolos, ori 22
Chifa, ori lumea, ori viaţă, ori moarte, ori
cealea ce-s de faţă, ori ceale viitoare, toate
voao sînt. Iară voi ai lui Hristos şi 23
Hristos al lui Dumnezău.

CAP IV

1 Aşa pre noi să ne socotească omul:
ca pre neşte slugi ale lui Hristos şi
diregători tainelor lui Dumnezău.
2 Iară care e rămas, cearcă-se întru
diregători ca credincios neştine să
să afle. Iară mie întru mai puţini 3
îm iaste, ca despre voi să mă cercetezu,
sau de zi omenească, ce nici pre mine
mă cercetezu. Pentru că nemică spre 4
mine nu ştiu, ce nu întru aceasta m-am
îndireptat; iară Cela ce mă cercetează Dom-
nul iaste. Deci nu mai nainte de vrea- 5

me ceva judecaţi, pînă unde va veni Domnul, Carele va şi lumina ceale ascunse ale întunearecului şi va arăta sfaturile inemilor. Şi atunce lauda să va face la fieştecarele de
6 la Dumnezău. Şi aceastea, fraţilor, le-am închipuit la mine şi la Apollos, pentru voi, ca întru noi să vă învăţaţi, ca nu preste carea s-au scris să gîndiţi, ca nu unul pentru
7 altul să vă umflaţi asupra celuialalt. Pentru că cine va aleage pre tine? Şi ce ai cea ce n-ai luat? Iară de ai şi luat, ce te făleşti, ca
8 cum n-ai fi luat? Acum sătuli sînteţi, acum aţi îmbogăţit. Fără de noi aţ împărăţit şi, măcară de aţi fi şi împărăţit, ca şi noi cu
9 voi să împărăţim împreună. Pentru că mi se pare că Dumnezău pre noi, pre apostoli, de apoi ne-au arătat, ca asupra morţii, căci priveală ne-am făcut lumii şi îngerilor
10 şi oamenilor. Noi—nebuni pentru Hristos, iară voi—înţilepţi în Hristos. Noi slabi, iară
11 voi tari. Voi slăviţi, noi necinstiţi. Pînă în ceasul de acum şi flămînzim, şi însetăm, şi goli sîntem, şi ne batem, şi nestătători
12 sîntem, Şi ostenim lucrînd cu ale noastre mîni; suduindu-ne, binecuvîntăm; gonindune, suferim. Hulindu-ne, mîngîiem; ca
13 nişte necurăţii ale lumii ne-am făcut, tuturor fiertură, pînă acum. Nu înfruntînd
14 pre voi scriu aceastea, ce ca nişte fii ai miei
15 dragi învăţu. Că săvai zeace mii de învăţători veţi avea întru Hristos, iară nu mulţi părinţi, pentru că întru Hristos Iisus, pren Evanghelie, eu pre voi am născut.
16 Rog direpţ aceaea pre voi, următori mie vă
17 faceţi. Pentru aceaea am trimis la voi pre Timotheiu, care iaste fiiul mieu iubit şi credincios întru Domnul; carele voao va aduce aminte căile meale, ceale întru Hristos, precum pretutindenea întru toată
18 Adunarea învăţu. Iară ca neviind eu
19 către voi, s-au semeţit unii. Ce voiu veni degrabă la voi, de va vrea Domnul, şi voiu arăta nu cuvîntul celor semeţi, ce pu-
20 tearea. Pentru că nu e în cuvînt împără-
21 ţia lui Dumnezău, ce în puteare. Ce veţi? Cu toiag să viu către voi, au cu dragoste şi cu duh de blîndeaţe?

CAP V

1 Intru tot aude-să întru voi curvie, şi curvie ca aceaea carea nici într-o limbă nu să numeaşte, cît muiarea
2 tătîne-său oarecarele a avea. Şi voi semeţi sînteţi şi nu mai mult aţi plînsu, ca să să rădice den mijlocul vostru cela ce faptul acesta au făcut.
3 Pentru că eu, ca cînd aşi lipsi cu trupul, şi aş fi de faţă cu duhul, acum am judecat, ca cînd aş fi de faţă, pre cela ce aşa
4 aceasta au făcut. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunîndu-vă voi şi al mieu duh, împreună cu putearea Domnului nostru Iisus Hristos, Să daţi 5
pre unul ca acela satanii, spre periciunea trupului, ca duhul să să mîntuiască în ziua Domnului Iisus. Nu e bună fala voastră. 6
Nu ştiţi că micu aluat toată frămîntătura dospeaşte? Curăţiţ direpţ aceaea vechiul 7
aluat, ca să fiţi tînără frămîntătură, după cum sînteţi fără aluat; pentru că Pasha noastră pentru noi S-au junghiat Hristos.
Deci să prăznuim nu cu aluat vechiu, nici 8
cu aluat de răutate şi de viclenie, ce întru nedospirea curăţiei şi adevărului. Scris- 9
am voao în carte să nu vă amestecaţi împreună cu curvarii; Şi nu numai cu 10
curvarii lumii aceştiia, au cu lacomii, au hrăpitori, au cu închinători de idoli, de vreame ce datori sînteţi den lume a ieşi.
Iară acum am scris voao să nu vă ames- 11
tecaţi, de va fi vreun frate numindu-se, au curvariu, au lacom, au închinătoriu de bozi au suduitoriu, au beţiv, au hrăpitoriu; cu acesta nici a mînca împreună. Pentru că 12
ce mi-e şi pre cei den afară a judeca? Au nu pre cei denlăuntru voi judecaţi? Iară pre 13
cei den afară Dumnezău judecă. Şi veţ scoate pre cel rău dentru voi singuri.

CAP VI

1 Cutează neştine dentru voi, lucru avînd către celalalt, a să judeca la cei nedirepţi şi nu la cei sfinţi?
2 Nu ştiţ că sfinţii lumea vor judeca? Şi de judecă întru voi lumea, nevreadnici sînteţi de judecăţi mai mici?
3 Nu ştiţ că pre îngeri vom judeca? Necum
4 ale vieţii? Ale vieţii dară judecăţi de aveţ, pre cei defăimaţi întru Adunare, pre
5 aceia aşăzaţi. Către înfruntare voao zic: Aşa, nu iaste întru voi înţelept nice unul, carele va putea să aleagă întru mijlocul
6 fratelui lui? Ce frate cu frate să judecă,
7 şi aceasta la necredincioşi? Acum dară toată biruinţa întru voi iaste, căci judecăţi aveţ cu voi. Pentru căci nu mai mult păţiţi nedireptate? Pentru căci nu mai mult vă
8 scădeţi? Ce voi faceţi strîmbătate şi fa-
9 ceţi scădeare şi mai vîrtos pre fraţi! Au nu ştiţ că nedirepţii împărăţia lui Dumnezău nu o vor moşteni? Nu vă înşălaţi: nice curvari, nice închinători de idoli, nice preacurvari, nice cei ce să îmbală cu mădulariul,
10 nici cei ce să culcă cu bărbaţi, Nice furii, nice lacomii, nice beţivii, nice suduitorii, nice hrăpitorii împărăţia lui Dumnezău nu
11 o vor moşteni. Şi mai vîrtos cine eraţi; ce v-aţ scăldat, ce v-aţ sfinţit, ce v-aţ îndireptat, în numele Domnului Iisus şi întru Duhul Dumnezăului nostru. Toate mi-s slobode, ce nu toate mi-s de folos.
12 Toate mi-s slobode, ce nu eu mă voiu
13 birui de vreuna. Bucatele—pîntecelui, şi pîntecele—bucatelor, iară Dumnezău şi pre aceasta şi pre aceastea

va surpa; iară trupul, nu curviei, ce Domnu-
14 lui, şi Domnul—trupului. Iară Dumnezău
şi pre Domnul au învis, şi pre noi ne va scu-
15 la pren putearea Lui. Nu ştiţ că trupurile
voastre mădulări lui Hristos sînt? Rădicînd
dară mădulările lui Hristos, să le fac ale
16 curviei mădulări? Să nu să facă! Au
nu ştiţ că cela ce să lipeaşte cu curva un
trup iaste?„Pentru că vor fi—zice—amîndoi
17 într-un trup". Iară cel ce să lipeaşte cu
18 Domnul un duh iaste. Fugiţ de curvie!
Tot păcatul carele va face omul, afară den
trup iaste; iară cela ce curveaşte, la al său
19 trup păcătuiaşte. Au nu ştiţ că trupul
vostru besearecă celui dentru voi Svînt Duh
iaste, carele avînd de la Dumnezău, şi nu
20 sînteţ ai voştri? Pentru că v-aţ cumpărat
cu preţ! Măriţi dară pre Dumnezeu cu tru-
pul vostru şi cu duhul vostru, carele sînt ale
lui Dumnezău.

CAP VII

1 Iară pentru carele aţi scris mie,
bine e omului de muiare să nu să
2 atingă. Iară pentru curvie,
fieştecarele a sa muiare să aibă şi
fieştecarea pre al său bărbat să
3 aibă. Muierii bărbatul, cea după datorie
bunăvoinţă să-i dea, aşijderea şi muiarea
4 bărbatului. Muiarea trupul său nu-l
stăpîneaşte, ce bărbatul; aşijderea şi bărba-
tul al său trup nu-l stăpîneaşte, ce muiarea.
5 Nu vă lipsiţi unul pre alalt, fără numai de
va fi ceva den tocmeală, după vreame, ca
să păziţi la post şi la rugă, şi iarăş la un loc
vă împreunaţi ca să nu ispitească pre voi
6 satana, pentru neoprirea voastră. Iară
aceasta zic după voie, nu după poruncă.
7 Pentru că voiu să fie toţi oamenii ca şi
însumi eu. Ce fieştecarele al său dar are de
la Dumnezău: unul aşa, altul aimintrelea.
8 Şi zicu celor neînsuraţi şi văduvelor: Bine
9 iaste lor de vor rămînea ca şi eu. Iară de
nu se pot opri, însoare-se, pentru că mai
bine e să să însoare decît să să aprinză.
10 Iară celor ce s-au însurat poruncesc, nu eu,
ce Domnul: Muiarea de la bărbat să nu să
11 desparţă! Iară de să va despărţi, să ră-
mîie nemăritată, au cu bărbatul să să îm-
pace; şi bărbatul pre muiare să nu o lase.
12 Iară celoralalţi eu zicu, nu Domnul: Oricare
frate are muiare necredincioasă, şi ea bine
va să lăcuiască cu el, să nu o lase prea ea.
13 Şi muiarea carea are bărbat necredincios, şi
el bine va să lăcuiască împreună cu ea, să
14 nu lase pre el. Pentru că s-au svinţit
bărbatul cel necredincios întru muiare, şi
svinţitu-s-au muiarea cea necredincioasă
întru bărbat; de vreame ce fiii voştri
15 necuraţi sînt, iară acum svinţi sînt. Iară
de vreame ce cel necredincios să desparte,
desparţă-să. Nu iaste robit fratele au
sora întru aceştea; iară întru
pace chemat-au pre noi Dumnezău. Pen- 16
tru că ce ştii, muiare, de vei mîntui pre
bărbat? Sau ce ştii, bărbate, de pre muiare
vei mîntui? Fără numai fieştecăruia după 17
cum au împărţit Dumnezău, pre fieşte-
carele cum l-au chemat Domnul, aşa să
umble. Şi aşa la Besearecile toate porun-
cesc. De s-au chemat oarecine tăiat 18
împrejur, nu pohteaască netăiarea; întru
netăiare împrejur neştine s-au chemat, nu
să tragă tăiare; întru neobrezanie s-au che-
mat, să nu să obrezuiască. Tăiarea împre- 19
jur nimică iaste şi acoperirea margenii ne-
mică iaste, ce paza poruncilor lui Dumne-
zău. Fieştecarele întru chemarea carea 20
s-au chemat, întru aceaea să rămîie. Rob 21
te-ai chemat? Nu-ţi fie grije. Ce de şi poţi
volnic să fii, mai mult te supune! Pentru 22
că cela ce în Domnul s-au chemat, rob, slo-
bod Domnului iaste; aşijderea şi cela ce
volnic s-au chemat, rob iaste lui Hristos.
Cu preţ v-aţ cumpărat. Nu vă faceţi 23
robi oamenilor. Fieştecarele întru ce 24
s-au chemat, fraţilor, întru aceasta să
rămîie lîngă Dumnezău. Iară pentru 25
fecioare porunca Domnului n-am; iară
sfat dau, ca un miluit de Domnul credin-
cios a fi. Gîndesc dară aceasta bună 26
a fi, pentru aceasta ce e acum nevoie,
că e bine omului aşa a fi: Legatu-te-ai 27
cu muiarea? Nu cerca dezlegare. Dezle-
gatu-te-ai de la muiare? Nu cerca muiare.
Iară de te vei şi însura, n-ai greşit; Şi de să 28
va mărita fecioara, n-au greşit, ce strînsoare
la trup vor avea unii ca aceştea; iară eu pre
voi vă cruţu. Iară aceasta zic, fraţilor: 29
Vreamea scurtă iaste de acum, ca şi ceia ce
au muieri, ca cînd nu ar avea vor fi. Şi 30
ceia ce plîng, ca cînd n-ar plînge; şi ceia ce
să bucură, ca cînd nu s-ar bucura; şi ceia ce
cumpără, ca cînd n-ar ţinea; Şi ceia ce 31
să trebuiesc cu lumea aceasta, ca cînd nu
s-ar trebui, pentru că treace-se chipul lumii
aceştiia. Şi voiu ca voi fără de grije să 32
fiţi. Cel neînsurat grijaşte ale Domnului,
cum va plăcea Domnului. Iară cel ce 33
s-au însurat, grijaşte ale lumii, cum va
plăcea muierii. Împărţitu-s-au: muiarea 34
şi fecioara cea nemăritată grijaşte ale Dom-
nului, ca să fie sfîntă şi cu trupul şi cu
duhul. Iară ceaea ce s-au măritat grijaşte
ale lumii, cum va plăcea bărbatului. Şi 35
aceasta spre al vostru folos zic, nu ca să
puiu voao laţu, ce cătră cea cu bun chip şi
cu bună apropiare Domnului, neînturnat.
Iară de gîndeaşte neştine a se face grozā- 36
vie spre fecioara lui, de va fi preste vîrstă şi
aşa e datoria a se face, ce i-e voia, facă; nu
greşaşte; căsătoreaze-se. Iară carele stă 37
întemeiat, la inimă neavînd nevoie, şi
biruinţă are pentru a sa voie, şi aceasta
au ales întru inima lui, a păzi pre a lui
fecioară, bine face. Deci şi cela ce 38
să însoară bine face, iară cela ce nu să în-

soară mai bine face. Muiarea legată e cu
39 leage preste cîtă vreame trăiaşte bărbatul ei. Iară de va muri bărbatul ei, volnică iaste cu carele va vrea să să mărite, numai întru
40 Domnul. Iară mai fericită iaste de va rămînea aşa, după a mea socoteală; şi mi să pare şi mie Duhul lui Dumnezău a avea.

CAP VIII

1 Iară pentru ceale junghiate idolilor, ştim că toţi cunoştinţă avemu. Cunoştinţa semeţeaşte, iară dra-
2 gostea zideaşte. Iară de pare cuiva că ştie ceva, încă nimica n-au cunoscut după cum trebuie a cunoaşte.
3 Iară de iubeaşte neştine pre Dumnezău,
4 acesta e cunoscut despre El. Pentru mîncarea dară celor junghiate idolilor, ştim că nici un idol e în lume, şi cum că nimeni alt
5 Dumnezău nu e, fără numai Unul. Pentru că măcară că sînt de să zicu dumnezei, ori în ceriu ori pre pămînt, precum sînt dumne-
6 zei mulţi şi domni mulţi, Iară noao un Dumnezău e Părintele, dentru Carele-s toate, şi noi întru El; şi unul e Domnul Iisus Hristos, pren Carele-s toate, şi noi pren El.
7 Ce nu e întru toţi cunoştinţa. Iară oarecarii cu ştiinţa idolului, pînă acum ca o jîrtvă idolească mănîncă; şi ştiinţa lor, slabă
8 fiind, să pîngăreaşte. Iară mîncarea pre noi nu ne aduce la Dumnezău, pentru că nici de vom mînca, vom prisosi, nici de nu
9 vom mînca, vom scădea. Ce, căutaţi, ca nu cîndai volnicia vostră aceasta poticală să
10 va face celor ce bolesc. Pentru că de te va vedea neştine pre tine, pre cel ce are cunoştinţă, în capiştea idolilor, zicînd, au nu ştiinţa lui, slabă fiind, să va întări, ca să
11 mănînce ceale junghiate idolilor? Şi piare cel ce boleaşte frate, spre ştiinţa ta, pren
12 carele Hristos au murit. Şi aşa greşind la fraţi şi bătînd a lor ştiinţă, slabă fiind,
13 la Hristos greşiţi. Pentru aceaea, de vreame ce mîncarea sminteaşte pre fratele mieu, nu voiu mînca carne în veac, ca nu pre fratele mieu să smintescu.

CAP IX

1 Nu sînt apostol? Nu sînt volnicu? N-am văzut pre Iisus Hristos, pre Domnul nostru? Nu lucrul mieu
2 voi sînteţi întru Domnul? De nu sînt altora apostol, iară voao sînt; pentru că peceatea trimiterii meale voi sîn-
3 teţi întru Domnul. Răspunsul mieu celor
4 ce pre mine cercetează acesta iaste. Au
5 nu avem volnecie a mînca şi a bea? Au nu avem volnicie sor muiare să avem, ca şi ceialalţi apostoli, şi fraţii Domnului, şi Chifa?
6 Au numai eu sîngur şi Varnava nu avem vol-
7 nicie ca să nu lucrăm? Cine osteaşte cu ale sale chelşuguri vreodată? Cine răsădeaşte vie, şi den roada ei nu mănîncă? Au ci-
ne paşte turmă, şi den laptele turmei nu mănîncă? Au doară după ale omului 8
aceastea grăiesc? Au nu şi leagea aceastea zice? Pentru că în Leagea lui Moisi scris 9
iaste:„Să nu legi gura boului ce trieră!“ Au dară de boi e grijă lui Dumnezău? Au nu pentru noi cu adevărat zice? Că 10
pentru noi s-au scris că:„Pre nădeajde datoriu e cela ce ară, să are, şi cela ce trieră iaste pre nădeajde să aibă parte de nădeajdea lui“. De noi voao ceale sufleteşti am 11
semănat, mare lucru e de noi voao ceale trupeşti vom secera? De sînt alţii de volni- 12
cia voastră părtaş, nu mai mult noi? Ce nu ne-am trebuit cu volnicia aceasta, ce toate le suferim, ca nu vreo tăiare să dăm Evangheliei lui Hristos. Nu ştiţ că cei ce sfinte- 13
le lucrează, den besearecă mănîncă? Ceia ce lîngă jîrtăvnic şăd, cu jîrtăvnicul împreună să împart? Aşa şi Domnul au rînduit 14
celor ce Evanghelia vestesc, den Evanghelie a trăi. Iară eu nice cu una de aceastea 15
m-am trebuit; şi n-am scris aceastea, ca aşa să să facă întru mine. Pentru că bine mi-e mai mult să moriu, decît ca neştine lauda
mea să deşărteaze. Pentru că, de mă 16
voiu binevesti, nu-m iaste mie laudă, pentru că nevoie-m iaste asupră; iară vai mie iaste, de nu mă voiu binevesti. Pentru că, de 17
voiu face aceasta de bună voie, plată am; iară de fac de nevoie, diregătoriei m-am încrezut. Care dară îm iaste mie plata? 18
Ca binevestind, necheltuind voiu pune Evanghelia lui Hristos, ca să nu mă prea trebuiesc cu putearea mea întru Evanghelie.
Pentru că, slobod fiind den toate, tuturor 19
pre mine m-am robit, ca pre cei mai mulţi să dobîndesc; Şi m-am făcut jidovilor 20
ca un jidov, ca pre jidovi să dobîndesc; Celor de supt leage, ca de supt leage, ca pre 21
cei de supt leage să-i dobîndesc; celor fără de Leage, ca un fără de leage, nefiind fără de Leage lui Dumnezău, ce întru Leagea lui Hristos, ca să dobîndesc pre cei fără de
Leage; Făcutu-m-am celor slabi ca un 22
slab, ca pre cei slabi să-i dobîndesc; tuturor m-am făcut toate, ca oricum pre vreunii să-i mîntuiesc. Şi aceasta fac pentru 23
Evanghelie, ca împreună-părtaş ei să mă fac.
Nu ştiţi că cei ce la ţeanchiu aleargă, toţi 24
aleargă, iară unul ia plaşca? Aşa alergaţi, ca să apucaţi. Iară tot cela ce să nevoiaşte, 25
de toate să opreaşte. Aceia dară, ca stricată cununie să ia, iară noi, nestricată. Eu 26
dară aşa alerg, nu ca cum nu aţ şti. Aşa bat cu pumnul, nu ca cum vînt aş bate, Ce-m 27
supuiu trupul şi-l robesc; ca nu cîndai, altora propoveduind, eu nelămurit mă voiu face.

CAP X

Şi nu voiu ca voi, fraţilor, să nu ştiţi 1
că părinţii noştri toţi supt nori era şi toţi pren mare au trecut. Şi 2
toţi la Moisi s-au botezat în noru şi

3 în mare, Şi toţi aceeaş mîncare duhovni-
4 cească au mîncat, Şi toţi aceaeaş băutură duhovnicească au băut, pentru că bea den duhovnicească următoare piatră,
5 iară piatra era Hristos. Ce nu întru cei mai mulţi dentru ei binevru Dumnezău,
6 pentru că să aşternură în pustiiu. Şi aceastea pilde noao s-au făcut, ca să nu fim noi poftitori de reale, după cum şi aceia au
7 poftit; Nici închinători de idoli vă faceţi, după cum oarecarii dentru ei, cum e scris: „Şăzu norodul a mînca şi a bea şi să scu-
8 lară a juca"; Nici să curvim precum unii au curvit şi au căzut într-o zi 23000;
9 Nici să ispitim pre Hristos, după cum şi oarecarii dentru ei au ispitit, şi de şărpi au
10 perit; Nici răpştiţi, precum şi oarecarii dentru ei au răpştit, şi au perit de cel pierză-
11 toriu. Şi aceastea toate pilde să întîmpla acelora, iară s-au scris spre învăţătura noastră, la carii săvîrşiturile veacurilor au sosit.
12 Deci cel ce i să pare că stă, caute să nu cază.
13 Dodiiala pre voi nu v-au apucat, fără numai omenească. Iară credincios e Dumnezău, Carele nu va lăsa pre voi să vă dodeiţi mai mult de ce puteţi, ce va face, împreună cu dodiiala, şi istovul, ca să puteţi voi suferi.
14 Pentru aceaea, iubiţii miei, fugiţi de închină-
15 ciunea idolilor. Ca unor înţelepţi zic,
16 judecaţi voi carea zic. Păharul blagosloveniei, carele blagoslovim, au nu împreunare sîngelui lui Hristos iaste? Pîinea carea frîngem au nu împreunarea trupului lui Hristos
17 iaste? Căci o pîine, un trup cei mulţi sîntem, pentru că toţi dentr-o pîine parte
18 avem. Căutaţi pre Israil trupeaşte: Au nu ceia ce mănîncă jîrtvele împreunători
19 jîrtăvnicului sînt? Deci ce voiu zice? Că idolul ce iaste? Au că ci e junghiat idolului
20 ce iaste? Ce căci ceale ce jîrtvuiesc limbile, diavolilor jîrtvuiesc, şi nu lui Dumnezău. Şi nu voiu ca să vă faceţ voi împreunători
21 diavolilor. Nu puteţi păharul Domnului să beaţi şi păharul dracilor; nu puteţi de masa Domnului a fi părtaşi, şi de masa
22 dracilor. Au ne asemănăm Domnului? Au doară mai tare decît El sîntem? Toate mi-s slobode, ce nu toate mi-s de folos.
23 Toate mi-s slobode, ce nu toate zidesc.
24 Nimeni al său să nu cearce, ce al altuia fieştecarele.
25 Tot ce să vinde la măcelărie mîncaţi, nemică necercetînd, pentru cunoş-
26 tinţa. Pentru că „al Domnului e pămîn-
27 tul şi plinirea lui". Iară de cheamă neştine pre voi den cei necredincioşi şi veţ să meargeţi, tot ce să pune înaintea voastră mîncaţi, nemică cercetînd pentru conoş-
28 tinţă. Iară de va zice neştine voao: „Aceasta jîrtvă de idoli iaste", nu mîncaţi, pentru cela ce au spus, şi pentru conoştinţă, pentru că „al Domnului e pămîntul.
29 şi umplearea lui". Şi conoştinţa, zic, nu a sa, ce a celuialalt; pentru căci dară volnicia mea să judecă despre altă conoştinţă?
30 Iară de sînt eu cu darul părtaş, ce mă bleas-
31 tem pentru carele eu mulţămesc? Deci, ori mîncaţi, ori beaţi, ori ce veţi face, toate spre mărirea lui Dumnezău faceţi.
32 Fără piadecă fiţ, şi jidovilor, şi elinilor, şi
33 Besearecii lui Dumnezău, Precum şi eu tuturor întru toate plac, necercînd al mieu folos, ce al celor mulţi, ca să să mîntuiască.

CAP XI

1 Sămănători mie fiţ, ca şi eu lui
2 Hristos. Şi laud pre voi, fraţilor, că de toate ale meale vă aduceţi aminte şi, după cum am dat voao, rînduialele le ţineţi.
3 Şi voiu cum să ştiţ voi, că a tot bărbatul Hristos iaste capul, iară capul muierii e bărbatul, iară capul lui Hristos, Dumnezău.
4 Tot bărbatul, făcînd rugăciune, au prorocind, capul fiindu-i acoperit, ruşinează capul lui.
5 Iară toată muiarea, rugîndu-se, au prorocind, cu capul neacoperit, ruşinează-ş capul ei, pentrucă una iaste şi într-un chip cu cea rasă.
6 Pentru că, de nu să acopere muiarea, şi tunză-se. Iară de e cu grozăvie muiarea a să
7 tunde au a să rade, învălească-se. Pentru că bărbatul nu e datoriu să-ş acopere capul, chipul şi mărirea lui Dumnezău fiind, iară
8 muiarea mărirea bărbatului iaste. Pentru
9 că nu iaste bărbatul den muiare, ce muiarea den bărbat. Pentru că nu s-au zidit băr-
10 batul pentru muiare, ce muiarea pentru bărbat. Pentru aceaea datoare e muiarea
11 volnicie a avea la cap, pentru îngeri. Însă nici bărbatul fără de muiare, nici muiarea
12 fără de bărbat, întru Domnul. Pentru că în ce chip muiarea e den bărbat, aşa şi bărbatul pren muiare, iară toate-s de la Dumnezău. Întru voi sînguri judecaţi: Cu cu-
13 viinţă iaste muiarea dezvălită la Dumnezău să să roage? Au nu însăş firea învaţă
14 pre voi că bărbatul, de-ş va lăsa părul, necinste lui iaste? Iară muiarea, de va fi pă-
15 roasă, mărire ei iaste, căci părul pentru învălitoare s-au dat ei. Iară de să pare cui-
16 va pricealnic a fi, noi ca acesta obiceiu nu avem, nici Besearecile lui Dumnezău. Iară
17 aceasta poruncind, nu laud, căci nu spre mai bine, ce spre mai puţin vă adunaţi.
18 Pentru că, întîiu, împreunîndu-vă voi în besearecă, auz, despărţiri întru voi a fi, şi o parte oare-
19 ce crezu. Pentru că trebuie şi eresuri între voi a fi, ca cei lămuriţi arătaţi să fie
20 întru voi. Împreună dară venind voi la un loc, nu iaste Domnească Cină a mîncarea;
21 Pentru că fieştecarele a sa cină mai nainte ia cînd mănîncă, şi unul e flămînd, altulu e
22 beat. Au doară case nu aveţi, ca să mîncaţi şi să beaţi? Au Beseareca lui Dumnezău

huliţi,şi ruşinaţi pre ceia ce nu au? Ce voiu zice voao? Lăuda-voiu pre voi întru aceasta? Nu laud. Pentru că eu am luat de la Domnul, carea am şi dat voao: Că Domnul Iisus, în noaptea carea să vindea, luo pîine, Şi, mulţămind, frînse şi zise:„Luaţi, mîncaţi; acesta iaste al Mieu trup, cela ce pentru voi să frînge. Aceasta faceţi la a Mea pomenire“. Aşijderea şi păharul, după ce au mîncat, zicînd:„Acesta păhar cea noao Făgăduinţă iaste, întru al Mieu sînge. Aceasta faceţi de cîte ori veţ bea, spre a Mea pomenire“. Pentru că, de cîte ori veţi mînca pîinea aceasta şi păharul acesta veţi bea, moartea Domnului vestiţi, pînă unde va veni. Deci oricarele va mînca pîinea aceasta au bea păharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului şi sîngelui Domnului. Ce ispitească-se omul pre dînsul, şi aşa den pîine să mănînce şi den păhar să bea. Pentru că cela ce mănîncă şi bea nevredniceşte, judecată luiş mănîncă şi bea, nealegînd trupul Domnului. Pentru aceaea întru voi mulţi bolnavi şi slabi, şi adorm mulţi. Pentru că, de ne-am socoti pre noi, nu ne-am judeca. Iară judecîndune de Domnul, ne certăm, ca nu împreună cu lumea să ne osîndimu. Deci, fraţii miei, împreună adunîndu-vă a mînca, unul pre alalt aşteptaţi. Iară de e neştine flămînd, în casă mănînce, ca nu la judecată să vă adunaţi. Iară cealealalte, deaca voiu veni, le voiu rîndui.

CAP XII

Iară pentru ceale duhovniceşti, fraţilor, nu voiu ca să nu ştiţi voi. Că ştiţi, cînd eraţi limbi, cătră idolii cei fără de glas, ca cînd v-aţi trage ducîndu-vă. Pentru aceaea vă arăt voao că nimenea, întru Duhul lui Dumnezău grăind, zice:„Anathema pre Iisus!“, şi nimenea nu poate să zică:„Pre Domnul Iisus!“, fără numai întru Duhul Sfînt. Iară împărţituri de daruri sînt, iară acelaş e Duhul. Şi osebiri de slujbe sînt, iară acelaş Domnul. Şi despărţiri de lucrure sînt, iară acelaş iaste Dumnezău cel ce lucrează toate întru toate. Şi la fieştecare să dă arătarea Duhului cătră folos. Pentru că unuia pren Duh să dă cuvînt de înţelepciune şi altuia cuvînt de înţeleagere, după acestaşi Duh; Şi altuia credinţă, întru acestaşi Duh, şi altuia daruri de vindecări, întru acestaşi Duh; Şi altuia lucrări de puteri, şi altuia prorocie, şi altuia aleagere de duhuri, şi altuia roduri de limbi, şi altuia tălmăcire de limbi. Şi toate aceastea le lucrează unul şi acestaşi Duh, împărţind osebi fieştecăruia, după cum va. Că în ce chip trupul unul iaste, şi mădulări are multe, şi toate mădulările unui trup, multe fiind, un trup sînt, aşa şi Hristos. Pentru că şi într-un Duh noi toţi, într-un trup ne-amu botezat, ori jidovi, ori elini, ori robi, ori volnici, şi toţi într-un Duh ne-am adăpat. Pentru că şi trupul nu iaste un mădulariu, ce multe. De va zice piciorul că:„Nu-s mînă, nu-s den trup!“, au doară nu pentru aceasta nu e den trup? Şi de va zice ureachea că:„Nu-s ochiu, nu sînt den trup“, au nu pentru aceasta nu e den trup? De e tot trupul ochiu, unde e auzul? De e tot auzu, unde e mirosul? Iară acum Dumnezău au pus mădulările, fieştecarele dentru eale, în trup, cum au vrut. Iară de ar fi fost toate un mădulariu, unde ar fi trupul? Iară acum multe-s mădulări, şi un trup. Şi nu poate ochiul să zică mînii:„Nu-m eşti de treabă!“, au iarăşi capul picioarelor: „Nu-m sînteţi de treabă!“. Ce cu multu mai vîrtos cealea ce să paru mădulările trupului a fi mai slabe, de treabă sînt. Şi-carele ni să paru mai necinstite a fi decît trupul, la aceastea cinste mai multă punem; şi ceale fără ruşine ale noastre, bună cuviinţă mai mult au. Iară ceale cu bun chip ale noastre n-au treabă, ce Dumnezău au cumpătat trupul, celui lipsit mai multă cinste dînd, Ca să nu fie osebire în trup, ce aceastaş una pentru alta să să grijască mădulările. Şi de pătimeaşte un mădulariu, împreună pătimesc toate mădulările; şi de să măreaşte un mădulariu, împreună să bucură toate mădulările. Iară voi sînteţi trupul lui Hristos şi mădulări de o parte. Şi pre unii au pus Dumnezău în Besearecă: întîiu apostoli, al doilea proroci, a treia dascali; apoi puteri, apoi daruri de vindecări, ajutorii otcîrmuitori, roduri de limbi. Nu toţi apostoli? Nu toţi proroci? Nu toţi dascali? Nu toţi puteri? Au doară toţi daruri au de vindecări? Au toţi cu limbi grăiescu? Au toţi tălmăcesc? Ce rîvniţi darurile ceale mai bune. Şi încă de prisosit cale voao arăt:

CAP XIII

Ie voiu grăi cu limbile oamenilor şi cu ale îngerilor, şi dragoste nu am, făcutu-m-am aramă răsunînd au tîmpănă băcăind. Şi de voiu avea prorocie şi voiu şti tainile toate şi toată înţeleagerea, şi de voiu avea toată credinţa, cît măguri a muta, iară dragoste să n-aib, nemică nu sînt. Şi de voiu da toată avearea mea, şi de voiu da trupul mieu ca să mă arzu, şi dragoste nu am, nemică nu-m folosescu. Dragostea mult îngăduiaşte, îmbunează, dragostea nu rîvneaşte, dragostea nu să semeţeaşte, nu să făleaşte, Nu face grozăvie, nu cearcă ale ei, nu să mînie, nu gîndeaş-

te răul. Nu să bucură pre nedireptate, ce împreună să bucură cu adevărul. Toate le priimeaşte, toate le creade, toate le nădejduiaşte, toate le rabdă. Dragostea niciodinioară nu scade, şi ori proorocii se vor surpa, şi ori limbi să vor potoli, şi ori înţeleagerea să va strica. Pentru că den parte înţeleagem şi den parte prorocim. Iară cînd va veni cel deplin, atuncea cel den parte să va surpa. Cînd eram prunc, ca un prunc grăiiam, ca un prunc gîndiiam, ca un prunc socotiiam; iară cînd m-am făcut bărbat, am lepădat ale prunciei. Pentru că vedem acum pren oglindă, ca întru o gîcitură, iar atuncea faţă la faţă; acum cunoscu de o parte, iară atunce voiu cunoaşte, pre cum m-am şi cunoscut. Iară acum rămîne credinţă, nădeajde, dragoste, cîte-treale aceastea; iară mai mare de aceastea e dragostea.

CAP XIV

Goniţi înşălăciunea şi rîvniţi ceale duhovniceşti, şi mai mult ca să proroci̯ţi. Pentru că cela ce grăiaşte cu limba, nu oamenilor grăiaşte, ce lui Dumnezău, pentru că nimenea nu aude, iară cu duhul grăiaşte taine. Iară cela ce proroceaşte, oamenilor grăiaşte, zidire, şi mîngîiare, şi oteşire. Cela ce grăiaşte cu limbă, pre dînsul zideaşte; iară cela ce proroceaşte, Besearecă zideaşte. Şi voiesc pre toţi voi să grăiţi cu limbi, iară mai vîrtos ca să proroci̯ţi, pentru că mai mare e cela ce proroceaşte decît cela ce grăiaşte cu limbi, afară de nu va tălmăci cineva, ca Besearecа zidire să ia. Iară acum, fraţilor, de voiu veni cătră voi cu limbi grăind, ce voao voiu folosi, de nu voiu voao grăi, au întru descoperire, au întru înţeleagere, au întru prorocie, au întru învăţătură? Însă ceale fără suflete glas dînd, ori fluierul, ori alăuta, de nu va da osebire răspunsurilor strunelor, cum să vor conoaşte ceaea ce să fluieră, sau ceaea ce să zice den alăută? Pentru că trîmbiţa, de va da glas fără semn, cine să va găti la războiu? Aşa şi voi, pren limbă de nu veţi da cuvînt cu bun semn, cum să va conoaşte ce să grăiaşte? Pentru că veţi fi în vînt grăind. De vreame ce atîtea fealiuri de glasuri sînt în lume, şi niciuna dentru eale iaste fără de înţeles. Deci de nu voiu şti putearea glasului, fi-voiu la cela ce grăiaşte varvar, şi cela ce grăiaşte întru mine varvar. Aşa şi voi, de vreame ce rîvnitori sînteţi duhurilor cătră zidirea Besearecii, cercaţi ca să prisosiţi. Pentru aceaea, cela ce grăiaşte cu limbă roage-se ca să tălmăcească. Pentru că, de mă voiu ruga cu limbă, duhul mieu să roagă, iară mintea mea fără rod iaste. Deci ce iaste? Ruga-mă-voiu cu duhul, ruga-mă-voiu şi cu mintea; cînta-voiu cu duhul, cînta-voiu şi cu gîndul. De vreame ce, de vei binecuvînta cu duhul, cela ce plineaşte locul celui prost cum va zice „Amin", pre a ta mulţemită, de vreame ce ce zici nu ştie? Pentru că tu bine mulţemeşti, iară celalalt nu se zideaşte. Mulţemesc Dumnezăului mieu, [că eu] decît toţi decît voi cu limbi grăind, Ce în Beseareсă mi-e voia 5 cuvinte pren gîndul mieu a grăi, ca şi pre alţii să învăţu, decît zeace mii de cuvinte cu limba. Fraţilor, nu vă faceţi copii cu crierii, ce cu răutatea fiţi prunci, iară cu crierii deplini vă faceţi. În Leage scrisu e că:„Într-alte limbi şi cu alte buze grăi-voiu norodului acestuia, şi nici aşa va asculta pre Mine, zice Domnul". Deci limbile spre semn sînt nu celora ce cred, ce celor necredincioşi; iară prorocia nu celor necredincioşi, ce celor ce cred. Deci, de se va aduna Beseareca toată la un loc şi toţi cu limbă vor grăi, şi vor întra proşti sau fără credinţă, nu vor zice că sînteţi nebuni? Iară de vor proroci toţi,şi va întra vreunul necredincios au prost, mustră-să de cătră toţi, iscodeaşte-să despre toţi; Şi aşa ceale ascunse ale inimii lui arătate să fac, şi aşa, căzînd preste faţă, închina-se-va lui Dumnezău, vestind că Dumnezău cu adevărat întru voi iaste. Ce e dară, fraţilor? Cînd vă adunaţi, fieştecarele dentru voi cîntare are, învăţătură are, limbă are, arătare are, tălmăcire are: toate cătră zidire să să facă. Ori cu limbă neştine grăiaşte, întru doi sau mai mult în trei şi de o parte, şi unul tălmăcească. Iară de nu va fi tălmăcitoriu, tacă la adunare, şi luiş grăiască şi lui Dumnezău. Iară proroci doi au trei grăiască, şi ceialalţi să aleagă. Iară de se va descoperi la altul şăzînd, cel dentîiu să tacă. Pentru că puteţi cîte unul toţi a proroci, ca toţi să să înveaţe şi toţi să să mîngîie. Şi duhurile prorocilor, la proroci să supun. Pentru că nu iaste al neaşăzării Dumnezău, ce al păcii. Ca în toate Besearecile sfinţilor, Muierile voastre în beseareci să tacă, pentru că nu s-au poruncit lor să grăiască, ce să asculte, cum şi Leagea zice. Iară de vor ceva să înveaţe, acasă pre ai lor bărbaţi să-i întreabe, pentru că grozav iaste muierilor a grăi în beseareсă. Au de la voi cuvîntul lui Dumnezău au ieşit? Au la voi sîngur au nemerit? Oricarele i să pare proroc a fi, au duhovnic, înţeleagă ceale ce scriu voao că ale Domnului sînt porunci. Iară de nu cunoaşte cineva, nu cunoască. Deci, fraţilor, rîvniţ a proroci, şi a grăi cu limbi nu oprireţ. Toate cu bun chip şi după rînduială să să facă.

CAP XV

1 Si arăt voao, fraţilor, Evanghelia
carea am binevestit voao, carea aţ
2 şi luat, întru carea şi staţi, Pren
carea vă şi mîntuiţ; cu ce cuvînt
am binevestit voao, de o ţineţi,
fără numai de nu în zădar aţi crezut,
3 Pentru că am dat întîiu voao, carea am şi
luat, că Hristos au murit pentru păcatele
4 noastre, după Scripturi, Şi cum S-au
îngropat, şi cum au învis a treia zi, după
5 Scrisori; Şi cum S-au arătat lui Chifa,
6 apoi la cei doisprăzeace; Apoi S-au arătat
asupra a 500 de fraţi deodată, dentru carii
mai mulţi sînt pînă acum, iară unii au şi
7 adormit; Apoi S-au arătat lui Iacov, apoi
8 la apostolii toţ; Iară mai pe urmă de toţi,
ca unii lepădături, arătatu-S-au şi mie.
9 Pentru că eu sînt cel mai mic dentru apostoli,
carele nu-s destul a mă chema apostol, pentru
căci am gonit Besearica lui Dumnezău.
10 Iară cu darul lui Dumnezău sînt ce sînt; şi
darul Lui e cel ce e la mine, nu deşărt s-au
făcut, ce mai mult decît toţi decît ei am
ostenit. Şi nu eu, ce darul lui Dumnezău,
11 cel ce e cu mine. Ori eu dară, ori aceia,
12 aşa mărturisim şi aşa aţi crezut. Iară de
vreame ce Hristos să mărturiseaşte că den
cei morţi au învis, cum zic oarecarii întru
13 voi că înviere morţilor nu iaste? Dară,
de înviere morţilor nu iaste, nici Hristos au
14 învis. Iară de Hristos n-au învis, deşartă
e dară mărturisirea noastră, şi deşartă e şi
15 credinţa noastră. Şi ne aflăm şi mărturii
mincinoase lui Dumnezău, căci am mărturi-
sit asupra lui Dumnezău că au învis pre
16 Hristos, pre Carele nu L-au învis. Că de
vreame ce morţii nu să învie, nici Hristos
17 nu S-au învis. Iară de Hristos n-au învis,
deşartă e credinţa noastră, încă sînteţi
18 întru păcatele voastre. Poate fi că şi ceia
19 ce au dormit întru Hristos au perit. De
vreame ce în viaţa aceasta nădejduiţi sîntem
întru Hristos numai, mai mişei decît toţi
20 oamenii sîntem. Iară acum Hristos au
învis den morţi, începătură celor adormiţi
21 s-au făcut. Pentru că, de vreame ce pren
om e moartea, şi pren om învierea morţilor.
22 Pentru că în ce chip întru Adam toţi moru,
23 aşa şi întru Hristos toţi să vor învia. Şi
fieştecarele întru a sa rînduială; începătură
e Hristos, apoi cei ai lui Hristos, întru
24 venirea Lui, Apoi sfîrşitul, cîndu va
da împărăţia lui Dumnezău şi Părintelui,
cîndu va supune toată domnia şi toată
25 biruinţa şi putearea. Pentru că să cade
El a împărăţi pînă unde va pune pre toţi
26 vrăjmaşii supt picioarele Lui. Mai tîrzîu
27 vrăjmaşu să surpă moartea. „Pentru că
toate le-au supus supt talpele Lui". Şi
cînd va zice că „Toată s-au supus," aiavea e
că: afară den Cela ce au supus Lui toate.
Şi cînd să vor supune Lui toate, atuncea şi 28
sîngur Fiiul supune-Se-va Celuia ce au supus
Lui toate, ca să fie Dumnezău toate întru
toate. De vreame ce, ce vor face cei ce să 29
botează, pentru morţi? De vreame ce cu
adevăr morţii nu să învie, ce să şi botează
pentru morţi? Direpт ce şi noi avem 30
primejdie în tot ceasul? În toate zilele 31
moriu, pre a voastră laudă, carea am întru
Hristos Iisus,Domnul nostru! De vreame 32
ce, după cum m-am luptat cu hiarăle la
Efes, ce mi-e folosul? De nu să învie morţii,
să mîncăm şi să bem, pentru că mîine vom
muri! Nu vă rătăciţ! Strică năravurile 33
bune voroavele reale. Trezviţi-vă cu 34
direptate şi nu greşiţ. Pentru că neînţe-
leagerea lui Dumnezău oarecarii au; cătră
înfruntare voao zic. Ce va zice neştine: 35
Cum înviază morţii şi cu ce trup vin?
Nebune, tu ce sameni nu să învie, de nu va 36
muri. Şi care sameni, nu trupul carele 37
va să să facă sameni, ce gol grăunţ, de să
va întîmpla de grîu, sau altă ceva den ceale-
alalte. Iară Dumnezău îi dă lui trup, 38
după cum au vrut, şi la fieştecarele den
sămănături al său trup. Nu tot trupul 39
e un trup, ce altul e trupul al oamenilor,
altul e trupul dobitoacelor, şi altul al peşti-
lor, şi altul al pasărilor; Şi trupuri cereşti, 40
şi trupuri păminteşti, ce alta e a cereştilor
mărire, şi alta a celor păminteşti. Alta e 41
mărirea soarelui, şi alta e mărirea lunii, şi
alta e mărirea stealelor, pentru că stea de
stea osebire are întru mărire. Aşa şi învi- 42
area morţilor: Samănă-să întru stricăciune,
rîdică-să întru nestricare; Samănă-să 43
întru necinste, rădică-să întru mărire; samă-
nă-se cu slăbiciune, scoală-se cu puteare;
Samănă-se trup sufletesc, scoală-să trup 44
duhovnicesc. Iaste trup sufletesc, şi iaste
trup duhovnicesc. Pentru că aşa e şi scris: 45
„Făcutu-s-au cel dentîiu om, Adam, întru
suflet viu; cel de apoi Adam, întru duh făcă-
toriu de viaţă". Ce nu e dentîiu cel 46
duhovnicesc, ce cel sufletesc, apoi cel
duhovnicesc. Omul cel dentîiu—den 47
pămînt de lut, al doilea om—Domnul den
ceriu. În ce fealiu cel de lut, într-acelaş 48
fealiu şi cei de lut; şi în ce fealiu cel ceresc,
într-acela fealiu şi cei cereşti. Şi precum 49
au purtat chipul celui de lut, să purtăm şi
chipul celui ceresc. Şi aceasta zic, fraţilor, 50
că trup şi sînge împărăţia lui Dumnezău să
moşnenească nu pot, nice stricarea pre nestri-
care moşteneaşte. Iată, taină voao zic: 51
Toţi nu vom adormi, iară toţi ne vom schim-
ba, Întru necurmată vreame, întru cli- 52
peala ochiului, în cea de apoi trîmbiţă; pentru
că va trîmbiţa şi vor învia morţii, nestricaţi
şi noi ne vom schimba. Pentru că trebuie 53
stricăciunea aceasta să să îmbrace ne-

stricare şi muritoriul acesta să să îmbrace
54 nemurire. Iară cînd stricatul acesta să
va îmbrăca nestricare şi cel muritoriu
acesta să va îmbrăca nemoarte, atuncea să
va face cuvîntul cel ce e scris:„Înghiţitu-s-au
moartea în biruinţă. Unde ţi-e, moarte,
55 boldul? Unde ţi-e, iadule, biruinţa?“
56 Iară boldul morţii e păcatul, şi putearea
57 păcatului–leagea. Iară lui Dumnezău
har, Celuia ce dă noao biruinţa pren Dom-
58 nul nostru Iisus Hristos! Deci, fraţii
miei iubiţi, neclintiţi fiţi, nemutaţi, priso-
sind întru lucrul Domnului pururea, ştiind
că osteneala voastră nu iaste deşartă întru
Domnul.

CAP XVI

1 Iară pentru socoteala cea de la sfinţi,
în ce chip am rînduit Besearecelor
2 Galatei, aşa şi voi faceţi. Întru
una de a săptămînii, fieştecarele
dentru voi lîngă dînsul puie, aducînd ce să va îndura, ca nu, cînd voiu veni,
3 atuncea socoteale să să facă. Iară cînd
voiu veni, pre carii veţi ispiti pren cărţi,
pre aceştea voiu trimite să ducă darul vostru
4 la Ierusalim. Şi de va fi vreadnic ca şi eu
să merg, împreună cu mine vor mearge.
5 Şi voiu veni cătră voi cînd Machidonia voiu
treace, pentru că pren Machidonia trec.
6 Iară cătră voi cîndai voiu rămînea, au voiu
şi ierna, ca voi să mă petreaceţi oriunde
7 voiu mearge. Pentru că nu voiu pre voi
acum, întru treacere, să vă văz, ce nădejduiesc vreame oarecare a rămînea cătră voi,
8 de va Domnul porunci. Şi voiu rămînea
9 la Efes pînă la Rusalii. Pentru că uşă mie
s-au deşchis mare şi cu lucru, şi împotrivi-
10 tori mulţi. Şi de va veni Timotheiu, căutaţi ca fără frică să fie cătră voi, pentru că
11 lucrul Domnului lucrează ca şi eu. Deci
nimeni pre el să nu-l defaime, ce să-l petreaceţi pre el cu pace, ca să vie cătră mine,
12 pentru că aştept pre el cu fraţii. Iară
pentru Apollos fratele, mult am rugat pre el
ca să vie cătră voi cu fraţii, şi cu adevărat
nu era voie ca acum să vie; iară va veni cînd
13 va afla vreame bună. Privegheaţi, staţi
în credinţă, îmbărbătaţi-vă, întăriţi-vă.
14 Toate ale voastre cu dragoste să fie.
15 Şi rog pre voi, fraţilor,—ştiţi casa lui Stefana că iaste începătură Ahaiei şi spre slujba
16 sfinţilor s-au rînduit pre ei— Ca şi voi
să ascultaţi la unii ca aceştea şi la tot cela
17 ce împreună lucrează şi osteneaşte. Şi
mă bucur spre venirea lui Stefana şi a lui
Furtunat şi a lui Ahaicu, căci a voastră
18 lipsă aceştea au plinit, Pentru că au
odihnit al mieu duh şi al vostru. Cunoaşteţ
19 dară pre unii ca aceştea. Închină-se voao
Besearecile Asiei. Închină-se voao întru Domnul mult Achila şi Preschila, împreună cu cea
den casele lor Besearecă. Închină-se voao 20
fraţii toţi. Închinaţi-vă unul altuia cu sărutare svîntă. Sărutarea cu a mea mînă, a 21
lui Pavel. Carele nu iubeaşte pre Domnul 22
nostru Iisus Hristos fie anathema!
Maranatha! Darul Domnului 23
Iisus Hristos cu voi.
Dragostea mea cu 24
toţi cu voi întru
Hristos Iisus!
Amin.

Cătră corintheani cea dentîiu s-au scris de
la Filipi, pren Stefanna, şi Furtunat,
şi Ahaicu, şi Timotheiu.

CĂTRĂ CORINTHEANI CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP I

1 Pavel, apostol al lui Iisus
Hristos, pren voia lui
Dumnezău, şi Timothei
fratele: Besearecii lui
Dumnezău, ceea ce iaste
în Corinth, împreună cu
svinţii toţi ce sînt întru
2 toată Ahaia. Dar voao
şi pace de la Dumnezău Părintele nostru şi
Domnul Iisus Hristos. Binecuvîntat Dum- 3
nezăul şi Părintele Domnului nostru Iisus
Hristos, Părintele îndurărilor şi Dumnezău
a toată mîngîiarea, Cela ce mîngîie pre 4
noi preste toată scîrba noastră, ca să putem
noi să mîngîiem pre cei den toată scîrba,
pren mîngîiarea carea ne mîngîiem noi despre Dumnezău. Căci în ce chip prisosesc 5
patimile lui Hristos întru noi, aşa pren
Hristos prisoseaşte şi mîngîiarea noastră.
Şi ori ne necăjim—pentru a voastră mîngî- 6
iarea şi mîntuire ceaea ce să isprăveaşte, cu
răbdarea aceloraş patime carele şi noi pătimim; au şi mîngîindu-ne—pentru a voastră
mîngîiare şi mîntuire. Şi nădeajdea noastră 7
adevărată e pentru voi, ştiind că, în ce chip
împreunători sînteţi patemilor, aşa şi mîngîierii. Pentru că nu vom ca voi să nu ştiţi, 8
fraţilor, pentru necazul nostru cela ce s-au
făcut noao în Asia, căci preste samă ne-am
îngreoiat preste putinţă, cît să ne fim părăsit noi şi de a trăi. Ce noi întru noi jude- 9
cata morţii am avut, ca să nu fim nădejduindu-ne întru noi înşine, ce întru Dumnezău, Cela ce scoală morţii, Carele 10
dentru moarte ca aceasta au mîntuit pre
noi şi ne mîntuiaşte, la Carele nădejdu-

11 im încă şi ne va mai izbăvi. Împreună
slujind şi voi pentru noi cu ruga, ca, dentru
multe obraze, cel ce e la noi dar, pren mulţi
12 să va mulţămi, pentru noi. Pentru că
fala noastră aceasta iaste: mărturia cunoş-
tinţii noastre că, cu direptate şi cu curăţia
lui Dumnezău,nu cu înţelepciune trupească,
ce cu darul lui Dumnezău am petrecut în
13 lume, şi mai mult cătră voi. Pentru că
nu altele scriem voao, ce numai carele ce-
tiţi, au şi cunoaşteţi. Şi nădejduiescu că şi
14 pînă în săvîrşit veţi cunoaşte; După cum
aţ şi cunoscut pre noi, de o parte, că laudă
voao sîntem, după cum şi voi noao, în ziua
15 Domnului Iisus. Şi cu această nădejduire
vream cătră voi să viu mai nainte, ca al
16 doilea dar să aveţi, Şi pren voi a treace la
Machidonia, şi iarăş de la Machidonia a veni
cătră voi, şi de cătră voi a mă petreace în
17 Iudea. Deci, aceasta sfătuind, nu cîndai
ceva şi cu iuşorare am lucrat? Au carele
sfătuiescu, trupeaşte le sfătuiescu, ca să fie
18 lîngă mine „aşa", aşa şi „nu", nu? Ce,
credincios e Dumnezău, că cuvîntul nostru
cel cătră voi nu s-au făcut „aşa" şi „nu".
19 Pentru că Fiiul lui Dumnezău pre noi, Iisus
Hristos, Cela ce întru voi, pren noi S-au
mărturisit, pren mine şi pren Siluan şi
Timotheiu, nu S-au făcut „aşa" şi „nu", ce
20 „aşa" întru El s-au făcut. Pentru că, cî-
te-s făgăduinţele lui Dumnezău—întru acest
„aşa"; şi cu acest „amin" lui Dumnezău,
21 spre mărire, pren noi. Iară Cela ce adeve-
rează pre noi împreună cu voi în Hristos şi
22 Cela ce au uns pre noi—Dumnezău, Cela
ce ne-au şi pecitluit pre noi şi au dat arvuna
23 Duhului întru inimile noastre. Iară eu
martur pre Dumnezău chem asupra sufletu-
lui mieu că, cruţînd pre voi, n-am mai venit
24 la Corenth. Nu că stăpînim voao credinţa,
ce împreună-ajutori sîntem bucuriei voastre,
pentru că cu credinţa staţi.

CAP II

1 Şi am ales mie aceasta, ca să nu viu
2 iară cu mîhnire cătră voi. Pentru
că, de eu mîhnescu pre voi, şi carele
iaste cela ce mă veseleaşte pre
mine, fără numai cela ce să mîh-
3 neaşte dentru mine? Şi am scris voao
aceastaş, ca nu, venind, mîhnire să aibu
den carele mi să cădea să mă bucur, nădej-
duind preste toţ voi că a mea bucurie a
4 voastră tuturor iaste. Pentru că de mult
necaz şi strînsoarea inimii am scris voao,
pren multe lacrămi, nu ca să vă mîhniţi, ce
ca dragostea să cunoaşteţi, carea am mai
5 mult la voi. Iară de neştine au mîhnit,
nu pre mine au mîhnit, ce, pre o parte, ca
6 să nu îngreuiezu, pre toţi pre voi. Des-
tulu e unuia ca acestuia certarea aceasta,
7 cea de cătră mai mulţi. Cît împotrivă,
mai mult pre voi să vă bucuru şi vă rog, ca
nu cîndai cu cea mai multă mîhnire să va
înghiţi unul ca acela. Pentru aceaea rog 8
pre voi să adeveriţi la el dragoste, Pentru 9
că spre aceasta am şi scris, ca să nu conosc
ispita voastră, de la toate ascultători sînteţi.
Iară la carele veţi hărăzi ceva, şi eu; pentru 10
că şi eu, ce am hărăzit, căruia am hărăzit—
pentru voi, întru faţa lui Hristos, ca să nu
ne asuprim de satana, Că ştim ale lui 11
gînduri. Şi venind la Troada, la Evan- 12
ghelia lui Hristos, şi uşa deşchisă mie fiind
întru Domnul, n-avuiu răpaos duhului mieu,
neaflînd eu pre Tit, fratele mieu, Ce pără- 13
sindu-mă de ei, am ieşit la Machidonia.
Iară har lui Dumnezău, Celuia ce pururea 14
arătaţi ne face întru Hristos şi mirosul
conoştinţii Lui arătînd, pren noi, în tot
locul! Căci a lui Hristos bun miros sîn- 15
tem, lui Dumnezău, întru cei ce să mîntu-
iesc şi în cei pierduţi; Unora—miros de 16
moarte spre moarte, iară altora—miros de
viaţă spre viaţă. Şi cătră aceastea cine e
îndestulat? Pentru că nu sîntem ca cei 17
mulţi, precupind cuvîntul lui Dumnezău,
ce ca dentru curăţie , ce ca de la Dumnezău,
înaintea lui Dumnezău, întru Hristos grăim.

CAP III

Înceapem iarăş pre noiş a ne întemeia? 1
Au nu ne trebuiesc, după cum
oarecarii, cărţi de ajutoriu cătră
voi, au dentru voi ajutoriu? Cartea 2
noastră voi sînteţi, scrisă în inimile
noastre, ştiindu-se şi citindu-se de cătră
toţi oamenii, Arătîndu-vă că sînteţi carte 3
a lui Hristos, fiind slujîtă despre noi, scrisă
nu cu cerneală, ce cu Duhul lui Dumnezău
celui viu, nu întru leaspezi de piatră, ce întru
leaspezi de inimă de trup. Şi nădeajde 4
ca aceasta avem pren Hristos cătră Dumne-
zău. Nu că vreadnici sîntem, de la noi, 5
să socotim cevaş ca dentru noi, ce destoini-
cia noastră iaste de la Dumnezău, Carele 6
ne-au învrednicit pre noi cu poslușnicii cei
Noao Făgăduinţe, nu a scrisorii, ce a duhu-
lui, pentru că scrisoarea omoară, iară duhul
învie. Iară de fu slujba morţii în scrisori 7
tipărită în pietri, făcutu-s-au întru mărire
cît n-au fost putînd fiii lui Israil a căuta în
obrazul lui Moisi, pentru mărirea obrazului
lui, cea ce să veştejiia, Cum nu mai mult 8
slujba Duhului va fi întru mărire? Că de 9
e slujba osîndei mărire, cu mult mai vîrtos
prisoseaşte slujba direptăţii întru mărire.
Pentru că nice s-au mărit ceaea ce e mărită, 10
într-aceasta parte, pentru cea de prisosit
mărire. Pentru că, de e ceaea ce piare 11
pren mărire, cu mult mai mult ceaea ce ră-
mîne în mărire. Avînd direpţ aceaea nă- 12
deajde ca aceasta, multă îndrăznire avem,
Şi nu precum Moisi punea acoperemînt pres- 13

te faţa lui, ca să nu caute fiii lui Israil la
14 săvîrşitul celui ce era trecătoriu. Ce să
împietriră gîndurile lor, pentru că pînă
astăzi acestaş acoperemînt spre cetirea cei
Vechi Făgăduinţă rămîne, nedescoperindu-
15 să, căci întru Hristos să surpă, Ce pînă
astăzi, cînd să citeaşte Moisi, acoperemînt
16 preste inima lor zace. Iară cînd se va
înturna cătră Domnul, să ia den prejur
17 acoperemîntul. Iară Domnul Duhul iaste,
şi unde iaste Duhul Domnului, acolo e
18 volnicia. Iară noi toţi, cu descoperit
obraz, mărirea Domnului ca pren oglindă
văzîndu-o, acelaş obraz ne de iznoavă
închipuim, de la mărire la mărire, ca de la
Duhul Domnului.

CAP IV

1 Pentru aceaea, avînd slujba aceasta,
după cum ne-am miluit, nu tînjim,
2 Ce ne-am tăgăduit de ceale ascunse
ale ruşinei, neumblînd cu vicleşug,
nici viclenind cuvîntul lui Dumne-
zău, ce cu arătarea adevărului întărindu-ne
pre noi cătră toată ştiinţa oamenilor înain-
3 tea lui Dumnezău. Iară de şi iaste acope-
rită Evanghelia noastră, întru cei periţi
4 iaste acoperită, Întru carei Dumnezăul
veacului acestuia au orbit gîndurile celor
necredincioşi, ca să nu le lumineaze lor
luminarea Evangheliei, a mărirei lui Hristos,
5 Carele iaste chipul lui Dumnezău. Pentru
că nu pre noi mărturisim, ce pre Hristos
Iisus Domnul, iară pre noi—robi voao pren
6 Iisus. Căci Dumnezău, Cela ce au zis:
„Dentru întunearec, lumină să lumineaze“,
—Carele au luminat întru inimile noastre,
cătră luminarea cunoştinţei mărirei lui
7 Dumnezău, în faţa lui Iisus Hristos. Şi
avem visteria aceasta în vase de lut, ca priso-
sirea puterii să fie a lui Dumnezău, şi nu de
8 la noi, Întru tot necăjîndu-ne, iară nu
împresurîndu-ne; lipsindu-ne, ce de tot nelip-
9 sindu-ne; Gonindu-ne, iară nu părăsindu-
ne; oborîndu-ne, ce nu pierzîndu-ne,
10 Pururea mărirea Domnului Iisus în trup pur-
tînd, ca şi viaţa lui Iisus în trupul nostru să
11 să arate. Pentru că pururea noi, cei vii,
la moarte ne dăm pentru Iisus, ca viaţa lui
Iisus să să arate întru trupul nostru cel
12 pămintesc. Deci moartea întru noi să lu-
13 crează, iară viaţa întru voi. Şi avînd
acelaş duh al credinţei, după ce e scris:
„Crezut-am, pentru aceaea am grăit“, şi
noi creadem, pentru aceaea şi grăim,
14 Ştiind că Cela ce au învis pre Domnul Iisus
şi pre noi pren Iisus ne va rădica şi va
15 pune împreună cu voi. Pentru că toate-s
pentru voi, ca, darul înmulţindu-se, pren
cei mai mulţi mulţimita va prisosi la mă-
16 rirea lui Dumnezău. Pentru aceaea nu
tînjîm, ce, măcară că şi cel den afară al
nostru om să strică, iară cel denlăuntru să
17 înnoiaşte den zi în zi. Pentru că cel
de-ndată iuşor al scîrbei noastre cea de
prisosit, întru prisosire veacinică gre-
ime a mărirei lucrează noao, Nesocotind 18
noi ceale ce să văd, ce ceale ce nu să văd,
pentru că cealea de să văd deşarte sînt, iară
cealea ce nu să văd veacinice sînt.

CAP V

Pentru că ştim că, de să va surpa 1
cea pămintească a noastră casă, a
lăcaşului zidire de la Dumnezău
avem, casă veacinică în ceriu, nefă-
cută de mînă. Pentru că întru 2
aceasta suspinăm, lăcaşul nostru cel den
ceriu a-l îmbrăca pohtind. De ne vom şi 3
îmbrăca, nu ne vom afla goli. Pentru că 4
şi ceia sîntem în trup suspinăm îngreuindu-
ne, de vreame ce nu vom să ne dezbrăcăm,
ce să ne îmbrăcăm, ca să să înghiţă cel muri-
toriu de cătră viaţă. Iară Cela ce ne-au 5
lucrat pre noi spre aceasta, Dumnezău iaste,
Carele au-şi dat noao arvona Duhului.
Îndrăznind dară pururea şi ştiind că, fiind 6
merşi cu trupul, depărtaţi sîntem de la
Domnul, Pentru că pren credinţă umblăm, 7
nu pren chip, Ce nădejduim şi bine vom 8
mai mult să ieşim den trup şi să meargem
cătră Domnul. Pentru aceaea ne şi nevoim, 9
ori fiind veniţi, ori fiind ieşiţi, bineplăcuţi
la El să fim. Pentru că toţi noi să ne ară- 10
tăm trebuie înaintea divanului lui Hristos, ca
să ia fieştecarele ceale pren trup, cătră carele
au făcut, ori bine, ori rău. Ştiind direpţ 11
aceaea frica Domnului, pre oameni adeverim,
iară la Dumnezău ne arătăm, şi nădejduiesc
şi întru ştiinţile voastre să să fie arătată.
Pentru că nu iarăş pre noi ne întărim cătră 12
voi, ce pricină dînd voao laudii pentru noi,
ca să aveţi cătră ceia ce în faţă să laudă,
şi nu cu inema. Ce ori de ne-am răzvră- 13
tit lui Dumnezău, lui Dumnezău sîntem
răzvrătiţi, ori întregi sîntem la minte, voao
sîntem. Pentru că dragostea lui Hristos ne 14
ţine pre noi, judecînd aceasta că, de unul
pentru toţi au murit, poate fi că toţi au
murit. Şi pentru toţi au murit, pentru 15
ca ceia ce trăiesc, să nu mai trăiască loruş,
ce Celuia ce pentru ei au murit şi S-au sculat.
Deci noi, de acum înainte, pre nimenea ştim 16
trupeaşte, iară de am şi cunoscut trupeaşte
pre Hristos, iară acum nu-L mai cunoaştem.
Deci, de e întru Hristos vreo noao zidire, 17
ceale dentîiu s-au petrecut; iată, s-au făcut
noao toate. Şi toate—de la Dumnezău, 18
Cela ce au împăcat pre noi cu El pren Iisus
Hristos şi au dat noao slujba împăcăciunii.
Ca cum Dumnezău era întru Hristos, lumea 19
împăcînd cu El, nesocotind lor greşealele
lor şi puind întru noi cuvîntul împăcăciunii.
Pentru Hristos dară rugăm, ca cum Dumne- 20
zău rugîndu-să pren noi: Rugămu-ne, pentru
Hristos, împăcaţi-vă cu Dumnezău! Pen- 21
tru că pre Cela ce n-au cunoscut păcat, pentru
noi păcat au făcut, ca noi să ne facem direp-

tatea lui Dumnezău întru El.

CAP VI

1 Şi împreună-lucrînd, şi rugăm, nu
2 în deşert darul lui Dumnezău să priimiţ voi, Pentru că zice: „În vreame priimită am ascultat pre tine şi în zi de mîntuire am ajutat ţie". Iată acum vreame bine priimită,
3 iată acum zi de mîntuire. Nici o poticneală întru niciunul dînd, ca să nu să hu-
4 lească slujba, Ce întru tot întemeind pre voi, ca ai lui Dumnezău slugi, întru îngăduinţă multă, întru necazuri, întru ne-
5 voi, întru strînsori, Întru rane, în temniţe, în neaşezări, în osteneale, în privegheri, în
6 posturi, În curăţie, în ştiinţă, întru multă îngăduinţă, întru bunătate, întru Duh
7 Sfînt, întru dragoste fără de făţărie, În cuvîntul adevărului, în putearea lui Dumnezău, pren armele direptăţii, ceale de-a
8 direapta şi ceale de-a stînga, Pren mărire şi necinste, pren rea veaste şi bună veaste;
9 ca nişte înşălători şi adeveriţi; Ca nişte necunoscuţi şi cunoscuţi; ca nişte muritori şi iată, trăim; ca şi cînd ne-am certa, şi nu
10 ne-am omorî; Ca şi cînd am fi mîhniţi, şi pururea ne bucurăm; ca nişte săraci, şi pre mulţi îmbogăţînd; ca nimica avînd, şi
11 toate cuprinzînd. Gura noastră s-au deschis cătră voi, corintheani, inima noastră
12 s-au lărgit. Nu fiţi cu strîmtoare întru noi, ce vă strîmtaţi întru înlăuntrurile voas-
13 tre. Şi aceastaş răsplătire, ca unor fii
14 zicu, lărgiţi-vă şi voi! Nu vă faceţi cumpănindu-vă într-alt chip cu cei necredincioşi, pentru că ce însoţire are direptatea cu fărăleagea? Şi ce împreunare e luminii
15 cătră întunearecu? Şi ce tocmire iaste lui Hristos cătră Velial? Au ce parte e
16 credinciosului cu cel necredincios? Şi ce împreunare iaste besearecii lui Dumnezău cu idolii? Pentru că voi besearica lui Dumnezău celui viu sînteţi, cum au zis Dumnezău că: „Voiu lăcui întru ei şi voiu umbla întru ei şi voiu fi lor Dumnezău şi ei vor fi
17 mie norod". Pentru aceaea: „Ieşiţi den mijlocul lor şi vă osebiţi, zice Domnul, şi de necurat nu vă atingeţi, şi Eu voiu priimi
18 pre voi. Şi voiu fi voao întru părinte şi voi veţ fi Mie spre fii şi feate", zice Domnul cel Întrutotţiitoriu.

CAP VII

1 Ceaste făgăduinţe avînd dară, iubiţilor, să ne curăţim pre noi de toată pîngăriciunea trupului şi a duhului, făcînd sfinţire cu frica
2 lui Dumnezău. Osebiţi pre noi! Pre nimenea n-am năpăstuit, pre nimenea n-am stricat, spre nimenea n-am lăcomit.
3 Nu spre cleveteală zic, pentru că am zis mai nainte că în inimile noastre sînteţi, ca împreună să muriţi şi împreună să trăiţi. Multă mi-e îndrăznirea cătră voi! Multă mi-e lauda pentru voi! Plin sînt cu 4
mîngîiarea! Mă prea prisosesc cu bucuria, preste tot necazul nostru! Pentru că, ve- 5
nind noi la Machidonia, niciun răpaos au avut trupul nostru, ce întru tot necăjindune: den afară sfade, den lăuntru frici.
Ce Cela ce mîngîie pre cei smeriţi ne-au 6
mîngîiat pre noi, Dumnezău, cu venirea lui Tit. Şi nu numai întru venirea lui, ce şi 7
întru mîngîiarea carea s-au mîngîiat spre voi, vestind noao a voastră poftă, a vostră plîngere, a voastră rîvnire pentru mine, cît mai mult eu m-am veselit. Că, măcară că am 8
şi mîhnit pre voi cu cartea, nu mă căiesc, măcară că mă căiam; pentru că văzu că cartea aceaea, măcară că un ceas, v-au mîhnit pre voi. Acum mă bucur, nu căci v-aţi 9
mîhnit, ce căci v-aţi mîhnit spre pocăinţă; pentru că v-aţi mîhnit dumnezeiaşte, ca întru nemică să nu păgubiţi dentru noi.
Pentru că cea dumnezeiască mîhnire pocă- 10
inţă spre mîntuire, necăită, lucrează; iară a lumii mîhnire moarte lucrează. Pentru 11
că, iată, aceasta, a vă mîhni voi dumnezeiaşte, cîtă sîrguială au făcut voao, ce răspuns, ce scîrbă, ce frică, ce pohtă, ce rîvnire, ce izbîndă! Întru tot aţi întărit pre voi curaţi a fi întru lucru. Deci, de am şi scris voao, 12
nu pentru cela ce au făcut strîmbătate, nici pentru cela ce au avut strîmbătate, ce ca să să arate sîrguiala voastră, cea ce iaste pentru voi cătră voi, înaintea lui Dumnezău.
Pentru aceaea ne-am mîngîiat pre mîngîiarea 13
voastră, şi cu mult mai vîrtos ne-am bucurat pre bucuria lui Tit, căci s-au odihnit duhul lui despre voi toţi. Că orice la el pentru 14
voi m-am lăudat, nu m-am ruşinat, ce după cum toate cu adevărat am grăit voao, aşa şi lauda noastră cea ce e spre Tit, adevăr s-au făcut. Şi inema lui mai mult spre 15
voi iaste, pomenind cea a voastră a tuturor ascultare, cum cu frică şi cu cutremur aţi priimit pre el. Bucuru-mă că întru tot nădejduiesc întru voi.

CAP VIII

1 Şi arătăm voao, fraţilor, darul lui Dumnezău, cel ce a dat în Beseare-
2 cile Machidoniei; Căci întru multă ispită de necazu, prisosirea bucuriei lor şi cea într-adînc sărăcie a lor au prisosit întru avuţia prostimei lor.
3 Căci după puteare mărturisesc, şi preste
4 puteare, de bună voie, Cu multă mîngîiare rugînd pre voi, darul şi împreunarea slujbei, cea de cătră svinţi, să priimim noi,
5 Şi nu după cum am nădejduit, ce pre ei s-au dat întîi Domnului şi noao, pren
6 voia lui Dumnezău, Ca să rugăm noi pre Tit ca, cum au şi mai înain-

te început, aşa să şi săvîrşască la voi şi da-
7 rul acesta. Ce în ce chip prisosiţ întru
tot: cu credinţa, şi cu cuvîntul, şi cu ştiinţa,
şi cu toată sîrguiala, şi cu cea dentru voi în-
tru noi dragoste, ca şi într-acesta dar să priso-
8 siţ. Nu după poruncă zic, ce pren a altora
sîrguială şi a dragostei voastre adeverinţă
9 ispitind. Pentru că ştiţ darul Domnului
nostru Iisus Hristos, căci pentru voi au sără-
cit, bogat fiind, ca şi voi cu Aceluia sărăcie
10 să vă îmbogăţiţ. Şi sfat întru aceasta dau:
pentru că aceasta e voao de folos, care nu
numai a face, ce şi a vrea aţ început înainte
11 de an. Iară acum şi a face săvîrşiţ, ca
în ce chip e osîrdia a vrea, aşa şi a săvîrşi;
12 dentru aveare. Pentru că, de e înainte
osîrdia, după cum are neştine bine priimită,
13 nu după cît nu are. Că nu pentru ca
altora răpaos, şi voao necaz, ce den tocmire:
în vreamea de acum, a voastră prisosire—la
14 scădearea acelora, Ca şi a acelora priso-
sire să să facă la a voastră scădeare, ca să
15 să facă întocmire, După cum e scris:
„Cela cu multul n-au prisosit, şi cela cu pu-
16 ţinul n-au împuţinat". Şi har Domnului,
Celuia ce dă aceaeaş sîrguială pentru voi în
17 inima lui Tit. Căci mîngîiarea au priimit
şi, mai sîrguitoriu fiind, de el îndemnat
18 ieşi către voi. Şi am trimis împreună cu
el pre fratele căruia e lauda în Evanghelie
19 pren toate Besearecile, Şi nu numai, ce
încă şi hirotonosit fiind de Besearecі împre-
ună-ieşit cu noi, împreună cu darul acesta,
cela ce să posluşaşte despre noi, către a
aceluiaş Domn mărire şi osîrdia voastră.
20 Ferind aceasta, ca nu pre noi neştine să ne
hulească întru gingăşia aceasta, cea ce să
21 slujaşte despre noi; Socotind ceale bune
nu numai înaintea Domnului, ce şi înaintea
22 oamenilor. Şi am trimis împreună cu ei
pre fratele nostru, pre carele am ispitit întru
multe, de multe ori nevoitoriu fiind, iară
acum cu mult mai nevoitoriu, cu nădeajdea
23 cea multă de către voi. Veri de Tit, păr-
taşul mieu iaste şi la voi împreună-lucrăto-
riu; ori fraţii noştri—apostolii Besearicilor,
24 mărirea lui Hristos: Deci arătarea dragos-
tei voastre şi a noastră fală pentru voi la ei
arătaţi şi spre faţa Besearecilor.

CAP IX

1 Că pentru slujba însă cea către
sfinţi de prisosit mie a scrie voao,
2 Pentru că ştiu osîrdia voastră, cu
carea pentru voi mă laud către
machidoneani; că Ahaia s-au gătit
de an, şi cea dentru voi rîvnire au zădărît pre
3 mai mulţi. Şi am trimis pre fraţi, ca nu lau-
da noastră cea pentru voi să să deşarte întru
partea aceasta, ca, după cum ziceam, gătiţi
4 să fiţ, Ca nu, de vor veni împreună cu mi-
ne machidoneani şi vor afla pre voi negătiţ,
ne vom ruşina noi, ca să nu zicem voi, întru
starea aceasta a laudei. De treabă direpт 5
aceaea gîndiiu că va fi a ruga pre fraţi ca să
vie înainte la voi şi să gătească înainte cea
de mai nainte făgăduită blagoslovenia
voastră, aceasta gata să fie, aşa ca o blagoslo-
venie, şi nu ca o lăcomie. Iară acesta e: 6
Cela ce samănă cu cruţare, cu cruţare va şi
secera, şi cel ce samănă cu blagoslovenii, cu
blagoslovenii va şi secera. Fieştecarele 7
—cum să îndură cu inima, nu den mîhnire
sau den nevoie, pentru că pre blîndul dătă-
toriu iubeaşte Dumnezău. Iară pu- 8
tearnicu e Dumnezău, tot, darul să priso-
sească la voi, ca întru tot pururea, toată
destulătatea avînd, să prisosiţi la tot
lucrul bun, Cum iaste scris:„Răsipit-au, 9
dat-au săracilor; direptatea lui rămîne
în veac". Iară Cela ce dă sămînţă 10
celui ce samănă şi pîine de mîncare, să-i
dea şi să să mulţească sămînţa voastră şi
să crească roadele direptăţii voastre,
Întru tot bogăţîndu-vă, la toată lăţimea 11
care lucrează pren voi mulţămită lui Dum-
nezău. Căci slujba poslușeniei aceştiia 12
nu numai iaste plinind lipsele sfinţilor, ce
şi prisosind pren multe mulţămite lui
Dumnezău; Pren ispita slujbei aceştiia, 13
mărind pre Dumnezău, spre ascultarea
mărturisirii voastre la Evanghelia lui Hristos
şi spre lăţimea împreunării la dînşii şi la
toţi Şi cu a lor rugă pentru voi, poftind 14
pre voi, pentru cel prea de prisosit dar al
lui Dumnezău preste voi. Iară har lui 15
Dumnezău spre cel nepovestit al Lui dar.

CAP X

Iară eu sîngur, Pavel, rog pre voi, 1
pren liniştea şi blîndeaţele lui
Hristos,—care sînt făţiş smerit
întru voi, iar depărtat fiind, îndrăz-
nescu la voi— Şi mă rog ca nu 2
făţiş să nădejduiţi pre îndrăznire cu carea
socotescu să cutezu spre oarecarii ceia ce
gîndescu pre noi ca cum trupeaşte am umbla.
Pentru că, trupeaşte umblînd, nu trupeaşte 3
oştimu. Pentru că armele oştirii noastre 4
nu-s trupeşti, ce tari sînt la Dumnezău către
surparea tăriei lor. Gîndurile surpînd şi 5
toată înălţarea ce să rădică asupra ştiinţii
dumnezeieşti, şi robind tot cugetul spre
ascultarea lui Hristos, Şi gata avînd a 6
izbîndi toată neascultarea, cînd să va plini
a voastră ascultare. Ceale denaintea 7
feaţii căutaţi? De să nădejduiaşte neştine
al lui Hristos a fi, aceasta socotească iarăşi
de la sine că, cum iaste el al lui Hristos,
şi noi ai lui Hristos. Că săvai şi mai 8
mult de mă voiu lăuda pentru putearea
noastră, carea au dat Domnul noao spre
zidire şi nu spre surpare voao, nu mă
voiu ruşina, Ca să nu mi să pară ca 9

10 cum aş spărea pre voi pren scrisori. Căci cărţile—zice—greale-s şi tari, iară venirea trupului slabă e şi cuvîntul defăimat.
11 Aceasta să gîndească unul ca acela că, în ce chip sîntem cu cuvîntul pren cărţi trimise, nefiind de faţă, ca aceea şi fiind de
12 faţă, cu lucrul. Pentru că nu cutezăm să ne numărăm împreună au să ne asămănăm pre noi cu unii carii pre dînşii să măresc; ce ei sînguri întru ei măsurînd şi asămănîndu-se pre sine, cu sineş nu să pri-
13 cep. Iară noi nu la ceale fără măsură ne vom lăuda, ce după măsura pravilii, căriia au împărţit noao Dumnezău măsură, să
14 ajungă şi pînă la voi. Pentru că nu ca cum n-am ajunge la voi, nu prea ne întindem pre noi, pentru că şi pînă la voi am ajuns,
15 cu Evanghelia lui Hristos. Nu la ceale fără măsură fălindu-ne cu striine osteneale, nădeajde avînd, crescîndu-se leagea voastră, întru voi a să mări, după pravila noastră,
16 spre prisosire. Săvai ceale mai den colo de voi a le binevesti, nu cu pravilă striină, la ceale gata a ne făli. Iară cela ce să laudă,
17 în Domnul laude-se. Pentru că nu cela ce pre dînsul să laudă, acela iaste ales, ce pre carele Domnul întăreaşte.

CAP XI

1 Măcară de aţi fi suferit puţin nepri-
ceaperii meale! Ce tot îm şi îngă-
2 duiţi, Pentru că rîvnesc pre voi cu a lui Dumnezău rîvnire, pentru că am tocmit pre voi cu un bărbat,
3 fecioară curată să o aduc la Hristos. Ce mă tem ca nu cîndai, precum şarpele au amăgit pre Evva cu viclenia lui, aşa să strice cugetile voastre despre întregăciunea cea ce
4 e întru Hristos. Pentru că, de mărturiseaşte cela ce vine pre alt Iisus, pre carele n-am mărturisit, au alt duh luaţi, care n-aţi luat, sau altă evanghelie, carea n-aţi priimit,
5 bine aţi îngădui. Pentru că socotesc nemică să nu fiu lipsit den cei prea foarte
6 apostoli. Iară de-s şi prost cu cuvîntul, iară nu cu ştiinţa, ce cu tot arătîndu-ne
7 întru toate la voi, Au păcat am făcut, pre mine smerindu-mă, ca voi să vă înălţaţi? Căci în dar Evanghelia lui Dumnezău am
8 binevestit voao. Alte besearici am jăhuit,
9 luînd chelşugul spre a voastră slujbă. Şi fiind de faţă cătră voi, şi lipsind, n-am asuprit nici de una, pentru că lipsa mea au plinitu-o fraţii venind de la Machidonia; şi întru tot negreu voao pre mine am păzit şi
10 voiu păzi. Iaste adevărul lui Hristos întru mine că lauda aceasta nu să va astupa
11 întru mine, în laturile Ahaiii. Pentru ce? Căci nu iubesc pre voi? Dumnezău ştie!
12 Iară carea fac, şi voiu face, ca să taiu pricina celora ce poftesc pricină, ca, întru carea să laudă, să să afle precum şi
13 noi. Pentru că unii ca aceia—mincinoşi apostoli, lucrători vicleani, închipuindu-se
14 întru apostolii lui Hristos. Şi nu e de minunat, pentru că singur satana să primeneaşte spre înger de lumină. Deci nu e
15 mare lucru, de şi slugile lui să primenesc ca slugile direptăţii, cărora săvîrşitul va fi după lucrurile lor. Iarăş zic ca nu neştine să
16 socotească că fără minte sînt eu, iară de nu, măcară ca pre un fără-de-minte priimiţi-mă,
17 ca puţin şi eu să mă laud. Ceaea ce grăiesc, nu grăiesc după Domnul, ce ca într-o
18 nebunie, întru aceasta stare a laudei. De vreame ce mulţi să laudă trupeaşte, şi eu
19 mă voiu lăuda. Pentru că cu dulceaţă
20 îngăduiţi nebunilor, înţelepţi fiind. Pentru că suferiţi de cineva pre voi vă robeaşte, de cineva mănîncă, de neştine ia, de neştine să semeţeaşte, de neştine pre voi preste obraz vă bate. După necinste zic, ca
21 cum noi am fi slăbit; iară întru care neştine ar cuteza—în nebunie zicu—cutez şi eu!
22 Jidovi sînt? Şi eu! Israilteani sînt? Şi eu!
23 Sămînţa lui Avraam sînt? Şi eu! Slugi lui Hristos sînt? Nebunind grăiesc: Mai presus eu; întru osteneale mai mult, întru rane de prisosit, în temniţe mai cu mult, în morţi
24 de multe ori. De la jidovi de 5 ori cîte
25 40 fără una am luat. De trei ori fuiu bătut, cu toiage, o dată cu pietri fuiu împroşcat, de trei ori m-am răsipit cu corabia, o zi
26 şi o noapte în adînc am făcut. Călătorii de multe ori, cu primejdii de rîuri, cu primejdii de tîlhari, cu primejdii despre rude, cu primejdii de la limbi, cu primejdii în cetate, cu primejdii în pustiitate, cu primejdii în mare, cu primejdii întru fraţi mincinoşi;
27 În osteneală şi trudă, în privegheri de multe ori, în foamete şi seate, în posturi de multe,
28 în răceală şi golătate. Afară den ceale ce sînt pre denafară, împresurarea mea cea den toate zilele — grija tuturor Beseareceloг.
29 Cine boleaşte şi eu nu bolesc? Cine să sminteaşte şi eu nu mă arzu?
30 De trebuie a mă lăuda, de ale slăbiciunii meale mă voiu lăuda!
31 Dumnezău şi Părintele Domnului nostru Iisus Hristos ştie, Cela ce iaste binecuvîntat în veaci, că nu mînţu!
32 În Damasc, mai-marile limbii al Aretei împăratului păziia cetatea Damascului, vrînd să mă prinză,
33 Şi pre o fereastră, întru o coşniţă, m-am slobozit preste zidu, şi am scăpat den mînile lui.

CAP XII

1 Si a mă lăuda nu mi se cuvine, pentru că voiu veni la vederile şi arătările
2 Domnului. Ştiu pre un om întru Hristos, mai nainte de 14 ani, ori cu trup, nu ştiu, ori afară den trup, nu ştiu, Dumnezău ştie, că s-au hrăpit unul ca

3 acesta pînă în al treilea ceriu. Şi ştiu
pre un om ca acesta, ori cu trup, ori afară
4 den trup, nu ştiu, Dumnezău ştie, Că s-au
hrăpit în raiu şi au auzit negrăite graiuri,
carele nu-s slobode la om să le grăiască.
5 Pentru unul ca acesta mă voiu lăuda, iară
pentru mine nu mă voiu lăuda, fără numai
6 întru neputinţele meale. Pentru că, de
voiu vrea să mă laud, nu voiu fi fără minte,
căci adevărat voiu grăi; iară mă cruţ, ca nu
neştine la mine va gîndi mai mult decît
veade pre mine au aude ceva de la mine.
7 Şi cu prisosirea arătărilor, ca să nu mă seme-
ţesc, datu-mi-s-au strămurare trupului înge-
rul Satanei, ca să-m dea palme, ca să nu mă
8 preaînalţ. Pentru aceasta de trei ori pre
Domnul am rugat ca să să depărteaze de la
9 mine; Şi zise mie: „Destul ţi-e darul Mieu,
pentru că putearea Mea întru slăbiciune să
săvîrşaşte". Deci cu dulceaţă mai mult mă
voiu lăuda întru slăbiciunile meale, ca să să
sălăşluiască în mine putearea lui Hristos.
10 Pentru aceaea pohtesc întru slăbiciune, în
sudalme, în nevoi, în goane, în strînsori
pentru Hristos, căci, cînd slăbesc, atuncea
11 sînt tare. Făcuiu-mă fără minte lăudîndu-
mă, pentru că voi m-aţi îndemnat; că eu
datorie aveam despre voi să mă adeveresc,
pentru că nemică n-am scăzut den cei prea
foarte apostoli, măcară că nemică sînt.
12 Seamnele apostolului s-au lucrat întru voi
cu toată îngăduinţa, cu seamne şi cu mi-
13 nuni şi cu puteri. Pentru că ce iaste cu
carea v-aţ biruit mai mult decît cealealalte
Beseareci, fără numai că eu sîngur nu m-am
îngreuiat asupra voastră? Dăruiţi-mi nedi-
14 reptatea aceasta. Iată, al treilea rînd, gata
sînt a veni către voi, şi nu voiu asupri pre
voi, pentru că nu cerc ale voastre, ce pre
voi; pentru că nu-s datori fiii părinţilor să
15 cîştige, ce părinţii fiilor. Iară eu prea cu
dulceaţă voiu cheltui şi mă voiu cheltui
pentru sufletele voastre, macară că, mai
mult iubind pre voi, mai puţin mă iubesc.
16 Ce fie! Eu n-am îngreuiat pre voi, ce, fiind
17 hîtru, cu vicleşug pre voi am luat. Au doa-
ră pre cineva dentru carii am trimis către voi,
18 pren el am lăcomit spre voi? Rugat-am
pre Tit, şi am trimis împreună pre fratele.
Au doară au lăcomit ceva spre voi Tit? Au
nu cu un duh am umblat? Au nu cu aceale
19 urme? Iarăş vă pare că voao răspundem?
Denaintea lui Dumnezău, întru Hristos
grăim. Iară toate, dragilor, pentru a voastră
20 zidire. Pentru că mă tem ca nu cîndai,
venind, nu în ce chip pohtesc voiu afla
pre voi, şi eu mă voiu afla voao în ce
fealiu nu veţi: ca nu cîndai price, rîvniri,
mînii, prigoane, clevete, şopte, semeţii,
21 neaşăzări. De nu, iarăş venind eu,
mă va smeri Dumnezăul mieu către voi
şi voiu plînge pre mulţi den ceia ce au
greşit mai nainte şi nu s-au pocăit spre
necurăţie şi curvie şi pîngărîciunea carea
au făcut.

CAP XIII

1 Treia oară cu aceasta viu către voi.
Den gura a doao mărturii şi a trei
2 sta-va tot graiul. Grăit-am mai
nainte şi iarăş zicu întîiu, ca cînd
aş fi de faţă al doilea rînd, şi, de-
parte fiind, acum scriu celor ce mai nainte
au greşit şi celoralalţi tuturor că, de voiu
3 veni iarăş, nu voiu cruţa, De vreame ce
ispită cercaţi Celui ce întru mine grăiaşte
Hristos, Carele la voi nu slăbeaşte, ce întă-
4 reaşte întru voi. Că măcară că S-au şi
răstignit den slăbiciune, iară trăiaşte den
putearea lui Dumnezău; pentru că şi noi
slăbim întru El, ce vom trăi împreună cu
El, den putearea lui Dumnezău la voi.
5 Pre înşivă vă ispitiţi de sînteţi în credinţă; pre
sine vă ispitiţi. Au nu cunoaşteţi pre voi că
Iisus Hristos întru voi iaste? De nu întru
6 ceva nelămuriţi sînteţi. Şi nădejduiesc că
veţi cunoaşte că noi sîntem neispitiţi.
7 Iară mă rog către Dumnezău să nu faceţ
voi nici un rău, ca nu noi lămuriţi să ne
arătăm, ce ca voi binele să faceţi, iară noi
8 ca neşte nelămuriţi să fim. Pentru că nu
putem cevaş asupra adevărului, ce pentru
9 adevăr. Pentru că ne bucurăm cînd noi
slăbim, iară voi sînteţi tari; şi aceasta şi ru-
10 găm: a voastră întemeiare. Pentru aceaea,
aceasta, departe fiind, scriu, ca, fiind de fa-
ţă, nu cu asupreală să isprăvesc, după pu-
tearea carea au dat mie Domnul spre zidire,
şi nu spre surpare. Deci, fraţilor, bucuraţi-
11 vă! Întemeiaţi-vă, mîngîiaţi-vă, aceastaş gîn-
diţi, în pace fiţi, şi Dumnezăul dragostei
şi al păcii fi-va cu voi. Sărutaţ unul
12 pre alalt cu svîntă sărutare. Sărută
pre voi svinţii toţi. Darul
13 Domnului Iisus Hristos şi
dragostea lui Dumnezău
şi împreunarea Svîntu-
lui Duh — cu toţi cu
voi! Amin.

Către corintheani a doua s-au scris de la Filip al Machidoniei, pren Tit şi Luca.

CĂTRĂ GALATEANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 Pavel, apostolul nu de la oameni, nici pren om, ce pren Iisus Hristos şi Dumnezău - Părintele, Cela ce
2 au învis pre El den morţi, Şi cei dempreună cu mine
3 toţi fraţii, besearecii Galatiei: Dar voao şi pace de la Dumnezău - Părintele, şi Domnul nos-
4 tru Iisus Hristos, Celui ce S-au dat pre Dînsul pentru păcatele noastre, ca să ne scoaţă pre noi den veacul cest de acum cel rău, după voia lui Dumnezău şi Părintele
5 nostru, A Căruia e mărirea în veacii veacilor. Amin!
6 Mă mir că aşa degrabă vă mutaţi de la Cela ce au chemat pre voi, cu darul
7 lui Hristos, la altă Evanghelie, Care nu iaste alta, fără numai sînt oarecarii carii turbură pre voi şi vrînd să mute Evanghelia
8 lui Hristos. Ce macară de şi noi au îngeru den ceriu va binevesti voao afară den ce am
9 vestit voao, anathema să fie! Cum am şi zis mai nainte, şi acum iarăş zic: Oricine spre voi binevesteaşte, afară den ce aţi luat,
10 anathema să fie! Pentru că acum pre oameni îndemn au pre Dumnăzău? Au caut oamenilor să plac? Că, încă de aş mai plăcea
11 oamenilor, lui Hristos rob n-aş fi. Şi arăt voao, fraţilor, Evanghelia ceaea ce s-au binevestit despre mine, că nu iaste după oamenii;
12 Că nici eu de la om am luat pre ea, nici m-am învăţat, ce pren arătarea lui Iisus Hristos.
13 Pentru că aţi auzit cum m-am purtat oarecînd în leagea jidovească; că preste măsură goniiam Beseareca lui Dumnezău şi
14 jăfuiam pre ea Şi sporiiam înainte în leagea jidovească decît mulţi care-m era de o vîrstă întru neamul mieu, mai cu mult rîvnitoriu fiind obiceaiurilor părinţilor miei.
15 Iară cînd binevru Dumnezău—Cela ce m-au ales den pîntecele maicii meale şi
16 m-au chemat pren darul Lui— A-Ş arăta pre Fiiul Său întru mine, ca să-L binevestesc pre El întru limbi, îndată nu m-am
17 adaos trupului şi sîngelui, Nici m-am suit în Ierusalim, cătră cei de mai nainte de mine apostoli, ce m-am dus la Aravia şi
18 iarăş m-am întors la Damasc. Apoi, după trei ani, m-am suit la Ierusalim, să văzu pre Petăr, şi am rămas cătră el
19 zile 15. Iară pre altul den apostoli n-am văzut, fără numai pre Iacov, fratele Domnu-
20 lui. Iară ceale ce scriu voao, iată, înaintea lui Dumnezău, că nu mint. După 21
aceaea am venit la laturile Siriei şi Chilichiei.
Şi eram neconoscut la faţă la besearecile 22
Iudeii ceale întru Hristos. Şi numai au- 23
zind era că „cela ce goniia pre noi odinioară, acum binevesteaşte credinţa, carea odinioară o jăfuia". Şi măriia întru mine pre 24
Dumnezău.

CAP II

Şi după aceaea, pren 14 ani, iarăşi 1
m-am suit în Ierusalim cu Varnava, luînd împreună şi pre Tit. Şi 2
m-am suit, după arătare, şi am arătat lor Evanghelia, carea vestescu întru limbi, şi osebi la ceia ce li să părea, ca nu cîndai în deşărt alergu au am alergat.
Ce nici Tit, cel dempreună cu mine, elin 3
fiind, să îndemnă să să obrezuiască, Ce 4
pentru cei den afară băgaţi mincinoşi fraţi, carii pre furiş întrară să iscodească volnicia noastră, carea avem întru Hristos Iisus, ca pre noi să ne robească de tot;
Cărora nici cîtu e un ceas ne-am supus su- 5
punerii, ca adevărul Evangheliei să rămîie cătră voi. Iară de la ceia ce li să pare a 6
fi cevaşi, orice cîndva au fost, nimica usebire nu mi-e: faţa omului Dumnezău nu priimeaşte. Pentru că mie ceia ce li să părea nimica nu-m aduseră nainte. Ce împo- 7
trivă, văzînd că m-am încrezut bunii-vestiri netăierii-împrejur, precum Petăr obrezaniei,
—Pentru că cela ce au lucrat lui Petăr spre 8
trimiterea tăiarii-împrejur lucră şi mie întru limbi— Şi conoscînd darul cela ce 9
s-au dat mie, Iacov, şi Chifa şi Ioan, ceia ce să părea stîlpi a fi, direaptele mie au dat şi Varnavei spre însoţire: ca noi la limbi, iară ei la tăiarea-împrejur. Numai de săraci 10
ca să pomenim, carea am şi sîrguit aceastaş a face. Iară cînd au venit Petăr în Anti- 11
ohia, în faţă-i stătuiu împotrivă, căci hulit era. Că mai nainte pînă a veni oarecarii 12
de la Iacov, cu limbile mînca împreună; iară cînd au venit, să feriia şi să osebiia pre el, temîndu-să de cei ce era ai obrezaniei.
Şi împreună făţărniciră cu el şi ceialalţi 13
jidovi, cît şi Varnava împreună să luo cu a lor făţărnicie. Iară cînd am văzut că nu 14
umblă direpţ cătră adevărul Evangheliei, zişu lui Petăr înaintea tuturor:„Deaca eşti tu jidov şi ca limbile trăieşti, şi nu jidoveaşte, pentru ce îndemni limbile să să jidovească?" Noi den fire jidovi, şi nu den 15
limbi, păcătoşi. Ştiind că nu să îndrep- 16
tează omul den lucrurile Legii, de nu pren credinţa lui Iisus Hristos, şi noi în Hristos Iisus am crezut, ca să ne îndireptăm den leagea lui Hristos, şi nu den lucrurile Legii; căci nu să va îndirepta den lucrurile Legii tot trupul. Iară de am cercat a ne 17
îndirepta întru Hristos, ne-am aflat şi noi păcătoşi, dară Hristos slugă e păcatului?

18 Să nu fie! Că de vreame ce ceale ce am surpat, aceastea iarăşi zidescu, călcătoriu
19 de leage pre mine mă adeverescu. Pentru că eu pren Leage, cu Leagea, am murit, ca
20 cu Dumnezău să trăiescu. Cu Hristos împreună m-am răstignit şi nu mai trăiescu eu, ce trăiaşte întru mine Hristos. Iară care acum trăiescu în trup, în credinţă trăiescu a Fiiului lui Dumnezău, Celui ce au iubit pre mine şi S-au dat pre El pentru mine.
21 Nu leapăd darul lui Dumnezău; pentru că, de e pren Leage direptatea, Hristos dară în zadar au murit.

CAP III

1 O, fără de minte galateani, cine pre voi au zavistuit, ca adevărului să nu vă plecaţi, cărora înaintea ochi-
2 lor Iisus Hristos, S-au scris mai nainte întru voi răstignit? Numai aceasta voiu să ştiu de la voi: den faptele Legii aţ luat Duhul, au den auzul credinţei?
3 Aşa nebuni sînteţi? Începînd cu Duhul,
4 acum cu trupul săvîrşiţi? Atîtea aţ păţit
5 în zadar? De e şi în zadar! Deci Cela ce vă dă voao Duhul şi lucrează puteri întru voi, den lucrurile Legii, au den auzul cre-
6 dinţei? Precum „Avraam au crezut în Dumnezeu şi să socoti lui întru direptate“.
7 Cunoaşteţ dară că cei den credinţă, aceştea
8 sînt fiii lui Avraam. Şi mai nainte văzînd Scriptura că den credinţă îndireptează limbile Dumnezău, mai nainte au vestit lui Avraam că „să vor blagoslovi întru tine
9 toate limbile“. Deci cei den credinţă să binecuvintează împreună cu cel credincios
10 Avraam. Că, cîţ sînt den lucrurile Legii, supt blestem sînt; pentru că scrisu-s-au: „Blestemat tot cela ce nu rămîne întru toate ceale scrise în cartea Legii, ca să le facă pre
11 eale“. Iară cum că în Leage nimenea nu să îndireptează lîngă Dumnezău, aiave e, că
12 „direptul den credinţă va trăi“. Iară Leagea nu e den credinţă, ce „omul care
13 va face aceastea va trăi întru eale“. Hristos pre noi ne-au răscumpărat den blestemul Legii, făcîndu-Se pentru noi blestem—pentru că scrisu-s-au:„Blestemat e tot cel
14 spînzurat pre lemn“— Ca întru limbi blagoslovenia lui Avraam să să facă întru Hristos Iisus, ca făgăduinţa Duhului să o
15 luom pren credinţă. Fraţilor, după cum grăiesc, însă a omului adeverită legătură nimenea nu o leapădă sau mai adaoge.
16 Iară lui Avraam s-au grăit făgăduinţele, şi semenţiei lui. Nu zice: „şi seminţiilor“, ca spre mulţi, ce ca spre unul: „şi semenţiei
17 tale“, Carele iaste Hristos. Şi aceasta zic: Legătură mai nainte întemeiată de Dumnezău la Hristos, cea după 430 de ani făcută Leage nu o slăbeaşte, ca să stri-
18 ce făgăduinţa. Pentru că, de e den Leage moştenirea, nu mai iaste den făgăduinţă; iară lui Avraam pren făgăduinţă i-au dăruit Dumnezău.
19 Ce e dară Leagea? Pentru neascultări s-au pus, pînă unde va veni „Sămînţa“, la Carea s-au făgăduit, rînduindu-se pren îngeri, cu mîna Împăcătoriului. Iară Împăcătoriul al 20
unuia nu iaste, iară Dumnezău unul iaste.
Deci Leagea împotriva făgăduinţelor lui 21
Dumnezău iaste? Să nu fie! Că de s-ar fi dat Leagea care să poată învia, cu adevărat den Leage ar fi direptatea. Ce au închis 22
Scriptura toate supt păcat, ca făgăduinţa den credinţa lui Iisus Hristos să să dea celora ce cred. Iară mai nainte de a veni 23
credinţa, supt Leage ne păziiam, închiş fiind la credinţa cea ce era să să descopere.
Deci Leagea învăţătoare ne fu noao întru 24
Hristos, ca den credinţă să ne îndireptăm.
Iară venind credinţa, nu mai sîntem supt 25
învăţătură. Pentru că toţi fiii lui Dum- 26
nezău sînteţi, pren credinţă întru Hristos Iisus. Pentru că cîţi în Hristos v-aţ boteza- 27
zat cu Hristos v-aţ îmbrăcat. Nu încape jidov, nice elin; nu încape rob, nici slobod;
Nu încape parte bărbătească, nice fămei- 28
iască, pentru că toţi voi unul sînteţi în Hristos Iisus. Iară de voi sînteţi ai lui 29
Hristos, iată că a lui Avraam sămînţă sînteţi şi, după făgăduinţă, moştenitori.

CAP IV

Iară zic, în cîtă vreame moştini- 1
toriul prunc iaste, nemică osebire n-are de slugă, stăpîn tuturor fiind; Ce supt ispravnici iaste şi 2
diregătoriu de casă, pînă la rîndu-
iala tătîne-său. Aşa şi noi, cînd eram 3
prunci, supt stihiile lumii eram robiţi;
Iară cînd au venit plinirea vremii, trimis-au 4
Dumnezău pre Fiiul Lui cel născut den muiare, născîndu-Se supt Leage, Ca pre cei 5
de supt Leage să-i răscumpere, ca făgăduinţa cea fiască să o luom. Iară căci sînteţi fii, 6
trimis-au Dumnezău Duhul Fiiului Lui în inimile voastre strigînd: „Avva! Părintele!“
Deci nu mai eşti rob, ce fiiu; iară de eşti fiiu, 7
şi moştinitoriu lui Dumnezău pren Hristos.
Ce atuncea, neştiind pre Dumnezău, aţi slu- 8
jit celora ce nu den fire era dumnezei.
Iară acum, cunoscînd pre Dumnezău şi, mai 9
mult, cunoscîndu-vă de Dumnezău, cum vă întoarceţ iar spre ceale slabe şi sărace stihii, cărora iarăş de iznoavă a le sluji veţi?
Păziţi zilele şi lunile şi vremile şi anii. 10
Temu-mă de voi, nu cumva în deşărt am 11
ostenit la voi. Faceţi-vă ca mine, căci şi 12
eu ca voi, fraţilor, rogu-mă voao. Nemică strîmbătate nu mi-aţi făcut. Ce ştiţi că, 13
pentru slăbiciunea trupului, am binevestit voao mai nainte. Şi dodeiala 14
mea cea den trupul mieu nu aţi defăimat, nici o aţi scuipit; ce ca pre un înger al lui Dumnezău aţi priimit pre mine, ca pre Hristos Iisus. Care dară era feri- 15
cirea voastră? Pentru că mărturisesc voao că, de ar fi putinţă, ochii voştri scoţîn-

16 du-i, i-aţi fi dat mie. Deci vrăjmaş voao
17 fiiu, adevărat grăind voao? Rîvnescu pre voi nu bine; ce să ne închiză pre noi vor, ca
18 lor să vă asămănaţi. Şi bine e a rîvni întru bine pururea, şi nu numai cînd viu eu
19 de faţă cătră voi. Feţii miei, pentru carii iarăş chinuiesc, pînă unde să va închipui
20 Hristos întru voi! Şi aş vrea să viu cătră voi acum şi să-m schimb glasul mieu, căci
21 mă îndoiesc de voi. Ziceţi-m carii veţi să fiţi supt Leage, Leagea nu ascultaţi?
22 Pentru că scris iaste că Avraam doi feciori au avut: unul den slujnică şi unul den cea
23 volnică. Iară cel den slujnică trupeaşte s-au născut, iară cel den volnică, pren făgă-
24 duinţă. Carele sînt tîlcuindu-se: pentru că aceastea sînt ceale doao făgăduinţe, una de la măgura Sinaii, spre robie născînd, care
25 iaste Agar —Pentru că Agar măgura Sinaii iaste, în Aravia—, şi să alătură aseamenea cu acest de acum Ierusalim şi slujaşte cu fiii
26 ei. Iară cel de sus Ierusalim slobod iaste,
27 care iaste maică tuturor noao. Pentru că scris iaste: „Bucură-te, stearpo, ceaea ce nu naşti, rumpe şi strigă ceaea ce n-ai munci, că mulţi-s fiii pustiiului, mai mulţi decît
28 ceiia ce are bărbat!“ Iară noi, fraţilor,
29 după Isaac ai făgăduinţii fii sîntem. Ce în ce chip atuncea cel ce trupeaşte născu-se goniia pre cel duhovnicesc, aşa şi acum.
30 Iară ce zice Scriptura? „Scoate pre slujnică şi pre fiiul ei; pentru că nu va moşteni fiiul
31 slujnicii cu fiiul cei volnice“. Deci, fraţilor, nu sîntem ai slujnicii fii, ce ai volnicii.

CAP V

1 Cu volnicia dară cu carea Hristos pre noi ne-au mîntuit staţi, şi nu iarăş cu jugul robirii vă cuprindeţi.
2 Iată, eu, Pavel, zic voao că de vă veţi tăia împrejur, Hristos voao
3 nimica nu va folosi. Şi mărturisesc iarăş la tot omul ce să taie împrejur că datoriu e
4 toată Leagea să facă. Surpatu-v-aţi de la Hristos carii în Leage vă îndireptaţi; den
5 dar aţi scăzut. Pentru că noi cu Duhul den credinţă nedeajde, direptate aşteptăm.
6 Pentru că întru Hristos Iisus nici tăiarea-împrejur poate ceva, nici netăiare, ce cre-
7 dinţa care să lucrează Pren dragoste. Alergat-aţi bine. Cine pre voi au contenit,
8 să nu vă înduplecaţi adevărului? Îndemnarea nu e den cela ce vă cheamă pre voi.
9 Puţin aluat toată frămîntătura dospeaşte.
10 Eu nădejduiesc întru voi, întru Domnul, că nimica alta nu veţi cugeta; iară cela ce turbură pre voi purta-va judecata, oricarele va fi.
11 Iară eu, fraţilor, de mărturisescu încă tăiare-împrejur, ce mă mai gonesc? Poate că s-au
12 surpat sminteala crucii! Măcară că să vor şi părăsi ceia ce vă izgonesc pre voi. Pen- 13
tru că voi spre volnicie v-aţi chemat, fraţilor; numai nu volnicia spre prileju trupului, ce pren dragoste slujiţi unul altuia. Pentru 14
că toată Leagea într-un cuvînt să plineaşte, întru: „Să iubeşti pre aproapele tău ca pre tine“. Iară de muşcaţi unul pre altul şi 15
vă mîncaţi, căutaţi nu unul de cătră altul să vă topiţi. Şi zicu: Cu Duhul îmblaţi 16
şi pofta trupului să nu o săvîrşiţ. Pentru 17
că trupul pofteaşte împotriva Duhului, iară Duhul împotriva trupului; iară aceastea stau împotrivă una cătră alta, ca nu ceale ce aţi vrea, acealea să faceţi. De vă şi purtaţi 18
cu Duhul, nu sînteţi supt Leage. Iară 19
aiavea sînt faptele trupului, carele sînt: preacurvia, curvia, necurăţia, pîngăriciunea, Închinarea de idoli, fărmecătoria, vrăjbile, 20
pricile, rîvnirile, mîniile, obrăzniciile, împărecherile, eresurile, Zavistii, ucideri, 21
îmbătări, ospeaţe, şi ceale ce sînt aseamene acestora, carele zic mai nainte voao, cum am şi mai nainte zis, că cei ce fac ca aceastea împărăţia lui Dumnezău nu vor moşteni. Iară roada Duhului iaste dragostea, bucurie, 22
pace, îndelungă răbdare de mînie, bunătate, destoinicie, credinţă, blîndeaţe, răbdare. Asupra unora ca acestora nu iaste leage. 23
Iară cei a lui Hristos trupul au răstignit, 24
împreună cu patimele, şi cu poftele. De 25
trăim cu Duhul, cu Duhul să îmblăm. Să 26
nu fim cu deşartă mărire, unul pre altul împărechindu-ne, unul pre altul zavistuind.

CAP VI

Fraţilor, de să va şi mai nainte apuca 1
omul în vreo oarece greşală, voi, duhovnicii, întăriţi pre unul ca acela cu duh de linişte, socotind pre tine, ca nu şi tu să te dodeieşti.
Unul altuia greutăţile purtaţi, şi aşa umpleţi 2
leagea lui Hristos. Pentru că de i să pare 3
cuiva a fi cevaşi, nimica fiind, pre dînsul cu mintea să înşală. Iară lucrul lui să-şi 4
ispitească fieştecarele; şi atuncea la dînsul sîngur lauda va avea, şi nu la celalalt.
Pentru că fieştecarele a sa sarcină va purta. 5
Şi împreune cela ce să învaţă cuvîntul celui 6
ce învaţă întru toate bunătăţile. Nu 7
vă amăgireţi: Dumnezău nu Să batjocoreaşte; Că ce va sămăna omul, aceasta va 8
şi săcera. Căci cela ce samănă în trupul lui, den trup va secera stricăciune; iară cela ce samănă în Duh den Duh seaceră viaţa veacinică. Iară făcînd binele să nu tînjim; 9
pentru că în vreamea sa vom secera, neobosind. Deci, direpţ aceaea, pînă unde vrea- 10
me avem, să lucrăm binele cătră toţi, şi mai vîrtos cătră ceia ai noştri de credinţă.

11 Vedeţi cu ce fealiu de slove am scris voao
12 cu a mea mînă! Cîţi vor să fie vederoşi
în trup, aceştea îndeamnă pre voi să vă tăiaţi împrejur, numai ca nu cu crucea lui
13 Hristos să să gonească. Pentru că nici
ceia ce să obrezuiescu singuri ei Leagea păzescu, ce vor ca să vă tăiaţi voi împrejur,
14 ca de trupul vostru să să laude. Iară mie,
să nu fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, pren carea cu mine lumea s-au răstignit, şi eu cu lumea!
15 Pentru că în Hristos Iisus nici tăiarea-împrejur poate ceva, nici netăiarea, ce noao zidire.
16 Şi, cîţi cu pravila aceasta vor umbla, pace
spre ei si milă si spre Israilul lui Dumnezău!
17 De astăzi înainte osteneale mie nimenea
să nu-m dea, pentru că eu seamnele
Domnului Iisus în trupul mieu
18 port. Darul Domnului nostru
Iisus Hristos, cu duhul
vostru, fraţilor!
Amin.

Cătră galateani s-au scris,
de la Rîm.

CEA CĂTRĂ EFESEANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 Pavel, apostolul lui Iisus
Hristos, pren voia lui
Dumnezău, sfinţilor celor
ce sînt în Efes şi credincioşi întru Hristos Iisus:
2 Dar voao şi pace de
la Dumnezău, Părintele
nostru, şi Domnul Iisus
3 Hristos! Binecuvîntat Dumnezău şi Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Cela
ce ne-au blagoslovit pre noi cu toată blagoslovenia duhovnicească, întru ceale cereşti, cu
4 Hristos; În ce chip ne-au ales pre noi
întru El mai nainte de izvodirea lumii, a fi
noi sfinţi şi fără prihană pre denaintea Lui,
5 cu dragoste, Mai înainte rînduind pre noi
întru punere de fii pren Iisus Hristos întru
6 El, după bunăvrearea voii Lui, Spre
lauda mărirei darului Lui, cu carele ne făcu
7 dar pre noi cu Cel iubit; Întru Carele
avem răscumpărarea, pren sîngele Lui iertarea păcatelor, după bogăţia darului Lui,
8 Carele au prisosit întru noi, cu toată înţelep-
9 ciunea şi mintea; Arătînd noao taina voiei
Lui, după bunăvrearea Lui carea au pus înain-
te întru El, Spre diregătoria plinirei 10
vremilor, să le întemeiaze toate întru Hristos,
şi ceale den ceriu, şi ceale de pre pămînt,
întru El, Întru Carele ne-am şi moştenit, 11
mai nainte fiind rînduiţ după punerea-înainte a Celui ce toate le isprăveaşte după sfatul voiei Lui, Ca să fim noi spre lauda 12
mărirei Lui, cei ce am nădejduit mai nainte
întru Hristos. Întru Carele şi voi auzind 13
cuvîntul adevărului, bunăvestirea mîntuirei
voastre, întru carea şi crezînd v-aţ pecetluit
cu Duhul făgăduinţei cel Sfînt, Carele 14
iaste arvună moştenirei voastre, spre mîntuirea ocrotirei, spre lauda mărirei Lui.
Pentru aceaea, auzind şi eu cea de la voi cre- 15
dinţă întru Domnul Iisus şi dragostea cea
cătră toţi sfinţii, Nu mă încetez mulţă- 16
mind pentru voi, pomenire voao făcînd la
rugile meale, Ca Dumnezăul Domnului 17
nostru Iisus Hristos, Părintele mărirei, să
dea voao duh de înţelepciune şi de descoperire întru conoştinţa Lui, Luminaţi fiind 18
ochii cugetului vostru, ca să ştiţ voi carea
iaste nădeajdea chemării Lui şi carea e bogăţia mărirei moştenirei Lui întru sfinţi,
Şi ce e cea ce prisoseaşte mărime a puterii 19
Lui întru noi, ceia ce creadem, după lucrarea
tăriei puterii Lui, Carea au lucrat întru 20
Hristos, sculîndu-L pre El den morţi, şi L-au
şăzut în direapta Lui, întru ceale cereşti,
Mai sus de toată domnia şi biruinţa şi pu- 21
tearea şi stăpînirea şi de tot numele ce să
numeaşte, nu numai în veacul acesta, ce şi
în cel viitoriu. Şi toate le-au supus supt 22
picioarele Lui şi pre El L-au dat cap mai
presus de toate Besearecii, Carele iaste 23
trupul Lui, plinirea Celui ce toate întru
toate plineaşte.

CAP II

Şi pre voi, fiind morţi cu păcatele şi 1
cu greşalele, Întru carele odini- 2
oară aţi îmblat, după veacul lumii
aceştiia, după stăpînitoriul biruinţei văzduhului, duhului celui
ce acum lucrează întru fiii neascultării,
Întru carele şi noi toţi am petrecut odini- 3
oară întru poftele trupului nostru, făcînd
voile trupului şi ale cugetelor, şi eram fii
den fire urgiei, ca şi ceialalţi, Iară Dum- 4
nezău, bogat fiind întru milă, pentru cea
multă a Lui dragoste carea au iubit pre noi,
Şi pre noi, morţi fiind cu greşalele, împre- 5
ună vii ne făcu cu Hristos — cu darul sînteţi
mîntuiţi! — Şi împreună sculă şi împreună 6
aşează în ceale cereşti, întru Iisus Hristos,
Ca să arate în veacurile ceale viitoare cea 7
prea de prisosit bogăţia darului Lui cu
bunătate asupra voastră întru Hristos
Iisus. Pentru că cu darul sînteţi mîntu- 8
iţi, pren credinţă. Şi acesta nu de la
voi: al lui Dumnezău e darul. Nu 9
den faptă, ca nu neştine să să fălească.

10 Pentru că facerea Lui sîntem, zidiţi fiind
întru Hristos Iisus spre fapte bune, carele
mai nainte au gătit Dumnezău, ca întru eale
11 să îmblăm. Pentru aceaea aduceţi-vă
aminte că voi, care eraţi odinioară limbile
în trup, ceia ce să zic netăiaţi-împrejur de
cea ce să zice împrejur-tăiat în trup, carea
12 e făcută de mînă, Că eraţi în vreamea
aceaea osebiţi de Hristos, înstriinaţi de pe-
treacerea lui Israil şi striini de legăturile
făgăduinţei, nădeajde neavînd, şi fără
13 Dumnezău în lume. Iară acum, întru
Hristos Iisus, voi, ceia ce odinioară eraţi
departe, aproape v-aţi făcut întru sîngele
14 lui Hristos. Pentru că El iaste pacea noas-
tră, Cela ce au făcut amîndoao una, şi mijlo-
15 cul păreatelui gardului au dezlegat, Vrajba,
cu trupul Lui, leagea poruncilor, care era
pusă în obiceaie, strică, ca pre acei doi să-i
zidească întru El un om nou, făcînd pace;
16 Şi să împace pre amîndoi într-un trup cu
Dumnezău, pren cruce, omorînd vrajba cu ea.
17 Şi venind, au vestit pace voao, celor de de-
18 parte şi celor de aproape; Căci pren El avem
apropiarea amîndoi cu un Duh către Părinte-
19 le. Deci dară nu mai sînteţi striini şi ne-
mearnici, ce împreună-petrecători cu sfinţii
20 şi de casa lui Dumnezău, Zidiţi fiind
preste temelia apostolilor şi prorocilor, fiind
în capul unghiului sîngur Iisus Hristos,
21 Întru Carele toată zidirea, împreună alcătu-
indu-se, creaşte spre besearecă sfîntă întru
22 Domnul, Întru Carele şi voi împreună
vă zidiţi spre lăcaş lui Dumnezău cu Duhul.

CAP III

1 Pentru aceaea eu, Pavel cel legat al lui
Hristos Iisus pentru voi, limbile—
2 De veţi fi auzit diregătoria darului
lui Dumnăzău cela ce s-au dat mie
3 spre voi, Căci după descoperire
au arătat mie taina, după cum am scris mai-
4 nainte pre puţin, Către care puteţi citind
a socoti înţelesul mieu întru taina lui Hristos,
5 Carea la alte neamuri nu s-au arătat fiilor
oamenilor în ce chip acum s-au descoperit
celor svinţi apostoli ai Lui şi proroci, întru
6 Duhul: Să fie limbile împreună moşteani
şi împreună un trup şi împreună părtaş la
făgăduinţa Lui, întru Hristos, pren Evan-
7 ghelie, Căruia am fost poslušnic, după
dăruinţa darului lui Dumnezău, cea ce s-au
8 dat mie după lucrarea puterii Lui. Mie,
celui mai mic decît toţi svinţii, s-au dat
darul acesta, întru limbi a vesti cea necerce-
9 tată bogăţia lui Hristos Şi a lumina pre
toţi, ce e împreunarea tainei cei ascunse den
veaci întru Dumnezău, Celui ce toate au zi-
10 dit pren Iisus Hristos, Ca să să cunoască
acum la împărăţii şi la puteri, întru ceale
cereşti, pren Besearecă, cea de multe
fealiuri înţelepciune a lui Dumnezău,
După tocmala a veacilor, carea au făcutu-o 11
întru Hristos Iisus, Domnul nostru, Întru 12
Carele avem îndrăznirea şi apropiarea cu
nădeajde, prèn credinţa Lui. Pentru aceaea 13
vă pohtesc să nu tînjiţi întru necazurile
meale ceale pentru voi, carea iaste mărirea
voastră. Pentru aceaea plec genuchile 14
meale către Părintele Domnului nostru
Iisus Hristos, Dentru Carele tot neamul, 15
în ceriuri şi pre pămînt, să numeaşte, Ca 16
să dea voao după bogăţia măririi Lui, cu
puteare a vă întări pren Duhul Lui, la cel
denlăuntru om, Să lăcuiască pre Hristos 17
pren credinţă întru inemile voastre, Cu 18
dragoste înrădăcinaţi şi întemeiaţi, ca să
puteţi cuprinde împreună cu toţi svinţii ce
e lărgimea şi lungimea şi adîncimea şi înăl-
ţimea. Şi a cunoaşte cea pre deasupra 19
cunoştinţii dragostea lui Hristos, ca să vă
pliniţ la toată plinirea lui Dumnezău.
Iară Celui ce poate mai presus de toate a 20
face prea de prisosit den carele cearem au
gîndim, după putearea cea ce să lucrează
întru noi, Aceluia e slava întru adunare 21
în Hristos Iisus, în toate neamurile veacului
veacilor! Amin.

CAP IV

Prog direpт aceaea pre voi eu, cel 1
legat întru Domnul, cu vrednicie
să umblaţi chemării carii v-aţ che-
mat, Cu toată smerenia şi blîn- 2
deaţele, cu îndelungă-răbdare a
mîniei, suferind unul pre alalt cu dragoste,
Sîrguind să păziţi unirea Duhului cu legătura 3
păcii. Un trup şi un Duh, după cum v-aţi şi 4
chemat întru o nădeajde a chemării voas-
tre. Un Domn, o credinţă, un botez. 5
Un Dumnezău şi Părinte tuturor, Cel preste 6
toţi şi pren toţi şi întru toţi noi. Şi la 7
fieştecarele dentru noi s-au dat darul după
măsura darului lui Hristos. Pentru aceaea 8
zice: „Suindu-Se întru înălţime, robit-au
robime şi deade dări oamenilor“. Iară 9
ceaea ce zice că „Să sui“ ce iaste, fără
numai că S-au şi pogorît întîiu la ceale mai
de jos părţi ale pămîntului? Cela ce S-au 10
pogorît, Acesta iaste şi Cela ce S-au suit mai
presus de toate ceriurile, ca să să umple
toate, Şi Acesta au dat pre unii apostoli, 11
pre alţii proroci, pre alţii de-bine-vestitori,
pre alţii păstori şi dascali, Către înteme- 12
iarea sfinţilor, spre lucru de slujbă, spre zi-
direa trupului lui Hristos, Pînă unde vom 13
sosi toţi la unirea leagii şi a cunoştinţii
Fiiului lui Dumnezău, spre om deplin, spre
măsură de vîrstă a umplerii lui Hristos;
Ca să nu mai fimu prunci, învăluindu-ne şi 14
purtîndu-ne cu tot vîntul învăţăturii, cu
potcele oamenilor întru ficleşug, spre meş-
terşugirea înşălăciunii; Ce, adeveriţi fiin- 15

indu-I, cu dragoste, să creaştem la El toate,
16 Carele iaste capul, Hristos, Dentru Carele tot trupul, împreună cu mădulările alcătuindu-să şi închegîndu-se pren toată pipăirea dării, după lucrare, cu măsura a fiiştecăriia părţi, creaşterea trupului face, spre
17 zidirea sa cu dragoste. Aceasta direpţ aceaea zicu şi mărturisescu întru Domnul: ca să nu mai umblaţi voi după cum şi cealealalte limbi îmblă, întru deşertăciunea gîndu-
18 lui lor, Întunecaţi fiind cu cugetul, fiind înstriinaţi de viaţa lui Dumnezău, pentru necunoştinţa cea ce iaste întru ei, pentru
19 împietrirea inimii lor, Carii opăcindu-se, pre dînşii s-au dat hlăpiei, spre facerea a
20 toată necurăţia cu lăcomie. Iară voi nu
21 aşa aţ cunoscut pre Hristos; De vreame ce pre El aţi auzit şi întru El v-aţi învăţat,
22 după cum iaste adevărul întru Iisus, Să lepădaţi voi, după cea de mai nainte petreacere, pre omul cel vechiu, pre cela ce să
23 strică după pohtele înşălăciunii, Şi să vă înnoiţi de iznoavă cu duhul gîndului
24 vostru. Şi să vă îmbrăcaţi în omul cel nou, cela ce după Dumnezău s-au zidit, cu
25 direptate şi curăţia adevărului. Direpţ aceaea, lepădînd minciuna, grăiţi adevărul fieştecarele cu aproapele lui, căci sîntem
26 unul altuia mădulări. „Mîniaţi-vă, şi să nu greşiţi". Soarele să nu apuie asupra urgi-
27 sirii voastre, Nici daţi loc diavolului.
28 Cela ce fură să nu mai fure; ce mai mult ostenească lucrînd binele cu mînile, ca să
29 aibă să dea celui ce trebuie. Tot cuvîntul putred den gura voastră să nu iasă; ce care e bun, spre zidirea trebuinţei, ca să dea dar
30 celor ce aud. Şi nu mîhniţi Duhul cel Sfînt al lui Dumnezău, întru Carele v-aţi
31 pecetluit la ziua mîntuirii. Toată amărăciunea şi mînia şi urgia şi strigarea şi blestemul rădice-să de la voi, împreună cu toată
32 răutatea. Şi vă faceţi unul cătră alaltu buni, milostivi, dăruindu-vă întru voi, după cum şi Dumnezău întru Hristos au dăruit voao.

CAP V

1 Faceţi-vă dară asemănători lui Dumnezeu, ca nişte fii iubiţ
2 Şi umblaţi cu dragoste, după cum şi Hristos au îndrăgit pre noi şi S-au dat pre Dînsul pentru noi, prescură şi jîrtvă lui Dumnezeu, spre miros
3 de bună mirosenie. Iară curvia, şi toată necurăţia, au lăcomia nice să să numească
4 întru voi, după cum să cade sfinţilor, Şi grozăvie, şi graiuri nebuneşti, au glume cealea ce nu să cuvin; ce mai vîrtos mulţămită.
5 Pentru că aceasta să ştiţ, că tot curvariul, au necuratul, au lacomul, carele iaste închinătoriu la idoli, nu are moştenire întru împărăţia lui Hristos şi Dumnezău.
6 Nimenea pre voi să nu vă înşale cu deşarte cuvinte; că pentru aceastea vine urgia lui Dumnezău preste
7 fiii neascultării. Deci nu vă faceţ împre-
8 ună părtaş cu ei. Pentru că eraţi odinioară întunearec, iară acum lumină întru Domnul. Ca fiii luminei umblaţi —Pentru
9 că roada Duhului întru toată bunătatea şi direptatea şi adevărul — Ispitind ce iaste
10 bineplăcut Domnului. Şi nu vă adunaţi
11 cu lucrurile ceale neroditoare ale întunearecului, ce mai vîrtos le şi mustraţi. Pentru
12 că cealea ce pre ascuns să fac de dînşii grozav iaste a le şi zice. Iară toate dove-
13 dindu-să de lumină, să arată; pentru că tot ce să arată lumină iaste. Pentru aceaea
14 zice: „Scoală-te, cela ce dormi, şi te învie den morţi şi va lumina ţie Hristos". Cău-
15 taţi direpţ aceaea cum cu socotinţă umblaţi, nu ca nişte neînţelepţi, ce ca înţelepţii,
16 Răscumpărînd vreamea, căci zilele reale
17 sînt. Pentru aceaea nu vă faceţ fără de minte, ce înţelegînd ce e voia Domnului.
18 Şi nu vă îmbătaţi cu vin, întru carea iaste nestîmpărare, ce vă umpleţi cu Duh,
19 Grăind voao cu cîntări şi laude şi peveţii duhovniceşti, cîntînd şi peveţînd întru inimile voastre Domnului,
20 Mulţămind pururea pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu şi Părintelui,
21 Plecîndu-vă unul altuia cu frica
22 lui Dumnezău. Muierile, bărbaţilor voştri
23 plecaţi-vă, ca Domnului; Căci bărbatul iaste capul muierii, după cum şi Hristos cap besearecii, şi Acesta iaste Mîntuitoriu trupu-
24 lui. Ce, în ce chip beseareca să supune lui Hristos, aşa şi muierile la bărbaţii lor întru
25 toate. Voi, bărbaţii, iubiţ muierile voastre, după cum şi Hristos au iubit beseareca şi
26 pre El S-au dat pentru dînsa, Ca pre dînsa să o sfinţască curăţindu-o cu spălarea apei
27 în cuvînt, Ca să o puie aproape pre ea Luiş, slăvită besearecă, neavînd spurcăciune, au zbîrcitură, au altceva dentru aceastea, ce ca să fie svîntă şi fără prihană.
28 Aşa sînt datori bărbaţii să iubească pre ale lor muieri, ca ale lor trupuri. Cela ce iubeaşte pre a lui muiare pre dînsul iubeaşte.
29 Pentru că nimeanea niciodinioară ş-au urît trupul său, ce-l hrăneaşte şi încălzeaşte pre el, după cum şi Hristos pre besearecă;
30 Căci mădulări sîntem a trupului Lui, den trupul Lui şi den oasele Lui.
31 Pentru aceasta lăsa-va omul pre tată şi pre maică şi să va lipi lîngă muiarea lui şi vor fi amîndoi un
32 trup. Taina aceasta mare iaste—iară eu
33 zic în Hristos şi întru besearecă— Însă şi voi fieştecarele pre a sa muiare aşa să o iubească, ca pre el; iară muiarea să să teamă de bărbat.

CAP VI

1 Eciorii, ascultaţi pre părinţii voştri
2 întru Domnul, pentru că aceasta
iaste direptate. „Cinsteaşte pre
tată-tău şi pre maică“ — carea
iaste poruncă dentîiu, întru făgă-
3 duinţă — „Ca să-ţ fie ţie bine şi să fii
4 îndelungat de zile pre pămînt“. Şi, pă-
rinţii, nu urgisiţ fiii voştri, ce-i hrăniţi pre
ei cu învăţătură şi cu dojana Domnului.
5 Slugile, ascultaţ de stăpîni trupeaşte, cu
frică şi cutremur, cu prostimea inemii voas-
6 tre, ca lui Hristos, Nu după slujba ce e
întru ochi, ca cei ce vor să placă oamenilor;
ce, ca nişte robi ai lui Hristos, făcînd voia
7 lui Dumnezău den suflet, Cu bun cuget
8 slujînd Domnului, şi nu oamenilor, Ştiind
că orice bine fieştecarele va face, aceasta va
9 lua de la Domnul, ori rob, ori slobod. Şi,
domnii, aceasteaş faceţi cătră ei; lăsînd
înfricoşirile, ştiind că şi al vostru şi al lor
Domnul iaste în ceriuri şi făţărnicie nu iaste
10 la El. Deci, fraţilor miei, întăriţi-vă întru
11 Domnul şi întru tăria vîrtutei Lui. Îmbră-
caţi-vă întru armarea lui Dumnezău ca să
puteţi voi a sta cătră măiestriile diavolului.
12 Căci nu iaste voao luptarea spre sînge şi trup,
ce cătră domnii, cătră puteri, cătră ţiitorii
lumii întunearecului veacului acestuia, spre
ceale duhovniceşti ale vicleşugului întru
13 ceale cereşti. Pentru aceaea luaţi toată
armarea lui Dumnezău, ca să puteţi să staţi
împotrivă în ziua cea rea şi, toate supuindu-
14 le, să staţi. Staţi direpţ aceaea, încinşi
fiind mijlocul vostru cu adevărul şi îmbră-
15 caţi fiind cu zaua direptăţii. Şi încăl-
ţîndu-vă picioarele cu gătirea Evangheliei
16 păcii. Preste toate luînd pavăza credinţei,
cu carele veţi putea toate săgeţile celui vi-
17 clean ceale arzătoare a le stinge. Şi coiful
mîntuirii priimiţi şi sabia Duhului, carele
18 iaste graiul lui Dumnezău, Pren toată
ruga şi rugăciunea rugîndu-vă în toată vrea-
mea cu Duhul şi întru aceastaşi priveghind
cu toată răbdarea şi rugăciunea pentru toţi
19 sfinţii, Şi pentru mine, ca să să dea
mie cuvînt întru deşchiderea gurii meale,
cu îndrăzneală a arăta taina Evangheliei,
20 Pentru carea mă rog în lanţu; ca întru ea să
fiu cu îndrăznire, după cum mi se cuvine a
21 grăi. Ce pentru ca să ştiţi şi voi ceale
despre mine, ce facu, toate voao le va arăta
Tihic, cel iubit frate şi credincios poslușnic
22 întru Domnul, Pre carele l-am trimis
cătră voi şi întru aceastaş, ca să conoaşteţi
ceale pentru noi şi să mîngîie inimile voas-
23 tre. Pace, fraţilor, şi dragoste cu cre-
dinţă de la Dumnezău Părintele şi Domnul
24 Iisus Hristos. Darul cu toţi ceia ce iubesc
pre Domnul nostru Iisus Hristos întru
nestricare. Amin.

Cătră efeseani s-au scris de la Rîm, pren Tihic.

CEA CĂTRĂ FILIPIANI CARTE TRIMISĂ

CAP I

Pavel şi Timotheiu, robii 1
lui Iisus Hristos, tuturor
sfinţilor în Hristos Iisus,
celora ce sînt în Filipi,
împreună cu episcopi şi
diaconi: Dar voao şi 2
pace de la Dumnăzău Pă-
rintele nostru, şi Domnul
Iisus Hristos! Mulţemesc Dumnezăului 3
mieu preste toată pomenirea voastră,
Pururea, întru toată ruga mea pentru toţi 4
voi, cu bucurie, rugăciunea făcîndu-o
Spre împreunarea voastră la Evanghelie, 5
den ziua dentîiu pînă acum. Nădejduind 6
acestaş lucru, că Cela ce au început întru
voi lucru bun săvîrşi-va pînă la ziua lui Iisus
Hristos, După cum iaste direpţ mie 7
aceasta a gîndi pentru toţi voi, pentru că
am eu în inimă pre voi, şi în legăturile
meale, şi în răspunsul, şi adeverinţa Evan-
gheliei, soţi cu mine darului toţi voi fiind.
Pentru că martur iaste mie Dumnezău că 8
pohtesc pre voi întru milosîrdiile lui Iisus
Hristos. Şi aceasta mă rog, ca dragostea 9
voastră încă mai mult şi mai vîrtos să priso-
sească întru conoştinţă şi toată simţirea,
Ca să ispitiţi voi ceale ce să osebesc, ca să 10
fiţ curaţi şi neîmpiedecaţi la ziua lui Hristos,
Pliniţ de roadele direptăţii, celor ce sînt 11
pren Hristos Iisus, în lauda şi mărirea lui
Dumnezău. Ce voia mi-e a şti voi, fraţi- 12
lor, că cel despre mine mai mult spre adao-
gerea Evangheliei au venit, Cît legăturile 13
meale întru Hristos arătate să să fie făcut
în tot divanul şi la ceialalţi la toţi, Şi 14
mai mulţi dentru fraţi întru Domnul, nă-
dejduind legăturilor meale, mai mult a cute-
za fără frică cuvîntul a-l grăi. Unii şi 15
pentru zavistie şi price, iară unii şi pentru
bunăvreare pre Hristos mărturisesc. Unii 16
den prigoană pre Hristos vestesc necurat,
socotind necaz a aduce legăturilor meale.
Iară alţii den dragoste, ştiind că spre răspun- 17
sul Evangheliei mă aflu! Pentru că ce? Însă 18

în tot chipul: ori cu pricină, ori cu adevăr, Hristos să vesteaşte. Şi întru aceasta mă
19 bucur şi încă mă voiu bucura. Pentru că ştiu că aceasta mi să va istovi spre mîntuire, pentru a voastră rugă şi sporiul Duhului lui
20 Iisus Hristos; După părearea capului mieu şi nădeajdea mea că nici într-una mă voiu ruşina, ce cu toată îndrăzneala, ca şi pururea, şi acum mări-Se-va Hristos în trupul mieu, ori pre viaţă, ori pren moarte.
21 Pentru că mie iaste a trăi Hristos, şi a muri
22 dobîndă. Iară de e a trăi cu trupul, aceasta mi-e roada lucrului, şi ce voiu aleage nu cu-
23 nosc. Şi mă ţiiu de amîndoao, pohta avînd ca să mă sloboz şi împreună cu Hristos
24 a fi, cu mult mai vîrtos bine; Iară a rămî-
25 nea în trup mai folos e pentru voi. Şi aceasta nădejduind, ştiu că voiu rămînea, şi împreună voiu rămînea cu toţi cu voi, la a voastră adaogere şi bucuria credinţei;
26 Ca lauda voastră să să sporească în Hristos Iisus, întru mine, pren a mea venire iarăş
27 către voi. Numai cu vrednicie Evanghelia lui Hristos petreaceţ, ca, ori venind şi văzînd pre voi, ori lipsind, să auz ceale despre voi că staţi într-u[n] duh, cu un suflet, împreună biruind cu credinţa Evangheliei,
28 Şi nesfiindu-vă întru nemică de cei ce stau împotrivă; carea lor iaste arătare de pierzare şi voao de mîntuire, şi aceasta e de la Dum-
29 nezău. Căci voao vă s-au dăruit cea pentru Hristos, nu numai ca la El să creadeţi,
[30] ce a pătimi pentru El, Aceaeaşi ostenea-
lă avînd, în ce fealiu aţi văzut întru mine, şi acum auziţi întru mine.

CAP II

1 Deci orice mîngîiare e întru Hristos, ori oteşire dragostii, orice împreu-
2 nare a Duhului, orice milosîrdii şi îndurări, Pliniţi-m bucuria, ca una să gîndiţi, aceaeaş dragoste avînd, împreună cu un suflet, una gîndind.
3 Nimica după price au mărire deşartă; ce cu smerenia, unul pre altul socotind că covîrşiţi
4 întru voi. Nu ale sale fieştecarele căutaţi, ce
5 şi ale altora fieştecarele. Pentru că aceasta să să socotească întru voi, carea şi în Hristos
6 Iisus, Carele în chip dumnezăiescu fiind, nu hrăpire socoti a fi tocma cu Dum[ne]zău,
7 Ce pre El deşertă, chip de rob luînd, întru
8 asămănarea oamenilor făcîndu-Să. Şi cu chip aflîndu-Să ca un om, smeri pre El, făcîndu-Să plecat pînă la moarte, şi moarte
9 de cruce. Pentru aceaea şi Dumnezău pre El preaînălţă şi dărui Lui nume cela
10 ce e preste tot numele, Ca întru numele lui Iisus tot genuchiul să să pleace, al celor cereşti şi al celor pămînteşti şi al
11 celor de supt pămînt, Şi toată limba va mărturisi că Domnul Iisus Hristos, întru
12 slava lui Dumnezău Părintelui. Deci, fraţii miei, după cum pururea aţi ascultat, nu precum la venirea mea numai, ce acum cu mult mai vîrtos, întru depărtarea mea, cu frică şi cutremur a voastră mîntuire o isprăviţi. Pentru că Dumnezău iaste Cela ce 13
lucrează întru voi, şi a vrea, şi a lucra, pentru buna-vreare. Toate faceţi fără de 14
cîrtire şi gînduri, Ca să vă faceţi fără pri- 15
hană şi întregi fii lui Dumnezău, curaţi în mijlocul neamului celui strîmb şi îndărătnic, întru carii vă arătaţi ca luminătorii în lume,
Cuvîntul vieţii ţiindu-l; spre laudă mie la 16
ziua lui Hristos că nu în deşert am alergat, nici în deşert am ostenit. Ce, măcară că 17
mă şi jîrtvuiescu spre jîrtva şi slujba credinţii voastre, bucuru-mă, şi împreună mă bucur cu toţi cu voi. Şi aceastaş şi voi bucu- 18
raţi-vă, şi împreună vă bucuraţi cu mine. Şi nădejduiescu întru Domnul Iisus pre 19
Timotheiu degrabă să-l trimiţu la voi, ca şi eu să fiu cu bună voie, înţelegînd ceale despre voi. Pentru că nici pre unul am 20
tocma la suflet, carele chiar ceale de voi va griji; Pentru că toţi ceale ale lor cearcă, 21
nu ale lui Hristos Iisus. Iară ispita lui cu- 22
noaşteţi, că ca la un părinte fiiul împreună cu mine au slujit la Evanghelie. Pre acesta 23
dară nădejduiesc să-l trimiţ, deaca voiu vedea ceale prejur mine, de iznoavă. Ce nădeju- 24
iesc întru Domnul că şi eu degrabă voiu veni. Şi de folos am socotit pre Epafrodit, fratele 25
şi împreună lucrătoriu şi împreună ostaş al mieu, al vostru apostol şi slujitoriu trebii meale, să-l trimiţ către voi, De vreame 26
ce doriia de voi toţi şi tînjind; căci aţi auzit că au bolnăvit. Căci au şi bolnăvit aproape 27
de moarte, ce Dumnezău pre el au miluit. Şi nu numai pre el, ce şi pre mine, ca nu mîhnire preste mîhniri să aibu. Mai degrabă, direpţ 28
aceaea, am trimis pre el, ca văzîndu-l pre el, iarăş să vă bucuraţi şi eu mai fără de mîhnire să fiu. Priimiţi-l dară pre el întru 29
Domnul, cu toată bucuria; şi pre unii ca aceştea cinstiţi îi aveţi, căci pentru lucrul lui Hristos pînă la moarte s-au apropiat, nesfătuindu-se cu sufletul, ca să să plinească a voastră lipsă de către slujba mea.

CAP III

Deci, fraţilor miei, bucuraţi-vă întru 1
Domnul. Aceasteaş a scrie voao mie nu-m iaste cu leane, iară voao negreşit. Vedeţi cîinii, vedeţi 2
pre cei răi lucrători, vedeţi tăiarea! Pentru că noi sîntem tăiarea-împrejur, carii 3
cu Duhul lui Dumnezău slujim şi ne fălim întru Hristos Iisus, şi nu în trup nădejduind. Măcară că eu am nădeajde şi în trup. De 4
să şi pare altuia a să nădejdui în trup, eu,

5 mai mult: Tăiare-împrejur de opt zile,
den rodul lui Israil, den fealiul lui Veniamin,
6 evreu den evrei; după leage, fariseu; După
rîvnire, gonind beseareca; după direptatea
cea den leage, făcîndu-mă fără prihană.
7 Ce carele era mie dobînzi, aceastea le soco-
8 tesc pentru Hristos pagube. Ce pentru
aceaea şi gîndesc toate pagubă a fi pentru
cea ce covîrşaşte a ştiinţii lui Hristos Iisus,
Domnul mieu, pentru Care de toate m-am
păgubit şi le gîndesc gunoaie a fi, ca pre
9 Hristos să dobîndesc Şi să mă aflu întru
El, neavînd a mea direptate, cea den leage,
ce ceaea ce e pren credinţa lui Hristos, cea
dentru Dumnezău direptate, spre credinţă,
10 A cunoaşte pre El şi putearea învierii Lui
şi împreunarea patemilor Lui, împreună
11 închipuindu-mă cu moartea Lui, Cîndai
12 cumva voiu sosi la înviarea morţilor. Nu
doară că am luat,au m-am săvîrşit; ce gonesc
cîndai voiu şi prinde, de carea m-am şi prins
13 de Hristos Iisus. Fraţilor eu pre mine nu
14 mă socotesc să fiu apucat, Ce numai una:
ceale denapoi uitîndu-le, iară la ceale dena-
inte întinzîndu-mă, după semn gonesc, la
plaşca cei de sus chemării lui Dumnezău în
15 Hristos Iisus. Deci, cîţi desăvîrşit sîntem,
aceasta gîndim; şi orice într-alt chip gîndiţ,
şi aceasta Dumnezău voao va descoperi.
16 Însă la carea am ajuns, cu aceastaş pravilă
17 a umbla, aceastaş a gîndi. Împreună asă-
mănători fiţ mie, fraţilor, şi socotiţ pre
ceia ce aşa umblă, după cum aveţ pildă pre
18 noi. Pentru că mulţi umblă, de carii de
multe ori ziceam voao, iară acum şi plîngînd
zic pre vrăjmaşii crucii lui Hristos, cărora
19 săvîrşitul le iaste pierzarea, Al cărora dum-
nezău e pîntecele şi mărirea întru ruşinea
lor, ceia ce ceale pămînteşti gîndesc.
20 Pentru că a voastră petreacere în ceriuri
iaste, dentru care şi Mîntuitoriu aşteptăm,
21 pre Domnul Iisus Hristos, Carele va
schimba chipul trupului smereniei noastre,
ca să să facă el împreună la faţă cu trupul
mărirei Lui, după lucrarea ca să poată El şi
să supuie Luiş toate.

CAP IV

1 Deci, fraţii miei iubiţ şi doriţi, bucu-
ria şi cununa mea, aşa staţi întru
2 Domnul, dragilor! Pre Evodia
rog şi pre Sintih rog una a gîndi în-
3 tru Domnul. Şi rog şi pre tine,
soaţe încrezute, împreună ajutoreaşte-le lor,
carele întru Evanghelie împreună au nevoit
cu mine, cu Climend şi cu ceialalţi împreună
lucrători mie, al cărora numele e în cartea
4 vieţii. Bucuraţi-vă întru Domnul pururea,
5 iarăş zic: bucuraţi-vă! Blîndeaţele voastre
să să cunoască la toţi oamenii. Domnul
6 aproape e. Nemică nu grijiţ: ce întru
tot cu ruga şi cu rugăciunea cu mulţe-
mită cearerile voastre să să conoască
cătră Dumnezău. Şi pacea lui Dumnezău, 7
ceaea ce covîrşaşte toată mintea, păzi-va
inimile voastre şi gîndurile voastre în Hristos
Iisus. Deci, fraţilor, cîte sînt adevărate, 8
cîte-s cinstite, cîte-s direapte, cîte-s curate,
cîte-s iubite, cîte-s cu bun nume, orice bună-
tate, orice laudă, aceastea socotiţi. Carele 9
aţi şi învăţat şi aţi apucat şi aţi auzit şi aţi
văzut întru mine, aceastea faceţi, şi Dumne-
zăul păcii va fi cu voi. Şi m-am bucurat 10
întru Domnul mult, căci acum oarecînd aţi
odrăslit a gîndi pentru mine; spre carea şi
gîndiiaţi, ce nu aveţi vreame. Nu doară 11
că după lipsă zic; pentru că eu m-am învă-
ţat, întru carele sînt, destul a fi. Ştiu a 12
mă şi smeri, ştiu a mă şi prisosi. Întru tot
şi întru toate m-am învăţat, şi a mă sătura,
şi a fi flămînd, şi a adaoge, şi a scădea.
Toate le pociu, întru Cel ce mă întăreaşte, 13
Hristos. Însă bine aţi făcut făcîndu-vă 14
împreună părtaşi cu necazul mieu. Şi 15
ştiţi şi voi, filipiseanilor, că la începutul
Evangheliei, cînd am ieşit de la Machidonia,
nici o besearecă cu mine nu s-au împreunat
la cuvînt de dare şi de luare, fără numai voi
singuri. Căci şi în Solon, şi o dată, şi de 16
doao ori la treaba mea aţi trimis. Nu că 17
cer darea, ce cer cu roada ceaea ce prisoseaşte
spre cuvîntul vostru. Ce am destul toate 18
şi de prisosit; plinitu-m-am priimind de la
Epafrodit ceale de la voi: miros de bună
mirosire, jîrtvă priimită, bine plăcută lui
Dumnezău. Iară Dumnezăul mieu să pli- 19
nească toată treaba voastră după bogăţia
Lui, cu mărire întru Hristos Iisus. Iară 20
lui Dumnezău şi Părintelui nostru, mărirea
în veacii veacurilor! Amin. Închinaţi-vă la 21
tot sfîntul în Hristos Iisus. Închină-se 22
voao cei ce sînt împreună cu mine
fraţi. Închină-se voao toţi sfin-
ţii, şi mai vîrtos cei den casa
Chesariului. Darul Dom- 23
nului nostru Iisus
Hristos, cu toţi
cu voi! Amin.

Cătră filippisiani s-au scris de la Rîm,
pren Epafrodit.

CEA CĂTRĂ COLASEIANI CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 Pavel, apostolul al lui Iisus Hristos, pren voia lui Dumnezău, şi Timotheiu fratele, 2 Celor den Colases sfinţi şi credincioşi fraţi 3 întru Hristos: Dar voao şi pace de la Dumnezău, Părintele nostru, şi Domnul Iisus Hristos! Mulţemim lui Dumnezău şi Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, pururea 4 pentru voi rugăciuni făcînd, Auzind credinţa voastră întru Hristos Iisus şi dragostea 5 cea ce aveţi cătră toţi sfinţii, Pentru nădeajdea cea ce iaste gătită voao în ceriuri, carea aţi auzit mai nainte, întru cuvîntul adevărului 6 Evangheliei, Care e de faţă la voi în ce chip şi în toată lumea şi iaste rodindusă ca şi întru voi, den carea zi aţi auzit şi aţi cunoscut darul lui Dumnezău cu adeve- 7 rinţă, Precum aţi şi învăţat de la Epafra, cel iubit împreună rob cu noi, care e credincios pentru voi poslušnic lui Hristos, 8 Cela ce au şi arătat noao a voastră dragoste 9 întru Duh. Pentru aceaea şi noi, den carea zi am auzit, nu încetăm pentru voi rugîndu-ne şi cerşind ca să vă pliniţi de cunoştinţa voii Lui, întru toată înţelep- 10 ciunea şi înţeleagerea dohovnicească; Să umblaţi voi cu vrednicie Domnului, spre toată plăcearea, întru tot lucrul bun rodind şi crescînd spre cunoştinţa lui Dumnezău, 11 Cu toată putearea întărindu-vă, după tăria mărirei Lui, în toată răbdarea şi îndelungarea 12 mîniii, bucuroşi; Mulţămind Părintelui Celuia ce ne-au învrednicit pre noi în partea sorţului sfinţilor întru lumină; 13 Carele ne-au izbăvit pre noi den putearea întunearecului şi ne-au mutat la împărăţia 14 Fiiului dragostii Lui, Întru Carele avem mîntuirea, pren sîngele Lui iertarea păcate- 15 lor, Carele iaste chipul lui Dumnezău, Celui nevăzut, mai nainte născut de toată 16 zidirea. Căci întru El s-au zidit toate, ceale den ceriuri şi ceale de pre pămînt, ceale văzute şi ceale nevăzute: ori scaune, ori stăpîniri, ori domnii, ori puteri, toate 17 pren El şi spre El s-au zidit. Şi El iaste mai nainte de toate şi toate întru El împreună 18 stau. Şi El iaste capul trupului besearicii. Carele iaste începătură dentîiu, născut den morţi, ca să Să facă întru toţ El fruntaşu. 19 Căci întru El binevru toată plinirea să lăcuiască, 20 Şi pren El să împace toate întru El, împăcînd pren sîngele crucii Lui, pren El, ori ceale de pre pămînt, ori ceale den ceriuri. 21 Şi pre voi, oarecînd fiind înstrăinaţi şi vrăjmaşi cu cugetul întru faptele ceale reale, 22 Iară acum au împăcat, cu trupul împeliţării Lui pren moarte, să vă puie pre voi aproape, sfinţi şi fără prihană şi nevinovaţi, denaintea Lui; 23 De veţi rămînea cu credinţa întemeiaţi şi tari şi nemutîndu-vă de la nădeajdea Evangheliei, care aţi auzit, ceaea ce s-au strigat întru toată zidirea cea de supt ceriu, căriia m-am făcut eu, Pavel, poslušnic. 24 Acum mă bucur întru patemile meale pentru voi şi plinesc scăderile scîrbelor lui Hristos în trupul mieu, pentru trupul Lui, care iaste beseareca. 25 Căriia m-am făcut eu poslušnic, după diregătoria lui Dumnezău, cea ce s-au dat mie spre voi, să plinesc cuvîntul lui Dumnezău: 26 Taina cea ascunsă den veaci şi den neamuri, iară acum s-au arătat svinţilor Lui, 27 Cărora au vrut Dumnezău să le arate care iaste avuţia mărirei tainii aceştiia întru limbi, carele iaste Hristos întru voi, nădeajdea măririi. 28 Pre Carele noi vestim, dojănind pre tot omul şi învăţînd pre tot omul, cu toată înţelepciunea, ca să punem de faţă pre tot omul deplin întru Hristos Iisus. 29 La care şi ostenesc nevoindu-mă după lucrarea Lui, cea ce să lucrează întru mine cu puteare.

CAP II

1 Pentru că voiu ca să ştiţ voi ce fealiu de nevoinţă am pentru voi şi pentru cei den Laodichia şi cîţi n-au 2 văzut obrazul mieu cu trupul, Ca să să mîngîie inemile lor, tocmindu-se cu dragoste şi la toată avuţia a plinirii înţeleagerii, spre cunoştinţa tainii lui Dumnezău şi Părintelui, şi lui Hristos, 3 Întru Carele sînt toate visteriile înţelepciunii şi ale cunoştinţii ascunse. 4 Şi aceasta zicu, ca nu neştine de voi să prilestească cu cuvinte amăgitoare. 5 Pentru că, măcară că cu trupul mă duc, iară cu duhul împreună cu voi sînt, bucurîndu-mă şi văzînd a voastră rînduială şi întărirea cei întru Hristos credinţe a voastră. 6 Deci, în ce chip aţi luat pre Hristos Iisus, pre Domnul, întru El umblaţi, 7 Înrădăcinaţi şi zidindu-vă întru El şi adeverindu-vă cu credinţa, după cum v-aţi învăţat, prisosind întru ea cu mulţămită. 8 Căutaţi ca nu cîndai va fi cela ce vă fură pre voi pren filosofie şi deşartă înşălăciune, după obiceaiul oamenilor, după stihiile lumii, şi nu după Hristos. 9 Căci întru El lăcuiaşte toată plinirea Dumnezeirei, trupeaş-

te, Şi sînteţi întru El pliniţi, Carele
iaste capul a toată biruinţa şi putearea.
Întru Carele v-aţi şi tăiat împrejur cu tă-
iare-împrejur nefăcută de mînă, întru dez-
brăcarea trupului de păcatele trupului, în-
tru tăiarea-împrejur a lui Hristos, Împre-
ună îngropaţi fiind cu El în botez, întru
Carele împreună v-aţi şi sculat pren credinţa
lucrării lui Dumnezău, Celui ce au sculat pre
El den morţi. Şi pre voi, morţi fiind în-
tru păcat şi cu acoperirea mădulariului tru-
pului vostru, împreună au înviat pre noi cu
El, hărăzind noao toate greşalele, Şter-
gînd cea de asupra noastră scrisoare de mînă
cu poruncile, carea era împotrivă noao, şi
aceasta o au rădicat den mijloc, răstignin-
du-o pre ea pre cruce. Dezbrăcînd biruin-
ţile şi puterile, le-au dovedit întru făţişare,
dovedind pre ei întru ea. Deci să nu neş-
tine pre voi judece întru mîncare, au în bău-
tură, au în parte de sărbătoare, au de lună
noao, au de sîmbete, Carele sînt umbră
celor viitoare, iară trupul, lui Hristos.
Nimenea pre voi să nu vă asuprească, vrînd
întru smerenie şi obiceaiu îngeresc, ceale ce
nu le-au văzut cercetîndu-le, în zadar în-
hierbîntîndu-se de mintea trupului lui,
Şi neţiindu-se de cap, den carele e tot trupul,
pren pipăiri şi legături sporindu-se şi toc-
mindu-se, creaşte creşterea lui Dumnezău.
Deci, de aţ murit împreună cu Hristos de la
stihiile lumii, direpţ ce, ca neşte vii în lume,
vă îngreuiaţi cu obiceaie: „Să nu atingi,
nice să guşti, nice să pipăi?“ Carele sînt
toate spre stricăciune cu tribuinţa, după
poruncile şi învăţăturile oamenilor. Carele
sînt avînd cuvînt de înţelepciune întru sluj-
bă de voie şi cu smerenie şi cu necruţarea
trupului, nu în vreo cinste spre săturarea
trupului.

Şi îmbrăcînd pre cel nou, pre cel ce să
înnoiaşte spre conoştinţă, după chipul
Celui ce au zidit pre el. Unde nu iaste
elin şi jidov, tăiare-împrejur şi netăiare-
împrejur, varvar şi schith, rob, volnic, ce
toate şi întru toate Hristos. Îmbrăcaţi-
vă dară ca nişte aleş ai lui Dumnezău,
sfinţi şi îndrăgiţ, milosîrdii de îndurări,
bunătate, smerenie, blîndeaţe, îndelungă
răbdare de mînie, Suferind unul pre
alalt şi iertîndu-vă întru voi, de va avea
neştine către cineva prihană; precum şi
Hristos au iertat voao, aşa şi voi. Şi preste
toate aceastea dragostea, carea iaste legătu-
ra săvîrşirei. Şi pacea lui Dumnezeu să
dea întru inimile voastre, la carea v-aţ şi
chemat într-un trup şi mulţămitori vă faceţ.
Cuvîntul lui Hristos lăcuiască întru voi cu
bogăţie, întru toată înţelepciunea, învăţînd
şi dojenind pre ei cu cîntări şi cu laude şi
cu peaveţi duhovniceşti, cu bucurie cîntînd
întru inima voastră Domnului. Şi tot
orice faceţi, în cuvînt au în faptă, toate
întru numele Domnului Iisus, mulţemind
lui Dumnezău şi Părintelui pren El. Mu-
ierile, ascultaţi de bărbaţii voştri, după
cum să cuvine în Domnul. Bărbaţii,
iubiţi pre muieri şi nu vă amărîţi către eale.
Fiii, supuneţi-vă părinţilor după toate,
pentru că aceasta e bineplăcut Domnului.
Părinţii, nu întărîtaţi fiii voştri, ca să nu
se mîhnească. Robii, ascultaţi după toate
de cei trupeşti stăpîni, nu întru slujbe îna-
intea ochilor, ca cei ce fac pentru să placă
oamenilor, ce întru prostimea inimii temîn-
du-vă de Dumnezău. Şi tot orice faceţi,
den suflet lucraţi, ca Domnului, şi nu oame-
nilor, Ştiind că de la Domnul veţi lua
răsplătirea moştenirii, pentru că Domnului
Hristos slujiţi. Iară cela ce face strîmbă-
tatea lua-va strîmbătatea carea au făcut, şi
nu iaste făţărnicie.

CAP III

Deci, de v-aţ sculat împreună cu
Hristos, ceale de sus cercaţi, unde
Hristos iaste şăzînd în dereapta
lui Dumnezău. Ceale de sus
gîndiţ, nu ceale de pre pămînt.
Pentru că aţ murit şi viaţa voastră s-au as-
cuns împreună cu Hristos întru Dumnezeu.
Cînd Hristos Să va arăta, viaţa noastră,
atuncea şi voi cu El împreună vă veţ arăta
întru mărire. Omorîţ direpţ aceaea mădu-
lările voastre ceale de pre pămînt: curvia,
necurăţia, patima, pohta cea rea şi lăcomia,
carea iaste închinare de idoli, Pentru carele
vine urgia lui Dumnezău preste fiii neascul-
tători, Întru carele şi voi aţ îmblat odini-
oară, cînd trăiiaţi întru eale. Iară acum
lepădaţi şi voi toate: urgia, mînia, răutatea,
blestemul, graiul cel grozav den gura voas-
tră. Nu menţiţ unul către alalt, dezbră-
cînd pre omul cel vechiu cu faptele lui

CAP IV

Stăpînii, direptatea şi tocmeala
slugilor daţi, ştiind că şi voi aveţi
Domnu în ceriuri. La rugă în-
găduiţi, priveghind întru ea cu
mulţemită, Rugîndu-vă împre-
ună şi pentru noi, ca Dumnezău să ne deş-
chiză noao uşă cuvîntului, a grăi taina lui
Hristos, pentru carea sînt şi prinsu: Ca
să o arăt pre ea după cum să cade mie a
grăi. Cu înţelepciune îmblaţi către cei
den afară, vreamea răscumpărînd. Cuvîn-
tul vostru pururea cu bucurie, cu sare sărat,
a şti cum trebuie voi la fieştecarele, pre amă-
runtul, a răspunde. Ceale despre mine
toate arăta-le-va voao Tihic, cel iubit frate
şi credincios poslušnic şi împreună rob
întru Domnul. Pre carele am trimis către
voi numai pentru aceasta, ca să ştie lucru-

rile voastre şi să mîngîie inimile voastre,
9 Împreună cu Onisim, cel credincios şi iubit
frate, carele iaste dentru voi; toate voao le
10 vor arăta ceale de aicea. Închină-se voao
Aristarh, cel împreună cu mine rob, şi Marco,
nepotul Varnavei (pentru carele aţi luat po-
runci; de va veni cătră voi, să-l priimiţi pre
11 el), Şi Iisus, cel ce să cheamă Iust, ceia
ce sînt den obrezanie; aceştea sînguri împre-
ună lucrători la împărăţia lui Dumnezău,
12 carii s-au făcut mie mîngîiare. Închină-se
voao Epafras, cel dentru voi robul lui
Hristos, pururea ostenind pentru voi la rugi,
ca să staţi desăvîrşit şi plinind întru toată
13 voia lui Dumnezău. Pentru că mărturi-
sescu lui că are rîvnire multă pentru voi şi
pentru cei den Laodichia şi cei den Ierapolis.
14 Închină-să voao Luca, doftorul cel iubit, şi
15 Dimas. Închinaţi-vă celor den Laodichia
fraţi şi nimfanii şi cei den casă-i besearici;
16 Şi cînd să va ceti de cătră voi cartea, faceţi
ca şi întru a laodicheanilor besearică să să
cinstească. Şi cea den Laodichia ca şi voi
17 să o cetiţi. Şi ziceţi lui Arhip:„Caută
slujba carea ai luat întru Domnul ca pre
18 ea să o plineşti“. Închinăciunea
cu a mea mînă, a lui Pavel.
Aduceţi-vă aminte de
legăturile meale.
Darul cu voi!
Amin.

Cătră colasaiani s-au scris de la Rîm,
pren Tihic şi Onisim.

CEA CĂTRĂ SOLONEANI CARTE, TRIMISĂ A LUI PAVEL DENTÎIU.

CAP I

1 Pavel şi Siluan şi Timotheiu,
besearicii soloneanilor în-
tru Dumnezău Părintele
şi Domnul Iisus Hristos:
2 Dar voao şi pace de
la Dumnezău Părintele
nostru şi Domnul Iisus
Hristos! Mulţămim
lui Dumnezău pururea pentru toţ pentru
voi, pomenire de voi făcînd la rugile
3 noastre, Neîncetat pomenind pre voi,
de lucrul credinţii şi osteneala dragostii
şi îngăduinţa nădejdii Domnului nostru
Iisus Hristos, înaintea Dumnezăului şi
4 Părintelui nostru. Ştiind, fraţi iubiţi
de Dumnezău, aleagerea voastră. Căci 5
Evanghelia noastră nu s-au făcut la voi nu-
mai cu cuvîntul, ce şi cu putearea şi cu
Duhul Sfînt şi întru adeverinţă multă, după
cum ştiţi în ce fealiu ne-am făcut întru voi
pentru voi. Şi voi următori noao v-aţi 6
făcut şi Domnului, priimind cuvîntul cu
necaz mult, cu bucuria Duhului Sfînt,
Cît a vă face voi pildă tuturor celora ce cred 7
întru Machidonia şi Ahaia. Pentru că de 8
la voi s-au răsunat cuvîntul Domnului, nu
numai în Machidonia şi Ahaia, ce şi în tot
locul credinţa voastră cea cătră Dumnezău
au ieşit, cît a nu avea noi treabă a grăi ceva.
Pentru că ei pentru voi vestescu ce fealiu de 9
întrare am avut cătră voi şi cum v-aţi întorsu
cătră Dumnezău de la idoli, a sluji la Dum-
nezău viu şi adevărat. Şi a aştepta pre 10
Fiiul Lui den ceriuri, pre Carele au învis den
morţi, pre Iisus, Cela ce mîntuiaşte pre noi
de urgia cea viitoare.

CAP II

Pentru că voi ştiţi, fraţilor, întrarea 1
noastră cea cătră voi că nu deşartă
s-au făcut. Ce şi pătimind mai 2
nainte şi ocărîndu-ne, după cum
ştiţi, în Filippi, am cutezat întru
Dumnezăul nostru a grăi cătră voi Evan-
ghelia lui Dumnezău cu multă osteneală.
Pentru că mîngîiarea noastră nu e dentru 3
înşălăciune, nici den necurăţie, nice cu
vicleşug. Ce, după cum ne-am ispitit de 4
Dumnezău să să crează Evanghelia, aşa
grăim, nu ca oamenilor plăcînd, ce lui
Dumnezău, Celui ce ispiteaşte inimile
noastre. Pentru că niceodinioară cu cu- 5
vînt de cucernicie n-am fost, precum ştiţ,
nice întru prilej de lăcomie, Dumnezău
martur, Nici cerşînd de la oameni mă- 6
rire, nice de la voi, nice de la alţii, putînd
în greutate a fi, ca ai lui Hristos apostoli.
Ce ne-am făcut blînzi în mijlocul vostru, ca 7
o doică ce-ş încălzeaşte copiii ei. Aşa 8
pohtind pre voi, bine vom a da voao, nu
numai Evanghelia lui Dumnezău, ce şi ale
noastre suflete, pentru că dragi noao v-aţ
făcut. Pentru că aduceţi-vă aminte, 9
fraţilor, de osteneala noastră şi de trudă.
Pentru că ziua şi noaptea lucrînd, ca să nu
îngreuiaze pre cineva dentru voi, am propo-
veduit la voi Evanghelia lui Dumnezău.
Voi marturi, şi Dumnezău, cum cu cuviinţă 10
şi cu direptate şi fără prihană voao, celor
ce cred, am fost, După cum ştiţ, 11
ca şi pre fieştecarele dentru voi, ca pă-
rintele pre fiii săi rugînd pre voi şi mîngî-
indu-vă Şi mărturisind, ca să umblaţi 12
voi vredniceaşte lui Dumnezău, Celui
ce cheamă pre voi la a Lui împărăţie
şi mărire. Pentru aceaea şi noi mulţă- 13
mim lui Dumnezău neîncetat, căci luînd cu-
vînt de auzire de la noi, al lui Dumnezeu cu-

vînt aţ priimit, nu al oamenilor, ce, precum iaste adevărat, cuvîntul lui Dumnezău, carele să şi lucrează întru voi, cei ce creadeţ.
14 Pentru că voi următori v-aţ făcut, fraţilor, besearecilor lui Dumnezău celor ce sînt în Iudea întru Hristos Iisus, căci aceasteaş aţ pătimit şi voi de cei de ai voştri care sînt
15 de un neam, după cum şi ei, de jidovi; Cei ce şi pre Domnul au omorît, pre Iisus, şi pre ai lor proroci; şi pre noi ne-au gonit, şi lui Dumnezău neplăcînd şi tuturor oameni-
16 lor împotrivitori, Oprind pre noi să nu grăim cu limbile, ca să să mîntuiască, ca să să plinească lor păcatele pururea. Ce ajunse
17 asupra lor urgia de săvîrşit. Iară noi, fraţilor, rămîind săraci despre voi, spre vreamea unui ceas, cu faţa, nu cu inima, mai mult am sîrguit faţa voastră a vedea, cu multă
18 pohtă. Pentru aceaea am vrut să venim cătră voi însă eu, Pavel, şi o dată, şi de doao
19 ori; şi ne-au smintit pre noi satana. Căci care e nădeajdea noastră sau bucuria sau cununa cea de laudă? Au nu şi voi înaintea Domnului nostru Iisus Hristos întru a Lui
20 venire sînteţi? Pentru că voi sînteţi mărirea noastră şi bucuria.

CAP III

1 Pirept aceaea, nemaiputînd a răbda,
2 am binevrut să rămînem în Anthina sînguri; Şi am trimis pre Timotheiu, fratele nostru şi sluga lui Dumnezău şi împreună lucrătoriu cu noi întru Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească pre voi şi să vă mîngîie pre
3 voi pentru credinţa voastră; Ca nimenea să nu să clătească întru necazurile aceastea; pentru că voi ştiţi că spre aceasta ne aflăm.
4 Pentru că, şi cînd cătră voi eram, ziceam mai nainte voao că vom să avem scîrbe,
5 după cum s-au şi făcut şi ştiţi. Pentru aceaea şi eu, nemaisuferind, trimis-am ca să cunoscu credinţa voastră, ca nu cîndai au ispitit pre voi cel ce ispiteaşte şi în deşert
6 să va face osteneala noastră. Iară acum, venind Timotheiu cătră noi de la voi şi binevestind voao credinţa şi dragostea voastră şi cum că aveţi pomenire bună de noi pururea, dorind pre noi să ne vedeţi, ca şi noi
7 pre voi. Pentru aceaea ne-am mîngîiat, fraţilor, de voi, întru tot necazul şi nevoia
8 voastră, pren a voastră credinţă. Că acum noi trăim de veţi sta voi întru Domnul.
9 Pentru că ce mulţămită putem lui Dumnezău a răsplăti pentru voi, de toată bucuria cu carea ne bucurăm pentru voi înaintea Dum-
10 nezăului nostru? Noaptea şi ziua, mai cu asupră rugîndu-ne ca să vedem faţa voastră şi
11 a întemeia scăderile credinţii voastre. Iară acela Dumnezău şi Părintele nostru şi Domnul nostru Iisus Hristos să îndirepteaze calea noastră cătră voi. Iară pre voi Domnul 12
să vă înmulţească şi să vă prisosească cu dragostea pre unul cătră alalt şi cătră toţi, precum şi noi cătră voi, Ca să întărească 13
voao inemile nevinovate întru svinţire înaintea lui Dumnezău şi Părintelui nostru, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toţi svinţii Lui.

CAP IV

Ieci dară, fraţilor, pohtim pre voi 1
şi vă rugăm întru Domnul Iisus, după cum aţi apucat de la noi, precum trebuie voi a umbla şi a plăcea lui Dumnezău, ca să prisosiţi mai
mult. Pentru că ştiţi ce porunci am dat 2
voao pren Domnul Iisus. Pentru că aceasta 3
iaste voia lui Dumnezău, svinţirea voastră: să vă feriţi voi de curvie, A şti fieştecarele dentru voi al său vas a cîştiga cu svin- 4
ţire şi cinste, Nu întru patimă de poftă, 5
precum şi limbile cealea ce nu ştiu pre Dumnezău, A nu asupri şi a lăcomi la vreun 6
lucru pre fratele lui, pentru căci izbînditoriu iaste Domnul pentru toate aceastea, după cum am zis mai nainte voao şi ne-am mărturisit. Pentru că n-au chemat Dum- 7
nezău pre noi spre necurăţie, ce spre sfinţire.
Pentru aceaea, cela ce să leapădă, nu de om 8
să leapădă, ce de Dumnezău, Cela ce au şi dat Duhul Lui cel Sfînt la noi. Iară pentru 9
iubirea frăţească nu vă trebuie a vă scrie voao, pentru că voi sînguri de Dumnezău învăţaţi sînteţi a iubi unul pre alalt,
Pentru că şi faceţi aceasta la toţi fraţii cei 10
ce sînt în toată Machidonia. Şi poftim pre voi, fraţilor, să prisosiţi mai mult. Şi 11
să vă nevoiţi a fi în linişte şi a lucra ale voastre şi a lucra cu ale voastre mîni, după cum v-am poruncit, Ca să îmblaţi 12
cu bun chip cătră cei den afară şi de nimică lipsă să nu aveţi. Şi nu voiu 13
să nu ştiţi voi, fraţilor, pentru cei morţi, ca să nu vă întristaţi ca şi ceialalţi, carii nu au nădeajde. Pentru că, de creadem că Iisus 14
au murit şi au învis, aşa şi Dumnezău pre cei ce au adormit pren Iisus îi va aduce împreună cu El. Pentru că aceasta voao 15
zicem în cuvîntul Domnului, că noi, viii ceşti rămaşi la venirea Domnului, nu vom apuca pre cei morţi. Căci acesta Domnul 16
cu poruncă, cu glas de arhanghel şi cu trîmbiţa lui Dumnezău, Să va pogorî den ceriu; şi cei morţi întru Hristos vor învia întîiu.
După aceaea noi, cei vii, cei rămaşi, împre- 17
ună cu ei hrăpi-ne-vom cu norii întru timpinarea Domnului în văzduh şi aşa pururea împreună cu Domnul vom fi. Deci mîngî- 18
iaţi unul pre alalt cu cuvintele aceastea.

CAP V

1 Iară pentru ani şi pentru vremi,
fraţilor, nu trebuie voao să să scrie.
2 Pentru că voi chiar ştiţi că ziua
Domnului ca furul noaptea, aşa
3 vine. Căci cînd vor zice: „Pace
şi aşăzare!“, atuncea, fără veaste, lor le
vine asupră peire, ca chinul ceii ce are în
4 pîntice; şi nu vor scăpa. Iară voi, fraţilor,
nu sînteţi întru-ntunearec, ca să vă apuce
5 ziua pre voi ca un fur. Toţi voi fiii luminii
sînteţi şi fiii zilei, şi nu sînteţi ai nopţii, nici
6 ai întunearecului. Direpт aceaea dară să
nu dormim ca şi ceialalţi, ce să priveghem
7 şi să fim treaji. Pentru că ceia ce dorm,
noaptea dorm, şi ceia ce să îmbată, noaptea
8 să îmbată. Iară noi, ai zilei fiind, treaji
sîntem, îmbrăcîndu-ne în zaua credinţii şi
a dragostei şi în coiful nădeajdea mîntuirei.
9 Căci nu ne-au pus pre noi Dumnezău spre
urgie, ce spre dobînda mîntuirei, pren
10 Domnul nostru Iisus Hristos, Celui
ce au murit pentru noi, ca, ori priveghem,
ori dormim, împreună cu El să trăim.
11 Pentru aceaea mîngîiaţi unul pre alalt
şi zidiţ unul pre altul, precum şi faceţ.
12 Şi pohtim pre voi, fraţilor, să ştiţ pre
ceia ce ostenesc întru voi şi poartă grija
voastră întru Domnul şi vă învaţă pre
13 voi. Şi socotiţ pre ei prea de prisosit
cu dragoste pentru lucrul lor. Pace aveţ
14 întru voi. Şi pohtim pre voi,
fraţilor, dojăniţ pre cei netocmiţ,
mîngîiaţi pre cei slabi de inimă, sprejeniţ pre cei neputincioşi, fiţ răbdători
15 la mînie către toţi. Căutaţi să
nu răsplătească cineva cuiva rău pentru
rău; ce pururea binele goniţ şi unul către
16 alalt şi către toţi. Pururea bucu-
17 raţi-vă. Neîncetat vă rugaţi.
18 Întru tot mulţămiţ, pentru că aceasta
e voia lui Dumnezău întru Hristos Iisus
19 la voi. Duhul nu-l stingeţi.
20 Prorociile nu le defăimaţi.
21 Toate le ispitiţ; ce e bun ţineţi.
22 De tot fealiul de lucru rău vă feriţ.
23 Şi acesta Dumnezăul păcii să vă sfinţească pre voi cu totul deplin; şi întreg
duhul vostru, şi sufletul, şi trupul, fără de
prihană, întru venirea Domnului nostru
24 Iisus Hristos, să să păzească. Credincios
e cela ce ne cheamă pre noi, carele va şi
25 face. Fraţilor, rugaţi-vă pentru noi.
26 Închinaţi-vă fraţilor tuturor cu sărutare
27 sfîntă. Jur pre voi pre Domnul
să să cetească cartea la toţi
28 sfinţii fraţi. Darul
Domnului nostru
Iisus Hristos, cu
voi! Amin.

Către soloneani cea dentîiu s-au scris de la Athina.

CEA CĂTRĂ SOLONEANI CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP I

Pavel şi Siluan şi Timotheiu, besearecii Solonului întru Dumnezău Părintele nostru şi Domnul Iisus Hristos: 1 Dar voao 2
şi pace de la Dumnezău Părintele nostru şi Domnul Iisus Hristos! A 3
mulţămi datori sîntem lui Dumnezău pururea pentru voi, fraţilor, precum să cade, căci prea creaşte credinţa voastră şi să înmulţeaşte dragostea fieştecăruia dentru voi unuia către altul. Deci noi sînguri întru 4
voi iaste să ne lăudăm întru beseareciile lui Dumnezău pentru răbdarea voastră şi credinţa întru toate gonirile voastre şi necazurile carele suferiţ, Arătare cei direapte 5
judecăţii ai lui Dumnezău, ca să vă învredniciţ voi Împărăţiei lui Dumnezău, pentru carea şi pătimiţ; De iaste direpт lîngă 6
Dumnezeu a răsplăti celor ce necăjescu pre voi cu necaz, Şi voao, celor necăjiţi, 7
răpaos cu noi, întru arătarea Domnului Iisus den ceriu, cu îngerii puterii Lui, Cu 8
văpaie de foc, dînd izbîndă celora ce nu ştiu pre Dumnezău şi celor ce nu ascultă Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos. Carii platâ vor lua, peire veacinică despre 9
faţa Domnului şi despte mărirea tăriei Lui, Cînd va veni să Să proslăvească întru sfinţii 10
Lui şi să Să minuneaze întru toţi ceia ce cred; că s-au încredinţat mărturia noastră întru voi în ziua aceaea. La carea ne şi 11
rugăm pururea pentru voi, ca pre voi să vă învrednicească chemării Dumnezăul nostru şi să umple toată bunăvrearea bunătăţii şi lucrul credinţii cu puteare, Ca să Să mă- 12
rească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi şi voi întru El, după darul Dumnezăului nostru şi Domnului Iisus Hristos.

CAP II

Şi pohtim pre voi, fraţilor, pentru 1
venirea Domnului nostru Iisus Hristos şi a noastră adunare către El, Ca nu degrabă să vă clătiţi 2
voi den minte, nici să vă turburaţi, nici pren duh, nici pren cuvînt, nici pren carte, ca cum ar fi scrisă pren noi, ca cum ar fi aiave aceaea zi a lui Hristos. Să nu vă amăgească pre voi cineva nici 3
vru-ntr-un chip; că de nu va veni vicleşugul întîiu şi să va descoperi omul păcatului, fiiul pierzării, Cela ce stă împo- 4

trivă şi să preaînalţă preste toate carele să cheamă Dumnezău au închinăciune, cît el în beseareca lui Dumnezău ca un Dumnezău să şază, arătînd pre sine că iaste dumnezău.
5 Nu vă aduceţi aminte că, încă fiind cătră
6 voi, aceastea zicem voao? Şi acum ce cuprinde ştiţi ca să să descopere el în vreamea
7 lui. Pentru că taina fărădelegii să lucrează; numai cela ce ţine acum să ţie, pînă
8 să va lua de mijloc. Şi atunci să va descoperi cel fără de leage, pre carele Domnul va topi cu Duhul rostul Lui şi-l va prăpădi cu
9 arătarea venirii Lui, Căruia iaste venirea după lucrarea satanii cu toată putearea şi
10 seamne şi minuni ale muncii. Şi cu toată înşălăciunea nedireptăţii întru cei periţi, pentru care dragostea adevărului n-au priimit, ca să să mîntuiască ei. Şi pentru
11 aceaea trimite-va lor Dumnezău lucrare de
12 înşălăciune, ca să crează ei minciunii; Ca să să judece toţi ceia ce n-au crezut adevărului, ce au binevrut întru nedireptate. Iară
13 noi datori sîntem a mulţămi lui Dumnezău pururea pentru voi, fraţi iubiţi de Domnul, căci au ales pre voi Dumnezău de-nceput spre mîntuire întru sfinţirea Duhului şi cre-
14 dinţa adevărului, La carea au chemat pre voi pren Evanghelia noastră, spre dobîndirea măririi Domnului nostru Iisus Hristos.
15 Direpţ aceaea, fraţilor, staţi şi ţineţi învăţăturile carele v-aţi învăţat, ori pren cuvînt,
16 ori pren cartea noastră. Iară sîngur Domnul Iisus Hristos şi Dumnezău şi Părintele nostru, Cela ce au iubit pre noi şi au dat mîngîiare veacinică şi nădeajde bună cu dar,
17 Să mîngîie inimile voastre şi să vă întărească pre voi întru tot cuvîntul şi faptul bun.

CAP III

1 Ieci rugaţi-vă, fraţilor, pentru noi, ca cuvîntul Domnului să cure şi
2 să să mărească, precum şi cătră voi, Şi ca să ne mîntuim de oamenii cei fără de cale şi răi;
3 pentru că nu e a tuturor credinţa. Şi credincios iaste Domnul, Carele ne va întări
4 pre noi şi ne va păzi de cel viclean. Şi nădejduim întru Domnul de voi că ceale ce poruncim voao şi faceţi şi le veţi face.
5 Iară Domnul să îndirepteaze voao inimile la dragostea lui Dumnezău şi la răbdarea
6 lui Hristos. Şi poruncim voao, fraţilor, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriţi voi de cătră tot fratele ce îmblă fără de tocmeală, şi nu după învăţătura
7 care au luat de la noi. Pentru că voi ştiţi cum trebuie voi a urma noao; căci n-am
8 îmblat fără tocmeală întru voi, Nici în dar pîine am mîncat de la cinevaş, ce cu trudă şi osteneală, ziua şi noaptea lucrînd, ca să nu îngreuiez pre cineva dentru voi. Nu că doară nu avem puteare, 9
ce ca pre noi chip să ne dăm voao, ca să vă asămănaţi noao. Pentru că şi cînd eram 10
cătră voi aceasta porunciiam voao, cum, carele nu va să lucreaze, nici să mănînce.
Pentru că auzim pre oarecarii îmblînd întru 11
voi fără tocmeală, nemică lucrînd, ce iscodind. Şi unora ca acelora poruncim şi 12
rugăm pre Domnul nostru Iisus Hristos ca cu linişte lucrînd a lor pîine să mănînce.
Iară voi, fraţilor, nu tînjiţi făcînd bine. 13
Iară de nu ascultă cineva cuvîntul nostru, 14
pren carte pre acestă însemnaţi şi nu vă amestecaţ cu el, ca să să ruşineaze. Şi nu 15
ca pre un vrăjmaş îl socotiţi, ce-l dojăniţi ca pre un frate. Şi sîngur Domnul păcii 16
dea voao pacea pururea în tot chipul.
Domnul cu toţi cu voi. Închină- 17
ciunea cu a mea mînă, a lui Pavel,
carele iaste semn întru toată
cartea; aşa scriu. Darul
Domnului nostru
Iisus Hristos cu
toţi cu voi!
Amin.

Cătră soloneani a doua s-au scris
de la athineani.

CEA CĂTRĂ TIMOTHEU CARTE TRIMISĂ DENTÎIU

CAP I

1 Iavel, apostolul al lui Iisus Hristos, după porunca lui Dumnezău Mîntuitoriului nostru şi Domnul Iisus Hristos, al nădejdii noastre,
2 Lui Timotheiu, deaproapelui fiiu întru credinţă: Dar, milă, pace de la Dumnezău Părintele nostru şi Hristos Iisus Dom-
3 nul nostru! În ce chip am rugat pre tine ca să rămîi în Efes, mergînd în Machidonia, ca să porunceşti unora să nu înveaţe altele,
4 Nici să ia aminte la basne şi neamuri fără sfîrşit, carele fac întrebări mai mult decît socoteala lui Dumnezău cea în credinţă.
5 Iară săvîrşitul poruncii iaste dragostea den curată inimă şi ştiinţă bună şi credinţă
6 fără făţărie, De carele unii rătăcind să
7 întoarseră spre deşartă cuvîntare, Vrînd a fi învăţători de leage, neînţelegînd nici ceale ce zicu, nici pentru care să adeverescu.
8 Ce ştim că bună e leagea, de să va purta cineva cu ea după leage, Ştiind aceasta,
9 că la cel direpţ leage nu iaste, cela ce-i fără

de leage, şi la cei nesupuşi, la cei păgîni şi la păcătoşi, la cei necuraţi şi pîngăriţi, ucigătorilor de tată şi ucigătorilor de mumă, uci-
10 gaşilor de oameni, Curvarilor, celor ce să culcă cu bărbaţi, furilor de oameni, mincinoşilor, călcătorilor de jurămînt şi orice altă stă împotriva învăţăturii cei ce însănătoşază,
11 După bunăvestirea măririi Celui fericit Dum-
12 nezău, carea m-am încredinţat eu. Şi har am Celui ce m-au întărit, Hristos Iisus Domnului nostru, căci credincios m-au socotit
13 pre mine, puindu-mă la slujbă; Pre cel ce mai nainte eram hulitoriu şi gonitoriu şi ocărîtoriu; ce fuiu miluit, căci neştiind
14 am făcut, cu necredinţa. Şi prea prisosi darul Domnului nostru cu credinţa şi dragos-
15 tea care e în Hristos Iisus. Crezut e cuvîntul şi de toată priimirea vreadnic că „Hristos Iisus au venit în lume pre păcătoşi să mîntuiască", dentru carii întîiu sînt eu.
16 Ce pentru aceaea fuiu miluit, ca întru mine întîiu să arate Iisus Hristos toată îndelunga răbdarea mîniei, spre închipuirea celor ce vor să crează întru El în viaţă veacinică.
17 Iară Împăratului veacilor, nemuritoriului, nevăzutului, sîngurului înţeleptului Dumnezău, cinste, mărire în veacii veacilor! Amin.
18 Această poruncă puiu ţie, fiiule Timotheiu, după ceale prorocii ce mai nainte fură asupra ta, ca să oşteşti întru eale cea buna
19 oştire, Avînd credinţă şi bună cunoştinţă, carea unii lepădîndu-o, den credinţă
20 căzură; Dentru carii sînt Imeneu şi Alexandru, pre carii am dat satanei, ca să să cearte să nu hulească.

CAP II

1 Deci rog mai nainte de toate să faceţ rugi, rugăciuni, ceareri, mulţămite,
2 pentru toţi oamenii, Pentru împăraţi şi pentru toţi ceia ce în diregătorii vor fi, ca lină şi neclătită viaţă să petreacem cu toată bunăcre-
3 dinţa şi curăţia. Pentru că aceasta iaste bună şi priimită înaintea Mîntuitoriului
4 nostru Dumnezău, Carele va toţi oamenii să să mîntuiască şi la cunoştinţa adevăru-
5 lui să vie. Pentru că unul e Dumnezău, unul şi împăcătoriu lui Dumnezău şi oame-
6 nilor: om Hristos Iisus, Cela ce S-au dat pre Dînsul răscumpărare pentru toţi, mărtu-
7 risirea la vremile sale; Spre carea m-am pus eu propoveduitoriu şi apostol—adevăr zic întru Iisus Hristos, nu minţu—, dascal
8 limbilor cu credinţă şi cu adevăr. Deci voiu să să roage bărbaţii în tot locul, rădicînd curate mîni, fără urgie şi îndoire.
9 Aşijderile şi muierile, cu podoabă cinstită, cu ruşine şi cu întregăciunea minţii să să împodobească pre Dînsul, nu cu împletiri sau cu aur sau cu mărgăritariuri, sau cu hai-
ne scumpe, Ce ceaea ce să cade muierilor 10
celor ce să făgăduiesc cinstei dumnezăieşti, pren fapte bune. Mujarea întru linişte să 11
să înveaţe cu toată ascultarea. Iară mu- 12
ierii a învăţa nu poruncesc, nice a-ş stăpîni bărbatul, ce să fie în linişte. Pentru că 13
întîiu Adam s-au zidit, după aceaea Evva.
Şi Adam nu s-au amăgit; iară muiarea amă- 14
gindu-să, întru călcare de poruncă fu.
Ce mîntui-se-va pren naşterea fiilor, de vor 15
rămînea cu credinţă şi dragoste şi sfinţire, cu minte întreagă.

CAP III

Adevărat e cuvîntul: „Orice episcu- 1
pie pohteaşte, bun lucru pohteaşte".
Deci trebuie episcopul fără pri- 2
hană să fie, al unii muieri bărbat, treaz, întreg la minte, bine rînduit, iubitoriu de streini, învăţătoriu, nebeţiv, Nesfadnic, neagonisitoriu de dobîndă gro- 3
zavă, ce blînd, neînvrăjbitoriu, neiubitoriu de argint, Casei sale bine-îndireptătoriu, 4
fii avînd întru ascultare, cu toată cinstea.
Iară de nu ştie cineva a-ş îndirepta casa sa, 5
cum de beseareca lui Dumnezău va purta grijă? Nu răsad tînăr, ca nu, umflîndu- 6
se, în judecata diavolului va cădea. Şi 7
trebuie el şi mărturie bună să aibă de cei den afară, ca nu în ocară să cază şi în cursa diavolului. Diaconii, aşijderea, cinstiţ, 8
nu îndoiţ la cuvînt, nebăutori de vin mult, nu agonisitori de reale: Avînd taina cre- 9
dinţei cu curată ştiinţă. Şi aceştea ispi- 10
tească-se întîiu şi apoi slujască, nevinovaţ fiind. Muierile, aşijderea, cinstite, necle- 11
vetnice, treaze, credincioase întru toate.
Diaconii fie ai unii muieri bărbaţi, fiilor 12
bine îndereptînd şi caselor sale. Pentru 13
că ceia ce bine au poslușit stepenă bună loruş dobîndesc şi multă îndrăzneală întru credinţa care iaste în Hristos Iisus. Aceas- 14
tea ţie scriu, nădejduind a veni cătră tine mai curînd. Iară de voiu zăbovi, ca să 15
ştii cum trebuie în casa lui Dumnezău a petreace, carea iaste beseareca lui Dumnezău Celui viu, stîlp şi întărire adevărului.
Şi cu mărturisire mare iaste taina bunei- 16
credinţe: „Dumnezău S-au arătat cu trup,
Să îndireptă cu Duhul, Să arătă la îngeri,
Să propovedui întru limbi, Să crezu în lume,
Să înălţă cu mărire".

CAP IV

Iară Duhul aiave zice că în ceale 1
de apoi vremi să vor depărta oarecarii de cătră credinţă, luînd aminte la duhuri de înşălăciune
şi dăscălii ale dracilor, Întru 2
făţărnicia celor mincinoşi la cuvinte, arşi fiind cu a lor ştiinţă, Oprind a să însu- 3
ra, să să ferească de bucate carele Dumnezău le-au zidit spre gustare cu mulţimită celor credincioşi şi celor ce au cu-

4 noscut adevărul. Căci toată zidirea lui
Dumnezău bună e şi nimică nu e de lepă-
5 dat, cu mulţimită luîndu-se; Pentru că
să sfinţeaşte pren cuvîntul lui Dumnezău şi
6 pren rugă. Aceastea arătîndu-le fraţilor,
bun slujitoriu vei fi lui Iisus Hristos, hrănin-
du-te cu cuvintele credinţii şi ale cei bune
7 învăţături, căriia ai urmat. Iară ceale
spurcate şi băbeşti basne le părăseaşte.
8 Şi te învaţă pre tine către buna-credinţă.
9 Pentru că cea trupească deprindere spre
puţin iaste folositoare; iară buna-credinţă
spre toate folositoare iaste, făgăduinţă
avînd a vieţii ceii de acum şi a ceii viitoare.
10 Crezut e cuvîntul şi de toată priimirea
11 vreadnic! Pentru că spre aceasta şi oste-
nim şi ne ocărîm, căci am nădejduit pre
Dumnezău viu, Carele iaste Mîntuitoriu tutu-
roru oamenilor, mai vîrtos celor credincioşi.
12 Vesteaşte aceastea şi învaţă! Nimenea tine-
reaţăle tale să nu defaime, ce pildă te fă
celor credincioşi, cu cuvîntul, cu petreacerea,
13 cu duhul, cu credinţa, cu curăţia. Pînă
voiu veni, ia aminte la citanie, la mîngîiare,
14 la învăţătură. Nu te lenevi de cel dentru
tine dar, carele s-au dat ţie pren prorocie
cu punerea deasupra a mînilor preoţilor.
15 Aceastea te învaţă, întru aceastea fii, ca pro-
16 copseala ta arătată să fie întru toţi. Ia
aminte ţie şi învăţăturii: rămîi întru aceas-
tea; pentru că aceasta făcînd, şi pre tine vei
mîntui şi pre cei ce te ascultă.

CAP V

1 Bătre cel mai bătrîn să nu-l înfruntezi,
ce-l mîngîie ca pre un părinte; pre
2 cei mai tineri, ca pre fraţi; Pre
ceale mai bătrîne, ca pre nişte
maice; pre ceale mai tinere, ca pre
3 nişte surori, cu toată curăţia. Văduvele
cinsteaşte, pre cealea ce-s adevărate văduve.
4 Iară de vreo văduvă are fii au fiestri, să în-
veaţe întîiu pre a sa casă a fi bună credin-
cioasă şi răsplătiri să dea strămoşilor;
pentru că aceasta iaste bună şi priimită
5 înaintea lui Dumnezău. Iară cea adevă-
rată văduvă şi sîngură nădejdui pre Dum-
nezău şi aşteaptă la rugi şi la rugăciuni
6 noaptea şi ziua. Iară cea ce să desfătează
7 de vie au murit. Şi aceastea porunceaşte
8 ca nevinovate să fie. Iară de vreame ce
neştine de ale lui, şi mai vîrtos de ai casii
lui, nu ia aminte, de credinţă s-au lepădat
şi iaste decît cel necredincios mai rău.
9 Văduva să să aleagă nu mai puţin de ani
10 60, fiind a unui bărbat muiare, Întru
fapte bune mărturisîndu-se, de au hrănit
fii, de au priimit striini, de au spălat picioa-
rele sfinţilor, de au ajutat la cei necăjiţ au
11 la tot lucrul bun au urmat. Iară pre
ceale mai tinere văduve le părăseaşte; căci,
cînd să înfierbîntează asupra lui Hristos, vor
să să mărite, Avînd judecată, căci cea 12
dentîiu credinţă au lepădat. Aşijderea şi 13
fără lucru să învaţă, umblînd den casă în
casă; şi nu numai fără lucru, ce şi limbute
şi iscoditoare, grăind ceale ce nu să cade.
Voiu, direpт aceaea, ceale mai tinere să să 14
mărite, să facă feciori, să stăpînească casa,
nici o pricină să dea nepriatenului spre
ocară. Pentru că acum oarecarele s-au 15
întors denapoia satanii. Oricare credin- 16
cios au credincioasă are văduve ajutorească-
le lor şi să nu să îngreuiaze beseareca, ca
celor adevărate văduve să le ajutorească.
Cei ce bine poartă diregătoria preuţi cu 17
îndoită cinste să să învrednicească, mai vîr-
tos cei ce ostenesc cu cuvîntul şi învăţătura.
Pentru că zice Scriptura: „Boului ce treieră 18
nu-i lega gura“ şi: „Vreadnic iaste lucră-
toriul platei lui“. Asupra preotului pîra 19
nu priimi, afară den doao sau trei mărturii.
Pre cei ce greşesc înaintea tuturor mustră-i, 20
ca şi ceialalţi frică să aibă. Mărturisescu- 21
mă înaintea lui Dumnezău şi Domnului
Iisus Hristos şi celor aleşi îngeri ca aceastea
să le păzeşti fără de nici o mai nainte-jude-
care, nimică făcînd spre înduplecare.
Mînile degrabă pre nimenea nu le pune, nici 22
te împreuna la păcate striine: pre tine curat
te păzeaşte. De-acum nu mai bea apă, ce 23
puţin vin să beai, pentru stomahul tău şi
ceale adease ale tale boale. Păcatele unor 24
oameni mai nainte arătate sînt, aducînd
înainte la judecată, iară la unii şi în urmă
vin. Aşijderea şi ceale bune locuri arătate 25
sînt; şi cealea ce aiminterea să află a să ascun-
de nu să pot.

CAP VI

Cîţi sînt supt jug robi pre ai lor stă- 1
pîni de toată cinstea vreadnici să-i
socotească, ca nu numele lui Dum-
nezău şi învăţătura să să hulească.
Iară ceia ce au credincioşi stăpîni 2
să nu hulească căci fraţi sînt, ce mai mult
să slujască, căci credincioş sînt şi dragi cei
ce de facerea cea bună să apucă. Aceastea
învaţă şi roagă. Oricine învaţă altele şi 3
nu să apropie la ceale sănătoase cuvinte ale
Domnului nostru Iisus Hristos şi la cea după
bunăcredinţă învăţătură. Făleaşte-să, 4
nemică ştiind, ce bolnăvindu-se întru între-
bări şi prici de cuvinte, dentru carele să face
zavistia, pricea, hule, Prepusuri reale, 5
zăbăvi de oameni stricaţi la minte şi lipsiţi
de adevăr, părîndu-le a fi dobîndă buna-cre-
dinţă. Depărtează-te de la unii ca aceia.
Însă iaste venit mare buna-credinţă cu în- 6
destulare. Pentru că nemică n-am adus în 7
lume; aiave iaste că nici a duce ceva putem.

8 Ce, avînd hrane şi acoperimînturi, cu aceastea
9 destui să fim. Iară ceia ce vor să să îmbogăţească cad în dodeială şi în laţu şi în pohte multe fără socoteală şi cu vătămare, carele afundă pre oameni la peire şi la pier-
10 zare. Pentru că rădăcina tuturor răutăţilor iaste iubirea argintului; carea unii pohtindu-o, au rătăcit de la credinţă şi pre dînşii să pătrunsără cu dureri multe.
11 Iară tu, o, omul lui Dumnezău, de aceastea fugi şi goneaşte direptatea, cinstea închinăciunii, credinţa, dragostea, răbdarea, blîn-
12 deaţele. Nevoiaşte asupra celui bun războiu al credinţei; apucă-te de cea veacinică viaţă, la carea te-ai şi chemat şi ai mărturisit cea bună mărturisire înaintea a multe
13 mărturii. Poruncesc ţie înaintea lui Dumnezeu, Celui ce învie toate, şi lui Hristos Iisus, Celui ce au mărturisit la Pontie Pilat
14 cea bună mărturisire, Să păzeşti tu porunca nespurcată, nevinovată, pînă la ară-
15 tarea Domnului nostru Iisus Hristos, Pre carea la ale sale vremi o va arăta Cel fericit şi sîngur Putearnic, Împăratul împăraţilor
16 şi Domnul celor ce domnesc, Cela ce sîngur are nemoarte, întru nevăzută lumină lăcuind, pre Care nu L-au văzut nimenea dentru oameni, nici a-L vedea poate, Căruia
17 cinste şi tărie veacinică! Amin. Celor bogaţi în veacul acesta porunceaşte să nu să înalţe cu gîndul, nici să să nădejduiască pre a avuţiei nestare, ce întru Dumnezău Cel viu Cela ce dă noao cu bogăţie toate
18 spre dobîndire, a face lucruri bune, A să îmbogăţi întru fapte bune, lesne dătători
19 a fi, împreunători, Cîştigători loruş temelie bună la cea viitoare, ca să să apuce
20 de cea veacinică viaţă. O, Timotheiu, ce ai pus înainte păzeaşte, depărtîndu-te de ceale spurcate glasuri deşarte şi prigoane ale ştiinţei cei ce e cu mincinos
21 nume, Cu carea unii lăudîndu-se, prejur credinţă nu nemeriră. Darul cu tine! Amin.

Cătră Timotheiu cea dentîiu s-au scris de la Laodichia, care iaste mitropolie a Frighiei Pacatianii.

CĂTRĂ TIMOTHEIU CARTE TRIMISĂ A DOUA

CAP I

Pavel, apostolul lui Iisus Hristos, 1
pren voia lui Dumnezău, după făgăduinţa vieţii cei ce iaste în
Hristos Iisus, Lui Timotheiu, 2
iubitului fiiu: Dar, milă, pace de la Dumnezău Părintele şi Hristos Iisus Domnul nostru! Mulţămesc lui Dumne- 3
zău, Căruia slujăsc de la strămoşi cu curată ştiinţă, cum neîncetat am cea de tine pome-
nire la rugile meale, ziua şi noaptea, Poh- 4
tind a te vedea, aducîndu-mi aminte de lacrămile tale, ca de bucurie să mă umplu.
Aducere-aminte luînd de cea ce iaste întru 5
tine nefăţarnică credinţă, carea au lăcuit întîiu în moaşă-ta Loida şi la maica ta Evnica, şi adeverit sînt că şi întru tine. Pen- 6
tru care lucru aducu-ţ aminte să aţîţi darul lui Dumnezău, carele iaste întru tine pren
punerea mînilor meale. Pentru că n-au 7
dat noao Dumnezău duh de teamere, ce de puteare şi de dragoste şi de întregăciunea
minţii. Decii să nu te ruşinezi de mărtu- 8
ria Domnului nostru, nici de mine, cel legat al Lui, ce împreună rău pătimeaşte cu Evanghelia, după putearea lui Dumnezău,
Celui ce au mîntuit pre noi şi ne-au chemat 9
cu chemare sfîntă, nu după faptele noastre, ce după a Sa rînduială şi har, Cela ce S-au
dat noao în Hristos Iisus mai nainte de anii
veacilor, Şi arătîndu-Se acum pren ară- 10
tarea Mîntuitoriului nostru Iisus Hristos, supuind moartea şi luminînd viaţă şi nestri-
care pren Evanghelie, La carea m-am pus 11
eu propoveduitoriu şi apostol şi învăţătoriu
limbilor. Pentru carea pricină şi aceastea 12
pătimesc; ce nu mă ruşinezu, pentru că ştiu la care am crezut. Şi adeverit sînt că putearnic iaste făgăduinţa mea să o păzască la
aceaea zi. Închipuirea sănătoaselor cu- 13
vinte să aibi, carele de la mine le-ai auzit, cu credinţa şi cu dragostea cea ce iaste în
Hristos Iisus. Cea bună făgăduinţă pă- 14
zeaşte pren Duhul cel Sfînt, Care lăcuiaşte
întru noi. Ştii aceasta, că s-au înturnat 15
de la mine toţi cei den Asia; dentru carii iaste Fighel şi Ermoghen. Dea milă Dom- 16
nul la a lui Onisifor casă; căci de multe ori m-au odihnit şi de lanţul mieu nu s-au ruşinat, Ce, mergînd în Rîm, mai degrabă 17
m-au cercat şi m-au aflat. Dea-i lui Dom- 18
nul să afle milă de la Domnul în ziua ceaea.
Şi cîte în Efes mi-au slujit mai bine tu ştii.

CAP II

1 Deci tu, fiiul mieu, întăreaşte-te cu
darul cel ce e întru Hristos Iisus.
2 Şi ceale ce ai auzit de la mine pren
multe mărturii, aceastea le pune la
oameni credincioşi, carii vor putea
3 şi pre alţii să înveaţe. Deci tu pătimeaşte
rău, ca un bun oştean al lui Iisus Hristos.
4 Nimenea oştindu-se nu se ameastecă întru
ale vieţii lucruri, ca să placă celui ce au
5 strîns oastea. Şi, săvai de va şi birui neş-
tine, nu se coronează, de nu va birui după
6 leage. Plugariul cel ce osteneaşte trebuie
7 întîiu den roadă a lua. Socoteaşte ceale
ce zicu, pentru că va da ţie Domnul înţe-
8 leagere în toate. Pomeneaşte pre Iisus
Hristos sculat den morţi, den semenţia lui
9 David, după Evanghelia mea, Întru Care-
le pătimesc eu rău pînă şi în legături, ca un
făcătoriu de rău. Iară cuvîntul lui Dumnăzău
10 nu e legat. Pentru aceaea toate le rabdu
pentru cei aleşi, ca şi ei mîntuirea să dobîn-
dească, cea ce e în Hristos Iisus, cu mărire
11 veacinică. Credincios e cuvîntul: pentru
că, de am murit împreună, împreună vom şi
12 trăi; De vom răbda împreună, vom şi
împărăţi; de ne vom lepăda, şi Acela Să va
13 lepăda de noi; De nu vom creade, Acela
credincios rămîne, a Să tăgădui pre Sine nu
14 poate. Aceastea pomeneaşte, mărturi-
sindu-le înaintea Domnului, să nu te lupţi
în cuvinte spre lucru ce nu e de nici un folos,
15 spre surparea celor ce aud. Nevoiaşte-te
pre tine lămurit să te arăţi la Dumnezău
lucrătoriu neruşinat, îndireptînd cuvîntul
16 adevărului. Iară ceale spurcate deşarte
cuvinte părăseaşte-le; pentru că mai mult
17 vor adaoge la necurăţie. Şi cuvîntul lor
ca gangrena păşune vor avea; dentru care
18 iaste Imeneu şi Filitos, Carii prejur ade-
văr n-au nemerit, zicînd că învierea acum
s-au făcut, şi întorc a unora credinţă.
19 Însă cea întemeiată temelie a lui Dumnezău
stă, avînd peceatea aceasta: „Cunoscut-au
Domnul pre ceia ce sînt ai Lui". Şi: „Să
depărteaze de la nedireptate tot cela ce
20 numeaşte numele lui Hristos". Şi în casă
mare nu sînt numai vase de aur şi de argint,
ce şi de lemn şi de pămînt; şi unele sînt de
21 cinste, altele spre necinste. Deci, de va
curăţi neştine pre el de eale, fi-va vas spre
cinste svinţit şi de bună treabă stăpînitoriu-
22 lui, la tot lucrul bun fiind gătit. Iară de
pohtele ceale tinereşti fugi şi goneaşte direp-
tatea, credinţa, dragostea, pacea, cu ceia ce
cheamă pre Domnul den curată inemă.
23 Iară ceale nebune şi neînvăţate cercări le
24 părăseaşte, ştiind că nascu vrăjbi. Iară
robul Domnului nu să cade să să învrăj-
bească; ce blînd să fie către toţi, învăţătoriu
25 fără răutate, Cu blîndeaţe certînd pre cei ce
stau împotrivă, ca nu vrodinioară va da Dum-
nezău lor pocăinţă spre cunoaşterea adevăru-
lui. Şi să vor trezvi dentr-al dracului laţ, 26
vînaţi fiind de el la a lui voie.

CAP III

Şi aceasta să ştii, că în zilele ceale 1
de-apoi sta-vor vremi nesilnice.
Pentru că vor fi oameni iubitori de 2
eiş, iubitori de argint, mîndri, si-
meţi, hulitori, la părinţi neascultă-
tori, nemulţămitori, necuraţi, Fără dra- 3
goste, neîmpăcaţi, pîrîţi, nestîmpăraţi, nedu-
measteci, neiubitori de bine, Vînzători, 4
obraznici, îngîmfaţi, mai vîrtos iubitori de
dezmierdăciuni decît iubitori de Dumnezău,
Avînd închipuituri de bunăcredinţă, iară de 5
puterea ei tăgăduiţi fiind; şi de aceştea te
fereaşte. Pentru că dentr-aceştea sînt 6
ceia ce să tind în case şi robesc muieruşcile
încărcate fiind cu păcatele, ducîndu-se cu
pohte de multe fealiuri, Pururea învăţînd 7
şi niciodinioară putînd spre cunoştinţa
adevărului să vie. Şi, în ce chip Ianis şi 8
Iamvris au stătut împotriva lui Moisi, aşa şi
aceştea stau împotriva adevărului, oameni
stricaţi la minte, nelămuriţi în credinţă.
Ce nu vor procopsi spre mai mult; pentru 9
că nebunia lor arătată va fi la toţi, în ce
chip şi a acelora s-au făcut. Iară tu ai ur- 10
mat învăţăturii meale, cu petreacere, cu
voia, cu credinţa, cu îndelungarea mîniei,
cu dragostea, cu răbdarea, Cu gonirile, 11
cu patemele, în ce chip mi s-au făcut în Anti-
ohia, în Iconia, în Listra; ce fealiu de goane
am suferit; şi de toate m-au mîntuit Domnul.
Şi toţi ceia ce vor cu bunăcredinţă a trăi 12
întru Hristos Iisus goni-să-vor. Iară viclea- 13
nii oameni şi vrăjitori vor adaoge la mai rău,
înşelînd şi înşelîndu-se. Iară tu rămîi întru 14
ceale ce te-ai învăţat şi te-ai încredinţat,
ştiind de la cine ai învăţat: Şi căci den 15
pruncie sfintele slove ştii, ceale ce pot să te
înţelepţească spre mîntuire, pren credinţa
cea ce e în Hristos Iisus. Toată scriptura 16
de Dumnezău e suflată şi de folos spre învăţă-
tură, spre vădire, spre îndireptare, spre cer-
tarea cea cu direptate, Ca deplin să fie 17
omul lui Dumnezău, om spre tot lucrul bun
fiind gătit deplin.

CAP IV

Mărturisescu-mă eu, direpţ aceaea, 1
înaintea lui Dumnezău şi Domnu-
lui Iisus Hristos, Celui ce va să
judece viii şi morţii, după arătarea
Lui şi împărăţia Lui: Mărturi- 2
seaşte cuvîntul, stăi asupră-i, cu bună vrea-
me, fără vreame, mustră, ceartă, roagă-te
cu toată îndelungarea mîniei şi cu învăţă-
tură. Pentru că va fi vreamea cînd 3
învăţătura cea sănătoasă nu o vor suferi,
ce după pohtele lor asupra lor îş vor încăr-
ca învăţători, scărpinîndu-se cu auzul

4 Şi de la adevăr auzul îş vor întoarce şi la
5 basne să vor întoarce. Iară tu treaz
fii întru toate, pătimeaşte rău, fă lucrul
evanghelistului, slujba ta deplin o poartă.
6 Pentru că eu acum mă jîrtvuiescu şi vreamea
7 ducerii meale au sosit. Nevoinţa cea bună
m-am nevoit, calea am săvîrşit, leagea am
8 păzit. De acuma mi să pune cununa direp-
tăţii, carea va da mie Domnul în ziua ceaea,
Cel direpţ judecătoriu; şi nu numai mie, ce
tuturor celor ce au îndrăgit arătarea Lui.
9 Grăbeaşte a veni cătră mine degrabă.
10 Pentru că Dimas m-au părăsit, îndră-
gind veacul de acum, şi s-au dus la Solon;
11 Crisp, la Galatia; Titu, în Dalmaţia. Luca
iaste sîngur cu mine. Pre Marco luîndu-l,
adu-l cu tine; pentru că iaste mie bun spre
12 slujbă. Iară pre Tihicon l-am trimis la Efes.
13 Pre felonul care am lăsat în Troada la Carpu,
venind îl adu, şi cărţile, mai vîrtos ceale de
14 piale. Alexandru, faurul, multe reale au
arătat mie; dea-i lui Domnul după lucrurile
15 lui. De care şi tu să te păzeşti, pentru
că foarte stă împotrivă la ale noastre cuvinte.
16 Întru cea dentîiu a mea răspundere nimenea
n-au venit cu mine, ce toţi m-au părăsit. Să
17 nu se bage samă lor! Iară Domnul au
stătut lîngă mine şi m-au întărit, ca pren
mine propoveduirea să să adevereaze şi să
auză toate limbile; şi mă mîntuiiu de gura
18 leului. Şi mă va mîntui Domnul de cătră
tot lucrul rău şi mă va spăsi la împărăţia
Lui cea cerească; Căruia mărirea, în veacii
19 veacurilor. Amin. Închină-te Prischii şi
20 Achilii şi casii lui Onisifor. Erastu au
rămas în Corinthu, iară pre Trofim l-am
21 lăsat în Milit, fiind bolnav. Sileaşte
mai nainte de iarnă să vii. Închină-se
ţie Evul şi Pudis şi Linos şi Clavdia
22 şi fraţii toţi. Domnul Iisus
Hristos, cu duhul tău.
Darul cu voi!
Amin.

Cătră Timothei a doua, la a Efesului besearecă întîiu episcop fiind hirotonisit, scrisu-s-au de la Rîm, cînd de al doilea rînd au stătut de faţă Pavel la chesariul Neron.

CEA CĂTRĂ TIT
CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

Pavel, robul lui Dumne- 1
zău şi apostolul lui Iisus
Hristos, după credinţa
aleşilor lui Dumnezău şi
conoştinţa adevărului ce-
lui după bunăcredinţă,
Spre nădeajdea vieţii vea- 2
cinice, carea au făgă-
duitu-o Cel nemincinos Dumnezău mai na-
inte de ani veacinici, Şi au arătat la vremi- 3
le Sale cuvîntul Lui cu propoveduirea carele
m-am încrezut eu, după porunca Mîntui-
toriului nostru Dumnezău—, Lui Tit, celui 4
de aproape fiiu, după cea de obşte credinţă:
Dar, milă, pace de la Dumnezău Părintele
şi Domnul Iisus Hristos, Mîntuitoriul nostru!
Pentru aceaea am lăsat pre tine în Crit, ca 5
ceale ce lipsesc să le tocmeşti şi să pui la ce-
tăţi preoţi, după cum eu ţie am rînduit: Ori- 6
care iaste nevinovat, al unii muieri bărbat,
avînd fii credincioşi, nu întru ponosluire de
curvie, au neascultători. Pentru că trebuie 7
episcopul nevinovat să fie, ca al lui Dumnă-
zău diregătoriu; nu obraznic, nu mînios, nu
beţiv, nu sfadnic, nu iubitoriu de spurcată
dobîndă, Ce iubitoriu de striini, iubitoriu 8
de bunătate, întreg la minte, direpţ, curat,
răbdătoriu, Ţiindu-se de cel după învă- 9
ţătură credincios cuvînt, ca putearnic să
fie să şi îndeamne întru învăţătura cea ce e
sănătoasă şi pre cei ce-i grăiesc împotrivă
să-i înfrunteaze. Pentru că sînt mulţi şi 10
nesupuşi, deşărţi la cuvinte şi amăgitori,
mai vîrtos cei dentru tăiare-împrejur,
Cărora trebuie a le astupa gurile, carii toate 11
casele le răstoarnă, învăţînd ceale ce nu
trebuie, pentru dobînda cea necuvioasă.
Zis-au oarecarele dentru ei, al loruş proroc: 12
„Criteanii pururea-s mincinoşi, reale hiară,
pîntece zăbavnice". Mărturia aceasta ias- 13
te adevărată, pentru care lucru mustră pre
ei vîrtos, ca sănătoşi să fie întru credinţă,
Neluînd aminte la jidoveştile basne şi la 14
poruncile oamenilor ce urăsc adevărul.
Toate, direpţ aceaea, curate-s la cei curaţi; 15
iară la cei pîngăriţ şi necredincioşi nemică
nu e curat, ce li s-au pîngărit lor şi mintea,
şi ştiinţa. Pre Dumnezău mărturisesc 16
a-L şti; iară cu faptele, Îl tăgăduiesc, urîţ
fiind şi neascultători şi cătră tot lucrul
bun nelămuriţi.

CAP II

1 Iară tu grăiaşte ceale ce să cad la
2 cea sănătoasă învăţătură. Bă-
trînii treaji să fie, cu cinste, întregi
la minte, sănătoşi la credinţă, la
3 dragoste, la îngăduinţă. Şi bă-
trînele, aşijderea, întru aşăzare sfîntă la
cuviinţă, nu clevetnice, nu de vini multe
4 supuse, de bine învăţătoare, Ca să înţelep-
ţească pre ceale tinere iubitoare de bărbaţi
5 a fi, iubitoare de fii, Întregi la minte, cu-
rate, grijlive de casele lor, bune, supuindu-se
la ai lor bărbaţi, ca nu cuvîntul lui Dumne-
6 zău să să hulească. Pre cei tineri aşijde-
rea îndeamnă-i să fie întregi la minte,
7 Întru toate pre tine dîndu-te pildă lucrurilor
bune, întru învăţătură, nestricăciune, cinste,
8 nestricare, Cuvînt sănătos, fără clevet,
ca cel dempotrivă să să ruşineaze, nemică
9 neavînd pentru voi a zice grozav. Robii
la ai lor stăpîni să să supuie, întru toate
10 bine plăcuţi a fi, nepricindu-se, Neficle-
nindu-i, ce credinţa toată arătînd cea bună,
ca cu învăţătura Mîntuitoriului nostru
Dumnezău să să împodobească întru toate.
11 Pentru că s-au arătat darul lui Dumnezău
cel de mîntuire la toţi oamenii, certîndu-ne
pre noi ca, lepădînd necurăţia şi ceale lu-
meşti pohte, cu înţelepciune şi direptate şi
cu bunăcredinţă să trăim în veacul cest de
12 acum, Aşteptînd cea fericită nădeajde
şi arătarea mărirei Celui mare Dumnezău
13 şi Mîntuitoriul nostru Iisus Hristos, Carele
au dat pre El pentru noi, ca să ne mîntuiască
pre noi de către toată fărădeleagea şi să-Ş
curăţască Lui nărod avut, rîvnitoriu bunelor
14 fapte. Aceastea grăiaşte, şi îndeamnă şi
mustră cu toată porunca. Nimenea pre tine
să nu te defaime.

CAP III

1 Adu-le aminte lor la domnii şi la pu-
ternicii să să supuie, să asculte,
către tot lucrul bun gata să fie.
2 Pre nimenea să nu bleasteme, nici
sfadnici să fie, blînzi, toată blîn-
deaţea arătînd către toţi oamenii. Pentru
3 că eram oarecînd şi noi fără de minte, ne-
ascultători, rătăcindu-ne, slujind la pohte
şi la dragoste de multe fealiuri, cu răutate
şi zavistie petrecînd, urîţi urînd unul pre
4 alalt. Iară cînd bunătatea şi iubirea cea
de oameni s-au arătat a Mîntuitoriului nos-
5 tru Dumnezău, Nu den lucrurile ceale
den direptate care am făcut noi, ce după
a Lui milă au mîntuit pre noi, pren spălarea
naşterii cei de iznoavă şi înnoirea Duhului
6 Svînt, Den Carele au vărsat asupra noas-
tră cu bogăţie, pren Iisus Hristos, Mîntui-
7 toriul nostru; Ca îndireptîndu-ne cu darul
Aceluia, moştenitori vom fi, după nădeajdea
vieţii cei veacinice. Credincios e cuvîntul 8
şi pentru aceastea voiu ca să te adeverezi tu,
ca să poarte griji la bune fapte a isprăvnici
ceia ce s-au crezut lui Dumnezău. Aceastea
sînt ceale bune şi de folos oamenilor.
Iară ceale nebune cercări şi graiuri de nea- 9
muri şi prici şi sfăzi de leage părăseaşte-le,
pentru că sînt nefolositoare şi deşarte. Pre 10
omul eretic, după una şi a doao mustrare,
părăseaşte-l, Ştiind că s-au îndărătnicit 11
unul ca acela şi păcătuiaşte, fiind singur de
el osîndit. Cînd voiu trimite pre Artema 12
către tine, au pre Tihicon, sîrguiaşte a veni
către mine la Necopoli, pentru că acolo am
socotit să iernez. Pre Zina legiuitoriul şi 13
pre Apolo degrabă-i trimite nainte, ca ne-
mica lor să nu lipsească. Şi să înveaţe 14
ai noştri la bune lucruri să isprăvnicească,
la ceale de folos trebi, ca să nu fie fără
roadă. Închină-ţi-se cei ce-s cu mi- 15
ne toţi, închină-te celor ce iu-
besc pre noi cu credinţă.
Darul cu toţi cu
voi! Amin.

Către Tit la a criteanilor besearecă, întîi-
episcopul fiind hirotonisit, scrisu-s-au
de la Necopolis a Machidoniei.

CEA CĂTRĂ FILIMON
CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

Pavel, apostolul cel legat al lui 1
Hristos Iisus, şi Timotheiu fratele,
lui Filimon, celui iubit şi împreună
cu noi lucrătoriu, Şi Apfiei cei 2
iubite şi lui Arhip celui dempreună
oştean cu noi şi cei den casa ta beserici:
Dar voao şi pace de la Dumnezău Părintele 3
nostru şi Domnul Iisus Hristos! Mulţe- 4
mescu Dumnezăului mieu, pururea pome-
nire de tine făcînd la rugile meale, Auzind 5
dragostea ta şi credinţa carea ai către Dom-
nul Iisus şi la toţi svinţii, Ca împreunarea 6
credinţei tale lucrătoare să să facă, întru
cunoştinţa a tot binelui celui dentru voi în
Hristos Iisus. Pentru că har avem mult 7
şi mîngîiare spre dragostea ta, că inimile
sfinţilor s-au odihnit pren tine, frate. Pen- 8
tru aceaea, multă întru Hristos îndrăz-
nire avînd, să rînduiescu ţie ce să cuvine,
Pentru dragoste, mai vîrtos te rog ca acesta 9

fiind precumu-s eu, Pavel, bătrîn, încă şi
10 legat acum al lui Iisus Hristos, Rogu-te
pentru al mieu fiiu, pre carele am cunoscut
11 în legăturile meale, pre Onisimu, Care
era ţie odinioară netreabnic, iară acum ţie
şi mie de bună treabă, pre carele am trimis,
12 Iară tu pre el ca pre ai miei ficaţi priimeaşte.
13 Pre carele eu vream cătră mine să-l oprescu,
ca pentru tine să-m slujască mie, întru legă-
14 turile Evangheliei. Iară fără de ştirea ta
nimica n-am vrut să facu, ca să nu fie den
15 silă binele tău, ce după bunăvoie. Că
poate fi că pentru aceaea s-au despărţit
cîtăva vreame, ca veacinicu pre el să-l aibi,
16 De-acum nu ca pre slugă, ci mai presus decît
sluga: frate iubit mai vîrtos mie, iară cu cît
mai vîrtos ţie, şi trupeaşte, şi în Domnul!
17 Deci, de ai pre mine soţie, priimeaşte pre el
18 ca pre mine. Iară de au făcut vreo strîmbă-
tate ţie, au datoriu îţi iaste, aceasta mie o
socoteaşte. Eu, Pavel, am scris cu mîna mea,
eu voiu plăti, ca să nu zicu ţie că şi pre tine
19 mie eşti datoriu. Aşa, frate, eu să mă
folosescu de tine întru Domnul, odihneaşte-
20 mi inima întru Domnul. Nădejduind în-
găduinţii tale am scris ţie, ştiind că şi mai
21 presus de ce zicu vei face. Şi împreună
îm găteaşte şi ospăţu, pentru că nădeju-
iescu că, pren rugile voastre, mă voiu dărui
22 voao. Închină-să ţie Epafras, cel ce iaste
împreună rob cu mine în Hristos Iisus,
23 Marco, Aristarhu, Dima, Luca, cei
dempreună lucrători cu mine.
[24] Darul Domnului nostru
Iisus Hristos, cu
duhul vostru!
Amin.

Cătră Filimon s-au scris de la Rîm,
pren Onisim sluga.

CEA CĂTRĂ EVREI
CARTE TRIMISĂ A LUI PAVEL

CAP I

1 In multe părţi şi în multe chipuri de de-
mult Dumnezău grăind părinţilor pren pro-
roci, la svîrşitul zilelor acestora au grăit noao
2 întru Fiiul, Pre Carele au pus moştenitoriu
tuturor, pren Carele şi veacii au făcut.
3 Care, fiind zare mărirei şi însămnare sta-
tului Lui şi purtînd toate cu graiul puterii
Lui, pren El curăţire făcînd păcatelor noas-
tre, au şezut de-a direapta măririi întru ceale
înalte, Cu atîta mai bun făcîndu-Să decît 4
îngerii, cît mai usebit decît ei au moştenit
nume. Căci căruia den îngeri au zis vreo- 5
dinioară: „Fiiul mieu eşti Tu; Eu astăzi am
născut pre Tine“? Şi iarăş: „Eu voiu fi Lui
în loc de părinte şi El va fi Mie în loc de
Fiiu“? Şi iară, cînd va băga pre Cel den- 6
tîiu născut în lume, zice: „Şi să să închine
Lui toţi îngerii lui Dumnezău!“ Şi adecă 7
cătră îngeri zice: „Cela ce face pre îngerii
Lui duhuri şi pre slujitorii Lui pară de foc“.
Iară cătră Fiiu: „Scaunul Tău, Dumnezăule, 8
în veacul veacului; toiagul direptăţii, toia-
gul împărăţiei Tale. Îndrăgit-ai direptatea 9
şi ai urît fărădeleagea; pentru aceaea uns-au
pre Tine Dumnezău, Dumnezăul Tău, cu
untul-de-lemnul bucuriei, mai mult decît
părtaşii Tăi“. Şi: „Tu de-nceput, Doamne, 10
pămîntul ai întemeiat; şi faptele mînilor
Tale sînt ceriurile. Acealea vor peri, iară 11
Tu rămîi; şi toţi ca o haină să vor vechi;
Şi ca o îmbrăcăminte vei învăli pre ei şi să 12
vor schimba; iară Tu tot acelaş eşti şi anii
Tăi nu să vor sfîrşi“. Şi cătră carele den- 13
tru îngeri au zis vreodinioară: „Săzi de-a
direapta Mea, pînă unde voiu pune pre vrăj-
maşii Tăi căpătîiu picioarelor Tale“? Au 14
nu toţi sînt slujitoare duhure, spre slujbă
trimiţindu-se pentru ceia ce vor să moşte-
nească mîntuire?

CAP II

Pentru aceaea trebuie mai mult voi 1
să luaţi aminte la cealea ce s-au auzit,
ca să nu ne scurăm. Pentru că, 2
de vreame ce cel ce e pren îngeri
grăit cuvînt fu adeverit, şi toată
călcarea şi neascultarea de cuvinte au luat
pre judecată răsplătire, Cum noi vom 3
scăpa negrijindu-ne de o mîntuire ca aceasta,
carea, începătură luînd a să grăi de Domnul,
de cei ce au auzit la noi s-au adevărat,
Împreună mărturisind Dumnezău cu seamne 4
şi cu minuni şi cu multe fealiuri de puteri
şi cu ale Duhului Svînt împărţeale, după a
Lui voie. Pentru că nu îngerilor au supus 5
lumea cea viitoare, pentru carea grăim.
Şi mărturisi oareunde oarecine zicînd: „Ce 6
iaste omul, de pomeneşti de el, au fiiul omu-
lui, de-l socoteşti pre el? Micşorat-ai pre el 7
puţin oarece decît îngerii, cu mărire şi cu
cinste ai cununat pre el şi l-ai pus pre el
preste lucrurile mînilor tale: Toate le-ai 8
supus dedesuptul picioarelor lui“. Pentru
că supuind lui toate, nemică n-au lăsat
lui nesupus. Ce acum încă nu vedem la
el toate supuse. Iară pre „Cel puţin 9

oarece decît îngerii micşorat" vedem pre
Iisus, pentru patima morţii, „cu mărire şi
cu cinste încoronat", ca cu darul lui Dum-
10 nezău pentru toţi să guste moartea. Pentru
că să cădea Lui, pentru Carele sînt toate şi
pren Carele-s toate, pre mulţi fii în mărire
aducînd, pre Începătoriul mîntuirii lor, pren
11 patime a-L săvîrşi. Pentru că Cela ce svin-
ţeaşte şi cei ce svinţescu dentru Unul sînt
toţi, pentru care lucru nu să ruşinează a-i
12 chema pre ei fraţi, Zicînd: „Voiu spune
numele Tău fraţilor Miei, în mijlocul adu-
13 nării lăuda-Te-voiu". Şi iarăş: „Eu voiu
fi nădejduind spre El". Şi iarăş: „Iată Eu
şi copiii care Mi-au dat Mie Dumnezău!"
14 Deci, de vreame ce copiii au avut împreunare
de trup şi de sînge, şi El aseamene au avut
parte de aceeaşi, ca pren moarte să surpe
pre cel ce are tăria morţii, adecă pre diavo-
15 lul, Şi va mîntui pre aceia cîţi cu frica
morţii în toată viaţa supuş era robiii.
16 Pentru că nu cu adevărat de îngeri să apucă,
17 ce de sămînţa lui Avraam să apucă. Pen-
tru aceaea datoriu era fraţilor a Să asămăna,
ca milostiv să fie şi credincios arhiereu
întru ceale ce-s către Dumnezău, ca să cură-
18 ţască păcatele norodului. Pentru că,
întru carea au pătimit El ispitindu-Se, poate
celor ce să ispitesc a ajutori.

CAP III

1 Pentru aceaea, fraţi sfinţi, ai che-
mării cereşti părtaşi, socotiţi pre
Apostolul şi Arhiereul mărturi-
sirii noastre, pre Hristos Iisus.
2 Credincios fiind Celuia ce au făcut
pre El, după cum şi Moisi întru toată casa
3 Lui. Pentru că de mai multă mărire
Acesta decît Moisi S-au învrednicit, întru cît
mai multă cinste are decît casa cela ce au
4 lucrat pre ea. Pentru că toată casa să
lucrează de oarecarele, iară Cela ce toate au
5 lucrat e Dumnezău. Şi Moisi au fost
„credincios întru toată casa Lui, ca o slugă,
6 spre mărturie celor ce să vor grăi. Iară
Hristos, ca un Fiiu în casa Lui; Căruia casă
sîntem noi, de vom ţinea îndrăznirea şi
lauda nădejdii pînă la săvîrşit adeverită.
7 Pentru aceaea, după cum zice Duhul cel
8 Sfînt: „Astăzi de veţi auzi glasul Lui, Nu
întăriţi inimile voastre, ca şi la amărăciune,
9 în ziua ispitirii în pustiiu, Unde au ispitit
pre Mine părinţii voştri, ispititu-M-au şi au
10 văzut lucrurile Meale 40 de ani! Pentru
aceaea mîhnitu-M-am spre ruda aceaea şi
ziş: 'Pururea să rătăcesc cu inima, iară ei
11 n-au conoscut căile Meale!' Cum M-am
jurat întru urgia Mea: 'De vor întra la odihna
12 Mea!'" Vedeţi, fraţilor, ca nu cîndai va
fi în vreunul den voi inimă vicleană, de ne-
credinţă, ca să să desparţă de la Dumnezăul
13 cel viu. Ce vă mîngîiaţi înşivă în toate
zilele pînă unde să va chema „ziua de astăzi":
ca să nu se învîrtoşeaze neştine dentru voi
cu înşălăciunea păcatului. Pentru că 14
părtaşi ne-au făcut lui Hristos, de vom ţinea
începătura stării pînă la săvîrşit adeverită,
Zicînd: „Astăzi de veţi auzi glasul Lui, nu 15
învîrtoşaţi inimile voastre, ca întru amără-
ciune". Pentru că oare carii auzind au 16
amărît? Ce nu toţi ceia ce au ieşit den Eghipet
pren Moisi? Şi la carii S-au scîrbit 40 de 17
ani? Au nu la cei ce au greşit, cărora oasele
au căzut în pustiiu? Şi cărora au jurat 18
ca să nu între în odihna Lui, fără numai
celor ce n-au ascultat? Şi vedem că n-au 19
putut să între pentru necredinţa.

CAP IV

Să ne teamem dară ca nu cîndai, 1
lăsîndu-se făgăduinţă a întra la
odihna Lui, de să va părea neştine
dentru voi a scăpa. Pentru că 2
sîntem bine-vestiţi, precum şi aceia;
ce n-au folosit acelora cuvîntul auzirei, nefi-
ind amestecaţi cu credinţa celor ce au auzit.
Pentru că întrăm la „odihnă", ceia ce am 3
crezut, precum au zis cum: „M-am jurat
întru urgia Mea, de vor întra la odihna Mea!"
Măcară că lucrurile den izvodirea lumii fă-
cîndu-se. Că au zis oareunde pentru a 4
şaptea zi aşa: „Şi odihni Dumnezău în ziua
a şaptea de toate lucrurile Lui". Şi întru 5
aceasta, iarăş: „De vor întra la odihna Mea!"
Deci, de vreame ce lipsesc oarecarii a întra 6
la ea şi cei ce întîiu s-au bine-vestit n-au în-
trat, pentru neascultare, Iarăş pre oare- 7
care zi rînduieşte: „Astăzi", întru David
zicînd, după atîta vreame, după cum s-au
grăit: „Astăzi de veţ asculta glasul Lui. nu
întăriţ inimile voastre!" Pentru că, de 8
vreame ce pre ei Iisus au odihnit, nu ar grăi
după aceasta pentru altă zi. Iată dară, 9
au rămas sărbarea sîmbetei nărodului lui
Dumnezău. Pentru că cela ce au întrat 10
la odihna Lui, şi el au odihnit despre lucru-
rile lui în ce chip şi de la ale Sale, Dumnezău.
Deci să sîrguim să întrăm la acea odihnă, 11
ca nu întru aceaeaş pildă a neascultării
neştine va cădea. Pentru că viu iaste cu- 12
vîntul lui Dumnezău şi lucrătoriu şi mai tă-
ios decît toată sabia cu doao ascuţite: şi
ajungînd pînă la împărţala sufletului şi a
duhului şi a mădulărilor şi a măduhăi şi
judecătoriu aducerilor-aminte şi gîndurilor
inimii. Şi nu iaste zidire nevăzută îna- 13
intea Lui, ce toate goale şi descoperite
la ochii Lui, către Carele ni-e noao cuvîn-
tul. Avînd, direpţ aceaea, Arhiereu 14
mare, care au trecut pren ceriuri, pre Iisus,
Fiiul lui Dumnezău, să ţinem mărturi-
sirea. Pentru că nu avem Arhiereu nepu- 15
tînd să iarte slăbiciunile noastre, şi ispi-

tit întru toate, după asămănare, fără de
16 păcat. Să venim dară cu îndrăzneală la scaunul darului, ca să luom milă şi har să aflăm, la bună vreame ajutoriu.

CAP V

1 Pentru că tot arhiereul dentru oameni luîndu-se, pentru oameni să pune, pentru ceale ce sînt spre Dumnezău, ca să aducă daruri şi
2 jîrtve pentru păcate, A îngădui putînd celor ce nu ştiu şi rătăcesc, de vreame
3 ce şi el are slăbiciune. Şi pentru aceasta datoriu e, precum pentru norod, aşa şi pen-
4 tru el să aducă pentru păcate. Şi nu-ş ia lui neştine cinstea, ce cel ce să cheamă
5 de Dumnezeu, precum şi Aaron. Aşa şi Hristos, nu pre El au mărit a Să face Arhiereu, ce Cela ce au grăit cătră El: „Fiiul Mieu eşti Tu, Eu astăzi am născut pre Tine".
6 Precum şi într-alt loc zice: „Tu eşti preot în veaci, după rînduiala lui Melhisedec".
7 Carele în zilele trupului Lui, rugăciuni şi rugi cătră Cela ce putea să-L mîntuiască pre El den moarte cu strigare tare şi lacrămi adu-
8 cînd şi ascultîndu-Se de teamere, Măcară că era Fiiu, învăţă ascultarea dentru ceale ce
9 au păţit. Şi săvîrşindu-Se, fu celor ce ascultă Lui, tuturor, pricină de mîntuire
10 veacinică, Chemîndu-Se de Dumnezău „Arhiereu, după rînduiala lui Melhisedec".
11 Pentru carele mult iaste noao cuvîntul şi cu greu tălmăcit a-l zice, de vreame ce zăbav-
12 nici v-aţi făcut cu auzirile. Pentru că datori fiind a fi învăţători pentru vreame, iarăşi vă trebuie a învăţa pre voi carele-s stihiile începutului cuvintelor lui Dumnezău şi v-aţi făcut trebuindu-vă lapte, şi nu
13 hrană întemeiată. Pentru că tot cela ce are parte de lapte neispitit e de cuvîntul
14 direptăţii, căci că pruncu iaste. Iară celor desăvîrşit iaste cea întemeiată hrană, celor ce pren deprindere simţirile sînt învăţate cătră aleagerea binelui şi răului.

CAP VI

1 Pentru aceaea, lăsînd cuvîntul începăturii lui Hristos, spre săvîrşire să ne aducem, nu iarăş temelie pu-
2 ind pocăinţii de la lucruri moarte şi credinţii spre Dumnezău, Învăţăturii botezurilor şi a punerii mînilor şi
3 învierii morţilor şi judecăţii veacinice. Şi aceasta vom face, de va rîndui Dumnezău.
4 Pentru că peste putinţă iaste cei ce, de odată să vor lumina şi vor gusta darul cel ceres-
5 cu, şi parte avînd den Duhul Sfînt Şi gustînd cel bun al lui Dumnezău graiu
6 şi puterile veacului celui viitoriu, Şi scăzînd, iarăşi să să înnoiască la pocă-inţă, răstignind întru eişi pre Fiiul lui
7 Dumnezău şi batjocorind. Că pămîntul, carele bea ploaia, cea ce preste el de multe ori vine, şi naşte iarbă de folos la dînşii pentru carii să şi lucrează, priimeaşte blagosloveniile de la Dumnezău. Şi scoţînd 8
spini şi ciulini, neispitit e şi de blestem aproape, al căruia e săvîrşitul spre ardere.
Iară ne-am adeverit pentru voi, iubiţilor, 9
ceale mai bune şi care să ţin de mîntuire, măcară că şi aşa grăim. Pentru că nu e 10
nedirept Dumnezău, să uite lucrul vostru şi osteneala dragostii carea aţi arătat la numele Lui, carii aţi slujit sfinţilor şi slujind sînteţi.
Şi pohtim fieştecarele dentru voi aceastaş 11
a arăta sîrguială, cătră adeverirea nădejdii pînă la săvîrşit, Ca nu zăbavnici să vă 12
faceţi, ce asămănători celor ce pren credinţă şi pren răbdarea mîniei moştenesc făgăduinţele. Pentru că lui Avraam făgă- 13
duindu-Se Dumnezău, de vreame ce spre nemic alt mai mare avea a Să jura, jură-Se asupra Lui, Zicînd: „Cu adevărat blagoslo- 14
vind blagoslovi-te-voiu şi înmulţind înmulţite-voi". Şi aşa, îndelung răbdînd, au 15
dobîndit făgăduinţa. Pentru că oamenii 16
asupra celui mai mare să jură, şi săvîrşitul a toată pricea lor, spre adeverinţă, iaste jurămîntul. Întru carea, mai mult vrînd 17
Dumnezău să arate moştenitorilor făgăduinţei neschimbarea sfatului Lui, au pus la mijloc jurămînt; Ca pren doao lucruri 18
nemutate, întru carele cu neputinţă iaste a minţi Dumnezău, tare mîngîiare să avem cei ce am scăpat a ne ţinea de nădeajdea ce e înainte, Pre carea ca un fier de corabie 19
avem sufletului, negreşit şi adeverit, şi carea întră în cea mai denlăuntru de catapeteazmă,
Unde înainte-alergătoriu pentru noi au întrat 20
Iisus după obiceaiul lui Melhisedec, arhiereu făcîndu-Se în veac.

CAP VII

1 Pentru că acesta Melhisedec, împăratul Salimului, preotul lui Dumnezău celui Preaînalt, cela ce au întimpinat pre Avraam întorcîndu-se de la tăiare împăraţilor şi au
blagoslovit pre el, Căruia şi a zeace au 2
împărţit Avraam dentru toate, întîiu înţelegîndu-se „împăratul direptăţii", iară apoi şi „împăratul Salimului", care iaste „împăra-
tul păcii", Fără tată, fără mumă, fără 3
semenţie, nici începătură de zile, nici săvîrşîre de viaţă avînd, ce asămănat Fiiului lui Dumnezău, rămîne preot în veac. Cău- 4
taţi dară întru cîtu e acesta, căruia şi zeciuiale patriarhul Avraam au dat dentru începăturile prăzii! Şi cei den fiii lui Levi carii 5
iau preoţia poruncă au a zeciui nărodul după leage, adecă pre fraţii lor, măcară că au ieşit den mijlocul lui Avraam. Iară cela, ce 6

nu să rudeaşte dentru ei, au zeciuit pre Avraam, şi pre cela ce are făgăduinţile au
7 blagoslovit. Şi fără de nici o price, cel mai mic de cel mai bun să blagosloveaşte.
8 Şi aicea zeciuiale murind oamenii iau; şi
9 acolo, mărturisindu-se că trăiaşte. Şi după cum iaste cuvînt să zicem, pren Avraam, şi Levi, cela ce ia zeciuiale, s-au
10 zeciuit; Pentru că încă în mijlocul tătînesău era cînd îl întimpină pre el Melhisedec.
11 Deci, de era săvîrşirea pren cea leviticească preoţie—că nărodul preste ea era legiuit—, de ce treabă dară încă „după obiceaiul lui Melhisedec" altul să să scoale preot, şi nu
12 după obiceaiul lui Aaron să să zică? Pentru că, mutîndu-să preoţia, de nevoie şi a
13 legii mutare să face. Pentru că de Carele să zicu aceastea de alt neam are parte, de la carea nimenea s-au apropiat lîngă jîrtăvnic.
14 Pentru că aiave iaste că den Iuda au răsărit Domnul nostru, la care neam nemică pentru
15 preoţie Moisi au grăit. Şi mai vîrtos încă arătat iaste, de vreame ce, după asămăr.area
16 lui Melhisedec, să scoală alt preot, Carele nu după leagea poruncii trupeşti s-au făcut, ce după putearea vieţii cei nestricate.
17 Pentru că mărturiseaşte că „Tu eşti preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec".
18 Pentru că nebăgare de samă să face înaintemergînd poruncă, pentru a ei slăbiciune şi
19 nefolos— Că nemică n-au săvîrşit leagea— ce întrare iaste a mai bunei nădejdi, pren
20 carea ne apropiem la Dumnezău. Şi după cît iaste nu fără de jurămînt—pentru că aceia fără de jurămînt sînt preoţi făcuţi,
21 Iară Acesta, pren facere de jurămînt, pren Cela ce zice către El: „Juratu-S-au Domnul şi nu Se va căi: Tu eşti preot în veac, după
22 rînduiala lui Melhisedec"— Cu atîta a mai
23 bunei făgăduinţe chezaş fu Iisus. Şi cei mai mulţi sînt făcuţi preoţi, pentru că cu
24 moarte să opresc ei a rămînea. Iară Acesta, căci rămîne El în veac, are preoţia
25 nepetrecătoare. Pentru aceaea şi a mîntui desăvîrşit poate pre cei ce vin pren El la Dumnezău, pururea trăind ca să Să roage
26 pentru ei. Pentru că ca Acesta noao să cuviniia Arhiereu: preacuvios, fără de răutate, nepîngărit, osebit de cei păcătoşi şi
27 mai înalt decît ceriurile făcîndu-Se; Carele nu are în toate zilele nevoie, ca arhiereii, a aduce mai înainte pentru ale lui păcate jîrtve, apoi pentru ale norodului; pentru că aceasta au făcut de o dată, pre El aducîndu-Se.
28 Pentru că leagea pre oameni pune arhierei, avînd slăbiciune; iară cuvîntul jurămîntului cel după leage, pre Fiiul, în veac desăvîrşit.

CAP VIII

Şi, cap preste aceastea ce zicem, pre 1
unul ca Acesta avem Arhiereu, Carele au şăzut de-a direapta scaunului Mărimei în ceriuri, Sfinţi- 2
lor poslușnic şi cortului celui adevărat, carele l-au întins Domnul, şi nu om.
Pentru că tot arhiereul ca să aducă daruri 3
şi jîrtve să pune; pentru aceaea trebuie să aibă ceva şi Acesta, care va aduce. Că de 4
ar fi pre pămînt, nice ar fi preot, fiind preoţi
ceia ce aduc darurile după leage, Carii la 5
pilde şi la umbră slujăsc celor cereşti, după cum s-au zis lui Moisi de la Dumnezău, vrînd să facă cortul, pentru că „Caută—zice—să faci toate după pilda cea ce ţi s-au arătat ţie în munte". Iară acum mai osebită slujbă 6
au nemerit, cu cît şi mai bunei făgăduinţe iaste împăcătoriu, carea spre mai bună făgăduinţă s-au legiuit. Că de ar fi fost aceaea 7
dentîiu fără prihană, nu cei de a doua s-ar cerca loc. Pentru că, mustrînd pre ei, zice: 8
„Iată, zile vor veni —zice Domnul— şi voiu săvîrşi spre casa lui Israil şi spre casa Iudei
făgăduinţă noao; Nu după făgăduinţa 9
carea am făcut părinţilor lor, în ziua cînd i-am apucat pre ei de mîna lor a scoate pre ei den pămîntul Eghipetului. Căci ei n-au rămas în făgăduinţa Mea, şi Eu n-am grijit
de ei —zice Domnul—, Căci această făgă- 10
duinţă carea voiu pune casei lui Israil după zilele acealea —zice Domnul— dînd legile Meale în cugetele lor, şi la inimile lor voiu scrie pre eale; şi voiu fi lor întru Dumnezeu şi ei vor fi Mie întru norod. Şi nu vor 11
învăţa fieştecarele pre oroşanul lui şi fieştecarele pre fratele lui, zicînd: 'Cunoaşte pre Domnul!', căci toţi vor şti pre Mine, de la mic pînă la marile lor. Căci blînd voiu 12
fi spre strîmbătăţile lor, şi de păcatele lor şi de fărădelegile lor nu-M voiu mai aduce aminte". Zicînd „cea noao", au vechit 13
pre cea dentîiu; iară ce să învecheaşte şi îmbătrîneaşte aproape e de perire.

CAP IX

Avea, direpт aceaea, şi cel dentîiu 1
cort direptăţi de slujbă şi sfinţirea cea lumească. Pentru că cortul 2
cel dentîiu s-au gătit, întru carele sfeaşnicul şi masa şi punerea-înainte a pîinilor, carea să zice Sfinte; Iară 3
după a doua catapeteazmă, cortul cela ce să cheamă Sfintele Sfintelor, Cădealniţă de 4
aur avînd şi secriiul făgăduinţii, acoperit de toate părţile cu aur, întru care era vadra de aur avînd manna şi toiagul lui Aaron, cel ce au odrăslit, şi leaspezile făgăduinţii.
Iară deasupra lui, heruvimii slavei, um- 5
brind preste acoperemînt. Pentru carele nu iaste acum a zice pre amăruntul. Şi 6

aceastea aşa fiind lucrate, la cortul cel dentîiu pururea întra preoţii, slujbele făcînd.
7 Iară la cel de al doilea, o dată într-un an, singur arhiereul, nu fără de sînge, carele aducea pentru dînsul şi pentru neconoştinţele norodului.
8 Aceasta arătînd Duhul cel Sfînt că încă să nu se fie arătat calea sfinţilor, avînd încă stare cortul cel dentîiu,
9 Care e pildă la vreamea de acum, după carea daruri şi jîrtve să aduc, neputînd după ştiinţă să săvîrşască pre cela ce slujaşte,
10 Numai pren mîncări şi băuturi şi în multe fealiuri de botezuri şi îndireptări de trup,
11 pînă la tocmirea vremii aflîndu-se. Iară Hristos venind Arhiereu celor viitoare bunătăţi, pren cel mai mare şi mai desăvîrşit cort, nefăcut de mînă, adecă nu la aceştiia
12 zidiri, Nici pren sînge de ţapi şi de viţei, ce prentr-al Său sînge întră de o dată la ceale sfinte, veacinică mîntuire aflînd.
13 Pentru că, de vreame ce sîngele juncilor şi ţapilor şi cenuşa juncii, stropind pre cei ce-s împreună, sfinţeaşte, cătră a trupului
14 curăţire, Cu cît mai vîrtos sîngele lui Hristos, carele pren Duh veacinic pre El au adus fără prihană lui Dumnezău, va curăţi ştiinţa voastră den faptele ceale moarte, ca
15 să slujiţi la Dumnezău viu! Şi pentru aceaea făgăduinţii noao împăcătoriu iaste, ca făcîndu-se moartea spre mîntuirea greşalelor ce au fost în leagea dentîiu, făgăduinţa moştenirii cei de veaci să o ia cei che-
16 maţi. Pentru că, unde e făgăduinţă, moarte să cuvine a fi celui ce face făgă-
17 duinţa. Pentru că făgăduinţa e spre morţi adevărată, de vreame ce niciodinioară poate,
18 cînd trăiaşte cel ce face făgăduinţa. Pentru aceaea nici cea dentîiu fără de sînge s-au
19 înnoit. Pentru că grăindu-se de Moisi toată porunca după leage la tot norodul, luînd sîngele viţeilor şi ţapilor, cu apă şi lînă roşie şi cu isop, şi cartea aceasta, şi tot
20 norodul au stropit, Zicînd: „Acesta e sîngele făgăduinţii care au poruncit cătră
21 voi Dumnezău". Şi cortul şi toate vasele slujbei cu sîngele aşijderilea le-au stropit.
22 Şi mai toate cu sînge să curăţescu, după leage; şi fără vărsare de sînge nu să face
23 iertare. Deci trebuie pildele celor den ceriuri cu aceastea a să curăţi, iară ceale cereşti cu mai bune jîrtve decît aceastea.
24 Pentru că nu în sfinte făcute de mîni au întrat Hristos, pildă celor adevărate, ce într-acesta ceriu, acum să Să arate feaţii lui Dum-
25 nezău pentru noi. Şi nici ca de multe ori să aducă pre El, după cum arhiereul întră în
26 ceale sfinte, pre an, cu sînge striin; De vreame ce s-ar fi căzut El de multe ori a pătimi, den izvodirea lumii, iară acum, o dată, la săvîrşirea veacurilor, spre lepădarea păcatu-
27 lui pren jîrtva Lui S-au arătat. Şi, după cum iaste rînduit oamenilor o dată a muri, iară după aceasta judecata e, Aşa şi 28
Hristos, o dată aducîndu-Se ca a multora păcate a rădica, de al doilea, fără de păcat Să va arăta celor ce pre El aşteaptă spre mîntuire.

CAP X

Pentru că Leagea, avînd umbra bunătăţilor celor viitoare, iară nu acestaş 1
chipul lucrurilor, cu aceasteaş jîrtve, carele aduc pururea pre an, niciodinioară poate pre cei ce să
apropie să-i facă desăvîrşit; De vreame ce 2
s-ar fi încetatu aducîndu-se, pentru că nici o conoştinţă ar mai avea de păcate, ceia ce
slujescu, o dată fiind curăţiţi? Ce întru 3
eale pomenire e păcatelor preste an; Pen- 4
tru că cu neputinţă iaste sînge de tauri şi de ţapi să rădice păcatele. Pentru aceaea, 5
întrînd în lume, zice: „Jîrtvă şi prinos n-ai vrut, iară trup Mi-ai întemeiat; Arde- 6
de-tot şi pentru păcat n-ai binevrut. Atun- 7
cea am zis: 'Iată, viu (într-un căpătîiaş de carte scrisu-s-au pentru Mine), ca să facu, Dumnezăule, voia Ta'". Mai sus zicînd 8
că „jirtvă şi prinos şi arse-de-tot şi pentru-păcat n-ai vrut, nici bine Ţ-au părut" (carele
după Leage să aducu), Atuncea zise: „Iată, 9
viu, ca să facu, Dumnezăule, voia Ta". Rădică pre cea dentîiu ca să puie pre a doao.
Întru care „voie" sfinţiţi sîntem pren pri- 10
nosul trupului lui Iisus Hristos, de o dată.
Şi tot preotul stă în toate zilele slujind şi 11
aceleaşi de multe ori aducînd jîrtve, carele niciodinioară pot ca să curăţească păcatele. Iară El, o jîrtvă aducînd pentru 12
păcat, pururea au şăzut în direapta lui Dumnezău, De acii înainte aşteptînd pînă să 13
vor pune vrăjmaşii Lui supt talpele picioarelor Lui. Pentru că cu un prinos au săvîr- 14
şit în veaci pre cei ce să sfinţescu. Şi măr- 15
turiseaşte noao şi Duhul cel Sfînt Că, 16
după ce au zis mai nainte: „Aceasta e legătura carea voiu pune cătră ei după zilele acealea —zice Domnul—, dînd legile Meale
întru inimile lor şi în cugetele lor scrie-voiu
pre eale, Şi de păcatele lor şi de fărăde- 17
legile lor nu voiu mai pomeni". Şi, unde 18
e iertare de aceastea, nu mai iaste prinos pentru păcat. Avînd direpţ aceaea, fraţi- 19
lor, îndrăznire la întrarea sfintelor cu sîngele
lui Iisus, Carea au înnoit noao cale proaspă- 20
tă şi vie pren acoperemînt, adecă trupul Lui,
Şi preot mare spre casa lui Dumnezău, 21
Să ne apropiem cu adevărată inimă, întru 22
adeverire de credinţă, fiind stropiţi la inimi de ştiinţă rea şi scăldaţi la trup cu apă curată, Să ţinem mărturisirea nădejdii 23
neclintită, pentru că credincios e Cela ce
au făgăduit, Şi să socotim unul pre a- 24

lalt spre îndemnare de dragoste şi de fapte
25 bune, Nepărăsind adunarea lor, cum iaste
obiceaiul la oarecarii, ce rugînd, şi cu atît
mai vîrtos, cu cît vedeţi apropiindu-se ziua.
26 Pentru că, de bunăvoie greşind noi după ce
am luat conoştinţa adevărului, n-au mai ră-
27 mas pentru păcat jîrtvă, Iară înfricoşată e
oarecarea aşteptare de judecată şi a focului
rîvnă vrînd să mănînce pre cei împotrivnici.
28 Lepădînd neştine leagea lui Moisi, fără de
îndurări, pre doao au trei mărturii, moare.
29 Cu cît mai vîrtos socotiţi cu mai rea certare
să să învrednicească cela ce pre Fiiul lui
Dumnezău Îl va călca şi sîngele făgăduinţii
spurcat socotindu-l, întru carele s-au sfinţit,
30 şi Duhul darului ocărînd? Pentru că ştim
pre Cela ce au zis: „A mea e izbîndirea, Eu
voiu răsplăti —zice Domnul; şi iarăşi—
Domnul va judeca pre norodul Lui".
31 Înfricoşat lucru iaste a cădea în mînile lui
32 Dumnezău celui viu! Şi vă aduceţi amin-
te de zilele ceale de mai nainte, întru carele,
luminîndu-vă, multă răbdare aţi suferit de
33 patime: De o parte cu ocări şi cu neca-
zuri fiind în priveală, şi de altă parte făcîndu-
34 vă părtaşi celor ce petrec aşa. Pentru că
şi cu legăturile meale împreună aţi pătimit,
şi jăfuirea averilor voastre cu bucurie aţi
priimit, cunoscînd a avea voao mai bună
35 aveare în ceriuri şi veacinică. Nu lepădaţi
dară îndrăznirea voastră, carea are mare
36 dare de plată! Că aveţi trebuinţa răbdă-
rii, ca, voia lui Dumnezău făcîndu-o, veţi
37 lua făgăduinţa. Că „încă puţin cîtuşi, cî-
tuşi, Cel ce e viitoriu veni-va şi nu va zăbovi".
38 Iară „cel direpţ den credinţă va trăi, şi de
să va apăra, nu bine va sufletul Mieu întru
39 el". Iară noi nu sîntem ai apărării spre
peire, ce ai credinţii spre cîştigarea sufletului.

CAP XI

1 Şi credinţa iaste fiinţa celor nădej-
duite, lucrurilor celor ce nu să văd
2 dovediri. Pentru că întru aceasta
3 s-au mărturisit cei bătrîni. Cu
credinţa socotim să să fie întemeiat veacurile, cu graiul lui Dumnezău, ca
nearătîndu-să cealea ce să văd că s-au făcut.
4 Cu credinţa mai multă jîrtvă Avel decît
Cain au adus lui Dumnezău, pren carele s-au
mărturisit a fi direpţ, mărturisind Dumne-
zău de darurile lui; şi prentr-însa, murind,
5 încă grăiaşte. Cu credinţa Enoh s-au
mutat ca să nu vază moarte: şi nu să
află, căci l-au mutat pre el Dumnezău,
pentru că mai nainte de mutarea lui s-au
mărturisit că au bine-plăcut lui Dumnezău.
6 Şi fără de credinţă cu neputinţă e a
bine-plăcea, că trebuie să crează cela
ce să apropie la Dumnezău, că iaste, şi
celora ce-L caută pre El dătătoriu de pla-
tă să face. Cu credinţa arătîndu-să lui 7
Noe de la Dumnezău pentru cealea ce încă
nu să vedea, temîndu-să, au meşterşuguit
chivot spre mîntuirea casei lui; pren carea au
osîndit lumea, şi direptăţii cei după credinţă
fu moştenitoriu. Cu credinţa chemîndu- 8
să Avraam, ascultă a ieşi la locul carele vrea
să-l ia spre moştenire şi ieşi, neştiind unde
vine. Cu credinţa au nemernicit la pă- 9
mîntul făgăduinţei, ca pre un pămînt strein,
în corturi lăcuind cu Isaac şi cu Iacov, cei
dempreună moştenitori aceiaş făgăduinţă.
Pentru că aştepta cetatea cea ce avea teme- 10
liile, al căriia meşter şi lucrătoriu iaste
Dumnezeu. Cu credinţa şi sîngură Sarra 11
puteare spre izvodire de sămînţă au luat şi,
afară den vreamea vîrstei, au născut, de
vreame ce credincios au socotit pre Cela ce
au făgăduit. Pentru aceaea, şi dentru 12
unul, încă omorît fiind, s-au născut, şi
aceastea—cumu-s stealele ceriului la mul-
ţime şi ca năsipul cel nenumărat de la
ţărmurele mării. După credinţă au murit 13
aceştea toţi, neluînd făgăduinţele, ce de
departe pre eale văzînd, şi adeverindu-se şi
închinîndu-se şi mărturisind că streini şi
nemearnici sînt pre pămînt. Pentru că 14
ceia ce zic unele ca aceastea arată că moşie
caută. Şi, de ş-ar fi adus aminte de ceaea 15
de la carea au ieşit, ar hi avut vreame a să
întoarce. Iară acum mai bună pohtesc, 16
adecă cerească. Pentru aceaea nu să ruşi-
nează de ei Dumnezău a Să numi lor Dum-
nezău, pentru că au gătit lor cetate. Cu 17
credinţa aduse Avraam pre Isaac, ispitindu-
se: şi pre cel sîngur născut îl aducea cela ce
făgăduinţele priimise! Către carele s-au 18
grăit că „Isaac să va chema ţie sămînţă".
Gîndind că şi den morţi a învie putearnic e 19
Dumnezău: pentru aceaea pre el şi în pildă
l-au adus. Cu credinţa pentru ceale vii- 20
toare au blagoslovit Isaac pre Iacov şi pre
Isaf. Cu credinţa Iacov, murind, pre fieş- 21
tecarele den fiii lui Iosif au blagoslovit şi
„s-au închinat la marginea toiagului lui".
Cu credinţa Iosif, murind, pentru ieşirea 22
fiilor lui Israil au pomenit şi pentru oasele
lui au poruncit. Cu credinţa Moisi, năs- 23
cîndu-se, s-au ascuns trei luni de părinţii
lui: căci au văzut iscusit copilul şi nu s-au
temut de porunca împăratului. Cu cre- 24
dinţa Moisi, mare făcîndu-se, tăgădui a să
zice fecior featei lui Faraon, Mai mult 25
alegînd împreună să paţă rău cu norodul
lui Dumnezău, decît să aibă cea trecătoare
a păcatului dulceaţă; Mai mare bogăţie 26
socotind, decît ceale den Eghipet comori,
ocara lui Hristos, pentru că căuta la darea
platei. Cu credinţa au lăsat Eghipetul, nete- 27
mîndu-se de frica împăratului, pentru că pre
Cel nevăzut ca cum L-ar vedea au îngăduit.

28 Cu credinţa au făcut Paştele şi vărsarea sîngelui, ca nu cel ce pierdea pre cei dentîiu
29 născuţi să să atingă de ei. Cu credinţa au trecut Marea Roşie ca pre uscat, carii is-
30 pită luînd eghipteanii, s-au înecat. Cu credinţa zidurile Ierehonului au căzut, încun-
31 jurîndu-se în şapte zile. Cu credinţa Raav curva n-au perit împreună cu cei ce n-au
32 ascultat, priimind pre iscoade cu pace. Şi ce încă voiu mai zice? Pentru că sfîrşi-mi-se-va mie vreamea povestind pentru Ghedeon şi Varac şi Sampson şi Ieftae şi pentru David
33 şi Samuil şi prorocii! Carii pentru credinţa au biruit împărăţii, au făcut direptate, au dobîndit făgăduinţele, au astupat gurile
34 leilor, Au stins putearea focului, au scăpat de ascuţitul sabiei, s-au întărit de slăbiciune, s-au făcut tari în războiu, taberile
35 vrăjmaşilor au înfrînt, Luară muierile, dentru înviare, pre morţii lor; iară alţii s-au muncit, nepriimind mîntuirea, ca mai bună
36 înviare să dobîndească. Şi alţii de batjocuri şi de bătăi ispită au luat şi încă în
37 legături şi în temniţă; Cu pietri s-au omorît, fierăstruitu-s-au; ispititu-s-au , cu ucidere,de sabie au murit, îmblat-au cu cojoace, cu piei de capre, lipsindu-se, necăjin-
38 du-se, chinuindu-se— Cărora nu era vreadnică lumea—, în pustiiu rătăcind şi în măguri şi în peşteri, şi în crăpăturile pă-
39 mîntului. Şi aceştea toţi, mărturisinduse pren credinţă, n-au luat făgăduinţa,
40 Dumnezău pentru noi oarece mai bun mai nainte văzînd, ca nu fără de noi să să săvîrşască.

CAP XII

1 Derept aceaea şi noi, avînd atîta nor de mărturii prejur noi zăcînd, sarcina toată lepădînd şi păcatul cel cu bun prilejiu, pren răbdare să alergăm la lupta ce iaste înaintea
2 noastră; Căutînd spre începătoriul credinţii şi săvîrşitoriul Iisus, Carele, în locul bucuriei ce era înaintea Lui, răbdă cruce, de ruşine negîndind, şi de-a direapta scau-
3 nului lui Dumnăzău au şăzut. Pentru că socotiţi pre Cela ce ca aceasta împotrivire au răbdat de cei păcătoşi spre El, ca să nu
4 vă osteniţi, sufletele voastre slăbind. Că încă nu pînă la sînge aţi stătut împotrivă,
5 spre păcat împotrivă lepădîndu-vă. Şi aţi uitat mîngîiarea carea voao ca unor fii povesteaşte: „Fiiul Mieu, nu fi nebăgătoriu de samă de certarea Domnului, nici te slăbi,
6 de Dînsul mustrîndu-te. Pentru că pre carele iubeaşte Domnul îl ceartă şi bate pre
7 tot fiiul pre carele îl priimeaşte". De veţi răbda certarea, ca unor fii voao Să apropie Dumnezău. Căci care iaste fiiul pre
8 carele nu-l ceartă tatăl? Iară de sînteţi fără de învăţătură căriia părtaş s-au făcut toţi, poate fi că copili sînteţi, şi nu fii.
9 Apoi, pre ai trupului nostru părinţi avemu-i certători şi ne înfruntăm; nu cu mult mai vîrtos ne vom supune la Părintele duhurilor
10 şi vom trăi? Pentru că ceia spre puţine zile, după cum li să părea lor, certa, iară Acesta, spre folos, ca să ne împreunăm svin-
11 ţirii Lui. Şi toată certarea într-acel ceas nu ni să pare de bucurie a fi, ce de mîhnire; iară mai apoi roadă de pacea direptăţii dă
12 celor ce pre ea sînt deprinşi. Pentru aceaea ceale slobozite mîni şi ceale slăbănoage genuche îndireptaţi-le. Şi roade
13 direapte faceţi picioarelor voastre, ca nu ce e şchiop să să răstoarne, ce să să vindece mai vîrtos. Pacea goniţi cu toţi şi svin-
14 ţirea, fără de carele nimenea nu va vedea pre Domnul; Socotind ca nu neştine
15 să fie scăzut den darul lui Dumnezău, ca nu vreo rădăcină de amărăciune, în sus odrăslind, dodeiaşte, şi pren aceasta să vor
16 pîngări mulţi. Să nu fie cineva curvariu, au spurcat ca Isaf, carele pentru o mîncare
17 au vîndut naşterile dentîiu ale lui. Pentru că ştiţi că şi mai apoi, vrînd să moştenească blagoslovenia, să îndelungă, pentru că loc de pocăinţă n-au aflat, măcară că şi cu lacrămi o au cerşut pre ea. Pentru că nu
18 v-aţi apropiat la măgura ce să pipăia şi arsă cu foc şi cu nori şi cu întunearec şi cu ceaţă,
19 Şi la sunet de trîmbiţă şi la glas de graiuri, carele auzindu-l, să feriră, ca să nu să mai
20 adaogă lor cuvînt, —Pentru că nu putea răbda ce să răspundea: „Măcară fiară de să vrea atinge de măgură, cu pietri să vrea
21 omorî, au cu zvîrlituri să vrea săgeta". Şi aşa înfricoşată era cea ce să năluciia, Moisi
22 zise: „Plin de frică sînt şi de cutremur"—, Ce v-aţi apropiat la măgura Sionului şi la cetatea lui Dumnezău celui viu, la Ierusalimul cel ceresc, şi la zbor de zeci de mii de
23 îngeri. Şi la besareca celor dentîiu născuţi, în ceriuri scrişi, şi la Judecătoriul tuturor, Dumnezău, şi la duhurile direpţilor
24 ceale săvîrşite, Şi al testamentului nou împăcătoriu Iisus şi cu stropirea sîngelui, mai
25 bune grăind decît Avel. Căutaţi nu părăsiţi pre Cela ce grăiaşte. Că de n-au scăpat aceia părăsînd pre Cela ce pre pămînt era, cu mult mai vîrtos noi, ceia ce pre Cel den ceriu
26 urîm, Al Căruia glas pămîntul au cutremurat atuncea, iară acum S-au făgăduit zicînd:
27 „Încă o dată Eu voiu clăti nu numai pămîntul, ce şi ceriul". Iară acest „încă o dată" arată primenirea celor ce să clătescu, ca unor făcute, ca să rămîie ceale ce nu să clătescu.
28 Pentru aceaea, împărăţie neclătită luînd, avem dar pren carele slujim cu bună plăcea-

re lui Dumnezău, cu ruşine şi teamere.
29 Pentru că „Dumnezăul nostru focu iaste mistuitoriu.“

CAP XIII

1 Iubirea de fraţi să rămîie.
2 De iubirea de striini nu vă uitareţi, pentru că pren aceasta, neştiind,
3 oarecarii sălăşluiră îngeri. Aduceţi-vă aminte de cei legaţi, ca cînd aţ fi legaţi; cu cei ce pat rău, ca cum şi voi
4 sînteţi cu trup. Cinstită e nunta întru toate şi culcarea nespurcată, iară pre curvari şi pre preacurvari judeca-i-va Dumnezău.
5 Neiubitori de argint să vă fie obiceaiul, destuliţi fiind cu cealea ce aveţi, pentru că El au zis: „Nu te voiu lăsa, nici te voiu părăsi“.
6 Deci cu îndrăznire noi să zicem: „Domnul îm iaste mie ajutoriu şi nu mă voiu teame:
7 ce-m va face mie omul?“ Aduceţi-vă aminte de povăţuitorii voştri, carii au grăit voao cuvîntul lui Dumnezău; cărora căutînd istovul petreacerii, asemănaţi-vă la credinţă!
8 Iisus Hristos, ieri şi astăzi, acestaşi e, şi în
9 veaci! Cu învăţături de multe fealiuri şi striine nu vă învăluiţi; pentru că bine e cu daru să să adeverească inima, nu cu mîncări, întru carele nu s-au folosit ceia ce au
10 umblat. Avem jîrtăvnic den carele a mînca nu avem voie, cei ce slujescu cortului.
11 Pentru că al cărora dobitoace „sînge să bagă înlăuntru, pentru păcat, la ceale sfinte“, pren arhiereu, ale acestora trupuri „să ardu
12 afară den tabără“. Pentru aceaea şi Iisus, ca să sfinţească pren sîngele Lui pre norod,
13 afară den poartă au pătimit. Deci să ieşim cătră El afară den tabără, ocara Lui
14 purtîndu-o. Pentru că nu avem aici cetate stătătoare, ce cea viitoare căutăm.
15 Pren El dară aducem jîrtvă de laudă pururea lui Dumnezău, adecă roada buzelor ce mărturisescu numele Lui.
16 Iară a facerii de bine şi a împreunării nu uitareţi; pentru că, cu jîrtve ca aceastea, bine să place lui
17 Dumnezău. Plecaţi-vă povăţuitorilor voştri şi vă supuneţi, pentru că ei priveaghe pentru sufletele voastre, ca să dea samă, ca cu bucurie aceasta să o facă, şi nu suspinînd, pentru că fără de folos iaste voao aceasta.
18 Rugaţi-vă pentru noi; pentru că nădejduim că bună ştiinţă avem, întru toate binevrînd
19 să petreacem. Şi mai mult rog aceasta să faceţi, ca mai curînd să sosescu la voi.
20 Iară Dumnezăul păcii, Cela ce au scos den morţi pre „Păstoriul oilor“, pre Cel mare, „în sînge de făgăduinţă veacinică“, pre
21 Domnul nostru Iisus, Să vă întemeiaze pre voi în tot lucrul bun, ca să faceţi voia Lui, făcînd întru voi ce e bine-plăcut înaintea Lui, pren Iisus Hristos, Căruia e mă-
22 rirea în veacii veacilor. Amin. Şi rog pre voi, fraţilor, îngăduiţi cuvîntul mîngîierii, pentru că pre scurt am scris voao.
23 Să ştiţi pre fratele Timotheiu că e slobod; cu carele, de va veni mai curund, vedea-voiu pre voi. Închinaţi-vă tuturor povăţuitorilor voştri şi tuturor sfinţilor. Închină-să
24 voao cei de la Italia.
25 Darul cu toţi cu voi. Amin.

Către evrei s-au scris de la Italia, pren Timotheiu.

A LUI IACOV CARTE TRIMISĂ PRESTE TOT

CAP I

1 Iacov, al lui Dumnezău şi Domnului Iisus Hristos rob, celor 12 fealiuri celor ce-s în răşchirare, să să bucure!
2 Toată bucuria socotiţ, fraţii miei, cînd la multe fealiuri de dode-
3 iale veţ cădea, Ştiind că ispita credinţei
4 voastre lucrează îngăduială. Iară îngăduiala lucru deplin să aibă, ca să fiţ deplini şi întregi, întru niciuna lipsindu-vă.
5 Iară de să lipseaşte cineva dentru voi de înţelepciune, ceară de la Dumnezău, Cel ce dă tuturor destul şi nu înfruntează, şi să va da lui.
6 Şi ceară cu credinţă, nemică îndoindu-se, pentru că cela ce să îndoiaşte asamănă-să cu valul mării, ce să poartă de vînt şi să
7 arunce. Pentru că nu gîndească omul
8 acela că va lua ceva de la Domnul. Bărbatul îndoit la suflet neaşăzat e întru toate căile lui.
9 Iară laude-se fratele cel smerit
10 întru înălţimea lui, Iară cel bogat, întru smerenia lui, că ca o floare a ierbii să va
11 petreace. Pentru că au răsărit soarele împreună cu zăduful şi au uscat iarba şi floarea lui au căzut şi bunăcuviinţa obrazului lui au perit; aşa şi cel bogat întru călătoriile lui se va veşteji.
12 Fericit bărbatul carele rabdă dodeială, căci lămurit făcîndu-se, lua-va cununa vieţii, carea au făgăduit Dom-
13 nul celora ce iubesc pre El. Nimeni, dodeindu-să, să zică că „de la Dumnezău mă dodeiesc“; pentru că Dumnezău neispititoriu iaste de reale şi pre nimenea El nu ispiteaşte.
14 Iară fieştecarele să ispiteaşte de a sa pohtă
15 trăgîndu-să şi înşălîndu-se. Apoi, pohta zămislind, naşte păcat; iară păcatul săvîr-

16 şindu-să, naşte moarte. Nu rătăcireţ,
17 fraţii miei iubiţ. Toată darea bună şi tot darul deplin de sus iaste pogorîndu-să, de la Părintele luminelor, lîngă Carele nu iaste primenire, au umbrare de schimbare.
18 Vrînd, ne-au născut pre noi, cu cuvîntul adevărului, ca să fim noi o începătură oare-
19 carea a zidirilor Lui. Deci, fraţii miei iubiţ, fie tot omul ager a auzi şi tîrziu a grăi,
20 zăbavnic spre mînie. Pentru că urgia bărbatului direptatea lui Dumnezău nu lucrează.
21 Pentru aceaea, lepădînd toată pîngăriciunea şi prisosirea de răutate, cu linişte priimiţ pre cel denlăuntru răsădit cuvînt, pre cela ce poate să mîntuiască sufletele voastre.
22 Şi vă faceţ făcători cuvîntului, şi nu numai
23 ascultători, prelăstindu-vă pre voi. Că oricine iaste ascultătoriu cuvîntului, şi nu făcătoriu, acesta să asamănă cu bărbatul ce socoteaşte obrazul naşterii lui într-o
24 oglindă; Pentru că socoti pre el şi să
25 duse şi îndată uită în ce fealiu era. Iară cela ce să va pleca la leagea cea deplină a volniciei şi rămîne, acesta, neascultătoriu uitării făcîndu-se, ce făcătoriu de lucru, aces-
26 ta fericit întru facerea lui va fi. Oricine întru voi i să va părea că e prea credincios, neînfrînînd limba lui, ce înşelînd inima lui,
27 acestuia în deşărt e credinţa. Credinţa curată şi nepîngărită lîngă Dumnezău şi Părintele aceasta iaste: a socoti pre săraci şi pre văduve întru necazul lor; nespurcat pre el a să păzi de lume.

CAP II

1 Fraţii miei, nu întru făţării aveţi
2 credinţa Domnului nostru Iisus Hristos al slăvii. Pentru că, de va întra întru adunarea voastră bărbat cu ineale de aur, cu haină luminoasă, şi va întra şi sărac cu proaste
3 haine Şi veţi căuta pre cela ce poartă haina cea luminoasă şi veţi zice lui: „Tu şăzi aicea bine!“, şi săracului veţi zice: „Tu stăi acolo!“, au „Şăzi aicea supt razimul
4 picioarelor meale!“, Şi n-aţi chibzuit întru voi şi v-aţi făcut judecători de gînduri
5 reale? Auziţi, fraţilor miei iubiţi, au nu Dumnezău au ales pre săracii lumii aceştiia bogaţi în credinţă şi moştenitori împărăţiei carea o au făgăduit celora ce iubesc
6 pre El? Iară voi aţi necinstit pre sărac! Au nu bogaţii asupresc pre voi şi ei trag pre
7 voi la judecăţi? Au nu ei hulesc numele
8 cel bun, cel ce s-au chemat spre voi? Iară de faceţi leage împărătească după Scriptură: „Să iubeşti pre aproapele tău ca pre
9 tine“, bine faceţi. Iară de faceţi făţărie, păcat faceţi, mustrîndu-vă de leage ca nişte
10 călcători de leage. Că cine va păzi toată leagea şi va greşi întru una, făcutu-s-au tutu-
11 ror vinovat. Pentru că Cela ce au zis: „Nu preacurvi“ zise şi: „Nu omorî“. Şi de nu vei preacurvi, iară vei omorî, făcutu-te-ai
12 călcătoriu de leage. Aşa grăiţi şi aşa faceţi, ca pren leagea volniciei vrînd să vă
13 judecaţi: Pentru că judecata e fără de milă la cela ce n-au făcut milă; şi să prea laudă mila asupra judecăţii. Ce folos e,
14 fraţii miei, de va zice neştine că are credinţă, iară fapte nu are? Au poate credinţa să-l
15 mîntuiască pre el? Iară de va fi fratele sau sora goli şi lipsiţi de cea de toate zilele
16 hrană Şi de va zice oarecarele dentru voi lor: „Păsaţi cu pace, încălziţi-vă şi vă săturaţi“ şi nu veţi da lor ceale ce li-e de
17 treaba trupului, ce folos e? Aşa şi credinţa: de nu va avea fapte, moartă iaste la
18 sineşi. Ce va zice cinevaş: „Tu credinţă ai, şi eu fapte am; arată-m credinţa ta dentru faptele tale şi eu voiu arăta ţie den faptele meale credinţa mea“. Tu crezi că Dum-
19 nezău unul iaste? Bine faci; şi dracii cred şi să cutremură. Iară vei să ştii, o, omule
20 deşarte, că credinţa fără de fapte moartă
21 iaste? Avraam, părintele nostru, au nu den fapte s-au îndereptat, aducînd pre Isaac,
22 fiiul lui, la jîrtăvnic? Vezi că credinţa împreună-ajutoriia lucrurilor lui şi den lucruri credinţa s-au plinit? Şi să săvîrşi
23 Scriptura, carea zicea: „Şi crezu Avraam lui Dumnezău şi să socoti lui întru direptate“ şi „priaten lui Dumnezău“ se-au chemat.
24 Vedeţi direpţ aceaea că din fapte să îndreptează omul, şi nu den credinţă numai?
25 Aşijderea şi Raav curva, au nu den fapte s-au îndireptat, priimind iscoadele şi pre altă
26 cale scoţîndu-i? Pentru că, în ce chip trupul fără duh mort iaste, aşa şi credinţa fără de fapte moartă iaste.

CAP III

1 Nu fiţi mulţi dascali, fraţii miei, ştiind că mai mare judecată vom lua.
2 Pentru că multe greşim toţi. Carele cu cuvîntul nu greşaşte, acesta e deplin bărbat, putearnic ca să în-
3 frîneaze şi tot trupul. Şi iată că şi cailor frînile în gură le punem, ca să să pleace ei
4 noao, şi tot trupul lor întoarcem. Iată şi corabiile, fiind aşa mari şi de iuţi vînturi mînîndu-se, să mută de o prea mică cîrmă, oriunde
5 va pornirea celui ce o îndireptează. Aşa şi limba, mică parte iaste, şi mari să laudă. Iată puţin foc, cît de mare materie aprinde!
6 Şi limba—focul, podoaba nedireptăţii; aşa, limba să află întru mădulările noastre, ceaea ce spurcă tot trupul şi arde roata naşterii şi
7 care să arde de gheena. Pentru că toată firea fiarălor şi a pasărilor şi a jîganiilor şi a celor den mare să domoleaşte şi s-au domolit cu

firea omenească; Iară limba nimenea nu poate den oameni a o domoli, că iaste neoprit rău, plină de otravă omorîtoare. Cu ea binecuvîntăm pre Dumnezău şi Părintele şi cu ea bleastămă pre oameni, pre cei ce după asămănarea lui Dumnezău s-au făcut. Dentru aceaeaş gură iase blagoslovenia şi blestemul! Nu trebuie, fraţii miei, aceastea aşa să fie! Au doară izvorul dentr-aceaeaş gaură izvoraşte dulcele şi amarul? Au doară poate, fraţii miei, smochinul masline să facă, sau via smochine? Aşa nici un izvor va face apa sărată sau dulce. Cine e înţelept şi ştiutoriu întru voi? Arate de viaţa cea bună faptele lui, cu liniştea înţelepciunii! Iară de aveţi rîvnire amară şi prigoană întru inema voastră, nu vă lăudaţi, nici nu minţiţi asupra adevărului. Nu iaste aceasta înţelepciune care să pogoară de sus, ce pămintească, sufletească, drăcească. Pentru că unde e rîvnire şi prigonire, acolo e neaşăzare şi tot lucrul defăimat. Iară înţelepciunea cea de sus, întîiu, iaste curată, apoi, făcătoare de pace, lină, cucearnică, plină de milă şi de roade bune, neîndoită cu gîndul şi nefăţarnică. Iară roada dreptăţii cu pace să samănă celora ce fac pace.

CAP IV

Ie unde sînt războaiele şi sfăzile întru voi?Au nu de aicea,den dezmierdăciunile voastre, carele să oştescu întru mădulările voastre? Pohtiţi, şi nu aveţi; omorîţi şi rîvniţi, şi nu puteţi să nemeriţi; vă sfădiţi şi daţi război; iară nu aveţi, pentru aceasta căci nu cereţi voi. Cereţi, şi nu luaţi, căci rău cereţi, ca întru dezmierdăciunile voastre să cheltuiţi. Preacurvarilor şi preacurvelor, au nu ştiţi că priiteşugul lumii vrajbă lui Dumnezău iaste? Deci oricarele va vrea să fie priaten lumii vrăjmaşu lui Dumnezău să face. Au vă să pare că în deşert grăiaşte Scriptura? Spre zavistie pohteaşte Duhul carele au lăcuit întru noi. Iară mai mare dar dă. Pentru aceaea zice: „Dumnezău celor mîndri la stă împotrivă, iară celor smeriţi le dă dar“. Supuneţi-vă direpţ aceaea lui Dumnezău, staţi împotriva diavolului, şi va fugi de la voi. Apropiaţi-vă la Dumnezău şi Să va apropia cătră voi. Curăţiţi mînile, păcătoşii, şi curăţiţi inimile, cei îndoiţi la suflet! Dosădiţi-vă şi plîngeţi şi jeliţi! Rîsul vostru spre jale să să întoarcă, şi bucuria spre posomorîre. Smeriţi-vă înaintea Domnului şi va înălţa pre voi. Nu clevetiţi unul pre altul, fraţilor! Cela ce cleveteaşte pre fratele lui şi judecă pre fratele lui cleveteaşte leagea şi judecă leagea. Ce, de judeci leagea, nu eşti făcătoriu de leage, ce judecătoriu. Unul iaste puitoriul de leage: Cela ce poate să mîntuiască şi să piarză. Tu cine eşti, carele judeci pre celalalt? Iani acum ceia ce zic: „Astăzi şi mîine vom mearge în cea cetate şi vom face acolo un an şi vom neguţitori şi vom dobîndi“. Carii nu ştiţi cea de mîine ce va fi! Căci care e viaţa voastră? Că abur iaste, carele întru puţin să arată şi apoi piare. În loc de a zice voi:„De va vrea Domnul şi vom trăi, şi vom face aceasta au aceaea“. Iară acum vă lăudaţi întru mîndriile voastre! Toată lauda ca aceasta rea iaste. La cela ce ştie a face binele şi nu-l face, păcat iaste lui.

CAP V

Veniţi acum, cei bogaţi, plîngeţi văitîndu-vă spre dosăzile voastre ceale viitoare spre voi! Avuţia voastră au putrezit şi hainile voastre mîncate de molii fură. Aurul vostru şi argintul s-au ruginit, şi rugina lor întru mărturie voao va fi şi va mînca trupurile voastre, ca focul! Aţi strînsu comoară în zilele ceale de apoi! Iată, plata lucrătorilor celor ce au săcerat ţarinile voastre, cel lipsit de la voi, strigă; şi chiotele celora ce au săcerat în urechile Domnului Savaoth au întrat. Desfătatu-v-aţi pre pămînt şi v-aţi răsfăţat, hrănit-aţi inimile voastre ca în ziua jungherii. Aţi osîndit, aţi omorît pre cel direpţ; nu să pune împotriva voastră. Îndelungaţi dară cu mînia, fraţilor, pînă la venirea Domnului. Iată, lucrătoriul pămîntului aşteaptă pre cea cinstită roadă a pămîntului, Mult îngăduind pentru ea, pînă cînd va priimi ploaie timpurie şi tîrzie. Răbdaţi şi voi, întăriţ inimile voastre, că venirea Domnului s-au apropiat. Nu suspinaţi unul asupra altuia, fraţilor, ca să nu vă judecaţi: iată, Judecătoriul înaintea uşilor stă. Luaţi pildă a patimei reale, fraţii miei, şi a îndelungatei răbdări, pre proroci, carii au grăit cu numele Domnului. Iată, fericim pre ceia ce rabdă. Răbdarea lui Iov aţ auzit şi săvîrşitul Domnului aţ văzut, căci mult milostiv iaste Domnul şi îndurătoriu. Şi mai nainte de toate, fraţii miei, nu vă juraţi nice pre ceriu, nice pre pămînt, nice pre alt orice jurămînt. Ce fie voao „Aşa“ aşa şi „Nu“ nu, ca nu în făţărnicie să cădeţi. De pătimeaşte rău neştine întru voi, roage-să. Veseleaşte-să cineva? Cînte! Boleaşte cineva întru voi? Cheame pre preoţii besearecii şi să roage pentru el, ungîndu-l pre el cu untdelemn, întru numele Domnului. Şi ruga credinţei va mîntui pre cel bolnav şi-l va scula pre el Domnul; macară şi păcate de va fi făcut, ierta-se-vor lui. Ispovediţi-vă unul

altuia păcatele şi vă rugaţi unul pentru alalt, ca să vă vindecaţi; mult poate rugăciu-
17 nea direptului făcîndu-să. Ilie om era aseamene pătimitoriu cu noi; şi cu rugăciune s-au rugat ca să nu ploao, şi n-au plouat
18 pre pămînt trei ani şi 6 luni. Şi iarăş au făcut rugăciune, şi ceriul ploaie au dat şi
19 pămîntul au odrăslit roada lui. Fraţilor, de să va rătăci cineva întru voi de la adevăr
20 şi-l va întoarce cineva pre el, Să ştie că cela ce întoarce pre păcătos den rătăcirea căii lui, va mîntui suflet den moarte şi va acoperi mulţime de păcate.

A LUI PETR CEA PRESTE TOT CARTE TRIMISĂ CEA DENTÎIU

CAP I

1 Petr, apostolul lui Iisus Hristos, aleşilor, nemearnicilor răsipirei
2 Mării Neagre, Galatiei, Capadochiei, Asiei şi Vitheniei, După mai nainte ştiinţă a Dumnezăului Părintelui, întru sfinţirea Duhului, întru ascultare şi stropirea sîngelui lui Iisus Hristos: Dar voao şi pace să să înmulţască!
3 Binecuvîntat Dumnezău şi Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Cel ce după multa mila Lui ne-au de iznoavă născut pre noi în nădeajde vie, pren înviarea lui Iisus Hristos
4 den morţi, Spre moştenire nestricată şi nespurcată şi neveştejită, păzită în ceriuri
5 spre noi, Cei ce cu putearea lui Dumnezău să păzesc pren credinţă, spre mîntuire, gata să să descopere în vreamea de apoi.
6 Întru carea bucuraţi-vă puţin acum, de iaste cu cuviinţă mîhnindu-vă întru multe
7 fealiuri de bîntuiale, Ca ispitirea voastră a credinţii, cu mult mai cinstită decît aurul cel ce piare şi pren foc să lămureaşte, să să afle, în laudă şi cinste şi mărire, întru desco-
8 perirea lui Iisus Hristos, Pre Carele, neştiind, Îl iubiţi, întru Carele acum nevăzînd, ce crezînd, bucuraţi-vă cu bucurie
9 nespusă şi proslăvită, Luînd săvîrşitul credinţii voastre, mîntuirea sufletelor.
10 Pentru care mîntuire cercetat-au şi au cercat prorocii, cei ce pentru darul ce e spre voi au
11 prorocit, Cercetînd în ce au în care vreame arăta Cel întru ei Duh al lui Hristos, mai nainte mărturisind ceale în Hristos patime şi ceale
12 în urmă măriri. Cărora s-au descoperit, căci nu lor, ce noao slujiia aceastea carele acum s-au vestit voao pren ceia ce au vestit voao cu Duhul Sfînt, Cel trimis den ceriu la ceale ce poftesc îngerii să privească. Pentru aceaea, încingînd mijlocile cugetului 13
vostru, trezvindu-vă desăvîrşit, nădejduiţi spre cel ce să aduce voao dar, întru descoperirea lui Iisus Hristos. Ca fiii ascultării, nu 14
împreună închipuindu-vă cu ceale mai denainte pofte întru neconoştinţa voastră, Ce, după Sfîntul care v-au chemat pre voi, 15
şi voi sfinţi să fiţi întru toată viaţa. Pentru 16
căci scris iaste: „Fiţi sfinţi, căci Eu sfînt sînt". Şi deaca chemaţi Părinte pre Cela 17
ce fără făţărnicie judecă după a fieştecăruia faptă, cu frică cea a nemerniciei voastre vreame o petreaceţi; Ştiind că nu cu pu- 18
trede, cu argint au cu aur, v-aţi răscumpărat den cea deşartă a voastră viaţă, ce era de la părinţi dată, Ce cu cinstit sînge ca unui 19
miel fără prihană şi nespurcat Hristos, Mai nainte ştiut decît izvodirea lumii şi arătat fiind la cești de apoi ani pentru voi, 20
Pre cei ce pren El credu în Dumnezău, Cela 21
ce au învis pre El den morţi şi mărire Lui au dat, ca credinţa voastră şi nădeajdea a fi la Dumnezău. Sufletele voastre curăţîndu- 22
le cu ascultarea adevărului pren Duh, întru iubire frăţască fără făţărie, den curată inimă, unul pre alalt iubiţi cu de-adinsul, Fiind 23
de iznoavă născuţi, nu den sămînţă stricată, ce nestricată, pren cuvîntul Celui viu Dumnezău şi Cel ce rămîne în veac. Pentru 24
căci tot trupul—ca iarba, şi toată mărirea omului—ca floarea ierbii; uscatu-s-au iarba, şi floarea lui au căzut, Iară graiul Domnu- 25
lui rămîne în veac. Şi acesta iaste graiul cela ce s-au binevestit întru voi.

CAP II

Deci, lepădînd toată răutatea şi tot 1
vicleşugul şi făţărniciile şi zavistiile şi toate muzaviriile, Ca cînd 2
aţi fi acum născuţi prunci, să iubiţi laptele cel cuvîntătoriu neviclean, ca cu el să creaşteţi, De aţi gustat că e 3
bun Domnul. Cătră Carele apropiindu-vă, 4
Care e piatra cea vie, însă de oameni nebăgată în samă, iară lîngă Dumnezău aleasă, cinstită. Şi voi, ca nişte pietri vii, vă zi- 5
diţi casă duhovnicească, preuţie svîntă, ca să aduceţi duhovniceşti jîrtve, bine priimite la Dumnezău, pren Iisus Hristos. Pentru 6
care să cuprinde la Scriptură: „Iată, puiu în Sion piatră încolţurată, aleasă, cinstită; şi cela ce va creade întru ea nu să va ruşina". Deci voao e cinstea, celora ce cred, iară 7
celor neascultători, „piatra carea nu o băgară în samă ziditorii, aceasta s-au făcut în capul unghiului, şi piatră de poticnire,

8 şi piatră de sminteală“, Carii să pohtesc
cu cuvîntul, neascultînd, la carea s-au şi pus.
9 Iară voi, rod ales, împărătească preoţie,
limbă svîntă, norod spre ocroteală, ca bună-
tăţile să vestiţi Celuia ce de-ntunearec pre
voi au chemat la cea minunată a Lui lumină;
10 Carii odinioară nu eraţi norod, iară acum,
norodul lui Dumnezău; carii aţi fost nemi-
11 luiţi, iară acum v-aţi miluit. Iubiţilor,
rogu-vă, ca pre nişte nemearnici şi prişleţi,
să vă feriţi de ceale ale trupului pohte
12 carele să oştesc asupra sufletului, Viaţa
voastră avîndu-o bună întru limbi, ca, întru
carea grăiesc asupra voastră ca de nişte
făcători de rău, den faptele ceale bune ce
vor vedea, vor slăvi pre Dumnezău în ziua
13 socotinţii. Deci supuneţi-vă la toată ome-
neasca zidire, pentru Domnul: ori împăratu-
14 lui, ca unui ce e mai presus, Ori domnilor,
ca pren El fiind trimişi, spre izbînda celor
de rău făcători şi lauda celor de bine făcă-
15 tori. Căci aşa iaste voia lui Dumnezău,
făcînd bine, să înfrînaţi necunoştinţa oame-
16 nilor celor fără minte; Ca cei slobozi, şi
nu ca cînd aţi avea volnicia acoperimînt
17 răutăţii, ce ca robii lui Dumnezău. Pre
toţi cinstiţi, frăţia iubiţi, de Dumnezău
18 teameţi-vă, pre împăratul cinstiţi! Slugile
ascultînd cu toată frica de stăpîni, nu numai
de cei blînzi şi buni, ce şi de cei nesilnici.
19 Pentru că acesta e darul, de va răbda neştine
întristăciuni pentru ştiinţa lui Dumnezău,
20 pătimind fără de vină. Pentru că ce laudă
iaste de veţi răbda bătaie, greşiţi fiind? Ce,
bine făcînd şi pătimind, de veţi răbda, aces-
21 ta e har lîngă Dumnezău. Pentru că spre
aceasta v-aţi chemat; căci şi Hristos au păti-
mit pentru noi, voao lăsînd pildă, ca să ur-
22 maţi urmelor Lui; „Carele păcat n-au fă-
cut, nici s-au aflat vicleşug întru gura Lui“;
23 Carele, ocărîndu-Se, nu ocărîia împotrivă;
pătimind, nu înfricoşa, ce da la Cela ce judecă
24 direpţ; Carele păcatele noastre El le-au
suit cu trupul Lui pre lemn, ca, cu păcatele
murind, cu direptatea să trăim; cu a Căruia
25 rană v-aţ vindecat. Pentru că eraţi ca nişte
oi rătăcite, ce v-aţ întors acum la Păstoriul
şi Socotitoriul sufletelor voastre.

CAP III

1 Aşijderea, muierile, plecîndu-vă băr-
baţilor voştri, ca, şi oarecarii de
nu să vor pleca cuvîntului, pren a
muierilor viaţă, fără de cuvînt, să
2 să dobîndească, Văzînd viaţa
3 voastră cea curată întru frică, A căro-
ra să nu fie podoaba cea den afară a îm-
pletirei părului şi înfăşurăturile aurului,
4 sau îmbrăcămintele hainelor, Ce să
fie omul cel ascuns al inimii, cu ne-
stricăciunea celui lin şi blînd duh, carele
iaste înaintea lui Dumnezău de mult preţ.
Pentru că aşa odinioară şi ceale sfinte mu- 5
ieri, cealea ce au nădejduit pre Dumnezău,
să împodobiia pre dînsele supuindu-să la ai
lor bărbaţi; Precum Sarra asculta pre 6
Avraam, „domn“ pre el chemîndu-l, căriia
v-aţ făcut fii, făcînd bine şi netemîndu-vă
nice de o frică. Bărbaţii, aşijderea, 7
lăcuind împreună, după conoştinţă, ca celui
mai slab vasului muieresc împărţind cinste,
ca şi împreună moştenitori darului vieţii,
ca să nu să taie rugile voastre. Iară, sfîr- 8
şitul, toţi la un gînd să fiţ, iertători, iubi-
tori de fraţi, milostivi, cu dragoste, priimi-
tori; Nerăsplătind rău pentru rău, au 9
sudalmă pentru sudalmă; ce, împotrivă în-
că, binecuvîntînd, ştiind că spre aceasta
v-aţ chemat, ca blagoslovenia să moşteniţ.
„Pentru că cela ce va să iubească viaţa şi 10
să vază zile bune potolească-ş limba lui de
la rău şi buzele lui ca să nu grăiască vicle-
şug. Abată-să de la rău şi facă bine, caute 11
pacea şi să ţie de dînsa. Căci ochii Dom- 12
nului sînt spre cei direpţi şi urechile Lui
spre rugăciunea lor, iară obrazul Domnului,
spre ceia ce fac reale“. Şi cine e cel ce va 13
face rău voao, de veţ fi asămănători binelui?
Ce, de şi veţ pătimi pentru direptate, fericiţ 14
sînteţi. „Iară de frica lor nu vă teamereţ,
nice vă turburaţi, Ce pre Domnul Dum- 15
nezău sfinţiţ întru inimile voastre“. Şi să
fiţ gata pururea spre răspuns la tot cela ce
ceare voao cuvînt pentru cea întru voi nă-
deajde, cu linişte şi frică, Ştiinţă avînd 16
bună, ca, întru carea vor grăi asupra voastră
ca unor făcători de rău, să să ruşineaze ceia
ce dodeiesc cea bună întru Hristos a voastră
petreacere. Pentru că mai bine e cei ce 17
fac bine, de va vrea voia lui Dumnezău, a
pătimi decît cei ce fac rău. Căci şi Hristos 18
odată pentru păcate au pătimit, direpţ fiind,
pentru cei nedirepţi, ca pre noi să aducă la
Dumnezău, omorîndu-Se cu trupul, iară
făcîndu-Se viu cu duhul; Cu care, şi celor 19
den temniţă duhuri, mergînd, au propo-
veduit; Celor ce neascultători era odini- 20
oară, cînd odată aştepta a lui Dumnezău
răbdarea cea îndelungată, în zilele lui Noe,
tocmindu-se chivotul, întru carele puţine,
adecă opt suflete, s-au mîntuit pren apă.
Care şi pre noi pilda aceluia acum ne mîntu- 21
iaşte, botezul, nu a trupului lepădare de tină,
ce a ştiinţii cei bune întrebare la Dumnezău,
pren învierea lui Iisus Hristos, Carele 22
iaste în direapta lui Dumnezău,
mergînd în ceriu, supuin-
du-Se la El îngerii
şi biruinţele şi
puterile.

CAP IV

1 Hristos dară pătimind pentru noi cu
trup, şi voi într-acelaş gînd vă înar-
maţi, că Cela ce au pătimit cu tru-
2 pul au încetat de păcate, A nu
mai vieţui vreamea ceaealaltă în
trup cu poftele omeneşti, ce cu voia lui
3 Dumnezău. Pentru că destulă e noao
cea trecută vreame a vieţii, voia limbilor a
o isprăvi, îmblînd întru necurăţii, pofte,
beţii, desfătăciuni, băuturi şi ceale nedireap-
4 te închinăciuni de idoli; Întru carea să
miră, nepristănind voi la aceaeaş vărsare a
5 curviei, blestemînd; Carii vor da sama la
Cela ce iaste gata să judece morţii şi viii.
6 Pentru că spre aceasta şi morţilor s-au bine-
vestit, ca să să judece după oameni trupeaş-
te şi să trăiască dumnezăiaşte cu duhul.
7 Şi al tuturor săvîrşitul s-au apropiat. Deci
întregiţi-vă la minte şi vă trezviţi la rugi.
8 Şi,mai nainte de toate,cea întru voi dragoste
întinsă avînd, căci dragostea va acoperi mul-
9 ţime de păcate. Iubitori de striini fiţi,
10 între voi,fără de răpştire. Fieştecarele,
după cum au luat darul, între voi,pre El
posluşindu-L, ca nişte buni diregători ai
celui de multe fealiuri dar al lui Dumnezău.
11 Oricine grăiaşte, ca cuvintele lui Dumnezău.
Oricine posluşaşte, ca den putearea carea dă
Dumnezău: ca întru toate să să mărească
Dumnezău pren Iisus Hristos, Căruia e mă-
rirea şi tăria în veacii veacilor! Amin.
12 Iubiţilor, nu vă miraţi de cea dentru voi
aprinderea, spre ispită voao făcîndu-se, ca
13 cum vă s-ar tîmpla ceva striin. Ce, întru-
cît părtaşi sînteţi patimilor lui Hristos, bucu-
raţi-vă, ca şi întru descoperirea mărirei Lui
14 vă veţi bucura,veselindu-vă. De vă ocă-
rîţi întru numele lui Hristos, fericiţi sînteţi,
căci cel al mărirei şi al lui Dumnezău Duh
spre voi Să odihneaşte, însă despre ei să
huleaşte, iară despre voi să slăveaşte.
15 Căci nu cumva cineva den voi să pătimească,
ca un ucigătoriu, au fur, au făcătoriu de rău,
sau ca un socotitoriu de ceale striine.
16 Iară de (pătimeaşte) ca un creştin, nu să
ruşineaze, ce mărească pre Dumnezău cu
17 partea aceasta. Căci vreamea e a să în-
ceape judecata de la casa lui Dumnezău.
Iară de va fi întîiu de la noi, ce e sfîrşitul ce-
lor ce ascultă la Evanghelia lui Dumnezău?
18 Şi, de vreame ce cel direpţ abia să mîntuiaşte,
dară cel necurat şi păcătos unde să va ivi?
19 Deci şi ceia ce pătimescu după voia lui
Dumnezău, ca la un credincios Ziditoriu,
puie-şi sufletele lor cu facere bună.

CAP V

1 Pre bătrînii cei dentru voi rogu-iu, cel
împreună bătrîn şi mărturisitoriu al
patimilor lui Hristos, care şi mărirei
ceii ce va să să descopere iaste păr-
taş, Paşteţi cea dentru voi turmă a lui 2
Dumnezău, socotindu-o nu cu sila, ce cu
bunăvoie; nici cu agonisită rea, ce cu osîrdie.
Nici ca cum aţi stăpîni sorţilor, ce pildă 3
făcîndu-vă turmei. Şi arătîndu-Să înce- 4
pătoriul Păstorilor, veţi lua cea neveştejită
a slavei cunună. Aşijderea, tinerii, pleca- 5
ţi-vă la cei mai bătrîni. Şi toţi,unul la alalt
plecîndu-vă, smerenia întru voi cîştigaţi.
Căci Dumnezău mîndrilor Să împonci-
şază, iară smeriţilor le dă dar. Smeriţi- 6
vă direpţ aceaea supt cea tare mînă a lui
Dumnezău, ca pre voi să vă înalţe cu
vreame. Toată grija voastră aruncînd 7
spre El, căci El poartă grije pentru voi.
Trezviţi-vă, privegheaţi! Căci pîrîşul vostru, 8
diavolul, ca un leu răcnind umblă, cercînd
pre cine va înghiţi; Căruia staţi împotri- 9
vă, întemeiaţi cu credinţa, ştiind aceaeaşi
ale patimelor cu cea den lume a voastră
frăţie a să săvîrşi. Iară Dumnezăul a tot 10
darul, Cela ce au chemat pre noi la cea vea-
cinică a Lui mărire întru Hristos Iisus, puţin
pătimind El,să îndirepteaze pre voi, să vă
întărească, să vă învîrtoşaze, să vă întemei-
aze. Lui e mărirea, tăria,în veacii veaci- 11
lor! Pren Siluan, cel credincios voao frate, 12
după cum socotescu, pren puţine am scris,
rugînd şi mărturisînd acesta a fi cel adevărat
darul lui Dumnezău, la carele staţi. În- 13
chină-să voao cea den Vavilon împreună
aleasă şi Marco, fiiul mieu. Închi- 14
naţi-vă unul cătră alalt cu sărutare de dragoste. Pace voao tuturor, celor în Hristos Iisus!
Amin.

CARTE TRIMISĂ A LUI PETR PRESTE TOT A DOUA

CAP I

Simeon Petăr, rob şi apostolul lui 1
Iisus Hristos, celor ce întocma
cinstită cu noi au nemerit credinţă,
întru direptatea Dumnezăului nos-
tru şi Mîntuitoriului Iisus Hristos:
Dar voao şi pace să să înmulţească, întru 2
cunoştinţa lui Dumnezău şi a lui Iisus Dom-
nului nostru! După cum toate noao 3
cea dumnezăiască a Lui puteare ceale
cătră viaţă şi bunăcredinţă dăruindu-
ne, pren cunoştinţa Celui ce au chemat
pre noi, pren mărire şi bunătate, Pren 4
Carele ceale mai mari noao şi cinstite

făgăduiale s-au dăruit, ca pren acesta să fiţi părtaş dumnezăieştii firi, depărtîndu-vă de cea den lume cu pohtă stricăciune. Şi întru aceaeaş numai toată nevoinţa puindu-o, sporiţi cu credinţa voastră bunătatea; şi cu bunătatea, mintea; Şi cu mintea, contenirea; şi cu contenirea, răbdarea; şi cu răbdarea, buna-credinţă; şi cu buna-credinţă, iubirea frăţiei; Şi cu iubirea frăţiei, dragostea. Pentru că, aceastea la voi fiind şi prisosind, nu deşărţi, nici fără de rod vor pune pre voi spre a Domnului nostru Iisus Hristos cunoştinţă. Pentru că la carele nu-s aceastea orb iaste, cercînd cu mînile, uitare luînd de curăţia celor de demult ale lui păcate. Pentru aceaea mai mult, fraţilor, nevoiţi adeverită chemarea şi aleagerea voastră să să facă; pentru că, aceastea făcînd, nu veţi greşi niciodinioară. Pentru că aşa, cu bogăţie să va spori voao întrarea la cea veacinică Împărăţie a Domnului nostru şi Mîntuitoriul Iisus Hristos. Pentru aceaea nu mă voiu lenevi voao pururea a vă aduce aminte pentru aceastea, măcară că ştiţi şi întăriţi fiind întru acestu adevăr. Şi direpţ socotesc a fi, întrucît sînt întru acest lăcaş, să vă scol pre voi cu pomenirea, Ştiind că iute iaste lepădarea sălaşului mieu, după cum şi Domnul nostru Iisus Hristos au arătat mie. Şi voiu nevoi şi fieştecînd a avea pre voi, după a mea ieşire, a acestora pomenire să să facă. Pentru că nu la ceale învăţate basne urmînd am arătat voao a Domnului nostru Iisus Hristos puteare şi venire, ce văzătoriu fiind ai mărimei Aceluia. Pentru că, luînd de la Dumnezău Părintele cinste şi mărire, glas venind la El ca acesta, de la cea prea cuvioasă mărire: „Acesta iaste Fiiul Mieu cel iubit, la Carele Eu binevruiu". Şi acesta glas noi l-am auzit den ceriu aducîndu-să, împreună cu El fiind în măgura cea sfîntă. Şi avem mai adevărat pre cel prorocesc cuvînt, la carele bine veţ face luînd aminte, ca unui luminătoriu ce luminează în loc cu ceaţă, pînă unde ziua va lumina, şi luceafărul va răsări întru inimile voastre; Aceasta întîiu ştiind, că toată prorocirea Scripturii spre a sa dezlegare nu să face. Pentru că nu den voia omului să răspunsă vreodată prorocie, ce de Duhul Sfînt îndemnîndu-să au grăit acei sfinţi oameni ai lui Dumnezău.

CAP II

Iură însă şi proroci mincinoşi întru norod, după cum şi întru voi vor fi dascali mincinoşi, carii vor băga eresuri de pierzare şi, de Stăpînul care au răscumpărat pre ei lepădîndu-să, aducînd loruş grabnică pierzare. Şi mulţi vor urma la peirile lor, pren carii calea adevărului să va huli. Şi cu lăcomie, cu cuvinte amăgitoare pre voi vor precupi, la carii judecata de demult nu zăboveaşte şi pierzarea lor nu adoarme. Pentru că, de vreame ce Dumnezău pre îngerii greşind nu i-au cruţat, ce, cu lanţurile întunearecului, în tartar băgîndu-i, i-au dat la judecată, fiind păziţ, Şi lumea cea de-nceput nu o au cruţat, ce al optulea pre Noe, al direptăţii propoveduitoriu l-au ferit, potop în lume celor necuraţi aducînd, Şi cetăţile Sodomului şi Gomorului, făcîndu-le cenuşă, cu prăpădire le-au osîndit, pildă puind celora ce vor să facă necurăţie, Şi pre direptul Lot, necăjîndu-să de cea cu necurăţie viaţă a celor fără de leage, l-au izbăvit — Pentru că, cu vedearea şi cu auzul direptul acela lăcuind întru ei, den zi în zi suflet direpţ munciia cu ceale fără de leage lucruri—, Ştie Domnul pre cei buni credincioşi den bîntuială a-i mîntui, iară pre cei nedirepţi la ziua judecăţii căzniţ să-i păzască: Şi mai vîrtos pre cei ce denapoia trupului umblă, în pohta pîngăriciunii, şi de dumnezăire nebăgînd sama. Cutezători, obraznici, măririle hulindu-le, nu să cutremură; Unde îngerii, cu tăria şi cu putearea mai mari fiind, nu rabdă asupra lor lîngă Domnul judecată cu hulă, Iară aceştea, ca nişte necuvîntătoare dobitoace, den fire fiind făcute spre luare şi stricare, întru carele nu ştiu blestemînd, cu stricăciunea lor strica-să-vor, Luînd plata nedireptăţii, dulceaţă socotind (a fi) cea pre zi desfătăciune cu pîngăriciuni şi spurcăciuni; desfătîndu-să întru înşălăciunile lor, împreună cu voi desfătîndu-se, Ochi avînd plini de preacurvie şi neîncetaţi de păcat, amăgind suflete neîntărite, inemă deprinsă cu lăcomie avînd, fiii osîndirii. Lăsînd calea cea direaptă, au rătăcit urmînd în calea lui Valaam al lui Vosor, carele plata nedireptăţii au iubit; Şi mustrare au avut fărădelegii lui: asin fără de glas, cu glas de om răspunzînd, au oprit a prorocului nebunie. Aceştea sînt izvoară fără de apă, nori de vifor purtaţi: cărora pîcla întunearecului în veac să păzeaşte. Pentru că semeţiile deşărtăciunii răspunzind, amăgesc cu pohtele trupului, cu necurăţii, pre cei ce adevărat au scăpat de cei ce întru înşălăciune petrec. Volnicie lor făgăduindu-le, ei robi fiind ai stricăciunii; pentru că oricine, de ce s-au biruit, spre aceasta s-au şi robit. Că, de ar fugi de pîngăriciunile lumii cu cunoştinţa Domnului şi Mîntuitoriului Iisus Hristos şi, la aceastea iarăş învăluindu-se, biruiescu-se, făcură-să lor ceale de apoi mai reale decît ceale dentîiu. Pentru că mai bine era lor a nu

cunoaşte calea direptăţii decît, cunoscîndu-o,
a să întoarce den cea dată a lor svîntă po-
22 runcă. Şi să întîmplă lor ceaea a pildei
cei adevărate: „Cîinele s-au întors la borîtura
sa“ şi „Scroafa s-au scăldat în tăvălitură de
împuceciune“.

CAP III

1 Aceasta acum, iubiţilor, a doua carte
scriu voao, cu carele rădic voao cu
pomenirea cugetului cel curat,
2 Să vă aduceţi aminte de graiurile
ceale de mai nainte grăite de svinţii
proroci şi ale apostolilor noştri, poruncă a
3 Domnului şi Mîntuitoriului. Aceasta întîiu
ştiind, că vor veni în zilele ceale de apoi
batjocuritori, după ale lor pohte umblînd
4 şi zicînd: „Unde iaste făgăduinţa venirii
Lui? Pentru că, de cînd părinţii au adormit,
toate aşa rămîn, de-nceputul zidirei!“.
5 Pentru că să amăgesc ei, aceasta vrînd, că
ceriurile era de-nceput şi pămîntul, den apă
şi pren apă închegîndu-se, cu al lui Dumne-
6 zău cuvînt, Pren carele lumea cea de
atunce, cu apă acoperindu-se, au perit.
7 Iară ceale de acum ceriuri şi pămîntul, cu
acelaş cuvînt cîştegate sînt, focului păzindu-
se la ziua judecăţii şi pierzării oamenilor
8 celor necuraţi. Şi una ca aceasta să nu
vă amăgească pre voi, iubiţilor, că o zi lîngă
Domnul iaste ca 1000 de ani, şi 1000 de
9 ani, ca o zi. Nu zăboveaşte Domnul
făgăduinţei, precum unii zăbavă socotescu,
ce mult îngăduiaşte la noi, nevrînd ca să
10 piară unii, ce toţi la pocăinţă să vie. Şi
va veni ziua Domnului ca furul noaptea,
întru carea ceriurile cu sunet să vor treace
şi stihiile arzîndu-se să vor topi şi pămîntul
şi ceale dentru el lucruri vor arde de tot.
11 Deci aceastea toate topindu-se, în ce fealiu
trebuie a fi voi întru svinte petreaceri şi
12 bune credinţe, Aşteptînd şi sîrguind ve-
nirea zilei lui Dumnezău, pentru carea
ceriurile arzîndu-se să vor topi şi stihiile,
13 fiind arse, topi-se-vor. Şi ceriuri noao şi
pămînt nou, după făgăduinţa Lui, aştep-
tăm, întru carele direptatea lăcuiaşte.
14 Pentru aceaea, iubiţilor, aceastea aşteptînd,
nevoiţi nepîngăriţi şi nevinovaţi la El să vă
15 aflaţi cu pace. Şi cea a Domnului nostru
multă îngăduinţă mîntuire o socotiţi, după
cum şi cel iubit al nostru frate Pavel, după
cea ce s-au dat lui înţelepciune au scris
16 voao, După cum şi întru toate cărţile
grăind întru dînsele pentru aceastea, întru
carele sînt greale la înţeles unele, carele
cei neînvăţaţi şi neîntăriţi le şovăiesc, ca
şi cealealalte scripturi, cătră a lor pierzare.
17 Deci voi, iubiţilor, mai denainte ştiind,
păziţi-vă ca nu, cu a celor fără de leage
înşălăciune aducîndu-vă, veţi cădea den-
18 tru a voastră întărire; Ce creaşteţi
cu darul şi cu conoştinţa Domnului
nostru şi Mîntuitoriului Iisus
Hristos. Acestuia e slava
şi acum şi în ziua
veacului!
Amin.

CARTE TRIMISĂ A LUI IOAN CEA DENTÎIU PRESTE TOT

CAP I

Carele era de-nceput, carea 1
am auzit, carea am văzut
cu ochii noştri, carea am
privit şi mînile noastre
au pipăit, pentru Cuvîntul
vieţii, — Şi viaţa s-au ară- 2
tat şi am văzut şi mărturi-
sim şi vestim voao viaţa
cea veacinică, carea era cătră Părintele şi
s-au arătat noao.— Carea am văzut şi 3
am auzit, vestim voao, ca şi voi parte să
aveţi împreună cu noi, şi partea noastră, cu
Părintele şi cu Fiiul său, Iisus Hristos. Şi 4
acestea scriem voao ca bucuria voastră să
fie plinită. Şi aceasta iaste făgăduinţa 5
carea am auzit de la El şi vestim voao: că
Dumnezău lumină iaste şi nici un întunea-
rec întru El nu iaste. De vom zice că 6
avem împreunare cu El, şi întru întunearec
vom îmbla, minţim şi nu facem adevărul.
Iară de vom îmbla în lumină, după cum El 7
iaste întru lumină, împreunare avem între
noi; şi sîngele lui Iisus Hristos, Fiiului Lui, cu-
răţeaşte pre noi de tot păcatul. De vom 8
zice că păcat nu avem, pre noi ne înşălăm
şi adevărul nu iaste întru noi. De vom 9
mărturisi păcatele noastre, credincios iaste
şi direpţ ca să ne iarte noao păcatele şi ne
va curăţi pre noi de toată nedireptatea.
De vom zice că nu am greşit, mincinos fa-
cem pre El şi cuvîntul Lui nu iaste întru noi.

CAP II

Feţii miei, aceastea scriu voao ca să 1
nu greşiţi; şi, de va greşi cineva,
mîngîitoriu avem cătră Părintele
pre Iisus Hristos direpţ. Şi aceasta 2
iertare iaste pentru păcatele noas-
tre; şi nu numai pentru ale noastre, ce
pentru a tută lumea. Şi întru aceasta co- 3
noaştem că am cunoscut pre El, de vom
păzi poruncile Lui. Cela ce zice: „Am 4
conoscut pre El“, şi poruncile Lui nu pă-

zeaşte, mincenos iaste şi întru acesta adevă-
5 rul nu iaste. Iară carele va păzi cuvîntul
Lui adevărat, întru acesta dragostea lui
Dumnezău s-au săvîrşit; cu aceasta cu-
6 noaştem că întru El sîntem. Cel ce zi-
ce a rămînea întru El datoriu iaste, după
cum Acela au umblat, şi el aşa să umble.
7 Fraţilor, nu poruncă noao scriu voao, ce
poruncă veache care aţi avut-o de-nceput;
porunca cea veache iaste cuvîntul carele aţi
8 auzit de-nceput. Iarăşi poruncă noao
scriu voao, care iaste adevărată întru El şi
întru voi; căci întunearecul treace şi lumina
9 cea adevărată acum să iveaşte. Cela ce
zice întru lumină a fi, şi pre fratele lui uraşte,
10 întru întunearecu iaste pînă acum. Cela
ce iubeaşte pre fratele lui, întru lumină ră-
11 mîne şi sminteală întru el nu iaste. Iară
cela ce uraşte pre fratele lui, întru întunearec
iaste şi întru întunearec umblă şi nu ştie
unde să duce, căci întunearecul au orbit ochii
12 lui. Scriu voao, feţilor, că să iartă voao
13 păcatele pentru numele Lui. Scriu voao,
părinţilor, căci aţi conoscut pre Cel de-nce-
put. Scriu voao, tinerilor, căci aţi biruit pre
14 cel viclean. Scriu voao, copiilor, căci aţi
cunoscut pre Părintele. Scris-am voao, pă-
rinţilor, căci aţi cunoscut pre Cel de-nceput.
Scris-am voao, tinerilor, căci tari sînteţi,
şi cuvîntul lui Dumnezău întru voi rămîne
15 şi aţi biruit pre cel viclean. Nu iubiţi lu-
mea, nici ceale den lume. De va iubi neştine
lumea, nu iaste dragostea Părintelui întru el.
16 Căci tot ce e în lume: pohta trupului şi
pohta ochilor şi mîndria vieţii, nu iaste de
17 la Părintele, ce den lume iaste. Şi lumea
să treace, şi pohta ei; iară cela ce face voia
18 lui Dumnezău rămîne în veacu. Copii,
vreamea de apoi iaste; şi, după cum aţi au-
zit că Antihrist vine, şi acum antihristi
mulţi s-au făcut: pentru aceaea conoaştem
19 că ceasul cel de apoi iaste. Dentru noi
au ieşit, ce nu era dentru noi. Că de-ar fi
fost dentru noi, ar fi rămas cu noi; ce ca să
20 să arate că nu sînt toţi dentru noi. Şi voi
unsoare aveţi de la Cel Sfînt şi ştiţi toate.
21 N-am scris voao căci nu ştiţi adevărul, ce
căci ştiţi pre el şi căci toată minciuna den
22 adevăr nu iaste. Cine iaste mincenos, fără
numai cela ce tăgăduiaşte că Iisus nu iaste
Hristos? Acesta iaste Antihrist, cela ce să
23 leapădă de Părintele şi de Fiiul. Tot cel ce
să leapădă de Fiiul, nici pre Tatăl nu are.
24 Deci voi, carea aţi auzit de-nceput, întru voi
rămîie; de va rămînea întru voi cea ce de-nce-
put aţi auzit, şi voi întru Fiiul şi întru Tatăl
25 veţi rămînea. Şi aceasta e făgăduinţa
carea El au făgăduit voao: viaţa veacinică.
26 Aceasta am scris voao pentru ceia ce înşală
pre voi. Şi voi unsoarea carea aţi luat de 27
la El întru voi rămîne şi nu vă mai trebuie
ca cineva să vă înveaţe pre voi; ce, în ce chip
aceastaş unsoare învaţă pre voi pentru toate,
şi adevărată iaste, şi nu iaste minciună, şi
după cum au învăţat pre voi, rămînea-veţi
întru aceaea. Şi acum, feţilor, rămîneţi 28
întru El, ca, cînd Să va arăta, să avem îndrăz-
neală şi să nu ne ruşinăm de El întru veni-
rea Lui. De veţi şti că direpţ iaste, să 29
ştiţi că tot cela ce face direptatea dentru
El s-au făcut.

CAP III

Vedeţi ce fealiu de dragoste au dat 1
noao Părintele, ca fii lui Dumnezău
să ne chemăm! Pentru aceaea lu-
mea nu cunoaşte pre noi, căci
n-au cunoscut pre El. Iubiţilor, 2
acum fiii lui Dumnezău sîntem. Şi încă nu
s-au arătat ce vom fi, ce ştim că, de se va
arăta, aseamene cu El vom fi, căci vom
vedea pre El precum iaste. Şi tot cela ce 3
are nădeajdea aceasta întru El să curăţeaşte
pre sine, precum Acela curat iaste. Tot 4
cela ce face păcatul, şi fărădeleagea face;
şi păcatul iaste fărădeleagea. Şi ştiţ 5
că Acela S-au arătat ca păcatele noastre
să le rădice; şi păcat întru El nu iaste. Tot
cel ce rămîne întru El nu păcătuiaşte.
Tot cela ce păcătuiaşte n-au văzut pre El, 6
nici au cunoscut pre El. Feţilor, nimenea 7
să nu înşale pre voi! Cela ce face direptatea
direpţ iaste, precum Acela direpţ iaste.
Cela ce face păcatul de la dracul iaste, căci 8
de-nceput diavolul păcătuiaşte. Spre aceasta
S-au arătat Fiiul lui Dumnezău, ca să dez-
leage lucrurile diavolului. Tot cela ce e 9
născut de la Dumnezău păcat nu face, căci
sămînţa Lui întru el rămîne; şi nu poate să
păcătuiască, căci de la Dumnezău s-au năs-
cut. Întru aceasta arătaţi sînt fiii lui 10
Dumnezău şi fiii dracului. Tot cela ce nu
face direptate nu iaste de la Dumnezău, şi
cela ce nu iubeaşte pre fratele lui. Căci 11
aceasta iaste porunca carea aţ auzit de-nce-
put: ca să iubim unul pre alalt. Nu pre- 12
cum Cain era den vicleanul şi junghe pre
fratele lui. Şi pentru ce au jungheat pre el?
Căci lucrurile lui reale era, iară ale fratelui său,
direapte. Nu vă mirareţi, fraţii miei, de 13
vă uraşte pre voi lumea. Noi ştim că ne- 14
am mutat den moarte în viaţă, căci iubim
pre fraţi; cela ce nu iubeaşte pre frate ră-
mîne în moarte. Tot cela ce uraşte pre 15
fratele lui ucigătoriu de oameni iaste; şi
ştiţ că tot ucigătoriul de oameni nu are viaţă
veacinică rămîind întru el. Cu aceasta 16
am cunoscut dragostea, căci Acela sufletul
Lui pentru noi au pus; şi noi datori sîntem
pentru fraţi sufletele să punem. Iară care- 17
le ar avea avuţia lumii şi va vedea pre frate-
le lui lipsit şi-ş va închide inima lui de cătră

el, cum va rămînea dragostea lui Dumnezău
18 întru el? Feţii miei, să nu iubim cu cuvîntul, nice cu limba, ce cu fapta şi cu adevărul.
19 Şi cu aceasta cunoaştem că den adevăr sîntem; şi înaintea Lui să ne plecăm inimile
20 noastre, Căci, de va huli pre noi inima, mai mare iaste Dumnezău decît inima noastră şi cunoaşte toate. Iubiţilor, de nu
21 va huli pre noi inima noastră, îndrăznire
22 avem cătră Dumnezău. Şi orice vom ceare luom de la El, căci poruncile Lui păzim
23 şi ceale plăcute înaintea Lui facem. Şi aceasta iaste porunca Lui, ca să creadem în numele Fiiului Lui, lui Iisus Hristos, şi să iubim unul pre alalt, după cum au dat po-
24 runcă noao. Şi cela ce păzeaşte poruncile Lui întru El rămîne şi El întru dînsul; şi cu aceasta cunoaştem că rămîne întru noi, den Duhul carele au dat noao.

CAP IV

1 Iubiţilor, nu la tot duhul creadeţ, ce ispitiţ duhurile de sînt de la Dum-
2 nezău; căci mulţi proroci mincinoşi au ieşit în lume. Cu aceasta să ştiţ Duhul lui Dumnezău: tot duhul carele mărturiseaşte pre Iisus Hristos că au venit cu trup, de la Dumnezeu iaste.
3 Şi tot duhul carele nu mărturiseaşte pre Iisus Hristos că au venit cu trup, de la Dumnezeu nu iaste; şi aceasta iaste ceaea a lui Antihrist carea aţi auzit că vine. Şi acum
4 în lume iaste. Voi de la Dumnezău sînteţi, feţilor, şi aţi biruit pre ei, căci mai mare e Cela ce e întru voi decît cela ce e în lume.
5 Aceştea den lume sînt; pentru aceaea den lume grăiesc, şi lumea de dînşii ascultă.
6 Noi de la Dumnezău sîntem; cela ce ştie pre Dumnezău aude pre noi; carele nu iaste de la Dumnezău nu ascultă pre noi. Dentru aceasta cunoaşte [m] Duhul adevărului
7 şi duhul înşălăciunii. Iubiţilor, să iubim unul pre alalt, căci dragostea de la Dumnezău iaste, şi tot cela ce iubeaşte de la Dumnezău s-au născut şi cunoaşte pre Dumnezău.
8 Cela ce nu iubeaşte n-au cunoscut pre Dum-
9 nezău, căci Dumnezău dragoste iaste. Cu aceasta s-au arătat dragostea lui Dumnezău întru voi, căci că pre Fiiul Lui unul născut au trimis Dumnezău în lume, ca să trăim
10 pren El. Întru aceasta iaste dragostea, nu că noi am iubit pre Dumnezău, ce căci El au iubit pre noi şi au trimis pre Fiiul Lui, iertăciune pentru păcatele noastre.
11 Iubiţilor, de au iubit Dumnezău pre noi aşa, şi noi datori sîntem unul pre alalt să
12 iubim. Pre Dumnezău nimenea niciodinioară nu L-au văzut. De vom iubi unul pre alalt, Dumnezău întru noi rămîne, şi dragostea Lui săvîrşită iaste întru noi.
13 Cu aceasta cunoaştem că întru El rămînem şi El întru noi, căci den Duhul
14 Lui au dat noao. Şi noi am văzut şi mărturisim că Tatăl au trimis pre Fiiul Mîntuitoriu lumii. Oricarele va mărturisi 15
că Iisus iaste Fiiul lui Dumnezău, Dumnezău întru el rămîne, şi el întru Dumnezău.
Şi noi am cunoscut şi am crezut dragostea 16
carea are Dumnezău întru noi. Dumnezău dragoste iaste; şi cela ce rămîne în dragoste întru Dumnezău rămîne, şi Dumnezău întru el. Întru aceasta s-au săvîrşit dragos- 17
tea cu noi, ca îndrăzneală să avem în ziua judecăţii: căci, precum Acela iaste, şi noi sîntem în lumea aceasta. Frică nu iaste 18
în dragoste; ce dragostea cea deplin scoate frica afară, căci frica certare are; iară cela ce să teame nu iaste deplin întru dragoste.
Noi îl iubim pre El, căci El întîiu au iubit 19
pre noi. De va zice cineva că „Îl iubesc 20
pre Dumnezău", şi pre fratele lui uraşte, mincinos iaste; pentru că cela ce nu iubeaşte pre fratele lui, care l-au văzut, pre Dumnezău, pre care nu L-au văzut, cum poate să-L iubească? Şi această poruncă avem 21
de la El că: cela ce iubeaşte pre Dumnezău iubeaşte şi pre fratele lui.

CAP V

Tot cela ce creade că Iisus iaste 1
Hristos de la Dumnezău e născut; şi tot cela ce iubeaşte pre Cel ce au născut iubeaşte şi pre Cel născut dentru El. Cu aceasta cunoaştem 2
că iubim fiii lui Dumnezău, cînd pre Dumnezău iubim şi poruncile Lui păzim. Pen- 3
tru că aceasta e dragostea lui Dumnezău, ca poruncile Lui să păzim; şi poruncile Lui greale nu sînt, Căci tot ce e născut de la 4
Dumnezău biruiaşte lumea; şi aceasta iaste biruinţa ceaea ce au biruit lumea, credinţa noastră. Cine iaste cela ce biruiaşte lu- 5
mea, fără numai cela ce creade că Iisus iaste Fiiul lui Dumnezău? Acesta iaste Cela 6
ce au venit pren apă şi sînge, Iisus Hristos; nu pren apă numai, ce pren apă şi pren sînge. Şi Duhul iaste Cela ce mărturiseaşte, căci Duhul iaste adevărul. —Căci trei sînt 7
ceia ce mărturisesc în ceriu: Tatăl, Cuvîntul şi Svîntul Duh; şi Aceşti trei una sînt. Şi 8
trei sînt cei ce mărturisesc pre pămînt:— Duhul şi apa şi sîngele; şi cîtetreale la una sînt. De vreame ce mărturia oamenilor 9
luăm, mărturia lui Dumnezău mai mare iaste; căci aceasta iaste mărturia lui Dumnezău, carea au mărturisit pentru Fiiul Lui. Cela 10
ce creade întru Fiiul lui Dumnezău are mărturia întru dînsul. Cela ce nu creade lui Dumnezău mincinos au făcut pre El, căci n-au crezut la mărturia carea au mărturisit Dumnezău pentru Fiiul Lui. Şi aceasta 11
iaste mărturia, că viaţă veacinică au dat noao Dumnezău, şi această viaţă întru Fiiul Lui iaste. Cela ce are pre Fiiul 12

are viaţa; cela nu are pre Fiiul lui Dumne-
13 zău viaţa nu are. Aceastea am scris voao,
celora ce cred în numele Fiiului lui Dumne-
zău, ca să ştiţi că viaţă veacinică aveţi şi
ca să creadeţi în numele Fiiului lui Dum-
14 nezău. Şi aceasta iaste îndrăznirea carea
avem cătră El, căci, de vom ceare ceva după
15 voia Lui, ascultă pre noi. Şi, de vreame
ce ştim că aude pre noi, ori de ce am ceare,
ştim că avem cearerile carele am cerşut de
16 la El. De va vedea neştine pre fratele lui
păcătuind păcat nu spre moarte, ceare-va;
şi va da lui viaţă, celor ce greşesc nu spre
moarte. Iaste păcat spre moarte; nu pentru
17 acela zicu ca să să roage. Toată nedirepta-
tea păcat iaste; şi iaste păcat nu spre moarte.
18 Ştim că tot cela ce e născut de la Dumnezău
nu greşaşte, ce Cela ce s-au născut de la
Dumnezău păzeaşte pre dînsul, şi cel viclean
19 nu să atinge de el. Ştim că de la Dumne-
zău sîntem, şi lumea toată întru cel viclean
20 zace. Şi ştim că Fiiul lui Dumnezău au
venit şi au dat noao priceapere ca să cunoaş-
tem pre Cel adevărat. Şi sîntem întru
Cel adevărat, întru Fiiul Lui, Iisus
Hristos: Acesta iaste cel adevă-
rat Dumnezău şi viaţa
21 veacinică. Feţi-
lor, păziţi pre voi
despre idoli.
Amin.

CARTE TRIMISĂ A LUI IOAN ADEVERITĂ A DOUA

CAP I

1 Cel mai bătrîn, aleasei doamnii şi
fiilor ei, pre carele eu iubescu în-
tru adevăr —şi nu eu sîngur, ce şi
toţi carii au cunoscut adevărul,—
2 Pentru adevărul ce rămîne întru
3 noi şi cu noi va fi în veac: Va fi cu voi
dar, milă, pace de la Dumnezău Părintele
şi de la Domnul Iisus Hristos, Fiiul Părinte-
4 lui, întru adevăr şi dragoste! M-am bucu-
rat foarte, pentru căci am aflat den fiii tăi
umblînd întru adevăr, după cum poruncă
5 am luat de la Părintele. Şi acum întrebu-
te, doamnă, nu ca cum aş scrie ţie poruncă
noao, ce carea avem de-nceput, pentru ca să
6 iubim unul pre altul! Şi aceasta iaste dragos-
tea, pentru ca să umblăm după poruncile Lui.
Aceasta iaste porunca, după cum aţi auzit
de-nceput, pentru ca întru dînsa să umblaţi.
7 Căci mulţi înşălători au întrat în lume, carii nu
mărturisescu pre Iisus Hristos viind cu trup.
Acesta iaste înşălătoriul şi Antihristu!
Căutaţi pre înşivă pentru ca să nu piardem 8
carele am lucrat, ce plată deplină să luom.
Tot cela ce treace şi nu rămîne întru învă- 9
ţătura lui Hristos Dumnezău n-are; cela ce
rămîne întru învăţătura lui Hristos, acesta
şi pre Tatăl şi Fiiul are. De vine neştine 10
cătră voi şi această învăţătură nu aduce,
nu-l priimiţi pre dînsul în casă şi „Mulţam!“
lui nu-i ziceţi. Pentru că cela ce zice lui 11
„Bineaţi!“ să ameastecă cu lucrurile lui
ceale reale. Multe avînd voao a scrie, n-am 12
vrut pren hîrtie şi cerneală, ce nădeju-
iescu a veni cătră voi şi gură cu gură
a grăi, pentru ca bucuria voastră
să fie plinită. Închină-ţi- 13
să fiii surorii tale
ceii alease.
Amin.

CARTE A LUI IOAN A TREIA

CAP I

1 Cel mai bătrîn, lui Gaie cel iubit,
pre carele eu iubesc întru adevăr.
2 Iubite, pentru toate rog tu ca să te
sporeşti şi să fii sănătos, după
cum ţi se sporeaşte sufletul.
3 Pentru că foarte m-am bucurat, venind fra-
ţii şi mărturisînd adevărului tău, precum
4 tu întru adevăr îmbli. Mai mare decît
aceastea n-am bucurie, pentru ca să auzu ai
5 miei fii întru adevăr îmblînd. Iubite,
credincios faci orice vei face la fraţi şi la
6 striini, Carii au mărturisit libovului tău
înaintea soborului; pre carii bine faci petre-
7 cîndu-i cu vrednicie lui Dumnezău. Că
pentru numele Lui au ieşit, nimica luînd de
8 la limbi. Noi dară datori sîntem să prii-
mim pre unii ca aceştea, ca ajutoriu să ne
facem adevărului. Scris-am besearecii: 9
cela ce iubeaşte a fi mai mare lor, Diotrefis,
nu priimeaşte pre noi. Pentru aceaea, de 10
voiu veni, îi voiu aduce aminte lucrurile ceale
ce face, ocărînd pre noi cu cuvinte reale. Şi,
nefiind destul lui cu aceastea, nici el prii-
meaşte pre fraţi, şi pre ceia ce vor îi opreaşte
şi den adunare îi scoate. Iubite, nu te 11
asămăna răului, ce bunului. Cela ce face bi-
ne de la Dumnezău iaste; cela ce face rău
n-au văzut pre Dumnezău. Lui Dimitrie 12
iaste mărturisit de cătră toţi şi de acestaş
adevăru; şi noi mărturisim: şi ştiţi că
mărturia noastră adevărată iaste. Multe 13

am avut a scrie, ce nu voiu pren cerneală şi
14 condeiu a-ţ scrie. Ce nădejduiesc numai-
decît să te văz şi gură cătră gură vom
15 grăi. Pace ţie! Închină-se
ţie priatenii; închină-
te priatenilor,
anume.

CARTE TRIMISĂ A IUDEI ADEVERITĂ

CAP I

1 Iuda, robul lui Iisus Hristos şi frate
lui Iacov, celor întru Dumnezău
Părintele sfinţiţi şi lui Iisus Hristos
2 păziţi chemaţi: Milă voao şi
pace şi dragoste să să înmulţască!
[3] Iubiţilor, toată nevoinţa făcînd a vă scrie
voao pentru mîntuirea de obşte, nevoie am
avut a vă scrie voao, rugîndu-vă să vă nevoiţi
cu cea ce de o dată s-au dat sfinţilor cre-
4 dinţă. Pentru căci s-au vîrît oarecarii oa-
meni carii[de]demult au fost scriş la această
judecată, necuraţi, al Dumnezăului nostru
dar primenindu-l spre spurcăciune, şi de Cel
sîngur Stăpînitoriu Dumnezău şi Domnul
5 nostru, Iisus Hristos, lepădîndu-se. Şi
voiu să aduc aminte voao, ştiind voi o dată
aceasta, pentru că Domnul, pre norod den
pămîntul Eghipetului mîntuind, al doilea,
6 pre ceia ce n-au crezut i-au pierdut. Şi
pre îngeri, pre carii n-au păzit a lor diregăto-
rie, ce au lăsat al lor lăcaş, la judecata a ma-
rei zile cu legături veacinice supt întunearec
7 i-au păzit. Ca Sodomul şi Gomorul şi
cetăţile demprejur, aseamenea acestui chip,
curvind şi îmblînd denapoia altui trup, zacu
înainte-arătare, certare de foc veacinic luînd.
8 Aşijderilea însă şi aceştea, visînd, trupul dară
pîngăresc şi de domnie să leapădă şi măririle
9 hulesc. Iară Mihail arhanghelul, cînd cu
diavolul pricindu-se voroviia, pentru trupul
lui Moisi, n-au îndrăznit judecată de hulă
a aduce, ce zise: „Cearte-te Domnul!“.
10 Iară aceştea cîte nu ştiu bleastemă; iară
cîte fireaşte, ca ceale necuvîntătoare dobi-
11 toace, ştiu, întru acealea să strică. Vai
lor, pentru că în calea lui Cain au mers, şi
cu înşălăciunea lui Valaam pren plată s-au
răvărsat, şi cu pricea lui Core au perit!
12 Aceştea sînt întru dragostele voastre prihană,
desfătîndu-să împreună fără frică, păs-
cîndu-să pre ei; nori fără apă, de vînturi
purtîndu-să, copaci de toamnă fără roadă,
de doao ori fiind morţi, dezrădăcinaţi,
Valuri sălbatece ale mării, spumegînd ale lor 13
ruşini, steale rătăcitoare, cărora pîcla întu-
nearecului în veac s-au păzit. Şi proroci 14
şi acestora al şaptelea de la Adam, Enoh,
zicînd: „Iată, va veni Domnul întru întunea-
reci de sfinţi îngeri ai Lui, Ca să facă 15
judecată asupra tuturor şi ca să mustre pre
toţi necuraţii lor, pentru toate lucrurile
păgîniei lor care au păgînit, şi pentru toate
nesilniciile ce au grăit asupra Lui păcătoşii
cei necuraţi“. Aceştea sînt răpştitorii 16
hulitori de noroc, după pohtele lor mergînd;
şi gura lor grăiaşte semeţie, lăudînd obrazele,
pentru folos. Iară voi, iubiţilor, aduceţi- 17
vă aminte de cuvintele ceale de mai nainte
grăite de apostolii Domnului nostru Iisus
Hristos. Căci zicea voao că la vreamea 18
de apoi vor fi batjocuritori, după ale lor
pohte mergînd, ale păgînătăţilor. Aceş- 19
tea-s cei ce să osebesc pre sine, sufleteşti,
duh neavînd. Iară voi, iubiţilor, spre 20
sfînta credinţă a voastră zidindu-vă pre voi,
întru Duhul Sfînt rugîndu-vă, Pre înşivă 21
întru dragostea dumnezăiască vă păziţi,
aşteptînd mila Domnului nostru Iisus
Hristos întru viaţă veacinică. Şi pre unii 22
miluiţ socotind, Iară pre alţii cu frică 23
mîntuiţ, den foc hrăpindu-i, urînd şi cea de
la trup spurcată îmbrăcăminte. Iară 24
Celuia ce poate a păzi pre ei fără greşală şi
a-i pune denaintea mărirei Lui curaţi, întru
bucurie, Celui sîngur înţelept Dumnezău, 25
Mîntuitoriul nostru, slavă şi mărire,
tărie şi puternicie, şi acum şi
întru toţi veacii.
Amin!

APOCALIPSIS
A LUI IOAN BOGOSLOVUL

CAP I

1 Descoperirea lui Iisus Hristos, carea I-au dat Lui Dumnezău să arate robilor Lui carea trebuie să fie degrabă, şi au însemnat, trimiţînd pren îngerul Lui, robului Lui, Ioan,
2 Carele au mărturisit cuvîntul lui Dumnezău şi mărturia lui Iisus
3 Hristos şi cîte au văzut. Fericit cela ce citeaşte şi ceia ce aud cuvintele prorociei şi păzescu ceale ce-s scrise într-însa, pentru că
4 vreamea e aproape. Ioan, celor şapte Bisearici ce-s în Asia: Dar voao şi pace de la Cela ce iaste şi Cela ce era şi Cela ce vine şi de la ceale şapte duhuri carele sînt înaintea
5 scaunului Lui. Şi de la Iisus Hristos, Mărturia cea credincioasă, Întîiul-Născut den morţi şi Biruitoriul împăraţilor pămîntului; Cela cine-au iubit pre noi şi ne-au spălat
6 pre noi den păcate cu sîngele Lui, Şi au făcut pre noi împăraţi şi preoţi lui Dumnezău şi Părintelui Său, Lui mărirea şi tăria, în veacii veacilor! Amin. Iată, vine
7 cu norii şi va vedea pre El tot ochiul, şi cei ce au împuns pre El, şi să vor tîngui asupra Lui toate fealiurile pămîntului. Aşa. Amin.
8 „Eu sînt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfîrşitul, zice Domnul, Cela ce iaste şi Cela ce
9 era şi Cela ce vine, Atotţiitoriul". Eu, Ioan, care şi frate voao şi împreună părtaşu întru scîrbă şi întru împărăţie şi întru îngăduinţa lui Iisus Hristos, fuiu în ostrovul cela ce să cheamă Patmo, pentru cuvîntul lui Dumnezău şi pentru mărturia lui Iisus
10 Hristos. Fuiu cu duhul într-o zi dumineacă şi auziiu denapoia mea glas mare ca de
11 trîmbiţă Zicînd: „Eu sînt Alfa şi Omega, Cel dentîiu şi Cel de apoi, şi, ce vezi, scrie în carte şi trimite la Besearecile ceale den Asia, la Efes şi la Zmirna şi la Pergam şi la Theatira şi la Sardis şi la Filadelfia şi la
12 Laodichia". Şi m-am întors a vedea glasul carele au grăit cu mine şi, întorcîndu-
13 mă, am văzut şapte sfeaşnice de aur. Şi, în mijlocul celor şapte sfeaşnice, Aseamenea cu Fiiul Omului, îmbrăcat cu haină pînă jos şi încins pre lîngă ţîţe cu brîu de aur.
14 Iară capul Lui şi părul, albu ca lîna cea albă, ca zăpada, şi ochii Lui, ca para focu-
15 lui. Şi picioarele, aseamenea cu arama de Livan, ca într-un cuptoriu arse fiind, şi glasul Lui, ca glas de ape multe;
16 Şi avînd în mîna Lui cea direaptă steale şapte; şi den gura Lui, sabie cu doao ascuţite, ascuţită ieşind, şi vedearea Lui, în ce chip soarele luminează cu putearea lui.
17 Şi deaca văzuiu pre El, am căzut la picioarele Lui ca un mort. Şi au pus mîna Lui cea direaptă preste mine, zicîndu-mi: „Nu te teame, Eu sînt Cel dentîiu şi Cel de apoi
18 Şi Cela ce trăiesc; şi fuiu mort şi, iată, viu sînt, în veacii veacilor, amin, şi am cheile iadului şi ale morţii.
19 Scrie ceale ce ai văzut şi ceale ce sînt şi ceale ce vor să fie
20 după aceasta. Taina celor şapte steale carele ai văzut pre direapta mea şi ceale şapte sfeaşnice de aur: ceale şapte steale, îngerii celor şapte besereci sînt, şi ceale şapte sfeaşnice care ai văzut, şapte besearici sînt.

CAP II

1 Îngerului Besearicii Efesului scrie: Aceastea zice Cela ce ţine ceale şapte steale, Cela ce umblă în mijlocul celor şapte sfeaşnice de aur:
2 'Ştiu lucrurile tale şi truda ta şi îngăduinţa ta şi cum că nu poţi să porţi pre cei răi şi ai ispitit pre ceia ce zicu că sînt apostoli, şi nu sînt, şi aflaşi pre ei mincinoşi.
3 Şi ai purtat şi îngăduinţă ai, şi pentru numele Mieu ai ostenit şi n-ai pregetat,
4 Ce am asupra ta, căci dragostea ta
5 cea dentîiu ai lăsat. Deci, adu-ţi aminte de unde ai căzut şi te pocăiaşte şi ceale dentîiu fapte fă; iară de nu, viu la tine curînd şi voiu porni sfeaşnicul tău den locul lui, de
6 nu te vei pocăi. Ce aceasta ai, că urăşti lucrurile nicolaiteanilor, carele şi Eu urăscu.
7 Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor: Celui ce biruiaşte, da-voiu lui să mănînce den lemnul vieţii, carele iaste în mijlocul raiului lui Dumnezău'.
8 Şi îngerului Besearicii zmirneanilor scrie: Aceastea zice Cel dentîiu şi Cel de apoi, Carele fu
9 mort şi trăi: 'Ştiu-ţi faptele şi necazul şi sărăcia, şi bogat eşti, şi hula celor ce zic pre ei a fi jidovi şi nu sînt, ce adunarea satanii.
10 Nimica nu te teame de cealea ce vei să pătimeşti. Iată, va să puie dentru voi diavolul în temniţă, ca să vă ispitiţi şi să aveţi necaz de zeace zile. Fii credincios pînă la moarte şi voiu da ţie cununa vieţii.
11 Cela ce are ureache, să asculte ce zice Duhul Besearicilor: Cela ce biruiaşte nu va avea strîmbătate de moartea a doua'.
12 Şi îngerului cei den Pergam Besearici scrie: Aceastea zice Cela ce are sabia cea cu doao ascuţite, cea ascuţită:
13 'Ştiu lucrurile tale şi unde lăcuieşti: unde iaste scaunul satanii, şi ţii numele Mieu şi nu ai lepădat leagea Mea, şi în zilele întru carele Antipa, mărturia Mea cea credincioasă, carele s-au omorît la voi,

14 unde lăcuiaşte satana. Ce am asupra ta puţineale, că ai acolo pre ceia ce ţin învăţătura lui Valaam, carele învaţa la Valaac să puie sminteală înaintea fiilor lui Israil să mănînce jîrtvuitele idolilor şi să curvească.
15 Aşa ai şi tu pre ceia ce ţin învăţătura nico-
16 laiţilor, carea urăscu. Pocăiaşte-te, iară de nu, viu la tine curund şi voiu da război
17 cu ei cu sabia gurii Meale. Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearicilor: Celui ce biruiaşte, da-i-voiu lui să mănînce den manna cea ascunsă, şi voiu da lui piatră albă, şi pre piatră nume nou scris, pre carele nimenea nu l-au ştiut, fără numai cel ce ia'.
18 Şi îngerului celui den Besearica thiatirilor scrie: Aceastea zice Fiiul lui Dumnezău, Cela ce are ochii Lui ca para focului şi picioarele Lui aseamenea cu arama de Livan:
19 'Ştiu faptele tale şi dragostea şi slujba şi credinţa şi îngăduinţa ta şi faptele tale, şi ceale de apoi mai mult decît ceale dentîiu.
20 Ce am asupra ta puţine, căci laşi pre muiarea Iezavil, ceaea ce să numeaşte pre sine prorociţă, a învăţa şi a înşela pre ai Miei robi să curvească şi jungheatele la idoli să
21 mănînce. Şi am dat ei vreame ca să să pocăiască den curvia ei, şi nu s-au pocăit.
22 Iată, Eu puiu pre ea în pat şi pre cei ce preacurvescu cu ea în strînsoare mare, de
23 nu să vor pocăi den lucrurile lor. Şi pre fiii ei voiu omorî cu moarte şi vor cunoaşte toate Besearicile că Eu sînt Cela ce cercetezu rănichii şi inimile şi voiu da voao fieştecăruia după faptele voastre.
24 Şi voao zic şi celoralalţi celor den Thiatira cîţi n-au învăţătura aceasta şi carii n-au conoscut adîncurile satanii, precum zicu: Nu voiu pune preste voi altă greutate.
25 Însă, carea
26 aveţi, ţineţi pînă unde voiu veni. Şi cela ce biruiaşte şi cela ce păzeaşte pînă în săvîrşit lucrurile Meale, da-voiu lui biruinţă
27 preste limbi. Şi va paşte pre ei cu toiag de fier, precum să zdrobesc vasele ceale de lut, dupre cum şi Eu am luat de la Tatăl Mieu.
28 Şi voiu da lui steaua cea de dimineaţă.
29 Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearecilor'.

CAP III

1 Şi îngerului Besearecii cei den Sardis scrie: Aceastea zice Cela ce are duhurile lui Dumnezău şi ceale şapte steale: 'Ştiu ale tale fapte, căce nume ai căci trăieşti, şi mort eşti.
2 Fii priveghind şi întăreaşte cealealalte carele vor să moară pentru că n-am aflat lucrurile tale plinite, înaintea lui Dumnezău.
3 Deci adu-ţi aminte cum ai luat şi ai auzit şi păzeaşte şi te pocăiaşte. Deci de nu vei priveghea, veni-voiu asupra ta ca un fur şi nu vei conoaşte în care ceas voiu
4 veni asupra ta. Ai puţineale nume şi în Sardes, carele n-au pîngărit hainele lor, şi vor îmbla împreună cu Mine cu albe, căci vreadnici sînt.
5 Cela ce biruiaşte, acela să va îmbrăca cu haine albe şi nu voiu stinge numele lui den cartea vieţii şi voiu mărturisi numele lui înaintea Părintelui Mieu şi înaintea îngerilor Lui.
6 Cela ce are ureache,
7 auză ce zice Duhul Besearecilor'. Şi îngerului Besearecii den Filadelfia scrie: Aceastea zice Cel Sfînt, Cel Adevărat, Cela ce are cheaia lui David, Cela ce deşchide şi nimenea nu închide, şi închide şi nimenea nu deşchide:
8 'Ştiu lucrurile tale; iată, am dat înaintea ta uşă deşchisă şi nimenea nu poate să o închiză pre ea, căci mică puteare ai, şi ai păzit cuvîntul Mieu şi n-ai tăgăduit numele Mieu.
9 Iată, dau den adunarea satanii, celor ce zicu pre ei jidovi a fi şi nu sînt, ce bîrfăsc; iată, voiu face pre ei ca să vie şi să să închine înaintea picioarelor tale şi vor conoaşte că Eu am îndrăgit pre tine.
10 Căci ai păzit cuvîntul îngăduinţii Meale, şi Eu pre tine voiu păzi den ceasul cel ce va să vie preste toată lumea să ispitească pre ceia ce lăcuiesc pre pămînt.
11 Iată, viu curînd, ţine carea ai, ca nimenea să nu ia cununa ta.
12 Cela ce biruiaşte, face-voiu lui stîlp în beseareca Dumnăzăului Mieu şi afară nu va mai ieşi încă şi voiu scrie preste el numele Dumnezăului Mieu şi numele cetăţii Dumnezăului Mieu—celui nou Ierusalim, cea ce să pogoară den ceriu de la Dumnezăul Mieu—, şi numele Mieu cel nou.
13 Cela ce are ureache,
14 auză ce zice Duhul Besearecilor'. Şi îngerului Besearecii Laodichiei scrie: Aceastea zice Cel ce e Amin, Mărturia cea credincioasă şi cea adevărată începătura zidirei lui Dumnezău:
15 Ştiu ale tale lucruri, căci nice reace eşti, nice cald, mai bine de ai fi
16 reace decît cald. Aşa, căci încropit eşti şi nice reace, nice cald, voiu să te borăsc
17 den gura Mea. Căci zici că: 'Bogat sînt şi m-am îmbogăţit şi de nemică nu sînt lipsit', şi nu ştii că tu eşti cel ticălos şi dosădit şi sărac şi orb şi gol.
18 Sfătuiescu-te să cumperi de la Mine aur lămurit den foc, ca să îmbogăţăşti, şi haine albe, ca să te îmbraci şi să nu să arate ruşinea goliciunii tale, şi cu unsoare unge ochii tăi ca să vezi.
19 Eu pre cîţi voiu iubi, mustru-i şi certu-i, deci rîvneaşte şi te pocăiaşte.
20 Iată, stau la uşă şi bat; de va auzi cineva glasul Mieu şi va deşchide uşa, întra-voiu la el şi voiu cina cu el şi el cu Mine.
21 Cela ce biruiaşte, da-voiu lui să şază cu Mine în scaunul Mieu, în ce chip şi Eu am biruit şi am şăzut cu Tatăl Mieu în scaunul Lui.
22 Cela ce are ureache, auză ce zice Duhul Besearecilor'".

CAP IV

1 După aceasta văzuiu şi, iată, uşă deşchisă în ceriu şi glasul cel dentîiu, care am auzit ca o trîmbiţă grăind cu mine, zicînd: „Suie-te
2 aicea şi voiu arăta ţie ceale ce trebuiesc să fie după aceastea“. Şi îndată mă făcuiu cu duhul şi, iată, scaun era în
3 ceriu şi, preste scaun, Cel ce şădea. Şi Cela ce şădea era aseamenea la vedeare ca piatra iaspis şi ca sardinul, şi curcubeu împrejurul scaunului, aseamenea la vedeare ca
4 piatra zmaragdului. Şi, împrejurul scaunului, scaune 24, şi pre scaune am văzut pre cei 24 de bătrîni şăzînd îmbrăcaţi cu haine albe şi avură pre capetele lor cununi
5 de aur. Şi den scaun ies fulgere şi tunete şi glasuri, şi şapte făclii de foc arzînd înaintea scaunului, carele sînt ceale şapte duhuri
6 ale lui Dumnezău. Şi, înaintea scaunului, mare de sticlă aseamenea cu crişţalul, şi, în mijlocul scaunului şi împrejurul scaunului, 4 vite pline fiind de ochi, denainte şi denapoi.
7 Şi vita cea dentîiu, aseamenea cu leul, şi a doua vită, aseamenea cu viţelul, şi a treia vită, avînd obrazul ca un om, şi a patra vi-
8 tă, aseamenea cu vulturul zburînd. Şi 4 vite, una la sine avea cîte şase aripi împrejur, şi pre denlăuntru pline fiind de ochi, şi odihnă n-au ziua şi noaptea, zicînd: „Sfînt, sfînt, sfînt, Domnul Dumnezău, Atotţiitoriul, Cela ce era şi Cela ce iaste şi Cela ce
9 vine!“ Şi, cînd vor da vitele mărire şi cinste şi mulţămită Celui ce şădea pre scaunul Celui ce e viu în veacii veacilor,
10 Cădea-vor cei 24 de bătrîni înaintea Celui ce şade pre scaun şi să închină Celui ce e viu în veacii veacilor şi pun cununile lor înaintea scaunului, Zicînd: „Vreadnic eşti,
11 Doamne, să iai mărirea şi cinstea şi putearea, căci Tu ai zidit toate şi pentru voia Ta sînt şi s-au zidit!“

CAP V

1 Şi văzuiu pre direapta Celui ce şădea pre scaun carte scrisă denlăuntru şi den afară, pecetluită cu peceţi
2 şapte. Şi văzuiu înger putearnic strigînd cu glas mare: „Cine iaste vreadnic să deşchiză cartea şi să dezleage
3 peceţile lui?“ Şi nimenea nu putea în ceriu, nici pre pămînt, nici dedesuptul pămîntului să deşchiză cartea, nici să o vază
4 pre ea. Şi eu plîngeam mult, căci nimenea nu să află vreadnic să o deşchiză şi să citească cartea, nici să o vază pre ea.
5 Şi unul den cei bătrîni zise mie: „Nu plînge! Iată, au biruit leul, cela ce iaste den fealiul Iudei, rădăcina lui David, să deşchiză cartea şi să dezleage ceale şapte peceţi ale
6 ei“. Şi văzuiu şi, iată, în mijlocul scaunului şi celor patru vite şi în mijlocul bătrînilor, Miel stînd ca cum ar fi jungheat, avînd coarne şapte şi ochi şapte, carii sînt ceale şapte ale lui Dumnezău duhuri, ceale trimise în tot pămîntul.
7 Şi veni şi luo cartea
8 den direapta Celuia ce şădea pre scaun. Şi, cînd luo cartea, ceale patru vite şi cei 24 de bătrîni căzură înaintea Mielului, avînd fieştecarele alăute şi năstrăpi de aur, pline fiind de tămîieri, carele sînt rugile svinţilor.
9 Şi cîntă cîntare noao, zicînd: „Vreadnic eşti să iai cartea şi să deşchizi peceţile ei, căci Te-ai jungheat şi ai răscumpărat lui Dumnezău pre noi cu sîngele Tău, dentru tot fealiul şi limba şi norod şi neam.
10 Şi ai făcut pre noi Dumnezăului nostru împăraţi şi preoţi, şi vom împărăţi pre pămînt“.
11 Şi văzuiu şi auziiu glas de îngeri mulţi, împrejurul scaunului şi vitelor şi bătrînilor, şi mii de mii
12 Zicînd cu glas mare: „Vreadnic iaste Mielul cel jungheat să ia putearea şi avuţia şi înţelepciunea şi vîrtutea şi cinstea şi mărirea şi bună cuvîntarea!“
13 Şi toată zidirea care iaste în ceriu şi pre pămînt, şi dedesuptul pămîntului, şi ceale ce sînt la mare, şi ceale dentru eale toate, am auzit zicînd: „Celui ce şădea pre scaun şi Mielului —blagoslovenia şi cinstea şi mărirea şi tăria, în veacii veacilor!“
14 Şi ceale patru vite zicea: „Amin!“ Şi cei 24 de bătrîni au căzut şi s-au închinat Celui viu în vecia veacilor.

CAP VI

1 Şi văzuiu cînd deşchise Mielul una den peceţi şi auziiu unul den ceale 4 vite zicînd ca un glas de tunet: „Vino şi vezi!“
2 Şi văzuiu şi, iată, un cal alb, şi cela ce şădea pre el avînd arc; şi să deade lui cunună şi ieşi biruind şi ca să biruiască.
3 Şi cînd deşchisă peceatea a doua, auziiu cea a doua vită zicînd: „Vino şi vezi!“
4 Şi ieşi alt cal roib, şi celui ce şădea preste el să deade lui să ia pacea de pre pămînt şi ca unul pre alalt să junghe; şi i s-au dat lui sabie mare.
5 Şi cînd au deşchis a treia peceate, auzit-am a treia vită zicînd: „Vino şi vezi!“ Şi văzuiu şi, iată, un cal negru, şi cela ce şădea pre el avînd cumpănă în mîna lui.
6 Şi auziiu glas în mijlocul celor patru vite zicînd: „Un şinic de grîu într-un dinariu şi trei şinice de orz într-un dinariu; şi untdelemnului şi vinului să nu faci strîmbătate“.
7 Şi cînd deşchise peceatea a patra, auziiu glasul cei a patra vită zicînd: „Vino şi vezi!“
8 Şi văzuiu şi, iată, cal galben, şi cela ce şădea deasupra lui, numele lui—

Moartea; şi iadul urmează cu el; şi să deade lor biruinţă să omoară preste a patra parte a pămîntului, cu sabie şi cu foamete şi cu
9 moarte şi de fiarăle pămîntului. Şi cînd să deşchise a cincea peceate, văzut-am dedesuptul jîrtăvnicului sufletele celor jungheaţi pentru cuvîntul lui Dumnezău şi pentru
10 mărturia care avea. Şi striga cu glas mare zicînd:„Pînă cînd, Stăpînul cel sfînt şi adevărat, nu judeci şi nu izbîndeşti sîngele nostru
11 de la cei ce lăcuiesc pre pămînt?“ Şi s-au dat la fieştecarele veşminte albe şi să grăi lor ca să să odihnească încă vreame puţină pînă unde se vor plini şi cei împreună robi cu ei şi fraţii lor, ceia ce vor să să omoară ca şi ei.
12 Şi văzuiu cînd să deşchise peceatea a şasea şi, iată, cutremur mare s-au făcut, şi soarele s-au făcut negru ca un sac de păr, şi luna
13 s-au făcut ca sîngele, Şi stealele ceriului au căzut la pămînt, precum smochinul leapădă smochinele ceale crude ale ei, de mare
14 vînt clătindu-să. Şi ceriul să osebi, ca o carte învălindu-să, şi tot muntele şi ostrovul
15 den locurile lor s-au clătit. Şi împăraţii pămîntului şi boiarii şi bogaţii şi căpitanii şi cei tari şi tot robul şi tot slobodul s-au ascuns pre ei în peştere şi în pietrile munţi-
16 lor Şi zic pietrilor şi munţilor:„Cădeţi preste noi şi ne ascundeţi pre noi de cătră faţa Celui ce şade pre scaun şi de cătră ur-
17 gia Mielului, Căci au venit ziua cea mare a urgiei Lui şi cine poate să stea?“

CAP VII

1 Şi după aceasta văzuiu 4 îngeri stînd la ceale patru unghiuri ale pămîntului, ţiind ceale patru vînturi ale pămîntului ca să nu sufle vînt pre pămînt, nici preste mare, nici preste
2 tot copaciul. Şi văzuiu pre alt înger care era suit de la răsărita soarelui, avînd peceatea Dumnezăului celui Viu. Şi strigă cu glas mare celor patru îngeri cărora s-au dat lor
3 să strice pămîntul şi marea, Zicînd:„Să nu stricaţi pămîntul, nici marea, nici copacii, pînă vom pecetlui pre robii Dumnezăului
4 nostru preste frunţile lor“. Şi auziiu numărul celor pecetluiţi, 144000 pecetluiţi
5 dentru tot fealiul fiilor lui Israil: Den fealiul Iudii, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui Ruvim, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui
6 Gad, 12000 pecetluiţi; Den fealiul lui Asir, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui Neftalim, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui Mana-
7 sis, 12000 pecetluiţi; Den fealiul lui Simeon, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui Levi, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui
8 Isahar, 12000 pecetluiţi; Den fealiul lui Zavolon, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui Iosif, 12000 pecetluiţi; den fealiul lui Veniamin, 12000 pecetluiţi. După aceasta 9
văzuiu şi, iată, gloată multă, pre carea să o numere pre ea nimenea nu poate, den toată limba, şi fealiuri şi noroade şi neamuri stînd înaintea scaunului şi înaintea Mielului, îmbrăcaţi fiind cu veşminte albe, şi finici în mînile lor, Şi strigînd cu glas mare zi- 10
cînd:„Mîntuirea Celui ce şade pre scaunul Dumnezăului nostru, şi Mielului“. Şi toţ 11
îngerii sta împrejurul scaunului şi bătrînilor şi celor patru vite şi căzură înaintea scaunului preste faţa lor şi s-au închinat lui Dumnezău, Zicînd:„Amin! Blagoslovenia şi 12
mărirea şi înţelepciunea şi mulţămita şi cinstea şi putearea şi vîrtutea —Dumnezăului nostru, în veacii veacurilor! Amin!“
Şi răspunse unul den cei bătrîni, zicînd 13
mie:„Aceştea carii sînt îmbrăcaţi cu îmbrăcămintele ceale albe, carii sînt şi de unde au venit?“ Şi zişu lui:„Doamne, Tu ştii!“ 14
Şi zise mie:„Aceştea sînt ceia ce vin din scîrba cea mare şi au lărgit veşmintele lor şi au albit veşmintele lor cu sîngele Mielului.
Pentru aceaea sînt înaintea scaunului lui 15
Dumnezău şi slujescu Lui ziua şi noaptea în besearica Lui şi Cela ce şade pre scaun va sălăşlui spre ei. Nu vor mai flămînzi, 16
nici vor mai însătoşa, nici va cădea pre ei soarele, nici tot zăduhul, Căci Mielul, 17
Cel den mijlocul scaunului, va paşte pre ei şi va povăzui pre ei la izvoară de ape vii şi va şterge Dumnezău toată lacrăma de la ochii lor“.

CAP VIII

1 Şi cînd deşchise peceatea a şaptea, să făcu tăceare în ceriu ca vreo
2 jumătate de ceas. Şi văzuiu pre cei şapte îngeri, carii înaintea lui Dumnezău stau, şi s-au dat lor
3 şapte trîmbiţe. Şi alt înger veni şi stătu preste jîrtăvnic, avînd cădealniţă de aur, şi să deade lui tămîieri multe, ca să dea rugăciunilor sfinţilor tuturor preste jîrtăvnicul
4 cel de aur, cel denaintea scaunului. Şi să sui fumul tămîierilor cu rugăciunile sfinţilor, den mîna îngerului, înaintea lui Dumne-
5 zău. Şi luo îngerul cădealniţa şi o împlu pre ea den focul jîrtăvnicului şi o puse pre pămînt; şi să făcură glasuri şi tunete şi fulgere şi cutremur. Şi cei şapte îngeri
6 avînd ceale şapte trîmbiţe să gătiră ca să trîmbiţeaze. Şi cel dentîiu înger au
7 trîmbiţat, şi să făcu grindină şi foc amestecat cu sînge şi să aruncă pre pămînt; şi a treia parte de copaci au ars, şi toată iarba vearde au ars. Şi al doilea înger au
8 trîmbiţat, şi ca un munte mare cu foc ar-

zîndu-se să aruncă în mare şi să făcu a treia
9 parte den mare sînge; Şi muri a treia parte de zidirile ceale den mare, ceale ce au suflete, şi a treia parte den corăbii s-au stri-
10 cat. Şi al treilea înger au trîmbiţat, şi căzu den ceriu stea mare, arzînd ca o făclie, şi căzu preste a treia parte a rîurilor şi preste
11 izvoarăle apelor. Şi numele stealei să zice Pelin; şi să făcu a treia parte ca pelinul şi mulţi den oameni au murit de apă, căci
12 s-au amărît. Şi al patrulea înger au trîmbiţat, şi s-au rănit a treia parte a soarelui şi a treia parte a lunii şi a treia parte a stealelor, ca să să întunece a treia parte a lor şi ziua să nu lumineaze a treia parte a ei, şi noaptea
13 aşijderea. Şi văzuiu şi auziiu un înger zburînd în mijlocul ceriului, zicînd cu glas mare: „Vai, vai, vai celor ce lăcuiesc pre pămînt, den ceale rămase glasuri de trîmbiţe a celor trei îngeri ce vor să trîmbiţeaze!“

CAP IX

1 Şi al cincelea înger au trîmbiţat, şi văzuiu o stea den ceriu căzînd la pămînt şi să deade lui cheaia fîntî-
2 nii fără-fundului. Şi deşchise fîntîna fără-fundului şi să sui fum den fîntînă ca un fum de cuptoriu mare, şi să întunecă soarele şi văzduhul de fumul
3 fîntînii. Şi den fum ieşiră lăcuste pre pămînt şi să deade lor puteare precum au
4 puteare scorpiile pămîntului. Şi să grăi lor ca să nu strice iarba pămîntului, nici toată verdeaţa, nici tot copaciul, fără numai pre oameni sînguri, carii n-au peceatea
5 lui Dumnezău preste fruntea lor. Şi să deade lor ca să nu omoară pre ei, ce ca să să muncească luni cinci, şi munca lor —ca
6 munca scorpiei cînd va lovi pre om. Şi în zilele acealea ceare-vor oamenii moartea şi nu o vor afla pre ea; şi vor pohti să moară,
7 şi va fugi moartea de la ei. Şi asămănările lăcustelor—aseamenea cu caii ce sînt gătiţi spre războiu, şi preste capetele lor—ca nişte cununi aseamenea cu aurul, şi obrazele lor
8 —ca obrazul oamenilor. Şi avea păr ca părul muierilor, şi dinţii lor ca ai leilor era.
9 Şi avea zale ca zalele de fier, şi glasul aripilor lor—ca glasul de cară multe de cai ce alear-
10 gă la războiu. Şi au coade aseamenea cu ale scorpiilor şi bolduri era în coadele lor, şi putearea lor— a strica pre oameni luni 5.
11 Şi au preste eale împărat pre îngerul beznii, numele lui jidoveaşte Avvadon, şi în limba elinească are numele Cel-ce-piarde.
12 Un vaiu au trecut, iată, vin încă doao vai
13 după aceasta. Şi al şaselea înger au trîmbiţat, şi am auzit un glas den ceale patru cornuri ale jîrtăvnicului celui de
14 aur denaintea lui Dumnezău Zicînd celui al şasele înger care avea trîmbiţa: „Dezleagă pre cei patru îngeri, cei legaţi la rîul cel mare, Efratul“. Şi s-au dezlegat 15
cei patru îngeri, cei gătiţi la ceasul şi ziua şi luna şi anul, ca să omoară a treia parte den oameni. Şi numărul oştii călărimei 16
—doaozeci de mii de zeci de mii; şi am auzit numărul lor. Şi aşa am văzut caii la ve- 17
deare şi pre cei ce şădea preste ei, avînd zale de foc şi de iachinth şi de iarbă pucioasă; şi capetele cailor— ca capetele leilor, şi den gurile lor iase foc şi fum şi iarbă pucioasă.
De aceastea trei s-au omorît a treia parte 18
den oameni: de fum şi de foc şi de iarba cea pucioasă ce ieşiia den gurile lor. Pen- 19
tru că puterile lor în gura lor sînt, pentru că coadele lor aseamene-s cu şerpii, avînd capete, şi cu eale vatămă. Şi ceialalţi 20
dentru oameni, carii nu s-au omorît cu ranele aceastea, nici s-au pocăit de faptele mînilor lor, ca să nu să închine dracilor şi idolilor celor de aur şi de argint şi celor de aramă şi celor de piatră şi celor de lemn, carele nici a vedea pot, nici a auzi, nici a umbla.
Şi nu s-au pocăit de uciderile lor, nici de 21
fermecăturile lor, nici den curvia lor, nici den furtişagurile lor.

CAP X

Şi văzuiu pre alt înger tare pogorîndu 1
den ceriu, îmbrăcat cu nor, şi curcubeu preste capul lui, şi obrazul lui ca soarele, şi picioarele lui ca stîlpii de foc; Şi avea 2
în mîna lui carte deşchisă. Şi puse piciorul lui cel direpţ pre mare, iară cel stîngu pre pămînt Şi strigă cu glas mare, ca cum 3
răcneaşte leul. Şi cînd au strigat, au grăit şapte tunete cu glasurile lor. Şi cînd au 4
grăit şapte tunete glasurile lor, vream să scriu, şi auziiu glas den ceriu zicîndu-mi: „Pecetluiaşte ceale ce au grăit ceale şapte tunete şi nu aceastea scrie“. Şi îngerul 5
carele am văzut stînd pre mare şi pre pămînt rădică mîna lui în ceriu Şi să jură 6
întru Cel viu în veacii veacilor, Carele au zidit ceriul şi ceale dentru el, şi pămîntul şi ceale dentru el, şi marea şi ceale dentru ea, că vreame nu va mai fi, Ce, în zilele glasu- 7
lui celui al şaptelea înger, cînd va vrea să trîmbiţeaze, şi să va săvîrşi taina lui Dumnezău, în ce chip au binevestit robilor Săi, prorocilor. Şi glasul carele am auzit den 8
ceriu, iarăş grăind cu mine şi zicînd: „Pasă, ia cărticeaua cea deşchisă den mîna îngerului celui ce stă pre mare şi pre pămînt!“
Şi mă duş cătră înger, zicînd lui: „Dă-m mie 9
cărticeaua!“ Şi zise: „Ia-o şi o mănîncă pre ea, şi-ţ va amări pîntecele tău, ce în gura ta va fi dulce ca miarea“. Şi luaiu cărticeaua 10

den mîna îngerului şi o mîncaiu pre ea şi, iată, în gura mea, dulce ca miarea; şi deaca o mîncaiu pre ea, să amărî pîntecele mieu.
11 Şi zise mie:„Trebuie tu iarăşi să proroceşti de noroade şi neamuri şi limbi şi împăraţi mulţi".

CAP XI

1 Şi mi să deade o trestie aseamenea ca un toiag, zicînd:„Scoală-te şi măsură besearica lui Dumnezău şi jîrtăvnicul şi pre cei ce să închină
2 într-însa. Şi curtea cea denlăuntru a besearicii scoate afară, şi să nu o măsuri pre ea, căci s-au dat limbilor şi cetatea cea sfîntă o vor călca 42 de luni.
3 Şi voiu da celor doao mărturii ale meale şi vor proroci zile 1260, încinşi fiind cu saci.
4 Aceştea sînt cei 2 maslini şi doao sfeaşnice, cealea ce înaintea Dumnezăului pămîntului
5 stau. Şi cine pre ei va să-i dodeiască, focu iase den gura lor şi mistuiaşte pre vrăjmaşii lor; şi oricine va să le facă lor strîmbătate,
6 aşa trebuie acela să să omoară. Aceştea au puteare să închiză ceriul, ca să nu ploao ploaie în zilele prorociei lor, şi puteare au asupra apelor să le întoarcă pre eale în sînge şi să lovească pămîntul cu toată rana, ori
7 de cîte ori vor vrea. Şi cînd vor săvîrşi mărturia lor, fiara ieşind den beznă face-va războiu cu ei şi va birui pre ei şi va ucide
8 pre ei. Şi stîrvurile lor—pre uliţa cea mare a cetăţii carea să cheamă duhovniceaşte Sodomul şi Eghipetul, unde şi Domnul nos-
9 tru s-au răstignit. Şi vor vedea den noroade şi fealiuri şi limbi şi neamuri stîrvurile lor zile trei şi jumătate, şi stîrvurile lor nu
10 le vor lăsa să să puie în mormînturi. Şi ceia ce lăcuiesc pre pămînt bucura-să-vor de ei şi să vor veseli şi daruri vor trimite unul altuia, căci aceşti doi proroci au mun-
11 cit pre cei ce lăcuiesc pre pămînt. Şi după trei zile şi jumătate, duhul vieţii de la Dumnezău întră preste ei şi stătură pre picioarele lor şi frică mare au căzut preste
12 ceia ce văd pre ei. Şi auziră glas mare den ceriu zicînd lor:„Suiţi-vă aicea!" Şi să suiră în ceriu cu norul şi priviră pre ei
13 vrăjmaşii lor. Şi într-acela ceas s-au făcut cutremur mare şi a zeacea parte den cetate au căzut şi s-au omorît întru cutremur nume de oameni 7000, şi ceialalţi plini de frică să făcură şi deaderă mărire Dumnezăului
14 ceriului. Al doilea vai să duse, vaiul cel
15 al treilea vine degrabă. Şi cel al şaptelea înger au trîmbiţat, şi să făcură glasuri mari în ceriu, zicînd:„Fură împărăţiile lumii Domnului nostru şi Hristosului Lui şi va
16 împărăţi în veacii veacilor". Şi cei 24 de bătrîni, ceia ce înaintea lui Dumnezău şăd pre scaunele lor, au căzut preste feaţele lor şi s-au închinat lui Dumnezău,
17 Zicînd:„Mulţemim Ţie, Doamne Dumnezăule, Atotţiitoriule, Cela ce eşti şi Care erai şi Care eşti viitoriu, căci ai luat putearea Ta cea mare şi ai împărăţit.
18 Şi limbile s-au urgisit, şi veni urgia Ta şi vreamea celor morţi a să judeca şi a da plata robilor Tăi, prorocilor şi sfinţilor şi celor ce să tem de numele Tău, celor mici şi celor mari, şi a strica pre ceia ce strică pămîntul!"
19 Şi să deşchise beseareca lui Dumnezău în ceriu şi să arătă chivotul făgăduinţei Lui în beseareca Lui şi să făcură fulgere şi glasuri şi tunete şi cutremur şi grindină mare.

CAP XII

1 Şi semn mare să arătă în ceriu: muiare îmbrăcată fiind cu soarele, şi luna dedesuptul picioarelor ei, şi pre capul ei cunună de 12 steale.
2 Şi, în pîntece avînd, striga chinuindu-să şi muncindu-să să nască.
3 Şi să arătă alt semn în ceriu: şi, iată, bălaur mare de foc, avînd capete şapte şi coarne 10, şi preste capetele lui steme şapte.
4 Şi coada lui trăgea a treia parte den stealele ceriului şi le puse pre eale la pămînt. Şi bălaurul sta înaintea muierii cei ce vrea să nască, ca,
5 cînd va naşte pre fiiul ei, să-l mănînce. Şi născu făt carele va să pască toate limbile cu toiag de fier. Şi să hrăpi fiiul ei cătră Dumnezău şi cătră scaunul Lui,
6 Şi muiarea fugi în pustiiu unde are loc gătit de la Dumnezău, ca acolo să o hrănească pre ea zile 1000 şi 260.
7 Şi să făcu războiu în ceriu: Mihail şi îngerii lui au dat războiu cu bălaurul şi bălaurul au dat războiu şi îngerii
8 lui. Şi n-au putut, nici loc s-au aflat lor
9 încă în ceriu. Şi bălaurul cel mare, şarpele cel vechiu, cela ce să cheamă diavolul şi satana, cela ce înşală lumea toată, să aruncă la pămînt, şi îngerii lui s-au aruncat împreună cu el.
10 Şi auziiu glas mare zicînd în ceriu:„Acum să făcu mîntuirea şi putearea şi împărăţia Dumnezăului nostru şi biruinţa Hristosului Lui, căci să oborî pîrîşul fraţilor noştri, cela ce pîraşte pre ei înaintea Dumnezăului nostru, ziua şi noaptea.
11 Şi ei au biruit pre el pentru sîngele Mieului şi pentru cuvîntul mărturiei lor şi n-au iubit sufletul lor, pînă la moarte.
12 Pentru aceaea, veseliţi-vă, ceriurilor şi cei ce sălăşluiţ într-însele! Vai celor ce lăcuiesc pămîntul şi marea, căci s-au pogorît diavolul cătră voi, cela ce are mînie mare, ştiind că puţină vreame are".
13 Şi cînd văzu bălaurul că s-au pus la pămînt, au gonit pre muiarea carea au născut fătul.
14 Şi să deaderă muierii doao aripi ale vulturului celui mare, ca să zboare în pustiiu, în locul ei, unde să hrăneaşte acolo vreame şi vrea-

mi şi jumătate de vreame, de cătră faţa
15 şarpelui. Şi aruncă şarpele denapoia
muierii den gura lui apă ca un rîu, ca să o
16 ducă rîul pre ea. Şi ajută pămîntul mu-
ierii, şi deşchise pămîntul gura lui şi înghiţi
rîul carele aruncă bălaurul den gura lui.
17 Şi să mînie bălaurul asupra muierii şi să
duse să facă războiu cu cei rămaşi ai semin-
ţiei ei, ceia ce păziia poruncile lui Dumne-
18 zău şi au mărturia lui Iisus Hristos. Şi
stătuiu pre năsipul mării.

CAP XIII

1 Şi văzuiu den mare o fiară suindu-
se, avînd capete şapte şi coarne
zeace, şi preste coarnele ei zeace
steme, şi preste capetele ei nume
2 de hulă. Şi hiara carea am văzut
era aseamenea cu pardosul, şi picioarele ei
ca de urs, şi gura ei ca gura leului. Şi deade
ei bălaurul putearea lui şi scaunul lui şi
3 volnicie mare. Şi văzuiu unul den cape-
tele ei ca cum ar fi jungheat spre moarte,
şi rana morţii lui s-au vindecat şi să minună
4 în tot pămîntul denapoia hiarăi. Şi s-au
închinat bălaurului carele au dat biruinţă
hiarăi şi să închinară hiarăi, zicînd:„Cine
e aseamenea cu hiara? Cine poate să dea
5 războiu cu ea?“ Şi să deade ei gură, grăi-
ind mari şi hule şi să deade ei volnicie să facă
6 luni patruzeci şi doao. Şi deşchise gura ei
spre hulă cătră Dumnezău, a blestema nume-
le Lui şi cortul Lui şi pre cei ce în ceriu sălăş-
7 luiesc. Şi să deade ei să facă războiu cu
svinţii şi să-i biruiască pre ei şi să deade ei
biruinţă preste toată limba şi neam şi fealiu.
8 Şi să vor închina ei toţi ceia ce lăcuiesc
pre pămînt, cărora nu-s scrise numele în
cartea vieţii, a Mielului celui jungheat, de
9 la izvodirea lumii. Oricine are urechi,
10 auză! Oricine robie adună, la robi mearge.
Oricine cu sabia va omorî, trebuie el cu sabia
să să omoară. Aicea iaste răbdarea şi credinţa
11 svinţilor. Şi văzuiu altă hiară suindu-se
de la pămînt, şi avea coarne doao aseame-
nea cu ale mielului, şi grăiia ca un bălaur.
12 Şi biruinţa hiarăi cei dentîiu, toată o face
înaintea ei; şi face pămîntul şi pre cei ce
lăcuiesc întru el ca să să închine hiarăi
dentîiu, căruia s-au vindecat rana morţii lui.
13 Şi face seamne mari, ca şi foc să facă să să
pogoare den ceriu pre pămînt înaintea
14 oamenilor, Şi înşală pre ceia ce lăcuiesc
pre pămînt pentru seamnele carele s-au dat
lui să facă înaintea hiarăi, zicînd celor ce lă-
cuiesc pre pămînt să facă chip hiarăi care
15 are rana sabiei şi au trăit. Şi să deade ei
să dea duh chipului hiarăi ca să şi grăiască
chipul fiarăi şi să facă oricîţi nu se vor
închina la chipul fiarăi ca să să omoară.
Şi face pre toţi, pre cei mici şi pre cei mari, 16
şi pre cei bogaţi şi pre cei săraci, şi pre cei
volnici şi pre robi, ca să le dea lor însemnare
preste mîna lor cea direaptă au preste frun-
tea lor Şi ca nimenea să nu poată să 17
cumpere au să vînză, fără numai cela ce
are semnul au numele fiarăi au numărul
numelui ei. Aicea iaste înţelepciunea. 18
Cela ce are minte, socotească numărul fia-
răi, pentru că numărul omului iaste. Şi
numărul ei:666.

CAP XIV

Şi văzuiu şi, iată, Mielul stînd pre 1
muntele Sionului, şi cu El 144000,
avînd numele Tatălui Lui scris pre
fruntea lor. Şi auziiu glas den 2
ceriu ca glas de ape multe şi ca
glas de tunet mare, şi glas am auzit de alău-
tari zicînd cu alăutele lor. Şi cîntă ca o 3
cîntare noao înaintea scaunului şi înaintea
celor patru vite şi celor bătrîni; şi nimenea
nu putea să ştie cîntarea, fără numai ceale
144000, cei cumpăraţi de la pămînt.
Aceştea sînt carii cu muieri nu s-au pîngă- 4
rit, pentru că verguri sînt; aceştea carii
merg după Miel, oriunde va mearge; aceaşte
s-au cumpărat de la oameni, începătură lui
Dumnezău şi Mielului. Şi în rostul lor 5
nu s-au aflat vicleşug, pentru că nevinovaţi
sînt înaintea scaunului lui Dumnezeu. Şi 6
văzuiu pre alt înger zburînd în mijlocul ce-
riului, avînd Vestire-bună veacinică a bine-
vesti pre ceia ce lăcuiesc pre pămînt şi toată
limba şi fealiul şi neamul şi norodul, Zi- 7
cînd cu glas mare:„Teameţi-vă de Dumne-
zău şi daţi Lui mărire, căci au venit ceasul
judecăţii Lui, şi vă închinaţi Celui ce au
făcut ceriul, şi pămîntul, şi marea, şi izvoară-
le apelor!“ Şi alt înger au urmat, zicînd: 8
„Căzu, căzu Vavilonul, cetatea cea mare,
căci den vinul mîniei curviei ei au adăpat
toate limbile!“ Şi al treilea înger au ur- 9
mat, zicînd cu glas mare:„Oricine fiarăi să
închină şi chipului ei şi ia semn pre fruntea
lui sau pre mîna lui, Şi acela va bea den 10
vinul mîniei lui Dumnezău cel dires nea-
mestecat în păharul urgiei Lui şi se va munci
cu foc şi cu iarbă pucioasă înaintea îngeri-
lor celor sfinţi şi înaintea Mielului. Şi fu- 11
mul muncii lor să suie în veacul veacurilor
şi n-au odihnă ziua şi noaptea ceia ce să
închină fiarăi şi chipului ei şi cine ia
însemnarea numelui ei. Aicea răbda- 12
rea sfinţilor iaste, aicea ceia ce păzăsc
poruncile lui Dumnezău şi credinţa lui
Iisus“. Şi auziiu glas den ceriu zicînd 13
mie: „Scrie: ‘Fericiţi cei morţi, cei ce

întru Domnul mor de acum!' 'Aşa —zice Duhul— ca să să odihnească den osteneale-
14 le lor, iară lucrurile lor urmează cu ei!'" Şi văzuiu şi, iată, nor alb, şi preste nor şăzînd aseamenea cu Fiiul Omului, avînd preste capul Lui cunună de aur şi în mîna Lui
15 seacere ascuţită. Şi alt înger ieşind den ceriu, strigînd cu mare glas Celui ce şedea preste nor:„Trimite seacerea Ta şi seaceră, căci au venit ţie ceasul a secera, căci s-au uscat
16 săcerătura pămîntului". Şi puse Cela ce şedea preste nor seacerea Lui pre pămînt şi să
17 seceră pămîntul. Şi alt înger ieşi den besearica cea den ceriu, avînd şi acesta
18 seacere ascuţită. Şi alt înger ieşi den jîrtăvnic, avînd putearea focului, şi striga cu glas mare celui ce avea seacerea cea ascuţită, zicînd:„Trimite seacerea ta cea ascuţită şi culeage strugurii [viei] pămîntului, căci
19 s-au copt poamele ei". Şi puse îngerul seacerea lui în pămînt şi au cules via pămîntului şi au pus în teascul cel mare al
20 mîniei lui Dumnezău. Şi să călcă teascul afară den cetate şi ieşi sînge den teascu pînă la frînile cailor de stadii 1600.

CAP XV

1 Şi văzuiu alt semnu în ceriu, mare şi minunat: îngeri şapte avînd rane şapte, ceale de apoi, căci întru eale s-au săvîrşit mînia lui Dumnezău.
2 Şi văzuiu ca o mare de sticlă amestecată cu foc şi pre ceia ce biruia den hiară şi den chipul lui şi dentru însemnarea lui, den numărul numelui lui, stînd preste marea cea de sticlă, avînd alăute ale lui
3 Dumnezău. Şi cîntă cîntarea lui Moisi, robul lui Dumnezău, şi cîntarea Mielului, zicînd:„Mari sînt şi minunate lucrurile Tale, Doamne Dumnezăul Atotţiitoriul! Direapte-s şi adevărate căile Tale, Împăratul sfinţi-
4 lor! Cine nu să va teame de Tine, Doamne, şi nu va mări numele Tău? Că sîngur direpţ eşti, căci toate limbile vor veni şi să vor închina înaintea Ta, căci direptăţile Tale
5 s-au arătat". Şi după aceasta văzuiu şi, iată, să deşchise besearica cortului mărtu-
6 riei în ceriu. Şi ieşiră cei şapte îngeri avînd ceale şapte rane, den besearică, îmbrăcaţi cu in curat şi luminat şi încinşi prejur
7 piepturi cu brîne de aur. Şi una den ceale patru vite deade celor şapte îngeri şapte năstrăpi de aur, pline fiind de mînia lui Dumnezău, Celui viu în veacii veacurilor.
8 Şi să împlu besearica de fum den mărirea lui Dumnezău şi de putearea Lui, şi nimenea nu putea să între în besearică pînă să vor săvîrşi ceale şapte rane ale celor şapte îngeri.

CAP XVI

Şi auziiu glas mare den besearică, 1
zicînd celor şapte îngeri:„Păsaţi de vărsaţi năstrăpile mîniei lui Dumnezău în pămînt!" Şi să 2
duse cel dentîiu şi turnă năstrapa lui preste pămînt şi să făcu rană rea şi cumplită la oamenii ceia ce au însemnarea hiarăi şi la ceia ce la chipul ei să închină.
Şi al doilea înger turnă năstrapa lui în mare 3
şi să făcu sînge ca unui mort, şi tot sufletul viu au murit în mare. Şi al treilea înger 4
au turnat năstrapa lui în rîuri şi în izvoarăle apelor, şi să făcu sînge. Şi auziiu pre 5
îngerul apelor zicînd:„Direpţ eşti, Doamne, şi Cela ce eşti şi Cela ce ai fost şi Cel Preacuvios, căci aceastea ai judecat: Căci 6
sîngele sfinţilor şi al prorocilor au vărsat, şi sînge ai dat lor să bea, pentru că vreadnici sînt!" Şi auziiu altul den jîrtăvnic zicînd: 7
„Aşa, Doamne, Dumnezăul Atotţiitoriul, adevărate-s şi direapte judecăţile Tale!"
Şi al patrulea înger au turnat năstrapa lui 8
preste soare, şi să deade lui să jipuiască pre oameni cu foc. Şi să pîrjoliră oamenii 9
cu pîrjol mare, şi huliră numele lui Dumnezău, Celuia ce are biruinţă preste ranele aceastea, şi nu s-au pocăit să-I dea Lui mărire. Şi al cincelea înger au turnat năs- 10
trapa lui preste scaunul hiarăi şi să făcu împărăţia lui întunecoasă, şi-ş mesteca limbile lor de dureare. Şi huliră pre Dum- 11
năzăul ceriului de durerile lor şi de ranele lor, şi nu s-au pocăit de faptele lor. Şi al 12
şaselea înger au turnat năstrapa lui preste rîul cel mare, preste Efrat, şi să uscă apa lui, ca să să gătească drumul împăraţilor celor de la răsăriturile soarelui. Şi văzuiu 13
den gura bălaurului şi den gura hiarăi şi den gura prorocului celui mincenos duhuri trei necurate, aseamenea cu broaştele.
Pentru că sînt duhuri de draci, făcînd seamne 14
a ieşi la împăraţii pămîntului şi a toată lumea, să-i adune pre ei spre războiul zilii aceiia cei mari ai lui Dumnezău Atotţiitoriul.
„Iată că viu ca un tîlhariu. Fericit cela ce pri- 15
veghe şi păzeaşte hainele lui, ca să nu îmble gol şi vor vedea grozăvia lui!" Şi adună 16
pre ei la locul ce să cheamă jidoveaşte Armaghedon. Şi al şaptelea înger au vărsat 17
năstrapa lui în văzduh şi ieşi glas mare den beseareca ceriului, de la scaun, zicînd:„Făcutu-s-au!" Şi să făcură glasuri şi trăsnete 18
şi fulgere, şi cutremur s-au făcut mare, ca carele nu s-au făcut de cînd oamenii s-au făcut pre pămînt, ca acela cutremur aşa de mare.
Şi să făcu şi cetatea cea mare în trei părţi, 19
şi cetăţile limbilor au căzut, şi Vavilonul cel mare să pomeni înaintea lui Dumnezău să

dea lui păharul vinului mîniei urgiei Lui.
20 Şi tot ostrovul au fugit şi munţii nu s-au
21 aflat. Şi grindină mare ca un taland pogoară den ceriu preste oameni; şi huliră oamenii pre Dumnezău, den rana grindinii, căci mare iaste rana ei foarte.

CAP XVII

1 Şi veni unul den cei şapte îngeri ceia ce avea ceale şapte năstrăpi şi grăi cu mine, zicîndu-m:„Vino să-ţi arăt judecata curvei cei mari, ceiia ce şade preste apele ceale multe,
2 Cu carea au curvit împăraţii pămîntului şi s-au îmbătat den vinul curviei ei ceia ce lăcuiesc pămîntul!“ Şi mă aduse în pustiiu
3 cu duhul şi văzuiu o muiare şăzînd pre o hiară roşie, plină de nume de hulă, avînd
4 capete şapte şi coarne zeace. Şi muiarea, îmbrăcată cu mohorît şi cu roşiu, şi poleită cu aur şi cu piatră scumpă şi cu mărgăritariuri, avînd păhar de aur în mîna ei, plin fiind de urîciuni şi de necurăţia curviei ei.
5 Şi în fruntea ei, nume scris, tainã: Vavilonul cel mare, muma curvelor şi urîciunilor pă-
6 mîntului. Şi văzuiu pre muiare, beată fiind den sîngele svinţilor şi den sîngele mărturiilor lui Iisus, şi mă miraiu văzînd
7 pre ea mirare mare. Şi-m zise îngerul: „Pentru ce te-ai mirat? Eu ţie voiu grăi taina muierii şi a hiarăi ceiia ce poartă pre ea, ceiia ce are ceale şapte capete şi ceale
8 zeace coarne. Hiara carea ai văzut era şi nu iaste, şi va să să suie den beznă şi la perire să duce. Şi să vor mira ceia ce lăcuiesc pre pămînt, cărora nu s-au scris numele în cartea vieţii den izvodirea lumii, văzînd hiara că
9 era şi nu iaste, măcară că iaste. Aicea e mintii cel ce are înţelepciune. Ceale şapte capete şapte munţi sînt, unde şade muiarea
10 preste ei. Şi împăraţi şapte sînt, cei cinci au căzut, şi unul iaste; celalalt încă n-au venit, şi, cînd va veni, puţin trebuie el să rămîie. Şi hiara care era şi nu iaste — şi acesta al optulea iaste, şi den cei şapte iaste şi la
11 perire mearge. Şi ceale zeace coarne care ai văzut zeace împăraţi sînt, carii împărăţie încă n-au luat, ce puteare ca nişte împăraţi
12 un ceas iau cu hiara. Aceştea un gînd au, şi putearea şi biruinţa lor hiarăi o vor da-o.
13 Aceştea cu Mielul vor da războiu, şi Mielul va birui pre ei, căci Domn domnilor iaste şi Împărat împăraţilor, şi cei cu El — chemaţi
14 şi aleşi şi credincioşi“. Şi-m zise mie: „Apele carele ai văzut, unde şade curva, noroade şi gloate sînt, şi fealiuri şi limbi.
15 Şi ceale zeace coarne carele ai văzut preste hiară, aceştea vor urî pre curvă şi pustie vor face-o pre ea şi goală şi cărnurile ei vor mînca
16 şi pre ea vor arde-o cu foc. Pentru că Dumnezău au dat la inemile lor să facă gîndul Lui şi să facă un gînd şi să dea împărăţia lor hiarăi, pînă să vor săvîrşi graiurile lui Dumnezău. Şi muiarea pre care ai 17
văzut iaste cetatea cea mare, ceaea ce are împărăţie preste împăraţii pămîntului“.

CAP XVIII

Şi după aceastea văzuiu înger pogo- 1
rînd den ceriu, avînd biruinţă mare, şi pămîntul să lumină de mărirea lui. Şi strigă cu puteare, cu glas 2
mare zicînd:„Căzu, căzu Vavilonul cel mare şi să făcu lăcaş dracilor şi pază a tot duhul necurat şi pază a toată pasărea necurată şi urîtă. Căci den vinul mîniei 3
curviei ei au băut toate limbile şi împăraţii pămîntului cu ea au curvit şi neguţitorii pămîntului den putearea desfătăciunii ei s-au îmbogăţit“. Şi auziiu alt glas den 4
ceriu, zicînd:„Ieşiţi dentru ea, norodul mieu, ca să nu vă amestecaţi cu păcatele ei şi ca să nu luaţi den ranele ei; Căci ur- 5
mară lor păcatele pînă la ceriu şi pomeni Dumnezău nedireptatea ei. Răsplătiţi 6
ei după cum şi ea au dat voao şi îndoiţi ei îndoite, după faptele ei; cu păharul carele au dires, direageţ ei îndoit. Cît au mărit 7
pre ea şi s-au desfătat, pre atîta daţi ei muncă şi plîngere; căci în inima ei zice: ‘Şăz împărătească şi văduo nu sînt şi plîngere nu voiu vedea!’ Pentru aceaea întru o zi 8
veni-vor ranele ei: moarte şi plîngere şi foamete; şi cu foc să va arde de tot, căci tare e Domnul Dumnezău, Cela ce judecă pre dînsa. Şi vor plînge pre ea şi să vor 9
tîngui de ea împăraţii pămîntului ceia ce cu ea au curvit şi s-au desfătat, cînd văd fumul arderii ei, De departe stînd, pentru 10
frica muncii ei, zicînd:‘Vai, vai, cetatea cea mare, Vavilonul, cetatea cea vîrtoasă, căci într-un ceas au venit judecata ta!’ Şi 11
neguţătorii pămîntului plîng şi jălesc pre ea, căci povara lor nimenea nu o mai cumpără, Povară de aur şi de argint şi de piatră 12
scumpă şi mărgăritariu şi de vişin şi mohorît şi mătase şi roşiu şi tot lemnul de thuin şi tot vasul de elifand şi tot vasul de lemn preacinstit şi de aramă şi de fier şi de marmure Şi scorţişoară şi tămîieri şi 13
mir şi tămîie şi vin şi untdelemn şi făină de grîu şi grîu şi dobitoace şi oi şi cai şi unealte şi trupuri şi suflete omeneşti. Şi 14
poama pohtei sufletului tău dusu-s-au de la tine, şi toate grasele şi luminatele dusu-s-au de la tine şi nu le vei mai afla pre eale. Neguţătorii acestora, ceia ce s-au îmbogăţit de 15
la ea, de departe vor sta, pentru frica muncii

16 ei plîngînd şi lăcrămînd. Şi zicînd:'Vai,
vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu vi-
son şi cu mohorît şi cu roşiu şi poleită cu au-
17 şi cu piatră scumpă şi mărgăritariu, Căci
într-un ceas să pustii atîta avuţie!' Şi tot
cîrmaciul şi toată gloata cea den corabie şi
corăbiarii şi cîţ lucrează marea de departe
18 au stătut. Şi striga, văzînd fumul arderei
ei, zicînd:'Cine aseamenea cu cetatea cea
19 mare?' Şi punea ţărînă preste capete lor
şi striga plîngînd şi jelind, zicînd:'Vai, vai,
cetatea cea mare, întru carea s-au îmbogăţit
toţi ceia ce au vase în mare den cinstea ei,
20 căci un ceas să pustii!' Veseleaşte-te asu-
pra ei, ceriule şi sfinţii apostoli şi prorocii,
căci au judecat Dumnezău judecata voas-
21 tră despre ea". Şi rădică un înger o pia-
tră vîrtoasă, mare ca de moară, şi o aruncă
în mare, zicînd:„Aşa cu pornire să va băga
Vavilonul, cetatea cea mare, şi nu se va mai
22 afla! Şi glas de alăutari şi de musică şi
de fluieraş şi de trîmbiţaş nu se va mai auzi
întru tine, şi tot meşterul a tot meşterşugul
nu se va mai afla întru tine, şi glas de moară
23 nu se va mai auzi întru tine! Şi lumina
sfeaşnicului nu se va mai ivi întru tine, şi
glas de ginere şi de nevastă nu se va mai auzi
întru tine, căci neguţătorii tăi era măreţii
pămîntului, căci cu fărmecătoria ta s-au
24 înşălat toate limbile. Şi într-însa sînge de
proroci şi de sfinţi s-au aflat şi de toţi cei
jungheaţi pre pămînt".

CAP XIX

1 Şi după aceasta am auzit glas de
gloată multă mare în ceriu, zicînd:
„Alliluia! Mîntuirea şi mărirea
şi cinstea şi putearea—Domnului
2 Dumnezăului nostru! Căci di-
reapte-s şi adevărate judecăţile Lui! Căci
au judecat pre curva cea mare, care au stri-
cat pămîntul cu curvia ei, şi au izbîndit
3 sîngele robilor Lui den mîna ei!" Şi, al
doilea, au zis:„Alliluia! Şi fumul ei să sui în
4 veacii veacilor". Şi căzură bătrînii cei
doaozeci şi patru şi ceale patru vite şi s-au
închinat lui Dumnezău, Celui ce şedea pre
5 scaun, zicînd:„Amin! Alliluia!" Şi glas
den scaun au ieşit, zicînd:„Lăudaţi pre
Dumnezăul nostru, toţi robii Lui şi cei ce
6 să tem de El, şi cei mici şi cei mari!" Şi
auziiu ca un glas de gloată multă şi ca un
glas de ape multe şi ca un glas de trăsnete
tari, zicînd:„Alliluia! Căci au împărăţit
7 Domnul Dumnezău Atotţiitoriul. Să
ne bucurăm şi să ne veselim şi să dăm mă-
rirea Lui, căci au venit nunta Mielului, şi
8 muiarea Lui s-au gătit pre sine; Şi să
deade ei ca să să îmbrace cu vişin curat
şi luminat, pentru că vişinul—direptăţile
sfinţilor sînt". Şi zise mie:„Scrie: Feri- 9
ciţi cei ce-s chemaţi la cina nuntei Mielului!"
Şi zise mie: „Aceaste cuvinte adevărate
sînt ale lui Dumnezău". Şi căzuiu înain- 10
tea picioarelui lui să mă închin lui, şi zise
mie:„Caută să nu faci! Împreună-rob cu
tine sînt şi cu fraţii tăi ceia ce au mărturia lui
Iisus. Lui Dumnezău te închină, pentru că
mărturia lui Iisus iaste duhul prorociei".
Şi văzuiu ceriul deschis şi, iată, un cal albu, 11
şi Cel ce şade preste el chemîndu-Să Credin-
cios şi Adevărat, şi cu direptate judecă şi
dă războiu. Şi ochii Lui—ca para focu- 12
lui, şi preste capul Lui—steme multe, avînd
nume scris, carele nimenea nu-l ştie, fără
numai sîngur El. Şi îmbrăcat cu haină 13
văpsită în sînge, şi să cheamă numele Lui:
Cuvîntul lui Dumnezău. Şi oştile în ceriu 14
urma după El pre cai albi, îmbrăcaţi fiind
cu vişinu albu şi curat. Şi den gura Lui 15
iase sabie ascuţită, ca cu ea să lovească limbi-
le. Şi El va paşte pre eale cu toiag de fier,
şi El calcă teascul vinului lui Dumnezău şi al
urgiei lui Dumnezău Atotţiitoriul. Şi are 16
preste haină şi preste coapsa lui numele
scris: Împăratul împăraţilor şi Domnul
domnilor. Şi văzuiu pre un înger stînd 17
în soare şi strigă cu glas mare, zicînd tutu-
ror pasărilor celor ce zboară în mijlocul
ceriului:„Veniţi şi vă adunaţi la cina mare-
lui Dumnezău, Ca să mîncaţi trupuri de 18
împăraţi şi trupuri de căpitani şi trupurile
celor tari şi trupurile cailor şi ale celor ce
şed pre dînşii şi trupurile tuturor volnicilor
şi robilor şi micilor şi marilor!" Şi văzuiu 19
hiara şi împăraţii pămîntului şi oştile lor
adunate să facă războiu cu Cela ce şade pre
cal şi cu oastea Lui. Şi să prinse hiara şi, 20
cu dînsa, prorocul cel mincinos, cela ce au
făcut seamnele înaintea lui, cu carele au
înşelat pre ceia ce au luat însemnarea hiarăi
şi pre cei ce să închină chipului ei. Vii s-au
băgat amîndoi în iazărul focului cela ce arde
cu iarbă pucioasă. Şi ceialalţi s-au omorît 21
cu sabia Celui ce şedea pre cal, ceaea ce iase
den gura Lui, şi toate pasările s-au săturat
den trupurile lor.

CAP XX

1 Şi văzuiu înger pogorîndu-se den ce-
riu, avînd cheaia celui fără fund şi
lanţu mare în mîna lui. Şi prinse 2
pre bălaurul, pre şarpele cel de-nce-
put, carele iaste diavulul şi satana,
şi l-au ţinut pre el 1000 de ani. Şi-l puse 3
pre el în cel fără fund şi l-au închis pre el şi
au pecetluit deasupra lui, ca să nu mai înşa-
le limbile, pînă să vor plini 1000 de ani. Şi
după aceastea trebuie el să să dezleage pu-

4 ţină vreame. Şi văzuiu scaune şi şăzură pre eale şi judecată li s-au dat lor, şi sufletele celor dărîmaţi pentru mărturia lui Iisus şi pentru cuvîntul lui Dumnezău şi carii nu s-au închinat hiarăi, nici chipului ei, şi n-au luat însemnarea pre fruntea lor şi preste mîna lor. Şi au trăit şi au împărăţit cu Hristos
5 1000 de ani. Iară ceialalţi den morţi n-au învis pînă să vor săvîrşi cea 1000 de
6 ani. Aceasta e învierea cea dentîiu. Fericit şi sfînt iaste cela ce are parte întru învierea cea dentîiu! Asupra acestora moartea a doua nu are biruinţă, ce vor fi preoţi ai lui Dumnezău şi ai lui Hristos şi vor împărăţi cu El
7 1000 de ani. Şi cînd să vor săvîrşi cea 1000 de ani, dezlega-să-va satana den temniţa lui şi va ieşi să înşale limbile ceale ce sînt în ceale patru unghiuri ale pămîntului, pre Gog şi pre Magog, să-i adune pre ei la războiu,
8 cărora numărul lui—ca năsipul mării. Şi să suiră preste lăţimea pămîntului şi au încungiurat tabăra sfinţilor şi cetatea cea
9 îndrăgită. Şi să pogorî foc den ceriu de
10 la Dumnezău şi au mîncat pre ei. Şi diavulul, cel ce înşela pre ei, să băgă în iazerul de foc şi de iarbă pucioasă, unde e hiara şi prorocul cel mincenos, şi să vor munci ziua
11 şi noaptea, în veacii veacilor. Şi văzuiu scaun albu, mare, şi pre Cel ce şădea pre el, de a Căruia faţă au fugit pămîntul şi ceriul
12 şi loc nu li se află lor. Şi văzuiu pre morţi, mici şi mari, stînd înaintea lui Dumnezău şi cărţi s-au deşchis; şi altă carte s-au deşchis, care iaste a vieţii, şi s-au judecat morţii den ceale ce era scrise în cărţi,
13 după faptele lor. Şi deade marea pre
14 morţii cei dentr-însa Şi moartea şi iadul au dat morţii dentr-însele şi s-au judecat, fieştecarele după faptele lor. Şi moartea şi iadul s-au băgat în iazerul focului. Aceasta
15 iaste a doua moarte. Şi oricarele nu s-au aflat în cartea vieţii scris, s-au băgat în iazerul focului.

CAP XXI

1 Şi văzuiu ceriu nou şi pămînt nou, pentru că ceriul cel dentîiu şi pămîntul cel dentîiu s-au trecut, şi
2 marea nu mai iaste. Şi eu, Ioan, am văzut cetatea cea sfîntă, Ierusalimul nou, pogorînd den ceriu de la Dumnezău, gătită ca o mireasă împodobită băr-
3 batului ei. Şi auziiu glas mare den ceriu zicînd:„Iată cortul lui Dumnezău—cu oamenii, şi va lăcui cu ei, şi ei noroadele Lui vor fi, şi singur Dumnezău va fi cu ei Dum-
4 nezău lor. Şi va şteargе Dumnezău toată lacrăma de la ochii lor şi moartea nu va mai fi încă; nici plîngere, nici strigare, nici dureare nu va mai fi încă, căci ceale dentîiu
5 s-au dus". Şi zise Cela ce şădea preste scaun: „Iată, noao toate le fac". Şi-m zise mie: „Scrie, că aceastea cuvinte adevărate şi credincioase sînt". Şi zise mie: „Făcu- 6
tu-s-au! Eu sînt Alfa şi Omega, începutul şi sfîrşitul, Eu celui setos da-i-voiu den izvorul apei vieţii în dar. Cela ce biruiaşte moşte- 7
ni-va toate şi voiu fi lui Dumnezău şi el va fi Mie fiiu. Iară celor fricoşi şi necredincioşi 8
şi urîţi şi ucigaşi şi curvari şi fărmăcători şi închinători de idoli şi tuturor mincinoşilor, partea lor—în iazerul cel ce arde cu foc şi cu iarbă pucioasă, care iaste a doua moarte". Şi veni cătră mine unul den cei şapte îngeri, 9
ceia ce au ceale şapte năstrăpi, cealea ce era pline de ceale şapte rane, ceale de apoi, şi grăi cu mine zicînd: „Vino să-ţ arăt mireasa, muiarea Mielului". Şi mă duse pre 10
mine cu duhul pre o măgură mare şi înaltă şi-m arătă mie cetatea cea mare, svîntul Ierusalimul, pogorîndu-se den ceriu de la Dumnezău, Avînd mărirea lui Dumnezău. 11
Şi luminătoriul ei—aseamenea cu piatra cea prea cinstită, ca o piatră de iaspis, în chipul crişталului. Şi avînd zidu mare şi înalt, 12
avînd porţi 12, şi la porţi—îngeri 12 şi nume scrise deasupra, carele sînt ale celor 12 fealiuri ale fiilor lui Israil. Despre răsă- 13
rit porţi trei, despre miazănoapte porţi trei, despre amiazăzi porţi trei, despre apus porţi trei. Şi zidul cetăţii avînd temelii 14
12 şi într-însele numele celor 12 apostoli ai Mielului. Şi cela ce grăiia cu mine avea 15
trestie de aur ca să măsure cetatea şi porţile ei şi zidurile ei. Şi cetatea în patru muchi 16
era şi lungimea ei atîta iaste cîtu-i e şi lărgimea. Şi au măsurat cetatea cu trestia, spre 12000 de stadii. Lungimea şi lărgimea şi înălţimea ei tocma iaste. Şi au măsu- 17
rat zidul ei, de 144 de coţi, măsura omului, carea iaste a îngerului. Şi era cea denlă- 18
untru făptură a zidului ei iaspis, şi cetatea —aur curat, aseamenea cu sticla cea curată. Şi temeliile zidului cetăţii—cu toată piatra 19
cinstită împodobite; temelia cea dentîiu iaspis, al doilea sanfir, al treilea halchidon, al patrulea smaragd, Al cincelea sardonix, 20
al şaselea sardios, al şaptelea hrisolithos, al optulea virilos, al noaolea topazion, al zeacelea hrisopras, al unsprăzeacelea iachintos, al doaosprăzeacelea amethistos. Şi ceale 21
12 porţi, 12 mărgăritariuri cîte una, fieştecare den porţi era cîte dentr-un mărgăritariu. Şi uliţa cetaţii—aur curat ca o sticlă luminoasă. Şi besearică n-am văzut întru 22
ea, pentru că Domnul Dumnezău Atotţiitoriul besearică ei iaste, şi Mielul. Şi ce- 23
tăţii nu trebuie soarele, nici luna, ca să lumineaze întru ea, pentru că mărirea lui

Dumnezău o au luminat pre ea şi luminătoriul ei—Mielul. Şi limbile celor ce să
24 mîntuiescu întru lumina ei vor umbla, şi împăraţii pămîntului aducu mărirea şi
25 censtea lor la dînsa. Şi porţile ei nu să vor închide ziua, pentru că noapte nu va
26 fi acolo. Şi vor aduce mărirea şi cinstea
27 limbilor la dînsa. Şi nu va întra într-însa tot ce e spurcat şi făcînd urîciune şi minciună, fără numai cei scrişi în Cartea vieţii Mielului.

CAP XXII

1 Şi-m arătă mie rîu curat al apei vieţii, luminat ca crişta-
2 lul, ieşind den scaunul lui Dumnezău şi al Mielului. În mijlocul uliţii ei şi rîului, de o parte şi de alta, lemnul vieţii, făcînd roade 12, după lună fieştecarea, dînd rodul lui şi frunzele lemnului spre
3 vindecarea limbilor. Şi toată procleţia nu va mai fi încă; şi scaunul lui Dumnezău şi al Mielului întru ea va fi, şi robii Lui sluji-vor Lui. Şi vor vedea faţa Lui şi numele
4 Lui preste fruntea lor. Şi noapte nu va
5 fi acolo, şi nu le trebuie luminătoriu şi lumina soarelui, căci Domnul Dumnezău luminează pre ei şi vor împărăţi în veacii
6 veacilor. Şi-m zise: „Aceaste cuvinte sînt credincioase şi adevărate, şi Domnul Dumnezăul sfinţilor prorocilor trimise pre îngerul Lui să arate robilor Lui ceale ce trebuie
7 să fie de sîrg. Iată, viu curund. Fericit cela ce păzeaşte cuvintele prorociei cărţii
8 aceştiia!“ Şi eu, Ioan, cela ce văzu aceastea şi auz; şi cînd am auzit şi am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului celui ce-m arăta mie aceastea.
9 Şi zise mie: „Caută, nu! Pentru că împreună cu tine rob sînt şi cu fraţii tăi, prorocii, şi cu cei ce păzescu cuvintele cărţii aceştiia.
10 Lui Dumnezău te închină!“ Şi zise mie: „Să nu pecetluieşti cuvintele cărţii aceştiia,
11 căci vreamea aproape iaste. Cela ce face strîmbătate, mai facă strîmbătate. Şi cela ce spurcă, mai spurce. Şi cel direpţ, mai îndirepteaze-se. Şi cel sfînt mai sfinţească-
12 se. Şi, iată, viu curund, şi plata Mea cu Mine e, ca să dau fieştecăruia după cum îi
13 va fi fapta lui. Eu sînt Alfa şi Omega, începutul şi sfîrşitul, cel dentîiu şi cel de apoi.
14 Fericiţi ceia ce fac poruncile Lui, ca să fie biruinţa lor preste lemnul vieţii şi pre porţi
15 să între în cetate. Iară afară, cîinii şi fărmăcătorii şi curvarii şi ucigătorii şi închinătorii de idoli şi tot cela ce face şi iubeaşte
16 minciuna! Eu, Iisus am trimis pre îngerul să mărturisască voao aceastea la Beseareci. Eu sînt rădăcina şi rodul lui David, steaua
17 cea luminoasă şi de demineaţă. Şi Duhul şi mireasa zic: 'Vino!' Şi cela ce aude zică: 'Vino!' Şi celui ce-i e seate, vie, şi cela ce va să ia apa vieţii în dar“. Pentru că 18
împreună mărturisesc la tot cela ce aude cuvintele prorociei cărţii aceştiia: De va adaoge neştine cătră aceastea, să puie Dumnezău preste el ranele ceale ce sînt scrise în cartea aceasta; Şi de va scădea cineva 19
den cuvintele cărţii prorociei aceştiia, să ia Dumnezău partea lui den cartea vieţii şi den cetatea cea sfîntă şi den ceale ce sînt scrise în cartea aceasta. Zice Cela ce 20
mărturiseaşte aceastea: „Aşa, veni-voiu curînd“. Amin! Aşa, vino, Doamne Iisuse! Darul Domnului 21
nostru Iisus Hristos,
cu toţi cu voi!
Amin.

Sfîrşitul aceştiia dumnezăieşti cărţi,
adecă cei Dumnezăieşti Scripturi
Vechi şi Noao, şi lui Dumnezeu mărire şi laudă în
veacii nesfîrşiţ.

Tipăritu-s-au această sfîntă carte în oraş în Bucureşti, însă cu cheltuiala prea luminatului, prea creştinului şi prea cuviosului domnului şi stăpînului nostru Ioan Şărban C[onstantin] B[asarab] voievoda, biruitoriului şi oblăduitoriului a toată Ugrovlahia, iară cu nevoinţa şi îndireptarea celor ce s-au întîmplat dascali şi mai mult deslu-
şindu-se pre limba rumânească de cei
mici şi plecaţi dentru slugile Măriii
Sale, Şărban biv 2 logofet
i brat ego Radul
log[ofet].

A tot meşterşugul tipografiei şi îndiriptării cuvintelor rumâneşti ostenitoriu, de Dumnezău iubitoriul Mitrofan, Episcopul de Huş. Şi s-au început acest dumnezăiescu lucru în luna lui noiemvri, în 5 zile, anul de la începutul lumii 7196, şi s-au săvîrşit în noiemvrie 10, anul 7197.

Pre tine, pravoslavnice cititoriu, cu umilinţă te rugăm, citind pre această sfîntă şi dumnezeiască carte, unde vei afla niscare lunecături în lucrul acesta al nostru, să nu bleastemi, ce, ca un bun şi cu bună inimă, îndireptează, şi nu ne pune întru ponos, ce iartă, că şi noi sîntem oameni, aseamene pătimaşi, ţinuţi de slaba fire carea nu lasă nici pre un om a rămînea fără greşală. Că, pre cît am putut, cu nevoinţă am lucrat şi, precum am aflat în izvod, aşa am dat şi în tipariu. Ce te rugăm, iartă, ca şi tu să dobîndeşti iertăciune de la Preaputearnicul Dumnezău, al Căruia dar şi milă şi noi Îl rugăm să fie cu tine pururea.

Însă şi acesta să ştii că, de vei osteni a cerceta pre amăruntul înţelesul al aceştii Sfinte Scripturi şi de-l vei potrivi cu niscare izvoade, afară den ceale elineşti, lătineşti, au sloveneşti, au a altora limbi, şi nu să va potrivi, să nu te grăbeşti îndatăş cumva a defăima, ce să cauţi că, între alte izvoade elineşti, vei afla un izvod ce au fost tipărit la Francofort, care izvod iaste dupre cel vechiu al 72 de dascali ovreai ce Ptolomeu Filadelful au făcut de au tălmăcit Scriptura Sfîntă cea Veache de pre limba ovreiască pre elinească. Tălmăcitorii dară ai aceştii Sfinte Scripturi pre acela l-au ales mai adevărat şi dupre acela au şi tălmăcit. Deci, potrivindu cu acela, vei afla pre ce cale au umblat. Iară de te vei îndoi cumva şi pentru izvodul acela, socotind cum nu s-au nemerit izvod bun, alunecîndu-te dupre alte biblii, ce multe încă s-au tipărit, de mulţi, ce s-au făcut dascali tălmăcitori scripturilor sfinte, trăgîndu-le şi copilindu-le mai vîrtos în voia numai şi părearea lor, carii, nu ştim, mai mult au smintit rodul omenesc au au turburat cetitorii. Ce noi spre aceastea nimic nu vom lunica, că am văzut acum, în anul de la spăsenia lumii 1687, de nou elineaşte dînd în tipariu veneţianii aceastaş Sfîntă Scriptură şi iară acelui izvod urmară.

Precum doresc să sosească la vadul cel cu adăpostire carii sînt bătuţi de valuri întru luciul mării, aşa am dorit şi eu să sosesc la sfîrşitul cărţii aceştiia.

Slavă lui Dumnezău, Celui ce ne-au ajutat,
după începutu, de am ajunsu
şi săvîrşitul.